

РУСЬКО МАДЯРСКИЙ
С Л О В А Р Ъ.

Мотто: Не марни свѣй часъ:
Бо часъ ся мице.
Яношъ Кишъ.

НАПИСАВЪ

ЛАСЛОВЪ ЧОШЕЙ.

МАДЯРСКА КОРОЛЬСКА АКАДЕМИЯ НАУКЪ ПРИСУДИЛА СВѢЙ РОБОТЪ
НА КОНКУРСЪ ПРЕМИЮ ФЕКЕЙШГАЗИЯ.

Цѣна во переплетѣ: 2 зол. 20 кр.

У БУДАПЕШТЪ.

ВЛАСТНОСТЬ МАДЯРСКОЕ КОР. ДЕРЖАВЫ.

1883.

Gönczy Miklós

II. B. Beregszás

1924/25 é. tanév.

Lakóhelye: Beregszás.

Ap

GYULAI PÁL

ÚRNAK,

előtevéjének és volt tanárának

hálája s tisztelete jeléül

ajánlja

a szerző.

Высокородному панови

Д^{ру} ПАВЕЛУ ДЮЛАИ,

професору университета Будапештскаго, члену малярской
академиѣ наукъ и секретарю I. секциѣ тамже, предсѣднику
товарищества „Кишфалуди“ и т. д. и т. д.

Мому добродѣтелю и бывшему профессору :

во знакъ благодарности и почести,

посвящаю сесю книгу.

ПЕРЕДНЬЕ СЛОВО. — ELŐSZÓ.

Мадярска корольска академия наукъ на конкурзѣ, оголошенѣмъ на русько-мадярскій словарь, присудила съдѣвъ работѣ премию *фекешлазия*. Выдѣль академий во свойѣмъ доносеню положивъ варунокъ, ведля которою составитель словаря мае передъ печатаньомъ оною исповнити всѣ тоты доповненя и поправки, за котрѣ у дочаснѣмъ переднѣмъ словѣ рукопися говоривъ; а дале выдѣль жадавъ и то, жебы фразы и выговоры, што у словарь суть, перекласти на мадярское и по возможности указати розлуку межди двома языками.

Высока министерия набоженства и просвѣты приняла выдажу словаря на тыхъ варункахъ, котрѣ академия выговорила.

Тымъ часомъ, докѣ ся переговоры вели за выпечатаня словаря, у Мадярскѣмъ крайнѣ почавъ ся еденъ „руско-мадярскій“ словарь появляти вы-

Midőn a magyar tudományos akadémia e munkát, mint pályaművet, a *Fekesházy* jutalomra érdemesnek ítélte, az erre vonatkozó birálatban kikötötte, hogy szerzője, mielőtt sajtó alá bocsátaná, tegye benne mindazon bővítések és javításokat, amelyeket a pályamű „ideiglenes előszavában“ kilátásba helyezett; továbbá kikötötte azt is, hogy a műben találtatott rutén kifejezéseket és szólásokat fordítsa le magyarra, azokat lehetőleg magyaros kifejezésekkel adja vissza s egyszersmind feltüntesse a két nyelv közti különbséget.

A nm. vallás- és közoktatási ministerium a mű kiadását a magyar tudományos akadémia által kikötött feltételek teljesítésének alapján elvállalni kegyes volt.

Azonban míg a mű kiadása iránt folytak a tárgyalások, azalatt hazánkban egy „orosz-magyar szótár“ kezdett időhöz nem kötött füzetekben

русками почасными. Сеся обдѣ-
лность привела мене на гадку,
вылишити изъ словаря у „до-
часномъ словѣ“ зложеный тре-
тый пунктъ, и лише два
першѣ выробити. Колимъ бо
почавъ словарь писати, державъ
емъ ся трѣохъ пунктѣвъ; 1)
змагавъ емъ ся кѣлько лемъ
можѣ, много руськихъ слѣвъ зѣ-
брати; 2) брати слова изъ
церкѣвного языка, котрѣ шо-
денное уживаня мають, и 3)
зѣбрати и дакѣлько російскихъ
слѣвъ. Думаю, што мѣ черезъ
вылишѣня изъ працѣ росій-
скихъ слѣвъ не похыбивъ, вѣдъ
академия лемъ то жадала обы
„Зготовити русько-мадярскій
словарь, у котромъ бы мадяр-
скѣ слова и выраженя найме
у Мадярскѣвъ краинѣ поужи-
тими руськими словами тол-
ковали ся, тай обы въ нѣмъ
были и тоты слова, што зъ
мадярского перейшли у русь-
кий языкъ.“

Що до руського языка у
Мадярскѣй краинѣ, идъ слову
бравъ емъ ниже приведенѣ
работы:

Якова Головацкаго: „На-
родныя пѣсни Галицкой и
Угорской Руси.“ Москва 1878.
четыри томы.

megjelenni. Ez a körülmény
engemet arra birt, hogy a
pályamü ideiglenes előszavá-
ban foglalt harmadik czélt
elejtsem, és csupán a két el-
sőnek kidolgozását tegyem
feladatomb tárgyává. A pályá-
mü írásakor ugyanis hármaz
czélt tűztem volt magam elé,
u. m. 1) a rutén szókából le-
hetőleg teljes gyűjteményt
adni; 2) a templomi szláv
nyelvből fölvenni a gyakrab-
ban használt szokat, és 3)
több orosz szót is fölvenni.
Véleményem szerint ezzel nem
követtem el hibát, mert a
pályatétel csak azt kívánta,
hogy: „Készíttessék egy rutén-
magyar szótár, a mely a ma-
gyar szók- és szólások értel-
mezésében leginkább a ma-
gyarországi rutén népnyelvre
van tekintettel, s mely az
ezen nyelvben elfogadott ma-
gyar szokat sem mellőzi“.

A mi a hazai rutén nép-
nyelv szókincsének összegyűj-
tését illeti, ehhez a nyoma-
tott forrásokot a következő
művek szolgáltatták:

Holováckij Jakab: A gali-
cziai és magyarországi ruté-
nok népdalai. IV. kötet. (На-
родныя пѣсни Галицкой и
Угорской Руси. IV. томы.
Москва. 1878.)

„*Катихисъ*, или наука православно христіанская“, издање епархиѣ мукачевскоѣ.

Книгы ведля народныхъ школъ м. к. министромъ религии и просвѣты, изданъ.

Францъ Миклосичъ: „Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen.“ IV. томы.

Михаилъ Лукашъ: „Grammatica slavo-ruthena etc.“ Budae 1830.

Омелянъ Огоновскій: „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache.“ Львѡвъ 1880.

Михаила Осадицъ: „Грамматика руского языка.“ Третье издање.

Михаилъ Драгомановъ: „Малорусскія народныя преданія и рассказы“. Киевъ 1876.

Омелянъ Партыцкий: „Нѣмецко-русскій словарь.“ Львѡвъ. 1867.

Мадыарскѣ слова 'мъ бравъ изъ моѣ работы, помещеноѣ у 1881. роцѣ во мадыарскѡмъ филологичнѡмъ журналѣ: „Nyelvtudományi Közlemények“ (XVI. томъ) во Будапештѣ подъ ти-

A munkácsi egyházmegye által kiadott katekizmus. (Катихисъ, или наука православно христіанская.) Hatodik kiadás.

A vallás- és közoktatási ministerium által a rutén népiskolák számára kiadott több könyv.

Miklosich Ferencz: „Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen“ IV. köt.

Lutskay Mihály. Grammatica slavo-ruthena etc. Budae. 1830.

Ogonovszkij Emil: Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache. Lemberg 1880.

Oszádczá M.: Rutén nyelvtan. (Грамматика руского языка.) Lemberg 1876.

Drágománov M.: Kis-orosz nemzeti hagyományok és mesék. (Малорусскія народныя преданія и рассказы.) Kijev 1876.

Partyczkij Emil: Deutsch-ruthenisches Handwörterbuch. Lemberg 1867.

A munkában fölvett magyar elemeket jobbadán a fenti művekből gyűjtöttem össze, és a „Nyelvtudományi Közlemények“ 1881. évi 2-ik füzetében (XVI. kötet) „Ma-

туломъ: „Мадарскѣ слова у руськомъ языкѣ“.

Позаякъ много путовавъ емь по руськихъ видѣкахъ Мадарскоѣ краинѣ, поуживавъ емь ся и черезъ мене добытими досвѣдами.

Слова церковно-славянско-го языка черпавъ емь изъ обрядовыхъ книгъ, што май-часто хоснують ся; сякѣ суть: Евангелие, Апостоль, и Псалтыря.

Руський языкъ е самостоятельный, и не може ся держати нарѣчиемъ российско-го.

Кедь бы датко порѣднать слова руськѣ зъ российскими, легко мѡгъ бы прити на тоту гадку, ожъ слѡвный скарбѡ руського языка на тѡлько сходитъ ся зъ скарбомъ российскихъ, что ведля сеѣ вины руський языкъ и не мае права тримати ся окрепшнымъ языкомъ; онъ лише нарѣчие российско-го и ничъ бѡльше. Сяка гадка не нова. Публицисты славянофилы, во главѣ зъ Аксаковымъ и Катковымъ вѡдѣ давно розпростирають

gyar szók a ruténban“ czim alatt kiadott értekezésem után vettem föl.

A szóbeli források a szerzőnek a rutén nép közt különböző időben és vidékeken átélt élményeiből kerültek ki.

A templomi szláv nyelv szavai a leginkább használt rituális könyvekből, minők az evangelium, apostolok cselekedetei és a zsoltáros könyv, kerültek ki.

A rutén önálló nyelv, és nem az orosznak tájszólása.

A ki összehasonlítja a rutén szavakat az orosz szavakkal, egyszeri bepillantás után könnyen juthat azon eredményre, hogy a rutén nyelv szókinése annyira megegyez az orosz nyelv szókinésével, hogy nem is tekinthető külön nyelvnek, hanem csak az orosz nyelv tájszólásának. És ez a nézet nem is új. A szlávofil publicisták, Ákszakovval és Kátkovval élükön, váltig hangoztatják ezt a nézetet, hazánkban pedig az intelligens

сесь поглядъ, а у нашой краинѣ изъ межи интеллигентныхъ элементѡвъ многѣ держать ся оногo.

Коли вже вопросъ сякъ поставльонъ, по мому ачей не буде даремна праця досвѣдчити, ожъ руськый языкъ мае толькo права на назывъ самостояйнаго языка, якъ хотъ котрый изъ славянскихъ його братѡвъ.

Кедь рѣчь веде ся за классификацию языкѡвъ, тогды треба выслухати филологѡвъ, писателѣвъ историѣ, и народа.

Попозирайме, ба што говорять филологы?

Францъ Миклосичъ, первый славистъ, и авторъ порѡвнательноѣ граматикы славянскихъ языкѡвъ, во свойѡвъ працѣ: „Lautlehre der slavischen Sprachen“. (Wien 1852. IX. сторона) алемъ що мовить: „Коли я мовы по їхъ рѡдству поставляю у рядъ, тогды разбираю я и мало-рускый языкъ, котрый мае ся во науцѣ, якъ то и слѣдство свѣдчить, за самостояйну мову, а не за нарѣчие російского языка тримати“. Сесе онь цѣлкомъ великое слово изъ рота Миклосича, того Миклосича, котрый не допусетить самостояйностъ сло-

rutének közt nagyon sokan vallják és terjesztik azt.

Igy állván a dolog, nem lesz fölösleges e kérdést kimerítően tárgyalva bebizonyítani, hogy a rutén nyelvnek éppen annyi joga van, mint bármely más szláv nyelvnek, hogy mint önálló nyelv szerepeljen.

A nyelvek osztályozásában illetékes a nyelvész, a történetíró és a nép.

Lássuk hát, mit mondanak a nyelvészek.

Miklosich Ferencz. a leg-híresebb szláv nyelvész, és a szláv nyelvek összehasonlító nyelvtanának szerzője „Lautlehre der slavischen Sprachen, Wien, 1852.“ czimű művének IX. lapján ezeket mondja: „Indem ich die Sprachen nach der Nähe ihrer Verwandtschaft an einander reihe, behandle ich dann das Kleinrussische, das auf dem Gebiete der Wissenschaft, wie die Untersuchung selbst dartut, als eine selbstständige Sprache und nicht als ein Dialect des grossrussischen anzusehen ist.“ Ezt a nézetet vallja ma is; a mi

вацького (товтсько) языка, и собирае го ги нарѣчје чеського.

Августъ Шлейхеръ, зна-
тый во поровнительной фило-
логий, сесе пише: „Руський
языкъ не можъ держати за
нарѣчје российского, бо тотъ
изъ сякъ домакъ такъ вьед-
номъ рядѣ стоить, ги и зъ
другими славянскими диалек-
тами.“ Позирай: *Deutsche
Sprache*, 1860. сторона 77.

Франкъ Малиновский, уче-
ный полякъ, во працѣ: „Kry-
tyczna gramatyka języka pol-
skiego, zeszyt II. str. 85.“ од-
лучить руський языкъ вѣдъ
российского.

Российскъ ученъ, якъ то
Петръ Лавровскій и *Василій
Даль*, авторъ славноѣ работы:
„Толковный словарь живаго
велико-русскаго языка“, при-
знавуть самостоятельность руського
языка; тай и *А. Н. Пытинъ*,
авторъ „Исторія славянскихъ
литературъ“, того погляда три-
мае ся. Руськъ писатель у
Россіи, *М. ; Максимовичъ, А.
Потебня, П. Житецкій* во
своихъ працахъ бизовно и безъ
сумнѣву доказали, же руський
языкъ мае нато право, обы го
за самостоятельного держали. На

аз ѓо шаябѣ, а ки нем ис-
мери ел ѓнálló nyelvnek а
тѓтѓ, ѓс а cseh dialektusának
tekinti, valóban nagy szó.

Schleicher Августъ, ки аз
összehasonlító nyelvészet те-
рѣн нем kevésbbé tekintély,
азт иuja: „Das Kleinrussische
(Ruthenische, Russinische) ist
nicht als russische Mundart,
sondern als ein ihm wie
den ändern coordinirter slavi-
scher Dialect zu betrachten.
(Die Deutsche Sprache, Stutt-
gart. 1860. pagus 77.)

Málinovszki Xav. Ferencz,
lengyel tudós „A lengyel nyelv
kritikai nyelvtanában“ (II.
rész. 85. oldal) megkülönböz-
teti a rutén vagy kis-orosz
nyelvet az orosz vagy muszka
nyelvtől.

Оросъ nyelvészek, mint
Lávrovskij Péter, ѓс „Az élő
nagy-orosz nyelv magyarázó
szótárának“ szerzője, *Dály
Vaszilij* elismerik, hogy а
rutén nyelv ѓнálló; *Pytin*,
„A szláv irodalmak történe-
tének“ írőja hasonlót állít.
Az oroszországi kis-oroszok,
Mákszimovics, Potebnyá ѓс
Zsiteczkij alapos munkákban
minden kétséget kizárólag
mutatják ki а kis-orosz vagy
rutén nyelv ѓнálló voltát.
Ezen а nyelven irtak: *Kot-
lyárevszkij, Kritká, Vovcsok*

руськѣмъ языкѣ писали Иванъ Котляревскій, Г. Квитка, Марко Вовчокъ, П. Кулишъ, Т. Шевченко, Ом. Огоновскій, М. Осадца, О. Партицкий, Устыновичъ, — М. Лучкай и А. Духновичъ и т. д.

А тѣ, што на томъ стоять, ожъ русскій языкъ лишень нарѣчье российскаго, тѣ не суть филологи, ай славянофилы (=панслависты), не ученый судъ, ай политична партия.

Теперь обернѣмъ ся идъ историѣ!

Николай Костомаровъ, историкъ, у 1861. роцѣ издавъ свою працю: „Двѣ русскія народности“, у котрѣвъ доказавъ, же нелемъ два рускѣ языки ай и двѣ рускѣ народности суть.

Послухайме лемъ Костомарова, якъ овднѣ судить.

„Обрацаясь къ русской исторіи, можно прослѣдить, какъ недосказанное лѣтописцемъ въ его этнографическомъ очеркѣ о Южной Руси, само собой высказало себя въ цѣпи обстоятельствъ, образовавшихъ историческую судьбу южно-

Márk, Kulis, Sevcenko Tárász, — Ogonovszkij, Oszádecz, Partyczkij, Usztyánovics — Lutsckay és Duchnovics stb.

A kik pedig azt vitatják, hogy a rutén nyelv az orosznak dialektusa, azok nem nyelvészek, nem filológok, hanem szlávofilok (=panszlávok), nem tudományos intézet, hanem politikai párt tagjai.

Forduljunk a történelemhez!

Kosztomárov Miklós, orosz történetíró 1861-ben „Két orosz nemzetiség“ (Двѣ русскія народности, Lásd: Историческія монографіи и изслѣдованія Николая Костомарова. Томъ первый. Сзентпѣтервár 1862.) czimű tanulmányában megdönthetetlenül kimutatta, hogy két orosz nemzetiség, és két orosz nyelv van.

Azonban halljuk *Kosztomárovot*!

„На аз orosz történelemhez fordulunk, ki lehet mutatni, hogy azt, а mit а krónikás Dél-Oroszország etnográfiai rajzából kihagyott, magok а dél-orosz nép történeti sorsát intéző körülmények hozták napfényre. На аз első

ского. Это название такъ перешло къ послѣдующимъ временамъ. Когда толчокъ, данный вторичнымъ вливаніемъ Литовскаго племени въ судьбу Славянскихъ народовъ всей западной части Русскаго материка, соединилъ ихъ въ одно политическое тѣло и сообщилъ имъ новое соединительное прозвище—Литва, это прозвище стало достояніемъ бѣлорусскаго края и бѣлорусской народности, а южно-русская осталась съ своимъ древнимъ привычнымъ названіемъ Русь.

Въ XV вѣкѣ различались на материкѣ нынѣшней Россіи четыре отдѣла восточно-славянскаго міра: Новгородъ, Московское государство, Литва и Русь; въ XVI и XVII, когда Новгородъ былъ стертъ, — Московское государство, Литва и Русь. На востокѣ имя Русь принималось какъ принадлежность къ одной общей славянской семьѣ, развѣтвленной и раздробленной на части, на юго-западѣ это было имя вѣтви этой семьи. Суздалець, Москвичь, Смолянинь — были Русскіе по тѣмъ признакамъ, которые служили органами ихъ соединительности вмѣстѣ по происхожденію, по вѣрѣ, по

lyet a litván törzs második benyomulása okozott az orosz anyaföld egész nyugoti részét lakó szláv törzsek sorsában, egy politikai testté egyesítette őket és a megadta nekik a Litvánia nevet, — e név a Fehér-Oroszország és a fehér-oroszok tulajdona maradt, míg a déli orosz nép továbbra is orosz maradt.

A XV. században a mostani Oroszország területén négy keleti szláv birodalom volt, u. m. Novgorod, a moszkvai állam, Litvánia és Ruszj (Oroszország), a XVI. és XVII. században pedig Novgorod elpusztulása után, a moszkvai állam, Litvánia és Ruszj. Keleten úgy fogták föl az orosz nevet, mint az elágazott és részekre darabolt közös szláv családhoz való tartozást, míg délnyugaton ez a név csupán a délnyugati család tulajdonát képezte. A szuzdáliaiak, moszkvaiak, szmolenszkiek azon jegyek alapján voltak oroszok, a melyek származásukból, hitükből, irodalmi nyelvükből

книжному языку и соединенной съ нимъ образованности; Кіевлянинъ же, Волынецъ, Червопоруць — были Русскіе по своей мѣстности, по особенностямъ своего народнаго, общественнаго и домашняго быта, по правамъ и обычаямъ; каждый былъ Русскимъ въ тѣхъ отношеніяхъ, въ какихъ восточный Славянинъ былъ не Русскій, но Тверитянинъ, Суздалецъ, Москвичъ. Такъ какъ слитіе земель было дѣло общее, то древнее названіе, употребительное въ старину для обозначенія всей федерации, сдѣлалось народнымъ и для восточной Руси, коль скоро общія начала поглотили развитіе частныхъ: съ именемъ Руси для нихъ издревле соединялось общее, сравнивающее, соединительное. Когда изъ разныхъ земель составилось Московское Государство, это государство легко назвалось Русскимъ, и народъ, его составлявшій, усвоилъ знакомое прежде ему названіе, и отъ признаковъ общихъ перенесъ его на болѣе мѣстные и частные признаки. Имя Русскаго сдѣлалось и для сѣвера и для востока тѣмъ же, чѣмъ съ давнихъ лѣтъ оставалось, какъ исключительное достояніе юго-западнаго народа. Тогда по-

és az ezzel kapcsolatos műveltségükből kifolyólag képezték egyesülésük organumait; ellenben a kijeviek, a volhynaiak és veres-oroszok fekvésök, nemzeti, társadalmi és házi létük, erkölceik és szokásaik alapján voltak oroszok: közülök mindegyik éppen az által lett oroszszá, a mi a keleti szlávot nem oroszszá, hanem tverivé, szuzdálivá és moszkvaivá tette. Minthogy a terület egyesítése közös dolog volt, azért a régi név, mely a régi időben az egész föderációt jelentette, nemzeti neve lőn a keleti Oroszországnak is, mihelyest a közös vonások elnyomták az egyéniek fejlődését, melyekre nézve Oroszország nevéhez ösidőtől fogva a közös, az egyenlítő és összesítő név fűződött. Mikor aztán a különböző területekből megalakult a moszkvai állam, oroszszá keresztelése könnyen ment végbe, a mennyiben az azt képező nép eltulajdonította magának a már előbb ismert nevet és az általános jegyekből átvitte azt inkább helyi és egyéni jegyekre. Az orosz név észak és délkelet számára most már épp oly kizárólagos tulajdon lett, a minő kizárólagos tulajdonát képezte rég óta a dél-

слѣдній остался какъ бы безъ названія; его мѣстное частное имя, употреблявшееся другимъ народомъ только какъ общее, сдѣлалось для другого тѣмъ, чѣмъ прежде было для перваго. У южно-русскаго народа какъ будто было похищено его прозвище. Роль должна была переѣнниться въ обратномъ видѣ. Такъ какъ встарину сѣверо-восточная Русь называлась Русью только въ общемъ значеніи, въ своемъ же частномъ имѣла собственыя наименованія, такъ теперь южно-русскій народъ могъ назваться Русскимъ въ общемъ смыслѣ, но въ частномъ, своенародномъ, долженъ былъ найти себѣ другое названіе. На западѣ, въ Червоной Руси, гдѣ онъ сталъ въ сопротивленіе съ чуждыми народностями, естественно было удержать ему древнее названіе въ частномъ значеніи, и такъ Галицкій Червоноруссъ остался Русскимъ, Русинномъ, ибо имѣлъ столкновение съ Поляками, Нѣмцами, Уграми; въ его частной народности ярче всего высказывались черты, составлявшія признаки общей русско-русской народности, являлась принадлежность его къ общему русскому міру, черты такія, какъ вѣра, книжный богослу-

nyugati népnek. A délnyugoti nép ekkor mintegy név nélkül maradt; helyhez kötött egyéni neve, a melylyel más népek csak mint közössel éltek, ugyanazzá lett e más népnél, a mije volt neki azelőtt. A délorosz néptől tehát szinte elragadták vezetéknévét. Szerepet kellett cserélni megfordítva is. Valamint az észak-keleti Oroszország hajdanán csak általánosságban bírta az Oroszország nevet, egyénileg pedig saját neve volt neki: ugy most a délorosz nép csupán általános szempontból volt nevezhető orosz-nak, egyénileg pedig új név után kellett látnia. Ellenben Nyugaton, Veres-Oroszországban, hol az orosz nemzetiség idegen nemzetiségekkel állt szemben, egészen természetes volt, hogy egyénileg is megtartsa régi nevét; a galicziai veres-orosz tehát azért maradt meg továbbra is orosz-nak, ruszinnak, mert összeütközése volt a lengyelekkel, németekkel és magyarokkal; egyéni vonásaiban a közös orosz nemzetiség ismertető jegyeit képező jelek tűntek fel leginkább, fölmerültek az olyan vonások, minő a hit, a szertartásos könyvek nyelve és a történelem, a melyek őt a közös

жебный языкъ и исторія, напоминавшая ему о древней связи съ общерусскимъ міромъ. Все это предохраняло его отъ усилій чужепородныхъ элементовъ, грозившихъ и грозящихъ стереть его. Но тамъ, гдѣ та же народность столкнулась съ сѣвѣрною и восточнорусскою, тамъ названіе Русскаго, по отношенію къ частности, не имѣло смысла, ибо Южно-руссу не предстояло охранять тѣхъ общихъ признаковъ своего бытія, которые не разнили, а соединили его съ народомъ, усвоившимъ имя русское. Тутъ названіе Русскаго необходимо должно было замѣниться такимъ, которое бы означало признаки различія отъ Восточной Руси, а не сходства съ нею. Этыхъ народныхъ названій являлось много, и, правду сказать, ни одного не было вполне удовлетворительнаго, можетъ быть потому, что сознание своенародности не вполне выработалось. Въ XVII вѣкѣ являлись названія: *Украина*, *Малороссія*, *Гетманщина*, — названія эти невольно сдѣлались теперь архаизмами, ибо ни то, ни другое, ни третье не обнимало сферы всего народа, а означало только мѣстные и временныя явленія его исторіи. Выдуманное въ пос-

орosz világgal való régi viszonyára emlékeztették. Mindez arra szolgált, hogy megóvja őt az idegen elemek eltörléssel fenyegető törekvései ellen. Ott azonban, a hol ugyanezen nemzetiség az északi és keleti orosz nemzetiséggel ütközött össze, ott az orosz névnek egyéni szempontból véve nem volt értelme, mert hiszen a déli oroszoknak nem kellett védelmeznie létének azon közös ismertető jegyeit, a melyek őt nem hogy elválasztották volna, hanem egyesítettek az orosz nevet eltulajdonított néppel. Itt tehát az orosz nevet okvetetlenül olyannal kellett felcserélni, a mely a keleti Oroszországtól való különbözés és nem hasonlóság jegyeit foglalja magában. Pien nemzeti név sok akadt, de egy sem volt kielégítő, talán azért, hogy a nemzeti öntudat nem fejlődött ki teljesen. Így lépett fel a XVII. században az *Ukráiná*, *Málorossziá*, *Hetmánscsiná*, de a melyek ma már önkénytelenül is elavultak, mert se az egyik, se a másik, se a harmadik nem terjedt az egész népre, hanem csupán enép történetének helyi és mulandó jelenségeire vonatkozott. Az utóbbi időben feltalált *dél orosz* név eddig csak tudo-

льднее время название *Южноруссовъ* остается пока книжнымъ, если не навсегда останется такимъ . . . “ (Сторона 58—61. Историческія Монографіи и изслѣдованія Николая Костомарова. Томъ первый.)

А народъ що думать?

Кто знае нашего русина у Мадярскѣй краинѣ, тотъ знае и то, што вѣдь себе *русиномъ*, *русинакомъ*, и *русилкомъ* называе, а за російскаго чоловіка никогда не говорить, ги за русина, ги за своего, ай ги за *маскала*. У Галициѣ простый народъ и векша часть образованныхъ лемъ себе держитъ за русина, а не російскихъ. У 1881. роцѣ, російска газета „С.-Петербургскія Вѣдомости“ (203. число) помѣстила кореспонденцію, у котрѣвъ алемъ што говорить галичанинъ російскому чоловіку: . . .

— „Вы не русскій“! . . . — Навѣрное, говорю, русскій. — Вы изъ Россіи? — Изъ Россіи. — Ну, вотъ и значить россиянинъ, а не русскій. Русскіе это только мы, здѣсь, въ Галициѣ . . . Вы и говорите не по-русски, а пороссійски . . . Нашего языка не знаете . . .

Изъ выше сказанныхъ вид-

mányos, és aligha nem az fog maradni örökre“ . . . (58—61. lap.)

És mint vélekedik a nép?

A ki megfordult a mi rutén pórnépünk közt, az jól tudja, hogy ez a nép *ruszin*-, *rusznák*- és *rusznyák*-nak vallja magát, az oroszot pedig *máskály*-nak nevezi, és a vele való rokonságot is tagadja. Galicziában úgy a pórnép, mint az értelmiség nagy része ugyanazt tartja. Alljon mutatványul az a párbeszéd, mely egy galicziai és egy orosz közt ment végbe, és a mely a „*Szt. Peterburgszkijá Vjedomosztí*“ 1881. évi 203-ik számából van véve.

— Ön nem orosz ugy-e? kérdi a galicziai. — De igen, orosz vagyok, feleli az orosz. — Oroszországból való ön? — Igen. — Hisz akkor ön nem orosz, hanem oroszországi. Egyedül mi galicziaiak vagyunk oroszok . . . Ön nem is beszél orosz, hanem oroszországi nyelven . . . Ön nem tudja nyelvünket . . .

Így tehát mind a három

но, што и филологъ, и историкъ, и самъ народъ, на руськовъ сторонѣ стоять.

Айбо чому е то, можъ бы ся звѣдати, што меджи руськими и російскими словами толькo рѣвности? На сесе пытаня ѡдповѣсть исторія. Коли Киевска Русь перейшла подъ володу Москвы, сеся перебрала вѣдъ неѣ нелемъ политичное значенье, ай и литературный руський языкъ. Перебравши руський языкъ, змѣшало го зъ своимъ, тай изъ церьковно-славянскимъ, и изъ сихъ трьохъ наладила собѣ книжный, або російский языкъ. А ведля обезпеченя руссийского языка вѣдъ конкуренциѣ руського, російскѣ царѣ вѣдъ Петра Великого все гѣрше и гѣрше притѣсняли руський языкъ; а въ 1876-ѡмъ роцѣ выданный царский розказъ заказуе, 1) принести руськѣ книги изъ заграницѣ у Россію, 2) печатати руськѣ книги, 3) драматичнѣ працѣ и котты у Россіѣ.

Туй можеме щи то зазначити, ожь тождность во руськихъ и російскихъ словахъ найме во писаню, а не во вѣговорѣ мае мѣсто.

Теперь еще оправдати маеме то, чому уживаеме мы сло-

тѣвезѡ а рутѣн языкъ (сѡт nemzetisѣг) ѡнѡллѡсѡга mellett bizonyit.

De honnѣт van az, kѣrdhetni, hogy a ruten ѣs az orosz nyelv szѡkincsѣben olyan feltѡnѡ a rokonsѡg? Erre megfelel a tѡrtѣnelem. Mikor Kijev Moszkva uralma alѡkerѡlt, a kijevi irodalmi nyelvet, az az a kis-orosz (ruten) irodalmi nyelvet, mely sokkal jobban volt kimѡvelve, mint Moszkva nyelve, ѡtvette a hѡdѣtѡ, ѡsszekeverte a saját dialektusѡval ѣs a templomi szlѡv nyelvvvel, rѡnyomta a moszkovitizmus bѣlyegѣt: ѣs ezzel kѣszen lett az orosz nyelv. Hogy pedig a kis-orosz nyelv ne versenyezessen a nagy-orosz nyelvvvel, az orosz kormány Nagy Pѣter ѡta rendszeresen nyomta azt; az 1876-ban kiadott czѡri rendelet szerintъ pedig kѡlfѡldi ruten munkѡt Oroszorszѡgba behozni, ruten munkѡkat, szindarabokat ѣs hangjegyeket nyomtatni — szigoruan tilos.

De a hasonlѡsѡg mѣg így is jobbadѡn a *kiirásra* ѣs nem a *kiejtѣsre* vonatkozik.

Most igazolnunk kell a ruten elnevezѣst, a melylyel

во *ruten*, кедь у мадарскѣмъ говориме за русины. Суть люде, што сесе слово за выдумку держать; кажутъ они, ожъ выгадали того нѣмцѣ во пятдесятыхъ рокахъ, а мадаре, вѣдь коли мавуть конституцію. Айбо што за бѣда, што сесе люде дуже мылятъ ся.

Слово *ruten*, *ruthen*, дуже давное. Уже Турочи и Маркъ уживають нимъ, а Anonymus короля Бейлы сякъ пише: . . . *ibique inter Hungaros, Ruthenos, et Polonos fines dabant*“, або на другѣмъ мѣстѣ: „*Arpadum gente sua Ruthenorum alpes prior perforavit*“.

Адамъ Богоричъ (живѣ у XVI. столѣтѣ) найдавнішій славянскій филологъ на заглавѣ своѣ граматикы, удаючъ во 1584. роцѣ у Витенбергахъ, каже: „*Arcticae horulae succissivae, de latino-carniolana literatura ad latinae linguae analogiam accomodata, unde moshoviticae, rutenicae, polonicae, boemicae et lusaticae linguae cum dalmatica et croatica cognatio facileprehenditur*“. Сесе разомъ служитъ свѣдоцтвомъ того, што вже у XVI. вѣцѣ роздѣляли руськихъ одъ москвичѣвъ.

Истинна правда, ожъ нашъ русьскій чоловѣкъ себе *русинѣмъ*; *русинакомъ*, *руснякомъ*

sokan sehogy sem birnak megbarátkozni, és részint az ötvenes évekből származó német részint pedig az alkotmányos életbél kezdődő magyar tárlálmánynak tartják.

Ez a név nagyon régi. Már Thuróczi, Kézai, Mark élnek vele, és Anonymusnál találunk ilyen kifejezéseket: . . . *ibique inter Hungaros, Ruthenos et Polonos fines dabant*“. Vagy: „*Arpadum gente sua Ruthenorum alpes prior perforavit*“.

Bohorics Ádám, a legrégebbi szláv nyelvész, (élt a XVI. században) grammatikájában, melyet 1684-ben, Wittenbergában adott ki, ezeket mondja a címlapon: „*Arcticae horulae succissivae, de latino-carniolana literatura, ad latinae linguae analogiam accomodata, unde moshoviticae, rutenicae, polonicae, boemicae, et lusaticae cum dalmatica et croatica cognatio facileprehenditur*“. Ez egyszersmind a szláv nyelvek osztályozását is magában foglalja.

Igaz ugyan, hogy a *ruszin* szó (megfelelőleg a *русинѣмъ*-nak) helyesebb volna, de ha

называет, но позаякъ мадьяре вже привыкли руськихъ рутинами называти, прето нѣтъ нужды завести нову терминологию.

Руський языкъ загалъно и русины Мадярскоѣ краины.

Руський або малоруський языкъ дѣлится на чотыри нарѣчя, и то: 1) на чернено-руський, 2) на полудньовый малоруський (полудне-всходный малоруський), 3) пѣвнѣчно-малоруський (пѣвнѣчно-всходный малоруський), и 4) бѣло-руський.

Чернено-русское нарѣчье розпадае ся на три поднарѣчя, 1) на подолье-волинский, 2) на галицкий, и 3) на горьский або Карпатский. На горьскомъ поднарѣчьи говорятъ бойки, лемки (лемаки), и гуцулы; а змѣшаня мовы сихъ трѣохъ народѣвъ дае руський языкъ у Мадярскоѣ краинѣ. На нашъ руський языкъ мавъ вилыва ще мадырский, словацкий и польский.

У насъ нема истого, единакого руського языка, каждый видѣкъ указуе даякусь саможындѣсть во зложеню и выговорѣ словъ; черезъ сесе

már birjuk a rutént, főlösléges volna azt újjal föleserélni.

A rutén (kis-orosz) nyelv általában és a hazai ruténok.

A rutén vagy kis-orosz nyelvben négy nyelvjárást különböztetnek meg, u. m. 1) a veres-oroszt, vagy a szorosan vett rutént; 2) a déli kis-oroszt (dél-keleti kis-oroszt); 3) az északi kis-oroszt (észak-keleti kis-oroszt), és 4) a fehér-oroszt.

A veres-orosz nyelvjárás három al-nyelvjárásra oszlik, ezek 1) a podolia-volhynai, 2) a galicziai és 3) a hegyi vagy kárpáti. A hegyi dialektust a bojko, lemko (lemák) és huczul népek képezik. Hazai rutén nyelvünk e három nép nyelvének keverékéből áll; de nagy befolyással volt rá a magyar, a tót és a lengyel nyelv is.

Hazánkban szorosan véve egységes rutén nyelv nincs; minden vidék bizonyos önállóságot mutat fel a szóképzésben és kiejtésben; ebből

можъ порозумѣти, ожь нашъ языкъ на дакотрѣ сѣмкы и пять слѣвъ мае. Кедь хочеме, обы нашъ руснакы насъ порозумѣли, такъ треба писати, обы тотожиѣ слова рѣжнихъ видѣкѣвъ брали ся, а дже частиѣ знакы пожертвовали ся на долю загальныхъ. Сесе вина тому, зашто треба прибѣгнути идъ вымудрованому значѣнню, якъ ниже увидиме.

У Мадярскѣвъ краиѣ ведля конскрипциѣ 1880. рока живе 342,351 русинѣвъ; меджи сими е 1,917 римокатоликѣвъ, 1,513 греко-восточныхъ, 10,342 жидѣвъ, и 70 изъ другихъ вѣроисповѣданій *). *Голованский* во своей працѣ (поз. VIII. стор) начисливъ русинѣвъ до 476,560 душъ, а статистика изъ 1870 рока показуе 476,560 душъ.

Русины по вармедяхъ (комитатахъ) сякъ суть роздѣленѣ: вармедя *Абауи* мае 543, в. *Бачъ* 7,294, в. *Берегъ* 74,021, в. *Биларъ* 466, в. *Боршодъ* 455, в. *Мараморешъ* 106,221, в. *Шарошъ* 30,939, в. *Саболичъ* 1,698, в. *Сатмаръ*

magyarázható meg, hogy egyes fogalmakra négy—öt elnevezés is van. Ha hazai ruténjainkkal megértetni akarjuk magunkat, úgy kell írunk, hogy munkánkban a különböző vidékek azonos szavai jussanak érvényre, a nagyos is egyéni sajtóságok pedig a közös sajtóságoknak áldoztassanak föl. E végből bizonyos mesterséges jelölésekhez kell fordulnunk, a melyekről alább lesz szó.

Magyarországon az 1880-ik évi népszámlálás szerint összesen 342,351 rutén van; ezek közt van 1,917 római katolikus, 1,513 görög keleti, 10,342 zsidó és 70 más felekezetű. *) *Holováczkij* idézett munkájában (VIII. lap) 476,560 rutént számlál össze. az 1870-iki statisztika pedig 469,420 tüntetett fel.

Megyék szerint a következő számban lépnek föl a ruténok: *Abaujmegye* 543; *Bácsm.* 7,294; *Beregmegye* 74,021; *Biharmegye* 466; *Borsodmegye* 455; *Máramaros* 106,221; *Sárosmegye* 30,939; *Szabolcsmegye* 1,698; *Szatmármegye*

*) Lásd: *Keleti Károly*: A nemzetiségi viszonyok Magyarországon az 1880. évi népszámlálás alapján. Akadémiai értekezések II. osztály. VII. kötet. II. szám. 1881.

969, в. *Сепешъ* 16,158, в. *Угоча* 29,976, в. *Унгъ* 41,871, в. *Землейнъ* 30,164, а другѣ вармедѣ 1.576 душъ-русиновъ.

969; Szepesmegye 16,158; Ugocsamegye 29,976; Ung-megye 41,871 és Zemplénm. 30,164; más megyékben 1,576.

Власности руського языка позираючи на старославянский и российский.

A rutén nyelv sajátosságai tekintettel az ószláv és az orosz nyelvekre.

1. Старославянска самогласна *є* вымовляе ся у теперѣшнѣмъ руськомъ языкѣ ги латишьке *e*, а кедь стиснена черезъ наслѣдуючу согласну, ги *ò* (ѣ, и, *ü*, *jü*, у, ю, ы); у российскомъ языкѣ выгваряе ся, ги *je*, а кедь наголось (акцентъ) мае, ги *jo*.

1. Az ószláv *є* (je) a ruténban úgy ejtetik ki, mint a magyar *e*, ha pedig mássalhangzó hozzáadása által erősbül, *ò* (i, ji, *ü*, *jü*, u, ju, y) válik belőle; az oroszban *je*-nek, vagy ha rajta van a hangsúly, *jo*-nak mondatik.

Старославянское } *нєєши*, *нєбо*, *тєтѣка*, *грабєжъ*, *шєсть*.
Ószláv }

Руське } *несешъ* (*neszes*), *небо* (*nebo*), *тѣтка* (*tyotka*) (tyi-
Rutén } *tyü*-, *tyutka*), *грабѣжъ* (*hrábizs*), *шѣсть* (*siszty*).

Российское } *несешь* (*nyeszjos*), *небо* (*nyebo*), *тетка* (*tyotka*),
Orosz } *грабежъ* (*grábjozs*), *шесть* (*seszty*).

2. Старославянска самогласка *ь* перейшла у руськомъ у мяжке *i* и *ji* (ѣ), а у российскомъ у *e* и *je*.

2. Az ószláv *ѣ* (je) a ruténban *ji* és *i*, az oroszban pedig *e* és *je* hanggal bír.

Старославянское } *сѣтъ*, *дѣлѣти*.
Ószláv }

Руське } снѣтъ (sznyih), дѣлити (gyiliti),
Rutén }

Россійе. } снѣтъ (sznyeg), дѣлить (gyelity).
Orosz }

3. Старославянска самогласка и такъ вымо вѣе ся у руськѣмъ, ги малярское середнѣе е (è), а у росси́йскѣмъ — окрѣмъ вида неопредѣленого, где все ъ — ги малярскій *i*.

3. Az ó szláv и a ruténban úgy hangzik, mint a magyar közép e (è), az oroszban pedig — az infinitivus kivételével, a hol ъ — mint a magyar *i*.

Старославянское } вно, писати, лисъ.
Ó szláv }

Руське } вино (vèna), писати (pészátè), лисъ (lész).
Rutén }

Россійе. } вино (vino), писать (piszáty), лисъ (lisz).
Orosz }

4. Старославянска самогласна *o* у руськѣмъ выновѣдѣе ся якъ *o* и *a* (малярское *a*), а кедь стиснена черезъ наступающу согласну, тогда ведля поднарѣтій ги *i*, *ü*, *y*, и (*ò*), а въ росси́йскѣмъ, кедь ма наголосъ, ги *o*, а звычайно ги *a*.

4. Az ó szláv о а ruténban *o* és *a*-nak (magyar *a*) mondatik (a vidékek szerint), de ha mássalhangzó támaszkodik reá, akkor a tájszólások szerint *i*, *ü*, *u* és *y* (ezeket *ò* jelöli) leszen belőle; az oroszban pedig, ha rajta van a hangsúly, *o*-nak, különben *á*-nak hangzik.

Старославянское } окно, орѣхъ, конь, ходити, бокъ.
Ó szláv }

Руське } окно (vikno, vükno, vukno, vukno), орѣхъ (orich),
Rutén } кѣнь (kinu, küny, kuny, kuny), ходити (chaditi),
бокъ (bük, bik, buk, byk).

Россійе. } окно (ákno), орѣхъ (árjeh), конь (kony), ходить
Orosz } (chádity), бокъ (bok).

5. Старославянска ѣ у рускѣмъ и російскѣмъ, будучи мягкимъ знакомъ, мягшатъ попередию согласну. У серединѣ слова выповѣдуе ся у рускѣмъ ти латиньскѣе *e*, котрое хотъ бы и стиснено черезъ согласну, не переходитъ во *ò*; во російскѣмъ перейшло ѣ у серединѣ слова на *je*, а зъ наголосомъ на *jo*.

5. Az ó szláv ѣ a ruténban és az oroszban is a lágyítás jegye lett; ha pedig ѣ az ó szláv szó közepén fordul elő, a ruténban *e* lesz belőle, mely akkor is *e* marad, ha mássalhangzó támaszkodik reá. Az ó szláv ѣ-nek a szó közepén az oroszban *je*, hangsúly esetén *jo* felel meg.

Старославянское }
Ó szláv } днь, орль, пьсь, мьль.

Руське }
Rutén } день (deny), орель (orel), песь (pesz), мечь (mecs).

Россійс. }
Orosz } день (gyeny), орель (árjol), песь (pjesz), мечь (mjecs).

6. Старославянска самогласна ѣ стратила во живучихъ языкахъ звукъ самогласноѣ и *e* только знакомъ твердымъ. Во серединѣ слова переходитъ звычайно на *o* рѣже на *e*, но никда не буде зъ неѣ *ò*; а у російскѣмъ переходитъ на *o*, рѣже на *a*.

6. Az ó szláv ѣ az élő szláv nyelvekben elveszté hangját, és csupán a betű változatlan voltát jelenti. A szóк közepén a ruténban *o* és néha *e* lesz belőle, de ezen *o*-ból sohasem lesz *ò*; az oroszban pedig *o*, olykor *a*.

Старославянское }
Ó szláv } дьска, рьтъ, дьжаь.

Руське }
Rutén } дошка, ротъ, дождь, дощь.

Россійс. }
Orosz } доска, ротъ, дождь.

7. Старославянска самогласна *ы* у руськомъ Мадярскоѣ краини на даедныхъ видѣкахъ мае особенну гортанну выновѣдъ, якоѣ у иншихъ славянскихъ языкахъ нѣтъ. Уживаня сеѣ буквы согласно съ уживаньомъ старославянскоѣ *ы*; а у росейскомъ не може она стояти за буквами *г, к, х*. (1—6. чернаѣ емъ изъ словаря Партицкого.)

Изъ сихъ прикладѣвъ можъ видѣти самостойный развѣдъ (fejlődés) руськихъ самогласныхъ, а дале и то, що у руськомъ пануе *ò*, котровъ *і, у, ѳ, ы* значать ся. Позаякъ сесе *ò* велику вагу мае, познакомиме ся зъ нивъ поближе.

ò стане ся изъ *е*, кедъ у старославянскомъ на мѣстѣ *е* стоять *ь* (лѣдъ, льдѣ), и мнхшить передъ нивъ стоячу согласну. Черезъ то буде: дь, зь, нь, сь, ть, ць. Кедъ на корѣнное *о* (котре и у старославянскомъ *о*) припирать ся согласна, стане ся *ò*. Кедъ ся слово корѣннымъ *о* починае, а буква *е*, што у послѣдньомъ складѣ слова *е*, занимать мѣсто старославянскоѣ *ь*: тогда перейде *о* на *ò* кромѣ именительного и винительного падежа единственного числа,

7. Az ó szláv *ы* a hazai ruténok egyes vidékein sajátos torokhangú kiejtést nyert, mely páratlanul áll a szláv nyelvekben. Ezen *ы* használata megegyez az ó szláv *ы* használatával, míg az oroszban *г, к, х* után nem állhat meg. (Az 1—6. pontokat Partycyky idézett szótárából vettem).

A felhozott példákából látható, hogy a rutén nyelv hangzói (vokálisok) önállóan fejlődtek, továbbá, hogy a ruténban tulnyomó hang az *ò*, melylyel *і, у, ѳ, ы* van jelölve. Minthogy ezen *ò* nagy szerepet játszik a rutén nyelv hangtanában, kissé bővebben fogunk vele foglalkozni.

Ezen *ò* származik az erősített *e*-ből (лѣдъ, льдѣ, льдѣдъ), ilyenkor mindig lágyítja az előtte álló mássalhangzót, ha az lágyítható; így származik a: дь (gy), зь (zj), нь (ny), сь (szj), ть (ty), ць (czj). A törzsökös *о*-ból (ez t. i. az ó szlávban is *о*), *ò* lesz, ha egy vagy több mássalhangzó támaszkodik reá. Ha a szó törzsökös *о*-val kezdődik és az utolsó szótagjában levő *е* az ó szláv *ь*-re vezethető vissza, akkor az egyes számú nominativus és accusativus kivé-

а во выговорѣ *о* ставить ся передъ *ѡ*. На прикладъ: овесь, вѡвса . . . орель, вѡрла . . . Кедь слово не починать ся корѣннымъ *о*, но оно тамъ е у первомъ складѣ, а у послѣднѣмъ складѣ на мѣстѣ старославянскоѣ *ъ* стоитъ *е*, и тогда перейде *о* на *ѡ*, во вышше сказанныхъ надежахъ. На прикладъ: роженъ, рѡжна, козелъ, кѡзла . . .

Кедь родительный надежь кѡнчить ся согласновъ буквовъ (кромѣ *ѣ*), у послѣднѣмъ складѣ *о* (кедь *е*) перейде на *ѡ*. На пр. коньѡвъ, волѡвъ, кѡпъ, нѡгъ, пѡлъ . . . У котрыхъ именъ родительный мнѡжного числа кѡнчить ся на *ѡвъ*, у тыхъ *ѡ* обстане и у дательнѡмъ мнѡж. числа. Напр. попѡвъ, попѡмъ, спѡпѡвъ, спѡпѡмъ . . .

ѡ стоитъ у приложникѡвъ единственнаго числа во предложнѡмъ надежи, рода мужеськѡго и середнѡго. На пр. добрѡмъ, великѡмъ . . . *ѡ* стоитъ во именительнѡмъ тыхъ приложникѡмъ, што зъ именъ мужеського роду производять ся. На пр. панѡвъ, газдѡвъ . . . *ѡ* стоитъ у декотрыхъ дѣепричастнѣй минувшого часа, на пр. привѡзъ, принѡсъ (во старославянскѡмъ: принесъ, привезъ); изъ предлогѡвъ *ѡ* ма-

telével a többi esetekben ezen *o*-ból *ѡ* lesz és a kiejtésben *v*-hang járul eléje, például: nom. овесь, genit. вѡвса, орель, gen. вѡрла stb. Ha pedig nem a törzs *o*-val kezdődik a szó, de benne van az első szótagban, szintén *ѡ* lesz belőle pl. роженъ gen. рѡжна, козелъ gen. кѡзла stb.

Ha a többes számú genitivus mássalhangzón (a *j*-t nem értjük bele) végződik, az utolsó szótag *o*-ja *ѡ*-vé válik; pl. коньѡвъ, волѡвъ, кѡпъ, нѡгъ, пѡлъ stb. A mely neveknel a többes genitivus végzése *ѡвъ*, azoknál a többes dativusban is megmarad az *ѡ*; pl. попѡмъ, спѡпѡмъ stb.

ѡ van a melléknevek egyes számú him és semleges nemű praepositionalisában; pl. добрѡмъ, великѡмъ. *ѡ* van a himnemű nevekből képezett melléknevek egyes számú nominativusában pl. панѡвъ, газдѡвъ stb; némely múlt idejű participiumoknál, pl. привѡзъ, принѡсъ (az ószlávban *принесъ*, *привезъ*): az előjárók közül *пѡдѡ* és *ѡдѡ* (отъ)-nál. Megjegyzendő, hogy a *пѡдѡ* az *ѡ* dialektusnál *пудѡ*-nak monda-

ють подь и одь. Подь яко предлогъ у поднарѣчнѣ на ѱ выговляе ся: *пудь*, а подь (Zimmerdecke, Boden) ги пудь.

ò якъ і (ѣ) выговѣдае ся на вышнихъ частяхъ вармедь Шарошь, Землейнѣ, Унгѣ, Берегѣ, Мараморешѣ; якъ у на полуднѣвъ части вармеди Унгѣ, и тамъ де вна межить ся зъ вармедивѣ Берегѣ, а тоже и у вармеди Берегѣ, но лише на полуднѣвъ части, крѣмъ того и вколо Берегаса. Мѣсто ò кажутъ о русины зъ словаками змѣшанѣ во вармедяхъ: Шарошь, Землейнѣ, Унгѣ; туй ледвы можѣ розвѣдати, чи тото руснакы, або ци тото словакы. ò кажутъ якъ ы лише нь во вармеди Сенешѣ; якъ ѱ на серединѣ и полудню вармеди Берегѣ, у вармеди Угоча, у полуднѣвъ части Марамореша. (Говорять и во Галициѣ; позирай грамматику Левицкого).

Перемѣна согласныхъ.

Буквы г, к, х и у старославянскомъ, и у руськомъ твердѣ, а у российскомъ мягкѣ. Старославянское г (g) и у руськомъ г (g), а у руськомъ г (h). Гортанна согласна передъ ѵ не може стояти во старославянскомъ и руськомъ, но у российскомъ може. На пр.

тик, míg a пудь (пудь) padlást jelent.

Az ò-t i-nek ejtik Sáros, Zemplén, Ung, Bereg, Marmaros megyék felső részén; u-nak Ung megye déli, továbbá Bereg megyével határos részen, és Beregnek Unggal határos részén, és elvétve Beregszász körül is; o-nak ejtik a tótokkal kevert részeken, tehát Sáros, Zemplén és Ung megyék képző táján (itt jóformán alig lehet megkülönböztetni a ruténokat a tótoktól); y (u)nak csupán Szepes megyében; végre ѱ-nek Bereg középső és déli részén, Ugozásában, és Marmaros déli részén (Galiciában is mondanak ѱ-t).

A mássalhangzók változása.

Az ó szlávban és a ruténban a t, k, x kemények, míg az oroszban lágyak. Az ó szláv г (g) az oroszban is g, míg a ruténban h marad. Az ó szlávban és ruténban ѵ előtt nem állhatnak torok hangok, míg az oroszban igen. Például:

Руська } позѣ (pozji), рущѣ (ruczji), дущѣ (duszji).
Rutén }

Россійске } погѣ (nogje), рукѣ (rukje), духѣ (duche).
Orosz }

Букву *л* у старославянскомъ и росси́йскомъ все *л*; у руськомъ перемѣнить ся на *ѵ* (*v*), ведь на серединѣ слова передь согласновъ стоять. На пр. стар. влъкъ, росси́е. волкъ, русь. вовкъ. Во словахъ односкладныхъ поднарѣчя *ѣ*, та *и* перемѣнять конечное *л* на *ѵ*. На пр. вѣвъ, вывъ, а и другихъ вѵвъ. У руськомъ во минушомъ причастіѣ все *ѵ* стоять, а не *л*. На пр. хваливъ, соливъ . . .

Росси́янинъ тотъ слова, што на *ѵ* кончатъ ся, сякъ пише: *ѵ*, а русинъ и старославянинъ сякъ: *ѵ*. На пр. стар. конѵць, русь. конецъ, росси. конецъ.

Поднарѣчя *ѣ* (но мѣстома и другѣ) во склоненю приложникѣвъ женского рода, а далѣ именники той, сесь, днѣ, мѵѣ, твѵѣ, свѵѣ тоже во склоненю женского рода единственного числа перемѣнить конечну букву *ѣ* во дательномъ и предложномъ на *ѵ* (*v*). На пр. добрѵвъ, тѵвъ, сѵѵвъ, ѣѵвъ, мѵѵѵвъ, твѵѵѵвъ, свѵѵѵвъ.

Кедь *д* стоять передь буквовъ *и*, або *д* передь *л*, часто

Az *l* úgy az ó szlávban, mint az oroszban, mindenkor *l* marad, a ruténban azonban ha a szó közepén mássalhangzó előtt áll, *v* hangot nyer; például: ó szláv: влъкъ, orosz: волкъ, rutén: вовкъ. Sőt az egy tagu szavakban a szóvégi *l* az *ѣ* és *ѵ* (*v*) dialektusoknál *v*-vé is válik, pl. вѣвъ (vѵвъ) és вывъ. A mult idejű participiumot is *v*-vel képezi a rutén pl. хваливъ, соливъ stb.

Az orosz a *v*-re végződő szavakat *v*-vel írja, a rutén és az ó szláv *ѵ*-vel; pl. ó szláv: конѵць, rutén: конецъ, orosz: конецъ.

A hazai rutén (főleg az *ѣ* dialektus) a melléknevek nőnemű ejtegetésénél, a той, сесь, днѣ, мѵѣ, твѵѣ, свѵѣ névmások nőneménél az egyes számú dativus- és praepositionalisban a *ѣ* végbetűt *v*-re változtatja; így lesz: добрѵвъ, тѵвъ, сѵѵвъ, ѣѵвъ, мѵѵѵвъ, твѵѵѵвъ, свѵѵѵвъ.

Ha *д* áll *л* és *и* előtt, a *д*-t *l*-lé illetőleg *n*-né változ-

перейде д на н, и л. На пр. tatja a rutén kiejtés pl. голо-
 полудне=полунне; голодный=голодный; подлый=под-
 =голодный; подлый=подлый; лый.
 справедливый = справелливый.

Русское видословие. — Rutén alaktan.

I) Сущники. — Főnevek.

Первое склоненье. — Első ejtegetés (declinatio).

I.

Единственное число. <i>Egyes szám.</i>		Множное число. <i>Többes szám.</i>	
Именительный.	панъ (=úr).	Nominativus.	паны (-ове).
Родительный.	пана.	Genitivus.	панѡвъ.
Дательный.	панови, (-ну).	Dativus.	панѡмъ (-амъ).
Винительный.	пана.	Accusativus.	панѡвъ.
Звательный.	пане.	Vocativus.	паны (-ове).
Творительный.	паномъ.	Instrumentalis.	панами.
Предложный.	панѣ.	Praepositionalis.	панахъ.

II.

Единственное число. <i>Egyes szám.</i>	Множественное число. <i>Többes szám.</i>
Король (=király).	Король
Короля	Корольдѡвъ
Королю (-еви)	Корольдѡмъ (-лямъ)
Короля	Корольдѡвъ

Королю!
Корольомъ
Короли.

Король!
Королями
Короляхъ

III.

Единственное число.

Egyes szám.

Край (=ország)

Краю

Краю (-еви)

Край

Краю!

Крайомъ

Краю.

Множественное число.

Többes szám.

Краѣ

Крайовъ

Крайомъ (-ямъ)

Краѣ

Краѣ!

Краями

Краяхъ.

Другое склоненье. — Második ejtegetés.

I.

Единствен. ч. Множ. число
Egyes szám. Többes szám.

дѣло (=dolog) дѣла

дѣла дѣлъ

дѣлу дѣламъ

дѣло дѣла

дѣло! дѣла!

дѣломъ дѣлами

дѣлъ. дѣлахъ.

II.

Единствен. ч. Множ. число
Egyes szám. Többes szám.

поле (=mező) поля

поля полей

полю полямъ

поле поля

поле! поля!

польомъ полями

поли. поляхъ.

Третье склоненье. — Harmadik ejtegetés.

I.

Единствен. ч. Множ. число
Egyes szám. Többes szám.

рыба (=hal)	рыбѣ
рыбы	рыбъ
рыбѣ	рыбамъ
рыбу	рыбы
рыбо!	рыбы!
рыбовъ (-ою)	рыбами
рыбѣ.	рыбахъ.

II.

Единствен. ч. Множ. число
Egyes szám. Többes szám.

дыня (=tök)	дынѣ
дынѣ	дынь
дыни	дынямъ
дыню	дынѣ
дыне (-нью)!	дынѣ!
дынивѣ (-ньювѣ, -сю)	дынями
дыни	дыняхъ

Четвертое склоненье. — Negyedik ejtegetés.

Единственное число.
Egyes szám.

Кость (=csont)
Кости
Кости
Кость
Косте!
Костивѣ
Кости.

Множественное число.
Többes szám.

Кости
Костей
Костямъ
Кости
Кости!
Костями
Костяхъ.

Пятое склоненье. — Ötödik ejtegetés.

I.

Единствен. ч. Множ. число.
Egyes szám. Többes szám.

сѣмя (=mag)	сѣмена
сѣмене	сѣменѣ

II.

Единствен. ч. Множ. число.
Egyes szám. Többes szám.

мати (=anya)	матери
матере (-и)	материй

сѣмени	сѣменамъ	матери	матеремъ (ма- тѣрямъ)
сѣмя	сѣмена	матѣрь	матери
сѣмя!	сѣмена!	мати!	матери!
сѣменемъ	сѣменами	{ материвъ матѣрьовъ	матѣрьми
(-мнѣомъ)			
сѣмени	сѣменахъ.	матери.	матерехъ (ма- тѣряхъ).

III.

Единствен. ч. Множ. число.
Egyes szám. Többes szám.

церковь (=templom)	церкви
церкве (-и)	церквий
церкви	церквамъ
церковь	церкви
церкве!	церкви!
церковю	церквами
церквѣ.	церквахъ

IV.

Единствен. ч. Множ. число.
Egyes szám. Többes szám.

небо (=mennu)	небеса
неба	небесъ
небу	небесамъ
небо	небеса
небо!	небеса!
небомъ	небесами
небѣ	небесахъ.

V.

Единственное число
Egyes szám.

теля (=borjú)
теляте (-и)
теляти
теля
теля!
телятьомъ
теляти.

Множественное число
Többes szám.

телята
телять
телятьомъ (-амъ)
телята
телята!
телятьми (телятами)
телятахъ.

II) Приложники. — Melléknevek.

I.

Единственное число.

Egyes szám.

Мужеский <i>Hím-</i>	Жѣнскій <i>Nő-</i>	Среднѣй родъ <i>Semleges nem</i>
добрый (=jó)	добра	доброе (добре)
добрѣго	добрѣ	добрѣго
добрѣму	добрѣй (-ѣвъ)	добрѣму
добрый	добрѣ!	доброе (добре)
добрѣй!	добра!	доброе (добре)!
добрѣмъ	добрѣвъ (-ѣю)	добрѣмъ
добрѣмъ	добрѣвъ (-ѣй)	добрѣмъ.

Множественное число.

Többes szám.

добрѣ (-ѣ)

добрѣхъ

добрѣмъ

добрѣ

добрѣ!

добрѣмъ

добрѣхъ.

На всѣ три роды.
Mind a három nemre.

II.

Единственное число.

Egyes szám.

Мужеский <i>Hím-</i>	Жѣнскій <i>Nő-</i>	Среднѣй родъ <i>Semleges nem</i>
синѣй (-нѣй) (=kék)	синя	синѣое (-нѣе)
синѣого	синѣѣ	синѣого

синьому
 синьый (-ѣй)
 синьый (-ѣй) !
 синьымъ
 синьомъ.

синьовъ (-нѣй)
 синю
 синя !
 синьовъ
 синьовъ (-нѣй)

синьому
 синьое (-нѣ)
 синьое (-нѣ) !
 синьымъ
 синьомъ.

Множественное число.
Többes szám.

синѣ
 синьыхъ
 синьымъ
 синѣ
 синѣ !
 синьыми
 синьыхъ.

на всѣ три рода.
 mind a három nemre.

III) Заименники. — *Névmások.*

I.

Единственное число.
Egyes szám.

я (=én)	ты (=te)
мене, ня, мя	тебе, тя
менѣ, мнѣ, ми	тобѣ, ти
мене, ня, мя	тя
я !	ты !
мновъ (-ою)	тобовъ (-ою)
менѣ, мнѣ.	тобѣ.

Множественное число.
Többes szám.

мы	вы
насъ	васъ
намъ	вамъ
насъ	васъ
мы !	вы !
нами	вами
насъ	васъ.

II.

Единственное число.

Egyes szám.

Мужеский <i>Hím-</i>	Жѣнскій <i>Nő-</i>	Средній родъ <i>Semleges nem</i>
ѡнъ (=te)	она	оно
його, го	еѣ	його, го
йому, му	йѡвь (ѣй)	йому, му
його, го	ю	його, го
(н) имъ	(н) ивь (ею)	(н) имъ
йѡмъ (ѣмъ).	еѣ (ѣй)	йѡмъ (ѣмъ).

Множественное число.

Többes szám.

они	}	на всѣ три роды. mind a három nemben.
ѣхъ, ихъ		
ѣмъ, имъ, йѡмъ		
ихъ, ѣхъ		
ими		
ихъ.		

III.

Единственное число.

Egyes szám.

{ тотъ (=az)	{ тога,	{ того
{ той	{ та	{ то
того	тоѣ	того
тому	тѡвь (-ѡй)	тому
{ тотъ	{ тому	{ того
{ той	{ ту	{ то
{ тотъ!	{ тога!	{ того!
{ той!	{ та!	{ то!

ТЫМЪ
ТѢМЪ.

ТОВЪ (-ою)
ТѢВЪ (-ѡй)

ТЫМЪ
ТѢМЪ.

Множественное число.

Többes szám.

{ ТОТЫ
ТѢ
ТЫХЪ
ТЫМЪ
ТОТЫ
ТѢ
ТОТЫ!
ТѢ!
ТЫМИ
ТЫХЪ

для всѣхъ трѣхъ родовъ.
mind a három nemre.

IV.

Единственное число.

Egyes szám.

{ сесь (=ez)
сей
сѡго
сѡму
сѡго
сесь!
сей!
симъ
сѡмъ.

{ сеся
ся
сеѣ
сѡвѣ (сѣй, сей)
сесю
сю
сесю!
сю!
сивъ
сѡвѣ (сѣй).

{ сесе
се
сѡго
сѡму
сесе
се
сесе!
се!
симъ
сѡмъ.

Множественное число.

Többes szám.

{ сесѣ
сѣ

на всѣ три рода.
mind a három nemben.

сихъ
 снмъ
 { сесѣ
 { сѣ
 { сесѣ!
 { сѣ!
 сими
 сихъ

на всѣ три рода.
 mind a három nem számára.

V.

мѣй (=enyém) моя	мое	моѣ
мого	моѣ (-еѣ)	моихъ (-ѣихъ)
мому	моѣдѣвъ (-ей)	моимъ (-ѣимъ)
мого	мою	моѣ
мѣй!	моя!	моѣ!
моимъ (-ѣимъ)	моѣмъ	моими (-ѣими)
моѣдѣмъ	моѣдѣвъ (-ѣѣ)	моихъ (-ѣихъ).

IV. Глаголы. — Igék.

Единственное число.

Egyes szám.

Часъ теперѣшный <i>Jelen idő.</i>	Будущий часъ. <i>Jövő idő.</i>	Приказующий способъ. <i>Parancsoló mód.</i>
емъ (есъмъ)	буду	—
есь (еси)	будешь	будь
е (есть).	буде.	най буде

Множественное число.

Többes szám.

еме (есъме)	будеме	будьме
есьте	будете	будьте
суть.	будуть.	май будутъ

Причастие.

Részesülő.

Видъ неозначеный.

Infinitivus.

быти (бути)
(=lenni)

теперьшное

jelen

будучи

минувшое (первое)

mult (első)

бывши.

минувшое (другое)
mult idejü (második)

бывъ, -ла, -ло

минувшое страдательное

mult idejü szenvedő

(от) бытый, -та, -то.

Минувшый часъ.

Mult idő.

бывъ емъ, бывъ есь, бывъ

быламъ, былась, была

было

были 'сьме, были 'сьте, были.

I.

Часъ теперьшный

Jelen idő

плету

плетешь

плете

плетеме

плетете

плетуть.

Будучий часъ

Jövő idő

я буду плести

ты будешь „

онъ буде „

мы будеме плести

вы будете „

они будутъ „

Приказующий способъ

Parancsoló mód

плети

най плете

плетѣмъ

плетѣтъ

най плетуть.

Минувшый часъ

Mult idő.

плѣвъ емъ, плѣвъ есь, плѣвъ

плѣламъ, плѣлась, плѣла

плѣло

плѣли 'сьме, плѣли съте, плѣли.

Видъ неозначеный } плести (=fonni).
Infinitivus

Причастие
Részesítő

теперьшнее <i>jelen idejü</i>	{ плетучи плетучий, -ча, чое (-че)
минувшее первое <i>mult idejü első</i>	{ плетши
минувшее другое <i>mult idejü második</i>	{ плѣвъ, плела, плело
минувшее страдательное <i>mult idejü szenvedő</i>	{ плетьднѣ (-внѣ, -енѣ) -тена, -тено.

II.

пеку	—	
печешь	печи	печи (=sütni)
пече	най пече	пекучи
печеме	печѣмъ	пекши (пѣкши)
печете	печѣтъ	пѣкъ (пѣкъ), пекла,
пекутъ	най пекутъ	пекло
пѣкъ емъ, пекламъ,	я буду печи.	печднѣ (-ченѣ), -а, -о.
пекло		
пекли 'сьме.		

III.

знаву, знаю	—	
знаешь	знай	знати (=tudni)
знае	най знае	знавучи, знаючи
знаеме	знайме	знавши
знаете	знайте	знавъ, -ла, -ло
знавуть, знаютъ	{ най знавуть най знаютъ	знавъ, -на, -но.
знавъ емъ, зналамъ,	я буду знати.	
знало		
знали 'сьме . . .		

IV.

горю
 горишь
 горить
 гориме
 горите
 горять

—
 гори
 най горить
 горѣмъ
 горѣть
 най горять

горѣти (=égni)
 горючи
 горѣвши
 горѣвъ, -ла, -ло.

горѣвъ емъ, горѣ-
 ламъ, горѣло, го-
 рѣли 'сьме.

я буду горѣти.

V.

вѣмъ
 вѣшь
 вѣсть
 вѣме
 вѣсте
 вѣдятъ

—
 вѣжь
 най вѣсть
 вѣжме
 вѣжете
 най вѣдятъ

вѣсти (=tudni)
 вѣдячи
 (по) вѣвши
 (по) вѣвъ, -ла, -ло.

вѣвъ емъ, вѣлась,
 вѣло, вѣли сьме.

я буду вѣсти.

VI.

дамъ
 дашъ
 дастъ
 даме
 дасте
 дадутъ

—
 дай
 най дастъ
 дайме
 дайте
 най дадутъ

дати (=adni)
 —
 давши
 давъ, -ла, -ло
 данъ, -на, -но.

давъ емъ, далась,
 давъ, дали 'сьме.

я буду дати.

VII.

ѡмь	—	
ѡжь	ѡжь	ѡсти
ѡсть	най ѡсть	ѡдяти
ѡме	ѡжме	ѡвши
ѡсте	ѡжте	ѡвь, -ла, ѡло
ѡдять	най ѡдять	ѡдень, -на, -но.

ѡвь емь, ѡлась, ѡло, я буду ѡсти.
ѡли сьме.

У мадарскѡй краинѣ — правду повѣсти — не пишуть поруськи. Ом. *Огоновский* за книжный языкъ, уживаемый у насъ, алемъ що мовить: „Вожды мадарскихъ русинѡвъ хоснують во писаню мудерно зложеный языкъ, котрый они тотожнымъ тримають зъ росийскимъ.“ (Studien: 10. сторона.) До 1881. рока писали ся и шкѡльнѣ книги тымъ мудрено-зложенымъ языкомъ. Поруськи писати начавъ составитель сѣѣ книги во 1881. роцѣ и змагавъ ся такъ писати, обы ученикы для народныхъ шкѡлъ зготовенѣ книги порозумѣти могли. Сесъ словарь лемъ продовжѣня перажихъ трудѡвъ, и мае задачивъ *полегшити нашымъ руснакамъ научити ся помадарски.*

Руський народъ любить

Hazánkban szorosan vett rutén nyelven nem írnak; arról a nyelvről, a melyet nálunk *irodalminak* tartanak, és a melyen írnak, *Ogonovszkij ezt mondja*: „Die Führer der ungarischen Ruthenen sich einer künstlich geschaffenen Schriftsprache bedienen, die sie mit der russischen identificiren.“ (Studien: 10. lap.) 1881-ig a népiskolai könyvek is ily szellemben voltak szerkesztve. Ruténul írni 1881-től a sorok írója kezdett, a kinek minden gondja oda volt irányozva, hogy a népiskolák a nép által is érthető könyveket kapjanak. E szótár mintegy folytatását képezi e törekvésnek és a rendeltetése, *hogy a rutén népnek a magyar nyelv elsajátítását megkönnyítse.*

A rutén nép szereti vallá-

свою вѣру, но любить и Мадирску краину и мадирѡвъ, и дуже ся радуе тому, кедь и його сыны знаютъ помадарски.

Бодай бы сесея книга зъ успѣвомъ помогала досягнути русинамъ сесею, черезъ нихъ такъ жадану цѣль!

Прошу ми перебачити за друковѣ хибы сѣй книги, бо дуже ня болѣли очи, и такъ не годенъ емъ бывъ вшитко досмотри.

У Будапештѣ, 1882. рока,
мѣсяця децембра.

Составитель.

sát, de szereti magyar hazáját és a magyarokat, és nagyon örvend, ha fiai a magyar nyelvet elsajátíthatják.

Vajha e könyv minél nagyobb sikerrel felelne meg ezen czéljának!

A becsuszott sajtóhibákért elnézést kérek, a mennyiben szembajom az utóbbi időben nagyon elmérgesedett volt.

Budapesten, 1882. deczember havában.

A szerző.

Скороченя. — Rövidítések.

- h.=hímnemű (мужеский родъ, masculinum).
 n.=nőnemű (жѣнскій родъ, femininum).
 s.=semleges nemű (средній родъ, neutrum).
 kn.=közneemű (спѣльного рода, generis communis).
 cs.=cselekvő ige (verbum actionis).
 k. i.=közép ige (verbum neutrum).
 szí.=személytelen ige (verbum impersonale).
 v.=visszatérő (verbum reciprocum).
 m.=melléknév (приложникъ, adjectivum).
 sz.=számnév (числовникъ, numerale).
 nm.=névmás (заменникъ, pronomen).
 i.=igehatározó (присловникъ, adverbium).
 ksz.=kérdő szó (вопросительное, interrogativum).
 k.=kötőszó (союзъ, conjunctio).
 e.=előjáró (применникъ, praepositio).
 isz.=indulatszó (чувственникъ, interjectio).
 t.=többes szám (множественное число, pluralis).
 pl.=például (на прикладъ, exempli gratia).
 állt.=állattan (зоология, zoologia).
 növt.=növénytan (ботаника, botanica).
 ásv.=ásványtan (минералогия, mineralogia).
 l.=lásd (позирай).

Kursiv betűkkel vannak jelölve a magyarból kölcsönzött szók.

Kursiv буквами друкують ся зъ мадарского языка перенятъ слова.

A.

- А, а : a rutén abc-e első be-
 tüje, melynek a magyarban
 á felel meg.
 А к. : és, de, pedig ; — isz., ó!
 oh ! ejnye !
 Аббатъ h. apát, apátur.
 Аббатство s. apátság.
 Аббашъ h. apát.
 Абие i. azonnal, tüstént, egy-
 szeriben.
 Або к. vagy ; або-або vagy-
 vagy.
 Абонировати es. előfizetni, bé-
 relni.
 Абрикоза (armenica vulgaris
 növt.) n. kajszii baraczk,
 nyári baraczk.
 Абрунъ h. Abris, Abrahám.
 Абы isz., hogy, vajha !
 Ава isz., im, ime !
 Августъ h. augusztus, kisasz-
 szony hava.
 Августинъ h. Ágoston, Ágost.
 Августѣйшій m. fönséges, föl-
 séges.
 Авить i., hiszen, talán, tán.
 Австралия n. Ausztrália (az
 ötödik világrész).
- Австрийскій (-ий) m. ausz-
 triai, osztrák.
 Австрицкій (-ий) m. ausztriai,
 osztrák ; австрицка цѣна
 osztrák érték.
 Австрия n. Ausztria.
 Автономія n. önkormányzat.
 Авторитетъ h. tekintély, hite-
 lesség.
 Авторъ h. író, szerző.
 Ага isz. aha ! — ksz. ugy-e ?
 igen ? ага, то то ты потюку ?
 ugy-e te vagy az, jó madár ?
 Агаша (-га-) n. Agábia.
 Агаръ (-га-) h. agár.
 Агентъ (-ге-) h. agens, ügy-
 nők.
 Агнецъ h. bárány ; — az oltári
 kenyérnek keresztel jelölt
 része.
 Адамъ h. Ádám.
 Адамово яблыко, Ádám csut-
 kája.
 Адвокатство s. ügyvédség,
 ügyvédkedés.
 Адвокатъ h. ügyvéd.
 Аде i. itt, itten.
 Аде к. sz. hova ?

- Администрация n. közigazgatás.
 Адресованя s. címzés.
 Адресъ h. cím, levélcím.
 Адриатическое море Adria-i tenger.
 Адский m. pokoli, türhetetlen.
 Адъ h. pokol, alvilág.
 Адыошь h. ágyu. Такъ дуркнуло, ги бы зъ адова: olyat szóltott, mint az ágyu.
 Аеръ h. levegő.
 Ажбы k. hogy, vajha.
 Ажъ i. egészen, csak, szinte.
 Азбука n. ábéczé; — ábéczés könyv; — betürend, betüsor.
 Азбучный m. betürendes, betüsoros.
 Азия n. Ázsia.
 Азовское море: Azovi tenger.
 Азь 1) a rutén (és szláv) első betü neve; 2) nm. én.
 Ай isz. ej, oh, hej!
 Айбо k. de, igen, hanem; bizony, ám.
 Айно i. igen, igenis; ugyan.
 Академикъ h. akadémiai tag, a tudóstársaság tagja.
 Академия n. 1) tudóstársaság, akadémia; 2) főtanintézet, intézet.
 Акакий h. Ákos.
 Акастишь, акафистишь, акафистишь h. egyházi imák és énekek a főbb szentekhez.
 Акация (robinia növt.) n. akácfa, akász.
 Аки i. mintegy, szinte.
 Акибы k. mintha, mintegy.
- Аккордъ h. összhangzat, összhang.
 Аккуратно i. pontosan, rendezesen.
 Аккуратность n. pontosság, rend.
 Аккуратный m. pontos, rendez.
 Аккурать i. pontosan, rendezesen, éppen.
 Аксиома n. sarkitétel, alapigazság, sarkigazság.
 Акта n. okmány, okirat.
 Актива n. vagyон, érték.
 Активный m. cselekvő, tevékeny; vagyoni.
 Акторъ h. színész.
 Актъ h. oklevél, okirat, ügyirat; felvonás (a színműben).
 Акустика n. hangtan.
 Акцентъ h. ékezet, hangsúly.
 Акцентовати cs. elfogadni (ítéletet, váltót).
 Акцизь h. fogyasztási adó, élelmi adó.
 Акция n. részvény.
 Аларма n. riadó.
 Албания n. Albánia.
 Альбумъ h. album, képeskönyv.
 Алгебра (-ge-) n. betűszámтан, algebra.
 Алдомашъ h. áldomás. Пойте робити за честь, за алдомашъ; jöjjenek dolgozni becsületből, áldomásért.
 Але k., de, hanem, mégis; — isz. ime! lám!
 Александеръ h. Sándor, Sanyi.
 Алексей h. Elek.

Алекторъ h. kakas.
 Алемъisz. nézd csak! lám!
 nosza! rajta!
 Алкати k. i. éhezni.
 Алкоголь h. tiszta borszesz.
 Алкоранъ h. korán, alkorán,
 a mohammedánok szent
 könyve.
 Аллауъ h. kocsiszin az ut-
 széli csárdák mellett, állás.
 Аллилуя n. halleluja, alleluja;
 hála légyen!
 Алмазь h. gyémánt.
 Алманахъ h. évkönyv.
 Алтайския горы Altai hegyek.
 Алтарь h. oltár.
 Алфа n. alpha, álfá (a görög
 abéczé első betűje); kezdet.
 Азь есмь алфа и омега (-ga):
 Én vagyok az álfá és az
 omegá (azaz: a kezdet és
 a vég.) (Szentírás).
 Алчущий m. éhező, éhes.
 Альпы t. Alpok, Alpések.
 Аляisz. nosza! rajta!
 Амбаръ h. hombár, élésház,
 rakodó!
 Амбонъ h. emeltebb hely az
 ikonosztász előtt.
 Амбrella n. esőernyő, napernyő.
 Амброзий h. Ambrus.
 Америка n. Amerika (az új
 világrész).
 Аминь i. amen, bizony.
 Амнестия n. megkegyelmezés,
 közbocsánat.
 Амфибия n. két helyen lakó

(vizben és szárazon) állat,
 kétéltű.

Аналогия (-gi-) n. hasonlat,
 hasonlóság.
 Ананасъ (bromelia ananas
 növt.) h. ananász.
 Анатема n. egyházi átok.
 Ангель h. angyal.
 Ангелский m. angyali; ангел-
 ский ликъ: az angyalok kara.
 Анде i. ott, amott, amottan.
 Андека i. amottan, ottan.
 Андеки i. ott, amott, ottan.
 Ангина (-gi-) n. torokgyík.
 Англичанинъ (-gli-) m. angol.
 Англия (-gli-) n. Angolhon,
 Англия, Angolország; Nagy-
 Británia.
 Андрусъ h. Andor, Endre,
 András.
 Андрѣй h. András, Andor,
 Endre.
 Андьоль h. angyal.
 Ане k. hát nem, hát sem.
 Анекдота n. adoma.
 Анемонъ (anemona pulsatilla
 növt.) h. kökörcsin.
 Ани k. hát nem, se nem, sem
 nem.
 Анна n. Anna.
 Антакъ i. amugy, nem ugy.
 Анталаъ (-g) h. antalag.
 Антидоръ h. megszentelt ke-
 nyér.
 Антимония n. dárdany, anti-
 мон.
 Антипатия n. ellenszev.

- Антифонъ h. antifona (egyházi ének).
- Антихрестъ h. Antikrisztus, Krisztustagadó.
- Антихристъ h. Antikrisztus.
- Антоний h. Antal, Tóni.
- Ану исz. nosza! noszak! rajta!
- Анцѣка n. Anicza, Annuska, Anna.
- Анца n. Anna, Anicza, Anikó.
- Апелляция n. felebbezés.
- Апеллировати es. felebbezni, felfolyamodni.
- Апенинскѣ горы: Apenninek, Apennini hegyek.
- Апетитъ h. étvágy.
- Апо h. apa. apó.
- Апогей (-gej) h. földtávol.
- Апокалипсисъ h. anokalipszis, jelenések könyve, Szt. János (apost.) jelenéseinek könyve.
- Апокрифъ h. becsusztatott, törvényesnek el nem ismert. (A szentírás apokrif könyvei.)
- Апология (-gi-) n. védelem, védő beszéd.
- Апостолъ h. apostol; — az apostolok cselekedeteiről szóló könyv.
- Апостольскій m. apostoli.
- Апостольство s. apostolság.
- Априкоза n. kajszii baraczk, nyári baraczk.
- Апрѣль, апрѣль h. április, szent György hava.
- Апрѣльскій m. áprilisi.
- Аптека n. gyógyszertár, patika.
- Аптекарь h. gyógyszerész.
- Аравитянинъ m. arab (férfiu).
- Аравия n. Arábia.
- Аранъ h. arany. Моя пшеница така красна, ги аранъ: Az én búzám olyan szép mint az arany. (Közbeszéd.)
- Арбузь (cucurbita növt.) h. görög dinnye, sárgadinnye.
- Арданъ h. árdány (szőlőfaj).
- Арена n. küzdő tér, vivó tér.
- Аренда n. bér, haszonbér.
- Арендаръ h. haszonbérelő, bérlő.
- Арендащъ h. haszonbérelő, bérlő; koresmáros.
- Арендовати es. bérelni, haszonbérbe venni.
- Арештантъ h. fogoly, rab.
- Арештовати es. bebörtönözni, elfogni.
- Арештъ h. börtön, fogság.
- Арзеникъ h. arsenikum, mérgey.
- Арина n. Iréne.
- Аристократия n. uri rend, főrendek.
- Аритметика n. számtan, számvetés.
- Аритметикъ h. számtudós, számvető.
- Аритметичный m. számtani.
- Арий h. Áron; Árius.
- Ария n. ének, dallam.
- Аркушь h. iv, ivpapir.
- Армада n. hadsereg.
- Армадия n. hadsereg, sereg.
- Армения n. Örményország.

- Армия n. hadsereg, közöshadsereg.
- Армянинъ h. örmény férfi.
- Армянка n. örmény nő.
- Арома n. zamat, fűszer.
- Аронъ h. Áron.
- Ариадъ h. Árpád (a haza megalapítója).
- Арсеналь h. fegyvergyár, fegyvertár.
- Артерия n. ütőér, verőér.
- Артиллеристъ h. tüzér.
- Артиллерия n. tüzérség.
- Артистъ h. művész.
- Артичовка (сунара scolymus növт.) n. csicsóka.
- Арх... (összetételekben) fő.
- Архангелъ h. arkangyal, főangyal.
- Археология (-gi-) n. régészet, régiségek tudománya.
- Археологъ (-log) h. régész, a régiségek buváра.
- Архивъ h. levéltár.
- Архидиакопъ h. főesperes, főpap.
- Архиепископъ h. érsek.
- Архиерей h. főpap.
- Архимандритъ h. apát.
- Архипастыръ h. főpásztor, főpap, püspök.
- Архипелагъ (-lag) h. Sziget-tenger, arhipelagus.
- Архистратигъ h. fővezér, fejedelem.
- Архитекторъ h. építő, építész.
- Архитектура n. építés, építészet.
- Аршобъ h. ásó, ásóкара.
- Асекурация n. biztosítás, életbiztosítás.
- Асентация n. ujonczozás.
- Асентирка n. ujonczozás.
- Асентировати es. ujonczozни, sorozни.
- Асигнация (-гна-) n. utalványozás.
- Асталоуъ h. asztalos.
- Астрономия n. csillagvizsgálás, csillagászat.
- Астрономъ h. csillagvizsgáló, csillagász.
- Асфалтъ h. földiszurok, aszfalt.
- Атака n. roham, megtámadás, támadás.
- Атаковати es. megrohanni, megtámadни.
- Атеизмъ h. istentagadás.
- Атеистъ h. istentagadó.
- Атлантический океанъ : Atlanti ócean.
- Атлантическое море : Atlanti tenger.
- Атласъ h. térkép, földkép; térképgyűjtemény, atlasz.
- Ато ksz. hát az; ато што : mi az? hát az mi?
- Атомъ h. parány.
- Атакъ i. ugy, amугу.
- Аттестатъ h. bizonyítvány.
- Аудиенция n. kihallgatás, fogadás.
- Африка n. Afrika.
- Африканецъ m. áfrikai férfi.
- Ахъisz. ó, oh, ó jaj!
- Ачей, ачень i. talán, тán.

Ачинь i. talán, vagy tán.
 Ашбы k. hogy, vajha.
 Ашто кsz. hát mi? nos?

Аще k. ámbár, jóllehet; ha.
 Ашто кsz. hát aztán? hát mi?
 nos?

Б.

Б б: a rutén ábéczé második betűje; megfelelője a magyarban *b*.

Ба исz. bah! ejnye! oh! — összetételekben: hát, ugyan; башто: hát mi, ugyan mi?; ба де: ugyan hol?

Баба n. 1) vén asszony, anyóka; баба зъ воза, сницямъ легче: ha az anyóka leszáll a szekérről, könnyebb a küllőknek; 2) nagyanya, багумамма; 3) szülésző.

Бабець (cottus állt.) h. koltu.
 Бабиниць h. templompitvar, templomtornácz. (Rendesen vénasszonyok állanak benne, innét ered az elnevezés.)

Бабинь m. vénasszonyé, nagyanyaé; бабино лѣто: vénasszonyok nyara.

Бабинь песь: a pávaszem (saturday) hernyója (állt.).

Бабка n. kis ülő, kis üllővas (melyen a kaszát verik).

Бабрати cs. aprólékos munkával foglalkozni; бántани, szennyezni; — ся v. szennyezni, piszkolni önmagát.

Бавити cs. játszítani, mulattatni; — ся v. játszadozni, játszani, mulatni.

Бавовна (gossypium növt.) n. gyapot.

Бавовняный m. gyapotból való, gyapot —

Бага n. vágy, vágyakodás, szeszélyes kívánság, szeszély.

Багажня (-gá-) n. poggyász, málha.

Багария (-gá-) n. bagaria bőr, bagarja.

Багливый m. sóvárgó, vágyakodó.

Багистый m. lápos, mocsáros.

Багно s. ingovány, láp, mocsár.

Багорь (-g-) h. bagó.

Багорь h. biborbársony, bibor.

Багрити cs. kereket talpalni.

Багро s. keréktalp.

Багряный m. biborvörös, biboros.

Ба де (где): hova, hol?

Бадорь (-g) h. bádog: bádog ivóedény.

Бадорюшь h. bádogos.

Бачный m. mesés, meseszerű.

- Баженя s. kivánság, vágyakodás, sovárgás.
- Бажити cs. kívánni, tetszeni; — ся v. vágyakodni, sovároggni.
- Бажливість n. sovárgás, vágyakodás.
- Бажливый m. vágyakodó, szélséyes, sovárgó.
- Базя s. birka (gyermeknyelvben).
- Базыникъ (sambucus nigra növт.) n. gyepübodza, fekete bodza.
- Базыканя s. gagyogás.
- Базыкати cs. gagyogni.
- Байка n. 1) kaczabájka, női felöltő; 2) apróság; 3) mese.
- Байлованя s. bajlódás, kinlódás, vesződés.
- Байловати* k. i. bajlódni, kinlódni, vesződni.
- Байникарь h. meseköltő.
- Байускения* n. bajuszkenő.
- Байусы* t. bajusz.
- Баклага n. csutora, kulacs.
- Баклажь h. csutora, kulacs.
- Бактеръ* h. bakter, éji őr.
- Бакунъ (nicotiana rustica növт.) h. dohány, kapadohány, rórdohány.
- Баламута n. 1) zavar, baj; 2) fecsegő ember; 3) etető kosár a fuvarosoknál.
- Баламутити cs. eltéríteni, elzavarni, rászedni; — ся v. elzavarodni, eltérni (a helyes iránytól), rászedetni.
- Баламутный m. zürzavaros; rászedő; fecsegő.
- Балансъ h. kereskedői mérleg, üzleti mérleg.
- Балахрестити k. i. csintalankodni, pajzánkodni, tréfálkozni.
- Балера (-га) n. szarvasmarha ganéja, marhaganaj.
- Балзамъ h. balzsam.
- Балзамировати cs. balzsamozni.
- Балка n. gerenda.
- Балконъ h. erkély.
- Баловати cs. bálozni.
- Баль h. bál, táncmulatság.
- Балта* n. balta.
- Балтийское море: Keleti vagy Balti tenger.
- Балько, бальо s. alma (gyermeknyelvben).
- Бана n. vágyakodás, sóvárgás.
- Бангова* (-го-) n. bankó, papírpénz.
- Банговка (-го-) n. bankó.
- Банда n. banda, czigány zenekar.
- Бандурка (solanum tuberosum növт.) n. kolompér, burgonya.
- Баникъ h. templomi kalács, cziró.
- Банкирь h. bankár.
- Банкъ h. bank, pénzintézet.
- Бановати* cs. bálni, bánkódni, szomorkodni.
- Банта n. kakasülő, keresztgerenda (a szarufáknál).

- Бантовати* cs. bántani, bántalmazni.
 Баня п. bánya.
 Баняска п. a bányász felesége.
 Банясь h. bányász, bánya-munkás.
 Барамбуцки t. bukfencz.
 Барамбуць h. bukfencz, czi-gánykerék.
 Баранина п. ürühus, bárány-
 hus.
 Баранчикъ (lamius excubitor állt.) h. tövisszuró gébics, gébics.
 Баранъ h. bárány, kos.
 Баранячий (-ий) м. bárány-
 бől való, bárány —
Барачъ h. barát.
Бараччагъ (-ág) h. barátság.
 Дай руку на бараччагъ:
 Nyujtsd baráti kezedet (job-
 bodat).
 Барва п. szín, festék.
 Барварь h. festő, vászonfestő.
 Барвинокъ (vinca major növt.)
 télizöld, börvény.
 Барвити cs. festeni, mázolni.
 Барвѣнокъ (vinca major. növt.)
 télizöld.
 Бардийово s. Bártfa (Sáros-
 megyében).
 Барзо i. igen, nagyon.
 Барзь i. igen, nagyon.
 Баркы t. barkó.
Барна п. barna.
Барнастый м. barna, barnás.
 Баронъ h. báró.
Баршонъ, баршунъ h. bársony.
- Баршунковый м. bársonyból
 való, bársony —
 Басиеть h. mélyhangu, alhangu.
 Басоля п. bögő; gordonka.
 Басъ h. mélyhang, alhang.
 Басы т. bögő.
 Басня п. rege, mese.
 Баталионъ h. zászlóalj.
 Батистъ h. batiszt.
 Батистовый м. batisztból való,
 batiszt —
 Батко nm. ki, kicsoda? ugyan
 ki?
 Батугъ h. ostor.
 Батужникъ (cichorium intibus
 növt.) h. mezei katáng.
 Батьки т. elődök, ősök.
 Батько h. apa, apuska.
 Батьковщина п. haza, apai
 föld.
 Бача h. bacsó, juhászgazda.
 Баченя s. látás, észrevevés.
 Бачити cs. látni, vélni, észre-
 venni, kedvelni; — ся в.
 tetszeni, látszani. Най ся
 бачить: tessék! Бачить чу-
 же подъ лѣсомъ, а свое и
 подъ своимъ носомъ не ба-
 чить: Másét meglátja az
 erdő alatt, a magáét pedig
 az orra alatt sem veszi észre.
 (Magyarán: Más szemében
 meglátja a szálkát is, de a
 magáéban a gerendát sem.)
 Бачка п. trafikdohány, vágott
 dohány.
 Бачиѡсть п. figyelem, gondos-
 kodás.

Бачъ t. h. bácsi.

Башня, башта n. torony, bástya, várfal.

Башто, башо nm. mi, micsoda? ugyan mi?

Баюскеня n. bajuszkenő.

Баюсы t. bajusz.

Баяня s. kuruzsolás, bobonával való gyógyítás.

Баяти cs. 1) mesélni; 2) kuruzsolni, babonával gyógyítani.

Бдыне s. ébrenlét, örökös, virrasztás.

Бдыти cs. örökös, virrasztani.

Бедлушь h. iskolaszolga.

Безъ e. nélkül; — összetételben a szónak éppen ellenkező értelmet ad pl. сила = erő, безсила = erőtlenség.

Безбожникъ h. istentagadó.

Безбожный m. istentagadó.

Безбожие s. istentagadás.

Безбородый m. szakáltalan.

Безвартый m. értéktelen.

Безвинность n. ártatlanság, hibátlanság.

Безвинный m. ártatlan, nem vétkes.

Безводица n. szárazság, aszály; hiány a vízben.

Безводный m. víz nélküli, víz nélkül szüköldő.

Безвокий m. szemetlen, egy szemű.

Безвѣрство s. hitetlenség.

Безвѣстно i. hír nélkül, tudomás nélkül.

Безвѣстность n. ismeretlen, hírnélküli volt, ismeretlenség.

Безвѣстный m. hírnélküli, ismeretlen.

Безвѣсть n. ismeretlen tájék, ismeretlen vidék.

Безголовый m. fejetlen, fej nélküli.

Безгорбый m. nem pupos, egyenes.

Безграмотный m. írni, olvasni nem tudó.

Безгрѣшный m. büntől ment, ártatlan.

Бездна n. mélység, feneketlenség.

Бездольный m. szerencsétlen, boldogtalan.

Бездоля n. szerencsétlenség, boldogtalanság, balsors.

Бездушный m. lelketlen, szívetlen, könyörtelen.

Бездѣльникъ h. naplopó, munkakerülő.

Бездѣткня n. magtalan nő.

Безеъ (-g) i. sz. bezzeg.

Беззаконие s. törvénytelenység.

Беззаконный m. törvénytelen, törvénytelen ellenkező.

Беззубый m. fogatlan.

Безклубый m. csipő nélküli.

Безконечность n. végtelenség, határtalanság.

Безконечный m. végtelen, határtalan.

Безкровный m. vér nélküli, vérben szegény.

- Безкрылый m. szárnyatlan.
 Безкудный m. kopasz, tar.
 Безлесный m. erdő nélküli.
 Безлюдный m. néptelen, emberek nélkül szükölködő.
 Безмирный m. békétlen, békételen.
 Безмерые s. mérhetetlenség, végtelenség, végtelen.
 Безмерный m. mérhetetlen, határtalan.
 Безногий (-гий) m. lábatlan, láb nélküli.
 Безноровный m. erkölcstelen.
 Безносый m. orrnélküli.
 Безо lásd: безъ.
 Безобразный m. éktelen, rut, csuf, illetlen, szemtelen.
 Безамыятный m. feledékeny, rossz emlékezetű.
 Безарный m. páratlan.
 Безпечный m. gondatlan, gond nélküli.
 Безплодный m. terméketlen, meddő.
 Безпокой h. nyugtalanság, nyugtalanítás, zavarás.
 Безпокойный m. nyugtalan, izgága.
 Безпокоити cs. nyugtalanítani, zavarni, háborgatni.
 Безпорочный m. ártatlan, szep-lőtelen, feddhetetlen.
 Безпорядокъ h. rendetlenség.
 Безправный m. törvénytelen, jogtalan.
 Безприкладный m. példátlan, példa nélkül való; egyetlen.
- Безпристрастный m. részrehajlatlan.
 Безроги (-гы) t. disznó, sertés.
 Безрогий (-гий) m. szarvatlan.
 Безрокъ h. végetlenség (az időben).
 Безсила n. erőtlenség, gyengeség.
 Безсильный m. erőtlen, gyöngé.
 Безсмертити cs. halhatatlansági.
 Безсмертность n. halhatatlanság.
 Безсмертный m. halhatatlan.
 Безсонный m. álmatlan, nem álmos.
 Безсрамный m. arczátlan, szemtelen.
 Безстрастный m. szenvedély nélküli, közönyös.
 Безсторонность n. pártatlanság, semlegesség.
 Безсторонный m. pártatlan, semleges.
 Безъменность n. magtalan.
 Безъменный m. magtalan.
 Безумие s. esztelenség, örültség.
 Безумный esztelen, örült, eszeveszett.
 Безусловный m. feltétlen.
 Безхвостый m. farkatlan, fark nélküli.
 Безчестити cs. becsteleníteni, gyalázní.
 Безчестный m. becstelen, gyalázatos.
 Безчесть n. becstelenség, gyalázat.

Безчоловѣчний m. embertelen,
kegyetlen.

Бейлишъ h. béllés.

Бекечъ h. bekecs.

Белетриста h. szépirodalmi író.

Белетристика n. szépirodalom.

Бендюкъ h. bendő, potroh, has.

Бербениця n. berbencze.

Бервено s. gerenda.

Бервѣиковый m. télizöldből
való.

Бервѣнокъ (vinca major. növt.)
h. téli zöld.

Бервѣичатый m. télizöldből
való.

Бердо s. 1) borda (takácsnál);
2) hegygerincz.

Берегъ h. part.

Бережава n. Borzsava vidéke
Beregmegyében, mely saját-
ságos népviseletéről és táj-
szólásáról ismeretes.

Бережавицъ h. Borzsava mel-
léki férfit.

Бережавка n. Borzsava mel-
léki nő.

Бережистый n. partos.

Береза (betula alba. növt.)
n. nyirfa, fehér nyirfa.

Березень h. április.

Березина n. egy darab levá-
got nyirfa.

Березка n. nyirfácska.

Березникъ h. nyirfás erdő.

Березовый m. nyirfából való,
nyirfa —

Беремня s. teher; vállon hor-
dott teher.

Берендайка n. tölténytáska.

Берестъ (ulmus növt.) h. szilfa,
szil.

Берлогъ h. barlang, medve-
barlang.

Беръ n. бүрү, palló, gyaloghíd.

Бесѣдовати cs. legeltetni.

Бесѣдъ h. hegyi legelő.

Бесѣды t. Beszkidek, Beszkid-
hegyek.

Бестия n. beste lélek, rima.

Бесѣда n. beszéd, beszélgetés;
вступна бесѣда: beköszöntő
beszéd.

Бесѣдливость n. bőbeszédűség,
beszédesség.

Бесѣдливый m. beszédes, bő-
beszédű.

Бесѣдникъ h. szónok, beszélő.

Бесѣдовати cs. beszélni, be-
szélgetni.

Бесѣдность n. beszédesség.

Бетлегемень h. betlehemmel
járó.

Бетлегемень h. karácsonyi bet-
lehem.

Бетьоръ h. betegség, járvány.

Бетьаръ h. betyár. (Ló-név is.)

Бечейка n. bécsitök, sütötök.

Бечеловати cs. becselni, be-
csülni, felbecsülni a kárt;
tisztelni.

Бечельшиъ h. becslés, felbecs-
lése a kárnak.

Бештия n. beste lélek, rima.

Бзина (sambucus növt.) n.
bodza, bodzafa.

- Бибакъ h. pörsenés, kelés, mérges pattanás.
 Библиотека n. könyvtár.
 Библия n. biblia, szent irás.
 Бисно i. bőven, gazdagon, bőviben.
 Бисный m. bő, gazdag.
 Бигарошъ (-gá-) h. naplopó, mihaszna.
 Бигарь (-gá-) h. bot, fütökös, husáng.
 Бигльовати (-gly-) cs. téglázni, vasalni.
 Биглязь (-gly-) h. téglázó vas, vasaló.
 Бизовати cs. bizni, rábizni, megbizni valakit; — ся v. bizakodni, megbizni valakiben.
 Бизовно i. biztosan, bizonyosan.
 Бизовное s. biztos dolog, kész valami. Я йду на бизовное: biztosra megyek.
 Бизовный m. bizonyos, biztos, megbízható.
 Бизонь isz. bizony, biz'a.
 Бизушь h. biztos.
 Бизьовный m. biztos, bizonyos.
 Бийка n. verekedés, csetepaté.
 Бихивень i. békével.
 Билень h. hadaró, cséphadaró.
 Билеть h. belépti jegy, jegy.
 Билиардъ h. tekejáték.
 Бище s. járombélfá.
 Бинтетовати cs. büntetni.
 Бинтетушь h. büntetés.
 Бинтетловати cs. büntetni.
- Бирешити k. béreskedni.
 Бирешка n. béresné.
 Бирешъ h. béres.
 Бирешукъ h. kisbéres.
 Биржа n. börze.
 Бировати cs. birni, tehetni, bíraskodni, birói tisztet viselni; — ся v. birni magát.
 Бировка n. biróné asszony, biróné.
 Бировство s. bíraskodás, birói tiszt viselése.
 Бировецъ m. biróé.
 Бировичиъ m. birónéé.
 Бировъ h. biró, községi biró.
 Бирфа n. bérfa (szekéroidal).
 Биръ n. бүрү, palló.
 Бирякы t. községi előjárók, előjáróság.
 Бисара n. átalvető tarisznya, koldustarisznya.
 Бисерь h. gyöngy.
 Битанга (-ga) h. n. s. bitang, pimasz.
 Бити cs. ütni, verni; — ся v. verekedni.
 Битка n. verekedés; csata.
 Битя s. verés, verekedés.
 Бичакъ h. bieskakés, bicska.
 Бичаловати becsülni, felbecsülni a kárt.
 Биякъ h. verekedő.
 Благий (-ий) m. jó, jóságos; jámbor, szelid. Благое тия и двѣ коровы уссе: А шэ-лид боржу két tehenet is kiszor.
 Благо s. jóság, jóllét.

- Благоволение s. jószág, kedvezés, kegy, jóindulat.
 Благоушщия s. gyümölcsoltó boldogasszony (ápril 6-án).
 Благоушщие s. ajtatosság, áhitat, isteni félelem.
 Благодарити cs. hálát adni; megköszönni.
 Благодарь n. isteni kegyelem, jószág.
 Благодарѣй h. jóltevő.
 Благодарѣтель h. jóltevő.
 Благорозумный m. okos, böles.
 Благородный m. nemes, tekintetes. Пане благородный: tekintetes ur!
 Благословение s. áldás.
 Благословенный m. áldott.
 Благословити cs. áldani; — ся v. áldatni.
 Благость n. jószág, kegyesség.
 Благота n. jószág.
 Благотворитель h. jóltevő.
 Благоухание s. jóillat, jó szag.
 Благочинный h. esperes, al-
 esperes.
 Блаженный m. boldog.
 Блаженство s. boldogság.
 Блазень h. balga, esztelen ember, tudatlan.
 Блазнити cs. botránkoztatni; — ся v. megbotránkozni.
 Блато s. sár, pocsolya.
 Блѣдѣть (conium növт.) бүрök.
 Блескѣти k. i. csillámlani, csillogni.
 Блескъ fény, csillámlás, vil-
 lanás.
 Ближе i. közelebb.
 Ближний 1) m. közeli, 2) h. fele-
 barát.
 Близенько i. nagyon közel.
 Близина n. közellét, közelség.
 Близити cs. közelebb vinni, közelebb hozni; — ся v. közeledni, közelíteni.
 Близкий (-ый) m. közeli, kö-
 zel levő.
 Близко i. közel.
 Близкость n. közelség.
 Близнецъ h. ikrek, kettős
 gyermek.
 Близията t. iker gyermekek,
 ikrek.
 Близько lásd: близко.
 Блискавка n. nyakgyöngy, sor-
 gyöngy.
 Блискати k. i. fényleni; —
 ся v. önmagától fényleni.
 Блискать: villámlik.
 Блискъ h. villám, villámlás,
 csillám.
 Блиснути k. i. villámlani, csil-
 lanni.
 Блищати ся v. fényleni, ra-
 gyogni, csillogni.
 Блоха (pulex irritans állт.) n.
 bolha.
 Блошаный m. bolhás, bolhá-
 val teli.
 Блошка n. bolhácska.
 Блощия (cimex állт.) n. po-
 loska, paczka, csimaz.
 Блудити k. i. kóborolni, bo-
 lyongani, tévelyegni; kó-
 szálni; tévedni.

- Блудный м. tévelygő; —
 блудный сын: tékozló fiu.
 Блудна дорога: tévut.
 Блудъ h. tévelygés, bolyongás.
 Бляха lásd: блоха.
 Блѣдненькѣй (-нѣй) м. kissé
 halvány, kissé sápadt.
 Блѣдность n. halványság, ha-
 laványság, sápadtság.
 Блѣдный м. sápadt, halvány,
 fakó.
 Блѣднѣти k. i. sápadni, hal-
 ványodni, fakulni.
 Блѣдный м. sápadt, halvány.
 Блювати k. i. okádni, rókázni,
 hányni.
 Блюваня s. okádás, hánulás.
 Блюдо s. tál.
 Блюсти es. felügyelni, vigyáz-
 ni, őrködni.
 Блядати es. csürni, csavarni,
 fecsegni, hiábavalókat be-
 szélni.
 Бляха n. pléh, fémlemez.
 Бляхарь h. bádogos.
 Бляшанка n. félmeszely, ver-
 dung, két decziliter.
 Бляшанный м. bádogból való.
 Бляшка n. 1) pléhbárcza; 2)
 félmeszely, két deczi.
 Бо k. mert, mivel.
 Бѣбки t. babérlevél, babér-
 bogybó.
 Бѣбровый м. hódból való, hód.
 Бѣбрь (castor fiber állt.) h. hód.
 Бѣбъ (vicia növt.) h. bab, lóbab.
 Бѣвванъ h. golyhó, pimasz,
 fajankó, kamasz.
- Бѣвтица n. 1) sinór, zsinór;
 2) nyakék, nyakdisz.
 Бѣвтка n. bunkó, furkó.
 Бѣвткашъ h. furkós bot, bun-
 kós bot.
 Бѣвтовый м. bolti; бѣвтова
 цѣна: bolti ár.
 Бѣвтовшка n. boltosné.
 Бѣвтовшъ h. boltos, kereskedő.
 Бѣвтъ b. bolt.
 Бѣвчъ h. a patak kiöblede-
 zése; gödör a patakban.
 Богачъ (-гач-) t. bakancs.
 Богачество s. gazdagság, vagyon.
 Богачити es. gazdagítani.
 Богачество s. gazdagság, vagyon.
 Богачый м. gazdag, módos.
 Богачырь h. dúsgazda, gaz-
 dagember.
 Богачѣти k. i. gazdagodni,
 gyarapodni vagyoniilag.
 Богачиско h. dúsgazda, nagy-
 gazda.
 Богачище h. dúsgazda, nagyon
 gazdag.
 Богачка n. gazdag asszony.
 Богачъ h. gazdag ember.
 Богачъ (-гач-) h. kukoricza
 lepény (keletlen tésztából).
 Богобѣдность n. jámborság,
 isteni félelem.
 Богобѣдникъ м. istenfélő, jám-
 бор.
 Богѣвский (-нѣй) м. isteni.
 Боголюбивый м. istenszerető.
 Богоматерь n. isten anyja.
 Богомолец h. zarándok, bu-
 csújáró.

- Богомольникъ h. imádó, istent imádó férfit.
- Богомольный m. istent imádó, istenes.
- Богоневѣста n. ég jegyese, Krisztus jegyese.
- Богородица n. isten anyja, isten szülőanyja.
- Богословіе s. istentan, theologia.
- Богословъ h. papnövendék, hittudós, theologus.
- Богохуленіе s. istenkáromlás.
- Богочестивѣсть n. isteni tisztelet, vallásosság.
- Богочестивый m. istenes, istenfélő.
- Богочестіе s. istenfélés, vallásosság, vallás.
- Богочоловѣкъ h. istenember, Krisztus.
- Богоявленіе s. epifánia, isten megjelenése, vizkereszt (jan. 18-án).
- Богреѣта* (-gr-) n. bokréta.
- Богонько s. istenke, kis isten.
- Богъ h. isten, uristen; не дай Боже, брѣнь Боже: istenments!
- Бодай i. vajha, hogy.
- Бодай тоты несконали, што насъ розлучили. (Népdal.) Vajha azok nem bírának meghalni, a kik bennünket elválasztottak.
- Бодливый m. döfös, döfni szerető.
- Бодлю s. töltővessző, ramács; nyárs.
- Боднарити cs. bodnár mesterséget folytatni.
- Боднарство s. bodnárság, bodnärmesterség.
- Боднаръ* h. bodnár.
- Боднарчукъ h. bodnársegéd.
- Бодрити cs. serkenteni, bátorítani; — ся v. biztatni önmagát, bátorítani önmagát.
- Бодръсть n. bátorság, éberség, szemesség.
- Бодрый m. szemes, bátor, éber.
- Боевый m. harczy, csatai, csata —
- Божа коровка (coccinella állt.) n. bőde.
- Божа ружа (paeonia officinalis növt.) n. bazsál, lapta-rózsa.
- Бѣжба n. eskü, esküvés, eskületétel.
- Божевѣдность n. örültség, téboly.
- Божевѣльный m. örült, tébolyodott, bolond.
- Божевѣльня n. örültek háza.
- Боженикъ h. kisbíró; hites, tanácsbéli.
- Боженичка n. kisbíró felesége.
- Божественный m. isteni.
- Божество s. istenség.
- Божити cs. esketni, megesketni; — ся v. esküdni, esküdzni.
- Божое s. istenes dolog, istenek tetsző tett. Вшитко давъ на божое: Mindenét

- istennek tetsző (istenes) dolgokra fordította.
- Божный m. isteni.
- Бозитникъ (carduus növt.) h. bogács, bogácsvirág.
- Бодй h. csata, harez, tusa.
- Бойко h. bojko (a rutén nép egyik része, mely onnét nyerte nevét, hogy a бо (mert) szócskával többnyire szükség nélkül él).
- Бойтарити cs. bojtárkodni.
- Бойтарчукъ h. kisbojtár.
- Бойтарь h. bojtár.
- Бойтарька n. bojtárné.
- Боканчозъ h. bakancsos, gyalogos.
- Боканчъ t. bakancs.
- Боклажъ h. kulacs.
- Боклашъ h. kulacs.
- Боквати cs. a kévét hosszában csépelni.
- Боковий m. mellékes, oldalon levő.
- Бокомъ i. oldalt, oldalvást.
- Бокорванъ h. pokolvar.
- Бокоръ h. tutaj, szálfatutaj.
- Бокрејта (-да) h. bokréta.
- Бокъ h. oldal, fél.
- Болванъ h. bálvány, fatuskó; rimasz, kamasz, golyhó.
- Болгариинъ (-гá-) h. bolgár, bolgár férfit.
- Болгария (-гá-) n. Bolgária; Bolgárország.
- Болгарь h. az egyházi énekek egy neme.
- Болотный m. mocsáros, sáros, pocsolyás.
- Болото s. mocsár, pocsolya.
- Больший (-ий) m. nagyobb, több.
- Болъ n. fájdalom, betegség, kór.
- Большница n. kórház.
- Большати cs. nagyobbítani, nagyítani.
- Большый (-ий) m. nagyobb, több.
- Большина n. többség, a nagyobb rész.
- Большиность n. többség, sokaság.
- Болѣзнь n. betegség, szenvedés, kór.
- Болѣсть n. betegség, kór.
- Болѣти k. i. fájni, szenvedni.
- Болякъ h. kelés, daganat, kelevény.
- Болячка n. gyomorgöres; tályog, kelés; заразлива болячка: pokolvar.
- Болячки t. hólyagféreg, bél-giliszta.
- Бомба n. bomba.
- Бомбардировати cs. bombázni.
- Бомкати k. i. harangozni.
- Бомбулька n. bogyó, szőlőszem.
- Борназа n. borház.
- Боргъ (-g) h. hitel. Не хочемъ даги на боргъ: Nem akar nekem hitelezni. Даги на боргъ: hitelre adni, hitelezni.

Борзний m. gyors, sebes.
 Борода n. szakáll; áll.
 Бородавка n. szömörcs, bibires.
 Бородатый m. szakállas, nagy-
 szakállu.
 Бородачь h. nagyszakállu em-
 ber.
 Борозда n. barázda.
 Бороздiti cs. barázdálni, ba-
 rázdát huzni; — k. i. ol-
 dalagni.
 Бороздникъ h. irtókapa.
 Бороздний m. jobb oldalon
 álló ökör.
 Борозднякъ h. cserebogár ál-
 ezája.
 Борозный m. jobb oldalon álló
 ökör. Сесе борозный, а сесе
 подручный: Ez áll jobb olda-
 lon, ez meg a balon. (Köz-
 beszéd.)
 Борона n. borona.
 Боронецъ h. védő.
 Боронити cs. boronálni; vé-
 delmezni, menteni.
 Бороти ся v. küzdeni; birkóz-
 ni, küzködni.
 Боротьба n. harci küzdelem,
 csata, harc.
 Борсуковка n. borzbőrből ké-
 szült táská.
 Борсукъ (meles állt.) h. borz.
 Борщъ h. czibere, savanyu
 leves.
 Боръ h. fenyves erdő, pagony.
 Борьба n. küzdelem; csata,
 harc.
 Босакомъ i. mezétláb.

Босакъ h. mezétlábas ember.
 Босикомъ i. mezétláb.
 Босорка n. boszorka, boszor-
 kány.
 Босоркая n. 1) boszorkány;
 2) (acherontia atropos állt.)
 halálfejű boszor.
 Босоркунъ h. férfi boszorkány.
 Босый m. mezétláb.
 Боцъиъ (ardea állt.) h. gém.
 Бочаръ h. bodnár, kádár.
 Бочити ся v. görbe szemmel
 nézni, oldalra hajolni; tá-
 madásra készülni (ökörr).
 Бочка n. hordó, kád.
 Бочкати cs. csókolni; — ся
 v. csókolódní.
 Бочкоръ h. boeskor.
 Бочный m. mellék, mellékes;
 — сподгядъ: mellék tekintet.
 Боязливостъ n. félenkség, ag-
 gódás.
 Боязливый m. félenk, aggodó.
 Боязнь n. félelem, aggály.
 Бояринъ h. nemes, bojár, főúr.
 Бояти cs. féltetni; — ся v.
 félni. Бояти ся за кого:
 féltetni valakit.
 Bravo i. helyes, helyesen.
 Брада n. szakáll.
 Брадатый m. szakállas.
 Брадачь h. nagyszakállu.
 Бразда n. 1) barázda; 2) кан-
 тар száра, gyeplő.
 Браконенскуный m. nem nőс,
 nem férjes, nőtelen, hajadon.
 Бракоразведение s. a házasság,
 felbontása, elválás.

- Бракосочетание s. egybekelés,
 Бракъ h. házasság.
 Брава n. kendert nyűvő (szedő)
 asszony.
 Бранити cs. pirongatni, szidni,
 mocskolni; — ся v. szitko-
 zódni, veszekedni.
 Брань n. pörlekedés, czivódás.
 Братанецъ h. unokatestvér,
 testvéröcs.
 Братаниця n. unokanővér.
 Братаничъ h. unokatestvér.
 Братанка n. unokanővér.
 Брати cs. venni, szedni; —
 колоннѣ: kendert nyűni; —
 ся v. szedelődni, czihelődni;
 valamihez hozzá fogni. Бере
 ся: belekap valamibe, neki
 lát valaminek.
 Братикъ h. öcs, kis öcs.
 Братия t. atyafiság, testvéri-
 ség, egyházközség a régi
 keresztényeknél; szerzetes,
 barát.
 Братнякъ h. unoka fitestvér.
 Братолюбивый m. testvérét
 (fivérét) szerető.
 Братоубийство s. testvérgyil-
 kosság.
 Братски (-ки) i. testvérileg,
 mint testvérek. Жийме по
 братски, рахуйме ся по жи-
 довски: Eljünk testvérileg,
 számoljunk zsidósan. (Köz-
 mondás.)
 Братство s. testvériség, atya-
 fiság; barátság; társaság.
- Брацьки i. testvériesen, test-
 véreileg.
 Братъ (t. брата és брати) h.
 fitestvér, fivér, barát, baj-
 társ; старший братъ: bátya;
 меньший братъ, молодой
 братъ: öcs.
 Брачный m. házassági.
 Брашно s. eledel, étel.
 Бревенчатый m. gerendákból
 álló.
 Бревно s. gerenda.
 Бреговатый m. partos meredek.
 Берегъ h. part.
 Брезгати (-гá-) k. i. lubicz-
 kolni, fecskendezni.
 Брекъ h. nagy fuvaros szekér.
 Бремя s. teher.
 Брение s. sár.
 Бренчати cs. zörgetni; — k.
 i. zörögni, csörögni.
 Бренькати cs. pengetni, zör-
 getni, csengetni; — k. i.
 pengeni, zörögni, csörögni.
 Брескнути k. i. sajogni, vart
 alkotni.
 Брестъ (ulmus növt.) h. szilfa.
 Бреханя s. ugatás; hazudás.
 Брехати cs. hazudni; — k. i.
 ugatni. Песъ бреше, а ви-
 хоръ несе: A kutya ugat,
 a szél meg viszi, vagy ma-
 gyarán: Kutyaugatás nem
 hallatszik az égbe. (Közm.)
 Брехачка n. hazug nő.
 Брехачъ h. hazug ember.
 Брехливый m. hazudó; ugató.
 Брехливого пса далеко чути:

- Az ugató kutyát messzire hallani. (Közm.)
 Брехия s. hazugság, hazudás.
 Брехунъ h. hazug ember, hazug.
 Бригада (-гá-) n. dandár.
 Бридный (-нй) m. csunya, csuf.
 Бриллиантъ h. gyémánt, csiszolt gyémánt.
 Бриндза n. juhturó.
 Британия n. Britania, Angolország.
 Бритва n. borotva, kés.
 Брити cs. borotválni; — ся v. borotválkozni.
 Бричка n. bricska, könnyű kocsik.
 Брово s. szemöld, szemöldök.
 Бродити cs. gázolni, lábbal tiporni; — k. i. barangolni.
 Бродокъ h. gázlóhely, sekélyes vizü hely.
 Бродъ h. gázló, átgázolható hely.
 Бронити cs. menteni, védeni, oltalmazni; Бронь Боже: ments isten!; — ся v. védekezni.
 Бросити cs. dobni, lökni, vetni; — ся v. neki vetni magát, rohanni.
 Бросковъ (persica vulgaris növт.) h. őszi baraczk.
 Брость h. rügy.
 Бротванка n. tepsi, sütőtepsi.
 Бруква n. fehér répa, kalarábé.
 Бруковъ h. fehér répa.
- Брусити cs. köszörülni, csiszolni; — ся v. csiszolódni.
 Брусликъ h. pruszli, pruszlik.
 Брусь h. köszörűkő, fenőkő; gerenda.
 Брыва s. szemöldök, szemöld.
 Бриватый m. szemöldökös.
 Бривачъ h. nagy szemöldökü.
 Брыдота n. csunyaság, ocsmányság.
 Брыдный (-нй) m. csunya, csuf, galád.
 Брызгания (-гá-) s. locsolás, pocsolás.
 Брызгати (-гá-) cs. fecskendezni, locsolni, — k. i. esni (eső); — ся v. egymást meglocsolni.
 Брызканя s. locsolás, lubiczkolás, pocsolás.
 Брызкати cs. locsolni, lubiczkolni; брызкати: permetez az eső, cseppegni kezd az eső.
 Брыла n. kötábla, lapos kő.
 Брындакъ (melolontha vulgaris állт.) h. cserebogár.
 Бриндза n. juhturó.
 Брынѣти k. i. dongani, zsongani.
 Брынѣкати cs. pengetni, csengetni; — k. i. pengni, csengetni.
 Брысти k. i. gázolni.
 Бритва n. borotva, kés.
 Бритварь h. borbély.
 Бритвати cs. borotválni; — ся v. borotválkozni.
 Бритванка n. tepsi, vastepsi.

Брытвовъ n. borotva, kés.
 Брыткій m. csunya, csuf.
 Брытовъ n. borotva.
 Брѣхливый m. hazug.
 Брѣхия n. hazugság, kohl-
 mány.
 Брюхачъ h. potrohos, nagy-
 hasu.
 Брюхъ h. has, potroh, bendő.
 Бубень h. dob.
 Бубнаръ h. dobos.
 Бубновати cs. dobolni.
 Буволция n. nőstény bivaly.
 Буволь (bos bubalus állт.) h.
 bival, bivaly.
 Буволя s. bivalborju.
 Бугай h. bika.
 Бугара (-гá-) h. bogár.
 Бударъ h. árnyékszék.
 Будапешть h. Budapest (az
 ország fővárosa).
 Буде i. elég, elegendő, elég
 lesz.
 Будзь h. gömölyejuhturó.
 Будинокъ h. épület.
 Будити cs. 1) ébreszteni; 2)
 hust füstölни (a kéményben);
 — ся v. 1) felébredni, éb-
 redni; 2) füstölődni.
 Будиость n, éberség, szemes-
 сэг.
 Будный m. éber, szemes.
 Будовати cs. építeni; — ся v.
 építkezni.
 Будовля n. építkezés, építés;
 építészet.
 Будовникъ h. építész.
 Будучиость n. jövő, jövőendő.

Будучный (-ий) m. jövő; буду-
 чный часъ: jövő idő.
 Будька n. faköpenyeg, őrhá-
 zikó.
 Будьларошь h. bugyeláris.
 Бужня n. zsinagoga, zsidó-
 templom.
 Бузина (sambucus ebulus növt.)
 n. gyalogbodza.
 Бузюкъ (ciconia állт.) h. gólya.
 Буйволция n. bivaltehén.
 Буйволь (bos bubalus állт.)
 h. bival.
 Буйволя s. bivalbornyu.
 Буйный m. zivataros, zordon;
 heves, viharos; buja.
 Букатка n. hus; szárnyасок
 husa.
 Буква n. betű.
 Буквально i. betűszerint, be-
 türendben.
 Букваръ h. abc-és könyv.
 Букеть h. bokréта.
 Буки h. buki, a rutén ábécзé
 második betűjének neve.
 Буковина n. Bukovina.
 Букѡвчикъ h. bükkgomba.
 Буковъ n. bikkmakk.
 Буковый m. bikkfából való.
 Букса n. persely.
 Букъ (fagus növt.) h. бикк,
 биккфа, бүкк, бүккфа.
 Букъ lásд буки.
 Бульканя s. bugyborékolás,
 bugyогás.
 Булькати k. i. bugyborékolни,
 bugyогни.

- Булькотати k. i. bugyborékolni, bugyogni.
 Буля n. kolompér, burgonya.
 Бумбакъ (geotrupes állt.) h. ganajturó bogár.
 Бумбулька n. szőlőszem; bogyó.
 Бумбѣлька n. szőlőszem, bogyó.
 Бунда n. bunda.
 Бундъ h. juhturó gömölye.
 Бунтовати cs. lázítani; zártörést elkövetni, zárat törni; — ся v. lázadni, fellázadni.
 Бунтъ h. lázadás: zártörés.
 Буравый m. bolyhos, bozontos.
 Буракъ (beta vulgaris növt.) h. czékla, veres répa.
 Бургундия (-gun-) n. burgundia répa.
 Буристый m. tarka-barka, tarka.
 Буркало s. parittyá, esörgettyü.
 Буркати cs. parittyával dojni, parittyázni.
 Буркованный m. burkolt, kirakott, kövezett.
 Буркована n. burkolás, utkövezés.
 Бурковати cs. burkolni, kövezni utat.
 Бурливый m. viharos, zivataros, szélvész.
 Бурный m. viharos, zivataros; felhős.
 Бурца n. nevelőintézet, tápintézet; munkáscsoport.
 Бурый m. barna, sötétbarna.
 Бурѣканиа s. felforgatás; parittyázás.
 Бурѣкати cs. felforgatni, feldönteni; parittyázni.
 Буря n. vihar, szélvész; fõrgeteg, zivatar.
 Бурянь h. dudva, gyom, csálit, gaz.
 Бусурманъ h. hitetlen, pogány, muzulmán, oszmánli.
 Бутела n. palaczk.
 Бути 1) cs. huzni, felhuzni; 2) k. i. lenni, létezni.
 Бутити cs. kőből alapot csinálni.
 Буторъ h. jószág, vagyon, butor.
 Бутылка n. palaczk.
 Бутѣти k. i. bögni, ordítani.
 Бухара n. Bokhara.
 Бухати cs. ütni, hátba ütni.
 Бухгалтеръ h. könyvvezetõ.
 Бухнути cs. megütni (egyszer); kiütni, kicsapni (a láng).
 Бухта n. a kalács egy neme; tengeri öböl.
 Бухтѣти k. i. összefülni.
 Буцмакъ h. kövér, pufók gyermek.
 Бучникъ h. бүккердõ, бүккõс.
 Бужь h. bika.
 Бы: a feltételezõ és óhajtó módokat kifejezõ szócska.
 Бывало i. egykor, valamikor, valaha.
 Бываня s. tartózkodás, lakás.
 Бывати k. i. lakni, élni, tartózkodni.

- Быдло s. szarvasmarha, barom.
 Быкъ h. bikaborju, tulok.
 Былина n. mese, rege.
 Быль n. kóró, szár.
 Быльщикъ h. kóróval beültetett föld.
 Быля s. kóró, kukoricza kóró.
 Бырька n. birke, barka.
 Быскати ся v. bogárzani, a bogár előlmenekülni (szarvasmarha).
 Быстрицѣ n. berbencze szilva, magtól való szilva.
 Быстриця n. berbencze szilvafa.
 Быстро i. gyorsan, sebesen.
 Быстрота n. gyorsaság.
 Быстрыйъ m. gyors, sebes.
 Быти k. i. lenni, létezni.
 Бытие s. lét, létel; teremtés; книга бытия: a teremtés könyve (genesis).
 Бытля s. barom, szarvasmarha.
 Бытокъ h. lét, létezés; vagyon, birtok.
 Быхъ (az ó szláv БЫТИ összetett I. aoristusa) lásd: бы; я быхъ ѣвъ: ehetném, enném.
 Бычачий (-ный) m. tulok —, ökör —.
 Бѣганя s. futás, futkározás, szaladgálás; folytatás (a tehénnél).
 Бѣгати k. i. futni, futkározni, szaladgálni; folytatni (tehén), koslatni.
 Бѣглякъ h. szökevény.
- Бѣгунъ h. szökevény; jó futó; földsark, ajtószark.
 Бѣгъ h. futás, futtatás; коньскій бѣгъ: lófuttatás.
 Бѣда n. baj, szerencsétlenség, nyomoruság, csapás, szűkség. Бѣда зъ бѣдовъ: a baj bajjal jár (Magyarán: A baj nem jár egyedül). — Такъ бы бѣда: úgy volna baj, . . . (bizonyító mondás, az eskünél valamivel enyhébb).
 Бѣдакъ h. szegény ember, szegény ördög.
 Бѣдка n. bajocska, kis baj.
 Бѣдкати ся v. mentegetőzni, szabadkozni; panaszkodni, sajnálkozni.
 Бѣдныйъ m. szegény.
 Бѣднѣти k. i. szegényedni.
 Бѣдовати k. i. nyomorogni, küszködni.
 Бѣдойка n. baj, kisbaj. (Kicsinyítése a бѣда-нак.)
 Бѣдота n. küszködés, nyomorúság.
 Бѣдство s. nyomor, inség.
 Бѣдствовати k. i. nyomorogni.
 Бѣжати k. i. futni, szaladni.
 Бѣжа h. bika.
 Бѣкса n. biksza (a tengelyen).
 Бѣланя n. fehér szőrű kocza; fenyő gerenda.
 Бѣлачка n. fehér arcu nő, szőke nő.
 Бѣленина n. fehérnemű.
 Бѣлениця n. gyolcsing, vé-

- kony vászonból készült fehér ing.
 Бѣленький (-ый) m. szép fehér.
 Бѣлизна n. fehérnemű, fehér ruha.
 Бѣлити cs. meszelni, fehéríteni (vásznat); — ся v.* fehéríteni önmagát, kendőzni; fehéréredni.
 Бѣлицѣ t. a szilva egy neme, fehér szilva.
 Бѣлка (sciurus vulgaris állt.) n. mókus, evetke.
 Бѣло i. fehérén, tisztán.
 Бѣлоголовый m. fehérhaju, ősz.
 Бѣлое море: Fehér tenger.
 Бѣлозубый m. fehér fogu.
 Бѣлокъ h. tojás fehérje; бѣлокъ у воку: szem fehérje.
 Бѣлолицый m. fehér arczu.
 Бѣлорукый m. fehér kezű.
 Бѣлота n. fehérség.
 Бѣлый m. fehér, tiszta; бѣлое платя: fehér ruha, fehérnemű.
 Бѣльмо s. hályog; сѣрое бѣльмо: szürke hályog; черное бѣльмо: fekete hályog.
 Бѣлѣвненько i. hófehéren.
 Бѣлѣти k. i. fehérédni, fehéríteni; — ся v. fehéríteni, fehéréredni.
 Бѣлицѣ t. fehér szilva.
 Бѣля n. 1) fehérnemű; 2) fehér szőrű tehén neve.
 Бѣлявка n. szőke nő, szőke szerető.
 Бѣлявый m. szőke, fehéres.
 Бѣлякъ h. fehér arczu fiú; tizkrajczáros, hatos.
 Бѣлячка n. fehér arczu nő.
 Бѣсити cs. bolondítani, örülté tenni; — ся v. örjöngeni, tombolni; dévajkodni, bolondozni.
 Бѣсноватость n. dühödés, örültség.
 Бѣсноватый m. dühödt, örült.
 Бѣсовский (-ый) m. ördögi.
 Бѣсъ h. ördög, gonosz lélek; rossz ember, gonosz ember.
 Бѣшенный m. örült, bösz, dühös.
 Бѣшта i. balra (a lovaknál).
 Бюджетъ h. költségvetés.

В.

- В. в.: a rutén a-b-c harmadik betűje, melynek a magyarban v. felel meg.
 Ваба n. kecs, báj, csáb.
 Вабець n. madarakat csalógató sip.
 Вабити cs. édesgetni, csalógatni.

Вабъ h. csalogató eledel.

Вававъ isz. jaj! jaj! (a fájdalom és félelem kifejezője a gyermekeknél.)

Вара n. 1) mérő eszköz, mérleg; 2) súly; 3) emelőfa.

Вагашъ (-gá-) h. vágás alatt levő erdőrés, irtás.

Ваговкейшъ (-go-) h. vágókés, konyhakés.

Вагонъ (-go-) h. vasuti kocsi.

Вада n. veszekedés, czivódás; akadály.

Вадасити cs. vadászni.

Вадаска n. vadászat, vadászás.

Вадасъ h. vadász.

Вадити cs. akasztani, akgatni; utat állni, akadályozni; — ся v. veszekedni, czivakodni.

Важити cs. mérni, mérlegelni; — ся v. önmagát megmérni, hajlani.

Важы t. mérőrud, mérleg.

Важность n. fontosság, komolyság.

Важный m. nyomós, fontos, jelentékeny.

Ваия n. pálmaág; barka. Недля ваий: virágvasárnap.

Вайда h. vajda, cigányvajda.

Вайда коровъ? a játék egy neme, játszák dióra, mogyoróra, almára, pénzre stb.

Lefolyása ez:

Питаня (kérdés): Вайда коровъ? Hány a tehén?

Отвѣтъ (felelet): Спускай дольды! Ereszd le őket!

Питаня:—Ци на много? Hányat közölök?

Отвѣтъ: На три, чотыри и т. д. Hármat, négyet stb. Ha a felelő eltalálta a kézben tartott tárgyak számát, akkor megkapja azokat; ha többet mond, megtoldja annyival, a hányal többet mondott; ha kevesebbet mond, birságot fizet a megállapodás szerint.

Вай isz. jaj! ó jaj! (zsidóknál.)

Вайкати k. i. jajgatni, kiabálni (zsidóknál).

Вайкоѣти k. i. gyakran jajgatni, hosszasan jajgatni.

Вакантный m. üresedésben levő, megürült, üres.

Ваканция n. szünet, üresedés (a hivatalban), szünetelő napok.

Вакардыъ h. vakaró (kenyér).

Вакация n. szünidő, szünet.

Вакелия n. gompatapló; ki nem főzött tapló.

Ваклеша n. elhízott asszony.

Ваковати cs. vakolni (falat).

Вакодный m. vakoló.

Валакъ h. falu, község.

Валандати k. i. ballagni, kullogni.

Валасташъ h. választás, képviselőválasztás.

Валастманъ n. választmány.

Валастовати cs. választani, válogatni.

- Валастовъ зѣ* h. választóviz.
Валасть n. válasz, felelet;
 валасть дати: válaszolni,
 felelni.
Валахия n. Oláhország, Ro-
 mánia.
Валець h. henger.
Валию s. kalló.
Валити cs. erőszakkal tolni,
 huzni, rakni, zuhanni; —
 ся v. erőszakkal tódulni;
 eldőlni, elhullni (erőszakos
 módon). Бѣда валить ся: a
 baj erőszakkal tódul (ma-
 gyarán: felüti fejét). Köz-
 beszéd.
Валовиный m. való, valós,
 illő; használható.
Валовъ h. vályu.
Валь h. széna, rend.
Вальковый m. vályogból való.
Вальокъ (t. вальмы) h. vályog.
Валения s. fetrenges, henger-
 közés; kenyérszakítás.
Валяти cs. szakítani henyeret,
 elkeverni, bepizkolni a ru-
 hát, beszennyezni valamit;
 — ся v. heverni a porban,
 fentrengeni; heverni (vala-
 hol elhányva).
Вандровати k. i. vándorolni,
 utazni.
Вандровка n. vándorlás, uta-
 zás, világlátás. Ой пойдю я
 на вандровку: elmegyek én
 világot látni (utazni). Nép-
 dal.
- Вандровникъ* h. vándor, utazó;
 vándorló legyény.
Ваина n. fürdőkád.
Вапнистый m. meszes, mész-
 ből való; камень вапнистый:
 mészkő.
Вапно s. мész; мészкő. Вап-
 но палити: meszet égetni.
Вапно гасити: meszet oltani.
Вапняный m. meszes, meszelt.
Варахоба n. zürzavar.
Варвара n. Borbála, Biri.
Варга (-гá) h. varga, timár.
Варджити cs. kikészíteni a
 bőrt, bőrt készíteni.
Варваръ h. barbár, idegen,
 műveletlen.
Вареникъ h. dereje; fazék, a
 melyben főznek.
Вареня s. főzés.
Вареха n. főzőkanál, merő-
 канál.
Варескый (-ный) m. városi.
Варешъ h. város.
Варивода h. vízfűző (a nép-
 mesében).
Варити cs. főzni, ételt főzni;
 — ся v. főni.
Вармедя n. vármegye, megye.
Вармецькый m. megyei; вар-
 мецька хыжа: megyeháza.
Вармещина n. megyei munka,
 közmunka.
Варовати cs. őrizni, óvni: —
 ся v. őrizkedni, óvakodni.
Варга n. őrség.
Варташь h. őr; az éjjeli őr
 kezében levő nagy bot.

- Варгована s. őrzés, felügyelet.
 Варговати es. őrizni, felügyelni, felvigyázni.
 Вардѣвникъ h. őr, éjjeli őr.
 Вардѣсть n. érték, ár, becs.
 Варгый m. értékes, áras, becses. Не варгъ ничъ: nem ér semmit.
 Варунокъ h. feltétel, kikötés.
 Варцабинця n. ostábla.
 Варштатъ h. műhely, dolgozó szoba.
 Варъ h. lé, leve valaminek.
 Варѣльникъ h. főzőfazék.
 Варѣнникъ h. főzőfazék; fazék, a melyben főznek.
 Варѣня s. főzés.
 Варѣха n. keverő kanál, nagy kanál.
 Василий h. Bazil, Vaszily.
 Василикъ h. bazsalikom.
 Василь h. Bazil, Vaszily.
 Васьо h. Vaszily (kicsinyítve).
 Вата n. gyapot, vatta.
 Ватага разбѣйница: rablóbanda.
 Ватагъ h. szállásgazda (a juhászoknál); utonálló, rabló (a huczuloknál).
 Ватажко h. rabló, rablófőnök, utonálló.
 Ватра n. tűzhely.
 Ватраль h. pizskafa.
 Вацковати k. i. fetrengeni; összegyömöszölni a fekvő helyet.
 Вацокъ h. vaczok, fekvőhely.
- Вашаровати es. vásárolni, venni.
 Вашаръ h. vásár; орсацький вашаръ: országos vásár; тыжньовый або гети вашаръ: heti vásár.
 Вашмачка n. vasmacska, horogony.
 Вашъ, а, ое (е) nm. öné, magáé, kelmedé.
 Вбачливість n. előzékenység, figyelem.
 Вбачливый m. előzékeny, figyelmes.
 Вбогий (-ный) m. szegény, gyonyotalan.
 Введение s. bevezetés, beiktatás. Введение во храмъ пресвятыя Богородицы: Boldogasszony avatása.
 Вдатокъ h. felpénz, előleg.
 Вдивовижный m. nyilvánvaló, látható.
 Вдвое i. kétszeresen.
 Вдова n. özvegyő, özvegyasszony.
 Вдовецъ h. özvegy férfi.
 Вдовиця n. özvegyasszony.
 Вдовѣти k. i. megözvegyedni.
 Вдухновенье s. lelkesedés, lelkesülés.
 Вдухновити es. lelkesíteni; — ся v. lelkesedni, lelkesülni.
 Вдяка n. tetszés, akarat, köszönet, hála; szivesség.
 Вдично i. szivesen, készséggel, örömezt.

- Вдячність n. köszönet, hála; szívesség; készség.
 Бдячий m. szives, előzékeny, háladatos; udvarias.
 Ведля e. hoz, hez, höz; képest, szerint; szerü; következtében, végett, folytán (2-ik esettel).
 Ведро s. vödör. csöbör.
 Вежа n. torony, bástya.
 Вежастый m. tornyos.
 Вежба n. gyakorlás, gyakorlat.
 Вежбати cs. gyakorolni; — ся v. gyakorolni magát.
 Вездѣ i. mindenütt, mindenhol.
 Везти (безу) cs. szállítani, szekeren vinni; — ся v. szekerézni, vitetni magát.
 Везувий h. Vezuv (tűzhányó hegy).
 Везья n. szállítás, hordás.
 Вейка n. fonállegombolyításnál használt posztó.
 Векникъ h. hosszukás czipó.
 Векелия n. gombatapló; ki nem főzött tapló.
 Вексель h. váltó.
 Векший (-ый) (középfoka велький-нак) m. nagyobb.
 Велебный m. tisztelendő, tiszteletes.
 Велегласный m. nagyhangú, hangos.
 Велебные s. pompa, szépség.
 Велетень h. óriás.
 Велетный m. óriási.
 Велеть h. óriás.
 Великдень (2. eset: великодня) h. husvét.
 Великий (-ый) m. nagy.
 Великодный m. husvét; — понедельник husvét hétfő; — вторник: husvét kedde.
 Великоный m. husvét.
 Великость n. nagyság, fönség.
 Величавость n. magasztosság, fönség.
 Величание magasztalás, dicsőítés; dicsőítő ének.
 Величати cs. dicsőíteni, magasztalni; — ся v. kérkedni.
 Величезный m. rettentő nagy, roppant nagy.
 Величество s. nagyság; felség, fenség. Ваше величество: fenséged, felséged! —
 Величина n. nagyság.
 Велий (-ий) m. nagy.
 Величність n. nagyság, jelesség, derékség.
 Велѣние s. parancs, meghagyás.
 Велѣти cs. meghagyni, megparancsolni, elrendelni.
 Венделька n. sajtár, zsajtár.
 Веперь h. ártány.
 Веприкъ h. kis ártány, süldő.
 Верба (salix növт.) n. fűzfa; плакуча верба (salix babilonica növт.) szomorú fűzfa.
 Верблюдь (camelus állт.) h. teve.
 Вербникъ h. fűzfás, füzes.
 Вербованя s. toborzás.

- Вербовати cs. toborzani, valaminek megnyerni.
 Вербовый m. fűzfából való, fűzfa —
 Вербункошъ h. toborzó, verbunkos.
 Вербунокъ h. toborzó csapat.
 Вервечка n. kötél; madzag.
 Вереха s. idő.
 Вереня n. ponyva, durva lepedő.
 Вересень h. szeptember, szent Mihály hava.
 Верескъ h. kiabálás, sikoltozás, sikoltás.
 Верета n. lepedő, durva lepedő.
 Веретено s. orsó; malomkő tengelye, malomkő guzsalya; kerékagy.
 Веретеневатый m. orsóalaku, orsószerű.
 Веретиско n. nagy lepedő, nagy ponyva.
 Веретище n. nagy ponyva, nagy lepedő.
 Веретья s. kis lepedő.
 Веречи (parancsoló mód: верьзь) cs. vetni, dobni, hajítani; — ся v. dobni magát, neki rohanni.
 Верещати k. i. visitani, sikoltozni, rikoltozni.
 Вернути cs. visszadni, megtéríteni; — ся v. megtérni, visszatérni, megfordulni.
 Верникъ h. kortárs, egykorú férfi.
- Верница n. egykoru nő, kortárs.
 Верства n. réteg, osztály.
 Верстникъ h. kortárs, egykoru férfi.
 Веретница n. egykoru nő, kortárs.
 Вергати cs. megtéríteni; — к. i. befordulni, betérni; — ся v. megfordulni, visszatérni.
 Вертена n. betlehem (karácsonyi játék).
 Вертенъ h. üreg, barlang, szurdék, hegynyílás; pokol, alvilág.
 Верткий (-ый) m. forgatható, forgó.
 Вертоградъ h. kert; gyömolcsős kert, szőlőkert.
 Вертѣжь h. furás helye.
 Вертѣти cs. furni; — ся v. forogni, furakodni, sürgölni. Вертять ся, крутять ся: sürgölődik, forgolódik.
 Верховный m. felső, fő.
 Вершина n. csucs, tető.
 Вершити cs. betetőzni, tetővel ellátni.
 Вершокъ h. tető, csucs.
 Вершъ h. vers, költemény.
 Верхность n. felsőbbség, előljáróság.
 Верхний m. felső, tetején levő, csucsos.
 Верховина n. felvidék, hegyvidék.

- Верьховинець h. felvidéki ember.
- Верьховинка n. felvidéki nő.
- Верьхъ (hivó eset: верше) h. tető, csúcs, orom.
- Веселити cs. vidítani, mulattatni; — ся v. vigadni, örvendeni.
- Веселка n. szivárvány.
- Весело i. vigan, vidáman.
- Веселость n. vidámság, vigság.
- Веселье s. lakodalom, lakzi.
- Весло s. evező, evezőlapát.
Было весло, што ня перенесло: volt egy evezőm, mely áthozott engem (melylyel áteveztem). (A mese vége.)
- Весна n. tavasz.
- Вести (веду) cs. vezetni, kötetlen vinni; — ся v. jól megy a dolga, kutya baja.
- Весь n. falu, község.
- Веселя s. lakodalom, lakzi; — правити: lakodalmazni.
- Ветеранъ h. kiszolgált ember.
- Вешный m. viselt, ócska (ruha).
- Вешный m. viselős, ócska (ruha).
- Ветхий m. régi, ó; ветхий завѣтъ: ó testámentom, ó szövetség.
- Вечеръ h. este.
- Вечерѣти k. i. esteledni, alkonyodni.
- Вечеря n. vacsora, esti étkezés.
- Вечеряти cs. vacsorálni, estelezni.
- Вечорки (-и) t. fonóka.
- Вечорницѣ t. fonóka.
- Вечорный m. esteli, esti.
- Вечорня n. délutáni isteni tisztelet, vecsernye.
- Вечоръ i. tegnap.
- Вечоръ h. este; святой вечеръ: szent este, karácsony este.
- Вешъisz. héss! (a libát hajtják el vele).
- Вещъ (-ь) n. tárgy, dolog.
- Вз... (ó szláv: ВЪЗ-) legtöbbszőr уз- helyettesíti (взадъ helyett узадъ)... fel, hosszában.
- Взадъ i. hátul, hátra felé, hátra.
- Взаимина n. kölcsönösség, viszony.
- Взаимный m. kölcsönös, viszonyos.
- Взглядъ h. nézés, nézet, tekintet.
- Вдовжь i. hosszában, széltenben.
- Вдохнути k. i. fellélekzeni, szabadon lehelni.
- Вдыхати k. i. fellélekzeni, szabadon lehelni, lélekzeni.
- Взирати cs. nézni, szemlélni; — ся v. nézegetni önmagát, kukieskálni, kandikálni.
- Взоръ h. tekintet, nézés, belátás.
- Взрывъ h. felrobbanás.
- Взяти (возьму) cs. elvenni, elvinni; взяти собѣ до серця:

- szivére venni, lelkére venni;
взяти спѣвати: énekelni,
kezdeni; — ся v. felszede-
lőzni.
- Вивать: éljen.
- Виванъ (-гá-) h. viganó, szok-
nya.
- Видати es. látni, tapasztalni,
észrevenni; — ся v. egy-
mást látni, találkozni.
- Видимый m. látható; видимый
свѣтъ: érzéki világ.
- Видный (-ый) m. látható, vi-
lágos.
- Видко: látszik, meglátszik,
látható; — ся világos, ve-
rőfényes (az idő), már vi-
láglik, világos van.
- Видличка h. villa, villácska.
- Видь h. alak, idom; kinézés,
arczsin; arcz, ábrázat.
- Видѣкъ h. vidék, tájék.
- Видѣти (вижу) es. látni; —
ся v. viszontlátni egymást,
látni magát.
- Визирь h. vezér, vezető.
- Визита n. püspöki látogatás,
esperesi látogatás.
- Визиталовати es. látogatni,
megvizsgálni.
- Визитация n. vizsgálat, látó-
gatás.
- Визитовати es. látogatni, meg-
vizsgálni.
- Викарий h. püspöki helyettes.
- Викрутиѣ t. furfang, ravaszság.
- Викторь h. Győző.
- Вилиця n. állкапос, állsont.
- Вилка n. villa, evő villa.
- Вилватый m. villaalaku.
- Вилы t. favilla, szénás villa;
вошвилы: vasvilla.
- Вина n. ok, hiba; vétség, bün.
- Перша вина до комина:
(szó szerint: az első hiba a
kéménybe) az első hiba
megbocsátandó.
- Виненъ (-ца, -но) m. hibás,
vétkes, okozója valaminek.
Я тому виненъ: én vagyok
annak az oka.
- Винительный падежь: tárgy-
eset, negyedik eset (a nyelv-
tanban).
- Винити es. vádolni, okolni.
- Виниця n. szőlő, szőlőkert.
- Винички (-ы) (ribes rubrum
növt.) t. ribiszke.
- Винивый m. vétkes, bünös,
hibás.
- Вино s. bor.
- Винобраня s. szüret.
- Виноватый m. vétkes, bünös.
- Винце s. bor, vinkó.
- Виняный m. boros, borizü.
- Виса n. csüngő, függő tárgy.
- Виса висить, хода ходить;
виса впаде, хода вхонить:
A függő függ (a fán), a
járó jár (a fa alatt); a
függő leesik, a járó elkapja.
Talány.
- Висла n. Vízla, Vízтula
(folyó).
- Вислоухий (-ый) lecsüngő fülű,
lekonyult fülű.

Високосный рѣкъ: szökő év.
 Виселица п. akasztófa.
 Висѣти es. akasztani; — ся
 в. akaszkodni, csüggni.
 Витати es. meghíni, üdvözölni.
 Витай у насъ! Légy üdvöz
 minálunk! Isten hozott; —
 ся в. köszönni egymásnak.
 Вити es. gombolyítani, sodor-
 ni; — ся в. forgolódni.
 Въе ся ги пицьокъ: forgo-
 лódik mint a féreg. Köz-
 beszéd.
 Витый м. lemotólált, legom-
 bolyított.
 Витязь h. vitéz.
 Вихоръ h. szél; вихромъ бере:
 szél kerekedik.
 Вицишпанъ h. alispán.
 Вичѣрищѣ т. fonóka, fonóba-
 járás. Не ходи ты Грицю
 на вичѣрищѣ: Ne járj te
 Gerő a fonóba. Népdal.
 Вичѣрия п. vecsernye, délu-
 тани isteni tisztelet.
 Вичѣрь i. este, tegnap, teg-
 nap este.
 Вечѣрь h. este, est.
 Вишня п. meggy; (cerasus
 acida növt.) meggyfa.
 Вишнякъ h. meggyes kert.
 Вифлеемъ: Betlehem.
 Вкрадѣ i. titokban, lopva.
 Вкратѣ i. titkon, lopózkodva.
 Вкусити es. beleharapni; —
 ся в. megharapni önmagát.
 Влада п. uralkodás, uralom,
 kormány.

Владычество s. uralkodás.
 Владыка h. püspök; uralkodó.
 Владѣльникъ h. birtokos; ural-
 kodó.
 Владѣлица п. uralkodónő.
 Владѣня s. birtoklás, uralko-
 dás; birtok.
 Владѣти es. birni, birtokában
 lenni; uralkodni.
 Власнорукый м. sajátkezü.
 Власноручно i. sajátkezüleg.
 Власность п. tulajdon; tulaj-
 donság, sajáttság; право
 власности: tulajdonjog.
 Власный м. saját, tulajdon.
 Властовати es. uralkodni.
 Власть п. hatalom, uralom.
 Библиában: az angyalok
 egyik kara.
 Влечи es. huzni, vonszolni,
 hurezolni; — ся в. vonszol-
 ni magát, huzódni.
 Влиянье s. befolyás, hata-
 lom.
 Влияти es. befolyani, befolyás-
 sal birni.
 Вложити es. helyezni, rakni;
 — ся в. letelepedni, elhe-
 lyezkedni.
 Влѣво i. balra, balfelé.
 Влѣзти к. i. bemászni, becsusz-
 ni, bekuszni.
 Влюбити ся в. beleszeretni.
 Влюбленный м. szerelmes.
 Вмѣшати es. belekeverni; —
 ся в. beleártani magát, be-
 lekeverni magát valamibe.

- Вникая s. behatás, bepillantás, figyelmes volt.
- Вникати cs. bepillantani, behatni, belátni.
- Внимати cs. figyelni.
- Внукъ h. unoka.
- Внутренность n. belső, belseje valaminek.
- Внутренний m. belső, belül levő.
- Внутрѣшнѣйшій m. belül levő, belső.
- Внѣшний m. külső, idegen, kül —
- Во e. ban, ben; ba be; ra, re; -n, -on, -en, -ön; gyantán.
- Вовесъ (2. eset: вѡвса) (avena sativa növт.) n. zab.
- Вовколакъ h. férfiből lett farkas (mesebeli szó).
- Вовкунакъ h. férfiből lett farkas.
- Вовкъ (canis lupus állт.) h. farkas, ordas.
- Вовна n. gyarju.
- Вовняный m. gyarjuból készült; gyarju —
- Вовремя оно i. azon időben, kellő időben, idejében.
- Вѡвсѣяникъ h. zablepény, zabkenyér.
- Вѡвсѣяницѣ t. zabaratóskor érő szilva.
- Вѡвсѣяница n. zabtarló.
- Вѡвсѣяный m. zabból való, zab —
- Вѡдварь h. oltár.
- Вѡвторокъ h. kedd, keddi nap.
- Вѡвхный (-ный) m. nedves, vizes.
- Вѡвця (ovis állт.) n. juh.
- Вѡвча (t. вѡвчѣта) s. farkaskölyök.
- Вѡвчаритѣ cs. juhот őrizni.
- Вѡвчарь h. juhász.
- Вѡвчица n. nőstény farkas.
- Вѡвчѣй (-ный) m. farkasból való, farkas —
- Вѡвь h. ökör, tulok.
- Вѡда n. víz; квасна вода; savanyuvíz, borvíz. Вѡда зъ водоръ измѣде ся, а чоловікъ изъ чоловікомъ: Vizzel jő össze (érintkezik) a víz, az ember pedig emberrel. Közmondás.
- Вѡдѡбити cs. elverni, leütni, visszaverni, levágni; lefúni (harczban).
- Вѡдѡбѣтя s. lefúvás; leütés, lerovás.
- Вѡдѡблискъ h. visszaverődés, visszavert fény.
- Вѡдѡвести cs. elvinni (szekeren), — ся v. elvitetni magát (szekeren).
- Вѡдѡвозити cs. elvinni (szekeren), gyakran elvinni.
- Вѡдѡвозъ h. elvitel, kivitel.
- Вѡдѡвычка n. elszokás, leszokás.
- Вѡдѡвѣтнѣйшій m. felelős.
- Вѡдѡвѣчальность n. felelőség.
- Вѡдѡвѣчальнѣйшій m. felelős.
- Вѡдѡвѣчати cs. felelni, felelőnek lenni.
- Вѡдѡварь h. visszhang.

- Воддаленность n. távollét, távolság.
 Воддаленный m. távoli, távollevő.
 Воддана s. visszaadás, eladás; férjhez adás.
 Водданиця n. férjhezadó leány.
 Воддати cs. visszaadni, visszafizetni; férjhez adni; — ся v. férjhez menni.
 Воддача n. leadás, átadás.
 Воддыхати k. i. lehelni, kipihenni; pihenőt tartani.
 Воддыхъ h. kilehellés; pihenés.
 Воддѣлити cs. elválasztani, elkülöníteni; — ся v. elválni.
 Воддѣль h. szakasz, cikkely, fejezet; csapat; bizottság.
 Водитель h. vezető, vezér.
 Водити (вожу) cs. vezetni; — ся v. kelni, kölni, költeni; fészkelni. На томъ дубѣ шпакы водять ся: azon a tölgyfán a seregély költ (fészkel).
 Водиця n. viz, vizecske.
 Водказаня s. lemondás; el nem fogadás.
 Водказати cs. lemondani (hivatalról); el nem fogadni.
 Водказъ h. lemondás.
 Водкликати cs. visszahívni.
 Водкликъ h. visszahívás; водкликучое писмо: visszahívó levél.
 Водкрайка n. karéj, szegély, szelet, kivágás.
 Водкунитель h. megváltó.
 Водкупити cs. kiváltani, megváltani; — ся v. megváltani önmagát.
 Водкупъ h. kiváltás, megváltás.
 Водлука n. elkülönítés, elválasztás.
 Водлучити cs. elválasztani, elkülöníteni.
 Водлѣвити k. i. engedni, alábbhagyni (a betegség); Мало ми водлѣвило: kissé jobban érzem magamat.
 Водмова n. lemondás.
 Водмѣна n. ejtegetés, változtatás, deklináció.
 Водмѣнити cs. megváltoztatni; — ся v. megváltozni.
 Водмѣнность m. változékony, változó.
 Водмѣнный m. változó, változékony.
 Водмѣняти cs. változtatni, másítani; — зя v. változni.
 Воднести cs. elvinni, elhordani.
 Водоемъ h. vizeztartó, vizefogó.
 Водойти k. i. elmenni, eltávozni.
 Водоляти cs. leönteni, letölteni; — ся v. leömleni.
 Водпавший m. elszakadt; áruló.
 Водпасти cs. leesni, elszakadni; elárulni.
 Водопадъ h. vizesés, zuhatag.
 Водотокъ h. vízvezeték.
 Водощь t. vízkereszt, háromkirály napja.

- Водпечатокъ h. lenyomat, lenyomás.
- Водилата n. visszafizetés; bosszú.
- Водилатити cs. visszafizetni, megbosszulni.
- Водилатникъ h. visszafizető; bosszuló.
- Водилывъ h. apály.
- Водповѣдати cs. felelni, válaszolni.
- Водповѣдный m. megfelelő, illető, kérdéses.
- Водповѣдъ h. felelet, válasz.
- Водповѣдъ n. lemondás, leköszönés.
- Водповѣсть n. ellenirat.
- Водпочивати k. i. kinyugodni magát, kipihenni.
- Водпочивка n. kipihenés, nyugalom, nyugvás.
- Водпочинокъ h. nyugvás, kipihenés, megpihenés.
- Водправа n. elszállítás, elküldés; szertartás, templomi végzés.
- Водправдани s. igazolás, fölmentés.
- Водправдати cs. igazolni, fölmenteni.
- Водправити cs. elküldeni, továbbítani; elvégezni (a szertartást).
- Водправляти cs. küldözgetni; végezni a szertartást.
- Водправленя s. elküldés, szállítás.
- Водправникъ h. küldő, szállító, feladó.
- Водпустити cs. elbocsátani; megbocsátani (a bünt).
- Водпустъ h. bocsánat, bűnbocsánat; búcsu (templomi); водпустный листъ: bűnbocsátó levél.
- Водречи cs. lemondani.
- Водробити cs. ledolgozni, munkával leróni.
- Водродокъ h. korcsfaj, válfaj.
- Водсредный m. központtól futó; водсредна сила: központtól futó erő, röpítő erő.
- Водси, водсель i. innét, eminnét.
- Водтакъ k. tehát; ennélfogva.
- Водтоды, водтодъ i. azóta.
- Водтъль i. onnét, amonnét.
- Водходити k. i. elmenni, eltávozni, elválni.
- Водходъ h. eltávozás, elválás.
- Водхожий (ый) m. távozó.
- Водъездъ h. elutazás.
- Водяный m. vizes, vízzel kevert.
- Воевати cs. hadakozni, hadat viselni, csatázni.
- Воевода h. vajda, vezér, hadvezér.
- Воедно i. együtt, együttesen.
- Военный m. hadi, háborui, háborus; had —; военный верховодникъ: hadvezér; военнѣ выдаты: hadi költség; военна выправа: hadi felszerelés; военнѣ дѣла:

- hadügy; военнѣ засобы: hadiszer, hadi készlet; военнѣ знаряды: hadi szer; военне жита: hadi élet, tábori élet, katonai élet; военна история: hadi történet; военна каса: hadi pénztár; военна каридость: hadi fegyelem, katonai fegyelem; военный корабель: hadi hajó; военнѣ корабль: hajóhad; военный министр: hadügyminiszter; военна наука: hadi tudomány; военный податокъ: hadi adó; военное право: hadi törvény; военна рада: hadi tanács; военна сила: had-erő; военна ступа: hadi láb; военный судъ: hadbíróság, hadi törvényszék; военна школа: katonai iskola.
- Вожай h. vezénylő, vezető, vezér.
 Вожайство s. vezénylet.
 Вожда h. vezető, kalauz, vezér.
 Воз... (elválaszthatatlan előjáró): fel, meg.
 Возария n. szekérszin.
 Воздвижение честнаго креста: kereszt felmagasztalása.
 Воздухомѣръ h. légsúlymérő.
 Воздухъ h. levegő.
 Воззваня s. felhívás, felszólítás.
 Воззвати, воззывать: cs. felhívni, felszólítani; — ся v. felhívatni, felszólíttatni.
- Возикъ h. szekérke.
 Возити (вожу) cs. szekeren hordani; — ся v. szekerkézni, szekerezni.
 Возложити cs. feltenni, rátenni.
 Возлѣ e. nál, nél; mellett.
 Возлюбити cs. megszeretni.
 Возлюбленный m. szeretett, kedvelt.
 Возможный m. lehetséges, lehető.
 Вознесение Господне: Krisztus mennybemenetele, áldozó csütörtök.
 Вознести cs. felemelni; — ся v. felemelkedni, felmenni.
 Возовня n. szekérszin, kocsiszin.
 Вozовый m. kocsi, — szekér —
 Вozокъ (вoзка) h. szekérke, szekér.
 Возопити k. i. felkiáltani.
 Возрадовати ся v. örvendezni.
 Возрастъ h. növés, termet.
 Возродити cs. újjászületni; — ся v. újjászülni.
 Возстати k. i. fölkelni, föllá-
 zadni.
 Вoзь h. szekér, kocsi.
 Вoзѣня s. szekérközés; hordás (szekeren).
 Вoйна n. háboru.
 Вoйско s. hadsereg, katonaság.
 Воистину i. igazán, valóban.
 Христось воскресъ: Krisztus feltámadt. Воистину

- воскресъ : Igazán feltámadt.
(Köszönés módja husvétkor.)
- Войщина n. hadsereg.
- Воко n. szem.
- Вокно s. ablak.
- Воле s. begy; gelyva.
- Воликъ h. ökr.
- Волкъ (canis lupus állt.) h. farkas.
- Волна n. hab, tajték (a vizen).
- Воловина n. ökrhus.
- Волѡвня n. ökristálló.
- Воловое око (troglodites parvulus állt.) ökrszem.
- Воловий m. ökrnek való, ökrös, ökr —
- Волода n. hatalom, uralkodás.
- Володарити es. uralkodni; kormányozni.
- Влодарко h. Vladimir.
- Влодаръ h. uralkodó, kormányzó.
- Влодати es. uralkodni.
- Влодимирѡ, Влодимиръ h. Vladimir.
- Влодяти es. kormányozni, uralkodni; birni (valamit).
- Влока n. háló.
- Влокиастный m. szálás, rostos.
- Влокино s. szál, rost.
- Влоки т. zsinór vagy szij, melylyel a lábszárát körül-göngyölik.
- Влокатый m. gyarjas, hajszerű, szőrös.
- Влосачъ h. nagyhaju ember.
- Влосокъ h. kis hajszál.
- Влосъ h. hajszál.
- Влосъкий (-ный) m. oláh; влосъкий орѣхъ: papirdió; ruha héju dió.
- Влося s. haj, hajzat.
- Влохатый m. szőrös, gyarjas.
- Влохъ h. oláh, rumuny.
- Влоцюга n. kabala.
- Влочити es. huzni, vonni, vonszolni; boronálni; — ся v. vonszoltatni, földön esúzni.
- Влошинъ h. oláh, rumuny.
- Влошка n. oláh nő, oláh asszony.
- Влохъ h. böles (napkeleti).
- Влоъ h. ökr.
- Влоьность n. szabadság.
- Влоьный m. szabad.
- Влоьвый m. gelyvás, begyes, begyhez tartozó.
- Влоьха (alnus glutinosa növt.) n. égerfa.
- Влоьховый m. égerfából való, éger —; влоьхова дутка: faréznz, fagaras.
- Влоьшникъ h. égerfaerdő, égeres.
- Влоъ, влоьй i. inkább, jobban.
- Влоети es. akarni, inkább akarni.
- Влоя n. akarat, szabadság.
- Влояръ h. ökrkereskedő.
- Влоята т. ökrök, kis ökrök.
- Влоятый m. gelyvás, begyes.
- Влопливый m. tévelygő, ügyefogyott.
- Влока i. kint, kívül.
- Влокашый m. külső, kívül eső.

Вонъ i. ki, kint; kifelé.
 Воня n. büz, bűdösség.
 Воняти k. i. büzleni. kelle-
 metlen szagot terjesztetni;
 вонить: büzlik.
 Воничий (-ый) m. bűdös, rossz
 szagu.
 Воображение s. képzet, fogal-
 lom.
 Вообразити cs. képzelni, gon-
 dolni; — ся v. képzelős-
 ködni, látszani, tetszeni.
 Воодушевити cs. fellelkesíteni,
 felbátorítani; — ся v. fel-
 lelkesülni, nekibátorodni.
 Вооружити cs. fölfegyverezni,
 fölszerelni; — ся v. föl-
 fegyverkezni.
 Вопиющий (-ый), вопиющий m.
 kiáltó; грѣхъ до неба во-
 пиющий: égbekiáltó bűn.
 Вопианье s. jajkiáltás.
 Вопияти k. i. feljajdulni, se-
 gítségért kiáltani.
 Воплотити cs. megtestesíteni;
 megvalósítani; — ся v. meg-
 testesülni; megvalósulni.
 Вопреки i. ellen, ellenben,
 ellenére.
 Вопроситель h. kérdező.
 Вопросительный m. kérdéses,
 szóban forgó.
 Вопросити cs. kérdezni; —
 ся v. kérdezősködni.
 Вопросъ h. kérdés.
 Вопрошати cs. kérdezgetni; —
 ся v. kérdezősködni.
 Воротати k. i. morogni.

Воробей h. veréb.
 Воробжей h. veréb.
 Воробка n. nöstényveréb.
 Вороблячий (-ый) m. veréb —
 Воробокъ (fringilla domestica
 állt.) h. veréb.
 Воротъ h. ellenség, ellenfél.
 Ворожба n. ellenségeskedés.
 Ворожиля n. javas asszony,
 kuruzsoló nő.
 Воротити cs. jósolni, babo-
 názni; kuruzsolni.
 Ворожия n. ellenségeskedés.
 Ворожиля n. javas asszony,
 kuruzsoló, boszorkány.
 Моя мати ворожиля
 Такъ ми ворожила.
 Ануам, а javas asszony,
 így jósolt énnekem. Népd.
 Ворона (corvus cornix állт.)
 n. varju, hamvas varju. Го-
 рона ворожь очи не выкон-
 ле: holló a hollónak nem
 vájja ki a szemét. Közmon-
 dás.
 Воронка n. tölcser; csővége,
 nyílás, száj.
 Воронъ (corvus corax állт.) h.
 holló.
 Воронячий (-ый) m. varju —;
 вороняча сѣль: kovakavics,
 kvarcz.
 Ворота t. kapu.
 Воротило s. fordító fa; zu-
 бoly (a szövőszéknél).
 Воротити cs. fordítani, téríte-
 ni; — ся v. megfordulni,
 visszatérni.

- Ворохобити es. fellázadni, felkelni, fegyvert fogni.
 Ворохобникъ h. lázadó, felkelő, zendülő.
 Ворохобня n. lázadás, felkelés, zendülés.
 Ворча n. göb, pattanás, göres.
 Ворчания s. morgás, mormogás.
 Ворчати k. i. morogni, döröggni.
 Вос... elválaszthatatlan előjáró (praefixum) ... lásd: воз...
 Воскликнути k. i. felkiáltani.
 Восклицати k. i. gyakran felkiáltani.
 Воскобитье s. viaszajtolás.
 Воскобѣйна n. viaszajtoló készülék.
 Восковати es. beviaszkolni, viaszkozni.
 Восковий m. viaszból készült, viasz —
 Воскресати k. i. feltámadni halottaiból.
 Воскресение s. feltámadás, föltámadás.
 Воскреситель h. feltámasztó; szabadító, megváltó.
 Воскресити es. feltámasztani (halottaiból).
 Воскреснути k. i. feltámadni (egyszer).
 Вдскъ h. viasz, viaszok.
 Вдсна n. himlő, vereshimlő.
 Воспалити es. felgyújtani, felhevíteni; — ся v. felhevülni.
 Воспитальница n. nevelőház, nevelőintézet.
 Воспитаникъ h. növendék.
 Воспитанье (-ня) s. nevelés, felnevelés.
 Воспитатель h. nevelő.
 Воспитати es. nevelni, ápolni; — ся v. neveltetni.
 Восприемникъ h. kéresztapa.
 Востокъ h. kelet, napkelte; keleti ország.
 Восторгъ h. elragadtatás; kéj, gyönyör; lelkesedés.
 Восточна Индія: Kelet-India.
 Восточный m. keleti.
 Вдстриги es. élesíteni, fenni; — ся v. fenni a fogát valakire.
 Вдстрий m. éles, kifent, hegyes.
 Вдстрия s. éle (a késnek stb.).
 Восходити k. i. fölszállani, fölemelkedni; fölkelni (a nap).
 Вдсьемдесятый sz. nyolczvanadik.
 Вдсьемдесять sz. nyolczvan.
 Вдсьемнадцятый sz. tizennyolczadik.
 Вдсьемнадцять sz. tizennyolcz.
 Вдсьемнайцять sz. tizennyolcz.
 Вдсьемъ sz. nyolcz.
 Вдсьемъ стдвѣ: nyolczszáz.
 Вдсьемеро sz. nyolczan, nyolczával.
 Вдсьмый sz. nyolczadik.
 Вдсьмъ sz. nyolcz.
 Вдсьяникъ h. zaplepeny.

- Вдсяницѣ t. zabaratáskor éró szilva.
 Вдсяница n. zabtarló.
 Вдсяный m. zabból való, zab —; вдсяный хлѣбъ: zabkenyér; вдсяна солома: zabszalma.
 Вдтарь h. oltár.
 Вдторокъ h. kedd.
 Вдтъдвзнина n. atyai örökség, apai birtok.
 Вдтъдзнина n. apai örökség.
 Вдтъчзна n. apai örökség, atyai birtok.
 Вдтчимъ h. mostoha apa.
 Вдтчина n. apai föld, atyai birtok.
 Вохдсть n. nedvesség.
 Вохкота n. nedvesség.
 Вохмый (-ий) m. nedves, vizes.
 Вохнути k. i. nedvesedni.
 Воцарити ся v. trónra lépni.
 Вдцдвзнина n. apai örökség.
 Вочеловѣчити ся v. emberré lenni.
 Вдчка t. rügy (az ágon), szemecske.
 Вдчко s. kis szem, szemecske.
 Вдчница n. szemgödör.
 Вошвилы t. vasvilla.
 Вошка n. kis tetü.
 Вошь (pediculus állt.) h. tetü.
 Вощина n. sonkoly; viasz alja.
 Воювати cs. harczolni, hadakozni; háboruszkodni.
 Воякъ h. katona.
 Власти k. i. leesni, beesni.
 Вневненье s. biztosítás.
 Вневнити cs. biztosítani.
 Вневный m. biztos.
 Впереду i. elől, elül.
 Впередь i. előre.
 Впередѣ i. elől.
 Впечатлѣнье s. benyomás.
 Вписаня s. beírás, beíratkozás.
 Вписати cs. beírni; —, ся v. beíratkozni.
 Впити ся v. lerészegedni, becsipni.
 Впорожнѣ i. üresen, üres szekérral.
 Впялити cs. beszorítani; —, ся v. beleszorulni, csimpaszkodni.
 Врабель h. veréb.
 Врагъ h. ellenség; пекелный врагъ: halálos (pokoli) ellenség.
 Вражда n. ellenségeskedés.
 Вражий (-ий) m. ellenséges.
 Вразы t. lép (a testben).
 Врана n. varju.
 Вранъ h. holló.
 Врата t. kapu.
 Врати cs. hazudni.
 Вредити cs. ártani, kárt okozni.
 Время s. idő; во время оно: azon időben, akkor tájban.
 Врожденный m. öröklött, veleszületett.
 Вручати cs. kézbesíteni, kézbeadni; —, ся v. kezeskedni.
 Всадити cs. behelyezni, ráhelyezni; felültetni (a lóra).
 Всадникъ h. lovas, lovag.

- Все ... összetételekben: egészen, minden; leg- (felső fokkal); nm. minden; — i. mindig, mindenkor.
 Всеблагий (-ий) m. legjobb, jószágos.
 Всевидачий (-ий) m. mindentlátó; szemes.
 Всевѣдучий (-ий) m. mindentudó.
 Всегда i. mindenkor, mindenha.
 Всегдашний m. mindenkori; folytonos.
 Вселенная n. mindenség; világegyetem.
 Вселенный m. összes, általános, egyetemes; — вселенный соборъ: egyetemes zsinat.
 Всеячина n. mindenség.
 Всемиловивный m. nagyon irgalmas, legkegyelmesebb.
 Всемогущность n. mindenhatóság.
 Всемогущий (-ий) m. mindenható.
 Всемогущий m. mindenható.
 Всепочная n. éjjeli isteni tisztelet (az ünnep hajnalán).
 Всевѣтный m. egyetemes, világi.
 Всесвятый m. szentséges.
 Всесила n. mindenhatóság.
 Всесильный m. mindenható.
 Всечестный m. tisztelt, nagyrabecsült; tisztelendő.
 Векѡсь i. keresztben, haránt metszésben.
 Вскую i. miért, minek? hiába, haszon nélkül.
 Встати k. i. fölkelni.
 Встрѣтити es. találni, akadni, bukkanni; — ся v. találkozni.
 Встрѣча n. találkozás.
 Вступна n. belépés; beköszönés.
 Вступити k. i. belépni; beköszönni.
 Вые i. hiába, hasztalanul.
 Входити k. i. felkelni (a nap).
 Вхѡдъ h. nap kelte, fölkelés.
 Вѣлякнй (-ий) m. különféle, mindenféle.
 Вѣлякость n. mindenféleség, különféleség.
 Всѣхъ святыхъ: Mindenszentek ünnepe. На всѣ святѣ: mindenszentekkor.
 Всягда i. mindenütt, mindenhol.
 Всяды i. mindenütt, mindenhol.
 Всякий (-ий) nm. kiki, mindenki; minden.
 Всячина n. különféle aprólék; zsidáru; egyveleg.
 Втайнѣ i. titokban.
 Втиральникъ h. törölköző.
 Втискати es. beleszorítani, belenyomni; — ся v. beleszorulni, behatolni.
 Вторити es. ismételni.
 Вторникъ h. kedd, keddi nap.

Второкъ h. kedd.

Вторый m. második.

Бу e. nál, nél; ban, ben.

Бугель h. szén. izzó szén, üszök.

Буголь h. szén, izzó szén, üszök.

Бугольня n. szénégető hely.

Бугля n. szén, faszén; камбиное бугля: kőszén.

Буглярь h. szénégető.

Буглярька n. szénégetőné.

Буглярьство s. szénégetés.

Буглярьчукъ h. szénégető fia, szénégetőnek a fia.

Будня n. horog.

Будка n. horog.

Бужоватый m. kigyózó, csigaszerü; бужовата линия: csigavonal.

Бужъ (serpens állt.) h. kigyó.

Бузина n. szük hely, szoros.

Бузити cs. szükíteni, szükké tenni.

Бузкий (-ий) m. szük, szoros, keskeny.

Буйко h. nagybátya (anyai részről).

Буйна n. nagynéne (anyai részről).

Буйчаникъ h. unokafivér (anyai részről).

Буйчанка n. unoka nővér (anya után).

Вулканичный m. vulkáni, tűzhányó hegyi.

Вулканъ h. tűzhányó hegy, vulkán.

Бурда n. juhturó (pogácsa alakban).

Бусатый m. nagybajuszu, bajuszu, bajuszos.

Буста t. n. bajusz.

Бушливецъ h. tetves ember.

Бушливка n. tetves nő.

Бушливый m. tetves.

Бухатый m. nagyfülü, füles.

Бухачъ h. füles, nagyfülü.

Бухо s. fül.

Входити k. i. belépni, bemeneni.

Входъ h. belépés, bemenetel; bejárás; bemenet az oltárba füstölövel, evangeliummal.

Вчасный m. korai, idejében, levő.

Вчера i. tegnap.

Вчерашний m. tegnapi.

Вчесть i. tiszteletből, tiszteletére.

Вчетверо i. négyrét, négyszeresben, négyszeresen.

Вчора i. tegnap; az este.

Вша n. tetű.

Вшелъякий m. különféle, mindenféle.

Вшелъякость n. különféleség.

Въ lásd: во.

Въѣхати k. i. bejönni, bemeneni.

Вы nm. ti, tik; ön, önök; maga, maguk; kend, kendtek, kelmetek.

Вы . . . összetételekben: ki, kifelé; fel, felfelé.

Выбивати es. kiverni, kirozogni; kiütöni, kitörni (ablakot); — ся v. kiszabadulni, kivergödni.

Выбираиа s. kiválogatás, választás, válogatás.

Выбиратель h. választó.

Выбирати es. kiszedni, kiválasztani; választani.

Выбити es. kiverni; elverni.

Выбитый m. kiveret, tapasztalt; járt (ut).

Выблювати es. kiokádni, kihányni.

Выборъ h. választás; выборъ посланниковъ: képviselő választás.

Выбрати es. kiválasztani, megválasztani.

Выбухнути k. i. kitörni (a láng), kicsapni.

Выбухъ h. kitörés, kicsapás (a lángról).

Выбъгати ся v. kiszaladgálni, kifutkározni magát.

Выбѣлити es. kifehéríteni (vásznat), kimeszelni (a házat); — ся v. megfehéredni; magát fehérre festeni, fehéríteni magát.

Вывалити es. kiöltöni (nyelvet), kinyujtani.

Вывезти es. kivinni (szekérel), kihordani.

Вывернути es. kifordítani.

Вывертати es. kiforgatni.

Вывести es. kivezetni.

Вывирка (sciurus vulgaris állt) n. mókus, evet.

Выводити es. kivezetni; avatni (asszonyt); — ся v. bevezettetni a templomba, avattatni.

Выводки s. avatás.

Выводъ h. kivezetés; következtetés.

Вывозъ h. kivitel (külföldre), szállítás.

Выворотъ h. hajtóka.

Вывѣданя s. kihallgatás (birói).

Вывѣдати es. kipuhatolni, kinyomozni; kihallgatni.

Вывѣды t. (birói) kihallgatás.

Вывѣстити es. kiakasztani, kifüggeszteni.

Вывѣска n. ezéger.

Вывѣтрити es. kiszellőztetni, kinyomozni (a vadat), kiszimatolni.

Выгадати es. kigondolni, kitalálni, költeni (verset).

Выгадка n. koholmány, mese; költemény.

Выглядити es. kisimitani, kicsiszolni; — ся v. kisimulni, kicsiszolódni.

Выглядка n. kisimitás.

Выгляданя s. kikeresés; kinézés.

Выглядати es. kikeresni; kinézni.

Выглядъ h. kinézés, kilátás.

Выгнати es. kikergetni, kihajtani, kiüzni; számüzni.

- Выгнаня s. kihajtás, kikergetés; száműzés.
 Выгнанный m. rothadt, kirotthadt.
 Выгнати k. i. kirothadni.
 Выгноити es. kitrágyázni, megtrágyázni (a földet).
 Выгнути es. kigörbiteni, meghajtani, meggörbiteni; — ся v. meggörbülni.
 Выговорити ся v. kibeszélni magát; kimenteni magát.
 Выговоръ h. kiejtés, kimondás, kifejezés.
 Выгода n. nyereség, haszon.
 Выгорѣлый m. kiégett.
 Выгорѣти k. i. kiégni.
 Выграбкати es. kigereblyélni, meggereblyélni.
 Выгребсти es. kikaparni, kivájni.
 Выгрызти es. kirágni.
 Выдавати es. kiadni, kiadogatni, kiosztani.
 Выдавити es. kinyomni, kiszajtolni.
 Выдавця h. kiadó, könyvkiadó; kiadó násznagy.
 Выданя s. kiadás, nyomtatás, kiadvány.
 Выдержаня s. kitartás, szívósság.
 Выдержати es. kitartani, kiállni; elszenvedni.
 Выдержливость n. kitartás, szívósság.
 Выдержливый m. kitartó, szívós.
 Выдобати es. kivájni, kivésni.
- Выдоити (-дойи-) es. kifejni (tejet).
 Выдолобити es. kivájni, kivésni.
 Выдра (lutra vulgaris állt.) h. vidra, közönséges vidra.
 Выдрутити es. kitolni, eltolni.
 Выдручати es. kitolni, eltolni.
 Выдубити es. kicserezni, cserében kiáztatni.
 Выдумати es. kigondolni, kitalálni; költeni, koholni.
 Выдумка n. koholmány; költemény, mese.
 Выдумчивый m. leleményes.
 Выдурити es. kibolondítani, elbolondítani; kicsalni, elcsalni; ravaszsággal megnyerni.
 Выдути es. kifujni.
 Выдѣлити es. kiosztani, megosztani, kisorsolni.
 Выдѣль h. választmány, bizottság.
 Выжлиця n. nősténykopó, vizsla.
 Выжля s. vizsla kutya.
 Вызвати es. kihíni, felhíni.
 Выздоровлѣня s. felgyógyulás, fellábadás.
 Выздоровѣти ся v. felgyógyulni, fellábadni.
 Вызовъ h. felhívás, felszólítás; kihívás.
 Вызолити es. kilugozni, kipálazni.
 Вызябути k. i. jól megfázni, átmeagát fázni.

Вязьбети k. i. megfázni, kifázni.

Вьиграти es. nyerni, megnyerni; — ся v. kiugrálni, kitánczolni magát.

Вьказати es. kimutatni, megmutatni.

Вьказь h. kimutatás, jegyzék.

Вькачати es. kihengeríteni, kigurítani; kimángorolni.

Вькашлати es. kiköhögni, köhögés folytán kiköpni.

Вькиснути (-кис-) k. i. jól megsavanyodni.

Вькислый (-кис-) m. megsavanyodott, savanyu.

Вькласти es. kirakni, kitenni.

Вькленати es. kikalapálni; kiverni (a kaszát).

Вькликати es. kihíni, kiszólitani, felszólitani.

Вькликь h. kikiáltás, árverés.

Вьковати es. kikovácsolni.

Вьконати es. kitölteni, gyakorolni, üzni, folytatni.

Вькопати es. kiásni, kikapálni.

Вькоренити es. kiirtani, gyökereestül kipsztítani.

Вькормити es. felnevelni, kihizlalni.

Вькохати es. felnevelni.

Вькрасти es. kilopni, ellopni; — ся v. kilopózni.

Вькраяти es. kiszabni.

Вькруглити es. kikerekíteni, kigömbölyíteni.

Вькрутити es. kiesavarni, kifacsarni, kitekerni.

Вькувати es. kifürösztetni, megfürösztetni; — ся v. jól kifürödni, megfürödni.

Вькувити es. kiváltani, megváltani.

Вькупь h. kiváltás, váltságdíj.

Вькупити es. kiszíni (pipa dohányt, pipát), kifüstölni, füsttel kiüzni.

Вькусити es. kiharapni.

Вьламати es. kitördelni, kitörni.

Вьлетѣти k. i. kirepülni, felrepülni.

Вьливь h. kifolyás, kiömlés.

Вьломити es. kitörni.

Вьлупити es. kifejtteni, meghántani; — ся v. kibujni a tojásból.

Вьлучити es. elválasztani, kiválasztani, elkülöníteni; — ся v. elválni, kiválni; kitűnni.

Вьлущити es. héjától megfosztani (babot), kukoriczát, (tengerit).

Вьлѣзти k. i. kimászni, felmászni.

Вьмазати es. kimázolni, kifesteni.

Вьмальовати es. kifesteni.

Вьмастити es. kitapasztani.

Вьмести es. kisöpörni, kiséperni, kitakarítani.

Вьмерти k. i. kihalni.

Вьмкнути es. kitépni; kizárni.

Вьмня s: tögy (tehénél).

- Вывовати es. kimondani; kikötни (feltételt).
 Вымокнути k. i. kiázni.
 Вымолоти es. megörlení.
 Вымолотити es. kicsépelni, kiverni.
 Вымудрити es. kiokoskodni, kitalálni; kigondolni.
 Вымыслити es. kitalálni, kigondolni.
 Вымѣна n. kiváltás.
 Вымѣнити es. kicserélни, kiváltани; kikötни (feltételt).
 Вымѣнка n. kikötés, fentartás (jogról).
 Вымя s. tögy (tehénél).
 Вынаходити es. feltalálni, fedezni.
 Вынаходникъ h. feltaláló, leleményes ember.
 Вынести es. kivinni, kihordani.
 Выну i. állandóan, folyton, mindig.
 Выняти es. kivenni, kiemelni.
 Вынятокъ h. kivetés, kivétel.
 Выобразити es. kiművelni.
 Выобраованя s. kiművelés.
 Выорати es. kiszántани.
 Выпадати k. i. kihullни, kiesни.
 Выпалиги es. kiégetни.
 Выпасти k. i. hullни, kiesни; — es. kilegeltetni.
 Выпечи es. kisütни.
 Выписати es. kiírни, megrendelni.
 Выпись h. kiírás, kivonat.
- Вынити es. kiinni, meginni.
 Выплата n. kifizetés.
 Выплатити es. hifizetni, lefizetni.
 Выплескати es. elverни, elpaskolni.
 Выплести es. megfonни, befonни; — ся v. kifonódни (varkocs), kibomlани.
 Выплывъ h. kifolyás; eredmény, következmény, folyamány.
 Выплыти k. i. kiuszni, kifolyни.
 Выповнити es. teljesíteni, elvégezни.
 Выполоти es. kigyomlálni.
 Выпороти es. kifejtени, szétbontани (varrást).
 Выпрати es. kimosни, kiszűkolни (ruhát).
 Выпродажъ h. végeladás.
 Выпродати es. mindent eladni.
 Выпулити es. kimeresztени, kiűlesztени (a szemet).
 Выпустити es. kibocsátани, szabadon bocsátани.
 Выпутати es. kibontани, kioldани; — ся v. kibontakozни, kioldódни.
 Выражати es. kifejezни, kimondани.
 Выраженъ s. kifejezés; kifejtés.
 Выразити es. kifejezни, kiejtени, kimondани.
 Выробити es. kidolgozни; ki-eszközölни.

- Выроснути k. i. megnőni, kinőni.
 Вырости k. i. megnőni, kinőni.
 Вырубати es. kívágni, kiirtani (erdőt).
 Вырѣзати es. kimetszeni, kivágni.
 Высидѣти es. kiűlni, kivárni.
 Высити es. emelni, fölemelni.
 Высказати es. kimondani, kijelenteni. Выказующий сподобъ: jelentő mód.
 Васказъ h. kifejezés, eredmény.
 Выскочити k. i. kiugrani.
 Высланияs. kiküldetés, kiküldés.
 Выслати es. kiküldeni, megbízni küldetéssel.
 Выслижути es. kiszolgálni, szolgálni.
 Выслухати es. kihallgatni.
 Выслѣдковый m. sikeres.
 Выслѣдокъ h. eredmény, siker.
 Высмолити es. beszurkozni, kiszurkozni.
 Высмотрѣти es. kinézni, kizsemelni.
 Высмѣяти es. kinevetni.
 Высокий (-ый) m. magas, nagy; emelkedett.
 Высоко i. magasan, fent; összetételekben: sokra, nagyra.
 Высокопреосвященный m. főméltóságú, nagyméltóságú.
 Высокопреосвященство (Ваше) főméltóságod.
 Высокопреподобие (Ваше): fötisztelendőséged.
- Высокопреподобный m. fötisztelendő, nagytiszteletű.
 Высокородный m. méltóságos.
 Высота n. magasság; emelkedés, halom.
 Высохлый m. kiszáradt, száraz.
 Высохнути k. i. kiszáradni, elszáradni.
 Выставити es. kiállítani.
 Выставка n. kiállítás; выставка образцовъ: képcsarnok, kéркиállítás.
 Выставка h. kiállító.
 Выстрѣлити es. kilőni, elsütni a fegyvert.
 Выстрѣлъ h. lövés.
 Выступити k. i. kilépni; előlépni, fellépni.
 Выступъ h. kilépés, fellépés.
 Выстылый m. kihűlt, hideg.
 Выстынути k. i. meghűlni, kihűlni.
 Высушити es. kiszárítani.
 Вышний (-ый) m. magasabb.
 Высыпати es. kiönteni, kiszórni; — ся v. kiszoródni, szétszoródni.
 Высѣчи es. kívágni, kivájni.
 Вытерти es. kitörölni, megtörölni.
 Вытесати es. kifaragni, megfaragni.
 Вытечи k. i. kifolyni, kicsurogni.
 Выти k. i. vonítani; bődülni; ordítani; üvölni.
 Вытирати es. kitörölgetni, megtörölgetni.

financiá n. titelár u. f. o. t.

Вытискати es. kisajtolni, ki-
nyomatni.
Вытоптати es. kitaposni, meg-
taposni.
Выточити es. kiköszörülни, ki-
élesíteni, kifenni.
Вытривалость n. kitartás, szí-
vósság.
Вытривалый m. kitartó, szívós.
Вытрималость n. kitartás, szí-
vósság.
Вытрималый m. szívó, kitartó.
Вытримати es. kitartani, ki-
bírní.
Вытрясти es. kirázni.
Вытѣгати es. kihúzni, kivon-
szolni.
Вытягати es. kihúzni; kivon-
szolni.
Вытягнути es. kihúzni, kivonni.
Вытяжка n. kivonat.
Выучити es. kitanítani, meg-
tanítani; kéképezni.
Выходити k. i. kimenni, ki-
járni; megjelenni (a könyv,
hírlap).
Выходъ h. kijövés, kijárás,
kimenet; rés; mentség.
Выцѣсти k. i. kivíritani, ki-
nyilni.
Выциганити es. kicsalni.
Выцѣдити es. kiszűrni, átszűrni.
Вычерпати es. kimeríteni, ki-
merni, kiszivattyuzni.
Вычесати es. kifésülni, meg-
fésülni.
Вычислити es. kiszámítani.
Вычистити es. kitisztítani,

megtisztítani; — ся v. meg-
tisztulni; kitisztázni magát.
Вычитати es. kiolvasni.
Вышивати es. kivarrni, himez-
ni, himet varrni.
Вышкѣрити es. kivicsorítani
(fogat).
Вышний m. felső, legfőbb,
magasban levő.
Вышние t. a felső végen lakók.
Вышный m. magasabb, fel-
sőbb (középfoka высокий-
nak).
Выѣсти es. kienni, kiharapni.
Выѣхати k. i. kimenni, kirán-
dulni.
Выявити es. kijelenteni, ki-
nyilvánítani.
Выявляя s. nyilatkozat, ki-
jelentés.
Выяснити es. kideríteni, ki-
nyomozni.
Вманъ (-gá-) h. viganó, szok-
nya.
Вѣдати es. tudni, ismerni.
Вѣде, вѣди: a rutén (szláv)
в (v) betű neve.
Вѣдомости t. ujság, hírlap.
Вѣдомость n. tudás, tudomás,
jelentés.
Вѣдомство s. szak, osztály;
hatóság.
Вѣдомый m. ismeretes, ismert,
tudvalevő.
Вѣдь k. hisz, hiszen.
Вѣдѣние s. tudás, ismeret.
Вѣдѣти es. ismerni, tudni.
Вѣко s. véka.

- Вѣковати k. i. sokáig elni; örökké lenni.
- Вѣкъ h. örökkévalóság; évszázad, század; életkor. На вѣки: örökké, örökre. Во вѣки вѣковъ: örökön, örökké. Продати на вѣки: örök áron eladni.
- Вѣнецъ h. koszoru; korona; dicsfény (szent képeken).
- Вѣникъ h. seprő.
- Вѣнокъ h. koszoru.
- Вѣчанки (-и) t. esküvés, esküvő.
- Вѣчаный m. megeskedett, megkoszoruzott.
- Вѣчати cs. megkoszoruzni, megesketni; — ся v. megesküdni, örök hűséget fogadni.
- Вѣра n. hit, vallás; bizalom; hitel. На вѣру брати: hitelbe venni; на вѣру дати: hitelezni, hitelre adni; на вѣру жити: vad házasság-élni. Яка вѣра, така й хвѣля: A milyen a vallás, olyan az időjárás is. (Karácsonyi közmondás.)
- Вѣрити s. hinni, bizni.
- Вѣрникъ h. hívő.
- Вѣрно i. hiven; pontosan.
- Вѣрность n. hitelesség, hűség.
- Вѣровати cs. hinni, bizni.
- Вѣроисповѣданье s. hitvallás, hitfelekezet.
- Вѣроломство s. hitszegés.
- Вѣроотступникъ h. hittagadó, hitszegő.
- Вѣропроповѣданье s. hit hirdetés.
- Вѣротерпимость n. vallástűrelem.
- Вѣроятность n. valószínűség.
- Вѣроятный m. valószínű.
- Вѣрующій (-ый) h. hívő.
- Вѣрша n. vers.
- Вѣстити cs. akasztani, függeszteni; — ся v. akasztkodni; akasztani magát, pajzánkodni.
- Вѣстникъ h. hirdető.
- Вѣстный m. ismeretes.
- Вѣста i. balra (lovaknál).
- Вѣсти cs. tudni, ismerni.
- Вѣстити cs. értesíteni, tudatni; jelenteni.
- Вѣстникъ h. hirdető, hírhozó.
- Вѣсть n. hír, ujság; értesítés.
- Вѣсъ h. súly.
- Вѣѣсти k. i. függni, lógni.
- Вѣтерница n. forgószél.
- Вѣтеръ h. szél.
- Вѣтрило s. vitorla.
- Вѣтрити cs. szellőztetni; szimatolni, nyomozni (vadat), szaglászni.
- Вѣтрѣти k. i. kiszellőzni, száradni a levegőn.
- Вѣче s. népgyűlés, népgyűlekezet.
- Вѣчно i. örökösen, örökké.
- Вѣчность n. örökkévalóság.
- Вѣчный m. örök, örökös.
- Вѣшалка n. akasztó, fogas; akasztófa.
- Вѣшаня s. akasztás.

- Вѣшати es. akasztani; — ся v. akaszkodni, csimpaszkodni, csintalankodni.
- Вѣщовати es. előre megmondani, megjósolni.
- Вѣщовникъ h. jósz, jósló.
- Вѣщунъ h. jósz, jósló.
- Вѣщій (-ий) m. előre tudó.
Кедь бы бывъ я того вѣщій: На én azt előre tudtam volna. (Közbeszéd.)
- Вѣялка n. szórólapát.
- Вѣяня s. szórás.
- Вѣяти es. szórni (rozsot); fujni (szélről).
- Вѣячка n. szórólapát.
- Вязанка n. csomó, csomag; nyaláb.
- Вязаня s. kötés; fődélszék, szarufaállás.
- Вязати es. kötni; — ся v. kötni magát.
- Вязовойъ m. szilfából való; szilfa —
- Вязъ (ulmus effusa növt.) h. szilfa.
- Вязы t. nyakszirt; hátgerincez; csigolyák.
- Вялити k. i. sorvadni, égetni; sütni (gyomorban).
- Вялость n. hervadás, fonnyadás; bágyadtság.
- Вялыйъ m. hervadt, fonnyadt.
- Вянути k. i. hervadni, fonnyadni, száradni; elbágyadni, elerőtlenedni.

Г (h).

- Г, г: a rutén ábéczé negyedik betűje; magyar megfelelője: h.
- Га isz. hah! ha ha ha!
- Гавканя s. ugatás, csaholás.
- Гавкати k. i. ugatni, csaholni.
- Гавранъ h. holló,
- Гаврила, Гавриилъ, Гаврило h. Gábor.
- Гаданя s. gondolás, gondolkodás, kigondolás.
- Гадатель h. gondolkodó, kigondoló ember.
- Гадати es. gondolni, eltalálni, elgondolni, képzelni.
- Гадина (serpens állt.) n. kígyó, nösténykígyó.
- Гадинячий (-ый) m. kígyói, kígyó —
- Гадинячий слуга (libellula állт.) szitakötő, acesa.
- Гадка n. gondolat. На гадцѣ-матѣ, на гадцѣ (гацѣ) быти = szándékolni, czélozni, észben lenni. Тото ми на гадцѣ: az van az eszemben.

Гадковати es. vigyázni, figyelmeztetni, őrizni; гадковати на ся: vigyázni önmagára, óvakodni.

Гадъ h. kigyó, himkigyó.

Гадюкъ h. kis himkigyó, vipera.

Газудозловати es. hazudozni, hazudni.

Гай h. liget, berek.

Гайворонъ (corvus corone állt.) h. fekete varju.

Гайвки (-кы) t. tavaszi népjáték.

Гайдамака h. utonálló, haramia.

Гайдамакъ h. utonálló, haramia.

Гайдамацкий (-ий) m. haramia bandához tartozó.

Гайдамачиги es. utat állni, rabolni.

Гайдукъ h. hajdu.

Гайдучка n. a hajdu felesége.

Гайканя s. kiabálás, zaj.

Гайкати ся v. sérikálni, eltrécselni, késedelmezni.

Гайкати k. i. kiabálni; ordítani.

Гайникъ h. csősz, mezei pásztor.

Гайновани s. mulatozás; tivornyázás.

Гайновати k. i. mulatozni, tivornyázni.

Гайовъ h. hajó.

Гайта i. jobbra (lovaknál)

Гайштукъ h. nyakravaló, nyakendő.

Гакъ h. kampó; patkósarok.

Галайкати k. i. kiabálni, zajongni, zugni.

Галайстра n. csapat, tömeg; esőselek, zugó, ordító, tömeg.

Галамбець h. puliszka, málélisztből készített gombóc.

Галамнукъ h. puczér veréb, tollatlan veréb.

Галасити es. halászni, halat fogni.

Галаска n. halászat, halfogás.

Галасъ h. halász, halfogó.

Галушка n. galuska, metélt; галушки: leves csipetkével.

Галь h. sor, egyfolyta; rend.

За галомъ: sorban, rendben, egyfolytában.

Галька n. Ilka, Пона, Понка.

Гаминный m. hamis, ál, csalfa; harapós. Гаминный песъ: harapós kutya.

Гамкати es. nyelni, bekapni.

Гамовати es. elnyomni, eltsolni; fékezni, kötni (kereket).

Гаморъ h. vasgyár, kohó.

Гамфа n. hámfa, kiséfa.

Гамъ h. fékező, kerékkötő.

Гандра n. rongy, handra.

Ганисковый m. ánizsmagos.

Ганити es. gyalázni, ócsárolni, kisebbíteni.

Ганкий (-ий) m. csalóka, csalfa.

Объцянка ганка, а дурному радость: Az ígélet csalfa,

de öröm a bolondnak. (Az ígélet csalfa, a bolond kap

ígélet csalfa, a bolond kap

- rajta ; vagy : Az ígéret szép szó, ha megadják nagyon jó.)
 Ганта n. hant, határdomb.
 Гантаробъ h. hánytató (szer).
 Гантовати es. hantolni, határdombot emelni.
 Ганусъ (anisum pimpinelle növт.) h. ánizs.
 Ганусковий m. anizsmagos.
 Гануся n. Anicza, Anikó.
 Ганути es. találni, találgatni.
 Ганьба n. szégyen.
 Ганьбити es. szégyeníteni, rápirítani ; — ся v. szégyenleni magát ; szemérmeknek lenni.
 Ганьбливый m. szégyenlős, szemérmetes.
 Гарасовка n. szőrből (gyapjuból) készült szalag, madzag.
 Гарбузь (cucumis melo növт.) h. sárgadinnye.
 Гардость n. szépség, büszkeség ; pompa.
 Гардый m. szép, pompás ; büszke.
 Гарига (-gá) kedélyeskedő szó, határozott fogalom nélkül ; izé.
 Гармоника n. harmonika.
 Гармония n. összhang ; műének.
 Гарность m. csin ; pompa ; fényezés.
 Гарный m. csinos, takaros ; pompás, fényes.
 Гарцованя s. játszadozás, döföldözés (állatoknál)
- Гарцовати ся v. döföldözni, játszadozni (állatoknál).
 Гарчикъ h. sajtár, kis bögre.
 Гарь n. pörkölt íz, égett íz ; kiégett hely.
 Гасило s. gyertyaoltó eszköz, kopantó.
 Гасити es. oltani, eloltani (tüzet, meszet stb) ; — ся v. kialudni, kioltatni.
 Гаснути k. i. kialudni, elhamvadni.
 Гатаръ h. határ.
 Гатити es. gátolni, akadályozni, gátat verni.
 Гать n. rözsegát, gát ; töltés.
 Гатьта i. jobbra (lovaknál).
 Гатькошаръ h. hátikosár.
 Гафа n. Agária.
 Гафиюшка, Гафъка, Гафия n. Agária.
 Гачникъ h. gatyazsinór, gatyamadzag.
 Гашникъ h. gatyamadzag.
 Гвоздики (-и) (caryophyllus aromaticus növт.) t. szegfűszeg, szegfűborsfa ; szegfűbors.
 Гвоздикъ h. kis szeg, aprószeg ; — (dianthus növт.) szegfű, szegfűvirág.
 Гвоздити es. szegezni, szeget ütni.
 Гвоздичный m. szegfűből való, szegfű ; — ; szegfűborsos, szegfűszeges.
 Гвоздице h. nagyszeg.

- Гвоздь h. szeg, czövek; karószeg, faszeg.
 Гвоздяникъ h. szegesláda, szeg-tartóláda.
 Гвоздяный m. szeges, szeg —
Гесерьовати cs. heverni, nem dolgozni.
Гесерьовшый m. heverős, el nem foglalt.
 Гевъ i. ide.
 Где i. hol?
 Геенна m. alvilág, pokol, gyehenna.
 Где i. itt, emitt; itten, emitten.
 Гей исз. hej! hajh! hé!
 Гейда исз. hej, hejja!
 Гейда n. bölcső (gyermeknyelvben).
 Гейдати cs. ringatni bölcsőt; — ся v. ringatni magát (a bölcsőben).
 Гейдка n. bölcső (gyermeknyelvben).
 Гейдкати cs. ringatni bölcsőt; — ся v. ringatózni.
 Гелветъ h. svájci, helvét.
 Гелвения n. Helvézia, Svájc.
 Геллиция (columba turtur állт.) n. gerlegalamb, gerle, gerlicze.
 Генанто i. minap, nemrég.
 Гендека i. amott, amottan.
 Гендеки (-кы) i. amottan, amott, ott.
 Гентамъ i. ott, amott, amottan.
 Генто i. minap, nemrég.
 Георгий h. György, Gyuri, Gyurka.
 Гералдика n. czimertan.
 Гербъ h. czimer, bélyeg.
 Гереньокъ (т. геренькы) (clupea harengus állт.) h. hering.
 Герлица (columba turtur állт.) n. gerlicze, gerle.
 Герличка n. kis gerlicze, kis gili.
 Германия n. Németország.
 Герменевтика n. bibliai magyarázástan.
 Герой h. hős, dalia, levante.
 Геройский n. hősi, daliás.
 Гертанка n. torok.
 Гертанковый m. torok —
 Герцеговина (-го-) n. Herczegovina.
 Герцегъ (-g) h. herczeg.
 Герцювати cs. csetepatézni; — ся v. viaskodni.
 Герцезъ h. hetes, hétszámra dolgozó.
 Герувашаръ h. hetivásár.
 Геть исз. el, félre!
 Гетьта i. jobbra (lovaknál).
 Ги k. mint, mintha.
 Гиба i. hiába, hasztalanul.
 Гиацинтъ (hyacinthus orientalis nöвт.) h. jáczint.
 Гибель n. veszedelem, baj, romlás, pusztulás.
 Гибельный m. vészthozó, veszedelmes.
 Гидра (hydra állт.) n. hidra.
 Гиена (hyaena állт.) n. hiéna.
 Гикати k. i. akadozni a beszédben, dadogni.

Гимнъ h. hymnus, dicsőítő ének.

Гинде i. amott, amottan; másutt, máshol.

Гиндѣзъ i. hintó.

Гинути k. i. pusztulni, veszni.

Гипотеза n. föltevés, föl vétel.

Гипотека n. jelzálog.

Гипотенуза n. átfogó (a háromszögnél).

Гирешный m. hires, nevezetes.

Гирити cs. vesztegetni, pazarolni; pocsekolni.

Гирь n. hír.

Гича n. tengeri kigyó.

Глава n. fej, fő; fejezet (a könyvben); czim (a könyvben).

Главный m. fő, főbenjáró.

Главня n. égő üszög.

Главосѣкы (-и) t. Keresztelő szent János feje vételének ünnepe.

Глаголати cs. szólni, beszélni.

Глаголь h. szó, ige (nyelvtanban); недѣйный глаголь, пострадный глаголь: szenvedő ige.

Глаголь h. a jelen bető neve.

Гладенюкий (-ый) m. simácska, sima.

Гладити cs. simítani; téglázni (ruhát), vasalni (ruhát).

Гладкий (-ый) m. sima.

Гладный m. éhes.

Гладствовати k. i. éhezni, éhséget szenvedni.

Гладь h. éhség.

Глаженный m. simított, csiszolt.

Глаженя s. csiszolás, simítás.

Гласкати cs. simogatni, simogatni.

Гласный m. nyilvános; гласна буква = önhangzó, magánhangzó, vokális.

Гласъ h. hang, szó; dallam (egyházi könyvekben).

Глачный m. éhes.

Гледати cs. keresni, nézni.

Глива n. szilva gomba; korhadt tuskóban növény, ehető gomba.

Глина n. agyag; tapasztani való föld; fazekas agyag.

Глинистый m. agyagos.

Глинище n. agyag-gödör.

Глиняникъ h. agyagfazék, cserépfazék.

Глиняный m. földből, agyagból való: föld —, agyag —.

Глипати cs. pislogni; nézni; tekinteni.

Глипути cs. ránézni, rátekinteni, pillantani.

Глипь h. tekintet, nézés.

Глиста n. giliszta, földi giliszta, bélgiliszta.

Глиця n. fűzötű.

Глогѣвка } (carataegus növt.)

Глогѣйка } galagonya cserje, galagonya bokor.

Глогѣвки (-кы) t. galagonya boguó.

Глогѣйки (-кы) t. galagonya boguó.

Глота n. tolongás, zsibongás.

Глубина n. mélység.
 Глубити es. mélyebbé tenni,
 kívájni; — ся v. mélyebbé
 válni, befurakodni.
 Глубокий (-кий) m. mély.
 Глубокость n. mélység.
 Глубочѣнь n. mélység.
 Глубше i. mélyebben.
 Глубѣнь n. mélység.
 Глумити ся v. csufolódni, gú-
 nyolni, gúnyt üzni.
 Глумъ h. csufolás, gúnyolás;
 гúny.
 Глудость n. butaság.
 Глупый m. buta, esztelen,
 botor.
 Глуханя n. hagymáz.
 Глухий (-ий) m. süket.
 Глухнути k. i. megsiketülni,
 siketedni.
 Глухонѣмый m. süketnéma,
 kuka.
 Глушканя n. hagymáz.
 Глуба n. göröngy, rög.
 Глядати es. 1) keresni; — 2)
 szemlélni, nézni.
 Гнати es. hajtani, üzni, ker-
 getni; — ся v. (за кымъ)
 kergetni, üldözni.
 Гнетъ i. mindjárt, tüstént,
 iziben.
 Гнетька i. azonnal, mindjárt,
 tüstént.
 Гнида n. serke, a tetü álczája.
 Гнидавый m. serkével fedett.
 Гнидость n. rothadás.
 Гнилый m. rothadt; poshadt;
 korhadt.

Гнити k. i. rohadni, rothadni;
 korhadni; poshadni.
 Гноеный m, trágyázott, trá-
 gyás.
 Гной n. trágya, ganaj; trá-
 gyadomb.
 Гнойный m. trágyás, ganajos;
 zsiros (föld).
 Гноити, гноится es. trágyázni.
 Гнуть es. hajtani, hajlítani,
 görbíteni; — ся v. hajlani,
 görbülni, hajolni.
 Гнивань s. harag, boszankodás.
 Гнивати es. haragítani; — ся
 v. haragudni, boszankodni.
 Гнивный m. haragos, mérges,
 boszús.
 Гнѣвъ h. harag.
 Гнѣздити ся v. fészkelni, fész-
 ket rakni; befészkelni ma-
 gát.
 Гнѣздый m. fészkes, fészken-
 lakó; гнѣздна птица: fészek-
 lakó madár.
 Гнѣздо s. fészek.
 Гобель h. gyalu.
 Гобзовати k. i. bővelkedni.
 Гоблити es. gyalulni.
 Гобловати es. gyalúlni.
 Говгера h. hóhér, bakó.
 Говгиръ h. hóhér.
 Говедина n. marhahús.
 Говедо s. barom, szarvasmarha.
 Говно s. bélsár, szar.
 Говорити es. beszélni, mon-
 dani, szólani.
 Говорливость n. beszédesség;
 bőbeszédűség.

- Говорливый m. bőbeszédű, beszédes.
- Говорный m. beszédes, beszéd—
- Говоръ h. szó, beszéd; tájbeszéd.
- Говѣный m. tisztelt, becsült.
- Говѣня s. böjtölés, böjt; великое говѣня: nagyböjt, husvét előtti böjt; малое говѣня: karácsony előtti böjt.
- Говѣти k. i. vezekelni; böjtölni.
- Говядина n. marhahús.
- Говядо s. barom, szarvasmarha.
- Годенъ m. alkalmas; képes, bíró.
- Година n. 1) óra (időmérték), сколько годинъ: hány óra?; 2) idő, időjárás; подла година: rossz idő, rossz időjárás.
- Годинарь h. órás, órakészítő.
- Годинка n. óra; стѣнна година: fal óra.
- Годоникарь h. órás.
- Годонникъ h. óra.
- Годити (кому) cs. kedvezni, kedvében járni; — ся v. alkalmas lenni valamire; tetszelegni.
- Годный m. alkalmas; képes, bíró.
- Годованя s. táplálás, etetés; nevelés.
- Годовати cs. étetni, tartani, táplálni; nevelni; — ся v. tápláltatni, táplálkozni; neveltetni.
- Годовля n. táplálék; anyatej.
- Годовникъ h. hizó, hizósértés.
- Годовщина n. évforduló.
- Годуля n. anyatej; táplálék. Мало у мамы годуль: kevés teje van az anyámnak.
- Годъ h. esztendő, év.
- Годѣ i. nem lehet, sehogy sem lehet; alig lehet.
- Гожити cs. jót akarni; kedvezni; pártolni; — ся v. tetszeni.
- Гожость n. tetszőség; kellem; gyönyör, kéj.
- Гожый m. tetszős, tetszetős; kellemes, kedves, gyönyörű.
- Гожья s. készség; pártolás.
- Гой isz. hej, haj!
- Гойдавка n. hinta.
- Гойдалка n. hinta
- Гойдати cs. hintázni, ringatni; — ся v. himbálózni, hintázni magát.
- Гойти, гойити cs. gyógyítani; — ся v. gyógyulni.
- Гойкати cs. kiabálni, zajt ütni.
- Гойкъ h. kiabálás, zaj.
- Гойникъ h. sebész, orvos.
- Голень n. lábszár, lábszárcsont.
- Голизна n. kopasz hely, tarhely.
- Голина n. rozs; tengeri, árpa, gabona együttesen.
- Голити cs. mezételelné tenni, megkopasztani; feltürni

- (ruhát); — ся v. levetkőzni; felemelni a ruhát (szoknyát).
- Голиця n. írtásdomb, cserje nélküli domb.
- Голландия n. Hollandia.
- Голландский m. hollandi.
- Голова n. fej, fő; előljáró.
- Головачъ h. nagyfejű ember.
- Головище n. nagyfej.
- Головка n. kis fej; gömböstű fej; bütyök; kerékagy.
- Головница n. vánkossfa (a szekeren).
- Головный m. fő, főbenjáró. Сѣмъ грѣхъъ головныхъ: a hét főbűn.
- Головня n. tüzes üszög; égő fadarab.
- Головойка n. (dédelgetve) fejecske, kisfej.
- Головонька n. (dédelgetve) fejecske, kisfej.
- Голодница n. éhség; a szarvasmarha gyomrának ürességét jelző gödör (a csipő mellett), horpasz.
- Голодный m. éhes; голодному и въвсяникъ смачный: az éhesnek a zabkenyér is izlik (eredetileg: izletes).
- Голодити k. i. megéhezni (egyszer).
- Голодовати k. i. éhezni (tartósan).
- Голодь h. éhség.
- Голонница l. голодница.
- Голонный l. голодный.
- Голонѣти l. голодити.
- Голоногий (-ий) m. mezétlábás.
- Голосити es. fenszóval beszélni; hangosan énekelni.
- Голосище h. erős hang, nagy hang (mély).
- Голоска n. masánszki almafa.
- Голоскы t. masánszki alma.
- Голосница n. hangrés.
- Голосный m. hangos, nagyhangu.
- Голосованя s. szavazás.
- Голосовати es. összhangzani; szavazni.
- Голось h. hang, szó, szózat; beszéd; szavazat. Заспѣвати на девятый голось: a világba énekelni; rosszul énekelni (eredetileg: kilencedik hang (dallam) szerint énekelni, holott csak nyolcz dallam van).
- Голота n. rongy; csöcselék.
- Голубецъ (-иць) h. galamb, himgalamb.
- Голубити es. szeretni; — ся v. szerelmeskedni, szeretni egymást.
- Голубица n. nősténygalamb.
- Голубичка n. nősténygalamb.
- Голубка n. (kics.) nősténygalamb; szerető, kedves.
- Голубникъ h. galambház, galambducz.
- Голубокъ h. (kics.) himgalamb; szerető, kedves.
- Голубиць t. töltött káposzta.
- Голубчикъ h. (kics.) kis ga-

- lamb; (gunyosan) rossz madár, mák virág.
- Голубь (columba állt.) h. galamb; наскый голубь (columba domestica állt.) házi galamb, szelid galamb; дикый голубь (columba oenas állt.) vadgalamb.
- Голубый m. galamszinü, égkékiszinü.
- Голубьика n. galócza-gomba.
- Голуза n. ág, galy.
- Голузь h. ág, galy.
- Голузя s. ág, galy; rözse.
- Голый m. meztelen, mezételen, csupasz, puczér.
- Голь n. száraz galy, száraz ág.
- Гольика n. lábszár, lábszár-csont.
- Гомзити k. i. furni az oldalát, csiklandni; — ся v. nem féрни a bőrében, fészkelődni.
- Гомонити k. i. kiabálni, zugni, zajongni, morogni.
- Гомонъ h. zaj, zugás, zajongás, moraj.
- Гомонѣти k. i. zugni, zajongni.
- Гомыла n. halom, kishegy, part.
- Гонвейдскый m. honvédi.
- Гонвейдство honvédség.
- Гонвейдъ h. honvéd.
- Гонецъ h. futár; hajtó (vadászaton).
- Гонитель h. üldöző.
- Гонити cs. küldenі, hajtani; kergetni, üldözni, üzni; — ся v. kergetőzni.
- Гончарити cs. fazekas mester-séget üzni.
- Гончарный m. fazekasi, fazekas —
- Гончарство s. fazekas mester-ség.
- Гончаръ h. fazekas.
- Гонкати k. i. topogni, ugrálni.
- Гоннути k. i. toppantani.
- Гопъ h. ugrás, topogás; — isz. hopp.
- Гора n. hegy; ити у гору: fölfelé menni, hegynek menni; огонь мѣтающа (сыплюча) гора: tűzhányó hegy.
- Гораздовати k. i. jólétben lenni, jól élni.
- Гораздъ h. jó, jólét; — i. jól, jól van; jó.
- Ой пой Боже до насъ,
Теперь у насъ гораздъ!
Gyere isten hozzánk, mert nálunk most jólét van. Ой брате, не гораздъ ты того говоришь: Ó barátom, nem jól mondod te azt.
- Горбатый m. pupos, görbeháту; hajlott (az öregségtől).
- Горбити cs. görbíteni; — ся v. görbүlni, meggörnyedni, meghajolni (az öregségtől).
- Горбокъ h. emelkedés, halom.
- Горбъ h. rúp; halom, domb.
- Горделивость n. gög, nagyragvagyás, fenhéjazás.
- Горделивый m. nagyragvagyó, fenhéjazó, büszke, gögös, kevély.

- Гордиги ся v. büszkélkedni, kevélykedni.
 Гордоватость n. gög, kevélység; dacz.
 Гордосг h. hordó.
 Гордость n. kevélység, büszkeség, gög.
 Гордый m. kevély, gögös, büszke.
 Горе s. bánat, bú; keserv; — isz. jaj!
 Горецъ h. hegyi lakó, hegylakó.
 Горизонтальный m. vízszintes.
 Горизонтъ h. látó határ, látó kör.
 Гористый m. hegyes, hegyekben bővelkedő.
 Горище n. nagy hegy, óriási hegy.
 Горка n. kis hegy, hegyecske.
 Горло s. torok, gége.
 Горнецъ h. fazék, cserépfazék.
 Горнисть h. trombitás, kürtös.
 Горництво s. bányamivelés, bányászat.
 Горничий (-ий) m. hegyi, bányász —; горничое право: bányaajog; горничя работа; bánya munka.
 Горнути cs. gyűjteni, összegöngyölni, összerakni.
 Горный m. hegyi, hegy —
 Горня s. csupor.
 Горнякъ h. bányamunkás, bányász.
 Городецъ h. kiskert, virágos kert.
- Городина n. kerítés, sövény.
 Городиги cs. sövényt huzni, keríteni.
 Городникъ h. kertész.
 Городництво s. kertészet.
 Городский (-ий) m. városi.
 Городъ h. város; vár.
 Горожанинъ h. városi lakos; polgár.
 Горожанка n. városi nő lakos; polgárnő.
 Гороховый m. borsó —
 Горохъ (pisum. növt.) h. borsó.
 Горошанка n. borsó szár, mint takarmány; — (orobus növt.) lednek.
 Горский (-ий) m. hegyi.
 Гореть n. marok.
 Гортанный m. torok —; гортанна буква: torokbetű.
 Гортанка n. gége, torok.
 Горчавка n. keserű, pálinka.
 Горчариги cs. fazekas mesterséget üzni.
 Горчарька n. fazekasné.
 Горчарьский (-ий) m. fazekas —
 Горчарьство s. fazekasság.
 Горчарь h. göröncsér, fazekas.
 Горчиги cs. keseríteni; — ся v. keserűvé tenni, keserűt bevenni.
 Горчиця (agaricus növt.) n. keserű gomba, keserű galócza.
 Горше i. rosszabb, rosszabbul.
 Горшокъ h. fazék.
 Горшый (-ий) m. rosszabb, gonoszabb.

- Горький (-ный) m. keserű, kesernyés.
 Горькость n. keserűség.
 Горь i. föl, fölfelé, fent, fönt, felül.
 Горьлиць i. hanyat, hátrafekeve.
 Горьлка n. papramorgó, pálinka.
 Горьмый m. égett, égetett.
 Горьниць i. hanyat, hátrafekeve.
 Горьня s. égés.
 Горьти k. i. égni.
 Горьшный m. felső, felüllevő.
 Горячий (-ный) m. forró, égető; izzó.
 Горячка n. forróláz.
 Господарь h. gazda; földesur.
 Господарька n. uriaszony, földesasszony.
 Господень i. istené, uré.
 Господинъ h. ur.
 Господский (-ный) m. uri.
 Господь h. ur; Господь Божь: Uristen.
 Госпожа n. úri nő, hölgy, delnő.
 Гостецъ h. köszvény.
 Гостица n. vendégség, lakoma.
 Гостинникъ h. vendéglős.
 Гостинница n. vendéglő, szálló.
 Гостити cs. vendégelni, megvendégelni; — ся vendégeskedni.
 Гостцоватый m. köszvényes.
 Гость h. vendég.
- Гостьба n. vendégség, vendégeskedés.
 Государственный m. birodalmi, állami.
 Государство s. állam, ország, birodalom.
 Государь h. király, uralkodó, császár.
 Готовити cs. készíteni, szerkeszteni; — ся v. készülni.
 Готово i. készen.
 Готовость n. készség; elhatározottság.
 Готовый m. kész, készen levő; hajlandó.
 Готувити cs. készíteni; — ся v. készülni.
 Гошня s. gyógyítás.
 Грабати cs. gereblyélni.
 Грабелки (-ы) t. kis gereblye.
 Грабити cs. fosztogatni, rabolni, harácsolni.
 Грабежникъ h. rabló, fosztogató.
 Грабкати cs. gereblyélni.
 Граблъ t. gereblye.
 Грабляникъ h. kis furó (gereblye fogak számára lyukat furni vele).
 Грабникъ h. gyertyánfaerdő.
 Грабовецъ h. gyertyánfaerdő.
 Грабовникъ h. gyertyánfaerdő, gyertyánfa-pagony.
 Грабовчикъ h. a tinóru gomba egy faja.
 Грабовый m. gyertyánfából készült, gyertyánfa —

- Грабъ (scaprinus betulus növt.) h. gyertyánfa.
 Грабѣжникъ h. rabló.
 Грабѣжь n. rablás.
 Градъ h. jégeső; város.
 Градъска n. országút.
 Гражданинъ h. polgár.
 Гражданка n. polgárnő, polgári nő.
 Гражданский (-ий) m. polgári.
 Гражданство s. polgárság.
 Граматика n. nyelvtan.
 Грамматика n. nyelvtan.
 Грамматичный m. nyelvtani.
 Грамота n. irás és olvasás; okmány.
 Граница n. határ, határszél.
 Граничити k. i. határosnak lenni.
 Граничный m. határos.
 Гранка n. magsor a kalászon.
 Грань n. parázs; él (a testen).
 Граня n. határidő.
 Гребенарь h. fésűkészítő, fésűs.
 Греблица n. vakaró (ló-, ökörvakaró).
 Гребля n. töltés, gát; греблю сыпати: töltést, gátat készíteni.
 Гребсти (гребу) cs. gereblyélni, seperni, összekotorni.
 Гребѣнь h. fésű; гребѣнь горы: hegygerincz, hegyhát; гребѣнь у козута: kakastaréj; гребѣнь у вола: ökörtaréj (a nyakon).
 Грезень h. szőlőfürt.
 Грезно s. (gyűjtőnév) szőlőfürt.
 Грезнь h. szőlőfürt, szőlőgerezd; fürt.
 Грекъ h. görög.
 Гремѣти k. i. esőrogni, dörögni; harsogni.
 Греция n. Görögország.
 Греческий m. görög.
 Гречка (polygonum fagopyrum növt.) n. pohánka, tatárka.
 Грибище h. nagy gomba.
 Грибовый m. gomba —; грибова поливка: gombaleves.
 Грибъ (fungus növt.) h. gomba.
 Гривна n. sörény.
 Гривый m. hamvasszürke.
 Григорий, Гринь, Гриць, Грицько h. Gerő, Gergely.
 Гримить sz. i. mennydörög.
 Гримѣти k. i. harsogni, zugni, dörögni.
 Гробарь h. sirásó.
 Гробикъ h. kis sir.
 Гробный m. siri, sir —
 Грѣбъ h. sir.
 Гроза n. fenyegetés; rettegés; égi háboru.
 Гроздь h. szőlőgerezd.
 Грозительный m. fenyegető.
 Грозити cs. fenyegetni; — ся v. fenyegetődni.
 Грѣзность n. szigor, iszonyatosság.
 Грѣзный m. fenyegető, szigoru.
 Громада n. rakás, garmada; községi gyűlés; paraszt, község; kupaktanács.

- Громаднѣ (т. -яне) h. a községi tanács tagja.
- Громити es. rombolni, dúlni.
- Громницѣ t. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe.
- Громовый m. mennydörgő, villám —
- Громозвѣдъ h. villámhárító.
- Громъ h. mennykő; mennydörgés.
- Грошъ h. pénzdarab.
- Грошъ t. pénz.
- Грубый m. nagy; vastag; durva.
- Груда n. rög, göröngy; tömeg; gömölye (turó).
- Грудень h. deczember.
- Груди t. mell; kebel.
- Грудка n. darab; kis rög; gömölye (turó).
- Грудница n. szegy, szügy (állatoknál).
- Грудный m. mell —; грудна кѣстка: mellesont.
- Грунокъ h. domb.
- Грунь h. domb.
- Грусный m. lehangolt, levert, szomorú.
- Груша (pirus communis növt.) n. körtefa.
- Грушъ t. körte.
- Грызачка (citrullus vulgaris növt.) n. görög dinnye.
- Грызти es. rágni, harapdálni; veszekedni.
- Грызунъ h. rágó, rágicsáló, rágcsáló.
- Грѣпка n. pirított kenyérszelet.
- Грѣчити es. kenyeret pirítani.
- Грѣти es. melegíteni; — ся v. melegedni.
- Грѣхѡвнѣй m. bűnös, vétkes.
- Грѣхъ h. bűn, vétek. Што правда, то ѣ не грѣхъ: a mi igaz, az nem bűn.
- Грѣшити es. vétkezni, büntelkövetni.
- Грѣшникъ h. bűnös, vétkes (férfi).
- Грѣшница n. bűnös, vétkes (asszony).
- Грѣшно i. bűnösen, vétkesen; ez bűn, ez vétek; vétkezik. грѣшно вамъ то казати: vétkezik, ha azt mondja.
- Грядка n. veteményágy; rúd, rózna.
- Грядкы (-и) t. keresztgerendák (a faházon).
- Грядѣль h. gerendely (szekerén); nyújtófa (szekerén).
- Губа n. ajak; gomba; дурна губа: bolond gomba.
- Губитель h. elrontó, rontó.
- Губительный m. ártalmas, veszedelmes.
- Губити es. rontani, pusztítani, vesztegetni, elveszteni; — ся v. romlani, pusztulni.
- Губка n. szivacs.
- Губный m. ajak —; губна буква: ajakhang (betű).
- Гугнати k. i. orron át beszélni; hebegni.

- Гудакъ h. hegedűs, zenész, muzsikus.
 Гудити es. gyalázni, kisebbíteni.
 Гудьба n. zenével, tánczczal összekötött multság a lakzi előestéjén.
 Гужвати es. összegyűrni.
 Гужовка n. gúzs.
 Гужовъ n. gúzs.
 Гузиця n. alfel, far.
 Гузичникъ h. ülep.
 Гузкий (-ый) m. szük.
 Гуканъ h. bamba, sült paraszt.
 Гукнути k. i. tompa hangot adni; húhogni.
 Гукъ h. tompa hang; moraj, zaj.
 Гулькнути es. ráförmedni.
 Гультай h. korhely, dorbézoló.
 Гулюкати k. i. kiabálni, zugni.
 Гуляти k. i. mulatni, mulatozni, vigadni.
 Гумно s. szérü, pajtaszer.
 Гунцутъ h. hunczut, gaz.
 Гуня n. guba, fürtös guba.
 Гурба n. csapat, sereg, csoport.
 Гурити es. késleltetni; — ся v. késedelmezni, késni.
 Гурра isz. hurrah, hurrá!
 Гуртовый m. nagyban (kereskedő).
 Гуртомъ i. egészen, nagyban, nagyjából.
 Гурчати k. i. párzani (a seretés).
 Гусакъ h. gunár.
 Гусаръ h. huszár.
 Гусаръ h. libapásztor.
 Гуселькы (-и) t. kis hegedű.
 Гусельница n. hernyó.
 Гусениця n. hernyó.
 Гуска n. liba, nőstényliba.
 Гускы t. a lakodalom előestéjén táncz és zenével összekötött multság.
 Гускъ t. hegedű.
 Гусомъ h. huszas (35 kr. ezüstben).
 Густи es. muzsikálni, hegedűlni.
 Густота n. sűrűség, tömötség.
 Густый m. sűrű, tömött.
 Густѣти k. i. sűrűsödni, sűrűdni.
 Гусъ (anser állt.) h. lud.
 Гися s. kis liba.
 Гусятина n. ludhus, libahus.
 Гусятко s. kis liba.
 Гусятникъ h. ludól, libaól.
 Гусячий (-ый) m. lud-, liba-.
 Гута n. üveggyár.
 Гиторити es. beszélni, beszélgetni.
 Гиторъ h. beszéd, beszélgetés.
 Гуцулиха n. huczul nő (Máramaros megyében lakik a rutén nép e faja).
 Гуцуль h. huczul férfi.
 Гучати k. i. zúgni, morogni, csörgedezni.
 Гуща n. erdő sűrűje.
 Гуший (-ый) m. sűrűbb.
 Гыбнути k. i. veszni, pusztulni.
 Гыбель n. veszedelem, pusztulás.
 Гыдь h. kigyó, himkigyó.

Гынути k. i. veszni, pusztulni.
 Гырба n. nagy rakás, garmada.
 Гыртанка n. torok, gége.
 Гырчати k. i. morogni (kutya).
 Гыцень h. ficzkó, suhancz.
 Гыча s. csutka (gyűjtőértel-
 ben).
 Гычка n. csutka, kukoricza
 (tengeri), csutka.

Г (g).

Г, г a rutén abcé-nek negye-
 dik betűje; megfelelője a
 magyarban: g.

Гавра m. medvebarlang.
 Гарати (-gá) k. i. gágogni.
 Гаронѣти k. i. többször gá-
 gogni.
 Гароръ (gágor) h. gége, to-
 rok.
 Газда h. 1) gazda; 2) férj.
 Газдованя s. gazdálkodás.
 Газдовати es. gazdálkodni.
 Газдовски (-кы) i. gazdamódra,
 gazdához illően.
 Газдовство s. gazdálkodás,
 gazdaság.
 Газъ h. gaz, dudva, szemét.
 Газыня n. gazdasszны.
 Газета n. hirlap, ujság.
 Гайдати k. i. gajdolni.
 Гайды t. n. duda.
 Галванизмъ h. galvanizmus
 (a villamosság egy neme).
 Галганъ (galgan) h. gazember,
 akasztófa virága.
 Галиба n. galiba, akadály.

Галпыъ h. gallér.
 Гамбы t. ajak.
 Ганокъ h. folyosó, tornácz.
 Гарадичъ t. lépcső.
 Гаргала (gárgálá) n. kupa.
 Гарда n. gárda, testőrség.
 Гатеръ h. rostély.
 Гатя n. gatyaszár.
 Гатъ t. gatyа, lábравалó.
 Гвалтъ h. erőszak.
 Гвардия n. gárда.
 Гвардистъ h. gárdиста, testőr.
 Гейрокъ h. kabát, felső.
 Гелевачъ h. potrohos, nagy-
 hasú.
 Гелетка n. bödөн, дөбөny.
 Гельва n. gelyva.
 Гелюхи (-хы) t. belek.
 Гембецъ h. gömbөcz, gyomor.
 Генералный m. általános, közös,
 köz —
 География (-grá-) n. földirat,
 földrajz.
 Геология (-gi-) n. földtan, geo-
 logia.
 Геологъ (-log) h. földtannal
 foglalkozó tudós, geolog.
 Геометрия n. mérэстан, mér-
 тан.
 Георгина (-gi-) (georgina va-
 riabilis növt.) n. georgina.
 Геренда n. gerenda.
 Гизшиъ h. gözös.
 Гигати (-gá-) es. dobni, dobá-
 лózni.
 Гигнути (-gnu-) es. dobni,
 vetni (egyszer).
 Гидзати ся v. futkosni, sza-

- * ladni (marha a bögöly elől);
 bogárzani.
 Гимназистъ h. gimnaziumi
 tanuló.
 Гимназия n. gymnasium, gim-
 názium.
 Гимнастика n. testgyakorlat,
 torna.
 Гипсъ h. gipsz.
 Глейда n. sor, arcvonal.
 Глобусъ h. földgömb.
 Глобушь h. földgömb.
 Гора (-gá-) n. tetű, serke
 (gyermek nyelvben).
 Гойдиця n. duda.
 Гойдати es. dudálni.
 Голесо s. kerék.
 Гомбиця n. gomb.
 Горгошь (-go-) t. hát. Узята
 на горгошь: a hátára venni.
 Гѳзѳшь h. gőzös, gőzgép.
 Градь h. fok.
 Грайцяръ h. krajczár.
 Граматика n. nyelvtan.
 Граматика n. irás, irat, nyelv-
 тан.
 Грамъ h. gramm (súlymérték).
 Гранадиръ h. gránátos, testőr.
 Граната n. gránát.
 Грифель h. palavessző.
 Грифликъ h. palavessző.
 Гробиянъ h. goromba, durva
 ember.
 Грофка n. grófné.
 Грофьскій (-нй) m. grófi.
 Грофъ h. gróf.
 Грунтовый m. telket illető,
 telek —
 Грунтъ h. telek.
 Гу e. hoz, hez, höz; felé, irá-
 nyában.
 Губаня n. guba.
 Губиць h. gubacs, gubics.
 Гуля n. gulya, ökörnyáj.
 Гуляшнн еs. gályásmestersé-
 get üzni, tulkokat őrizni.
 Гуляшка n. gulyásné.
 Гуляшъ h. gulyás, tulokpásztor.
 Гуляшчукъ h. gulyásfiu, gulyás-
 боjtár; gulyás fia.
 Гулящукъ h. gulyás fia, gulyás-
 fiu; gulyás боjtár.
 Гуммъ t. gummi.
 Гута n. guta, szélhүдés.
 Гүба n. вен теһен, gebe állат.
 Гүгати (-gá-) es. dobálni, dob-
 ни, vetni, lökни; — ся v.
 dobálóзни, ledobни egymást,
 birkozни.
 Гүгнути es. doбни (egyszer),
 löкни.
 Гүрджа n. görcs, fagörcs; ág-
 bog, bog; göb; бүтүөк.
 Гүрджоватый m. göresös, bo-
 gos, göbös.
 Гүрчоватый m. göresös, göbös,
 bogos.

Д.

- Д, д: ötödik betűje a rutén abcé-nek; magyarulban *d*.
- Да к. ahogy, vajha, hadd. Да придет: hadd jöjjön, jöjjön el!
- Давания n. adás, osztogatás.
- Давати es. adni; -- ся v. engedni, hagyni magát.
- Давачь h. adó, adóगतó.
- Давити es. fojtani, fojtogatni; -- ся v. fulladozni, megfulladni.
- Давка n. adás, átadás, eladás.
- Давления s. fojtás, fojtogatás.
- Давненко i. régen, régesrégén.
- Давнесенко i. régesrégén.
- Давнина n. régi kor; ó kor; régiség.
- Давнодавний m. régesrégéi, ősrégi.
- Давность m. régiség.
- Давный m. régi.
- Дагде (-где) i. valahol, néhol.
- Дадный nm. valamelyik, némelyik.
- Дадный nm. valamely, némely.
- Даколи i. egykor, valamikor; néha.
- Дакотный m. valamelyik, valamely, némely.
- Дакто sz. valaki.
- Далекий (-ый) m. messzi, messze, fekvő.
- Далеко i. messze, távol.
- Далекоглядь h. messzelátó üveg.
- Далекость n. messzeség.
- Далмация n. Dalmátország.
- Даль n. távolság, távol.
- Дама n. urhölgy, delnő.
- Данииль h. Dániel.
- Дания n. Dánország.
- Данко h. Dániel.
- Дань n. adó.
- Дарабъ h. darab; дарабъ хлеба: darab kenyér; оре на дарабъ: szánt a darab földön (parcellán).
- Даремный m. hiábavaló, haszontalan.
- Даритель h. ajándékozó.
- Дарити es. ajándékozni.
- Дармо i. hiába, hasztalanul; ingyen, fizetés nélkül.
- Дармоѣда h. ingyenélő, kenyérpusztító.
- Дарова h. daruszőrü ökör.
- Дарование s. tehetség, észbeli tehetség, képesség; adomány.
- Дарователь h. ajándékozó, adományozó.
- Даровати es. ajándékozni, adományozni.
- Даровистый m. daruszőrü, daruszinü.

- Даровитость n. adomány, tehetség; bőkezűség.
 Даровитый m. tehetséges, eszes, képes; bőkezű, adakozó.
 Даровъ h. daruszörü ökör.
 Даролистый m. daruszörü (szarvasmarha)
 Дароля n. daruszörü tehén.
 Дароношица n. szentségtartó (melyben beteghez hordják az ur testét).
 Даропринижение s. miscáldozat.
 Дарохранительница n. oltáriszentségtartó.
 Дарунокъ h. ajándék.
 Даръ h. adomány, ajándék.
 Дарьмо i. ingyen, haszontalanul, hiába, haszon nélkül.
 Дасколько nm. néhány, egy-néhány.
 Дательный надежь: tulajdonító eset, dativus.
 Дати cs. adni, ajándékozni; — ся v. adódni, adni magát; sikerülni.
 Датко nm. valaki, a csoda.
 Дашто nm, valami.
 Дащо nm. valami.
 Даякъ i. valahogy, valahogyan, valamiképen.
 Даякий m. olyan, valamilyen.
 Дбати cs. bánni valamit; gondolni, gondoskodni.
 Два, двѣ, два sz. kettő.
 Двадесятый sz. huszadik.
 Двадесять sz. husz.
- Двадцатеро sz. huszan.
 Двадцатый sz. huszadik.
 Двадцать sz. husz.
 Дванадесять sz. tizenkettő.
 Дванадцать sz. tizenkettő.
 Дваика sz. kettő (gyümölcsnél), kettős, ambo.
 Дванчастый m. kétágu, villaalaku.
 Двацять sz. husz.
 Дверище s. ajtófél.
 Дверцѣ t. kisajtó.
 Дверѣ t. ajtó.
 Двигати cs. mozditani, mozgatni, tolni, emelni; — ся v. mozdulni, mozogni, indulni.
 Двигнути cs. mozgatni, elmozdítani (egyszer); — ся v. mozdulni, megmozdulni.
 Движимый m. mozogható, mozgó.
 Двое, двоихъ sz. kettő, ketten.
 Двойичко, двоичко sz. ketten, kettecskén.
 Двоичность n. kettős eset; vagylagosság, alternativa.
 Двоичный m. kettős.
 Двоити cs. két részre osztani, felezni; — ся v. ketté válni, kettőzni.
 Дворецъ h. kis udvar; pálya-udvar.
 Дворити cs. tréfálni, enyelegni.
 Дворка n. tréfa, pajzanság, enyelgés.
 Дво́рный m. udvari, udvarhoz tartozó.

Дворъ h. udvar.

Двойкий (-ий) m. kettős, kétszeres.

Двойко h. kétféleképen, kétértelműen.

Двѣста sz. kétszáz.

Де i. hol, hová. Де все гостина, тамъ голодь близько: a hol mindig vendégség van, ott közel van az éhség. (Közmondás.)

Дебелый m. tagbaszakadt, kövér, elhízott.

Дебень n. dőböny, bödön.

Дебрь n. hegynyílás, völgytorok.

Деверъ h. sógor, a férj fiutestvére.

Девяносто sz. kilenczven.

Десятый sz. kilenczvenedik.

Десятъ sz. kilenczven.

Деятнадцатый sz. tizenkilenczedik.

Деятнадцатъ sz. tizenkilencz.

Деятствѣ sz. kilenczszáz.

Деять sz. kilencz.

Дегеть (-гтя) h. kátrány.

Дедина n. telek.

Дезентъръ h. szökött katona, szökevény.

Дезертъръ h. szökevény, szökött katona.

Дейжа n. dézsa.

Декаграмъ h. tíz gramm, dekagramm.

Декламация n. szavalás.

Декламировати cs. szavalni.

Деклинация n. ejtegetés; elhajlás, mágneses elhajlás.

Деколи i. valamikor, néha.

Деотрый nm. valamely, némely, egynémelyik.

Дескдолько nm. néhány, néhányan.

Декретъ h. okmány, okirat.

Делегация (-га) n. országos bizottság, delegáció.

Дельфинъ (delphinus állt.) h. czethal, delfin.

Демиканя s. törés, zuzás, rombolás.

Демикати cs. törni, zuzni, rombolni; — ся v. zuzódni, összetöretni, összetörni magát.

Демокрация n. népuralom.

Демонстрация n. bizonyítás; tüntetés.

Денебудъ i. valahol.

Денекуды i. itt-ott, imitt-amott; szerteszét, szerteszéjjel.

Денце s. fenék, alj.

День h. nap, nappal. Работный день: munkanap, köznap. Великдень: husvét. Шо день: mindennap, naponkint. До блого дня: virradatig.

День и нощъ: éjjel-nappal.

Денеша n. sürgöny, távirat.

Депутатъ h. képviselő, kiküldött.

Депутация n. küldöttség, kiküldetés.

- Дербанка (rosa canina növt.)
n. csipkerózsa, vad rózsa.
Дербанки t. vad rózsa bo-
gyója.
Дербанчикъ h. csipkerózsa
bozót.
Дергавка n. gereben, buga.
Дергати cs. bugázni, gerebe-
nezni (szöszt).
Дергати (-gá-) cs. kerepelni.
Дергачъ (-gá-) h. kerepelő; —
(срех пратенсис állт.) h. haris.
Деревище s. koporsó.
Деревялка n. faedény, fatál.
Деревяный m. fából való,
fa —
Дерево s. fa, élőfa.
Дереvence s. kis fa, fácska.
Божое деревце (növt.) istenfa.
Деревети k. i. elfásulni, fává
válни.
Деренка (cornus sanguinea
növt.) n. somfa.
Деренки t. som, sombogyó.
Дерень h. gyep, pázsit.
Дерешъ h. deres.
Держава n. ország, állam,
hatalom.
Державный m. állami, orszá-
gos.
Держано s. nyél, ostornyél.
Держаний m. tartott.
Держаня s. tartás; keresztviz-
alá tartás.
Держати cs. tartani, fogni;
— маргу: marhát tartani;
— у рукахъ: kézben tar-
tani, fogni; — языкъ за
зубами: hallgatni; — ды-
тину: gyermeket tartani
keresztviz alá; — ся v. tar-
тозкоднн, fogóзкоднн.
Держачка n. támaszfa, korlát.
Держкий m. merész, vakmerő.
Держнути k. i. merészkedni,
merészелни.
Держати k. i. kerepelни.
Держачъ h. kerepelő.
Дерновнй m. gyepes, hantos.
Дерти cs. térни, nyúзни, szak-
гатни; перя дерти: tollat
fosztани; — ся v. szakadni,
тёрőднн.
Десница n. jobb kéz, jobb.
Десный m. jobb, jobb oldali.
Десь i. valahol; — hol vagy?
Десь бывъ: hol voltál; —
hova; десь пошовъ: hová
mentél?
Десятеро sz. tizen, tizecskén.
Десятина n. tized, tizedik
része valaminek.
Десятка n. tizes bankó.
Десятнй sz. tizedik.
Десять sz. tiz.
Десятьразъ sz. tízszer.
Дефилировать k. i. elléptetni
(katonai szemlén); elvo-
nulни.
Дефицитъ h. hiány (a költség-
vetésben).
Дехецъ h. kátrány.
Децемберъ h. deczember, ka-
rácsonhava.
Джабрѣ t. n. kopoltyu (a
halnál).

Джубати es. kivájni, vájni (csőrrel).

Джубля n. azon ruha, melyben a huezul-pár esküszik; ünnepi felső ruha.

Джубь h. csőr (a madaraknál).

Дзвенѣти es. pengetni, csengetni; — szl. pengeni, csengni. Дзвенить: peng, cseng.

Дзвнѣти es. csengetni, pengetni; — szl. peng, cseng.

Дзвонарь h. harangöntő, harangkészítő.

Дзвонити es. harangot húzni, harangozni; — k. i. szólanі (harangról). Якъ сесь дзвонъ прекрасно дзвонить: Mily szépen szól (harangozik) ez a harang. Дзвонить: harangozik, harangoznak. Уже третій разъ дзвонить: már harmadszor harangoznak; a harmadik verset húzzák.

Дзвонкашка n. kolompot vivő tehén, kolompos tehén.

Дзвонкашь h. kolompot vivő ökör, kolompos ökör.

Дзвонокъ h. kolomp, pergő; csengő.

Дзвончокъ h. kis kolomp; kis pergő; kis csengő.

Дзвончя s. kis kolomp, kis pergő.

Дзвонъ h. harang; harangozás. Пришовъ на третій дзвонъ до церкви: harma-

dik harangozáskor jött a templomba.

Дзевча, дзевче s. lány, leány.

Дзенькати es. kis haranggal harangozni, csengetni; — szl. cseng, bong.

Дзерь h. savó.

Дзецко s. gyerek, gyermek, ruja.

Дзиндзялякъ h. rossz bicska, melynek pengéje nagyon lóg.

Дзинькати es. kis haranggal harangozni, csengetni; — szl. cseng, bong.

Дзуря h. György, Gyuri.

Дзьобачкы i. szárazon, megfőve. Пасуля у дзьобачкы: szárazon főtt bab (paszuly), melyet szemenkint esznek meg (zabálnak).

Дзьобня n. kis zseb, zsébecske.

Дзьобь h. csőr (a madárnál).

Дзьовбати es. vájni (csőrrel), harapni.

Дзьобъ h. csőr (a madárnál).

Дзьоба n. erdei pinty, pinytőke (nöstény).

Дзьбликъ (fringilla coelebs állt.) h. erdei pinty, pinytőke (him).

Дзямя n. savanyu, behabart baromfi (tyuk, lud, kacsa stb.) leves.

Диаболъ h. ördög.

Диаволъ h. ördög, manó.

Диагональный (-go-) m. átlós irányu (mértan).

- Диаконство s. diákonusság, szerpapság.
 Диаконъ h. diákonus, szerpap.
 Диалектъ h. tájnyelv, tájszólás.
 Диаметръ h. átmérő.
 Диванъ h. diván, kerevet.
 Диверево (datura stramonium növ.) s. maszlagos redősziróm.
 Дивесный m. csodálatos, csodás.
 Дивизия n. hadosztály, divizio.
 Дивити es. ámulatba ejteni, bámeszkodni, nézni; — ся v. ámulni, bámulni, nézeledni.
 Дивность n. esoda, esodálattosság.
 Дивный m. csodálatos, esodálatra méltó, csodás; bámulatos.
 Диво n. esoda, esuda.
 Дивовати ся v. esodálkozni, bámulni.
 Дидактика n. tanítástan, oktatástan.
 Дидактичный m. tanítástani, didáktikai.
 Двета n. országgyűlés; orvos által megállapított életrend (a betegeknel).
 Дижжа n. dézsá.
 Дикарь h. vadember, emberkerülő.
 Дикарька n. vadnő, emberkerülő nő.
 Дикастерия n. kormányszék; szentszék, egyházi tanács.
 Дикый (-ый) m. vad; durva; embergyűlölő.
 Диковатый m. kissé vad, kissé embergyűlölő.
 Дикость n. vadság, durvaság; embergyűlölet.
 Диктаторъ h. teljes hatalmu, egyedül parancsoló, diktátor.
 Диктования s. tollba mondás, előmondás.
 Диктовати es. előmondani, tollba mondani.
 Дикунъ h. vadember, emberkerülő; — vadkan.
 Дикция n. előadás; szónoki beszéd.
 Дилижанцъ h. gyorskocsi, társaskocsi, személyszállító postakocsi.
 Дилъ t. szobapalló, szobapadló.
 Дмитрий h. Demeter, Döme.
 Династия n. uralkodóház, uralkodó család.
 Диномданомъ h. dinomdánom, eszemiszom. Была свальба, таъ и диномданомъ: Volt ám lakzi, de dinomdánom is. Népmese.
 Дионизий h. Dénes.
 Диоцезия n. egyházmegye.
 Диплома n. oklevél, okmány, diploma.
 Дира n. lyuk.
 Диравый n. lyukas.
 Директорка n. igazgatóné.
 Директорский (-ский) m. igazgatói.
 Директоръ h. igazgató.

Дирекция n. igazgatás, igazgatóság; irány.
 Дириговати (-go-) cs. igazgatni, vezetni, irányozni.
 Дискантъ h. felhangot éneklő; felhang.
 Дискось h. kehelytányér (templomban).
 Диспензация n. engedély, feloldás.
 Диспозиция n. elhelyezés, rendelkezés.
 Диспута n. vita, vitatkozás.
 Диссертация n. értekezés, fejtegetés.
 Дистанция n. távolság, távol.
 Дисциплина n. fegyelem.
 Дитина n. gyermek, gyerek.
 Дичати k. i. elvadulni, megvadulni, vadulni.
 Дичина n. vad, vadhus; vadállat.
 Дичка (pyrus növт.) n. körtefa; — (pyrus communis növт.) vadkörtefa.
 Дичкы t. körte; vadkörte.
 Дичѣти k. i. vadulni, megvadulni.
 Дишина n. vad, vadhus.
 Дишкантъ h. felhangon éneklő; felhang.
 Диспензация n. engedély, felmentés.
 Дишпута n. vitatkozás, vita.
 Диштанция n. távolság, távol.
 Длань n. tenyér.
 Для e. (sajátító esettel): ért, miatt, végett; ra, re, nézve.

Дмити cs. büszkévé tenni; — ся v. büszkélkedni.
 Дневати k. i. eltölteni a napot.
 Дневникъ h. napló, naplókönyv; hirlap.
 Дневый m. napi, nappali.
 Днесъ i. ma, most, mostan.
 Днесъ мигѣ, завтра тобѣ: Ma nekem, holnap neked.
 Днешный m. mai, mostani.
 Дниа n. nap, nappal.
 Днишний m. mai, mostani.
 Дно s. fenék, alj.
 Дньовати k. i. a napot eltölteni.
 Днѣти k. i. nappalodni.
 До e. (sajátító esettel) -ig; hoz, hez, höz, ba, be. Поишовъ до моста, а вѣдѣ вернувъ ся: Elment a hidig, és onnét visszatért. Пришовъ до мене (ня): Eljött hozzám.
 Пошовъ до церкви: Elment a templomba. — Összetételekben: a cselekvésnek a befejezéshez, célhoz való közeledését (Уже доходявъ до моста: már a hid táján járt), a cél elérését (Доишовъ до моста: elérte a hidat) jelenti.
 Доба n. huszonnégy órai idő.
 Добесѣдовати cs. a beszéd végén járni.
 Добивати cs. az ütés végéhez közeledni; az utolsókát ütni; — ся v. törekedni

- valamire, igyekezni. fáradozni.
 Добирати cs. végezni a szedést (kender, betű).
 Добити cs. agyonütni, megadni a kegyelemdöfést; — ся v. célzt érni.
 Доблесть n. bátorság, szilárság, hősiség.
 Добощь h. dobos.
 Добро s. a rutén (szláv) Д betű neve.
 Добро s. jó, javak, jóság; — i. jó, jól. Добро бы учили ся: Jó volna tanulni.
 Добродѣльникъ h. önkénytes.
 Добродѣльно i. önkényt, önkéntesen, készakarva.
 Доброе s. jó, javak.
 Добродушный m. jó szívű, kegyes.
 Добродѣй h. jóltevő; (megszólításoknál) kegyelmes, tekintetes.
 Добродѣтель n. erény.
 Добродѣтельный m. erényes.
 Доброжадатель h. jóakaró, pártfogó (férfi).
 Доброжадательница n. jóakaró, pártfogó (nő).
 Добросердечный m. jószívű, őszinte.
 Доброславный m. jóhírű.
 Добросовѣдность n. lelkiismeretesség, igazlelkűség.
 Добросовѣстный m. lelkiismeretes.
 Добросовѣтность n. lelkiismeretesség.
 Доброта n. jószívűség, jóság.
 Доброхотный m. jóakaró; készséges, hajlandó.
 Добрый m. jó, helyes, egészséges. Добрый крушель: Egészséges kolompér.
 Добръ i. jól, helyesen.
 Добрѣти k. i. jó lenni, jónak lenni.
 Добыти cs. nyerni, szerezni, kapni.
 Добытокъ h. szerzemény. keresmény, kereset.
 Добѣгнуги k. i. oda szaladni, a célponthoz futni.
 Добѣла i. fehéren, fehérre.
 Добѣлити cs. a fehéritést végezni, a meszelést végezni.
 Доварити cs. megfőzni, a főzés végén lenni. Годѣ было доварити: nem lehetett megfőzni.
 Довбало s. horongyalu.
 Довбати cs. vájni, vésni; — ся v. vájódni, vésődni.
 Довбенка n. kis kótis, kis súlyok.
 Довбѣя n. kótis, súlyok.
 Довганистый m. hosszukás.
 Доуанъ (nicotiana növt.) h. dohány.
 Довгесенький m. hosszukás, kissé hosszú.
 Довго i. hosszan, hosszadalmasan; sokáig.

- Довговатый м. hosszukás, hosszudad.
 Довголетный м. hosszú életű.
 Довгоногий (-ий) м. hosszú lábú, hórihorgas.
 Довгоносый м. hosszúorrú, nagy orru.
 Довгота н. hosszóság, hosszúság.
 Довгодсть h. hosszóság, hosszúság.
 Довготерпеливость н. nagy türelem.
 Довготерпеливый м. nagy türelemmel biró.
 Довгоухый м. hosszú fülű, nagy fülű.
 Довгошьяка h. н. s. hosszú nyaku.
 Довгъ h. adósság, tartozás; kötelesség.
 Довгий (-ий) м. hosszú.
 Довезти cs. elvinni szekeren a czélig; — ся v. szekeren jönni (a czélig). Доводъ ся онъ до тенетова: Egészen a temetőig jött szekeren.
 Довѣрити cs. betetőzni, befejezni.
 Довести cs. elvezetni (a czélig), juttatni. Довести до бѣды: Bajba keverni. Довести до конца: befejezni.
 Довжанка н. tejes köcsög.
 Довжень м. adós, tartozó.
 Довжина н. hosszúság, hosszóság.
 Довжити cs. hosszabbítani,
- nyújtani; — ся v. hosszabbodni, nyulni.
 Довжникъ h. adós; lekötöztetett (férfi).
 Довжница н. adós; lekötöztetett (nő).
 Довжный м. adós, tartozó, lekötöztetett.
 Довжный (középfoka довгий-нак) м. hosszabb.
 Довити cs. a fonást elvégezni (kukoricza, koszoru), legombolyítani, lemotólni.
 Довкола (до окола) i. köröskörül.
 Доводный м. bizonyító, igazoló.
 Доводъ h. bizonyosság; ok, érv.
 Довозити cs. elvégezni a behordást, végezni a behordást.
 Доволочити cs. a czipelést elvégezni, elczipelni; доволочити дараба: a bevetett darab földet beboronálni, a boronálást elvégezni.
 Довольный м. elégedett, elégtű.
 Довѣвати cs. (a szél) szünő félben van, abban hagyja a fuvást.
 Довѣдати cs. tudakolni, kitudni, kérdezni; — ся v. tudakozódni, kérdezősködni.
 Довѣренность н. bizalom; megbízás, meghatalmazás.
 Довѣренный м. megbízott, meghatalmazott.
 Довѣрити cs. megbízni valakit,

- meghatalmazni; — ся v. megbizni (valakiben), biza-
kodni.
- Довѣрка n. bizalom; hitel.
- Довѣяти cs. a szórást (gabna,
rozs stb.) elvégezni.
- Догадати cs. elgondolni, elta-
lálni, gyanusítani; — ся v.
eszébe jutni, visszaemlé-
kezni.
- Догадка n. gyanítás, sejtés,
sejtelem.
- Догадовати cs. találgatni, gya-
nitgatni; — ся v. emléke-
zetbe idézni, sokáig gon-
dolgozni; gyanítani, sejdi-
teni.
- Догана n. gáncs, ócsárlás, ki-
fogás.
- Доганъ h. dohány.
- Доганяти cs. kergetni, töre-
kedni valakit utólélni; gán-
csolni, kifogásolni; — ся
v. kergetődni.
- Догма (-gmá) n. vallási tétel,
hitelv; hitágazat, hittétel.
- Догматика (-gmá-) n. hittan,
hittudomány.
- Догнати cs. utólélni, beérni;
megfogni.
- Догноити cs. betrágyázni, a
trágyázást elvégezni.
- Договорити cs. kibeszélni, el-
mondani a beszédet; — ся v.
megbeszélni, szerződni.
- Договорный m. szerződésze-
rinti, szerződési.
- Договоръ h. szerződés.
- Догонити cs. utólélni, beérni.
Скорше можъ брехача дого-
нити, ги хромо пса: Нама-
рább lehet a hazugot, mint
a sánta ebet utólélni.
- Догорѣти k. i. kiégni, meg-
szünni égni.
- Догребѣти cs. valamедdig ka-
parni, odáig gereblyélni.
- Догрызти cs. rágni valamед-
dig, elragni.
- Додаваня s. hozzáadás, ráadás.
- Додавати cs. hozzáadni, ráad-
ni, ráfizetni.
- Додати cs. hozzáadni, ráfizetni.
- Додатокъ h. ráadás, toldalék,
függelék.
- Додержати cs. eltartani; —
ся v. elállani valamедdig.
- Доднесъ i. mostanáig, mai
napig.
- Додонити cs. kifejni, elvégezni
a fejest.
- Додрати cs. elszakítani, a sza-
kítást elvégezni.
- Додѣвати cs. bántani, inge-
relni, alkalmatlankodni.
- Доеня s. fejés.
- Доеный m. fejt, kifejt.
- Дождати cs. learatni, az ara-
tást befejezni.
- Дождати cs. elérni, megérni;
— ся v. megélni, élni vala-
медdig, megérni.
- Дождыкъ h. kis eső, permeteg.
- Дождьить szi. eső esik, per-
metez.

- Дѣждь h. eső. Дѣждь паде, калъ буде: eső esik, sár lesz.
 Дѣждянить szi. esőzik.
 Дѣждяный m. esőző, esős.
 Дѣжинати es. az aratást végezni.
 Дѣжити es. megélni, elérni, megérni.
 Дѣзволенье s. engedély, engedelem.
 Дѣзволительный m. megengedett, megengedhető, szabad.
 Дѣзволити es. megengedni, jóváhagyni.
 Дѣзирания s. ügyelett, őrizés; ápolás, gondozás.
 Дѣзирати es. ügyelni, őrizni, gondozni; ápolni; figyelni, vigyázni.
 Дѣзнавати es. tudakolni, kitudakolni; — ся v. tudakozódni (többször).
 Дѣзнати es. megtudni, kitudni, tudakolni; — ся v. értesülni, kipuhatolni.
 Дѣзорець h. felügyelő, felvigyázó.
 Дѣздрь h. felügyelet; ápolás, gondozás.
 Дѣзрѣлый m. érett, megérett.
 Дѣзрѣти k. i. megérni (a gyümölcs stb.).
 Дѣйти es. fejni; — ся v. fejeődni, fejteni.
 Дѣйка n. dajka, szoptatóс dajka.
 Дѣйка n. a fejés ideje.
 Дѣйница n. sajtár.
- Дѣйокъ h. csecs, csecs a tőgyön.
 Дѣйти es. elérni a célт, elmenni valamеддиг, eljutni valahova.
 Дѣказатель h. feladó, felperes, vádló.
 Дѣказательный m. bizonyító, meggyőző.
 Дѣказательство s. bizonyсáг, bizonyíték, bizonyító ok.
 Дѣказати es. megmutatni, kimutatni; bebizonyítani.
 Дѣказь h. bizonyíték, érv.
 Дѣкладчикъ h. előadó, jelentő, előterjesztő.
 Дѣкладъ h. előterjesztés, jelentés.
 Дѣкласти es. megrakni, tele rakni; értesíteni.
 Дѣкликати ся v. addig kiabálni, kiáltani, а mig valaki meghallja.
 Дѣкля i. medдиг? mig.
 Дѣколоти es. széthasítani, elhasítani.
 Дѣколѣ (дѣколя) i. mig, medдиг?
 Дѣконати k. i, а haldoklásт befejezni, meghalni; — ся v. elfáradni, elcsigázódni.
 Дѣкѣичити es. elvégezni, bevégezni; — ся v. bevégeződni, elvégződni.
 Дѣконати es. az ásást, а kapálást befejezni, а kapálást а célpontиг végezni.
 Дѣкосити es. а kaszálás vége

- felé járni, a kaszálást bevégezni, lekaszálni.
- Докторка n. orvosné, az orvos neje.
- Докторский (-ый) m. orvosi, tudori.
- Докторство s. orvosi foglalkozás; — tudori rang.
- Докторъ h. orvos, tudor.
- Докуда i. hova? meddig?
- Документъ h. bizonyítvány, okmány.
- Доламати es. összetörni, az összetörés végén lenni.
- Долгий m. hosszú.
- Долгоденство s. hosszú élet.
- Долголетный m. hosszú életű.
- Долгота n. hosszóság, hosszúság.
- Долгъ h. adósság, tartozás; kötelesség.
- Долежати k. i. elfeküdni bizonyos ideig.
- Долетѣти k. i. elrepülni valameddig.
- Должникъ h. adós.
- Должность n. hivatal, szolgálat, kötelesség, tisztség.
- Должный m. adós, köteles, tartozó, szükséges.
- Доливати es. teletöltegetni, hozzá öntögetni.
- Долина n. lejtő, völgy; róna, sík.
- Долинчукъ h. alföldi, rónán lakó (férfiu).
- Долинянъ h. rónán lakó, alföldi (férfiu).
- Доличити es. elvégezni a számolást, elszámolni valameddig.
- Долляти es. feltölteni, megtölteni.
- Долобити es. vájni, vésni.
- Доломанъ h. dolmány.
- Долонь n. tenyér.
- Долото s. véső.
- Долу i. alatt, lenn, lent; alá, lefelé.
- Долька n. szerencse, jó sors (kicsinyítve).
- Дольдѣвъ i. le, alá, lefelé; lent, lenn, alatt.
- Доль i. le, lent, alatt.
- Дольдѣвъ i. le, lent, lefelé, alatt.
- Доля n. sors, szerencse, végzet. Добра доля: jó sors. Зла доля: balsors.
- Дома i. otthon.
- Домазати es. a mázolást befejezni; végig kenni.
- Домальовати es. a festést bevégezni.
- Домашный m. házi, otthoni; szelid.
- Домикъ h. kis ház, házikó.
- Домиско s. nagy ház.
- Домище s. nagy ház.
- Домовина n. sir, koporsó.
- Домовитый m. háziás, gazdálkodó.
- Домовладыка n. háziur, házigazda; családapá.
- Домоводка n. gazdasszony, házgondozó nő.

Домогати ся v. törekedni, iparkodni.

Домѳвъ i. haza, hazafelé. До домѳвъ: hazáig; haza.

Домѳй i. haza, hazafelé.

Домолѳти cs. az őrlést bevégezni, megőrni.

Домолѳтити cs. a cséplést befejezni, kicsépelni.

Домоправитель h. udvarmester.

Дѳмъ h. ház.

Дондеже i. mig, meddig.

Донести cs. elvinni, elhordani valamедdig.

Донизати cs. a fűzést befejezni.

Донѳсець h. panaszos, panaszló, vádlott.

Донѳсити cs. elviselni, elhordani (a ruhát) valamедdig.

Донѳсь h. panasz, vád, feladás, feljelentés.

Донимѳ i. mostanáig.

Донька (németben: tochter) n. leány.

Дѳрати cs. a szántást bevégezni, elszántani valamедdig.

Дѳнекати cs. elczipelni valamедdig.

Дѳнечи cs. megsűtni, a sűtést bevégezni.

Дѳплата n. ráfizetés, utánfizetés.

Дѳплатити cs. utánafizetni, ráfizetni.

Дѳплачѳвати cs. utána fizetgetni, ráfizetgetni.

Дѳповиенѳ s. kiegészítés, kibővítés.

Дѳповнителный m. kiegészítő, pótló, pót.

Дѳповнити cs. kiegészíteni, kitölteni, megtölteni.

Дѳповнѳти cs. megtöltegetni (az edényt), kiegészítgetni.

Дѳполѳти cs. kigyomlálni, a gyomlálást elvégezni.

Дѳправити cs. megigazítani, az igazítást bizonyos pontig végezni; a más által megkezdett munkát befejezni.

Дѳпросити ся v. sok kéréssel megnyerni, kérve kérni.

Дѳпряти cs. a fonást elvégezni; elfonni valamедdig.

Дѳпустити cs. megengedni, bebocsátani.

Дѳра n. a megszentelt kenyér azon része, melyet ünnepek alkalmával a hívők közt kiosztanak.

Дѳразный m. azonnal való, röktőni, pontás.

Дѳразъ i. mindjárt, azonnal, tűstént.

Дѳриносимый m. fegyveresektől kísért.

Дѳриносити cs. ünnepélyesen kísérni, fegyveresen kísérni.

Дѳрога n. ut. Черездѳльнѳ дѳрога: dűlő ut, mezei ut.

Дѳрогий (-ный) m. drága, áras.

Дѳрого i. drágán.

Дѳрогѳтя n. drágaság.

- Дорогоцѣнностьъ n. drágaság. érték, becs.
- Дорогоцѣнный m. értékes, drága, becses.
- Дороже i. drágábban.
- Дорожити cs. drágálni, sokra becsülni.
- Дорожка n. kis út, útacska, ösvény.
- Дорожникъ h. utmutató, kalauz.
- Дорожный m. utazási, uti.
- Дорослый m. kinőtt, megnőtt, felnőtt.
- Дорѣзати cs. a metszést, a vágást, a fűrészélést elvégezni; a megkezdett metszést befejezni.
- Дорѣкати cs. ócsárolni, gyálázni, rágalmazni.
- Досадити cs. ültetni valameddig, az ültetést bevégezni.
- Досвѣдностьъ n. életbölcesség, tapasztalás.
- Досвѣдный m. életbölcességgel bíró, tapasztalt.
- Досвѣдъ h. értesülés; tapasztalás; tudomás.
- Досвѣтокъ h. virradat, hajnal.
- Досвѣтка: hajnalban, napkelte előtt.
- Досвѣтъ h. hajnal, virradat, korány, napkelte előtt.
- Досель i. eddig, ez ideig.
- Досередный m. központhoz húzó. Досередня сила: központhoz húzó erő; vonzó erő.
- Досидѣти k. i. elülni, kiülni, bizonyos ideig ülni.
- Доскоблити cs. a vakarást, a hámozást befejezni, a hantást bevégezni.
- Доскребати cs. a hámozást, vakarást (krumpli, burgonya) elvégezni.
- Дослужити cs. kiszolgálni, a szolgálatot befejezni, valameddig szolgálni.
- Доста i. elég, elegendő, elég-séges.
- Доставити cs. szállítani, szolgáltatni, átadni.
- Доставка n. áruszállítás.
- Достати cs. nyerni, kapni.
- Достатокъ h. bőség, fölösleg.
- Достаточно i. elegendően, bőven, kellően.
- Достаточностьъ n. bőség, vagyonosság.
- Достигнути cs. elérni, beérni.
- Достовѣрити cs. hitelesíteni.
- Достовѣрностьъ m. hitelesség, hitel.
- Достовѣрный m. hiteles.
- Достойно i. méltán.
- Достоинство s. érdem, méltóság.
- Достойный m. érdemes, méltó.
- Достопамятный m. emlékezetes, megemlékezésre méltó, jóemlékü.
- Досточестный m. tiszteletre méltó, tiszteletes.
- Достояніе s. örökség, vagyon, birtok.

- Дострѣлити cs. ellőni valameddig.
 Доступный m. megközelíthető, hozzáférhető.
 Доступъ h. bejárás, bemenet.
 Досудити cs. a szárítást bevégezni, megszáritani.
 Досудити k. i. megszáradni.
 Дошъ i. eddig, mostanáig.
 Дострати cs. elérni, igyekezni valamit elérni.
 Дошчи cs. kivágni, felválni; a vágást befejezni.
 Дошяти cs. a vetést bevégezni, bevetni, elvetni.
 Дошгати cs. iparkodni elérni; megérteni.
 Дошгнугнути cs. elérni (az ágat); megérteni, felfogni, felérni észszel.
 Дошперъ i. ez ideig, mostanáig.
 Дошпершный m. eddigi, ezelőtti.
 Дошъ i. addig, odáig.
 Дошъ i. addig, odáig.
 Дошль (дошля) i. addig, odáig.
 Дошгнугнути cs. elvonszolni, elczipelni; elhuzni, elvonni.
 Дошчити cs. megtanítani, a tanítást befejezni, kitanítani; — ся v. kitanulni.
 Дошлина h. n. dög; lusta, lomha.
 Дошлий m. meggebedt, dögölt, romlott, poshadt, lomha, lusta.
 Дошнути k. i. meggebedni;
- megposhadni, megrohadni; megdögleni; ellustulni, elrestülni, lajhárkodni.
 Дошдити cs. felmenni, felrugni, megközelíteni; érnivalameddig, érintkezni valamivel, határos valamivel.
 Дошдный m. bevételi; jövedelmező.
 Дошдокъ h. bevétel, jövedelem.
 Дошдъ h. bevétel, jövedelem.
 Дошторка n. orvosné, az orvos neje.
 Дошторъ h. orvos.
 Дошвести k. i. elvirágzani, elvirítani.
 Дошдити cs. a szürést elvégezni, elszürni.
 Дошженный m. elszürött, leszürött.
 Дошъле i. egészen, valósággal, tökéletesen.
 Дошасный m. ideiglenes, rövid ideig tartó.
 Дошасу i. ideig-óráig, ideiglenesen, átmenetileg.
 Дошиста i. tisztára, egészen tisztán.
 Дошистити cs. egészen megtisztítani, a tisztítást befejezni.
 Дошитати cs. kiolvasni, végigolvasni, az olvasás végén járni.
 Дошичка n. kis deszka, deszkácska.
 Дошца n. deszka.
 Дошъ h. eső.

Доѣсти (што) es. megenni, az evést bevégezni; (кому) terbére lenni, untatni, gyötörni. Дуже ми надоѣло: nagyon terhemre van, torkig vagyok vele, jól laktam vele.

Долякъ h. fejő ember.

Долячка n. fejő asszony.

Драбина n. létra, lajtorja.

Драбины t. rács, jászolrács.

Драга n. ut.

Драгий (-ий) m. drága, értékes, áras.

Драгоньшъ (-го) h. drago-nyos.

Драгота n. drágaság.

Драгоценный m. értékes, becses, drága, nagyáru.

Дражка n. kis ut, utacska, ösvény.

Дразнило s. ingerkedő, bozszantó.

Дразнить es. ingerelni, kötekedni; — ся v. ingerkedni, ingerelni egymást.

Драйфусъ h. háromlábú vasállvány, melyre a serpenyőt helyezik.

Драма n. dráma, színmű.

Драматика n. nyelvtan.

Драматический m. drámai.

Драпавий m. összekarmolt, megkarezolt.

Драпати es. karmolni, karczolni; — ся v. megkarmolni magát.

Дратва n. fonal, szurkos fonal.

Драти es. nyúzni, tépni, szakítani, lehuzni (bőrt), jól megvesszőzni; — ся v. marakodni, huzakodni; szakadni (ruha), eltépődni.

Драча s. tüske, tövisbokor, bozót.

Драчка n. tüskecserje, tüskebokor, tüsök.

Древле i. hajdan, egykor.

Древний (-ий) m. régi, ókori.

Древность n. régiség, ódon-ság; ókor.

Древний m. régi, ódon, ócska, ókori.

Древо s. fa, élőfa.

Дресень (inula pulicaria növt.) h. bolhafű.

Дримати k. i. szunyokálni, szundikálni, szenderegni, szunnyadni.

Дримлюхъ h. álomszuszék, aluszékony, hétalvó.

Дримухъ h. álomszuszék, aluszékony.

Дрислякъ h. szűrő, galuska-szűrő.

Дриснути es. fosni.

Дристати es. fosogatni.

Дричиний m. derék, életrevaló, markos.

Дробити es. szétszuzni, felaprítani, feldarabolni; — ся v. felaprózni, részekre aszolni.

Дрѡбка n. morzsa, morzsalék.

Дрѡбля n. apróság, aprólék, baromfi.

- Дробный m. apró, parányi, kicsi. Дробное число: törtszám, tört. Дробить грош: apró pénz, váltó pénz.
- Дробокъ h. darabka, darab.
- Дрова t. tűzifa.
- Дровѣтня n. fatartó; az udvaron az a hely, melyen a fa áll.
- Дрожати k. i. remegni, reszketni, rettegni.
- Дрождѣ t. élesztő, sörélesztő.
- Дроздъ (turduş állt.) h. rigó, hurósrigó.
- Друганый (-gá-) m. sodrott fonal, viasszal bekent fonal.
- Другати (-gá-) cs. sodrani és viasszal, (szurokkal) bekenni (a fonalat).
- Другий (-ый) m. második.
- Другъ h. barát; hités társ, férj.
- Дружба n. barátság; h. fővély, fővény.
- Дружичка, дружка n. nyoszolyó leány.
- Друкарня n. könyvnyomtató, nyomda.
- Друкаръ h. nyomtató, nyomdász.
- Друкованый m. nyomott, nyomtatott.
- Друковати cs. nyomtatni.
- Друтарь h. drótos.
- Друтарька n. drótosné, a drótos felesége.
- Друтарьчукъ h. a drótos fia.
- Друтити cs. taszítani, lökni, tolni. *
- Друтовано m. megdrótozva, drótozottan.
- Друтованый m. megdrótozott.
- Друтовати cs. drótozni.
- Друтъ h. drót, sodrony.
- Дручати cs. taszítani, tolni, lökni; — ся v. tolóskodni, lökdösődni.
- Дрыва t. tűзифа.
- Дрыварня n. fatartó.
- Дрыво s. egy darab tűзифа, fadarab.
- Дрывѣтня n. faudvar; az udvar azon része, melyen a fa áll.
- Дрыганя (-gá-) n. dadogás, kerepelés, hadarás, bőbeszédűség.
- Дрыганъ (-gá-) h. szilvapálinka, szilvaszesz, szilvórium.
- Дрыгати (-gá-) cs. tekerni, közösülni.
- Дрыготати (-go-) cs. dadogni, hadarni, kerepelni.
- Дряжати k. i. remegni, rettegni.
- Дрылити cs. lökni, taszítani, tolni.
- Дрынгаило (-gáj-) s. bárdolatlan, esetlen, otromba ember.
- Дрѣкъ h. derék, törzs.
- Дрѣляти cs. tolni, lökni, taszítani; közösülni.
- Дрѣмка n. szendergés, szunynyadás.
- Дрѣвный m. derék, természetes, markos; jeles.

- Дрясець (inula pulicaria növt.) h. bolhafü.
 Дека n. deka, tiz, tized. Декаграмъ: tiz gramm; декаметерь: tiz méter.
 Дубакъ h. vessző, pálcza.
 Дубикъ h. kis tölgyfa, kis tölgy.
 Дубина n. cserhég, cser.
 Дубити es. cserezni, kieszerzeni (a bört).
 Дубкати k. i. dobogni, topogni, dobbantani.
 Дубникъ h. kis tölgyes erdő, cserfaerdő, tölgyfa-liget.
 Дубнути k. i. topogni, dobogni, dobbanni.
 Дубовникъ (agaricus quercus növt.) h. tölgyfagomba, tölgygomba.
 Дубовый m. tölgyfából való, tölgy —, tölgyfa —.
 Дубовый грибокъ (agaricus quercus növt.): tölgyfagomba, tölgygomba.
 Дубонѣти k. i. topogni, kopogni (hosszadalmasan).
 Дубрава n. sűrű tölgyerdő, rengeteg.
 Дубравный m. erdei, erdőben levő, rengetegben levő.
 Дуброва n. rengeteg erdő.
 Дубъ (quercus növt.) h. tölgyfa, tölgy. Дуба стати: tótáгагаст állни, lábбал éгfele állни; éгfele meredни (haj).
 Дуга n. ív; szívárváну.
 Дуги (-гы) t. donga.
- Дуда n. duda.
 Дудашъ h. dudás.
 Дудка n. garas, két krajezár. Среберна дудка: öt krajezár (ezüstben). Вольхова дудка: faréпз.
 Дуже i. igen, nagyon.
 Дужий (-ый) m. erős, vaskos, markos, izmos.
 Дужѣти k. i. erősödни, izmosodни.
 Дукать h. arany, aranypéпз.
 Дукачъ h. érem; nyakdász, hajdász.
 Дума n. gondolás, gondolat.
 Думаня s. gondolkodás, gondolás.
 Думати es. hinни, gondolни, vélни, tartани; — ся v. gondolatokba mélyедни.
 Думка n. gondolat, vélemény; a néddalok egy neme.
 Дунай h. Duna (folyam).
 Дунути k. i. fujни.
 Дуна n. far, seg, alfel.
 Дунка n. a tojás vastagabb véге; kis alfel.
 Дуплавый m. odvas. Дуплавый зубъ: lyukas fog.
 Дуплавѣти k. i. odvasodни, odvassá lenни.
 Дупле s. odú.
 Дуплина n. odú.
 Дуплованный m. kettős, kéт-сзeres, kettözött.
 Дупловати es. kettözни, kéт-сзerezни; — ся v. kéтсзerezодни.

- Душловка n. kétesövü puska.
 Дуракъ h. bárgyu, buta ember; bolond, eszelős. Egy kártyajáték neve.
 Дуранъ t. duránczai szilva.
 Дураня n. duránczai szilvafa.
 Дурень h. bolond, bohó; pimasz, golyhó.
 Дурилюдка (troglodites parvulus állt.) n. ökörszem, csuk.
 Дурисвѣтъ h. szemfényvesztő, ámitó, csaló.
 Дурити es. bolondítani, elbolondítani; rászedni.
 Дуркати es. dörömbözni, dörömbölni.
 Дуркотати es. dörömbözni, zörögni.
 Дурманъ (datura stramonium növт.) h. maszlagos redőszirom, csudafa.
 Дурница n. bolondság, ostobaság, haszontalanság, hiábavalóság; lárifári, mendemonda.
 Дурнички t. bohóság, ostobaság, haszontalanság; lárifári, mendemonda.
 Дурнота n. bolondozás, bolondság, hóbort.
 Дурный m. bolond, esztelen; hóbortos.
 Дурнячка n. hagymáz, tifusz.
 Дуролоудъ h. szemfényvesztő, hazug, ámitó.
 Дурѣти k. i. bolondozni, devajkodni, megbolondulni, megháborodni.
- Дуцити es. fojtani, fojtogatni.
 Дути es. fújni, lehelni; — ся v. felfújni magát, felfuvalkodni; orrolni, neheztelni, duzzogni.
 Дуфлованный m. kettős, kettözött, kétszeres.
 Дуфловати es. kétszerezni, kettőzni.
 Душловка n. kétesövü fegyver.
 Духовенство s. papság.
 Духовникъ h. lelkiatya, gyónató lelkész.
 Духовность n. papság.
 Духовный m. lelki, szellemi.
 Духовный отецъ: lelkiatya.
 Духъ h. lélekzet, lehelet; szellem, lélek. Злыи духъ: gonosz szellem, rossz lélek, manó. Не могъ собѣ духа дати: alig birt lélekezni. Пришовъ безъ духа: lelken-dezve jött.
 Душа n. lélek. На мою душу: lelkemre (mondom)!
 Душевный m. lelki, szivbeli.
 Душегубецъ h. gyilkos.
 Душегубный m. lélekvesztő, lelketölő.
 Душенька n. lelkecske, szivecske; lelkecském, galambom.
 Душити es. fojtani, fojtogatni; — ся v. fulni, fulladni; izzadni.
 Душка n. lelkecském, szivem, galambom; lélek, lelkecske.
 Материна душка (thymus

- serpillum növt.): kakukfű, kakuk démutka.
- Душкомъ i. gyorsan, sebesen, frissen; lelkendezve.
- Душно i. szorult, rekkenő levegő, meleg. Якъ туй душно: mily szorult (meleg) itt a levegő. Душно ся: rekkenő a hőség.
- Душный m. rekkenő, meleg.
- Дщерь n. leány, leánygyermek.
- Дыба n. kénrad. Дыба стати: égfelé meredni (a haj).
- Дылиганъ (-гán) h. a négykrajezáros pénzdarab neve.
- Дымити k. i. füstölni, füstölögni.
- Дымникъ h. füstlyuk (paraszt viskóban).
- Димница n. füstlyuk (paraszt viskóban), szelelőlyuk.
- Димняный m. füstös, füstölt.
- Дымъ h. füst.
- Дынный h. dinnyeágy; tökinda, uri tök indája; uri tök ágya.
- Дынька n. kis tök.
- Дыня (cucurbita pepo növt.) n. közönséges tök, uri tök. — (Citrullus vulgaris növt.) n. dinnye.
- Дырва t. tűzifa.
- Дырвати k. i. rázni (szekér). Вось дуже дырвати: nagyon ráz a szekér.
- Дыхавиця n. fulladozás, keh (a lónál).
- Дыхавый m. fulladozó, kehes.
- Дыхало s. gége, lélekző cső.
- Дыхание s. lélekzés, élő lény. Всякое дыханіе най (да) хвалить Господа: Minden élő lény dicsérje az Urat.
- Дыханія s. lélekzés, lélekzés-vétel.
- Дыхати k. i. lehelni, lélekzeni.
- Дытина n. gyermek, gyerek.
- Дытинця s. gyermek, gyerek, gyerköcz.
- Дытиньскый m. gyermekes, gyermeki.
- Дытинячый m. gyermekes, gyermeki, gyermek —
- Дыньовати k. i. eltölteni a napot.
- Дыовачъ h. gyöles, gyölesvászor.
- Дындъ h. gyöngy.
- Дындьовый m. gyöngyből való, gyöngy —
- Дыўка (-ўv-) n. leány, leányzó, cseléd, szolgálóleány.
- Дѣ isz. hisz, hiszen, talán, igen no. Я дѣ легѣнь: hisz én legény vagyok... Más szavainak idézésénél: mondom, azt mondja.
- Дѣва n. szűz leány.
- Дѣвати cs. eltenni, valahova tenni; — ся v. valahová lenni.
- Дѣверъ h. sógor, a férj fitestvére a feleség irányában.
- Дѣвовати cs. győzni, birni.
- Дѣвиця n. leány, leányzó, szűz leány.
- Дѣвичество n. hajadonság, szűz állapot.

Дѣвичий (-ий) m. szűzi, hajadoni, leányi.
 Дѣвка n. leány, leányzó; szolgáló.
 Дѣвочка n. leányka, kis leány.
 Дѣвочный m. leányi, leány —; дѣвоча школа: leányiskola.
 Дѣвство s. szüzesség.
 Дѣвча s. leány, leányka.
 Дѣвчатко s. leányka, leányka.
 Дѣвчина n. leány, leány.
 Дѣвчица n. leány, leány.
 Дѣдизна n. ősi föld.
 Дѣдикъ h. nagyapó, nagyapa; öreg ember (hizelkedve).
 Дѣдина n. örökség, telek.
 Дѣдичтво s. örökség.
 Дѣдичный m. öröklött. Дѣдичный властникъ: örökös.
 Дѣдичъ h. örökös.
 Дѣдко h. nagyapa; öregember (hizelkedve).
 Дѣдо h. nagyapa; öregember.
 Дѣдовщина n. nagyapai birtok; nagyapai örökség.
 Дѣдовщина n. örökölt vagyon, birtok.
 Дѣдошина n. nagyapai birtok.
 Дѣдуганъ h. nagyapa; öregember (gunyolódva).
 Дѣдура h. nagyapa; öregember, öreg férfi (gúnyosan).
 Дѣеписецъ h. történetíró, történetész.
 Дѣепись n. történelem, történet-írás.
 Дѣеприсяжие s. hajlíthatatlan igenév (nyelvtanban).

Дѣйность n. valóság, igazság.
 Дѣйный m. valódi, tényleges, igaz; tevékeny.
 Дѣла e. ért, miatt; — számára, részére (sajátító esettel).
 Дѣлати cs. tenni, cselekedni, csinálni, dolgozni, készíteni, foglalkozni.
 Дѣленя s. osztás.
 Дѣлитель h. osztó, elosztó, szétoztó.
 Дѣлити cs. osztani, feldarabolni; — ся v. osztozni, osztozkodni.
 Дѣлковати cs. gyilkolni, ölni.
 Дѣколовати cs. gyilkolni.
 Дѣлоушъ h. gyilkos.
 Дѣло s. ügy, dolog, foglalkozás; munka.
 Дѣлора n. szik (a növényeknél).
 Дѣложный m. szikü, szikes. Еднодѣложный: egyszikü; двѣдѣложный: kétszikü.
 Дѣлѣня s. osztás, osztózás, osztozkodás.
 Дѣля e. ért, miatt; részére, számára.
 Дѣра n. lyuk, hézag.
 Дѣравити cs. lyukasztani, lyukat vájni; — ся v. lyukadni, szakadni.
 Дѣравый m. lyukas, lyukadt, rongyos.
 Дѣрка n. kis lyuk, lyukaeska.
 Дѣрочка n. kis lyuk, lyukaeska.

- Дѣтвакъ h. gyermeköz, siheder.
 Дѣти cs. tenni, helyezni, el-
 tenni; — ся v. lenni vala-
 hová, fordulni valamerre.
 Дѣти t. gyermekek, fiuk.
 Дѣтскій (-ый) m. gyermekes,
 gyermeki.
 Дѣтство s. gyermekkor.
 Дѣтскій m. gyermeki, gyer-
 mekes.
 Дѣя n. tett, cselekedet, cse-
 lekvés.
 Дѣяиость n. tevékenység.
 Дѣяиый m. tevékeny.
 Дѣяиe s. cselekvés, cseleke-
 det, tett.
 Дѣяти cs. tenni, cselekedni.
 Дюгати (-гá-) cs. bántalmazni,
 piszkálni, szúrni, döfni.
 Дюгъ (-g) h. manó, gonosz
 szellem; dögrovás, halált
 okozó (állatoknál). Дюгомъ
 ся стало: halált okozó lett.
 Дюро h. György, Gyuri.
- Дябѡль h. ördög, manó.
 Дявѡль h. ördög, manó.
 Дяка n. kedv, hajlam; kö-
 szönet.
 Дякаиа n. kántorné.
 Дяковати cs. köszönni; — kán-
 tori tisztet viselni, kántor-
 kodni.
 Дяковство s. kántorság.
 Дяковскій m. kántori.
 Дякулька n. kántorné (hizel-
 kedve).
 Дякуля n. kántorné.
 Дякъ h. kántor, éneklész.
 Дялазловати cs. gyalázni, szé-
 gyeníteni, feddni.
 Дялазовати cs. gyalázni, szé-
 gyeníteni, csufolni.
 Дяловати cs. gyalulni.
 Дяловъ h. gyalu.
 Дяплѡвъ h. gyepelő.
 Дятель (picus állt.) h. har-
 kály.

Е.

- Е, е: a rutén ábéczé hatodik
 betűje; magánhangzó (vo-
 calis) után és a törzsökös
 szláv szavak elején je-nek,
 különben (a nem rutén sza-
 vak elején is) e-nek hangzik.
 Е (есть): a rutén e betű neve.
 Jelen idő, egyes szám, har-
- madik személy быти = len-
 ni-től: van, létezik. Е у
 мене вѣко гроши: Van ne-
 kem egy véka pénzem.
 (Népdal).
- Ева n. Éva.
 Евангелие s. evangélium; az

- evangeliumokat tartalmazó könyv.
 Евангелисть h. evangélista.
 Евангельский m. evangéliumi.
 Евгений h. Ödön.
 Еврей h. héber, izraelita, zsidó.
 Еврейка n. hébernő, izraelitánő, zsidónő.
 Еврейский m. héber —, zsidó —, zsidós.
 Еврейча h. n. héber gyermek (fiu vagy lány).
 Европа (ев-) n. Európa.
 Европейский (-ый) m. európai.
 Евхаристия n. oltári szentség, urvacsorája.
 Егда i. midőn, mikor.
 Егекское море (egej-): Egei tenger.
 Екзаменовати (eg-) cs. vizsgálni, fölkérdezni.
 Екзамень (eg-) h. vizsgálat, vizsga.
 Екзекуция (eg-) n. végrehajtás.
 Екзерцира (eg-) n. gyakorlat, katonai gyakorlat a fegyverforgatásban.
 Екзерцировати (eg-) cs. gyakorolni, ekzerciroztatni.
 Екзерцирка (eg-) n. gyakorlat, katonai gyakorlat.
 Екзерцировати (eg-) cs. gyakorolni, ekzercirozni.
 Екзерциция n. szent gyakorlat.
 Египетский m. egyiptomi, egiptomi.
 Египеть h. Egyiptom, Egiptom.
- Египтянинъ h. egyiptomi férfi, egyiptomi ember.
 Египтянка n. egyiptomi nő, egyiptomi asszony.
 Емсеузъ (egiszen) i. egészen, tökéletesen.
 Егова h. Jehova.
 Едемъ (ed-) h. paradicsomkert, édenkert.
 Еденъ, една, едно sz. egy.
 Единадцять sz. tizenegy.
 Единакѡсть n. azonosság, hasonlatosság.
 Единакъ h. egyedüli fiu. Единачѡкъ шибенячок: Az egyetlen fiu rossz csont.
 Единадцятый sz. tizenegyedik.
 Единацять sz. tizenegy.
 Единецъ h. egyetlen fiu.
 Единительный m. összekötő, egybekötő. Единительный знакъ: kötő jel.
 Единити cs. egyesíteni, összekötni; — ся v. egyesülni.
 Единица n. egyetlen leány; егység (mennyeiségtanban).
 Единичный m. egységes, egyes.
 Единовѣрникъ h. egyhitű, ugyanazon hitű.
 Единогласный m. egyhangu, összhangzó, egyetértő.
 Единодушный m. megegyező, egyetértő, egyértelmű.
 Единородный m. egyszülött, egyetlen.
 Единоѡсть n. егység.
 Единственно i. egyedül, csupán egyedül.

- Единственный m. egyetlenegy, egyetlen, egyes; единственное число: egyes szám.
- Единый m. egyetlen, egyedüli, egyes; egy, egyik.
- Еднатель h. ügyvivő, ügyviselő, ügynök.
- Еднати cs. fogadni, szegődtetni, szerződteni; — ся v. szegődni, szerződni, egyezkedni.
- Еже k. hogy: еже есть: ugyanint, tudniillik, jelesül.
- Ежегодный m. évenkinti.
- Ежеденный m. mindennapi, naponkinti.
- Ежедневный m. naponkinti, mindennapi.
- Ежели k. mihelyt, mihelyest.
- Ежеминутно i. minden pillanatban, percenkint.
- Ежемесячно i. minden hónapban, hónaponkint.
- Езекииль (ez-) h. Ezekhiel.
- Езерь* (ez-) sz. ezer.
- Езуитский m. jezsuitai.
- Езуить h. jezsuita, Jézusrendi szerzetes.
- Ей (ej) i. bizony; valóban, igen; —isz. hej, ej, ejnye.
- Екваторъ (ek-) h. egyenlítő.
- Екзаменовати (ek-) cs. vizsgálni, kikérdezni.
- Екзамень (ek-) h. vizsgálat, vizsga.
- Екзекуторъ (ek-) h. végrehajtó.
- Екзекуция (ek-) n. végrehajtás.
- Екземпляръ (ek-) h. példány, füzet, darab.
- Ектенія n. rap (diakonus) által énekelt imádság, melyre a kar (hivek) felel.
- Елегія (elegijá) n. elégia.
- Елей h. olaj, faolaj; szentelt olaj. Елей помазания: szentelt olaj, kenetolaj. Елей святии: feladni az utolsó kenetet.
- Електричество (el-) s. villamosság.
- Електричій (el-) m. villamos.
- Елементъ (el-) h. elem.
- Елена n. Пона.
- Елень (cervus állт.) h. szarvas.
- Елеопомазание s. utolsó kenet.
- Елеопомазати cs. feladni az utolsó kenetet, a haldoklót megkenni szentelt olajjal, kenettel.
- Еликій n. mely, ki, melyik.
- Еливавета n. Erzsébet, Örszi.
- Елисей h. Elizeus.
- Еллинъ (el-) h. hellén, görög.
- Ель (pinus abies növt.) h. veres fenyő.
- Ембершигъ* (embersig) h. emberség. Не маешь ты чоловіче ни чести, ни ембершигу: Nincs neked, ember se becsületed, se emberséged.
- Емкий m. sebes, gyors; fürge, ügyes.
- Емко i. sebesen, gyorsan, ügyesen, fürgэн.

- Емкѡсть n. sebesség, gyorsaság, ügyesség, fürgeség.
Емедовати (engedováti) cs. engedni, hagyni.
 Епакта (ep-) n. holdkulcs (mutatja, mely napra esett, jan. 1-ét is beszámítva, a letűnt évben az ujhold.)
 Епархия (ep-) n. egyházmegye, püspöki megye.
 Епидемия (ep-) n. járvány, járványos betegség.
 Епископский m. püspöki.
 Епископство s. püspökség.
 Епископъ h. püspök.
 Епитафия (ep-) n. sirirat, sirvers.
 Епитрахиль (ep-) h. epitrákhilion (templomi ruha, mely a nyakról a mellen csüng alá).
 Епосъ (ep-) h. hősköltemény, éposz.
Еппенъ (ep-) i. éppen.
Ердѡбировъ (er-) h. erdőbiró.
 Ердельский (er-) m. erdélyi.
 Ердель (er-) Erdélyország, Erdély.
Ердемловати (er-) cs. érdeemelni, kiérdemelni.
 Ерема h. Jeremiás.
 Ересъ (er-) h. hitszakadás, eretnekség.
 Еретикъ (er-) h. eretnek.
 Еретический (er-) m. eretneki.
 Ержа (er-) n. Erzsi, Örzi, Örzsébet.
 Ержа (er-) n. rozsdá, vasrozsdá.
 Ержавый (er-) m. rozsdás, rozsdásodott.
 Ержанный (er-) m. rozsdás, rozsdásodott.
 Еродий (ardea garzetta állt.) h. fehér gém, kócsag-gém.
 Ерусалимъ h. Jeruzsálem.
 Еригерцогъ (erczherzog) h. főherceg.
 Еръ (jor) h. a rutén Ъ betű neve.
 Еры (jory) t. h. a rutén Ы betű neve.
 Еръ (jirj) h. a rutén Ь betű neve.
 Есень n. ősz.
 Естественный m. természetes, természeti.
 Естество s. természet; mibenlét, mivolt.
 Есть: a rutén Е betű neve.
 Етимология (etimologijá) n. szószármazástan, etymologia (a nyelvtanban).
 Етиопъ (et-) h. szerecseny, ethióp.
 Етиръ (et-) h. éter.
 Етнография (etnog-) n. néprajz, ethnográfia.
 Ехо (e-) s. visszhang.
 Ешениый m. őszi.
 Ешень n. ősz.
Ешкати (es-) h. esküdt.
 Еше i. még.
 Еше i. még.

Ж.

- Ж, ж: a rutén ábéczé hetedik betűje; magyar megfelelője zs.
- Жаба (rana állt.) n. béka.
- Жаберина n. békanyál, zöld moszat a vizen.
- Жабиско n. nagy béka, óriási béka.
- Жабище n. igen nagy béka.
- Жабка n. kis béka. Зелена жабка (hyla állt.) zöld leveli béka, leveli béka.
- Жабникъ (taraxatum officinale növt.) h. pongyola pitypang.
- Жабръ t. kopoltyu (a halnál).
- Жаворонокъ (alauda állt.) h. pacsirta.
- Жадательный m. kívánatos, óhajtandó.
- Жадати es. vágyakodni, kívánni.
- Жадень sz. senki, egysem.
- Жадность n. vágy, kíváncsiság. sóvárgás; kincsszomj.
- Жадный m. sóvár; — sz. senki, semmi, egy sem.
- Жажда n. szomjuság, szomj; erős vágy.
- Жаждати es. vágyakodni; szomjazni, szomjuhozni (italt, kincset).
- Жаждучый m. szomjas; mohó.
- Жайворонокъ (alauda állt.) h. pacsirta.
- Жалива (urtica urens növt.) n. csalán.
- Жалити es. csipni, sütni, szurni; — ся v. megcsanálózni magát.
- Жало s. fulánk.
- Жалоба n. panasz, vád; gyász, gyászruha.
- Жалобный m. panaszkodó, panaszló.
- Жалования s. szánakozás, részvét.
- Жаловати es. szánni, bánni, sajnálni; — ся v. sajnálkozni, keseregni.
- Жалосный m. kesergő, panaszló, síralmas.
- Жалостный m. kesergő, sírdogáló, panaszló.
- Жалость n. kesergés, busongás; bú, keserv; gyász.
- Жаль n. kesergés, keserv; bú, szomorúság; gyász; сполный жаль: részvét; — i. kár! жаль за него: kár érte!
- Жалька (salvia növt.) n. zsálya, kerti zsálya.
- Жалѣти es. szánni, sajnálni (valakit).
- Жандарь h. pénzügyi őr, felvigyázó.
- Жара n. hőség.
- Жарта n. tréfa, bolondság.

- Жартовати cs. tréfálni, bolondozni, enyelegni.
 Жартъ h. tréfa, enyelgés.
 Жатва n. aratni való; aratás.
 Жати cs. aratni, vágni (sarlóval).
 Жахъ h. ijesztés, rémítés; rémület.
 Жбанъ h. fakupa, kanna; korsó.
 Жвало s. állkapocs, rákony (rovároknál).
 Жвати cs. rágni, aprítani (ételt a szájban).
 Жвины t. összerágott holmi.
 Ждати cs. várni, várakozni; remélni, bízni.
 Же k. hogy; de, ellenben.
 Жебеваловка n. zsebbevaló, zsebkendő.
 Жебкендовъ h. zsebkendő.
 Жебракъ h. koldus, kéregető.
 Жебраця s. koldulás; kéregetés.
 Жебрати cs. koldulni, kéregetni.
 Жебрацький m. koldus —; жебрацька палиця; koldusbot.
 Жебрачка n. koldusasszony.
 Жебъ h. zseb.
 Жебы k. hogy, vajha.
 Жезль h. bot, pálcza.
 Желанный m. kívánt, várt, óhajtott.
 Желаня s. kívánás, kívánság.
 Желательный m. kívánatos, óhajtható, óhajtó; желательный способъ: óhajtó mód.
 Желати cs. kívánni; — ся v. vágyakodni.
 Желѣзница n. pokolvar; vasut.
 Желѣзный m. vasból való, vas —
 Желѣзнякъ h. vasfazék.
 Желѣзо s. vas.
 Жена n. asszony, nő.
 Женатый m. nős, feleséges, házas.
 Женити cs. házasítani; — ся v. házasodni.
 Женитва n. házasság.
 Женихъ h. vőlegény.
 Женка n. asszonyka.
 Женский m. női, nő —; женский родъ: nőnem (nyelv-tanban), asszonyi nem.
 Женщина n. zsenticze.
 Женць (жнецъ) t. arató, aratók.
 Жердя s. róznának való fiatal fa, rózna, szál; sövényveszsző.
 Жеребити ся v. csikózni, vemhezni.
 Жерело s. torok, torkolat; völgytorok; kut, forrás, eredet.
 Жертва n. áldozat.
 Жертвенникъ h. áldozó oltár.
 Жертвенный m. áldozati.
 Жертвователь h. áldozó, feláldozó.
 Жертвовати cs. áldozni, fel-

- áldozni; — ся v. feláldoztatni, feláldozni önmagát.
- Жертвоприносите́ль h. az áldozatot bemutató.
- Жертвоприноше́ние s. áldozathozatal, az áldozat bemutatása.
- Жертвеникъ h. kis oltár, melyen a lelkész a szentelt kenyeret rendeltetése szerint a kehelyt fedő eszéjére helyezi.
- Живанъ h. tolvaj, zshivány.
- Живите: a Ж betű neve.
- Живитель h. éltető, elevenítő.
- Живительный m. éltető, elevenítő, vidityó, üdítő.
- Живити es. eleveníteni, élesztetni; — ся v. éledni, üdülни.
- Живность n. aprómarha, baromfi; élelmi szer.
- Живодавецъ h. életadó.
- Живодеръ h. gyöpmester, hóhér; vérszoró.
- Живокость (symphytum növt.) h. nadálytő.
- Живоначальный m. az élet forrását magában foglaló.
- Живоносець h. életadó, élethozó, éltető.
- Живоносный m. élethozó, éltető.
- Живописецъ h. festő, festész.
- Живопись n. festészet, festés.
- Животворительный m. éltető, életadó.
- Животное s. állat.
- Животный m. élő, élénk, eleven.
- Животъ h. élet, élelmód.
- Животъ h. has, gyomor. Ръзаня во животѣ: hasesikarás.
- Животъти k. i. éledni, feléledni, élni.
- Живыи m. élő, élénk, eleven.
- Живѣте s: a rutén Ж betű neve.
- Жидель h. meszely.
- Жидикъ h. kis zsidó, zsidócska.
- Жидка n. zsidónő, zsidóasszony.
- Жидликъ h. meszely.
- Жидовка n. zsidóasszony.
- Жидовский (-ий) m. zsidó —, zsidós.
- Жидовство s. zsidóság.
- Жидовський m. zsidó —, héber —, zsidós.
- Жидча s. zsidó gyermek.
- Жидчукъ h. zsidócska, zsidófiu.
- Жидь h. zsidó.
- Жизненный m. életbevágó, élet —
- Жизнь n. élet.
- Жила n. ér; суха жила: ideg; боча жила: ütő ér.
- Жилище s. lakás, lakó hely.
- Жилка n. erecske, kis ér
- Жилковатый m. eres, izmos, rostos.
- Жиловатый m. eres, izmos, ideges.
- Жинтиця n. zsenticze.
- Жирафъ (giraffa camelopardalis állt.) h. zsiráf.

- Житейский m. világi, földi.
 Житель h. lakó, lakás.
 Жительство s. lakás, lakóhely.
 Жити k. i. élni; tartózkodni
 valahol, lakni.
 Житю s. lakás.
 Житинско s. gabnaföld.
 Житица n. gabnaföld; mag-
 tár.
 Житный m. rozsból való, rozs
 —; gabonából való. Жит-
 ный хлеб: rozskenyér, gab-
 nakenyér.
 Житняк n. gabnaföld; gab-
 napálka.
 Жито s. gabona, rozs.
 Житя s. élet.
 Жичити cs. kölcsönözni, köl-
 csön kérni.
 Жичка n. kötőszalag, szalag.
 Жмати cs. gyürni, gyömmö-
 szölni.
 Жменя m. marék, marok.
 Жмурити cs. pislantani, sze-
 met húnyni.
 Жмурькати cs. pislogni, pis-
 longani.
 Жмурькы t. szembekötősdí.
 Жмыкати cs. mosni ruhát.
 Жмытокъ h. csutak, esomó.
 Жмыткы t. rongyos bocskor.
 Жнецъ (t. женѣ) h. férfi arató.
 Жниво s. aratás.
 Жобракъ h. koldus.
 Жобрая s. koldulás, kéregetés.
 Жобрати cs. koldulni, kére-
 getni.
 Жобрацькый (-ий) m. koldusi
 koldus —. Жобрацька те-
 лѣга: koldus szekér.
 Жобрача s. koldusgyermek.
 Жобрачка n. koldus asszony.
 Жовкнути k. i. sárgulni, sárga
 szint öltetni.
 Жовита (picus viridis állt.) n.
 harkály; zöld harkály.
 Жовнарковати cs. ozsonnázni,
 ozsonálni.
 Жовнарокъ h. ozsonna.
 Жовитръ h. műszaki esapat-
 hoz tartozó katona.
 Жовняный m. harkályhoz tar-
 tozó, harkály —
 Жовтити cs. sárgítani, sárgára
 festeni.
 Жовто i. sárgán, sárgásan.
 Жовтогрудька (motacilla flava
 állt.) n. sárga barázdabil-
 legető.
 Жовтоватость n. sárgásság.
 Жовватый m. kissé sárga,
 sárgás.
 Жовтокъ h. tojás sárgája.
 Жовтька (motacilla flava állт.)
 n. sárga barázdabillegény.
 Жовтый m. sárga, sárga színű.
 Жовтѣти k. i. sárgulni, sárga
 szint öltetni; — ся v. sár-
 gállani, sárga szint mutatni.
 Жовтячка n. sárgaság, sárga-
 kór.
 Жовчъ h. epe; harag, méreg.
 Жолобина n. kivájás; csatorna.
 Жолобити cs. vájni, turni.
 Качка жолобить: a kacsá
 vájja a földet (csőrével).

- Жолубъ h. csatorna, csurgó (a ház tetőn).
 Жолудковый m. gyomori, gyomor —
 Жолудокъ h. gyomor, has.
 Жолудочный m. gyomori, gyomor —
 Жолудъ n. makk.
 Жона n. asszony, nő, feleség.
 Жонка n. asszonyka, kis feleség.
 Жонский (-ий) m. asszonyi, női. Жонский родъ: asszonyi nem. Жонский родъ: nőnem (nyelvtanban).
 Жончовка n. asszonyka, asszony.
 Жраня s. falás, torkosság.
 Жрати cs. falni, mohón enni.
 Жребій n. sors, koczka; végzet.
 Жрецъ h. pogánypap, áldozópap.
 Жуна n. sóbánya.
 Жупанъ h. bekecs.
 Жупити cs. zsúppal fedni (ház-tetőt).
 Жупнакъ h. zsúp, szalmakéve.
- Жушникъ h. zsúp, szalmakéve.
 Жупъ h. zsúp, szalmakéve.
 Жупа n. gond, gondoskodás; bú, buslakodás. Жупу мати: busulni, gondoskodni.
 Жупы задати: búsítani.
 Журавокъ h. kutgém, kutágas; — (grus cinerea állt.) h. közönséges daru, daru.
 Журилка n. pálinka, szesz.
 Журити cs. búsítani, bussá tenni; — ся v. busulni, buslakodni; gondoskodni valamiről, gondot viselni.
 Журкотало s. csörgő játékszer.
 Журкотати k. i. csörgedezni, csörömpölni.
 Журналистика n. hirlapírodalom, sajtó.
 Журналиста h. hirlapíró, újságíró.
 Журналь h. hirlap, ujság; napló, jegyzőkönyv.
 Журчати k. i. csörgedezni, csörgedezni.

3.

- З, з: a rutén ábécze nyolcadik betűje; a magyarban z felel meg neki.
 За e. ért, miatt. За крадьжъ: lopásért, lopás miatt; — mögé; пошовъ за хыжу; a ház mögé ment; — mögött, túl: за хыживъ стоить: a házon túl (mögött) áll. Ösz-szetételekben: el, be, meg,

- után, mulva . . . За доброволь хвильювъ злу чекай: a jó időjárás után várd a rosszat. А зашто то: miért van? А затото: hát azért!
- Заарендовати cs. kibérelni, bérbe venni; — ся v. bérbe vétetni, bérbe adatni.
- Забава n. időöltés, multság, mulatozás, játszás, játék.
- Забавити cs. mulattatni, eljátszítani; — ся v. elmulatozni, elidőzni; ottfeledni magát, késedelmezni.
- Забавляня s. mulattatás, multság.
- Забавляти cs. mulattatni, játszítani; — ся v. mulatni, időzni.
- Забавникъ h. mulattató ember, tréfás ember.
- Забавность n. dévajkodás; multság, tréfa, időöltés.
- Забавный m. mulattató, tréfás.
- Забара n. igény, követelés; kívánság; szeszély.
- Забавливый m. követelő; szeszélyes.
- Забавнути cs. megkivánni valamit, kedvet kapni valamire.
- Забивати cs. leütni, beütni; — ся v. elrejtőzködni, elbujni.
- Забирати cs. elvenni; забирати кого: megzálogoltatni, lefoglalni; добра ütni; — ся v. elrejtőzködni.
- Забити cs. beverni, beütni (éket); agyonütni; — ся v. agyonölni magát; valahova elbujni.
- Заблестѣти k. i. fényleni, kezdeni, megvillanni.
- Заблудити k. i. eltévedni az utról.
- Заблуждение s. tévedés.
- Забойство s. agyonütés; gyilkosság.
- Заболѣти k. i. fájni kezdeni, megfájdulni.
- Забочити ся v. haragosan nézni (a bömbölő ökör a más ökörré); görbén nézni, görbe szemmel nézni.
- Забрати cs. elszedni, elvenni; забрати кого: lefoglalni, elárverezni; — ся v. összeszedelőzni, elezihelődni.
- Забрехати k. i. ugatni kezdeni; — cs. nagyot hazudni.
- Забудокъ h. feledés, elfeledés.
- Забудчивость n. feledékenység, feledés.
- Забудчивый m. feledékeny.
- Забываня s. elfeledés, elfelejtés; elfelejtkezés.
- Забывати cs. elfelejteni, elfeledni (lassankint); — ся v. elfelejtkezni, megfeledkezni önmagáról; feledékenynek lenni.
- Забывый m. elfeledett, elfelejtett.
- Забыти cs. elfelejteni, elfeled-

- ni; — ся v. elfeledkezni, megfelejtkezni magáról.
- Забытый m. elfejtett, elfeledett.
- Забѣгати k. i. befutni, valakihez kis időre betérni; — забѣгнути дакуды: eltévedni (marha).
- Забѣглый m. eltévedt, gazdátlan; bitang (marha).
- Забѣлити es. befeléríteni, bemeszeln; — ся v. megféléredni, feléríteni magát.
- Заваджати k. i. alkalmatlankodni, lábatlankodni.
- Завадзати k. i. lábatlankodni, alkalmatlankodni, láb alatt lenni.
- Завадити es. beakasztani, ráakasztani; — ся v. beakadni.
- Заважати k. i. alkalmatlankodni, láb alatt lenni, lábatlankodni.
- Заважити es. elgondolni, eszében forgatni. Чоловѣче, штось заваживъ: ember, mit (hová) gondolsz?
- Завалина n. földhányás, felhányt föld.
- Завалити es. behányani (gödört), betömni, bedönteni; — ся v. beomlani.
- Заваль h. szakadás, zuhanás, repedés; заваль горы: hegyomlás.
- Завалити es. bepiszkolni, bemocskolni, berondítani, besározni; — ся v. bepiszkolni, besározni, berondítani magát.
- Заварити es. befőzni; összeforrasztani (vasat); — ся v. befőni.
- Заварованя s. mentés, őrizés, óvás.
- Заваровати es. őrizni, óvni, menteni; заваровати собѣ дашто: valamit kikötni magának, feltételezni; — ся v. őrizkedni, óvakodni.
- Завгурити es. késleltetni, akadályozni, feltartóztatni; — ся v. késni, késedelmezni, elkésni.
- Завгуряти es. késleltetni (huzamosan), tartóztatni; — ся v. késni, időzni.
- Завданный m. feladott; perbe fogott.
- Завданя s. feladás, feladat.
- Завдати es. feladni, beadni; завдати на право: perbe fogni, beperelni; завдати грошѣ: felpénzt adni, foglalt adni.
- Завдатовъ h. foglaltó, felpénz.
- Заведенье s. intézet.
- Завезти es. bevinni (szekeren), behordani; — ся v. behordatni, bevitetni.
- Завелико i. nagyba, nagyra.
- Завербовати es. toborzani, katonát fogadni; — ся v. felcsapni katonának.
- Завернуты es. visszatéríteni,

- visszaterelni (egyszer), összetartani (a nyáját).
- Завертати cs. visszaterelni, összetartani (többször); завертати у папёръ: papírba göngyölni, papírba csavarni.
- Завертати k. i. elszédíteni, elkábítani, befurni; — ся v. elszédülni, befuródni.
- Завертюха n. kábító ital, pálinka.
- Завершати cs. tetővel ellátni, betetőzni (huzamosan); befejezni, a végén járni.
- Завершити cs. betetőzni (egyszer); bevégezni, befejezni.
- Завести cs. bevezetni, bevinni.
- Завечерѣти k. i. esteledni, alkonyodni.
- Завзяти ся (на кого) v. valakit üldözni, folytonosan bosszantani.
- Завзятый m. konok, megátalkodott, fejes, makacs; kirtartó, szilárd.
- Завивальный m. begöngyölő, beburkoló.
- Завиваня s. burkolás, göngyölés.
- Завивати cs. göngyölgetni, burkolgatni, bekötözgetni, pólyázni, pólyálni.
- Завивачъ h. pólya; pólyakötél.
- Завида n. irigység.
- Завидливый m. irigy, kaján.
- Завидѣти cs. irigyelni, irigykedni.
- Завинити cs. hibázni, vétkezni, okozni, elkövetni (valami tilosat).
- Зависимость n. függés, függőség.
- Зависимый m. függő.
- Зависливість n. irigység, irigykedés, kajánság.
- Зависливый m. irigykedő, irigy, kaján.
- Зависникъ h. irigy, kaján ember.
- Зависиця n. irigy nő.
- Завистливецъ h. irigy, kaján ember.
- Завистливість n. irigység, kajánság.
- Завистливый m. irigykedő, irigy, kaján.
- Завистникъ h. irigy, kaján ember.
- Завистный m. irigykedő, irigy, kaján.
- Зависть n. irigység, kajánság.
- Завити cs. begöngyölíteni, beburkolni, betakarni; bekötöni (ujjat); — ся v. betakarózni, beburkolódzni.
- Завмерлый m. elájult, elalélt; tetszhalott.
- Завмерти k. i. elájulni, elalélni; tetszhalottnak lenni.
- Завмирати k. i. ájuldozni, tetszhalottá lenni; súlyosan megbetegedni.
- Завмерецъ (2-ik eset; завмерця) h. tetszhalott.
- Заводити k. i. jajgatni, fen-

- szóval sírni; заводити за мерцьомъ: síratni a holtat.
- Завозити cs. behordani, bevinni (szekeren).
- Завойовати cs. meghódítani, elfoglalni.
- Заволати cs. meghíni, behívni.
- Заволодѣня s. birtokbavétel, elfoglalás.
- Заволодѣти cs. elfoglalni, uralni, birni; elfogni.
- Заволочити cs. beboronálni.
- Завоняти cs. бүдоситени, elбүдоситени magát.
- Заворѣ h. tolózár, fazár.
- Заворотъ h. szédülés, fejszédülés; kergekór (a juhoknál).
- Заврендовати cs. бэрбевени, kibérelni.
- Завсе i. mindig, mindenkor, mindenha.
- Завтра i. holnap.
- Завтрѣшний м. holnapі.
- Завушница n. fülbevaló.
- Завше i. mindenkor, mindenha, mindig.
- Завыти k. i. бõgni kezdeni, ordítani kezden, үвõлteni, бõдõлни.
- Завѣса n. templomi zászló; кõtõ szalag (a sapkán); ajтõсark.
- Завѣсити cs. felakasztани, felфүггесзтени; — ся v. felакасзтани magát.
- Завѣсь h. ajтõсark.
- Завѣтний м. szövetségi, hagyományос, szentül öрзõтт.
- Завѣтрити cs. megszímatolni, megérezни (a vadat).
- Завѣтъ h. szövetség, frigy; ветхий, старый завѣтъ: ó szövetség.
- Завѣчати cs. jóсолни, sejtени, sejdíteni, előérezни.
- Завѣщати cs. végrendelkezни, hagyományозни (végrendelettel).
- Завѣщание s. végrendelkezés, végrendelet.
- Завѣщатель h. végrendelkezõ.
- Завѣщательный м. végrendeleti.
- Завѣяти k. i. fújni kezdeni.
- Завязаня s. bekõtés, lekõtés, megkõtés.
- Завязати cs. megkõtни, bekõtни; — ся v. keletkezни. támadни (põr).
- Завязъ h. ajтõсark.
- Завялый м. fonnyadt, hervadt.
- Завянути k. i. elhervadni, elфонnyadni.
- Зага n. gyomorsütés.
- Загадати cs. elgondolni, elképzелни; szándéкозни, czéлозни.
- Загадка n. talány, rejtvény.
- Загадочный м. rejtélyес, talányос.
- Загакливый м. dadогó, akadoзó (a beszédben), hebegõ.
- Загакovati ся v. akadoзни a beszédben, dadогни, hebegни.
- Загаломъ i. egyfolyтában, kivétel nélkül, egymásután.

- Загальность n. folytonosság, egyetemesség.
- Загальный m. általános, egyetemes.
- Загамовати cs. eltitkolni, el-tusolni, elnyomni.
- Заганути cs. elgondolni.
- Заганьбити cs. megszégyeníteni, megpirongatni; — ся v. elszégyelni magát, pirulni.
- Заганяти (зажену) cs. küldözgetni, behajtani (valakit valahova).
- Загаръ h. barnaság, barna arcszín.
- Загасити cs. eloltani (tűzet, szomjat); — ся v. elaludni, elhamvadni.
- Загасный m. elaludt, elhamvadt.
- Загаснути k. i. elaludni, kialudni, elhamvadni. Огень загасъ: elaludt a tűz.
- Загатити cs. meggátolni, gátat építeni.
- Загасити k. i. elaludni (tűz), elhamvadni.
- Загейкати cs. hejt, hajt kiáltani, hejje-hujjázni. Коли мила загейкае, якъ у дзвонъ задзвонить: Mikor a rózsám hejje-hujjáz, mintha a harang szólana. Népdal.
- Загибания s. veszés, veszedelem, veszély.
- Загибати k. i. veszni, pusztulni.
- Загибель n. veszedelem, veszély, pusztulás.
- Загинка n. ráncz, redő.
- Загинути cs. behajtani (vásznat), ránczot készíteni.
- Загладити cs. megsimítani, elsimítani, egyengetni.
- Заглиць h. czimlap.
- Заглушити cs. elsiketíteni, elbódítani, elkábítani.
- Загнати cs. elküldeni, beküldeni.
- Загнути cs. behajtani, beszegni.
- Загнивити cs. megpirítani, színt adni (a kemenczébe tett kenyérnek).
- Заговорити cs. beszédbe ereszkedni, beszélgetni, valamire terelni a beszédet; — ся v. elfeledkezni a beszédben, kitérni a beszédben, hosszadalmasan beszélni.
- Загода n. egyezkedés, egyezés, egyezmény.
- Загодя i. a kellő időben, ideje korán.
- Заголити cs. feltürni (szoknyát), megmezteleníteni; — ся v. feltürni (a szoknyát), feltürközni.
- Заголовокъ h. cím, felirat; váncos.
- Заголовный m. czimlapon levő, cím —
- Загородити cs. bekeríteni, sövényezni.

- Загорнути cs. betakarni, magára venni; összevonni; — ся v. beburkolózni, magára venni (ruhát).
- Загорода n. kerített hely, kert.
- Загорѣтка n. öltöny, felső ruha.
- Загорье s. hegyen túl fekvő vidék.
- Загорѣлый m. megégett, megbarnult.
- Загорѣти k. i. égni kezdeni.
- Заградка n. kerítés, sövény.
- Заграниця n. külföld.
- Заграничный m. külföldi.
- Заграти cs. játszani kezdeni (hangszeren).
- Загребсти cs. bekaparni, betakarni, betemetni, eltakarítani (holt testet).
- Загребѣти (загримѣти) k. i. megzendülni (az égiháboru), mennydörögni.
- Загребѣти cs. elgereblyélni, elseperni.
- Загубити cs. elveszíteni, elveszteni; — ся v. elveszteni önmagát, elveszni.
- Загурити cs. késleltetni valakit, feltartóztatni; — ся v. késedelmezni, elidőzni, késni.
- Загустнути k. i. megsűrűsödni, sűrűvé válni.
- Загустѣти k. i. megsűrűsödni.
- Загубѣль n. veszély, veszedelem, pusztulás.
- Загынати k. i. veszendőbe menni; — cs. behajtogatni; — ся v. behajlani.
- Загынати k. i. elveszni, elpusztulni.
- Задавати cs. feladni, feltenni; előlegezni, felpénzt adni.
- Задавити cs. megfojtani, agyonnyomni; — ся v. megfulladni, megfulni.
- Задарь i. hiába, ingyen; hasztalanul.
- Задатокъ h. felpénz, foglaló.
- Задати cs. feladni, besugni, bejelenteni; elárulni.
- Задача n. feladvány, feladat.
- Задворный m. udvaron tuli, udvar mögötti.
- Задеревети k. i. megfásulni, megmerevedni.
- Задержаня s. feltartóztatás, letartóztatás, megfogás.
- Задержати cs. feltartani, letartóztatni, letartani, lefogni.
- Задивити ся v. elbáméskodni, elnézelődni, elcsodálkozni.
- Задивовати ся v. elnézelődni, elbáméskodni; elcsodálkozni.
- Задирати cs. ingerelni, bántani, kötekedni; repeszteni kezdeni, szakgatni; — ся v. ingerkedni, kötekedni.
- Задля e. ért, miatt; szerint, képest.
- Задный m. hátulsó, hátsó, hátul levő.
- Задокъ h. hátsó rész; székhát.
- Задомъ i. hátra, hátrafelé; hátsó résszel; конь мече

- задохъ: a ló kirug, a ló a farát hányja.
- Задримати k. i. elszundikálni, elszenderegni.
- Задристати k. i. lefosni, bemocsokolni, berondítani.
- Задубити cs. becserezni.
- Задуманный m. gondolkodó, mély elméjű.
- Задумати cs. föltenni magában, szándékozni, czélozni; — ся v. elgondolkozni, elmerülni gondolataiba.
- Задушити cs. megfojtani, agyonnyomni; — ся v. megfulni, megfulladni.
- Задъ h. hátsó rész, hát; hát-tér.
- Задышливый m. gyenge mellű, fulladozó.
- Задѣвати cs. ingerkedni, bosszantani; valahova tenni, elhányni.
- Задно i. együtt, együttesen; egyben, egyhangulag.
- Задно i. együtt, együttesen, egyszerre.
- Заживо i. élve, életben.
- Зажмурити cs. szemet hunyni.
- Зажурити cs. elbusítani, elszomorítani; — ся v. elbusulni magát, elszomorodni.
- Зазвати cs. behíni, beszólítani.
- Зазвенѣти k. i. csengni, pengni kezdeni.
- Зазвонити cs. harangozni kezdeni, beharangozni.
- Зазеленѣти k. i. zöldülni kezdeni, virulni.
- Зазирати cs. bekukkanni, benézegetni, belenézni.
- Зазоръ h. szemmérték, zsinórmérték.
- Зазуля (cuculus canorus állt.) n. kakuk.
- Зазѣвати k. i. ásítani kezdeni, ásítózni.
- Зайрати cs. tánczolni kezdeni, tánczra kerekedni, tánczra perdülni; játszani kezdeni (hangszeren), ráhuzni.
- Зайрати cs. tánczra perdülni; ráhuzni (a nótát).
- Зайда n. batyu, czókmók.
- Займати cs. érdekelni, foglalkoztatni, vonzani; — ся v. érdeklődni, foglalkozni, vonzódni.
- Займающий (-ий) m. vonzó, érdekes.
- Зайти k. i. betérni, bemenni, lemenni, lenyugodni (a nap); váratlanul betoppanni; — ся v. megelégedni, beérni.
- Заказати cs. megrendelni, ki-rendelni, megtiltani, betiltani.
- Заказный m. tilos, tilalmas.
- Заказъ n. megrendelés, megbizás; tilalom.
- Закалецъ h. zákla a kenyeren.
- Закалити cs. vasat izzítani, edzeni; megzáklásítani; — ся v. megzáklásodni; edződni.

- Закальный m. záklás.
 Закачати cs. bekapcsolni, összekapcsolni; — ся v. bekapcsolni önmagát.
 Закартавѣти k. i. elcsenevészni, elkoresosulni, elsatnyulni, eltörpülni.
 Заквасити cs. besavanyítani, megsavanyítani.
 Закипѣти k. i. főni kezdeni.
 Закладка n. betevő deszka (a szekeren).
 Закладовати cs. betenni, berakosgatni.
 Закладъ h. elzálogosítás, zálog.
 Закласти cs. elzálogosítani, betenni; berakni.
 Закленати cs. kalapálni kezdeni.
 Закликаня s. meghívás, behívás, beszólítás.
 Закликати (заключу) cs. meghíni, behíni, beszólítani; nagyot kiáltani, kiabálni.
 Заклинаня s. átkozás, átkozódás.
 Заклинати cs. átkozni; átok alatt tiltani; — ся v. átkozódni.
 Закляти cs. átkozni, elátkozni.
 Заклятый m. esküdt, engesztelhetetlen; átkozott.
 Заколоти cs. megszurni, megölni; — ся v. megszurni magát.
 Законно i. törvényesen, törvény szerint.
 Законнородный m. törvényes házasságból született.
 Законность n. törvényesség, törvényszerűség.
 Законный m. törvényes; jogos, jogszerű.
 Законодавство s. törvényhozás.
 Законодатель h. törvényhozó.
 Законодательный m. törvényhozói.
 Законпреступленя s. törvénytörés, törvényáthágás.
 Законпреступникъ h. törvénytörő.
 Законпреступный m. törvényellenes, jogtalan.
 Законоучение s. vallás tan, hittan.
 Законоучитель h. hittan tanító, hittanító.
 Закончити cs. bevégezni, befejezni.
 Законъ h. törvény. Божый законъ: hittan, vallás.
 Закопати cs. beásni.
 Закоренити cs. meggyökeresíteni, beléoltani; — ся v. meggyökerezni, megrögzenni.
 Закоренѣлость n. megrögzött szokás.
 Закоренѣлый m. megrögzött, meggyökeresedett.
 Закорчити cs. összehuzni, összehúzóerősíteni, meggörbíteni (köszvény).
 Закоханя s. szerelmeskedés.
 Закочанѣти k. i. megfagyni, megdermedni, megmerevedni a hidegtől.

- Закрасити cs. megszépíteni, kicsinosítani.
- Закрасти ся v. belopózkodni.
- Закривити cs. meggörbíteni.
- Закричати k. i. kiáltani, felkiáltani, elkiáltani magát.
- Закруглити cs. kigömbölyíteni, kidomborítani.
- Закрутити cs. elesavarni, megcsavarni, elforgatni; elszédíteni; — ся v. elszédülni, forgolódni; összesodródni.
- Закрываети cs. betakárni, befedni, beburkolni; — ся v. betakarózni, beburkolózni.
- Закрываети s. bezárás, befödés.
- Закурити (собѣ) cs. füstölni kezdeni, pipázni, pipára gyújtani; закурило: nagy por keletkezett, zivatar támadt.
- Закусити cs. beharapni, keveset enni.
- Закутерматити cs. beburkolni, begöngyölni; — ся v. beburkolózni, jól betakarózni.
- Закутокъ h. sut, zugoly.
- Зала n. terem.
- Заладити cs. megcsinálni, becsinálni, elkészíteni; idejekorán elkészíteni.
- Заладь h. elkészítés; kijavítás.
- Заламовати cs. tördelni, törni apránkint.
- Залетѣти k. i. berepülni, ide repülni.
- Заливати cs. önteni, öntözni, kiönteni.
- Заливъ h. tengeri öböl.
- Зализати cs. nyalni, nyalázkodni, nyaláncodni.
- Залишити cs. elhagyni, elhanyagolni.
- Залогъ h. zálog, biztosíték.
- Заложити cs. betenni, behelyezni; elzálogosítani; — ся v. fogadni. Заложѣмъ ся: fogadjunk.
- Заложка n. névutó (a magyar nyelvtanban); fogadás.
- Заломити cs. betörni, megtörni.
- Заломъ h. rengeteg erdő, erdő mélye.
- Залѣбитъ t. szán, szánkó.
- Залука n. betoldás, toldalék.
- Залучити cs. elválasztani (az emlőtől), bezárni.
- Залучно i. bezárolag.
- Залѣсти k. i. bemászni, betolakodni.
- Залѣпити cs. beragasztani; port hinteni a szembe, kiszúrni (a szemet), rászedni.
- Залѣчити cs. meggyógyítani, kigyógyítani, begyógyítani.
- Замазанный m. bekent, bemázolt.
- Замазати cs. bemázolni, beszennyezni, bekenni.
- Заманити cs. megcsalni, rászedni.
- Замарнити cs. elveszteni, hibába eltölteni.
- Замастити cs. bekenni, beszennyezni.

- Замахати cs. integetni, lógatni, lebegtetni.
- Замачати cs. bemártani, beáztatni, megnedvesíteni.
- Замашный ügyes, iparkodó, életre való.
- Замерзнути k. i. megfagyni, befagyni; megfázni.
- Замерзлый m. megfagyott, befagyott; fagyos, fázékony.
- Замерлый m. meghalt; elájult, eszméletét vesztett.
- Замести cs. beseperni, elseperni, felseperni.
- Заметати cs. elhányni, elvetni, eldobni.
- Замешка n. puliszka.
- Замирати k. i. ájulni, ájuldozni, eszméletét veszteni.
- Замкнати cs. bezárni, becsukni, elzárni.
- Замкнутый m. bezárt, elzárt; elzárkózott.
- Замковый m. vár —; замкова гора: várhegy.
- Замлялый m. elcsenevészesegett; elsatnyult, elaszott; vézna.
- Замляти k. i. elsatnyulni, elaszni.
- Замовкнати k. i. elhallgatni, elállni a szótól.
- Замокнати k. i. beázni, megázni.
- Замокъ n. vár, várkastély, várlak; zár, lakat.
- Замолотити cs. csépléssel beszerezni.
- Замореный m. elaszott, elgémberedett; elkínzott.
- Заморити cs. elkínzani; korlaltatni, elcsigázni; megölni.
- Заморозъ h. zuzmara, dér.
- Заморский (-ый) m. tengeren tuli.
- Заморье s. tengerentuli föld.
- Заморщити ся v. megránczosodni, ránczot vetni, összehuzni a homlokát.
- Замотати cs. bebonyolítani bekeverni, becsávázni; — ся v. bebonyolodni.
- Замочникъ h. lakatos.
- Замрачити ся v. elborulni, beborulni.
- Замуровати cs. befalazni, beépíteni.
- Замывати cs. lemosni, mosogatni; — ся v. mosokodni, mosdózni.
- Замыкати (замыкаву) cs. bezárni, elcsukni, elzárni; — ся v. elzáródni, elzárkózni, elcsukatni.
- Замыкати (замычу) cs. meghúzni a haját, megczibálni, megtépni.
- Замылити cs. beszappanyozni, megszappanyozni.
- Замылити cs. megzavarni (a gondolkodásban), háborgatni; — ся v. megzavaródni, eltévedni, hibát elkövetni

- (a feladatban, gondolkodásban).
- Замыляти es. huzamosan alkalmatlankodni, zavarni.
- Замыти es. elmosni, lemosni.
- Замѣна n. kárpótlás, megtérítés.
- Замѣнити es. elcsereálni, helyperótolni, kárpótolni.
- Замѣсити es. dagasztani, kidagasztani (a kenyeret), gyurni.
- Замѣтити es. észrevenni, megjegyezni, megfigyelni.
- Замѣтка n. megjegyzés, jegyzet, észrevétel.
- Замѣчательный m. figyelemre méltó, jeles.
- Замѣшати es. megzavarni, megkavarni, meghabarni; — ся v. összezavaródni, zavarba jönni.
- Замѣшка n. puliszka.
- Замѣшкати k. i. mulatni, időzni; lakni, tartózkodni; — ся v. késlelkedni.
- Замѣти es. eltaposni, elgyürni, eltiporni.
- Зане k. mert, minthogy, mivel.
- Занести es. bevinni, behordani, behozni.
- Занехати es. elhanyagolni, nem méltatni kellően.
- Занимательность n. érdekesség.
- Занимательный m. érdekes, vonzó, kellemes.
- Занимати es. foglalkoztatni; elfoglalni (állást), viselni;
- ся v. foglalkozni, foglalatoskodni.
- Занѣтница n. körömméreg.
- Занѣска n. járomszeg, járompálcza.
- Занурити es. bemártani, alámeríteni; — ся v. alámerülni.
- Занѣмѣти k. i. megnémulni.
- Занѣтканя s. eltagadás, elnem ismerés.
- Занѣткати es. eltagadni, letagadni.
- Заняти es. elfoglalni, bevenni; — ся v. foglalkozni, foglalatoskodni.
- Занятие s. foglalás, elfoglalás; foglalkozás, foglalatosság.
- Занятый m. elfoglalt, megszállott, bevett; foglalkozó, foglalkozással bíró.
- Заодно i. egyhangulag, együttesen, együtt.
- Заорати es. szántani kezdeni.
- Заострити es. meghegyezni, hegyezni, megélesíteni, kifenni.
- Заочи i. hát mögött, alattomosan.
- Заочно i. hát mögött, titkon, távollét alkalmával. Заочно засудити: makaesség miatt elítélni.
- Заочный m. távollevő, hát mögött levő.
- Западати k. i. esni, leesni (valami mögé), lenyugodni (nap).

- Западный m. nyugoti.
 Западъ h. nyugvás; nyugot,
 parnyugot.
 Запаковать cs. becsomagolni,
 berakni.
 Запалити cs. meggyújtani,
 felgyújtani; — ся v. meg-
 gyúlni.
 Запалый m. beesett, behor-
 padt, összeaszott.
 Запомнить cs. megemlékez-
 ni, visszaemlékezni.
 Запасати cs. ellátni, fölsze-
 relni; ктѣныт felkötni (a
 ruhát) felkötni.
 Запаска n. köтѣны, előкөтѣны,
 kötő.
 Запаскудити cs. bepíszkítани,
 berondítани, bemocskolни.
 Запахати cs. megszagolni; —
 k. i. szaglани, illatozni.
 Запахъ h. szag, illat.
 Запевнати cs. állítani, vitatни;
 biztosítani.
 Запекати cs. bevonszolni, be-
 tuszkolни, betolни.
 Запеклый m. megaludt, meg-
 hült (vér).
 Заперти cs. bezárни, becsukни;
 — ся v. bezárkөзни.
 Запертый m. bezárt, becsu-
 kott, elzárt.
 Запечатанный m. bepecsételt,
 lepecsételt.
 Запечатати cs. bepecsétелни,
 lepecsétелни.
 Запинаня s. akadály, akado-
 zás; gáncs.
- Запинати cs. akadályozни, be-
 akasztани; — ся v. akadé-
 koskodни; nekifeszүlnи, neki-
 rugaszkodни.
 Запирания s. bezárás, becsukás.
 Запиратель m. bezáró, becsukó.
 Запирательный m. záró, csukó.
 Запирати cs. elzáрни, bezárни,
 becsukни, elrekeszteni; —
 ся v. elzárкөзни.
 Записаня s. beírás, bejegyzés,
 beiktatás.
 Записанный m. beírott, tele-
 írott, beírt, bejegyzett.
 Записникъ h. jegyzökönyv.
 Записати cs. beírни, bevezetни,
 bejegyezни, beiktани, befes-
 tenи (tojást); — ся v. be-
 íratкөзни, bejegyezтетни.
 Заплакати k. i. síрни kezdenи,
 kisírни szemейт.
 Заплата n. fizetés, бér.
 Заплатати cs. befoltozni, meg-
 foltozni.
 Заплатити cs. megfizetни, le-
 fizetни, lerónи.
 Заплата n. folt. И на новый
 мѣхъ придасть ся заплатка:
 Az új zsákra is ráfér a folt.
 Заплести cs. befonни, meg-
 fonни, összefonни; — ся v.
 befonни magát; bebonyo-
 лдни.
 Заплече s. a váll hátsó része.
 Заплечникъ h. az ingnek azon
 része, mely a vállат fedи.
 Запечный m. vállontúl levő.

- Запечокъ h. gerincz, a váll kiálló része.
- Запѣснѣти k. i. megpenészedni.
- Запѣгати cs. befogogatni, fonogatni; — ся v. befogni magát.
- Запѣвати cs. beköpní, teleköpní.
- Заповѣдательный m. parancsoló, rendelő; tiltó.
- Заповѣданя s. parancsolás, rendelés.
- Заповѣдати cs. parancsolni, rendelni.
- Заповѣдникъ h. parancsoló, rendelő.
- Заповѣдовати cs. parancsolni, rendelni.
- Заповѣдь n. parancs, parancsolat.
- Заповѣрѣти cs. megbizni, rábizni.
- Запоздалый m. elkésett, lemaradt, késő.
- Запоздѣти cs. késleltetni; — ся v. késni, késedelmezni.
- Запороти cs. felhasítani, behasítani; — ся v. behasadni, felhasadni.
- Запорошити cs. porozni, port hinteni, port csinálni; — ся v. берогосодни; запорошивъ ся у воко: por esett a szemébe.
- Заправа n. fűszer.
- Заправити cs. elkészíteni, be-
- csinálni; fűszerezni; megigazítani.
- Запросити cs. megkérni, ide kérni, magához kérni.
- Запрѣгати cs. befogni (székérbe).
- Запрѣти k. i. megizzadni.
- Запрятати cs. eltakarítani, elrejtteni; eltenni.
- Запрѣчи cs. befogni (a székérbe).
- Запустити cs. elhanyagolni, nem vigyázni valamire.
- Запустѣлый m. elhanyagolt, nem gondozott.
- Запустѣти k. i. pusztulni, elpusztulni.
- Запутаный m. bonyolodott.
- Запутати cs. bebonyolítani, megkötni (a kereket), összebonyolítani; — ся v. összebonyolodni, összezavarodni.
- Запухлый m. megdagadt.
- Запухнути k. i. megdagadni.
- Запущеный m. elhanyagolt, nem gondozott.
- Запхати cs. bedugni, bedugaszolni, befurni; — ся v. bedugódni, befurakodni.
- Запѣканка n. mézes pálinka.
- Запѣкачка n. pipa.
- Запѣти cs. énekelni; kukorikolni (a kakas); dalolni.
- Запѣчокъ h. sut, kuczkó.
- Запѣсть n. kézfej, kéztő; kérekagy.
- Запясникъ h. kézelő.

- Занястникъ h. kézelő.
 Запятая n. vessző (az írásban).
 Запятокъ h. sark, csizmasark.
 Зараза n. dögvész, halálvész, ragály.
 Заразити cs. terjeszteni ragadós betegséget, megfertőztetni, megrontani; — ся v. megfertőztetni magát, megkapni a ragályos betegséget, megromlani.
 Заразительность n. ragályosság, ragadósság.
 Заразительный m. ragadós, ragályos, dögletes, mételyes, veszedelmes.
 Заразливый m. ragályos, mételyes, mirigyos.
 Заразливость n. ragályosság, ragály.
 Заразь i. egyszeriben, tüstént, mindjárt, azonnal.
 Зарано i. korán, kora reggel.
 Зараный m. korai, reggeli, jókori, korán érő.
 Зарвати cs. szakítani, szakasztani, tépni; dagadni, gyülni, kelni; — ся v. beszakadni, eltüni (a föld mélyébe). Зарвавъ бысь ся: nyelne el a föld.
 Заревати k. i. sírni kezdeni; bögni, ordítani kezdeni.
 Зармутити cs. szomorítani, busítani; — ся v. szomorkodni, busulni, bánkódni.
 Зармуценыи m. szomorú, bánatos, bús.
 Зармуценыи m. szomorú, bús, bánatos.
 Заробити cs. bekeresni, kidolgozni, megszerezni.
 Заробѣтныи munkával szerzett, bedolgozott.
 Зароботокъ h. kereset, keresmény, munka, foglalkozás.
 Зарѡвнати cs. egyengetni, kiegyenlíteni, elsimítani, kitölteni (gödrot); — ся v. elsimíttatni.
 Зарѡвнатель h. egyengető, simító.
 Зарослый m. benőtt; szakállas.
 Зарости k. i. benőni, beborítani.
 Зарубаня s. bevágás, bemetszés, levágás.
 Зарубати cs. vágni kezdeni; bevágni, felróni; agyonvágni, agyonölni; — ся v. megvágni magát, vagdal kozni.
 Зарубити cs. beszegni, behajtani.
 Зарубѡ h. bemetszés, bevágás.
 Заручити cs. eljegyezni; biztosítani; — ся v. eljegyez tetni, kezeskedni.
 Зарученыи m. eljegyzett.
 Заручины t. eljegyzés, kézfogó.
 Зарыти cs. beásni, beturni, behasítani; — ся v. befurakodni, bebujni.
 Зарытый m. beásott.
 Заръзати cs. megvágni, megmetszeni, bevágni; — ся

- v. megvágni magát, elvágni a torkát, öngyilkosságot elkövetni.
- Зарѣкати cs. tiltani, eskü alatt megfogadni; lemondani.
- Зарѣдкий (-ий) m. folyóntuli, vizenituli.
- Заря n, napsugár, sugár; вечерняя заря: esthajnal, esti pír, alkony.
- Засада n. sarkigazság, alapigazság, sarktétel, axioma.
- Засадити cs. beültetni, teleültetni, oda ültetni, mellé ültetni.
- Засаженный m. beültetett, oda ültetett.
- Засалити cs. bezsirozni, hájjal bekenni; — ся v. bezsirozódni, bepizskolódni.
- Засватати cs. megkérni, nőül kérni, eljegyezni; — ся v. megkéretni, eljegyeztetni; eljegyezni egymást.
- Засвербѣти k. i. viszketni kezdeni.
- Засвистати k. i. füttyölni kezdeni, füttyölni.
- Засвѣдчити cs. tanuskodni, tanubizonyságot tenni.
- Засвѣтлѣти k. i. megvillanni, fényleni.
- Засвѣтити cs. világítani, világosságot gerjeszteni, gyertyát gyújtani.
- Засеквестровати cs. lefoglalni, zár alá venni.
- Заселеный m. benépesített, betelepített.
- Заселити cs. benépesíteni, betelepíteni; — ся v. megtelepedni, betelepедni.
- Засилити cs. begöbözni, göböt kötni; — ся v. begöböződni.
- Засимъ i. ezután, azután.
- Засинити cs. megkékíteni, kékre festeni.
- Засиплый m. rekedt.
- Засипнути k. i. megrekedni, berekedni.
- Заскакати k. i. ugrándozni, ugrálni.
- Засквернити cs. megfertőztetni, bemocskolni.
- Заслинить cs. benyálazni, megnyálazni, bepizskítani; — ся v. benyálazódni, bepizskolódni.
- Заслуга n. érdem.
- Заслуженый m. bekeresett, kiérdemlett, megszolgált; érdemekben teljes, nagyérdemű.
- Заслужити cs. megszolgálni, megkeresni, kiérdemelni, megérdemelni; sokáig szolgálni; заслуживъ до тридцать годовъ: elszolgált majd harmincz évig.
- Заслѣпити cs. elvakítani, szemet kiszurni, szemet fényveszteni; rászedni.
- Заслѣпляти cs. elvakítani, szemet fényveszteni (huzamosan); ámítani.

- Засмердѣти k. i. büzleni, büdösíteni, büdösíteni kezdeni.
- Засмѣяти cs. kinevetni; — ся v. nevetni kezdeni, elnevetni magát.
- Заснуровати cs. befűzni, bekötni; — ся v. befűzni magát.
- Заснути k. i. elaludni, álomba merülni.
- Заснѣжити k. i. havazni kezdeni, hóval beborítani.
- Засодѣвка n. retesz, tolózár.
- Засолити cs. megsózni, elsózni.
- Засолодити cs. megédesíteni.
- Засоромити cs. megszégyeníteni, rápirítani; — ся v. elpirulni, szégyelni magát, restelni a dolgot.
- Засохнути k. i. elszáradni, kiszáradni, elaszni, száradásnak indulni.
- Заспальный m. álmos.
- Заспальность n. álmoság, aluszékonyság.
- Заспанный m. álmos, álomszuszék.
- Заспати k. i. elaludni, kialudni; — ся v. mélyen aludni, elaludni.
- Заспокоити cs. megnyugtati, lecsillapítani; — ся v. megnyugodni, lecsillapodni.
- Заспокоѣня s. megnyugtató, megnyugvás.
- Заспѣль i. közösen, együttesen.
- Засранный m. piszkos, mocskos, szaros.
- Застава n. zászló, lobogó.
- Заставати cs. (дашто): elállani, útjában állni; (за кого): védelmezni, védeni, pártját fogni; (кого): ott-hon találni, rajtérni, rajta kapni.
- Заставити cs. elállítani, akadályozni; kényszeríteni, erőszakolni; elzálogosítani, zálogba tenni; — ся v. kényszeríttetni.
- Заставка n. fogadás; zálog.
- Заставы t. zálog, biztosíték.
- Застарѣлый m. megrögzött, elévült; öreg, régi.
- Застарѣти k. i. megvévülni, megöregedni; elévülni.
- Застати cs. elállítani; rajtérni, rajtakapni; védelmezni, pártolni.
- Застелити cs. beteríteni, belepni, befedni.
- Застигнути cs. ráérni, utólérni, megkapni.
- Застѣжка n. kapocs, boglár.
- Застѣй h. pangás, tespedés, szünetelés.
- Застѣльный m. evéskor használt; asztali, ebédlés közben előforduló.
- Застричи cs. nyírni kezdeni.
- Застромити k. i. belépni, behágni, (gerendák közé) hágni.
- Застругати cs. megfaragni, meghegyezni, kifaragni.
- Застрѣлити cs. meglőni, meg-

- ölni; — ся v. meglőni magát.
- Застрягнути k. i. besüppedni, belesülyedni, beakadni, megakadni.
- Застуда n. meghülés, hülés.
- Застудити cs. meghüteni, kihüteni; — ся v. meghülni, meghüteni magát.
- Заступа n. oltalom, védelem.
- Заступати cs. védeni, oltalmazni; helyettesíteni, képviselni.
- Заступникъ h. védő, oltalmazó, ügyvéd, képviselő; pártfogó, közbenjáró.
- Заступиця n. védő, pártfogó, közbenjáró (nő).
- Застылый m. meghült, kihült.
- Застынути k. i. meghülni, kihülni.
- Застыти k. i. meghülni, kihülni; застывъ бисъ: hűnél meg (t. i. mint a halott), halnál meg.
- Засудити cs. megítélni, elítélni, elmarasztalni; — ся v. pörlekedni.
- Засудъ h. elítélés, elmarasztalás.
- Засукати cs. morni, morzsolni kezdeni.
- Засунути cs. betolni, eltolni, tuszkolni, dugni valahová; — ся v. elhányódni, eldugódni, elrejtőzni, elpusztulni.
- Засыновити cs. fiuvá fogadni.
- Засыпати cs. betölteni, kitölteni, kiegyengetni; — k. i. aludni, szundikálni, álomba merülni, elszenderedni; — ся v. betöltetni, behányatni; sokáig aludni.
- Зась i. újra, ismét, ujolag.
- Засьваня s. bevetés, elvetés.
- Засьвъ h. vetés, bevetés; bevetett föld.
- Засьданне s. ülés, gyűlés.
- Засьданя s. ülés, beülés.
- Засьдати cs. lesben ülni, helyet foglalni; ülésezni.
- Заськати cs. bevágni, bemetszeni, kimetszeni.
- Заськти cs. elfoglalni a helyet, beülni a helyet, betelepedni.
- Засьчи cs. megvágni, bevágni, bemetszeni.
- Засьця s. bevetés.
- Засьяти cs. bevetni; — ся v. bevetődni, elvetődni.
- Затайка n. eltitkolás, rejtegetés.
- Затаити, затайти cs. eltitkolni, elrejtetni, el nem árulni; — ся v. titkolódnai.
- Затвердити cs. megerősíteni, megszilárdítani.
- Затвердѣлый megkeményedett, kiszáradt.
- Затворити cs. becsukni, bezárni.
- Затворка n. retesz, tolózár.
- Затворъ h. retesz, tolózár.
- Затемнити cs. elsötétíteni, elhomályosítani.

- Затемишти k. i. sötétedni, sötétedni kezdeni.
- Затеребити cs. bekotorni, be-turni.
- Затесати cs. megfaragni, lefaragni, elfaragni.
- Затуловати cs. eltíltani, be-tíltani.
- Затинати cs. bevagdосni, be-metszeni, bevágni.
- Затихнути k. i. elcsendesedni, elcsendesülni, csillapodni.
- Заткати (заткаву) cs. bedugni, bedugaszolni, betömni; (зачу) szöni kezdeni, beszöni; — ся v. befogni a száját, elhallgatni.
- Затлумити cs. elkábítani, elbódítani, elszédíteni.
- Затовчи cs. agyonsúlykolni, agyonütни, agyonverни.
- Затопити cs. befulasztani, vizzel elárasztani; fűteni, melegíteni, befűteni; — ся v. fulni, megfulni, vizbefulni; befűttetni.
- Затоптати cs. eltaposni, megtaposni; toppantani, dobogni (lábbal).
- Заторжествовати cs. diadalmaskodni, diadalt ülni, ünneperelni kezdeni.
- Затормосити cs. megrázni, megczibálni, megránczigálni; ránczigálni kezdeni.
- Заточити cs. megköszörülni, élesíteni kezdeni.
- Затрещати k. i. ropogni, re-cesegni kezdeni.
- Затримати cs. feltartóztatni, feltartani, magánál tartani, marasztalni.
- Затровити cs. uszítani, ráuszítani; megmérgezni.
- Затроенье s. méregkeverés.
- Затрöйникъ h. méregkeverö.
- Затрубѣти k. i. befujni a kürtbe, kürtölni kezdeni.
- Затрясти cs. rázni kezdeni, megrázni, megmozgatni; — ся v. reszketni, remegni.
- Затужити k. i. busulni, aggódni, epekedni.
- Затулити cs. elfedni, eltakarни, befedni; — ся v. elbujни, elrejtözни.
- Затуманити cs. ködbeborítani, elbódítani, elkábítani; — ся v. ködbeborulни.
- Затупити cs. eltompítani, elvenni az élet; — ся v. eltompulни.
- Затупѣти k. i. eltompolni, megtompulни.
- Затыкати cs. bedugdosni, bedugaszolni, tele tömni; — ся v. bedugatни, bedugódни, befurakodни.
- Затымъ i. azután, később, majd.
- Затычка n. dugó, dugasz.
- Затъншти cs. beárnyékozни, beárnyazни, elhomályosítani; — ся v. elhomályosodни, árnyassá válnи.

- Затыгнути cs. behuzni, bevonzolni, berántani, bekeverni (pörbe); — ся v. bevonzolni magát, behuzódni, elrejtőzni.
- Затыти cs. bevágni, megütni, megcsapni; — ся v. makranczószkodni, csökönnyösnek lenni (l6).
- Затытый m. makacs, csökönnyös.
- Заунокдйный m. a halottak nyugodalmáért benyujtott.
- Заумирати k. i. ájuldozni; súlyosan megbetegedni.
- Заутра i. holnap.
- Заутрѣшный m. holnap.
- Заушень h. nyakleves, poslé, prof.
- Заушиця n. fülbevaló.
- Заушиця n. fülbevaló.
- Заушный m. fül mögött levő.
- Зафарбити cs. befesteni, bemázolni; — ся v. befesteni magát, befesteni magát magát.
- Зафоркати k. i. elkezdni fúni az orrával (l6), poroszkálni.
- Захаркати k. i. hurákolni, köpni kezdeni; — ся v. nagyon belemélyedni a hurákolásba.
- Захватити cs. elfogni, megfogni, megragadni; elfoglalni; — ся v. elkapatni, elfogatni.
- Захворѣти k. i. elbetegeskedni, betegségbe esni, megbetegedni.
- Захлещути ся v. fulladni, fulladozni (a nyeléstől).
- Захлецути ся v. fulladozni, fulladni (nyelés folytán).
- Захлыцути ся v. fulladni, fulladozni (nyelés folytán).
- Захмарити ся v. elborulni, beborulni.
- Заходити k. i. elkezdni járni, járogatni, leszállni, lenyugodni (a nap), bejárogatni, bebetérni, látogatni, letérni.
- Заходити (дакому) k. i. elég van neki, elégelni, kifutni; якмай зайшло: éppen kifutotta, éppen elég volt; не заходить ми гроши: nincs elég pénzem, nem futja ki a pénzem; — ся v. ellenni valamivel nélkül, megelégedni.
- Заходѣ h. lenyugvás, lemenetel; заходѣ сонця: napnyugta, naplemenetele.
- Захотѣти cs. akarni, megkívánni; — ся v. kedvet kapni; захотѣло му ся: kedveszottyant.
- Захрамати k. i. sántítani kezdeni, megsántítani.
- Захрипый m. rekedt.
- Захрипнути k. i. berekedni (torok).
- Захрипный m. támasztó, karos; захрипный столецъ: karos szék, karszék, támlás szék.

- Зацвисти k. i. kivirágozni, kiviritani, virítani kezdeni.
- Зацвѣлый m. virágos, kiviritott; Зацвѣлый плѣсньовъ: penészes.
- Зацвѣтати k. i. virágozni, virítani, virágozni kezdeni, nyilni kezdeni, kinyilni.
- Зацѣкати cs. elcsitítani, elcsendesíteni.
- Зацѣлити cs. összeszorítani, összefogni (öklöt).
- Зацѣловати cs. összevissza csókolni, csókolni kezdeni; — ся v. csókolózni.
- Зацюльовати cs. csókokkal elhalmazni, összevissza csókolni; — ся v. csókolózni kezdeni.
- Зачало s. kezdet, rész, szakasz, fejezet.
- Зачаровати cs. megigézni, megbabonázni, megbüvölni.
- Зачати cs. kezdeni, megkezdeni; — ся v. kezdődni, megkezdődni.
- Зачатокъ h. kezdet.
- Зачерпати cs. bemeríteni, megmeríteni: — ся v. bemerülni, megmerülni.
- Зачерствѣлый m. megkeményedett, megszáradt (kenyér).
- Зачерствѣти k. i. megkeményedni, megszáradni (kenyér).
- Зачесати cs. hátra fésülni, megfésülni, lefésülni; — ся s. megfésülködni.
- Зачесть i. becsüleletről, tiszteletről, fizetés nélkül. По ите робити зачесть, за адомашъ: Jöjenek dolgozni tiszteletről (ingyen) áldomásért.
- Зачехнути cs. széthasítani; — ся v. széthasadni.
- Зачимъ k. miért, minek, mi végből?
- Зачинати cs. kezdeni, elkezdni; — ся v. kezdődni.
- Зачинити cs. becsinálni, bezárni.
- Зачислити cs. beszámítani, hozzászámítani.
- Зачистити cs. megtisztítani, kitisztítani.
- Зачмелити cs. úgy megütni, hogy eszméletét veszítse (valaki), elszédíteni.
- Зачорнити cs. megfeketíteni, befeketíteni, feketére festeni; — ся v. befeketíteni, bekormozni magát.
- Зачорнѣти k. i. megfeketedni, feketévé válni.
- Зачто k. miért, minek, mi okból?
- Зачъ i. miért, minek, mi okból?
- Зачѣпати cs. ingerelni, megharagítani.
- Зашалити cs. elkezdni bolondozni, csintalankodni.
- Зашанцовати cs. elsánczolni,

- sánczot építeni; — ся в. elsánczálni magát.
- Зашвырнути cs. elhányni, eldobni, elvetni (lomtárba).
- Зашвыряти cs. elvetni, elhányni.
- Зашептати cs. sugdosni kezdeni, suttogni.
- Зашибати cs. megsérteni, megütni, leütni; — ся в. megsérülni.
- Зашибнути cs. megütni, megsérteni, leütni.
- Зашиваня s. megvarrás, bevarrás.
- Зашивати cs. varrogatni, varrni kezdeni; — ся в. varratni.
- Зашипѣти k. i. sziszegni kezdeni.
- Зашити cs. megvarrni, bevarrni, levarrni; — ся в. bevarratni, levarratni.
- Зашмыгати (-гá-) cs. futkosni, szaladgálni; elrontani; elszakgatni, elnyüni (ruhát).
- Зашнуровати cs. befűzni; — ся в. befűzni magát.
- Зашто k. miért, minek, mi okból?
- Защebetати k. i. csicseregni kezdeni.
- Защипати cs. megcsipni.
- Защитати cs. védni, védelmezni, pártolni.
- Защо k. miért, minek, mi okból?
- Защурити cs. hunyorítani, fület hegyezni (l6); — ся в. fület hegyezni, harapásra készülni.
- Заѣдакы t. csemege.
- Заѣдати cs. megharapni, marni kezdeni; — ся в. marakodni.
- Заѣсти cs. megenni, agyonfojtani.
- Заѣхати k. i. betérni valahova, bemenni.
- Заявитель h. előmutató, bejelentő, kijelentő.
- Заявити cs. bemutatni, bejelenteni, előmutatni.
- Заяснѣти k. i. derengeni, tisztulni (az ég); — ся в. kiderülni.
- Заяти cs. elhajtani, behajtani; rajtakapni a tilosban és elhajtani; — ся в. elhajtatni.
- Заяць (Lepus timidus állт.) h. nyul.
- Заячина n. nyulhus.
- Заячий (-ий) m. nyul —; заяча кожа: nyulbőr; заяча щавя: madár sóska (rumex növt.); заяча капуста: nyul káposzta.
- Збаламучити cs. elzavarni, kihozni a sodrából, letéríteni a helyes utról; — ся в. összeszavarodni, letérni a helyes utról, kimenni a sodrából.
- Збаламученый m. összeszavart, összekevert.

- Збати es. bánni, bántani; gondolni valamivel.
- Збивати es. leverni, levergetni, leütögetni.
- Збирания s. szedés, szedegetés, felszedés.
- Збирати es. szedni, gyűjteni, szedegetni; — ся v. szedetni; szedelőzni, készülődni; gyülekezni, gyűlni.
- Збировати es. elbirni, megbirni.
- Збити es. leverni, összeverni, összeütni, egybeütni.
- Збоже s. rozs, gabona.
- Збоджниця n. gabonatár, magtár.
- Збодйникъ h. rabló, utonálló.
- Збодйчѣ t. keresztgerenda (a szövőszéknél).
- Збодрка n. gyűjtés, gyűjtemény; gyűlés, gyülekezet.
- Зборникъ h. gyűjtemény, olvasmánygyűjtemény, szemelvény; зборникъ молитвъ: imák gyűjteménye, imakönyv.
- Зборный m. gyűjtő, összesítő; зборное имя: gyűjtőnév.
- Збости es. megdöfni, felökelni.
- Збруя n. lószerszám, hám; fegyverzet, hadi fegyverzet.
- Збуиникъ h. utonálló. harantia, rabló.
- Збытковати es. bántani, bántalmazni, sérteni, sértegetni; kárt okozni; csufot üzni; — ся v. gunyolódni, rosszul bánni, bántalmazni.
- Збыточити k. i. pajkoskodni, dévajkodni.
- Збыточность n. dévajság, pajzanság; vásottság, csintalanság.
- Збыточный m. pajkos, vásott, csintalan.
- Збѣрати k. i. összefutkosni, végigfutni, befutni.
- Збѣгнати k. i. összefutni, befutni; — ся v. összefutni, összemenni (a tej); csődülni.
- Збѣготня s. összefutás, csődülés.
- Збѣдовати k. i. legyőzni a bajt, végigkinlódni.
- Звада n. veszekedés, czivódás, czivakodás.
- Звадити es. összeakasztani, beakasztani; összeveszíteni; — ся v. összeveszni, czivakodni.
- Звание s. hívás, meghívás; állás, hivatal, hivatás, életpálya.
- Званный m. meghitt, meghívott.
- Званя s. hívás, meghívás.
- Зварити es. összefőzni, megfőzni; összeforrasztani (vasat); — ся v. megfőni, összeforni (vas).
- Зварька n. szapuló.
- Зваряти es. szapulni; — ся v. szapultatni.

- Звательный надежь: hívó eset, vokatívusz (a nyelvtanban).
 Звати сс. híni, hívni, szólítani, nevezni; — ся в. hivatni, neveztetni.
 Звачь h. vendégfogó, vendégethívó.
 Звенѣти k. i. csengni, pengni, csendülni.
 Звербовати сс. megnyerni (valaminek); — ся в. felcsapni katonának.
 Зверечи сс. lelökni, ledobni, levetni; lecsapni (a hivatalról).
 Звернути сс. felfordítani, felborítani, feldönteni; — ся в. felfordulni, felborulni, feldülni.
 Звести сс. eltéríteni, letéríteni (a helyes utról), elcsábitани; részedni; — ся в. rászédetni.
 Звиздани, гвиздани s. füttyülés.
 Звиздати, гвиздати k. i. füttyülni, füttyörészni.
 Зводителъ h. csábitó.
 Зводити сс. csábitани, félre vezetни.
 Звѣдь h. boltozat, mennyezet.
 Звонарѣти сс. harangozói tisztet viselni.
 Звонарь h. harangöntő; harangozó.
 Звонарька n. harangöntőné; harangozóné.
 Звонити сс. harangot huzni, harangozni; k. i. hangot adni, szólни (harang); звонить: szól a harang, harangoznak.
 Звѣнкашка n. kolompos tehén.
 Звѣнкий (-ый) m. csengő, hangzó, hangos.
 Звѣница n. harangtorony, harangláb.
 Звонокъ h. csengettyü; kolomp, pergő.
 Звончокъ h. kis csengettyü, kis kolomp.
 Звѣнь h. harang.
 Зворотительный m. visszatérő, viszontagos; зворотительный заименникъ: visszatérő névmás.
 Зворотити сс. visszatéríteni, visszaterelni; — ся в. visszatérни.
 Звукомѣръ h. hangmérő.
 Звукопроизносительный m. hangoztató, betűző.
 Звукопроизнести сс. hangoztatни, kimondани; betűzni.
 Звукъ h. hang (a nyelvtanban), betű.
 Звучати k. i. hangzани, harognи.
 Звучный m. hangos, hangzatos.
 Звычайъ n. szokás; illem, illedelem.
 Звычайно i. szokás szerint, mint rendesen, közönségesen.
 Звычайность n. udvariasság, illem, illedelem.

- Звычайный m. szokásos, kö-
 zönséges; illedelmes.
 Звышати cs. magasabbnak
 venni; — ся v. magasabbá
 lenni.
 Звышка n. többlet, fölösleg.
 Звѣдати cs. kérdezni, kérdeni,
 tudakozni, tudakolni; —
 ся v. tudakozódni, kérde-
 zősködni.
 Звѣдникъ h. nyomozó, kémlelő,
 kém.
 Звѣды t. kérdés, kérdezés.
 Звѣзда n. csillag.
 Звѣздка n. kis csillag.
 Звѣздный m. csillagos.
 Звѣздообразный m. csillag-
 alakú.
 Звѣздочка n. kis csillag; csil-
 lag (a könyvben).
 Звѣздяный m. csillagos.
 Звѣрина n. vadállat hús,
 vadhús.
 Звѣриный m. vadállati.
 Звѣрословіе s. állattan.
 Звѣрство s. állati kegyetlen-
 ség, vadság.
 Звѣрь h. vadállat, vad; vad-
 ember, kegyetlen ember.
 Звѣрька n. vadállat, vad.
 Звѣрьскій (-ий) m. vadállati.
 Звѣря (t. звѣрята) s. állat.
 Звѣстити cs. hirdetni, üzenni;
 tudósítani, értesíteni, jelen-
 teni.
 Звѣтрити cs. megszímatolni,
 felkutatni a nyomot, meg-
 érezni a vad nyomát.
 Звѣщбня s. hirdetés, bejelen-
 tés; звѣщбня войны; had-
 üzenet.
 Зганути cs. eltalálni, kitalálni.
 Зглядати cs. összekeresni, ki-
 keresni; nézni, tekinteni.
 Злядио i. tekintettel, tekintve,
 vonatkozással.
 Зглядъ h. tekintet, szempont;
 зглядъ мати на дашто: te-
 kintettel lenni valamire,
 tekintetbe venni.
 Згода n. megegyezés, békeség,
 egyetértés.
 Згодити cs. eltalálni, rátalál-
 ni, rábukkanni; згодишь ты
 на чоловіка: emberedre
 találsz még; kedvére tenni,
 kedvezni; не годенъ тому
 нитко згодити: senki sem
 tud annak a kedvére tenni.
 Згодность n. megegyezés, eg-
 hozzállás, tárgyszerűség.
 Згодный m. hozzá illő, meg-
 egyező, tárgyszerű.
 Зготовити cs. elkészíteni, meg-
 készíteni; — ся v. elké-
 szülni, felkészülni.
 Здалость n. használhatóság.
 Здалый m. alkalmas, használ-
 ható, hasznavehető.
 Здание t. épület.
 Здатель h. építő.
 Здати cs. építeni; átadni, be-
 szolgáltatni, leadni; — ся
 v. beválni, alkalmatosnak
 lenni; úgy tetszeni, úgy
 rémleni.

- Здатный m. alkalmas, ügyes, használható.
- Здоба n. ékesség. dísz, ékszer.
- Здобность n. használhatóság, tehetség.
- Здобный m. alkalmas, használható, tehetséges.
- Здобыти cs. szerezni, megszerzeni, keríteni.
- Здобыча n. zsákmány, szerzemény.
- Здогадати cs. visszagondolni, visszaemlékezni, elmerengeni; — ся v. emlékezetbe idézni, elábrándozni.
- Здоровкати cs. köszönni valakinek, üdvözölni valakit; — ся v. köszönni egymásnak, üdvözölni egymást.
- Здоровлѣня s. köszönés, üdvözlés, köszöntés.
- Здоровля s. egészség, épség; jóllét. Даѣ Боже здоровля: adj' Isten jó egészséget! adj' Isten minden jót!
- Здорово s. egészségesen, egészségben, jól, jóllétben. А якъ тамъ у васъ кумочку, ци гораздъ, ци здорово: Hát hogy mint vannak önöknél, komámuram, boldogan-e, egészségben-e?
- Здоровый m. egészséges, ép, erős.
- Здоровѣти k. i. egészséges lenni, lábadozni.
- Здохлина n. dög, hulla.
- Здохнути k. i. megdögleni, meggebedni, elhullani.
- Здравие s. egészség.
- Здравкати cs. üdvözölni valakit, köszönni valakinek; — ся v. üdvözölni egy a másat, köszönni egymásnak.
- Здравля s. egészség, jóllét.
- Здравый m. egészséges, ép.
- Здрячый m. kancsal, bandsal.
- Здужати cs. elbirni, megbirni, meggyőzni; — k. i. megerősödni, erőt nyerni.
- Здыхати k. i. fellelékezni, felsóhajtani; dögleni, gebedni.
- Здыхнути k. i. fellelékezni, felsóhajtani.
- Здѣ i. itt, itten.
- Зебра (equus zebra állt.) n. zebra, zebraló.
- Земпугъ h. éretlen, zöld gyümölcs.
- Зеленький (-ый) zöldes, zöldes színű.
- Зеленина n. zöltség.
- Зеленоватый m. zöldes.
- Зеленость n. zöldesség, zöld mivolt.
- Зеленый m. zöld, zöld színű.
- Зелень n. zöltség.
- Зелѣти k. i. zöldülni; — ся v. zöldelni, zöldelleni.
- Зелие s. növény.
- Зелье, зеля s. növény, gyógyító növény, gyógyító fű.
- Землеватость n. földneműség.
- Землеватый m. földnemű.

- Землеводѣлецъ h. földbirtokos, földesúr.
 Землеводѣтель h. földesur, földbirtokos.
 Земледѣлецъ h. földmives.
 Земледѣльство s. földmivelés.
 Землезнавство s. földisme, geognozia.
 Землемѣрецъ h. földmérő.
 Землемѣрие s. földmérés.
 Землемѣръ h. mérnök.
 Землемѣрьство s. földmérés.
 Землеописание s. földirat, földrajz.
 Землеписецъ h. földrajzíró, geográfus.
 Землеписный m. földrajz.
 Землепись h. földrajz.
 Землетрясение s. földrengés, földindulás.
 Землица n. földecske, kis darab föld.
 Земля n. föld, világ; földgömb; termőföld, fekvő birtok; тверда земля: szárazföld, kontinens; ország, tartomány; a rutén (szláv) З betű neve.
 Землякъ h. föld, egy vidékről való.
 Землянка (fragaria vesca növt.) n. földi eper, szamócza.
 Земноводный m. két helyen (szárazon és vizen) élő, két-éltű, hüllő.
 Земнородный m. földi születésű, földszülte; h. földszülötte, ember.
 Земный m. földi, világi; земли блага: földi javak; земля куля: földgömb; земный клинъ: földnyelv.
 Земь n. föld, talaj.
 Землякъ h. burgonya, krumpli.
 Зенитъ h. tetőpont, zenit.
 Зеренце s. magocska, magvacska.
 Зеркало s. tükör.
 Зернистый m. nagyszemű, öregszemű, szemes.
 Зерно s. mag, szem; gabona, élet.
 Зерноватый m. magszerű, magvas, szemes.
 Зерновикъ (pericarpium növt.) h. magrejtő, magtok, magburok.
 Зерновый m. magszemből való, magvas, szemes.
 Зерноѣдный m. magevő; зерноѣднѣ птицы: magevő madarak.
 Зерня s. mag, szem.
 Зернята t. s. magvak (általában); tökmag (különösen).
 Зернята товчи: tökmagot törni.
 Зерькало s. tükör.
 Зерькалце s. kis tükör.
 Зерькати k. i. pillantani, pis-lantani, kacsingatni.
 Зиждатель h. alapító, építő; teremтő, alkotó, létrehozó.
 Зиждити cs. építeni, alapítani.
 Зима n. tél; hideg, hidegség;

- hideglelés; зима го трысе: leli a hideg.
- ЗИМЛЯ n. föld, ország; tartomány, világ: a rutén З betű neve.
- ЗИМНИЦА n. földből készült kunyhó.
- ЗИМО i. hideg van; hidegen.
- ЗИМОСТЬ n. hideg idő, hidegség.
- ЗИМНИЙ m. téli; hideg.
- ЗИМОВАНИЕ s. telelés; teletetés.
- ЗИМОВАТИ cs. teletetni, télen eltartani (az állatokat, embereket); k. i. eltölteni a telet, kitelelni.
- ЗИМОВЛЯ s. a telelésre megkívánt élelem (eledel).
- ЗИМУЛЯ s. a telelésre szükséges élelem.
- ЗИМУШНИЙ m. téli, télre való, hideg ellen való.
- ЗИРЬ h. tekintet, pillantás.
- ЗИРЬКАЛО s. tükör.
- ЗИРЬКАТИ k. i. pillantani, kacsingatni.
- ЗИЯТИ k. i. ásítani, száját tátani.
- Злагода n. megengesztelődés, kibékülés.
- Злагодити cs. megbékíteni, megengesztelni, megszelidíteni; — ся v. megbékülni, megengesztelődni.
- Злагодниъ h. békítő, békéltető; szelidítő.
- Зладити cs. elkészíteni, kikészíteni, megkészíteni, befe-
- jezni; — ся v. elkészülni, kikészülni.
- Злакъ h. növény.
- Зламати cs. eltörni, megtörni; — ся v. eltöretni, eltörni.
- Зламалѣнь (— льднѣ) m. eltörött, tört.
- Злапати cs. elfogni, megfogni.
- Златарь h. aranymives.
- Златити cs. aranyozni, arannyal bevonni.
- Златный m. aranyos, aranyozott.
- Злато s. arany. Не зато, не зато, льшиа честь якъ злато: Nem hiába, nem hiába, jobb (többet ér) a becsület, mint az arany.
- Златовка n. egyforintos bankó.
- Златозарный m. aranysugaru, aranyos sugaru.
- Златозрачный m. aranyfényű.
- Златокрылый m. aranyszárnyu.
- Златолюбивый m. aranyra sóvár, fukar.
- Златоносный m. aranyhozó.
- Златоризный m. aranyszövetű, aranyruhájú (mísemondó ruha).
- Златорогий (-ый) m. arany-szarvu.
- Златословъ h. aranyszavu, aranyszájú; ékesen szóló.
- Златотканый m. arannyal áttört, arannyal átszőtt.
- Златоустный m. ékesen szóló; aranyszájú. Святый Иоанъ

- Златоустъ: Aranyszáju szent János.
- Златоцвѣтний m. aranyszínű, aranysárga.
- Златный m. aranyból való, arany; forint.
- Злаченный m. aranyozott, aranyos.
- Злегка i. könnyen, könnyedén, könnyű szerrel.
- Злива n. árviz, vizáradás.
- Зливати cs. leönteni, letölteni; — ся v. kiömleni, kiáradni.
- Зловѣстие s. rossz hír, gyász hír.
- Зловѣстникъ h. rossz hirt hozó, rossz hirt tudató.
- Зловѣщій (-нй) m. baljóslatu, szerencsétlenséget hirdető.
- Злога n. összetétel, szerkesztés.
- Злоглаголивый m. rágalmazó.
- Злодушие s. rossz lelkület.
- Злодушный m. rossz lelkű.
- Злодѣй h. tolvaj, zsvány; gonosztevő.
- Злодѣйка n. nőtolvaj; gonosztevő nő.
- Злодѣйскій (-нй) m. tolvaj —, zsvány —; злодѣйскій животъ: tolvaj élet.
- Злодѣйство s. tolvajlás, tolvajság.
- Злодѣяние s. tolvajlás, mérénylet; betörés.
- Зложелание s. irigylés, rossz kíváнат, rosszakarат.
- Зложелатель h. rosszakaró, rosszat kívánó.
- Зложелательный m. rosszakaratu, irigy.
- Зложити cs. összerakni, összetenni; lerakni, letenni; — ся v. letenni magát; összeadni magát valakivel.
- Злокъ h. korty, nyelés.
- Зломити cs. összetörni, megtörni, eltörni, kitörni; — ся v. eltörödni, eltörni.
- Зломудрецъ h. álböles, hamisan okoskodó.
- Зломудрствовать cs. hamisan, okoskodni, hibásan okoskodni.
- Зломысленный m. rosszakaratu, rosszszándéku, rosszindulatu.
- Зломышленный m. rosszakaratu, rosszindulatu.
- Злонамѣрение s. rossz szándék, rosszindulat.
- Злонамѣренность n. rosszindulat, rosszakarат.
- Злорада n. rossz tanács.
- Злорадивый m. kárörvendő.
- Злорадство s. káröröm.
- Злосердный m. rossz szívű, kemény szívű, kőszivű.
- Злославие s. rossz hirnév.
- Злословити cs. rágalmazni.
- Злословѣстие s. rossz lelkiismeret; rossz szándék.
- Злословѣстный m. lelkiismeretlen, lelketlen.
- Злотый h. forint.
- Злоумный m. gonosz-eszű.
- Злоумышляти cs. rosszban tör-

- ni a fejét, rosszban sántikálni.
- Злохульный m. rágalalmazó.
- Злочестивый m. istentelen.
- Злочестие s. istentelenség.
- Злочестный m. istentelen.
- Злуда n. áltatás, hitegetés, biztatás, ámítás.
- Злудити cs. csalni, rászedni, ámítani.
- Злупити cs. lehuzni, lehántani, lenyuzni; — ся v. lehámлани.
- Злупѣжь h. nyuzás; rablás.
- Злучити cs. egyesíteni, egybekötni, összehozni, összeadni.
- Злый m. rossz, gonosz. Злый пѣнязь незагнѣе: A rossz pénz el nem vész.
- Злякати cs. megijeszteni, ráijeszteni; — ся v. megijedni, megrémülni.
- Злякнути k. i. megijedni.
- Змагати ся v. igyekezni, törekedni, iparkodni.
- Змарити cs. elpazarolni, elpredálni, eltékozolni; — ся v. elpazaroltatni, eltékozoltatni.
- Змарнованя s. pazarlás, tékozlás.
- Змарити k. i. elkényszeredni, elsoványodni, elfogyni, elfonyadni, elszáradni, elaszni.
- Змерзнути k. i. megfagyni.
- Змерькати k. i. alkonyodni, esteledni.
- Змерькнати k. i. alkonyodni, esteledni; — ся v. beesteledni, beállni az estének. Вже змерькло ся: már este van, már beesteledett.
- Змерькъ h. alkonyat, est.
- Змести cs. leseperni, letisztítani.
- Зметати cs. lehányni, lelökni, levetni, ledobni; зметати поросята: idő előtt megfiadzani.
- Змяя h. kígyó.
- Змягати (-гá-) cs. összegyűrní, összeguzsolni, meggyomrozni.
- Змокнути k. i. megázni.
- Змолоти cs. megörni, megörölni; — ся v. megöreálni.
- Змолотити cs. kicsépelni, megcsépelni.
- Змотати cs. lemotólálni; összeguzsolni, összebonyolítani.
- Змочити cs. megáztatni, megvizezni.
- Зморщина n. ráncz, redő, bázda (az arczon).
- Зморщити cs. ránczolni, redőzni, összegyűrní; — ся v. ránczot vetni, összegyűrődni.
- Змѣнити cs. változtatni, cserélni, váltani; — ся v. változni.
- Змѣнный m. változó, változékony, változatos.
- Змѣнность n. változás, változatosság.

- Змѣй (serpens állt.) h. kigyó.
 Змѣрковати es. észrevenni,
 megpillantani, megfigyelni.
 Змѣря n. kimérés.
 Змѣряти es. kimérni (italt),
 megmérni.
 Змѣсити es. letaposni, lábára
 hágni.
 Змѣтати es. lehányogatni, le-
 dobálni; leseperni.
 Змѣткы t. rongyos boeskor.
 Змѣя h. kigyó.
 Змянути k. i. megpuhulni.
 Знавати es. tudni, ismerni;
 — ся v. ismerkedni.
 Знаемо i. tudvalevőleg.
 Знаемый m. ismert, tudvalevő.
 Знайда k. n. talált gyermek,
 lelencz.
 Знакомити es. ismertetni, meg-
 ismertetni; — ся v. meg-
 ismerkedni.
 Знакомство s. ismeretség.
 Знакомый m. ismert, ismerős;
 tekintélyes, hires.
 Знакъ h. jel, jegy, jelvény,
 jelentőség; intés.
 Знакъ наголосный ('): a
 hangsúly jele, ékezet; знакъ
 пытания, вопросный, вопро-
 шательный (?): kérdő jel;
 знакъ выклику (!): felkiáltó
 jel; знакъ середный: pon-
 tosvessző (;).
 Знаменатель h. nevező (meny-
 nyiségtanban).
 Знаменати es. jelezni, jelölni.
- Знаменитость n. híresség, hir-
 név, tekintélyes egyén.
 Знаменитый m. híres, nagy-
 hirű, tekintélyes, nevezetes.
 Знамение s. jel, jegy, jelvény.
 Знаменовати es. jegyet tenni,
 jelt adni; — ся v. keresz-
 tet vetni magára; megje-
 löltetni.
 Знание s. tudás, tudat, ismeret.
 Знаряженъ s. felszerelés.
 Знатель h. ismerő, tudó, tu-
 domással biró.
 Знати es. tudni, ismerni, ér-
 teni; дати знати: tudatni,
 értesíteni; — ся v. ismer-
 retségben állani, ismerni;
 незнаю ся зъ никимъ: nem
 ismerek senkit.
 Знатность n. híresség, előke-
 lőség.
 Знатный m. híres, tekintélyes,
 előkelő.
 Знатокъ h. tudós.
 Значение s. jelentés, jelentő-
 ség.
 Значительный m. jelentékeny,
 nyomós.
 Значити es. jelezni, jelenteni,
 tudatni; — ся v. számít-
 tatni.
 Значный m. jelentékeny, fontos.
 Значокъ h. kis jel, jelecske.
 Значья s. jelentőség, fontos-
 ság; jelentmény.
 Зненавидѣти es. megutálni,
 meggyűlölni, ki nem áll-

- hatni; — ся v. megutáltatni, meggyűlöltetni magát.
- Знести cs. összehozni, összehordani; tojni; — ся v. megtojni.
- Знизати cs. felfüzni, felfüzögetni.
- Знимати cs. felvenni, megkísérteni felemelni; — ся v. felemelkedni.
- Зной h. hőség, forróság; izzadság, izzadás, veriték.
- Знойный m. rekkenő meleg, izzasztó.
- Знояти cs. izzadni.
- Зносити cs. elviselni, elhordani, megviselni, meghurezolni; — ся v. elviseltetni.
- Зносокъ h. korostojás, feltűnően kicsi tyuktojás.
- Зняти cs. levenni, felvenni.
- Зо е. -val, -vel; иди зо мновъ: gyere velem.
- Зобати lásd: дзьобати.
- Зобрати cs. összeszedni, összegyűjteni; — ся v. összeszedelőzni, összegyűlni.
- Зовнѣ i. kívül, kint.
- Зовнѣшность n. külső, külszin, felszin.
- Зовнѣшний m. külső, kívül levő.
- Зовсѣмъ i. egészen, tökéletesen, mindenestül.
- Зогнуый m. meghajlott, meggörbült, görnyedt, görbe.
- Зогнути cs. összehajtani, lehajtani, lehajlítani; — ся v. lehajolni, meggörnyedni.
- Зодворный m. külső, udvarra néző; зодворна стѣна: külső fal.
- Зодиакальный m. állatövi, állatövhöz tartozó.
- Зодиакъ h. állatöv, zodiakus.
- Зозуля (cuculus canorus állt.) n. kakuk.
- Зола n. hamuval kevert lug; hamu.
- Золеный m. pállazott, lugózott.
- Золити cs. lugozni, pállazni.
- Золяти cs. letölteni, leönteni; babonázni, öntéssel babonázni.
- Золотарня n. aranyműves műhelye.
- Золотарь h. aranyozó, aranyműves.
- Золотило s. aranyos papír, aranyfüst.
- Золотити cs. aranyozni; — ся v. aranyoztatni.
- Золото (aurum ásv.) s. arany.
- Золотопромывальня n. aranymosó intézet.
- Золотоцвѣтный m. aranyszínű.
- Золотый m. aranyból való, arany —; h. forint. Золотый простой: váltó forint (40 krajczár); золотый сѣберный: pengő forint (100 krajczár).
- Золотя s. forintoeska, forint.
- Золочение s. aranyozás.
- Золоченый m. aranyozott.
- Зомлѣти k. i. elájulni, elalélni.
- Зона n. földöv, égöv, égalj.

- Зоологический (-gi-) m. állattani.
- Зоология (-gi-) n. állattan.
- Зѳрвати es. leszakítani, leszakasztani; зѳрвати болячки: gyomorgöresöt kapni.
- Зѳрка n. csillag.
- Зѳрникъ h. csillagvizsgáló, csillagász.
- Зѳрництво s. csillagászat.
- Зѳрница n. hajnali csillag.
- Зѳрѣ t. hajnal, hajnalpir, virradás.
- Зѳрѣти k. i. hajnalodni, pitymallani, virradni.
- Зѳсредованя s. központosítás.
- Зѳсредовати es. központosítani, összpontosítani.
- Зѳстанути k. i. maradni, megmaradni.
- Зѳстарѣти ся v. megöregedni.
- Зѳстати k. i. maradni, megmaradni; — ся v. maradni, megmaradni.
- Зѳстрѣтити es. találni, szembejönni, eléje menni; — ся v. találkozni.
- Зѳстрѣтъ h. találkozás.
- Зѳхабити es. elhagyni, elhanyagolni; — ся v. elhagyni, elhanyagolni magát.
- Зѳинати es. támasztani, támogatni; — ся v. akadozni.
- Зѳирати es. akadályozni, marasztalni, tartóztatni; megállítgatni (szekeret); — ся v. akadni, akadékoskodni.
- Зѳлохла i. lejtősen.
- Зрада n. árulás; rászedés, csalás.
- Зрадити es. elárulni, elámítani.
- Зрадивный m. árulkodó.
- Зрадникъ h. áruló, csalfa.
- Зритель h. néző.
- Зрѳвнаня s. hasonlítás, hasonlat, egyenlet.
- Зрѳвнати es. hasonlítani, összehasonlítani.
- Зрѳзумѣтельный m. érthető, értelmes.
- Зрѳзумѣти es. megérteni, felfogni; — ся v. megértetni magát.
- Зрѳкъ h. látóerő, látóképesség; tekintet, pillantás.
- Зрубати es. levágni, ledönteni.
- Зрубъ h. gerendázat; a kút kávája.
- Зруцати es. lelökni, ledobni, levetni.
- Зруцити es. ledobni, lelökni, levetni; — ся v. levetni magát.
- Зрушати es. megbántani, megbolygatni, megmozdítani.
- Зрушити es. megmozgatni, megmozdítani; зрушити болячки: gyomorgöresöt kapni; — ся v. megmozdulni, elmozdulni.
- Зрѳзати es. lemetszeni, levágni; — ся v. leváogatni, lemetszetni.
- Зрѳлице s. színjáték, látomány.
- Зрѳлость n. érett állapot,

- érettség; испытъ зрѣлости: érettségi vizsgálat.
 Зрѣлый m. érett, megérett.
 Зрѣние s. érés, megérés; nézés, látás.
 Зрѣти cs. nézni, látni; — k. i. érni, megérni; — ся v. nézni magát.
 Зрѣтити cs. elveszíteni, elveszteni; — ся v. elveszni, elpusztulni.
 Зубатый m. nagyfogu, fogas.
 Зубачъ h. nagy fogu ember.
 Зубело s. zabola.
 Зубецъ h. fog, fogacska (szerszámon); bemetszés, csipkázat.
 Зубикъ h. fogacska, kis fog.
 Зубило s. fogas véső; fogreszelő.
 Зубити cs. fogakkal ellátни, fogakat készíteni.
 Зубище h. nagy fog.
 Зубковатый m. fogazott, csipkézett.
 Зубникъ (hyosciamus niger növt.) h. bolondító csalmatok.
 Зубный m. fog számára való, fog —; зубный докторъ: fogorvos.
 Зубовидный m. fogalaku.
 Зубокъ h. kis fog, fogacska.
 Зубообразный m. fogalaku.
 Зубъ h. fog; корѣнный зубъ: zápfog; черенный зубъ: zápfog; держи языкъ за зубами: fogad mögött tartsd a nyelvedet (előbb rágd meg, aztán mond ki); зубы скалтити: fogat csikorgatни, fogat vicsorítani; у дѣтины прорѣзали ся зубы: a gyermeknek fogai nőnek; fogai jönnek.
 Зуднимати cs. megmentени, megkisérlени kiszabadítani.
 Зудняти cs. megmentени, megszabadítani, valakinek a körmei közül kimentени.
 Зуняти cs. megmentени, megszabadítani, kimentени.
 Зустрѣтити cs. találни, szembejöни; — ся v. találкозни, összetalálкозни, összejöни.
 Зустрѣча n. találкозás.
 Зъ e. -val, -vel; -tól, -től. Зъ водѣ: innét; зъ водѣ: onnét, amonnét.
 Зъоружити cs. felfegyverезни, fegyverrel fölszerелни; — ся v. felfegyverезни.
 Зъ-дѣти i. onnét, amonnét.
 Зъочити cs. szemügyre venni, megpillantани.
 Зъ-укоса i. görbe szemmel, görбén.
 Зъѣсти cs. megenni, elfogyasztани, felemésztени; — ся v. megenni egy a mást.
 Зъѣхати k. i. bejárни, megjárни, végig járни.
 Зыченный m. kölсөнзött, kölсөн vett.
 Зычити cs. kölсөнözни, kölсөнadni, kölсөн venni.

Зѣвати k. i. ásítani, ásítózni.

Зѣвъ h. ásítás, ásítózás.

Зѣло i. igen, nagyon; зѣло рано: nagyon korán.

Зѣлье s. gyógyító fű.

Зѣля s. gyógyító fű, gyógyító növény.

Зѣлика n. szemgolyó.

Зѣркати k. i. kancsalítani.

Зѣркачь h. kancsal, bandsa.

Зябликъ (fringilla coelebs állt.) h. pinty, pintyőke.

Зябливъй m. fagyos, fázékony, fázkodó.

Зябнути k. i. megfázni, megfagyni.

Зябсти ся v. megfázni.

Зять h. sógor, süv.

И.

И, и: a rutén ábéczé kilencedik betűje; tótokkal határos vidékeken úgy ejtik ki, mint a magyar *i*, a tiszta rutén vidékeken pedig, mint a magyar *é*.

И k. és, meg, is; и я, и ты: én is, te is; я и овднѣ: én és ő; — isz. ej!

Ибо k. mert, mivel, minthogy.

Ива (salix növt.) n. fűzfa, kecskefűz; szomorú fűz; ива лозова: kötő fűz, rakottya.

Ивандень h. szent János napja.

Иванко h. Ivánka, Jánoska.

Ивандѣвъ день h. szent János napja.

Иванъ h. János, Jancsi, Iván.

Иверъ h. négyszögüleg bevágott hely a fán, négyszögü forgács.

Ивишиѣ t. meggy, savanyú meggy.

Ивишня (cerasus acida növt.) n. meggyfa, savanyu meggyfa.

Ивова (oriolus galbulo állt.) n. aranybegy, sárga rigó.

Игла n. tű; шивуча игла: varró tű; ажуча игла: kötő tű; түлевѣл (a fenyőfán); төвис (az akáczfán).

Иглиный m. tűt illető, tű —; иглино вущко: tű foka.

Иглиско n. nagy tű, vastag tű.

Иглистый m. tűs, tövises, tűskés; түлевѣл.

Иглиця n. fűző tű.

Иглище n. nagy tű, vastag tű.

Игловатый m. tövises, tűskés.

Иглокожиѣ зѣрята (echinodermata állt.) tűskebőrű állatok.

- Иглообразный m. tűalaku, tűszerű.
- Игнать h. Ignác.
- Иго s. járom; szolgaság, iga.
- Иголка n. kis tű.
- Игдльникъ h. tűtartó.
- Игра n. játék, játszás, játszma.
- Игранный m. játéknál használt, játszott.
- Играия s. játszás.
- Играти k. i. játszani (játékot); játszani (hangszeren); ugrálni, ugrándozni; repesni; онъ душа ми играть: szinte ugrál a lelkem; pezsegni, habzani (ital); előadni (szinpadon).
- Играчь h. játékos, játszani szerető.
- Игуменский (-ый) m. zárda-főnöki.
- Игумень h. kolostorfőnök, zárda-főnök.
- Идеаль h. eszmény, eszménykép.
- Идеальный m. eszményi.
- Идея n. eszme; gondolat.
- Идиллия n. pásztori versezet, idill.
- Идиомъ h. szójárás, nyelvjárás.
- Идолобъение s. rajongó bálványozás, őrjöngő bálványimádás.
- Идоложрецъ h. bálványnak áldozó pap.
- Идолоненство s. őrjöngő bálványimádás.
- Идолоклонникъ h. bálványimádó.
- Идолоклонничество s. bálványimádás.
- Идолъ h. bálvány, bálványkép.
- Иже nm. mely, a mely, a ki, a mi; иже еси на небесѣхъ: ki vagy a mennyekben; — s. neve a rutén (és szláv) и betűnek.
- Ижиця n. a templomi szláv nyelv utolsó betűjének (v) neve.
- Избавитель h. szabadító, megváltó, mentő.
- Избавительница n. nő szabadító, női megmentő.
- Избавительный m. megmentő, megváltó.
- Избавити cs. megmenteni, megszabadítani, megváltani; — ся v. megmenekedni, kimenekülni, megszabadíttatni.
- Избавляти cs. megszabadítani, megmenteni (gyakran).
- Избачити cs. észrevenni, megpillantani.
- Избивати cs. összeütni, összetákolni (ládát); leütни, levernи (gyümölcsöt); elvernи: градъ избивъ жито: a jég elverte a gabonát.
- Избирания s. felszedés, felves; választás.
- Избиратель h. szedő; választó.
- Избирательный m. választó.
- Избирати cs. szedni; választani, kiválasztani, megvá-

- lasztani; — ся v. kiválasztatni.
- Избити cs. összeütni, összeverni; leütni, leverni; megböknü (a lábát); избивъ совѣ ногу на стерняцѣ: megszurta, megbökte a lábát a tarlón; — ся v. leüttetni, leveretni; megszurni, megböknü magát.
- Изблизька i. közléről, közlől.
- Изборона n. győzelem.
- Изборонити cs. meggyőzni, legyőzni; — ся v. legyőzetni, meggyőzetni.
- Избости cs. megdöfni, megtürkölni; letiporni.
- Избочити ся v. kihívó állást venni, fenyegető pillantásokat vetni.
- Избояти ся v. megszeppenni, megfélemedni.
- Избранный m. választott, kiválasztott.
- Избрати cs. kiválasztani; kiszedni.
- Избудити cs. felébreszteni, felkelteni, felgerjeszteni, serkenteni; — ся v. felébredni, felkelni.
- Избутълый m. korhadт, reves; fakó.
- Извѣгати k. i. összefutkosni, befutni, végig futni; kerülni, kikerülni.
- Извѣгнуги k. i. összemenni, összefutni; — ся v. egymáshoz futni, összemenni;
- молоко избѣгло ся: össze-ment a tej.
- Извадити cs. összeakasztani; összeveszíteni; — ся v. összeveszteni, összekapni.
- Изварити cs. megfőzni, megkészíteni (az ételt); — ся v. megfőni.
- Изверечи cs. levetni, ledobni, lelökni, lehányni, letenni (a hivatalról); — ся v. levetni magát; ledobatni.
- Извернути cs. felfordítani, feldönteni; — ся v. felfordulni, felborulni.
- Извивати cs. gombolyítani, legombolyítani, forgatni, hadonászni; — ся v. kigyózdni; forgolódni, sűrőgni-forogni, csuszni-mászni; hizelkedni.
- Извити cs. legombolyítani, összegöngyölni, lemotólálni; — ся v. összezsugorodni, összegémberedni.
- Извѣль h. önkény, akarat.
- Извонка i. kívül, kint.
- Извонку i. kívülről, kívül.
- Извыкнути k. i. megszokni, rászokni.
- Извѣститель h. hirt hozó, hirhozó, tudósító, jelentő.
- Извѣстити cs. tudósítani, hírülni, értesíteni.
- Извѣщатель h. hirdető, tudósító, jelentő.
- Извѣяти cs. megszórni, a szórást elvégezni.

Извядати k. i. fonnyadni, hervadni.

Извядый m. hervadt, fonnyadt, bágyadt.

Извянути k. i. fonnyadni, hervadni.

Изганути cs. eltalálni, kitálalni.

Изганяти cs. összeterelni, összehajtani; költeni, felkelteni, ébreszteni; — ся v. kelteni, összehajtatni.

Изгибати k. i. elveszni, pusztulni, veszendőbe menni.

Изгибнути k. i. elveszni, elpusztulni.

Излаголати cs. kimondani, kiejteni.

Изладити cs. kisimítani, kicsiszolni; elsimítani, elcsiszolni; — ся v. elsimulni.

Изгнанникъ h. száműzött, kiűzött.

Изгнаня s. kiűzés, száműzés.

Изгнати (изжену) cs. kikergetni, kiűzni, kihajtani, száműzni.

Изгнати k. i. megrothadni, megpossadni.

Изгодити cs. eltalálni, rátalálni, rábukkanni; изгодишь ты щя на чоловѣка: emberedre találsz még; eltalálni (valakinek a kedvét), kedvére tenni; тобѣ никто не изгодить: senki sem találja el a kedvedet, senki sem tehet a kedvedre.

Изгорбити ся v. meggörbülni, meggörnyedni.

Изгорнути cs. összevonni, összetenni.

Изгорнуто i. összevonva.

Изгорнутый m. összevont, egybevont, összehuzott.

Изгорѣлый m. kiégett, megégett.

Изгорѣти k. i. megégni, elégni.

Изготовити cs. elkészíteni, megkészíteni, kikészíteni; — ся v. elkészülni, kikészülni.

Изгребсти cs. összeseperni, összekotorni.

Изгрызти cs. összerágni, megrágni.

Изгубити cs. elrontani, megrontani; — ся v. megromlani.

Изгибати k. i. veszendőbe menni, veszni, pusztulni.

Изгибнути k. i. kiveszni, kipunytulni; elveszni.

Издавати cs. kiadni, kiadogatni; kibocsátani, közzétenni (nyilatkozatot), nyilatkozni; — ся v. kiadatni.

Издавна i. régtől fogva, régóta.

Издалека i. messziről, messze földről, távolból.

Изданя s. kiadás, kiadvány; kibocsátás.

Издатель h. kiadó.

Издати cs. kiadni, kibocsátani.

- Издерти cs. lehuzni, lenyuzni; megkarmolni, megkarczolni; — ся v. megkarczolni magát.
- Издичалый m. elvadult, megvadult.
- Издичати k. i. elvadulni, megvadulni.
- Издоеный m. megfejt.
- Издоити, издойити cs. megfejni, kifejni.
- Издохлый m. megdöglött, meggebedt.
- Издохнути k. i. megdögleni, kiadni a páráját, meggebedni.
- Издревле i. régtől fogva, régóta.
- Издыхати k. i. veszendőbe menni, dögleni, gebedni.
- Издѣвати ся v. gunyolódni, csufolódni, ingerkedni, bosszantani.
- Изжвати cs. megrágni.
- Иззелена i. zölden, zöldesen.
- Иззувачъ h. czipőhúzó.
- Иззувати cs. lehúzni másnak a czipőt; — ся v. lehúzni magának a czipőt.
- Иззуги cs. lehuzni másnak a czipőt; — ся v. lehúzni magának a czipőt.
- Иззябнути k. i. átmegát fázni, keresztül kasul fázni, megfagyni; — ся v. megfázni.
- Иззябти k. i. megfázni; — ся v. megfázni.
- Изказати cs. elmondani, megmondani, bevallani.
- Изказити cs. eltörni, elrontani; — ся v. eltöretni, eltörni.
- Изкалѣчити cs. megnyomorítani, nyomorékká tenni; — ся v. megnyomorodni, nyomorékká lenni.
- Изкачати cs. megmángorolni (a ruhát).
- Изклеити, изклейити cs. összeenyvezni, összeragasztani; — ся v. összeenyveződni, összeragadni.
- Изкласти cs. összerakni, elrakni, rárakni, — ся v. rárakódni.
- Изкликати cs. összehíni, egyebehini; — ся v. összehívatni.
- Изкльобачити ся v. összeragadni, bagzani, koslatni (ebek).
- Изклягати ся (-gá-) v. megaludni (a kocsonya).
- Изковати cs. megvasalni.
- Изколотити cs. megzurbolni, megküpölni (a vaját); habarni.
- Изкопати cs. megkapálni.
- Изкоренити cs. kiirtani, gyökerestül kitépni.
- Изкормити cs. megétetni, elfogyasztatni.
- Изкорѣти k. i. kedvet kapni; изкорѣло ня: kedvem szotytyant.
- Изкорчити cs. összehuzni, ösz-

- szeguzsolni; — ся v. összehuzódni, összehuzogorodni.
 Изкосити cs. megkaszálni, lekaszálni.
 Изкривити cs. meggörbíteni; — ся v. meggörbülni, meggörbülni, megpuposodni.
 Изкрутити cs. megtekerni, elkészíteni a guzst, guzsolni; összegyűrni.
 Изкупитель h. megváltó, szabadító, megmentő.
 Изкупити cs. kiváltani, megmenteni, megszabadítani; — ся v. megváltatni, megszabadíttatni.
 Изкурити cs. kiszíni, elfüstölni, elszíni.
 Изкусити cs. tapasztalni, megkísérteni, megpróbálni.
 Изладити cs. elkészíteni, megkészíteni, kikészíteni; — ся v. elkészülni, kikészülni.
 Изламати cs. eltörni, letörni, széttörni; — ся v. eltörni (magától), eltöretni.
 Излепка i. könnyen, könnyedén.
 Излетѣти k i. lerepülni, kirepülni, leesni.
 Изливати cs. kiöntögetni, kiönteni; — ся v. kiömleni.
 Изломити cs. eltörni (valamit), kitörni, letörni; — ся v. eltörni (magától), kitörni.
 Излѣзти k. i. leszállani, lemenni, lejönni.
 Излѣчити cs. kigyógyítani, meggyógyítani; — ся v. meggyógyulni, kigyógyulni.
 Измазати cs. bekenni, bemázolni.
 Измарати cs. bepiszkolni, berondítani, bekenni; — ся v. bepiszkolódni.
 Измерзлый m. megfagyott, kifagyott.
 Измерзнути k. i. kifagyni, megfagyni.
 Изметати cs. lehányani, levetni, ledobni, lelökni; — ся v. lehányatni, levettetni.
 Измлада i. fiatal kortól kezdve, fiatalon.
 Измякнути k. i. megpuhulni, megszotyósodni.
 Измякшити cs. megpuhítani.
 Измяти cs. összegyűrni, összeguzsolni.
 Измоклый m. megázott, átázott.
 Измокнути k. i. megázni, átázni.
 Измолотити cs. kicsépelni, kiverni.
 Измочити cs. megnedvesíteni, megvízezni, megáztatni, beáztatni, — ся v. megázni, megnedvesedni.
 Измучити cs. elkínózni, megkínózni, kifárasztani; — ся v. kifáradni, ellankadni.
 Измыкати cs. megfésülni (a lent), bugázni; tépni, elnyúni; kitépni.

- ИЗМЪТИ *cs.* lemosni, letisztítani.
- ИЗМѢНА *n.* változás; áruulás, hűtlenség.
- ИЗМѢНИТЕЛЬ *h.* változtató, módosító.
- ИЗМѢНИТИ *cs.* változtatni, váltani, felváltani; elárulni; — *ся v.* változni (a hold), váltakozni.
- ИЗМѢНИНЬ *h.* áruló, hűtelen.
- ИЗМѢРИТИ *cs.* kimérni, felmérni; — *ся v.* felmérni.
- ИЗМѢРИМЫЙ *m.* mérhető.
- ИЗМЯКНУТИ *k. i.* megpuhulni, megszotyósodni.
- ИЗМЯКШИТИ *cs.* megpuhítani.
- ИЗМЯТИ *cs.* összegyűrni, összeguzsolni.
- ИЗНЕСТИ *cs.* összehordani, összehozni; tojni; — *ся v.* összehordatni; megtojni.
- ИЗНИЗАТИ *cs.* felfűzni.
- ИЗНОВА *i.* újra, ujjolag.
- ИЗНОРОВИТИ *cs.* felültetni; felhecczelni, felbiztatni.
- ИЗНОСИТИ *cs.* összehordani; elviselni, megviselni; — *ся v.* elrongyolódni, elkopni.
- ИЗО *e.* -val, -vel; *изо* *мнoвъ:* velem; -ból, -ből; -ról, -ről.
- ИЗОБРАЗИТИ *cs.* lefesteni, ábrázolni, leírni; — *ся v.* lefestetni.
- ИЗОБРАТИ *cs.* leszedni, összeszedni.
- ИЗОВСѢМЪ *i.* teljesen, teljes-séggel, tökéletesen.
- ИЗЪВЯЛЫЙ *m.* fonnyadt, hervadt; bágyadt.
- ИЗЪВЯНУТИ *k. i.* elhervadni, elfonnyadni; elbágyadni.
- ИЗОГНАТИ *cs.* összeterelni, összehajtani; felébreszteni, felkelteni.
- ИЗОГНИТИ *k. i.* megrothadni.
- ИЗОГНУТИ *cs.* meghajlítani, meggörbíteni; — *ся v.* meggörbülni, meghajolni, meggörnyedni.
- ИЗОДРАТИ *с:* lenyúzni, lehuzni.
- ИЗОРАТИ *cs.* megszántani, beszántani.
- ИЗОРВАТИ *cs.* leszakítani, letépni; — *ся v.* leszakadni, letépni.
- ИЗРАДА *n.* elárulás.
- ИЗРАИЛЬ *h.* Izrael.
- ИЗРАИЛЬСКИЙ (-ИЙ) *m.* izraelita, zsidó; израильское царство: zsidó királyság.
- ИЗРАИЛЬЯНИНЪ *h.* zsidó, izraelita férfiú.
- ИЗРАИЛЬЯНКА *n.* héber nő.
- ИЗРАМИТИ *cs.* megránczosítani, ránczolni (lábravalót).
- ИЗРАПА *i.* jókor reggel, kora reggel, korán.
- ИЗРАНИТИ *cs.* megsebesíteni.
- ИЗРЕЧИ *cs.* kimondani, kijelenteni.
- ИЗРУБАТИ *cs.* összevágni, összeaprítani; — *ся v.* összevágatni, összevagdaltatni.
- ИЗРЪЗАТИ *cs.* levágni, lemet-

- szeni; összevagdalni; — ся v. leváгатни, lemetszetni.
 Исцелити cs. kiültetni, kiteni, kirakni.
 Исцеленіа i. baragból, indulatból.
 Исцеленый m. kiszáradt, száraz.
 Исцелити k. i. kiszáradni, kiaszni.
 Исцелити cs. legyalulni, lefaragni.
 Исцелити cs. kiszárítani.
 Исцелити k. i. száradni, elszáradni (lassan).
 Исцелити cs. meghibbantani; — ся v. meghibbanni.
 Исцелити cs. összeválni, összeaprítani, összemetelni, szétvágni; — ся v. összevagdaltatni.
 Исцелити cs. kitörülni, kitisztítani (az orrt); — k. i. kiapadni, kiszáradni; — ся v. kifujni az orrt.
 Исцелити cs. leváгdosni, leválni; — ся v. leváгатни.
 Исцелити cs. leválni; — ся v. leváгатни.
 Исцелити cs. tanulmányozni, kitanulni, megtanulni.
 Исцелити cs. összegyűрni, elkenni (a ruhát).
 Исцелити cs. megszűрni, átiszűрni; — ся v. megszűретни.
 Исцелити cs. meggyógyítani, összeszorítani, ökölbe szorítani (a kezét).
 Изъ e. ból, ből;ról,ről;összetételekбэн: ki, el, meg: be; изъ-межи: közűл, közűл: изъ-за: mögűл, miatt, túl:ról; изъ-пűдъ: alól.
 Изъести cs. megenni; megrágni.
 Изъявити cs. kijelenteni, ki nyilvánítani.
 Изяснити cs. megvilágosítani, megmagyarázni, megfejteni.
 Измыти k. i. kikelni (a mag), kinőни; — ся v. összejöни, összemenni, találkozни.
 Изъести cs. megenni, megrágni.
 Икона n. szent kép.
 Иконостасъ h. szent képekkel diszített fal (az oltár előtt).
 Икосъ h. egyházi ének neve.
 Икра n. lábikra; halikra.
 Икрити ся v. ivni (a hal).
 Икрыный m. ikrás; икрыный часть: halívás.
 Или k. vagy; или-или: vagy- vagy.
 Илий h. Illés.
 Илия h. Illés.
 Иллюминация n. kivilágítás.
 Иллюстрация n. diszítés képek által.
 Иллюстровать cs. képekkel diszíteni.
 Илью h. Illés.
 Ильяный m. lenből való, len —; ильяное полотно: lenvászон.
 Имало s. fogó eszköz; kötűфék.
 Имати cs. fogни, megfogни,

- karpi, megkarpi; — ся в. fogózkodni.
- Именины t. n. névnap.
- Именительный падежь: nevező eset, alany eset.
- Именитый m. hires, nevezetes.
- Именно i. nevezetesen, névszerint, jelesül, ugymint, tudniillik.
- Имено s. név.
- Именовати cs. nevezni, elnevezni; — ся в. neveztetni, nevezni magát.
- Имити cs. fogni, megfogni, megkarpi; — ся в. megfogózni, megfogózkodni, kapaszzkodni.
- Имя s. név; имя зборное: gyűjtő név.
- Имущество s. vagyon, birtok, jószág.
- Имѣние s. vagyon, birtok, jószág; рухное имѣние: ingó vagyon.
- Имѣти cs. birni valamit; — ся в. lenni, meglenni.
- Имя s. név; прибири ня, дай имя, та буде чоловікъ: öltöztessd fel a tuskót, adj neki nevet, és ember lesz belőle. (Közmondás).
- Имярекъ: nevü. nevezett; a név számára hagyott hely.
- Инакий m. más, egyéb.
- Инакий (-ый) m. más, egyéb.
- Иначе i. másképp, különben.
- Иначь i. másképpen, másképp, különben.
- Инвентарь h. lelettár, leltár.
- Инде i. másutt, ott, amott.
- Индека i. másutt, máshol, ott amott.
- Инджилѣрь h. mérnök.
- Инджииеръ h. mérnök.
- Индивидуальность n. egyéniség.
- Индивидуальный m. egyéni.
- Индиець h. indiai, ind, hindu.
- Индия n. India,
- Индостанъ h. Hindosztán, Kelet-India.
- Индустрия n. ipar.
- Инженерный m. mérnöki.
- Инженерство s. mérnökség.
- Инженеръ h. mérnök.
- Инколи i. máskor, más alkalommal; héбе-хóба, héбе-корба.
- Ино i. máserre, akárerre.
- Иновѣрецъ h. máshitű.
- Иноземный m. külföldi, idegen.
- Инокъ h. barát, szerzetes.
- Инообразный m. másalakú.
- Иноплеменный m. más nemzetiségből való.
- Инопородный m. másfajú, idegen.
- Иностранецъ h. külföldi, idegen ember.
- Иностранка n. külföldi nő.
- Иностранний m. külföldi, idegen.
- Иноческий m. szerzetesi.
- Иноязычникъ h. más nyelvet beszélő.
- Инспекторъ h. felügyelő.
- Инстанция n. illetékes bíróság, hatóság (felfolyamodásra,

- felebbezésre nézve); folya-
modvány.
- Истинкть h. ösztön.
- Институтъ h. intézet, nevelő
intézet.
- Инструментъ h. eszköz, mű-
szer, szerszám; hangszer.
- Исургентъ (-gent) h. fölkelő,
lázadó.
- Интересный m. érdekes, vonzó.
- Интересовати cs. érdekelni,
vonzani; — ся v. érdeklődni.
- Интересь h. érdek; önérdek,
kamat.
- Интерешный m. érdekes; ha-
szonlevő; kamatozó, kamatra
kiadott, kamatos.
- Интерешъ h. érdek; kamat;
дати на интерешъ: kamat
fejében adni, kamatra köl-
csönözni.
- Интрига (-gá) n. cselszövény,
ármány, fondorkodás.
- Итуда i. másfelé, másmerre.
- Интуда i. másmerre, másfelé.
- Инспекторский (-ый) m. fel-
ügyelői, felügyázati.
- Инспекторство s. felügyelői
hivatal, felügyelőség.
- Инспекторка n. felügyelőné,
a felügyelő felesége.
- Инспекторъ h. felügyelő.
- Инакий m. másféle, más-
nemű.
- Ише s. más, egyéb, valami.
- Я ише ничъ не хочу: sem-
mi egyebet nem akarok; —
i. más, másképpen; то то вже
- ише: az már más, más-
képpen van.
- Ииный m. más, másféle.
- Инакой h. a templomi ének
egyik faja.
- Иностаъ h. a szent Három-
ság egyik személye; isteni
lény, isteni személy.
- Иржа n. rozsa.
- Иржавый n. rozsdás.
- Ирина n. Irén, Irénke.
- Ириний h. Irén.
- Ирландецъ h. ir, irföldi ember.
- Ирландия n. Írország.
- Ирмологий (-гий) h. hangje-
gyes egyházi könyv, éne-
kes könyv hangjegyekkel.
- Ирмология (-ги-) n. egyházi
énekes könyv hangjegyek-
kel.
- Ирмосъ h. templomi ének,
irmosz.
- Иродъ h. Heródes.
- Исаакъ h. Izsák.
- Исидоръ h. Izidor.
- Исказати cs. elmondani, meg-
mondani, bemondani.
- Исказити cs. eltörni valamit,
elrontani; — ся v. eltörni
(magától), elromlani.
- Искальчити cs. elnyomorítani,
megnyomorítani; — ся v.
nyomorékká válni, megbé-
nülni.
- Искемтовати cs. elfogyasz-
tani, elkölteni, megenni.
- Исколотити cs. felzavarni, ősz-
szezavarni; meghabarni,

- behabarni, megküpölni; —
 ся v. felzavaródni.
 Искони i. kezdet óta, kezdet-
 ben.
 Исконный m. ősrégi, nagyon
 régi, ős; исконный человек:
 őseember.
 Исконати cs. megkapálni, el-
 végezni a kapálást.
 Искоренити cs. kiirtani gyö-
 kerestől, kipusztítani; —
 ся v. gyökerestől kipusz-
 tulni.
 Искосити cs. lekaszálni; el-
 ferdíteni, lekoptatni (sar-
 kat); — ся v. lekaszáltatni;
 görbén nézni.
 Искра n. szikra; fény (a szö-
 veten).
 Искренно i. őszintén.
 Искренность n. őszinteség, ben-
 sőség.
 Искривити cs. elgörbiteni,
 meggörbiteni; — ся v. el-
 görbülni, meggörnyedni.
 Искрутити cs. összecsavarni,
 összetekerni, guzsolni.
 Искупитель h. megváltó, szaba-
 dító.
 Искупити cs. megváltani, ki-
 váltani; — ся v. megvál-
 tani magát.
 Искупление s. megváltás, ki-
 váltás.
 Искуповати cs. összevásárolni,
 összevenni.
 Искупъ h. váltságdíj, váltság-
 pénz; kiváltás.
- Искурити cs. felfüstölni, ki-
 füstölni.
 Искусити cs. megkísérteni,
 megpróbálni, tapasztalni.
 Искусникъ h. művész, műértő.
 Искусный m. ügyes, tapaszt-
 alt, jártas.
 Искуство s. művészet; jár-
 tasság.
 Искусъ h. tapasztalás, tapaszt-
 talat; próba.
 Исламъ h. izlám, mohameda-
 nizmus.
 Исопъ (hyssopus növt.) h.
 izzópor.
 Испания n. Spanyolország.
 Испарити cs. forralni, forrázni,
 felforralni; — ся v. felforr-
 ni, leforrázódni.
 Исперва i. kezdettől fogva,
 elejétől fogva.
 Испечи cs. megsütni, lesütni,
 kisütni; — ся v. megsülni,
 megsütni magát.
 Исписати cs. leírni, lemásolni.
 Испити cs. leinni.
 Исплатити cs. lefizetni, meg-
 fizetni.
 Исплести cs. összefonni, meg-
 fonni.
 Исплювати cs. leköpní, köpní.
 Исплювати k. i. köpködni.
 Исплюнути cs. leköpní, ki-
 köpní.
 Исповнити cs. teljesíteni, vég-
 rehajtani, megtölteni; — ся
 v. teljesedni, teljesülni,
 megtelni.

- Исповѣданіе s. gyóntatás, gyónás; hitvallás.
 Исповѣдатель h. gyóntató.
 Исповѣдати cs. gyóntatni; hirdetni, vallani; — ся v. gyónni.
 Исповѣдникъ h. gyónó (férfi).
 Исповѣдница h. gyónó (nő).
 Исповѣдь n. gyónás, vallomás, bevallás.
 Исподъ i. alulról, alul.
 Исполить h. óriás.
 Испорознати cs. kiüríteni.
 Исправительный m. javító, jobbító.
 Исправити cs. megcsinálni, megkészíteni; megjavítani, kijavítani; — ся v. elkészülni, kijavíttatni; megjobbulni, megjavulni.
 Истрия cs. megfogni, mindent megfogni.
 Исудити cs. megijeszteni, megrémíteni; — ся v. megijedni, megrémülni.
 Исустити cs. lebocsátani, kibocsátani, leereszteni; — ся v. lebocsátkozni, leereszkeszteni.
 Иснутати cs. összebonyolítani, bebonyolítani; — ся v. összebonyolodni.
 Иснуцати cs. leereszteni, lebocsátani (gyakran); — ся v. leereszkeszteni, lebocsátkozni.
 Испытати cs. vizsgálni, kérdezni.
- Испытникъ h. vizsgáló.
 Испыть h. vizsgálat; próba.
 Иссопъ (hyssopus növt.) h. izzó.
 Истечи k. i. lefolyni, elfolyni; — ся v. elfolyni, eltűnni, elveszni.
 Истикъ h. ösztök, ösztöke.
 Истина n. igazság.
 Истинно i. valóban, igazán.
 Истинный m. valódi, igaz; őszinte.
 Истирати cs. törölgetni, letörölgetni; — ся v. letörölödni, lekopni.
 Истиха i. csendesen, halkán.
 Истность n. lényeg, valóság.
 Истнота n. lény, lényeg.
 Истовчи cs. összetörni, összeverni; — ся v. összetöreíteni.
 Истовый m. valódi, valóságos.
 Истокъ h. kifolyás, ér, forrás.
 Истолочити cs. összegázolni (a füvet).
 Истоптати cs. összetaposni, megtaposni, legázolni.
 Историкъ h. történetíró, történész.
 Исторический (-ый) m. történeti, történelmi.
 История n. történet, történelem.
 Источникъ h. forrás, ér; kutfő, kutforrás.
 Истрия n. Isztria.
 Истрия cs. lerázni, levetni; — ся v. lerázatni.

Истый m. ugyanaz, éppen az, az igazi.	Исчезлый m. eltűnt, elenyészett, elveszett.
Исусъ h. Jézus.	Исчезнути k. i. eltűnni, elenyészni, elveszni.
Исходити k. i. bejárni, beutazni; kinőni, kikelni (vetemény); eredni, származni.	Исчесати cs. megfésűlni; — ся v. megfésűlködni.
Исходный m. kiinduló, kezdet —; исходный пункт: kiinduló pont.	Исчерькати cs. összefirkálni, összeírni.
Исходъ h. kiindulás, kimenettel, kiköltözés; книга исхода: Mózes 2-ik könyve (exodus).	Исчислити cs. kiszámítani, elszámolni.
Исходячий m. kimenő; kiemelkedő, kinyuló.	Ишити cs. megvarrni, összevarrni; kivarrni, kihimezni; — ся v. megvarratni.
Исхуднути k. i. elsoványodni, megsoványodni.	Итакъ k. és így; azért, tehát.
Ицѣлити cs. meggyógyítani; — ся v. meggyógyulni.	Ихъ nm. őket, övék.
	Иши k. még.
	Ишпанъ h. iszán.
	Ище k. még.
	Ищи k. még.

К.

К, к : a rutén ábéczé tizedik*) betűje; magyarban k.	Кавалець h. darab.
Кабанъ (sus scrofa állt.) h. vaddisznó, vadkan.	Каварня n. kávéház.
Кабать h. szoknya, női szoknya.	Кавиль h. kávé.
Кабя k. hogyha, ha.	Кавка (corvus monedula állt.) n. csóka.
Кавалеристъ h. lovaskatona.	Карапецъ h. mécses, mécs.
Кавалекъ h. darab, tuskó.	Кагля n. kályha.
	Кадеть h. hadapród, kadét.

*, A ruténban i mint önálló hang, tehát mint betű, nem szerepel; a templomi szláv könyvekben i-nek, magánhangzó előtt j-nek mondatik, és mint önálló hangnak meg van a maga betűje (ї) is.

- Кадио s. tömjén; füstölőszer, illatszer.
 Кадильница n. füstölő.
 Кадити cs. tömjénezeni.
 Кадубъ h. kut (melynek falazatát vájt tölgyfa képezi).
 Кадь n. kád, nagy hordó.
 Кажба n. beszélés, elbeszélés, elmondás.
 Каждоденный m. mindennapos, mindennapi.
 Каждый nm. mindegyik, mindenik, kiki, minden; каждый собъ: kiki magának, szerteszéjjel.
 Казальница n. szószék.
 Казаниця n. szószék.
 Казань n. egyházi beszéd, prédikáció.
 Казаня s. oktatás; egyházi beszéd.
 Казатель h. hitszónok.
 Казательница n. szószék.
 Казати cs. mondani, megmondani; mutatni; — ся v. mutatkozni, látszani, tet-szeni.
 Казити cs. rontani, rombolni; — ся v. romolni, eltörni.
 Казка n. mese; elbeszélés.
 Кайла h. kajла (ökör).
 Кайластый m. kajла, kajла-szarvu.
 Каинъ h. Káin.
 Кака n. piszok, szemét, bélsár.
 Какати k. i. kakálni, kiüríteni a bélsarat.
 Како i. hogyan, miképpen? — s. a rutén (szláv) k betű neve.
 Каламайка n. a rutén népdal egy neme, kálámájká.
 Каламарь h. tentatartó.
 Каламутити cs. zavarni (vizet); — ся v. zavarodni.
 Каламутный m. zavaros.
 Калапошь h. kalapos.
 Калапъ h. kalap, magyar-kalap.
 Каларабъ (brassica oleracea gongyloides növt.) h. kalarábé.
 Калачъ h. kalács.
 Календария n. naptár.
 Календарь h. naptár.
 Калиберъ h. a cső átmérője, öble (puskánál stb.).
 Калило s. tüzes vas; a tüzes vas lehűtésére szolgáló viz.
 Калильный m. tüzesítő, izzító.
 Калина (viburnum lantana növt.) n. vad bangita; черлена калина (viburnum opulus növt.) kánya bangita, vörös bangita.
 Калинка lásd: калина.
 Калиникъ h. bangitacserje, bangita bokor.
 Калиновый m. bangitából való, bangita —
 Калити cs. izzítani, edzeni; — ся v. edzetni, tüzesedni.
 Калкуль h. érdemjegy.
 Каллиграфия (-gr-) n. szépírás.
 Калопъ h. galopp.
 Каль h. sár, pocsolya.

Кальвинка n. káломиста nõ,
reformált vallásu nõ.

Кальвинский (-ый) m. káломиста,
reformált.

Кальвинъ h. káломиста, refor-
mált férfi.

Кальга n. kályha.

Кальга h. nyomorék, béna,
koldus.

Калѣчити cs. megnyomorítani,
nyomorítani; kerékbe törni;
— ся v. megnyomorodni,
nyomorékká lenni.

Калюга m. sár, pocsolya.

Калюжа n. sár, pocsolya.

Калюжина n. sár, pocsolya.

Каляный m. sáros, mocskos,
piszkos.

Каляти cs. piszkolni, sározni;
— ся v. sározódni.

Камера n. kamara, kincstár;
kamara.

Камератство s. pajtáság, ba-
rátság, társaság.

Камерать h. társ, pajtás;
bajtárs.

Каменарь h. kőmíves, kőfa-
ragó.

Каменистый m. köves, kőalaku.

Каменикъ h. köves vidék;
tömlöcz, börtön.

Камень h. kő; капустяный
камень: káposztás kő.

Каменити k. i. kövülni, meg-
kövülni.

Камеральный m. kamarai,
kincstári.

Каменный m. kőből való, kő

—; камяное сердце: kőszív;
чоловѣкъ камяного сердца:
kőszívü ember.

Кампания n. hadjárat.

Камфоровый m. kámforból
való, kámfor —

Камфоръ h. kámfor.

Камеицеъ h. kövecske, kis kő,
kavics.

Камѣнный m. kőből való, kő
—; камѣнный породоъ (növt.):

béregzi zuzmó; камѣнна гора:

kőbánya, kővágás; камѣнное

начѣня: kőedény; камѣнна

куна: kőrakás, kőhalom;

камѣнный выгдль: kőszén;

камѣнное ванно: kőmész,

мészкő; камѣнна содь: kő-

só; камѣнна стѣна: kőfal;

камѣнна дорога: kőút.

Камѣнь h. kő.

Камѣня s. kövek, sok kő.

Камѣнярь h. kőfaragó.

Камѣнярскый m. kőfaragói.

Камяный m. kőből való, kő —

Каналошь h. csatorna, itató-
gödör.

Каналеи h. kanapé.

Канарикъ (fringilla canaria

állt.) h. kanári pinty, ka-

nári madár.

Канавасъ h. kanavász, kana-

vász vászon.

Кандаловка n. kandalló.

Кандаловъ h. kandalló.

Кандидать h. jelölt, kijelölt,

Кандидация n. kijelölés.

- Каникула n. kánikula, ebnapok
nyáron.
- Канковъ h. vászonujjas.
- Канна n. kanna, kanta.
- Канониръ h. tüzér.
- Канонизация n. szentté avatás.
- Каноникъ h. kanonok.
- Каноничество s. kanonokság.
- Канонъ h. szabály, rendszabály; egyházi törvény, kánon.
- Канта n. kanna, kanta.
- Кантаръ h. kantár.
- Кантонировати cs. beszállásolni (katonát); tanyázní.
- Канцелария n. írószoba, канцеллária.
- Канцлеръ h. kanczellár.
- Канцловъ h. kancsó.
- Канчукъ h. kancsuka.
- Канчухъ h. kancsuka.
- Канюкъ (strix scops állт.) h. csuvik, kuvik, kis bagoly.
- Каня (milvus regalis állт.) n. közönséges kánya; — (astur palumbarius állт.) közönséges héja.
- Канячий (-ий) m. kányáé, héjáé, kánya —, héja —; канячѣ чоботы (campanula növт.): harangvirág.
- Каолинъ h. porcellánföld.
- Канелюхъ h. díszkalap.
- Канелянъ h. káplán.
- Капетанъ h. kapitány, százados.
- Капецъ h. boeskor, vászonlábbeli (a halottnál); botos.
- Капиталистъ h. tőkepénzes.
- Капиталъ h. tőke, tőkepénz.
- Капитанский (-ий) m. kapitányi, századosi.
- Капитанство s. kapitányság.
- Капитанъ h. kapitány, százados.
- Капитулировати cs. letenni a fegyvert.
- Капитуль h. káptalan.
- Капка n. csepp, csöpp.
- Капкати cs. csöppenteni, cseppegtetni; — k. i. cseppegni.
- Капланъ h. káplán; segédlelkész.
- Каплиця n. kápolna.
- Капунити cs. kiherélni a kakast.
- Капунъ h. kappan.
- Каплѣ t. csöppek, cseppek.
- Капля n. csöpp, csöppecske.
- Капнути k. i. csöpögни, csep-penni.
- Каповъ h. kopó, vadászkutya; карó (lapdajáték).
- Капра n. csipa.
- Каправый m. csipás.
- Каправѣти k. i. csipásodни.
- Капраль h. káplár, tizedes.
- Капликъ h. süvegese (a pus-kán), kapszli.
- Капура n. kapu.
- Капуста (brassica növт.) n. főzelék káposzta, káposzta; бѣла капуста (brassica oleracea növт.) fehér, fejes káposzta; кучерява капуста (brassica crispa növт.) fodor

- káposzta; черлена капуста (brassica rubra növт.) vörös káposzta; заяча капуста (bupleurum növт.) nyulkáposzta, szingallér.
- Капустяникъ h. káposztás kő; káposztás béles.
- Капустяный m. káposztás; капустаный гордóвъ: káposztás hordó; капустяный родóль: káposztalé.
- Капуцинъ h. csuklyás barát, kapuczinus.
- Капцы t. vászon lábbeli (a halott számára).
- Капча n. kapocs.
- Капчаный m. kapcsolt, kapocsossal biró.
- Капчати es. kapcsolni, bekapcsolni; — ся v. bekapcsolni magát.
- Капа n. büntetés, bünhödés; kár, veszteség.
- Карабинъ h. karabély.
- Карабуля n. koszorualaku fejék (pór nőknél).
- Каравай h. ünnepi kenyér.
- Караваъ h. utazó társaság keleten, karaván.
- Каракаты t. rövidszáru páraszt csizma.
- Караный m. megbüntetett, bünhödött.
- Караня s. büntetés, bünhödés.
- Карапъ h. mihaszna, koszos (malacz); semmitérő (malacz); hitvány.
- Карасикъ h. kis kárász.
- Карась (cyprinus carassius állт.) h. kárászponty, kárász.
- Каратель h. büntető, fenyítő.
- Карательный m. fenyítő, büntető.
- Карати es. büntetni, fenyíteni.
- Карачунъ h. karácsonyi kalács.
- Карий (-ый) m. barna, fekete (szem).
- Карика n. karika.
- Карикашъ h. karikás ostor.
- Каринтия n. Karintia.
- Каркъ h. nyak, nyakszirt.
- Карно ся sz. i. feketéllik, sötétéllik.
- Каридость n. alárendeltség, fegyelem.
- Карный m. feketés, barna.
- Карпаты t. Kárpátok, kárpáti hegyek.
- Карта n. kártya.
- Картавити k. i. elcsenéveszedni, elhitványodni.
- Картавый m. hitvány, elcsenevészesedett.
- Картина n. kép, festmény.
- Картка n. kis kártya, czédula; levélke.
- Картофель (solanum tuberosum növт.) h. burgonya, krumpli.
- Карточка n. kártyácska, jegy, levélke.
- Картуновый m. kartonból való, karton —
- Каргунъ h. karton.
- Картя n. kártya; картѣ игра-ти: kártyázni.

- Картязловати es. kártyázni.
 Картяшъ h. kártyás.
 Карфа n. karfa.
 Карцеръ h. tömlőcz, börtön.
 Каса n. pénztár.
 Касарня n. kaszánya, laktanya.
 Касашиъ h. kaszás; kaszás-
 csillag.
 Каска n. mese, monda.
 Касочка n. mese, monda.
 Каспійское море : kaspi tenger.
 Касса n. pénztár.
 Кассационный m. semmítő;
 кассационна палата : sem-
 мítőszék.
 Кассиръ h. pénztáros, pénz-
 tárnok.
 Каста n. kaszt, néposztály.
 Катавасия n. templomi ének.
 Катакомбы t. földalatti épít-
 kezés, katakomba; sirbolt,
 (a régiéknél).
 Каталогъ (-gus) h. névsor;
 névjegyzék,
 Каталогъ (-g) h. névsor, sor-
 jegyzék, könyvjegyzék.
 Катанка n. szoknya.
 Категория (-go-) n. osztály,
 osztályrend; categoria, fo-
 galomkör.
 Катедра n. tanszék, püspöki-
 szék.
 Катедральный m. székes.
 Катерина n. Katalin, Katicza,
 Kati.
 Катихизаторъ h. hitelemző.
 Катихизация n. vallástanítás,
 hitelemzés.
- Катихизисъ h. hittan, vallástan.
 Катихисъ h. hittan, vallástan.
 Катичья n. bojt, rojt.
 Катованный m. kinzott.
 Катовати es. kinozni.
 Католикъ h. római katholikus
 férfi.
 Католицизмъ h. katholicizmus,
 a római egyház vallástana.
 Католический m. katholikus,
 római katholikus; közön-
 séges, egyetemes, általános.
 Католичество s. a római egy-
 ház vallástana.
 Католичка n. római katho-
 лика nő.
 Катранъ h. kötő, előkötény.
 Катуня h. katona; пошовъ у
 катуны : elment katonának,
 elvitték katonának.
 Катунство s. katonaság, kato-
 náskodás; hadsereg.
 Катуньский (-ный) m. katonai.
 Каучукъ h. ruganyos gyanta,
 kaucsuk.
 Кафтизма n. szakasz (a zsol-
 táros könyvben), könyv.
 Кацабайка n. női felöltő, ka-
 czabájka.
 Кача s. kis kacska, kacsácska.
 Качаня n. mángorlás, ruha-
 símitás; laskanyújtás.
 Качати es. hengeríteni, gurí-
 тани; ruhát mángorolni, ru-
 hát símitani, nyujtani (tész-
 tát); — ся v. gurulni, hen-
 gerközni.

- Качатко s. kis kacsa.
 Качачий (-ий) m. kacsából való, kacsa —
 Качка (anas állt.) n. kacsa, guca, récze; дика качка (anas boschas állt.) vad kacsa; паська качка (anas domestica állt.) házi kacsa.
 Качки t. fakarok, melyekre gombolyításkor ráteszik a motyót.
 Качолка n. mángorló fa; ласканыújtó, sodrófa.
 Качуръ h. himkacsa, gacsér.
 Качя s. kis kacsa.
 Каша n. kása, köleskása.
 Кашель h. köhögés; сухой кашель: szamárr hurut.
 Кашеваръ h. szakács.
 Кашля s. köhögés, köhécseles.
 Кашлати k. i. köhögni, köhécselni.
 Каштанъ (castanea növt) h. gesztenyefa; gesztenye.
 Каяня s. töredelem, bünbánat, megbánás.
 Каяти ся v. bűnhődni, vezekelni; megbánni, megtérni.
 Квадратный m. négyszögű, négyszöges, négyzetes.
 Квадратовый m. négyszögű, négyszöges.
 Квадратъ h. négyszög.
 Квадрубъ h. ruhatartó szekrény
 Кваканя s. kvákogás, kurutytyolás, brekegés.
 Квакати k. i. brekegni, kurutytyolni.
 Квакоуѣти k. i. brekegni, kurutytyolni, kvákogni, (huzamosan).
 Кванъ h. sűrű moslék.
 Квартиль h. lakás, szállás.
 Квартира n. lakás, szállás.
 Квартирмайстеръ h. szállás-csináló, szállásmester.
 Кварць h. kovakő, kovag, kvárez.
 Квасити cs. savanyítani, besavanyítani; — ся v. savanyodni, megsavanyodni.
 Квасини n. savó.
 Квасный m. savanyu; ásványos; квасна вода: savanyu víz, borvíz.
 Квась h. kovász; sav (vegyszerben).
 Кватерка n. kerty, egy hajtás (ital).
 Кватирка n. kerty, egy hajtás (ital).
 Квашеный m. savanyított, kovászos.
 Квитанция n. nyugtatvány, elismerés.
 Квитка n. virág.
 Квигнути k. i. virítani, virágoztatni.
 Квитовати cs. kiegyenliteni.
 Квигъ h. kiegyenlítés: теперь уже квигъ: most már nem tartozunk egymásnak, már kvиттек vagyunk.

Квичати k. i. visitani, sívítani, sikoltani.

Квокати k. i. kotlani.

Квочка n. kotló, kotlós tyuk.

Квочити k. i. kotlani.

Квѣлити k. i. nyeríteni (ló).

Квѣтка n. virág.

Квѣтокъ h. virág.

Квѣтний m. virágos.

Квѣтчастый m. virágos.

Кегенька n. nagyságos asszonyka.

Кегеня n. nagyságos asszony, nagyasszony.

Кедрѡвникъ h. czédruerdő.

Кедровый m. czédрус —

Кедръ (pinus cedrus növt.) h. czédрусfa.

Кедь k. ha, hogyan; mikor, midőn.

Келепъ h. csákány.

Келефъ h. csákány.

Кельтованя n. költés, költekezés.

Кельтовати cs. költeni, költekezni; elkölteni, megenni.

Кельтунокъ h. költés, költekezés, pazarlás, fényűzés.

Кельчикъ (-g) h. költség.

Кендериця (zea mays növt.) n. tengeri kukoricza.

Кеньдочъ h. kenőcs.

Кеня csak összetételekben mint : *баюскеня* : bajuszkendő.

Кервистѡсть n. vérmesség.

Кервистый m. véres, vérmes, bővérű, telivér.

Кергеловати (-get-) cs. kergetni, hajtani, üzni.

Керейтовити k. i. kerülői tisztet viselni.

Керейтовъ h. kerülő, csősz.

Кереня n. erjedésbe ment szilva (a pálinka főzéshez).

Керечунъ h. karácsonyi kalács.

Керешкедийиуъ h. kereskedés.

Керятина n. vakondturás.

Кершцы t. boeskor; botos.

Кертиска n. kertészné.

Кертисъ h. kertész.

Кертиця (talpa europea állt.) n. vakond.

Кертовый m. kerti.

Кертъ h. kert.

Кесарь h. császár.

Кесарьский (-ый) m. császári.

Кеселиця n. czibere, savanyított leves.

Кестеманъ h. kendő, szines kendő.

Кестеменъ h. kendő, keszkenő.

Кефа n. kefe.

Кефованный m. kefélt, megkefélt.

Кецоць h. szorós borjúk számára elkerített hely; borjuól.

Кешелистый m. kese, kesely.

Кешень n. zseb.

Кешеня n. zseb.

Кешервешный m. keserves.

Кешервешный мой животъ : keserves az én életem.

Кибы k. hogyan, ha.

Кивало s. inga.

- Кивана s. intés, billentés, mozditás, érintés, bántás.
- Кивати es. bántani, érinteni, mozgatni, mozditani; billenteni, biezegni; — ся v. mozogni, mozdulni, ingani, lengeni.
- Кисерьовати es. keverni (szántóföldet).
- Кисетваласташь h. követválasztás, képviselő választás.
- Кисеть h. követ, képviselő.
- Кивнути k. i. inteni, billenteni, mozditani.
- Кивотный m. frigyszekrényhez tartozó.
- Кивоть h. frigyszekrény.
- Кий h. fütőkös, bot.
- Кийцерешка n. kétszeres buza, tavaszi buza.
- Кийшакъ h. nagy kés.
- Кила t. tők, here, sérv.
- Килавный m. tőkös, sérves, szakadt.
- Килавѣти k. i. megtőkösödni, megszakadni.
- Килакъ h. puczér veréb.
- Кило sz. ezer; килограмъ: kilogramm, ezer gramm; килолитеръ: ezer liter, kiloliter; километеръ: ezer méter, kilométer.
- Килы t. tökösség; here, tők.
- Кимакъ h. fatuskó, tuskó.
- Кимвалъ h. czimbalom.
- Кинуть es. megbántani, megérinteni; megharapni (eb); — ся v. megmozdulni.
- Киплятокъ h. forró víz.
- Киплячий (-ий) m. forró, pezsgő, bugyogó.
- Кипрь h. Cziprus szigete.
- Киптаръ h. ujjatlan suba, ujjatlan felöltő.
- Кипѣти k. i. forni, főni.
- Кириллица n. cзырил írás, szláv írás.
- Кирилъ h. Cзырил.
- Кирница n. forráskut, kut.
- Кисасонка n. kisasszony.
- Кисасоня n. kisasszony.
- Кислити es. savanyítani, besavanyítani.
- Кисловатый m. savanyus.
- Кислость n. savanyuság, sav.
- Кислый m. savanyu, savanyított.
- Киснути k. i. savanyodni, erjedni; kelni (tészta).
- Кистъ n. bojt, rojt; ecset.
- Кита n. szösz csomó, kita.
- Китаецъ h. khinai, sinai
- Китай h. Khina, Sina.
- Китиця n. bojt; fürt; a kéve fürtös vége.
- Китъ (balaena állт.) h. ezet, ezethal.
- Кишасонка n. kisasszony.
- Кишасоня n. kisasszony.
- Кишеня n. zseb.
- Кишка n. bél.
- Кишкертъ h. kiskert, virágoskert.
- Киякъ h. karó, fütőkös.
- Кияня n. karó; furkós bot, fütőkös.

Кладка n. lakat.
 Кладь h. kincs.
 Кламати es. csalni, rászedni, ámítani; — ся v. csalódni, rászedetni.
 Кламство s. csalás.
 Кланяти ся v. köszönni, üdvözölni, meghajolni; leborulni.
 Кланатый m. lecsüngő fülü.
 Класа, класса n. osztály; rend, rang.
 Классификация n. osztályozás.
 Класти es. rakni, helyezni, tenni; — ся v. helyezkedni, rakódni, rakatni.
 Класъ h. kalász.
 Клебанъ h. kalap.
 Клебаня s. kis kalap.
 Клевета n. rágalom.
 Клеветаня s. rágalmazás.
 Клеветати es. rágalmazni.
 Клеветникъ h. rágalmazó férfi.
 Клеветница n. ráгalmazó nő.
 Клей h. enyv, mézga.
 Клейистый m. enyves, ragasztható.
 Клейити es. enyvezni, ragasztани.
 Клеина n. jávorerdő.
 Кленовый m. jávorfából, juharfából való.
 Клеиъ (acer növt) h. jávor, juhar, jávorfa, iharfa.
 Клепало s. deszka, melyen kelepelnek; ülő vas, ülő.
 Клепаный m. kalapácsolt, vert.
 Клепаня s. kalapálás, kelepelés.

Кленати es. kalapálni, kelepelni; кленати косу: kiverni a kaszát.
 Кленачъ h. kalapács.
 Клерикъ h. klerikus, papnövendék.
 Клецикъ h. darabka, darab, szelet.
 Клибикъ (tringa pugna állт.) h. bibicz, vibicz.
 Кликаня s. kiabálás, kiáltozás.
 Кликати es. híни, szólítani, kiabálni; — ся v. kiáltани egymást, szólítani.
 Кликнути es. híни, szólítani.
 Кликъ h. kiáltás, kiabálás;
 Клима n. klima, éghajlat.
 Клиника n. kórház.
 Клиноватый m. ékalaku.
 Клинокъ h. faszeg; penge (a kardon).
 Клииъ h. éк, faék, vasék, faszeg; ülep; — (acer növt.) juharfa, jávorfa; — (perca fluviatilis állт.) h. folyam-süгér.
 Кличикъ h. kis faszeg; kis éк.
 Клиросъ h. karhely a templomban.
 Клирь h. papság, egyháзи rend.
 Клобукъ h. széles karimájу kalap.
 Клобухъ h. széles karimájу kalap.
 Клони́ти es. hajtани, görbíteni; — ся v. hajolni, borulни.

- Клопкати es. kopogni, kopogtatni.
 Клопота n. baj, alkalmatlanság, szorultság.
 Ключа s. cserü, kócz.
 Ключаный m. cserüből való, cserü —, kóczos.
 Клубити ся v. gombolyodni, kavarogni (füst).
 Клубокъ h. gombolyag.
 Клубъ h. csipő.
 Клы t. agyar; szemfog.
 Клыпати k. i. pislogni, pislantani.
 Клыпка n. szempilla.
 Клыпати k. i. pislogatni, pislantani.
 Клытка n. kalitka.
 Клыщъ (ixodes ricinus állт.) h. kullancs, kutyakullancs.
 Клыщъ t. harapófogó.
 Ключа n. kutaes; horog, horogas rud; kutyém.
 Ключъ h. madár esőr.
 Ключа n. galuska.
 Ключка n. galuska.
 Ключити k. i. sznylődni, félálmosan lenni.
 Ключити k. i. félig álomban kinlődni, nyomorogni.
 Ключарити es. kulcsári tisztet viselni.
 Ключарь h. kulcsár.
 Ключарька n. kulcsárné.
 Ключикъ h. kis kulcs, kulcsocska.
 Ключити es. összekulcsolni, zárni.
- Ключъ h. kulcs.
 Кляганецъ (-gá-) h. kocsonya.
 Клягати (-gá-) es. oltani, oltót tenni; — си v. megaludni.
 Клягъ (-g) h. oltó, tejoltó.
 Клямба n. pánt.
 Клямна n. riska tehén, sovány tehén.
 Клянути es. átkozni, átkozódni.
 Кляти es. átkozni, elátkozni.
 Клятба n. eskü, átok; átkozás.
 Клятва n. eskü, hit.
 Клятвенный n. esküvel fogadott.
 Клятвопреступникъ h. esküszegő, hitszegő.
 Кляча n. kancza, kanczaló.
 Клячати k. i. térdelni, térdelpelni.
 Кметъ h. jobbágy.
 Кмениникъ h. köményes, köménynyel bevetett hely.
 Кмениный n. keménymagos.
 Кмень (carum carvi növt.) h. kömény.
 Кмотерь h. кома.
 Кмотра n. комаasszony.
 Кмотрь h. кома.
 Книга n. könyv; книга бытия: Mózes első könyve, a teremtés könyve, genezis.
 Книгария n. könyvkereskedés.
 Книгарь h. könyvkereskedő.
 Книгопечатаня s. könyvnyomtatás, nyomdászat.
 Книгопечатаня n. könyvnyomda.
 Книгохранитель h. könyvtárőr.

- Кнѣжка n. könyv, kis könyv.
 Кнѣжникъ h. irástudó; tanult, tudós.
 Кнѣжный m. könyvi, könyv —
 Кнѣшь h. béles, kalács.
 Кнорозъ h. vadkan; kandisz-
 нó, kan.
 Кнѣшь h. béles, kalács.
 Кнѣжня n. herzegasszony,
 herzegné; fejedelemasszony,
 fejedelemné; menyasszony
 (esküvőkor).
 Кнѣжеский (-ый) n. fejedelmi,
 herzegi.
 Кнѣжество s. fejedelemség.
 Кнѣзь h. fejedelem, herzeg;
 вóлегэну (esküvő napján).
 Ко e. hoz, hez, höz; felé, ra,
 re; irányában.
 Кобеля n. tarisznya.
 Кобоча n. halfogó kosár.
 Кобы k. honyha, ha.
 Кобыла n. kancza, kanczaló.
 Кобылка n. kis kancza; a
 nyüstöt alkotó fonalak (szó-
 vószéknél); hurok a nyüstön.
 Кобылиця n. fűrészállvány,
 fűrészláb.
 Кобылочка n. kis kancza.
 Кобыличный (-ый) m. kancza —,
 kanczához tartozó.
 Ковало s. ülő, ülővas.
 Коваль k. kovács.
 Ковальный m. kovácsoló.
 Ковальский (-ый) m. kovács —
 Ковальство s. kovácsmesterség.
 Ковальня s. kovácsműhely.
 Ковань n. ércz.
- Ковати es. kovácsolni, vasalni;
 vágni (a kopott malomkö-
 vet); kakukolni; зазуля
 ковать: kakukol, szól a
 kakuk; — ся v. vasaltatni,
 kovácsoltatni.
 Ковачъ h. kovács.
 Ковбаса n. kolbász.
 Ковдовати es. koldulni, ala-
 mizsnát kérni.
 Ковдошка n. koldusasszony,
 koldusné.
 Ковдоушъ h. koldus, kéregető.
 Ковды t. összekodult holmi;
 koldulás; ити на ковы:
 koldulni menni.
 Ковкати es. kopogtatni, ko-
 pogni.
 Ковната n. szoba.
 Ковиѣрь h. gallér, subagallér.
 Ковнота n. baj, akadály, al-
 kalmatlankodás; szorultság.
 Ковтати k. i. kopogtatni, ko-
 pogni.
 Ковтикъ h. fülbevaló.
 Ковчегъ h. szekrény: frigy-
 szekrény; bárka.
 Ковшакъ h. kórság.
 Ковырдаги es. kavardálni, ka-
 vargatni.
 Ковѣкъ h. fülbevaló.
 Когуть h. kakas; кождый ко-
 гуть на свойдмъ смѣтю
 смѣлый: minden kakas ur
 (eredetiben: bátor) a maga
 szemétdombján (eredetiben:
 szemetén).
 Кодексъ h. törvénykönyv.

- Кожа n. bőr; héj (a gyümölcsön).
- Кожаный m. bőrből való, bőr —
- Кожевникъ h. timár, varga.
- Кожица n. bőrke, bőrcske; hártýácska, héjaeska.
- Кожукъ h. bőrujjas.
- Кожухъ h. bőrujjas.
- Коза n. kecske; duda (kecskebőrből).
- Козакъ h. kozák.
- Козарь h. kecskepásztor; a gomba egy faja.
- Козель h. kazal, asztag.
- Козинъ m. kecskéé, kecske —; козины роги: kecskeszarv.
- Козлина n. léczbe vert faszegek (ezek tartják a háztetőre rakott szalmát).
- Козлятина n. kecskehus.
- Козубатый m. potrohos, bendős.
- Козубъ h. bendő, nagy has.
- Козунъ h. fakéregből készült kosár.
- Кокарда n. csokor.
- Коколь (agrostemma githago növт.) h. konkoly.
- Кокоръ h. kakas.
- Колбаса n. kolbász.
- Колесати es. mozgatni, ingatni, megrázni; — ся v. mozogni, inogni.
- Колера n. kolera, pestis.
- Колесарь h. kerékgyártó.
- Колесиско s. nagy kerék.
- Колесище s. nagy kerék.
- Колесница n. kocsi, szekér.
- Колесовый m. kerékhez való, kerékhez tartozó.
- Колесо s. kerék.
- Колесовати es. kerékbe törni.
- Колесце s. kis kerék.
- Колесятко s. kis kerék, kerekecske.
- Колешня n. szekérszin, fészter.
- Колея n. kerékvágás.
- Колѣ i. mikor, midőn; — k. ha, midőn.
- Колѣба n. sátor, szalma kunyhó.
- Колѣбы i. bármikor.
- Коливо s. főtt mézes buza, mely a halottak emlékére vitetik a templomba megszentelés végett.
- Коливорѣтъ h. esiga; rokka.
- Колѣка n. kólѣка, gyomorgöres.
- Колѣсь i. valamikor, egykor; колѣсье-колѣсь: immel-ámmal, hébe-korba, vontatva.
- Колѣчество s. mennyiség; tömeg.
- Колѣциумъ (-gi-) h. főiskola.
- Коло s. kör; kerék.
- Коло i. körül, mellett; коло мене: körülém.
- Коловый m. karóból álló, karó —
- Колода n. tuskó, tőke; kaloda.
- Колодѣца n. lakat.
- Колодка n. lakat.
- Колодѣй h. kerékgyártó.
- Колодязъ h. kút.
- Колодязникъ h. kútásó.
- Колодязный m. kúti.

Колокь h. faszeg, czövek.
 Коломазь h. szekérkenőcs.
 Колонистъ h. gyarmatos, lete-
 lepedett.
 Колония n. gyarmat, telep.
 Колонна n. oszlop, csapat.
 Колоннско s. kenderföld.
 Колоннице s. kenderföld.
 Колония (cannabis sativa növt.)
 n. kender.
 Колоньянка n. kenderföld.
 Колосити ся v. kalászosodni, fe-
 jet hányni (a kalász).
 Колосище h. nagy kalász.
 Колосный m. kalászos.
 Колосовати cs. nyomtatni, esé-
 pelni.
 Колосокъ h. kis kalász.
 Колоссальный m. nagy terje-
 delmü, óriási.
 Колось h. kalász; füzér.
 Колоса s. kalászosok sokasága,
 sok kalász.
 Колосный m. kalászos.
 Колоти cs. (дашто) hasítani,
 rekeszteni; (дакого) bökni,
 szúrni; — ся v. hasadni;
 megszurni magát.
 Колотити cs. keverni, habarni,
 zavarni; күрölnи (vaját);
 — ся v. kavargogni, zava-
 ródni.
 Колотюшка n. habaró eszköz;
 күрöлö, zurborló.
 Коль h. karó.
 Кольсати cs. ringatni, renget-
 ni; — ся v. ringatózni, hin-
 tázni.

Кольска n. böleső.
 Коль i. mennyi, minő; —
 k. midőn.
 Колька n. nyilalás.
 Колькавий m. szurós, hegyes,
 tüskés.
 Колькати cs. szurdallni, szurni;
 колькати ня: nyilal engemet.
 Колький (-ий) m. hányadik,
 melyik.
 Колько i. hány, mennyi.
 Кольце s. láncszem; csira (a
 magon).
 Кольцо s. gyűrű.
 Кольчиги ся v. csirázni.
 Кольковати k. i. térdepelni,
 térdelni.
 Колько (т. кольки) s. tér-
 decske, térd; на кольки:
 térdepelj le!
 Кольный m. térdi.
 Кольно s. térd; bütök, iz;
 nemzetség, családja.
 Кольнопреклонный m. térdelő.
 Кольнице s. iz, bütök; csukló.
 Колья n. ut, utvonal, kerék-
 vágás.
 Колючий (-ий) m. szurós, tö-
 vises, tüskés.
 Колючка n. tövis, túske, bő-
 gács.
 Коляда n. karácsonyi ajándék;
 éneklés karácsonykor.
 Колядовати cs. karácsonyi
 éneket énekelni.
 Колячка n. tövis, túske.
 Команда n. vezénylet, parancs;
 hadparancsnokság.

- Команданшъ h. vezénylő, parancsoló.
 Командовати es. vezényelni, vezérelni, parancsolni.
 Команиця (trifolium növt.) n. lóhere.
 Комарище h. nagy szunyog.
 Комаръ (culex állt.) h. szunyog.
 Комашня n. halotti tor, zomotor.
 Комедия n. bohózat, tréfás eset.
 Комедияшъ h. komédiás; színész.
 Комета n. üstökös, üstökös csillag.
 Коминарь h. kéményseperő, kotró.
 Коминъ h. kémény.
 Комисаръ h. komiszáros, csendbiztos.
 Комисия n. bizottság.
 Комисный m. komisz, durva.
 Комисия n. bizottság; megbízás, utasítás, meghagyás.
 Коммуникация n. közlekedés.
 Комната n. szoba.
 Комониця (trifolium növt.) n. lóhere.
 Комора n. kamara, éléstár.
 Коморка n. kis kamra, kamrácska.
 Коморча s. kis kamra.
 Коморчина n. sejt (a lépes mézen).
 Комосити ся v. fészkelődni, nyugtalanzkodni, izegni-mozogni.
 Компакторъ h. könyvkötő.
 Компания n. század; társaság.
 Компасъ h. tájékoztató, kompasz.
 Конаня s. haldoklás.
 Конати k. i. haldokolni, haldoklani.
 Конаръ h. ág, faág.
 Конвенция n. szerződés.
 Конвикторъ h. tápházban élő, konviktor.
 Конвиктъ h. tápház, konviktus.
 Конгрегация (-gregá-) n. gyűlés, gyülekezet; papi gyűlés; megyegyűlés.
 Конгруа (-gru-) n. papi illeték.
 Конда h. kandisznó, kan.
 Кондакъ h. egyházi ének.
 Кондашита es. sertést őrizni, disznót őrizni.
 Кондашка n. kondásné.
 Кондашъ h. kondás, kanász.
 Кондиция (-g-) n. emelet.
 Кондиция n. emelet.
 Кондрать h. szerződés.
 Кондукторъ h. vezető, kalauz.
 Коневый m. ló —
 Конецъ h. vég; a darabnak vége; одъ конца до конца: elejétől végig, tövéről hegyire; esucs, hegyesucs; befejezés.
 Конечность n. szélsőség, a legvégsőbb határ.
 Конечный m. véges.
 Коникъ h. ló, lovacska; — (locusta viridissima állt.) szöcske.

- Кошина n. lóhus, ló.
 Конкуровати es. pályázni.
 Конкурсный m. pályázati,
 esőd —
 Конкурсъ h. pályázat; esőd.
 Кõдникъ h. lovas, lovas-katona.
 Кõдница n. lovasság.
 Конопель (cannabis sativa
 növт.) n. kender; бѣла ко-
 нопель: fehér kender, virá-
 gos kender; зелена коно-
 пель: fejes kender, magvas
 kender.
 Коноплянка n. kenderföld.
 Консисторiальный m. szent-
 széki.
 Консисторiя n. egyházi tanács,
 szentszék.
 Кõдньскiй (-мъ) m. ló —; кõднь-
 скiй зубъ: lófog.
 Конскрипция n. összeírás; nép-
 számlálás.
 Константинополь h. Konstánti-
 nápoly.
 Конституционный m. alkot-
 mányos.
 Конституция n. alkotmány.
 Конструкция n. összeállítás;
 szófüzés.
 Консуль h. konzul; ügyviselő
 (kereskedelmi).
 Контингентъ (-ge-) h. hadju-
 talék.
 Континентъ h. szárazföld, kon-
 tinens.
 Контрактъ h. szerződés, köte-
 lezvény.
- Контролировать es. ellenőrizni,
 átvizsgálni (a számadást).
 Контроль h. ellenőrzés.
 Концертъ h. hangverseny;
 összhang.
 Кõдчати es. végén járni, be-
 fejezéshez közelíteni; — ся
 v. végződni.
 Кõдчикъ h. csucs, él.
 Кõдчина m. vég; halál, ki-
 mulás.
 Кõдчити es. befejezni, bevég-
 gezni; meghegyesíteni, meg-
 hegyezni; — ся v. bevég-
 zõdni, haldokolni.
 Кõднь (equus caballus állт.) h.
 ló, paripa, mén.
 Конюхарити es. lovakat őrizni.
 Конюхарь h. csikós; lovasz.
 Конюшня n. lóistálló.
 Кõдничка n. lóganéj.
 Кона n. szénaboglya, boglya.
 Конация n. kapált föld.
 Конаптьвъ h. koppantó.
 Конаный m. kapált, megka-
 pált.
 Коная s. kapálás.
 Конатель h. ásó férfi.
 Конати es. ásni, kapálni.
 Коначити es. szurni, kiszurni.
 Коначка n. кара.
 Коначь h. vessző, darab vess-
 зő; bot.
 Коначь h. kapás, kapáló.
 Копервась h. гáлиць; копер-
 вась желъзный: vasgáлиць,
 зõлдгáлиць; копервась мѣд-
 ный: кék гáлиць, rézgáлиць.

Коицца n. boglya.

Кoine s. lándsá.

Коицати es. rugdalni, huzamosan rugni; — ся v. rugdolózni.

Коицуги es. megrugni.

Коицуршөөгь h. koporsó.

Коицуршөөгь es. koptatni; — ся v. kopni.

Коициге s. nagy pata.

Коицигий m. patás, körmös.

Коициго s. pata; köröm.

Кора n. kéreg, héj; kenyérhéj.

Корабель h. hajó.

Корабельщикъ h. hajós.

Корабъ h. hajó.

Коравити es. keményíteni.

Коравий n. kemény, merev; макас, nyakas.

Коравѣти k. i. keményedni.

Корела n. kolera, pestis.

Кордонъ h. örvonal, zárvonál.

Коренистый m. nagy gyökerű, gyökeres.

Коренити es. kiirtani, irtani gyökerestül; — ся v. gyökerezni, gyökeret verni.

Корень h. gyökér, tö.

Коренѣти k. i. gyökeresedni; megrögzени.

Корецъ h. véka.

Коречникъ h. felülről csapó kerék.

* Корзина n. kosár, kézi kosár.

Корити es. hódítani; ingerelni, bosszantani; — ся v. ingerkedni.

Корка n. héj (a fán), bőr (a kenyeren).

Коркоштъ t. váll, hát; на коркоштъ: vállra, hátára.

Корма n. táplálék, eledel, élelem.

Кормильница n. szoptató dajka.

Кормитель h. ápoló, tápláló.

Кормити es. táplálni, tartani, etetni; nevelni; — ся v. táplálkozni.

Кормлѣня s. táplálás, nevelés, neveltetés.

Кормоша n. kormos almafa, börgalmafa.

Кормошъ t. börgalma, kormos alma.

Корназь h. kandisznó; vadkan.

Корова n. tehén.

Короеаъ n. lakodalmi kalács, béles kalács.

Коровка n. tehénke, kis tehén; божа коровка (coccinella septempunctata állт.) böде, isten tehénkéje.

Королева n. királyné.

Королевичъ h. királyfi.

Королевна n. királyleány.

Королевский m. királyi.

Королевство s. királyság.

Королица n. királygomba.

Король h. király; felügyelő egy játéknál (a halottas háznál játsзák).

Корольский (-ий) m. királyi.

Корольщина n. koronajószág.

Коромисель h. vízholdó rud (vállон), válljáром.

- Корона n. korona.
 Коронация n. koronázás.
 Коронованя s. koronázás.
 Короновати cs. koronázni: —
 ся v. koronáztatni.
 Короная (bufo cinereus állт.)
 n. varangyos béка.
 Короста n. rüh, kosz.
 Короставый m. rühes, koszos.
 Коростѣль (crex pratensis állт.)
 h. haris.
 Корреспонденция n. levelezés.
 Корсы t. a szán görbe előrésze.
 Кортно ми: unatkozom.
 Корѣти k. i. megkivánni, ki-
 váncsi lenni; кортѣть ня:
 kedvem kerekedik, kedvem
 szottyán.
 Корячка n. kívánság; szeszély.
 Коруна n. korona.
 Корунация n. koronázás.
 Корунувати cs. koronázni.
 Корчага m. korsó.
 Корчажка n. kis korsó.
 Корчити cs. görbíteni, össze-
 huzni; — ся v. görbülни,
 összehuzódни, összezsugorod-
 ни (göresöktől).
 Корчма n. koresma, csapszék.
 Корчмарити cs. kocsmáros-
 kodни.
 Корчмароуъ h. kocsmáros.
 Корчмарь h. kocsmáros.
 Корчмарька n. kocsmárosné.
 Коршма n. koresma.
 Коршмарь h. kocsmáros.
 Коршунъ (astur palumbarius
 állт.) h. héяа.
 Коритарь h. teknőcsináló.
 Корытище s. nagy teknő.
 Корытница (emys europea állт.)
 n. teknősbéка.
 Корыто s. teknő.
 Корытце s. teknő, kis teknő.
 Корытя s. teknő.
 Корытятко s. kis teknő.
 Корѣтити cs. irtани, kiirtани; —
 ся v. meggyökerеседни, gyö-
 керезни.
 Корѣнистый m. gyökerес, gyö-
 керekkel biró.
 Корѣнникъ h. gyökерekkel be-
 нött hely.
 Корѣнь h. gyökér.
 Корѣньовый m. gyökérből való,
 gyökér —
 Корѣня s. sok gyökér; фüszer;
 корѣнями торгуючий: фüszer-
 kereskedő.
 Коса n. kasza; varkocs, haj-
 fonadék; uszony, halszárны.
 Касалодъ h. kaszáló, rét.
 Косауъ h. kaszás; kaszás-
 csillag.
 Косень h. julius, сзент Якаб-
 hava.
 Косецъ (t. кòсцѣ) h. kaszás.
 Косити cs. kaszálni; гòрбén
 нézни; — ся v. lekaszáltат-
 ни; гòрбén нézни.
 Косиця n. virág.
 Косичка n. virág.
 Косматити cs. felborzolni; —
 ся v. felborzолódни, борзассá
 вáлни.

- Косматость n. szőrösség, borzasság, bozontosság.
 Космачка (ribes grossularia növт.) n. köszméte bokor.
 Космачки t. köszméte.
 Косо i. görbén, ferdén, bandsalul.
 Косоватый m. ferde, görbés.
 Косоокий (-ий) m. kancsal, bandsal.
 Косориги ся v. fenni a fogát valakire; görbe szemmel nézni.
 Костель h. katholikus templom.
 Костерева (setaria növт.) n. muharfü, muhar.
 Костка n. csont, szilvamacs, csontár.
 Костковый m. csontos, csonttal biró; csontár.
 Костоватый m. csontos; szálkás.
 Косточка n. csontocska, kis csont; gyümölcsmag.
 Кость n. csont; szálka (a halban).
 Костьо h. Szilárd.
 Костякъ h. kődió; kemény héju dió; csontváz.
 Костяный m. csontból való.
 Котёк (turdus merula állт.) h. fekete rigó.
 Котёба n. kaszálás.
 Косяникъ h. kaszát élesítő kő.
 Котель h. üst, katlan.
 Котити es. felemelni, feltűrni; hengeríteni, gördíteni; — ся v. fiadzani (macskánál, kutyánál); kengerközni.
 Коткодакати k. i. kodácsolni.
 Коткодачити k. i. kodácsolni (gyakran).
 Котловица n. medenceze, völgy medenceze.
 Котларь h. üstmives.
 Котный m. fias, kölykes; сеса мачка котна: ez a macska kölykezeni fog.
 Котрый nm. ki, kicsoda; mi, micsoda; mely, melyik.
 Котъ h. kandur, himmacska.
 Кохана s. ápolás, nevelés, szeretés.
 Кохати es. ápolni, nevelni, jól tartani; szeretni; — ся v. neveltetni; szeretközni.
 Коцубайка n. női felső ruha, kacsabájka.
 Коцурикъ h. kis kandur.
 Коцуръ h. kandur, himmacska.
 Коцѣба n. mankó; kampó; faláb.
 Кочанъ h. csutka; torzsa.
 Кочанѣти k. i. megdermedni, megfagyni.
 Кочарга n. szénvonó.
 Кочарги (-и) t. a szénvonó helye (a boglyakemenczén).
 Кочерга n. szénvonó.
 Кочма n. kocsi.
 Кочмизъ h. kocsis.
 Кошара n. juhakol, disznó akol.
 Кошикаръ h. kosárkötő.
 Кошикъ h. kis kas, kasocska.
 Кошицѣ t. Kassa városa.
 Кошка n. macska.

- Коштовати cs. ízlelni; érní, kerülni valamibe.
 Коштъ t. költség, kiadás.
 Коштуръ h. mankó.
 Кошуля n. ing.
 Кощъ h. kas, kosár.
 Коцакъ h. kődió, keményhaju dió.
 Крава n. tehén.
 Кравецъ h. szabó.
 Кравчукъ h. szabólegény.
 Краденое s. lopott holmi, lopott tárgy.
 Краденый m. lopott, ellopott.
 Крадецъ i. lopva, titokban, alattomosan.
 Крадежь n. lopás, a lopás tette.
 Крадвня s. lopás.
 Краевый m. hazai, belföldi.
 Кража n. lopás.
 Край h. ország; szél, vég, határ, szegély.
 Крайка n. posztószél.
 Краина n. ország, tartomány; Krajnya.
 Крайность n. szélsőség, túlság.
 Крайный m. szélső, végső.
 Кракати cs. közöszlenni (a madaraknál).
 Краль h. király.
 Крамщина n. zsibáru, apróáru.
 Кранкати k. i. károgni, krárogni.
 Крапива (urtica urens növt.) n. csalán.
 Крапля n. csepp, csöpp.
 Краса n. szépség, ékesség, dísz.
 Красавица n. szép nő, szépség.
 Красило s. szépitő szer.
 Красити cs. szépiteni, ékesíteni, díszíteni; — ся v. szépiteni, díszíteni magát.
 Красно i. szépen.
 Красобайъ h. szépen beszélő ember.
 Краснолицый m. széparezu.
 Краснорѣчный m. ékesen szóló.
 Красный m. szép, csinos, tetszetős.
 Краснѣти k. i. szépülni.
 Красобарваръ h. műfestő.
 Красовати ся v. ragyogni, pompázni.
 Красовитый m. szép.
 Красописецъ h. szépíró, szépen író férfi.
 Красопись h. szépírás.
 Красописный m. szépírási.
 Красота n. szépség, báj.
 Краста n. rüh.
 Красти (краду) cs. lopni, orozni; — ся v. egymást lopni; lopózkodni.
 Кратеръ h. tölcsér (a tűzhányó hegynél).
 Краткий (-ый) m. rövid, kurta.
 Крахмалити cs. keményíteni (ruhát).
 Крахмаль h. keményítő.
 Крачунъ h. karácsony.
 Крашенный m. díszített, szépített.
 Крашше i. szebben, csinosabban.
 Крашый m. szebb, csinosabb.

- Краинь h. benszülött, belföldi.
 Краини es. szabni, kiszabni (ruhát).
 Креденць h. pohárszék.
 Кредитъ h. hitel.
 Крейда n. kréta.
 Крекнати k. i. nyögni; röfögni..
 Кременистый камень: kova, kovakő.
 Кремъникъ k. kovakő.
 Кремль h. kova, tüzkő.
 Кресаня s. csiholás, ütés.
 Кресати es. ütni, csiholni (tüzet aczéllal).
 Кресало s. gyujtószer, aczél.
 Кресло s. karszék, karosszék.
 Кресникъ h. keresztfiu.
 Кресница n. keresztleány.
 Крестикъ h. kis kereszt.
 Крестна n. keresztelő, kereszttség.
 Крестины t. keresztelési lakoma.
 Креститель h. keresztelő, a ki keresztel.
 Крестити es. keresztelni; — ся v. keresztelkedni.
 Крестникъ h. keresztfiu.
 Крестница n. keresztleány.
 Крестный n. kereszt — ; крестный отецъ: keresztapa; крестный сынъ: keresztfiu; кресное имя: keresztnév.
 Крестовый m. keresztес; крестова война: keresztес háboru.
 Крестоносець h. keresztес vitéz.
- Крестообразно i. keresztalakban.
 Крестопоклонный m. kereszt-tisztelő, kereszt előtt meghajló; крестопоклонна неделя: a nagyböjt harmadik vasárnapja.
 Крестъ h. kereszt.
 Крестчатый m. keresztес, keresztалаку.
 Крехость n. törékenység.
 Крехый m. törékenу.
 Крещение s. keresztесг, keresztelés.
 Кривда n. megrövidítés, megkárosítás; бántалом, sérelem, méltatlanság.
 Кривенький (-ый) m. kissé görbe. Маленькое, кривенькое, все до огне шуркать: kissé kicsi, kissé görbe, mindig a tüzet piszkálja. (Kutacs=клюба.)
 Кривдити es. sérelmet, méltatlanságot okozni, бántани; igazságtалануl cselekedni.
 Кривизна n. görbeség, görбүлет.
 Кривити es. görбүитени, hajtани, fintorgatни; — ся v. görбүлнн, hajolни; arcзát fintorgatни.
 Криво i. görбүен.
 Кривобокный (-ый) m. görбе oldalu.
 Кривоватость n. görбесег, ferdesег.

- Кривоватый м. görbés, kissé görbe, ferde.
 Криводушный м. lelkiismeretlen, rosszlelkű.
 Кривоzubый м. görbe fogu.
 Кривоногий (-ый) м. görbe lábú.
 Кривоносый м. görbe orru.
 Криворотый м. görbe száju.
 Кривулька н. görbe kivarrás, kígyózó kivarrás.
 Кривуля н. görbület, kanyarulat.
 Кривый м. görbe, ferde; fél-szeg.
 Кривйти к. i. meggörbülни, görnyedни.
 Кривга н. darab, jégdarab.
 Кривма н. ajándék, melyet a keresztszülők adnak a keresztgyermeknek.
 Кривъ h. kereszt.
 Кривъ t. keresztесont.
 Крикнути к. i. kiáltани, kiabálni, sikoltани.
 Крикъ h. lárма, kiáltás, zaj.
 Криминальный м. büntető, fenyítő, főbenjáró, bűnvádi.
 Крива н. széle, karimája valaminek.
 Криваня н. kalap.
 Кристаллъ h. jegecz, kristály.
 Критика н. bírálat.
 Критиковати es. bíráлни.
 Критикъ h. bíралó.
 Кричати к. i. kiabálni, lárмázни, kiáltозни.
 Кроатка н. horvát nő.
 Кроатъ h. horvát férfi.
 Кроавити es. vérezни, bevérezни.
 Кроавый м. véres, vérengző.
 Кровать н. ágy, nyoszolyа.
 Кровля н. tető, fedél, házfödél; házfödés.
 Кровяный м. véres.
 Кровикъ (achilea millefolium növт.) h. egérfarku cziezkóró.
 Кровьность н. vérrokonság, atyafiság.
 Кровный м. vérroкон, atyafi.
 Кровожадный м. vérszomjas.
 Кровообертаня s. vérkeringés, vérforгás.
 Кровопролитие s. vérontás.
 Кровоущая s. vérbocsátás, érvágás.
 Кровь h. födél, háztető; — н. vér.
 Кровь н. vér.
 Кровяный м. véres.
 Крокодилъ (crocodilus vulgaris állт.) h. krokodil, gyil.
 Крокомъ i. lépésben, lépést.
 Крокъ h. lépés.
 Кродликъ (lepus cuniculus állт.) h. tengeri nyul.
 Кродъ i. kívül, kivéve; nélkül.
 Кромъ i. kívül, kivéve, kivételével; nélkül.
 Кропилица н. szentelt víztartó.
 Кропильный м. szentelő, fecskendő, hintó.
 Кропило s. szenteltvíztartó, szentelő.

- Кропистый м. permétező, hintő.
- Кропяти cs. hinteni; fecskendezni; — к. i. permetezni, paráholni (eső).
- Крòнка (perdix cinerea állt.) n. fogoly, fogolymadár.
- Кросна (кросень) t. szövőszék, esztováta.
- Кросневый м. himzés, himvarrás; кроснева работа: himvarrás, himzés.
- Кросняникъ h. fonalpálcza (a szövőszéknél).
- Кроткий м. szerény, szelid, szende.
- Крòтъ (talpa europaea állт.) h. vakond.
- Крохмалити cs. kékiteni, keményíteni.
- Крохмаль h. kékitő, keményítő.
- Крохмарити cs. kékiteni, kikeményíteni.
- Крохмарь h. keményítő; kékitő.
- Крохта n. moza.
- Крочай h. lépés.
- Крочити к. i. lépni.
- Кругленький м. kerek, gömbölyű.
- Круглити cs. kerekíteni, gömbölyíteni.
- Кругло i. kereken, gömbölyűen.
- Кругловатость n. kerekdedség.
- Кругловатый м. kerekded, gömbölyüded.
- Круглота n. kerektség, gömbölyűség.
- Круглый м. kerek, gömbölyű.
- Круглѣти к. i. gömbölyödni, gömbölyüvé válni.
- Кругомъ i. körben; köröskörül.
- Кругъ h. kör; vég; társaság.
- Кружель n. teke; въ кружельки грати: tekézni.
- Кружити cs. szédíteni, kerekíteni; — ся v. szédülni, keringeni.
- Кружокъ h. fafedő.
- Круна n. dara, dereze.
- Крунити cs. darálni, szemezni.
- Крупянка n. dara, dereze; daraeledel.
- Крупный м. nagyszemű, szemes, erős, vastag.
- Крупянка n. dara.
- Крупы t. dara.
- Крутиголовокъ (junx torquilla állт.) h. nyaktekeres.
- Крутити cs. sodorni, forgatni, tekerni, csavarni; — ся v. csavarodni, sodródni, tekerődni, kanyarodni.
- Крутый м. kitekért, kicsavart; görbe, ferde.
- Крушина (rhamnus frangula növт.) n. törékeny benge, kutyafa.
- Крушити cs. törni, zuzni, rombolni; — ся v. összetörteni, összetörni magát; szomorzkodni.
- Крылатый м. szárnyас.
- Крыло s. szárны.
- Крылообразный м. szárnyалаку.

- Крылось h. karhely, éneklő-hely a templomban.
 Крылошанинъ h. kanonok.
 Крыльце s. szárnyaeska.
 Крыса n. patkány.
 Крысани n. széles karimájú kalap.
 Крысо s. karima, szél, kalaperem.
 Крыти cs. fedni, behuzni; rejtteni; — ся v. fedetni; rejtőzni, elbujni.
 Крыхта n. csepp, parány, csekélység.
 Крыхотка n. morzsa, morzsalék.
 Крыхтяный m. parányi, apró, piczi.
 Крышнги cs. morzsolni, gyömszőlni.
 Крышнги cs. erősíteni, szilárdítani: — ся v. erősödni, szilárdulni.
 Крышкий m. erős, szilárd.
 Крышко i. erősen, szilárdan.
 Крышнуги k. i. erősödni.
 Крышность n. erősség, vár.
 Крытати cs. kanyarítani; — ся v. kanyarodni.
 Кснги cs. keresztelni.
 Ктиторъ h. alapító; templom-агта, egyházgondnok.
 Кто nm. ki, kicsoda.
 Ктось nm. valaki, egyvalaki.
 Ку e. hoz, hez, höz; ra, re; felé.
 Кубикъ h. köb.
 Кубический m. köbös, köb —
- Кувертъ h. levélboríték; teríték (asztali).
 Кувикъ (surnia noctua állt.) h. kuvik, csuvik.
 Куда i. hova, merre. Куда чортъ не застигае, бабу заганяе: a hova az ördög nem ér rá elmenni, vénasszonyt küld. Közmondás.
 Кудель n. guzsaly.
 Куделя n. guzsaly.
 Кудерь h. fűrt, hajfűrt.
 Кудлавый m. bozontos, kóczos, csimbókos.
 Кудластый m. bozontos, kóczos.
 Кудлатый m. bozontos, csimbókos.
 Кудло s. bolyh, bozont, csimbók.
 Кудри t. hajfűrt.
 Кудрявити cs. haját göndöríteni.
 Кудрявый m. göndörhaju, szög-haju.
 Куды i. merre; erre, arra; hova; Куды ино: másmerre, valamerre.
 Кукати cs. lopva pillantani, bekukkani.
 Кукла n. бáb, báбу; gyermek-бáb.
 Куковка (cuculus canorus állт.) n. kakuk.
 Кукта n. kukta.
 Кукураза n. kukoricza, tengери.
 Кулиса n. szinфал.
 Культура n. művelődés.
 Куля n. golyó, gömb.

- Кума n. komaasszony.
 Кумовство s. komaság.
 Кумочко h. koma.
 Кумъ h. koma.
 Куница (mustela foina állt.)
 n. nyestményét.
 Кунтушь h. felső ruha, köntös.
 Кунтышь t. felső ruha, köntös.
 Куна n. kanna, kupa; kőra-
 kás, törött kőrakás.
 Купало s. fürdőhely.
 Купаня s. fürdés.
 Купати es. fürösztени; — ся
 v. fürödni, fürdeni.
 Купель n. fürdő.
 Купецъ h. kereskedő; vevő.
 Кунина n. hangyaboly, vakand-
 túrás.
 Купити es. venni, vásárolni.
 Купля n. vétел, vásárlás; ke-
 reskedés.
 Купно s. vétел, vásárlás; ke-
 reskedés.
 Купное s. vett, vásárolt tárgy.
 Куповати es. venni, vásárolni.
 Купоръ h. medenczecsont.
 Купчикъ h. kereskedő.
 Купчиха n. kereskedőné.
 Кушль n. fürdő.
 Кушльня n. fürdő; fürdőszoba.
 Кушна n. halom; hangyaboly,
 hangyazsombék.
 Кура n. tyúk.
 Кураговъ h. lakodalmi zászló.
 Куражити ся v. felbátorодни,
 bátorságot meríteni; fel-
 hörpintени.
 Куражный m. bátor; becsipett,
 ittas.
 Куражь h. bátorság, kedv.
 Курастра n. megturósодott tej,
 feczтеj.
 Кураторка n. a gondnok fe-
 lesége.
 Кураторство s. gondnokság.
 Кураторъ h. gondviselő, gond-
 nok.
 Курва n. kéjhölgy, rima.
 Курвашъ h. kéjelgő, kicsapon-
 gó férfi.
 Курецъ h. pipázó, pipás ember.
 Курити es. pipálni, pipázни,
 dohányозни; füstölни, kifüs-
 тölни; porозни, port vernи;
 — ся v. füstölögни, porзани.
 Куриця n. tyúk, tik.
 Куричка n. tyúкocsка, fiastyúk
 (plejádok); a diónak mind
 a négy magja.
 Курия n. kuria; zsellérтелек;
 bérház.
 Курка n. tyúкocsка, tyúk.
 Курлюкъ h. nyelvbeteгсэг a
 marhánál.
 Курокъ h. kakas, ravasz (a
 fegyveren).
 Курочка n. tyúкocsка.
 Куртыи m. rövid, kurta.
 Курча s. csirке, csibe.
 Курый m. tyúкból való, tyúk—
 Кура (t. курята) s. csirке,
 csibe.
 Курава n. hóföггетег.
 Курятина n. csirкеhús, csibe-
 hús.

Курятиницъ h. tyúkól.
 Курятко s. csibe, csirke.
 Курятникъ h. tyúkól.
 Күрячий m. tyúkból való,
 tyúk —
 Курычка n. tyúkganaj.
 Кусаия s. harapás.
 Кусати es. harapni, marni; —
 ся v. harapdálódni, mara-
 kodni.
 Кусокъ h. harapás (kenyér),
 darab.
 Кустарникъ h. bokros, csalitos
 hely; bokor, haraszt, csalit.
 Кустодия n. őrizet, őrség.
 Кусь h. harapás; darab.
 Күтати es. beburkolni, beta-
 karni; — ся v. beburko-
 лózni, betakarózni.
 Күтачь h. katacs, pizskavas.
 Күтень h. végbél, vastag hurka.
 Күтермати es. beburkolni, be-
 takarni, begöngyölni; —
 ся v. beburkolódni, beta-
 karódni.
 Күтець h. sertésól, disznóól.
 Күтний m. szögletes; четве-
 рокутний: négyszögletes,
 négyszögü.
 Күть h. zugoly, sut; szöglet,
 szög; трикуть: háromszög.
 Күтя (szerb: кућа) n. kunyhó,
 vityilló; күтя съ прүтя:
 rözsevityilló.
 Күфа n. nagy hordó.
 Күхарити es. szakácskodni,
 szakácsmesterséget üzni.
 Күхарка n. szakácsné.

Күхарь h. szakács.
 Күхня n. konyha.
 Күдый m. rövidfarku, kurta-
 farku.
 Күча n. viskó, kunyhó, ké-
 mény nélküli parasztház.
 Күчерь, күчерь h. hajfürt, gön-
 дөrfürt.
 Күчерявити es. göndöríteni.
 Күчерявый m. göндөр, бодор
 haju, szöghaju.
 Күчерявѣти k. i. göндөрөднi.
 Күчма n. sapka, kucsma.
 Күшати es. izlelni, megizlelni.
 Күшнѣрь h. szücs.
 Күшнѣрька n. szücsné.
 Күшь i. sz. kuss! hess! félre!
 Күява n. hegyszakadás, meg-
 közelithetetlen hely, szurdék.
 Кү e. hoz, hez, höz; ra, re;
 felé, irányában.
 Күвати es. érinteni, hozzá-
 nyulni, bántani; mozdítani;
 — ся v. mozogni, mozdulni,
 lengeni, ingani.
 Күла t. nagy here (a férfinél).
 Күлавый m. sérves, tökös.
 Күлакъ t. puczér veréb, fiók-
 veréb.
 Күникъ h. csikló (a női ivar-
 szervnél).
 Күнути es. érinteni, hozzá-
 nyulni; bántani; mozdítani,
 lódtítani; — ся v. mozdulni,
 mozogni.
 Күпятокъ h. forróvíz.
 Күпѣти k. i. forni.
 Күпятокъ h. forró víz.

Кырница n. kut, forráskut.
 Кырсть (крсть) h. kereszt, bu-
 zakereszt.
 Кыртиця (talpa europaea állt.)
 n. vakond.
 Кыснути k. i. kelni, megkelni,
 savanyodni.

Кытиця n. bojt; bokréta, csokor.
 Кышкы t. bél, belek.
 Кысто s. tészta.
 Кыстяный m. tésztából való,
 тészta —
 Кытити es. elpusztítani, elron-
 tani, elveszteni.

Л.

Л, л: a rutén nyelv tizen-
 egyedik betüje, a magyar-
 ban l.

Лаба n. láb, állati láb; пещя-
 ти лаба: kutyalábu.

Лабоуш h. lábas, serpenyő.

Лава n. láva (tűzhányóhegy-
 бől).

Лавендула (lavendula vera
 növt.) n. lăvendula.

Лавина n. hóomlás, hógör-
 geteg.

Лавиця n. lăcза, pad.

Лавка n. lăcза, pad; bolt.

Лавочка n. pad; kis bolt.

Лавочникъ h. boltos.

Лавочный m. bolti.

Лавровый m. babérből való,
 babér —

Лавръ (laurus növt.) h. babér-
 fa, babér.

Лагеръ (-ge-) h. tábor.

Лагода n. béke, egyetértés,
 őszhang; csend.

Лагодити es. békíteni; — ся

v. békében élni, megeléged-
 ni, megbékülni.

Ладодность n. békülékenység,
 szelidség, jámborság, eny-
 heség, csendesség.

Ладодный m. békülékeny, bé-
 kés, szelid, enyhe, csendes.

Лада n. láда, tulipántos láда.

Ладанъ n. tömjén.

Ладити es. készíteni, rendez-
 ni, végezni, intézni, szabá-
 lyozni, csinálni; — ся v.
 készülni, készülődni, egyez-
 ségre lépni.

Ладканя s. lakodalmi dalok
 dallása.

Ладкати es. lakodalmi dalt
 dalolni.

Ладно i. helyesen, jól.

Ладный m. helyes, jó, derék,
 őszhangzó, egyetértő.

Ладовница n. tölténytásка.

Ладчина n. lădikó, lăдаfia.

Ладъ h. egyetértés, békeség.

Ладыка n. püspök.

- Лазарь h. Lázár; nyomorék.
 Лазиво s. létra, lajtorja, lábtó.
 Лазити k. i. kuszni, mászni, csuszni, mászkálni, csuszkálni.
 Лазунъ h. mászó, kuszó.
 Лазуръ n. lazurkék, égszinkék.
 Лазь h. erdei kaszáló.
 Лайдакъ h. csavargó, bitang, semmirevaló ember, mihaszna.
 Лайка n. gyalázás, hazudás.
 Лакароуъ h. lakatos.
 Лакировати cs. fényesíteni, lakkozni.
 Лакомити ся v. valami után vágyakodni, sóvárogni; nyalánkodni, nyalakodni.
 Лакѡмный m. nyalánk; kedves, izletes; kíváncsi, sóvár.
 Лакотинки t. nyálánkság, csemege.
 Лакѡтный m. nyalánk.
 Лакъ h. firnász, fénymáz, lakk.
 Ламати cs. törni, eltörni, zuzni; — ся v. eltöretni, eltörödni, eltörni magától.
 Лампа n. lámpa.
 Лампаиъ h. lámpás.
 Лампарь h. lámbakészítő.
 Лампочка n. lámpácska.
 Ланита n. arez.
 Ланка n. lankáshely.
 Пошли козы по-подъ лозы
 А воуць ланками. Népdal.
 (Rakottyák táján mentek a kecskék, lankás helyen meg a juhok).
- Ланцовати cs. lánczolni, lánczra verni.
 Лануъ h. láncz; власти на лануъ: lánczra verni.
 Лана n. láb, állati láb; talp.
 Ланати cs. fogни, megragadni.
 Ланити cs. megfogни, megragadni.
 Лапошистый m. lapos, lapályos.
 Лапоуъ h. lapos föld, sík föld.
 Ланга n. lapta.
 Ланухъ (lappa növt.) h. bojtörján, keserü lapu.
 Ланша n. metélt тészта.
 Ласиця (mustela vulgaris állт.) n. közönséges menyét.
 Ласка n. kegy, kegyesség; nyájasság, jóakarат, szivesség.
 Ласкавый m. kegyes, nyájas, szives, jóakaró.
 Ласкати cs. simogatни, czirogатни, dédelgetни.
 Ласкотати cs. esiklandoztatни; — ся v. esiklandани.
 Ласошѣ t. nyalánkság.
 Ластѡвка (hirundo állт.) n. fecske.
 Ластѡвковый m. fecske —
 Ластовочка n. fecske.
 Ласый m. mohó, vágyó, sóvár, nyalánk.
 Лата n. lécz, folt.
 Лати k. i. káromkodни, szidни; — ся v. esküdни, esküdözни; залай ся: esküdjél meg.
 Латинский m. latin.
 Лахманъ h. köpeny.
 Лачный m. éhes.

Лашка n. laska.

Лашити cs. simogatni (ebet);

— ся v. hizelkedni, dörzsölödni valakihez (eb, macska).

Лаяти ся v. esküdözni, esküdni.

Ле k. csak; *подь ле*: gyere csak.

Лебединий m. hattyu.

Лебедь (cygnus állt.) h. hattyu.

Лебедя s. kis hattyu, fiatal hattyu.

Лебодь i. talán, avagy, hiszen.

Лебѣдь h. hattyu.

Левко, Левь h. Leo.

Левъ (felis leo állt.) h. oroszlán.

Легенда (-gen-) n. legenda.

Легенький (-ый) m. könnyü, könnyed.

Лешнь (-gi-) h. legény.

Волѣвскѣ лешнѣ

Въ гусарѣ вербуютъ. Népd.

(A volóczi legényeket a huszárok sorába toborzzák.)

Легиньскій (-g-) (-ый) m. legényes, legény —

Легиньство (-g) s. legénység.

Легионъ h. légio, ezred.

Легкий (-ый) m. könnyü.

Легко i. könnyen, könnyedén.

Легкомыслие s. könnyelműség.

Легкость n. könnyűség, gyorsaság.

Легкота n. könnyelműség.

Леговиско s. fekvőhely, vaczok.

Легче i. könnyebben, könnyen.

Легше (-g-) i. könnyebben.

Легшити cs. könnyíteni, könnyebbíteni.

Лешнь (-g-) h. legény.

Легиньскій (-g-) m. legényes, legény —

Легиньство (-g-) s. legénység.

Леда: mihaszna, haszontalan; rest.

Ой най мене леда бѣда

Въ лице не цюлюе. Népd.

(Az én arczomat egy mihaszna ember meg ne csókolja.)

Ледарный m. ingyenelő, rest, lomha.

Ледаровати k. i. heverni, restelkedni, henyélni.

Ледачина k. n. rest, lomha

Ледачѣсть n. lomhaság, tunyaság.

Ледачъ h. haszontalan, semmirekellő.

Ледаый (-ый) m. lomha, rest, tunya.

Лешнь h. legény.

Лешникъ h. jégverem, jégpincze.

Ледоватый m. jeges, jéggel borított.

Ледовый m. jeges.

Ледъ h. jég.

Лешный m. jeges, jégből való.

Лежало s. fekvőhely.

Лешаня s. fekvés, heverés.

Лешати k. i. fekvődni, pihenni, heverni.

Лешачий (-ый) m. fekvő, heverő.

Лешиня n. vonal, vonalzó.

Лекаръ h. orvos, sebész.

Лекарство s. orvosság, gyógyító szer.

Лекварь h. szilvaíz, lekvár.

Лекция n. felolvasás, lecke.

Лелѣя (lilium candidum növt.) n. lilium, fehér lilium.

Лелѣточка n. lilium.

Лемко h. lemko, a rutén nép egy faja. Nevök onnét ered, hogy a лемъ=csak szóval minduntalan élnek.

Лемъ k. csak.

Лемѣшна кость: orresont.

Лемѣшь h. szántóvas.

Ленія n. vonal.

Ленійка n. vonalzó.

Ленча (ervum növt.) n. lencse.

Ленъ (2. eset: льна) (linum usitatissimum növt.) h. len.

Ленювати cs. vonalazni.

Ленюти cs. megütni.

Леновый m. piszkos, szennyes.

Ленъ h. piszok, mocok, szenny.

Лестити k. i. hizelegni, hizelkedni.

Лестный m. hizelegő ravasz.

Лесь, Лесько h. Elek.

Летучий (-ый) m. repülő, szálló, illékony.

Летѣти k. i. repülni.

Лехкий (-ый) m. könnyű.

Леча h. Sándor.

Либеральность n. szabadelvűség.

Ливанский m. libánoni; кедрь ливанскія: libanoni czedrusfák.

Ливанъ h. tömjén.

Ливарский m. ötvösi; ливарска работа: ötvény.

Ливарство s. ötvösmesterség.

Ливарь h. ötvös.

Ливарь h. lopó, borszivó.

Ливникъ h. tölesér.

Ливчъ h. lőcs.

Лизаня s. nyalás, nyalakodás.

Лизати cs. nyalni, kinyalni; — ся v. nyalni magát, nyalakodni.

Лизунъ h. nyalakodó, tányérnyaló.

Ликеръ h. likör.

Ликовати k. i. nagyon örvendeni, ujjongani.

Ликъ h. kar, énekkar; szentek kara; ликъ ангелский: az angyalok kara.

Лиликъ (vespertilio állт.) h. denevér, bőregér, szárnyasegér.

Лилия (lilium candidum növt.) n. fehér lilium.

Лилловый m. lilaszínű, violaszínű.

Лимонъ h. citrom.

Линва n. vastag kötél.

Линейка n. vonalzó.

Линяти k. i. szőrét elhagyni, vedleni.

Липа (tilia növt.) n. hársfa, hárs.

Липень h. július, szent Jakabhava.

Липецъ h. hársméz; július, szent Jakabhava.

Липина n. forgácsfáklya.

- Лишка n. kis hársfa; bieska-nyél, fanyél.
 Лишкый (-ый) m. ragadós, nyulós.
 Лишкѡсть n. ragadósság, nyulósság.
 Лишнути k. i. ragadni, odaragadni.
 Лишница n. hárserdő, hársliget.
 Лишовой m. hársfából való, hárs —
 Лира n. lant.
 Лирикъ h. lantos költő.
 Лирникъ h. énekes koldus.
 Лиса n. róka.
 Лисица n. róka.
 Лисий (-ый) m. róka.
 Лисица t. vadalma.
 Лисица n. vadalmasa.
 Листокъ h. levélke, kis levél.
 Листище h. nagy levél.
 Листопадъ h. levélhullás ideje; november, szent András hava.
 Листъ h. levél, falevél; levél a könyvben.
 Листя s. levél, falevél; листя росте на деревѣ: a fa leveledzik.
 Лисъ (canis vulpes állt.) h. róka, himróka.
 Лисунъ h. himróka.
 Литания n. litánia.
 Литера n. betű.
 Литераторъ h. író.
 Литература n. irodalom.
 Литеръ h. liter (ürmérték).
 Лития n. isteni tisztelet; könyörgés.
- Литография (-gr-) n. könyomda.
 Литургия (-gi-) n. mise.
 Лихва n. uzsora.
 Лихий m. rossz, gonosz; бал; лиха доля: balsors.
 Лихо s. gonosz, rossz.
 Лихо i. rosszul, gonoszul.
 Лиходѣй h. ellenség, rosszakaró.
 Лице s. arc; szín; cece лице, a cece рыбы: ez a színe, ez meg a fonákja; homlokzat (épületnél).
 Лицей h. liceum.
 Лицейский m. liceumi.
 Личба n. számolás, számadás.
 Личити cs. számolni, számolni.
 Лично i. személyesen.
 Личность n. személyiség, egyéniség.
 Личный m. személyes, egyéni.
 Лишай h. bibires, szömörcs; — (lichen növt.) zuzmó.
 Лишати cs. elhagyni, elhagyogatni; — ся v. elhagyolni magát.
 Лише k. csak.
 Лишати cs. elhagyni.
 Лишний m. fölös, fölösleges.
 Лишка n. róka.
 Лишнякъ h. mogyoró dió.
 Лишь, лишь k. csak.
 Лятедь h. öntő, ötvös.
 Ляти cs. önteni, kiönteni; — ся v. ömölni, ömleni.
 Лятный m. öntött, ötvözött.
 Лобзание s. csók, csókolás.

- Лобзати cs. csókolni; — ся v. csókolózni.
 Лобода (chenopodium növt.) n. libator.
 Ловати (-g-) cs. lógatni.
 Лововинный m. lógós (ló).
 Ловишь (-g-) h. lógas, pad.
 Ловець h. vadász.
 Ловити cs. fogni; ловити звѣрята: vadászni; ловити потята: madarászni; ловити рыбу: halászni.
 Ловкий m. ügyes.
 Ловкость n. ügyesség.
 Ловля n. vadászat.
 Ловрашковати cs. ozsonnálni.
 Ловранокъ h. ozsonna.
 Логика (-gi) n. logika, gondolkodástan.
 Логойда (-go-) h. csavargó, betyár.
 Лодка n. sájká, ladik.
 Ложе s. fekvőhely; folyam-meder.
 Ложечка n. kis kanál.
 Ложити cs. helyezni, tenni; — ся v. letéetni, leheveredni.
 Ложичка n. kis kanál.
 Ложичникъ h. kanáltartó.
 Ложка n. kanál.
 Ложкаръ h. kanálkészítő, kanalas.
 Ложный m. hamis, ál, hibás, helytelen.
 Лоза n. ág, venyige; лоза виноградна: venyige; — rakottya.
 Лозника n. homlítható vessző, bujtóág, hajtás.
 Лѡзникъ h. rakottyás.
 Лозы t. rakottyás.
 Лѡй h. faggyú.
 Локоть (2. eset: лѡкта) h. könyök; alkar.
 Локша n. vékony lepény.
 Ломаня s. törés.
 Ломати s. törni, fejteni (követ), szétbontani; — ся v. törni magát.
 Ломити cs. eltörni, összetörni; — ся v. eltörni magától.
 Ломозловати cs. lomozni.
 Лони i. tavál, mult évben.
 Лопо s. kebel.
 Лонский m. mult évi, tavalyi.
 Лопата n. lapát.
 Лопатинь h. nagy furó; kerék-agy furó.
 Лопатище n. nagy lapát.
 Лопатка n. kis lapát; lapoczka.
 Лопатки (-кы) t. a hüvelyes vetemények hüvelye; лопатки на пасули: zöldbab, zöldpaszuly.
 Лопнути k. i. pottyanni; nagyot durranni, zuhanni.
 Лоповка n. lopó, szivó, borszivó.
 Лопонити k. i. dörömbözni, lármázni.
 Лопотати k. i. fecsegni, csacsogni.
 Лопухъ (lappa növt.) h. keserű lapu, bojtorján.
 Лопушникъ h. bojtorjános hely.

- Лопушь h. lapos, lapály.
 Лоскотати es. esiklandoztatni;
 — ся v. esinklandani.
 Лотока n. vízgyűjtő csatorna
 a vízi malmoknál.
 Лотъ h. lat (súlymérték);
 рióm, mérőn.
 Лоцуга h. vén ló, gebe ló.
 Лоша (т. лошага) s. csikó.
 Лошакъ (mulus állт.) h. öszvér.
 Лошатко s. kis csikó.
 Лошница n. nöstény csikó.
 Лошукъ h. himcsikó.
 Лугарь h. mezei lakó, erdei
 lakó.
 Лугъ h. rét, kaszáló; lug.
 Лудити es. ámitani, csalni;
 édesgetni.
 Лука n. gyер, pázsit, legelő;
 liget.
 Лука h. Lukács.
 Лукавецъ h. gonosz ember,
 gazember; kópé.
 Лукаво i. ravaszul, álnokul.
 Лукавство s. álnokság, ravasz-
 ság.
 Лукавий m. ravasz, álnok,
 gonosz.
 Лукавити k. i. megcsökönnyö-
 södni, konok lenni.
 Лумновати k. i. korhelykedni,
 dorbézolni.
 Лумиъ h. korhely.
 Луна n. hold.
 Лунный m. holdas.
 Лупаня s. törtetés, fejtés (kő);
 szakgatás (fej).
 Лупати es. törni, fejtteni (kö-
 vet); szakgatni, szétzuzni.
 Лупать ня у головѣ: szak-
 gatja a fejemet.
 Лупина n. héj (a burgonyán),
 haj, háncs.
 Лупити es. hámozni, hántani;
 nyúzni; — ся v. hámlani.
 Лупковый m. palakőtől való,
 pala —; лупкова табла:
 palatábla; лупковый камънъ:
 palakő; лупковое писало:
 palavessző.
 Лупленья s. hámozás, hántás.
 Лупленный m. hámozott.
 Лупокъ h. palakő.
 Лупижникъ h. nyuzó.
 Лупижь n. nyuzás.
 Лупишъ h. nyuzó.
 Луска n. korpa (a fején); ke-
 mény héj, polyva; pikkely
 (a halnál); ostorhegy.
 Лускавка n. ostorhegy, sudar.
 Лускалка n. sudar, ostor-
 hegy.
 Лускалка n. ostorhegy, sudar.
 Лусканя s. pattogás, pattoga-
 тás.
 Лускати es. pattantani, pat-
 togni (az ostorral).
 Луснути es. pattogni, pat-
 tanni az ostorral; ugy meg-
 űtni, hogy csattogjon.
 Лутеранъ h. lutheránus.
 Лутина n. háncs.
 Лутиня s. háncs, faháncs.
 Луть h. háncs.
 Луцьо h. Lukács.

- Лучезарный m. sugárzó, ra-
 gyogó, fényes.
 Лучити cs. választani, elkü-
 lönteni.
 Лучозёръ h. csillágvizsgáló.
 Лучъ h. sugár, napsugár.
 Лучпеллина n. haj, hüvely (a
 hüvelyes veteményeknél);
 magburok.
 Лучшина n. haj, hüvely, mag-
 burok.
 Лушакъ h. a tokjától elváló
 dió, érett dió.
 Лушаня s. tengeri hántás,
 kukoricza fosztás.
 Лушити cs. hántani, hámozni,
 a hüvelyből kifejtteni; тен-
 герницу лушити: kukoriczát
 (tengerit) hántani; насылю
 лушити: a babot kifejtteni a
 hüvelyéből.
 Лыко s. fahéj, hánсs; hárshéj,
 fűzhéj.
 Лыковый m. hánсsból való,
 hánсs —
 Лыгарь (-гá-) h. betyár, csa-
 vargó.
 Лыскавица n. villámlás, villám.
 Лыскати k. i. villámlani, vil-
 lanni.
 Лысый m. kopasz, tar.
 Лыстыти k. i. kopaszodni.
 Лытка n. lábszár; sipesont.
 Лыча s. hárshéj, fűzhéj, hánсs.
 Лычаный m. hánсsból való,
 hánсs.
 Лывиный m. oroszláni, orosz-
 лán —
- Лыжняина n. lenszövet.
 Лыняный m. lenből való, len —
 Лёдъ h. jég.
 Лёнъ h. len.
 Лѣвакомъ i. bal kézzel.
 Лѣвакъ h. balkezes férfit, bal-
 kézzel dolgozó férfi.
 Лѣвачка n. balkézzel dolgozó
 nő, balkezes nő.
 Лѣвити k. i. engedni, tágíta-
 ni, alábbhagyni (a betegség),
 enyhülni.
 Лѣвникъ h. tölcсér.
 Лѣво i. balra, baloldalon.
 Лѣвый m. bal.
 Лѣгати k. i. lefeküdni, lehe-
 veredni, lepihenni.
 Лѣзая s. mászás, kuszás.
 Лѣзати k. i. mászni, mász-
 kálni.
 Лѣзти k. i. mászni, kuszni;
 ráмenni, ráféрni; kimenni;
 волося лѣзе: kimegy a haj;
 ничъ му не лѣзе у голову:
 semmi sem megy a fejébe.
 Лѣйка n. tölcсér.
 Лѣкарникъ h. gyógyszerész.
 Лѣкарня s. gyógyszerertár.
 Лѣкарство s. orvosság, gyó-
 gyító szer.
 Лѣкаръ h. orvos, gyógyító.
 Лѣкарский (-ый) m. orvosi.
 Лѣкъ h. orvosság, gyógyító
 szer.
 Лѣнивецъ h. rest, tunya, lom-
 ha ember.
 Лѣнивость n. henyelés, rest-
 сég, tunyaság, lomhaság.

Лѣтний m. rest, renyhe, tunya, lomha. Лѣтний дымъ ходить: a rest kétszer jár. Лѣтити ся v. vedleni. Лѣновати ся v. restelkedni, restelleni, rest lenni. Лѣнь n. restség, tunyaság. Лѣнѣхъ h. rest, tunya, lomha férfi. Лѣяти ся v. vedleni, kimenni (a szőr). Лѣяти cs. ragasztani, enyvezni; — ся v. ragadni, karaszkodni; tolamakodni. Лѣю i. szépen, csinosan. Лѣюта n. szépség, disz, ékeség, pompa. Лѣше i. jobban, inkább. Лѣшний (-ный) n. jobb. Лѣса n. kapu, rözse kapu. Лѣстныи m. erdős. Лѣсище s. nagy erdő. Лѣска (coryllus avellana növt.) n. mogyoró eserje, mogyorófa. Лѣсковый m. mogyorófából való, mogyorófa; лѣсковый орѣхъ: mogyoró, mogyoró dió. Лѣсникъ h. erdész, erdőőr. Лѣсницъ t. vadalma. Лѣсница n. vadalmafa. Лѣсныи m. erdei. Лѣсныи h. erdőmester, főerdész. Лѣсоватыи m. erdős. Лѣсоводѣлецъ h. erdőbirtokos.

Лѣсоводство s. erdőtenyésztés. Лѣсокъ h. erdőcske, liget. Лѣсъ h. erdő, erdőség. Лѣтати k. i. repülni, röpkedni. Лѣтныи m. nyári. Лѣто s. nyár; év esztendő. Ужъ журавы одлетѣли Лѣта моѣ де ся дѣли? (A darvak már elrepültek, éveim is hova tűntek.) Лѣтошнѣецъ h. évkönyvíró, krónikás. Лѣтошныи m. évkönyvi. Лѣтошнѣ h. évkönyv, krónika. Лѣтордѣгъ h. bimbó, rügy, hajtás. Лѣтось i, a mult nyáron, tavaly. Лѣтосьтъ i. a mult nyáron, tavaly. Лѣтoshiи m. mult nyári, tavalyi. Лѣчба n. gyógyítás. Лѣчити cs. gyógyítani, orvosolni; — ся v. gyógyulni, magát gyógyítani. Лѣщана (coryllus avellana növt.) n. mogyorófa, mogyorócserje; mogyoróliget. Лѣщанковый m. mogyorófából való, mogyoró; лѣщанковый орѣхъ: mogyoró dió. Лѣщаниникъ h. mogyorófa liget, mogyorócserjés. Любаска n. szerelmeskedés, szeretközés, tiltott szerelem. Любасочка n. szerelmeskedés, tiltott szerelem.

- Любезность n. szeretetreméltóság, kedvesség.
 Любезный m. szeretett, kedves, szeretetre méltó.
 Любимецъ h. kedvelt, kedvencz, kegyencz.
 Любимый m. szeretett, kedvelt.
 Любистокъ (ligusticum növt.) h. levesztikon.
 Любитель h. szerető, kedvelő.
 Любити cs. szeretni, kedvelni, kegyelni; — ся v. szeretni egymást, szerelmeskedni.
 Любка n. kedves, szeretett nő, szerető.
 Любоко h. szerető férfi, szerető, kedves.
 Любленникъ h. kedvelt, kegyelt, kegyencz.
 Любо i. kedvesen, kellemesen; kedves, kellemes.
 Любовати ся v. gyönyörködni, örömet telni valamiben.
 Любовникъ h. szerető, kedves (férfi).
 Любовница n. szerető, kedves (nő).
 Любовництво s. szerelmeskedés, szeretközés.
 Любовь n. szeretet, szerelem.
 Любодѣй m. házasságtörő; parázna.
 Любодѣйка n. parázna nő; házasságtörő nő.
 Любодѣйный m. buja, parázna, paráználkodó, bujálkodó; házasságtörő.
- Любодѣйство s. bujaság, bujálkodás, paráználkodás; házasságtörés.
 Любодѣйствовати k. i. bujálkodni, paráználkodni, házasságot törni.
 Любомилостивый m. kegyelmes, könyörületes.
 Любомудреный m. bölcselkedő, bölcséleti.
 Любомудрие s. bölcsesség, bölcsélet.
 Любомудрство s. bölcsesség, bölcsélet.
 Любомудрый m. bölcseségszerető.
 Любопразднственный m. vídám; örvendező.
 Любославие s. dicsvágy.
 Любодсть n. szerelem, szeretközés, szerelmeskedés.
 Любочестие s. dicsvágy.
 Любомѣ t. tiltott szerelem.
 Люде t. emberek, nép.
 Людность n. népesség, népesedés.
 Людный m. népes.
 Людоѣдъ h. emberevő.
 Людский m. emberi, népi, emberhez illő, emberséges; людска школа: népiskola.
 Людяный m. emberi, emberséges.
 Люлька n. pipa.
 Люнути k. í. ömleni, szakadni (az eső).
 Лютень h. február, böjtelőhava.

Лютеранъ h. lutheránus val-lásu férfi.	Лядникъ (orobus növt.) h. led- nek; — (hierochloa növt.) czirok.
Люто i. kegyetlenül; szörnyen.	Лядъ h. jég.
Людсть n. kegyetlenség, ször- nyűség, vadság.	Лякнути es. megijeszteni, meg- rémíteni; — ся v. megijed- ni; aggódni.
Лютый m. kegyetlen, yad, irtózatос.	Лякъ h. ijedség, aggódás, ag- godalom.
Лютѣти es. kegyetlenkedni.	Ляшисъ h. pokolkő.
Лядати k. i. locsogni, fecsegni.	Ляшнути es. ütni, megcsapni tenyérrel); ledobni; lezu- hanni.
Лягати k. i. lefeküdni, feküdni.	
Лягнути (ляжу) k. i. lefeküdni, lerühenni.	
Ляда k. n. rest, lomha; mi- haszna, pimasz.	

М.

М, м: a rutén ábéczé tizen- kettedik betűje; magyar megfelelője m.	Магловка (-gl-) n. tenyésző sertés.
Мабудъ i. lehetséges, talán, meglehet; valószínűleg.	Магнатъ (-gn-) h. 'mágnás, főúr, főnemes.
Мабутиный m. állítólagос.	Магнетизмъ (-gne-) h. mág- nesség, delejesség.
Магазинный (-gá-) m. rakodói, raktári.	Магнешъ (-gn-) h. mágnes. delej.
Магазинъ (-gá-) h. rakodótár, raktár.	Магомеданинъ h. mohamedán férfi.
Магдалина (-gd-) n. Magdolna.	Мадырразловати es. magya- rázni, értelmezni, fejtegetni.
Магикъ (-gi-) h. bűvész, va- rázsló.	Мадырорсагъ (-g) h. Magyar- ország.
Маглованя (-gl-) s. makkolás, makkoltatás.	Мадырска краина: Magyar- ország.
Магловати (-gl-) es. makkolni, makkoltatni.	Мадырскый (-ый) m. magyar. Мадырь h. magyar ember.

- Маестковий m. birtokos; маестковѣ прирѣстки: birtokosragok, birtokragok.
- Маестникъ h. birtokos, tulajdonos.
- Маестность n. birtok, vagyon; fekvő birtok.
- Мазаня s. kenés, mázolás.
- Мазаный m. bemázolt, bekent, bepiszkított.
- Мазати es. kenni, mázolni, bekenni; — ся v. bemázolnı magát, bekenetni.
- Май i. inkább, jobban. Középfoku melléknevek elé ragasztva: leg ...; Майбѣлшій: legnagyobb.
- Май h. május hónap.
- Майалишъ h. majális, májusi mulatság kint a zöldbен.
- Майбѣгъ i. adjon isten, adj' isten; isten uescse.
- Майданикъ h. betyár, utonálló.
- Майданъ h. liget, völgy; rablás, utonállás. Ити на майданъ: rabolni menni, utat állani.
- Майже i. körülbelül, szinte, csaknem, majdnem.
- Майно s. vagyон, birtok, jószág; gazdaság.
- Майоранка (origanum majoranum növt.) n. majorána.
- Майоръ h. őrnagy.
- Майоршъ h. májas hurka.
- Маистеръ h. mester, iparos.
- Майстрова n. mesterasszony, iparosné.
- Майстровати es. mesterkedni, valamin törni a fejét.
- Макароны t. olasz laska, csöves laska.
- Македония n. Maczedonia.
- Маковиця n. mákfej.
- Маковка n. mákfej.
- Маковникъ h. mákos kalács, mákos, mákфöld, mákkal beültetett hely.
- Маковый m. mákból való, máк —
- Макотра n. mosóteknő.
- Макоушъ h. makkos erdő, makkos.
- Максимъ h. Miksa.
- Макухъ h. lencszak, lenmagszak.
- Макъ (papaver somniferum növt.) h. máк.
- Маленький (-ый) m. kicsi, piczi, parányi.
- Малженство s. házasság; тайна малженства: a házasság szentsége.
- Малжонка n. feleség.
- Малина (rubus idaeus növt.) n. málnaszederj, málna.
- Малиникъ h. málnáshely, málnás.
- Малиновый m. málnaszínű; málnából való.
- Малити es. kisebbíteni, kicsinyíteni; lealacsonyítani, gyalázni; — ся v. kiseb-

- bedni, fogyni; magát meg-
alázni.
- Мало i. kevés; дуже мало:
nagyon kevés; összetételek-
ben: kis, csekély.
- Маловажность n. csekélység,
jelentéktelenség.
- Маловажный m. jelentéktelen,
csekély.
- Маловидный m. kicsi alaku, kis-
növéssü.
- Маловодный m. vízben sze-
gény.
- Маловѣрие s. kishitőség.
- Маловѣрный m. kishitü, ki-
csinyhitü.
- Маловѣчный m. rövid életkoru.
- Малодушие s. kislelkőség,
szükkeblőség.
- Малодушный m. kislelkü, szük-
keblü.
- Малозерный m. kis magvu,
kis szemü.
- Малозначительный m. jelen-
téktelen.
- Малолѣтность n. kiskorúság.
- Малолѣтный m. kiskoru.
- Малолюдный m. néptelen,
nem népes.
- Мало-по-малу i. lassan-lassan,
lassankint, valahogy.
- Малосильный m. erőtlen, gyön-
ge, gyenge.
- Малоспособный m. nem alkal-
matos, csekély képességü.
- Малость n. kicsiség, cseppség.
- Малоцѣнный m. csekély ér-
tékü.
- Малтеръ h. vakolat.
- Малый m. kicsi, kicsiny, kis;
apró, csekély, parányi; —
h. fiu; пой лемъ сюда ма-
лый: gyere csak ide, te fiu!
- Мальованя s. festés.
- Мальовати cs. festeni.
- Малѣти k. i. kisebbedni,
aradni, fogyni.
- Малюнокъ h. festmény, festett
kép.
- Малярство s. festőmesterség,
képírás, festészet.
- Маляръ n. festő, képíró; má-
zoló, szobafestő.
- Малярька n. a festő neje.
- Малярчукъ h. a festő fia; a
mázoló inasa.
- Мама n. mama, anya; ма-
минъ, -а, -о: anyáé; ма-
минъ сынъ: az anyja fia.
- Мамка n. anyácska, mamácska.
- Мамкати cs. anyát szólítani,
a „mama“ szót mondani.
- Задаръ ми мамкашъ: hiába
szólítasz mamának.
- Мамонъ h. has; gazdagság,
földi javak.
- Мана n. csaló étek; édesge-
tés, csáb.
- Манастыръ h. monostor, ko-
lostor.
- Мандровати k. i. vándorolni,
bolyongani; utazni.
- Мандровка n. vándorlás, uta-
zás, bolyongás.
- Маневрировати cs. hadmozdu-

- latot tenni, hadi gyakorlatokat tartani.
- Маневръ h. hadi gyakorlat, hadgyakorlat; fogás.
- Манити cs. csábítani, csalogatni, hitegetni.
- Манифестъ h. nyilatkozat, nyilatkozvány.
- Мания n. örültség, örülési roham.
- Манна n. manna.
- Манта n. mente, ködmön.
- Мантѳй h. csaló, szemfényvesztő, kuruzsoló.
- Мантѳрь h. szemfényvesztő, kuruzsoló, csaló.
- Манути cs. szédíteni, bódítani; csábítani; — ся v. elkábulni, elesábíttatni.
- Мара n. manó; kísértet, rém; gyásypad.
- Марадашъ h. maradás.
- Мараморешъ h. Máramaros-megye.
- Мараморощъ h. Máramoros-megye.
- Марати cs. kenni, szennyezni, piszkolni; — ся v. piszkóldni, bekenni magát.
- Марга n. marha, szarvasmarha.
- Марена (coregonus maraena állt.) n. menyhal.
- Марець h. márczius hava.
- Мариша h. Maris, Mariska.
- Мария n. Mária, Mari, Mariska.
- Маркотаньошка n. markotányosné.
- Маркотаньошъ h. markotányos.
- Марморовый m. márványból való, márvány —
- Марморъ h. márvány.
- Марнити cs. elvesztegetni, eltékozolni, elpocsékolni; — ся v. elpusztulni, elveszni, tönkre menni.
- Марница n. hiábavalóság, haszontalanság, hiúság.
- Марно i. hiába, hasztalanul, ingyen.
- Маридость n. hiábavalóság, semmiség, mulandóság.
- Марюта n. csekélység, semmiség, hiábavalóság.
- Маритравникъ h. pazarló, tékozló.
- Маритравность n. pazarlás, tékozlás.
- Маритравный m. pazarló, tékozló.
- Марный m. hasztalan, hiu, üres, mulandó, semmis, hiábavaló, ingyenes.
- Маритти k. i. veszni, fogyni, pusztulni.
- Мародный m. beteg.
- Мароквашъ h. marokvás (a szekeren).
- Марта n. Mártha.
- Марташъ h. mártás.
- Мартинъ h. Márton.
- Мартовати cs. mártogatni, mártani.
- Мартѳвскій (-ый) m. márcziusi.

- Мартъ h. márczius hónap.
 Маруна n. Mariska, Marcsa, Mária.
 Марусейка, Маруся n. Marcsa, Marika.
 Марча n. Marcsa, Marika, Mariska.
 Марцовый m. márcziusi.
 Маршировати k. i. marsolni, menni.
 Маршь h. menet, menés, mars.
 Марька n. Marcsa, Mariska.
 Маря n. Mária, Marcsa.
 Маскаль h. nagy-orosz, muszka (férfi).
 Маслатъ (-g) h. maszlag.
 Масло s. vaj.
 Масляница n. vajashét.
 Маслянка n. író, íróstej.
 Масляный m. vajas.
 Мастерга (-gá) n. kenőcs, szerkenőcs.
 Масный m. zsiros.
 Мастити cs. zsirozni, kenni; tapasztani; помастити волосы: megkenni a haját; помастити стѣну: tapasztani a falat.
 Мать n. szín, faj, fajta (az állatoknál); конь червеноѣ матери: pej ló; zsír; kenőcs, ír.
 Матати cs. göngyölni, burkolni, gúzsolni.
 Математика n. mennyiségtan.
 Материалистъ h. anyagelvű, materialista.
 Материаль h. szer, anyag; учебный материал: tananyag.
 Материальный m. anyagi, tárgyi.
 Материзна n. anyai örökség.
 Материна душка (thymus serpillum növt.) n. kakukfű, démutka.
 Материнский (-ый) m. anyai.
 Материя n. anyag; tárgy; kelme.
 Матерный m. anyai. Матерный языкъ: anyanyelv.
 Матерь n. anya.
 Мати (2. eset: матери) n. anya.
 Мати cs. birni valamit, válaminek birtokában lenni; — ся v. lenni, meglenni, találtani; якъ ся маешь: hogy vagy?; birni magát, gazdag lenni; добре ся мае: jól bírja magát, módos, vagyonos.
 Матка n. anya; яка матка, така и катка: a milyen az anya, olyan a leánya. (Nem messze esik az alma fájától.); anyaméh, királyné (a méhek közt.)
 Маточка n. keresztanya.
 Матрика n. anyakönyv.
 Матрикула n. anyakönyv.
 Матрозъ h. hajóslegény, matróz.
 Матрь n. anya.
 Маханя s. intés, lebegtetés, lobogtatás.
 Махати cs. lebegtetni, lóbálni, intégetni, rázni (szárnyat),

csóválni (farkot); — ся v. lóbálózni, hintázni, rázkódni. Махнути cs. legyinteni, lóbálni, lódítani, megcsóválni, megrázni; — ся v. meglóbálódni, meglódulni, neki lódulni; ütésre emelni (a kezét).

Еденъ мене тай ударивъ,
Другый намахнувъ ся.

Népdal.

(Az egyik engemet meg is ütött, a másik rám emelte kezét).

Махъ h. mozgás, ingás, lódítás; pillanat; sujtás, csapás. Дуба еднимъ махомъ нести: a tölgyet egy csapással le nem vágható.

Махомъ i. hirtelen, azonnal, pillanat alatt.

Мацаня s. tapogatás, tapintás.

Мацати cs. tapintani, tapogatni; курицю мацати: megtapogatni a tyukot, vajjon lesz-e tojása; — ся v. tapogatózni.

Мацуръ h. kandur, himmacska.

Мацяти cs. tapogatni, tapintgatni, tapintani.

Мача s. kis macska, kölyök, macska.

Мачалка n. kovácsfeeskendő.

Мачанка n. mártásétel (kukoricza lisztből és tejből).

Мачати cs. mártani, mártogatni; áztatni, beáztatni; — ся v. bemártani magát,

bemártózni; beártani magát valamibe, belekeveredni; bepiszkolódni.

Мачиха n. mostoha anyja.

Мачинка n. kis macska.

Мачка (felis állt.) n. macska, czicza; (наська) мачка (felis domestica állt.) házi macska, szelid macska; дика мачка (felis catus állt.) vadmacska.

Мачоха n. mostohaanya, mostoha.

Машина n. gép; gyár; gyújtó, gyújtófa, gyúfa.

Машинальный m. gépies, gépi, gépszerű.

Машиниста n. gépész.

Машировати k. i. menni, marsolni.

Маштабъ h. mérték, mérő eszköz.

Машталля n. istálló, lóistálló.

Маѣрникъ h. majoros.

Маѣрня n. major, tanya, majoroság.

Маячити k. i. képzelegni, képzelősködni.

Медаль n. emlékérem; melltü; érem.

Медведина n. medvehus.

Медведица n. anyamedve, nősténymedve.

Медведюкъ (grylotalpa vulgaris állt.) h. lőtetű, áska.

Медведя s. kismedve, medve bocs.

Медвѣдина n. medvehus.

- Медвѣдница n. nösténymedve, anyamedve.
 Медвѣдь (ursus állt.) h. medve.
 Медвѣдюкъ (gryllotalpa vulgaris állt.) h. lótetű, áska.
 Медвѣжый m. medve —
 Меджи e. közt, között.
 Медикъ h. orvos.
 Медицина n. orvosság, gyógyító szer.
 Медовина n. méhsör.
 Медовникарь h. mézeskalácsos.
 Медовникъ h. mézeskalács.
 Медовый m. mézes, mézből való, méz —
 Медоточный m. mézzelfolyó.
 Медокъ h. méhsör; mézes pálinka.
 Медъ h. méz.
 Межа n. határ, mezsgye; határkő, határdomb.
 Меже e. közt, között, közepette.
 Межевый m. határos, határszéli; mérő, mérési.
 Меженный m. mézes; межена паленка: mézes pálinka.
 Межи e. közt, között, közepette.
 Меживлада n. uralomszünet.
 Межиземный n. földközi.
 Межикрайный m. földközi.
 Межинародный m. nemzetközi.
 Межити cs. határt kitűzni, határolni.
 Мейта n. méта (játéknem).
 Мейтеръ h. méтер, métermérték.
 Мелай (zea mays növt.) h. kukoricza, teneri.
 Мелайовый m. kukoriczából való, kukoricza —
 Мелания n. Melánia.
 Меланхолия n. mélaság, búkórság.
 Мелена n. Melánia.
 Мелкий (-ый) m. finom, apró (homok liszt).
 Мелодия n. dallam.
 Мелникъ h. molnár.
 Мелница n. malom.
 Мелничка n. molnárné.
 Мелниччинъ m. molnárnée.
 Мельникъ h. molnár.
 Мельница n. malom.
 Мельничка n. molnárné.
 Мендикашъ h. csavargó, parloró.
 Мене nm. engemet.
 Мено s. név.
 Мента n. mente börgallérral; egyes helyeken esküvőkor „mentét“ visel a menyasszony és a nyoszolyó leányok.
 Ментюкъ (coregonus maraena állt.) h. menyhal.
 Меньше, меньше i. kevesebb, kevesebben.
 Меншати cs. kisebbíteni, kevesbíteni; — ся v. kevesbedni, kisebbedni.
 Меншій (-ый) m. kisebb, kevesebb; fiatalabb, ifjabb; меншій сынъ: a fiatalabb fiú, öcs.

- Меншина n. kisebbség.
 Меншити cs. kisebbíteni, kevesbíteni.
 Мережа n. háló; rostély.
 Мереконити k. i. csillogni, fényleni.
 Мереконити k. i. csillogni, villogni, fényleni.
 Мерена (coregonus maraena állt.) n. meghal.
 Мерендзати cs. kérődzni (szarvasmarha); a már lenyeltet újra megrágni.
 Мерендя n. enni való.
 Мерещати ся v. csillogni, csilámlani; rémleni, úgy tetszeni.
 Мерзити ся v. undorodni; boszankodni.
 Мерзкий (-ый) m. undorító, iszonyatos.
 Мерзлый m. fagyott, elfagyott.
 Мерзлявый m. fagyos, fázékony.
 Мерзнути k. i. fagyni; megfázni, meghűlni.
 Мерзость n. irtózat, irtózás.
 Мерзючка n. meghülés.
 Меридианъ h. délkör, délvonal.
 Мерный m. halott; elalélt, eszméletlen.
 Мертва кòстка: holttetem.
 Мертвецъ (2. eset: мерця) h. halott, hulla.
 Мертвительный m. halálos, halált hozó.
 Мертвити cs. ölni, megölni.
 Мертво i. élettelenül, holtan.
 Мертвонòсный m. halálos.
 Мертворожденный m. halvaszülött.
 Мертвый m. halott, holt, meghalt.
 Мерти k. i. meghalni.
 Мертухъ h. mérték.
 Мерькнүти k. i. sötétedni; — ся v. sötétülni, alkonyodni, esteledni.
 Мерявый m. makacs, konok, nyakas.
 Месель h. meszely.
 Месо s. hús.
 Мессия h. Megváltó, Messiás.
 Мести cs. seperni, söpörni; — ся v. sepertetni.
 Местникъ h. boszuló, boszuálló.
 Месть n. boszú.
 Металловый m. érczből való, ércz; fémes, fém —
 Металъ h. ércz, fém.
 Метаня s. hajítás, dobás, vetés.
 Метати cs. hányni, vetni, dobni, hajítani; — ся v. hányatni, hányódni; heverni, fetrengni.
 Метелиця (distoma állт.) n. métely; — (lepidum rudemale növt.) n. kányafű.
 Метеорология (-gi-) n. időjárás, meteorologia.
 Метеоръ h. égből hulló kő, meteor.
 Метеръ h. méter, métermérték.
 Метла n. seprő; üstökös csóvája, farka.
 Методичный m. módszertani.

- Методика n. módszer-tan.
 Методъ h. mód, módszer.
 Метрика n. anyakönyv.
 Метрический (-ый) m. anya-
 könyvi.
 Механизмъ h. gépezet, gép-
 alkat.
 Механика n. erőtan; géptan.
 Механикъ h. gépész, mekha-
 nikus.
 Механичный m. gépszerű, gé-
 pies; öntudatlan.
 Мехиръ h. bugyeláris; zsacska,
 zacskó.
 Мечъ h. kard.
 Мешкати k. i. lakni, tartóz-
 kodni.
 Мештергеренда (-ge-) n. mes-
 tergerenda.
 Мештерница n. mestergerenda.
 Мештершигъ (-g) h. mesterség.
 Мзда n. jutalom, díj, bér;
 nyereség.
 Мздовоздаяти es. jutalmazni,
 megjutalmazni.
 Ми=миѣ=минѣ nm. nekem.
 Мигаль h. Mihály, Miska.
 Мигати (-gá-) k. i. pislogni,
 pillantani; inteni (szem-
 mel).
 Мигъ (-g) h. pillantás, pilla-
 nat, szempillantás.
 Мизеракъ h. nyomorult em-
 ber, béna, koldus.
 Мизерный m. nyomorult, sze-
 гényű.
 Мизилникъ h. kisújj.
 Микола t. szent Miklós napja.

- Микула h. Miklós.
 Мила n. kedves, szerető (nő).
 Миленький (-ый) m. kedves,
 kedvelt.
 Милисенький (-ый) m. nagyon
 kedves, nagyon kedvelt.
 Миллионеръ h. milliomos.
 Миллионъ sz. millió.
 Мило i. kedvesen, kellemesen.
 Милованя s. kedvelés, kegye-
 лés; kegyelmezés.
 Милovati es. szeretni, ked-
 velni, kegyelni.
 Милосердие s. kegyelem, irga-
 lom, könyörületesség.
 Милосердовати k. i. könyö-
 рülni, irgalmazni.
 Милосердый m. irgalmas, kö-
 nyörületes.
 Милостивый m. kegyes, ke-
 gyelmes, jóságos.
 Милостыня s. alamizsna, kö-
 nyörödomány.
 Милость n. kegy, kegyelem,
 irgalom.
 Милотовшалоушый (-go-) m.
 méltóságos.
 Милый m. kedves, kedvelt,
 szeretett; h. szerető, ked-
 ves (férfi).
 Мильный m. finom, apró,
 porló.
 Мина n. akna.
 Миндьяраштъ i. mindjарást,
 mindjárt.
 Минералогия (-gi-) n. ásvány-
 тан.
 Минераль h. ásvány.

- Минеральный m. ásványos, ásvány.
- Минешъ* h. ménes.
- Миней n. egyházi szertartásos könyv.
- Министерия n. miniszterium; министерия председательства: miniszterelnökség; министерия внутреннихъ дѣлъ: belügyminiszterium; министерия финансовъ: pénzügyminiszterium; министерия набоженства и просвѣта: vallás- és közoktatási miniszterium; министерия гонимства (крайовоѣ оборонѣ): honvédelmi miniszterium; министерия земледѣлія (оральництва), промысла и торговли: földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium; министерия спольныхъ работъ и коммуникаціѣ: közmunka és közlekedési miniszterium; министерия правосудія: igazságügyminiszterium; министерия пиля особы его величества короля: ő felsége személye körüli miniszterium; министерия горвацка: horvát miniszterium.
- Министерскій m. miniszteri.
- Министерство s. miniszterség, miniszterium.
- Министеръ h. miniszter.
- Миниглаовати* cs. nyomtatni (cséплésnél).
- Минувшій m. mult, elmúlt.
- Минушій m. mult, elmúlt.
- Минута n. percz, pillanat.
- Минути k. i. elmulni, eltelni; elkerülni; — ся v. elmulni, eltelni.
- Минутный m. percznyi, pillanatnyi.
- Мирегъ* (-g) h. méreg.
- Мирешъ* h. mérés, kimért valami, mérték.
- Миритель h. бékítő, бекѣлтető.
- Мирительный m. бекítő, бекѣлтető.
- Мирити cs. бекитени, бекѣлтetni; — ся v. бекүlnи.
- Мирный m. бекѣс; szelid, jámbor.
- Миро s. сзентелт олaj, kenet-олaj.
- Мированя s. сзентелт олajjal való бекенѣс.
- Мировати cs. сзентелт олajjal бекенни; — ся v. сзентелт олajjal бекенетни.
- Миролюбный m. бекѣсзѣретő.
- Мироносецъ h. бѣке хираѣке.
- Мироносця n. олajат hozó asszony.
- Мироносный m. бекѣтхоző.
- Миротворный m. бекѣсзѣрző.
- Мирра n. mirha.
- Миртовый m. мirtusból való, мirtus.
- Миртъ h. мirtus.
- Миръ h. бѣке.
- Мирянинъ h. polgári állасу férfi.

- Мисиль h. meszely (régí ür-
 mérték.
 Миска n. tál, cseréptál.
 Мисочка n. kis tál; pohár;
 esése (növénytanban).
 Миссионеръ h. hittérítő.
 Митеръ h. Demeter, Döme.
 Митология (-gi-) n. hitregetan.
 Митра n. püspöksüveg.
 Митрика n. anyakönyv.
 Митрополитъ h. metropolita.
 Митрополия n. székváros, fő-
 város.
 Михайло h. Mihály.
 Михръ h. hólyag, daganat;
 zsacsó.
 Млада n. menyasszony.
 Младенецъ h. gyermek.
 Младенство s. ifjúság, fiatal-
 ság; fiatalkor.
 Младость n. fiatalság; fiatalkor.
 Младший (-ый) m. ifjabb, fia-
 talabb.
 Младый m. fiatal, ifju; h. vö-
 legény.
 Млака n. mocsár, tócsa, po-
 csolya.
 Млатокъ h. kalapács.
 Млатъ h. kalapács.
 Млеко s. tej.
 Млинаръ h. molnár.
 Млинецъ, млиницъ h. kézi ma-
 lom, kis malom.
 Млиница n. malom.
 Млинь h. malom.
 Млоти k. i. émelýegni; мло-
 ить ня: émelýeg a gyом-
 ром; fájni.
- Млинаръ h. molnár.
 Млынъ h. malom.
 Млѣти k. i. ájulni, szédülni;
 sorvadni, fogyni, ernyedni.
 Мнимый m. képzelt, költött,
 valótlan.
 Мнихъ h. barát, szerzetes.
 Многий (-ый) sz. sok; многое
 число: többes szám.
 Много i. sokan, sok.
 Многоглавый m. sokfejű.
 Многокутный m. sokszögű.
 Многолѣтний m. sok évű, sok
 éves.
 Многолюдный m. népes.
 Многоногий (-ый) m. sok lábu.
 Многообразный m. sokféle
 alakú.
 Многоразъ i. sokszor.
 Многорѣчивый m. sok beszédű,
 bőbeszédű.
 Многосѣмный m. sok magvú.
 Многоцѣнный m. értékes, nagy-
 becű.
 Многочисленный m. sok tagu,
 számos.
 Множественность n. sokaság.
 Множественный m. sokszoros.
 többszörös.
 Множественное число: többes
 szám.
 Множество s. sokaság, több-
 ség.
 Множитель h. sokszorozó, na-
 gyító.
 Множити cs. szaporítani, na-
 gyítani, toldani; sokszoroz-

- ni (számokban); — ся v. szaporodni, gyarapodni.
 Множѣня s. nagyítás, gyarapítás; sokszorozás.
 Мнѣдь, мнѣдь h. méz.
 Мнѣние s. vélemény.
 Мнѣхъ h. barát, szerzetes.
 Мнѣшка n. apáczka.
 Мнюхъ (coregonus maraena állt.) h. menyhal.
 Мнявкати k. i. nyávogni.
 Мнявковѣти k. i. tartósan nyávogni.
 Мнягати (-gá-) cs. nyomkodni; összegyürni.
 Мняздо s. tökbél.
 Мнякнуги k. i. puhulni, megpuhulni.
 Мнякушка n. bél, bele a fána, kenyérbél.
 Мнякушкой h. puha héjú dió, rapirdió.
 Мнякшуги cs. puhítani; — ся v. puhulni.
 Мнясаря n. mészárszék.
 Мнясарошь h. mészáros.
 Мнясицѣ t. farsang.
 Мнясо s. hús.
 Мнясоѣда h. n. húsevő állat.
 Мнято (mentha növt.) n. fodormenta.
 Мняхкий (-ий) m. puha, lágy.
 Мняхнуги k. i. lágyulni, puhulni.
 Мобилизация n. mozgósítás.
 Мова n. beszéd.
 Мовити (мовлю) cs. beszélni, mondani, szólani.
 Мовкнуги k. i. hallgatni, elhallgatni; megszűnni beszélni.
 Мовчания s. hallgatás, csend.
 Мовчати k. i. hallgatni.
 Мовчки i. nesztelenül, csendesen, zajtalanul.
 Мовчкомъ i. nesztelenül, csendesen, zajtalanul.
 Могила n. sir, sírhalom.
 Могила n. halom, kis halom; sírhant.
 Могучество s. erő, hatalom.
 Могучий m. hatalmas, erős; tehetős, módos.
 Могыла n. halom, sírhant.
 Мода n. divat.
 Модель n. minta.
 Модный m. divatos.
 Можаръ h. mozsár, taraczk.
 Возможный m. lehető, lehetséges.
 Можъ i. lehetséges; — sz. i. lehet, szabad.
 Мозговатый (-go-) m. velős.
 Мозога (-g) h. velő, agyvelő.
 Мозокъ h. velő, agyvelő.
 Мозола n. kínlódás.
 Мозолити cs. kínozni, gyötörni, bosszantani.
 Мозоль n. vízihólyag; bőrkéreg.
 Моѣ, моя, мое nm. enyém, az enyém.
 Моѣность n. én, az én.
 Моѣсей h. Mózes.
 Моѣша h. zsidó gyerek.

- Мокнути k. i. ázni, megázni; lágyulni (a vízben).
 Мокроватый m. vizenyős, vizes.
 Мокрота n. nyirkosság, vizeség, nedvesség.
 Мокрый m. nedves, vizes.
 Мокрѣти k. i. nedvesedni, nyirkosodni.
 Молва n. hir; lázadás, elégtelenség.
 Молвити k. i. beszélni, mondani.
 Молебенъ h. ima, könyörgés.
 Молебникъ h. imádkozó; imakönyv.
 Молебница n. imaház.
 Молебный m. könyörgési, imádságos.
 Моление s. imádkozás, imáadás; ima, könyörgés.
 Моленный m. imádozt.
 Молитва n. imádság, ima; молитва Господня: miatyánk.
 Молитвати es. imádkoztatni; elverni, eldöngetni.
 Молитвенникъ h. imakönyv, imádságos könyv.
 Молитвенный m. imádságos.
 Молитвословъ h. imakönyv.
 Молити es. kérni, könyörögni; imádni; — ся v. imádkozni; rimánkodni.
 Молния n. villám, mennykő.
 Молода n. menyasszony.
 Молоденький (-ый) m. fiatal, kisé fiatal.
 Молодесенький (-ый) m. fiatal, nagyon fiatal.
 Молодецъ h. vőlegény.
 Молодина n. fiatalság; fiatal hajtás a fán.
 Молодiti es. fiatalítani, megifjítani; — ся v. fiatalítani magát.
 Молодница n. fiatalasszony, menyecske.
 Молодость n. ifjuság, ifjkor.
 Молодой m. fiatal, ifju; — h. vőlegény.
 Молодь n. fiatalság, fiatal emberek.
 Молодѣт. fiatalok, fiatal házaspár.
 Молодѣжь n. fiatalság.
 Молодѣти k. i. fiatalodni.
 Молодята t. fiatal házaspár.
 Моложий m. fiatalabb, ifjabb.
 Молоко s. tej.
 Молоти es. ötni; — ся v. öretni.
 Молотильня n. cséplőgép.
 Молотити es. csépelni.
 Молотокъ h. kalapács, pöröly.
 Молоть h. nagy kalapács.
 Молотый m. örlött.
 Молотьба n. cséplés, csépelés; a cséplés ideje.
 Молотѣльня n. cséplőgép.
 Молочный m. tejes.
 Молочный m. csévelt.
 Молочко s. tej, tejeske; сухое молочко (euphorbia növ.) kutyatej, fűtej.
 Молочникъ h. tejes ember, tejárus; tejedény.
 Молочный m. tejes.

- Моль (tinea állt.) n. moly.
 Мольба n. imádság, könyör-
 gés, kérelem.
 Моментъ h. pillanat.
 Монархия n. ország, birodalom.
 Монастырьскій m. kolostori,
 zárdai.
 Монастырь h. kolostor, zárdá,
 monostor.
 Монахъ h. szerzetes, barát
 Монашескій (-кый) m. szer-
 zetes.
 Монашество s. szerzetesség,
 szerzetesrend.
 Монголь (-gol) h. mongol férfi.
 Монета n. érczpenz; érem.
 Моисто s. nyakgyöngy, nyak-
 ék. Не треба свини моисто :
 Nem kell a disznónak a
 gyöngy. (Magyarán; Nem
 disznó orrára való a kar-
 perecz).
 Монополия n. kizárólagos el-
 árusítás joga.
 Монументъ h. emlék, disz-
 emlék.
 Мошкы h. mopsz (kutya-faj).
 Мошлыкъ h. mopsz.
 Мошь h. mopsz.
 Моравия n. Morvaország.
 Моралистъ h. erkölestanító.
 Мораль h. erkölcs; erkölestan.
 Мордованый m. elkinzott, el-
 csigázott.
 Мордовати es. kinozni, kifá-
 rasztani; — ся v. elfáradni.
 Мордушити es. kinozni, kifá-
 rasztani; — ся. v. elfáradni.
- Море s. tenger; — h. more,
 czigány.
 Мореный m. elkinzott, elfá-
 rasztott.
 Мореплавецъ h. hajós; ten-
 geri utazó.
 Морепластво s. hajózás, ten-
 geri utazás.
 Мореходецъ h. hajós, tengeri
 utas.
 Мореходство s. tengeri utazás,
 hajózás.
 Моримуха (agaricus muscarius
 növt.) n. légyölő galócza.
 Морити es. gyötörni, kinozni;
 boszantani; — ся v. gyö-
 törtetni, kinoztatni.
 Морковь (daucus carota növt.)
 n. murek, sárga répa.
 Моркнѣти k. i. morogni,
 mormogni.
 Моркотати k. i. morogni, mor-
 mogni, dörmögni.
 Мочкочати k. i. morogni, mor-
 mogni.
 Мороженный m. elfagyott.
 Морозецъ h. kis dér, kis fagy.
 Морозити k. i. fagygyal be-
 köszönteni, fagyni.
 Морозно i. hideg van, fagy
 van.
 Морозный m. hideg, fagyos.
 Морозъ h. fagy, hideg, hideg-
 сэг. Приде на нса морозъ:
 jó még kutyára dér.
 Морокъ h. sötétség, homály;
 köd.

- Моросити k. i. permetezni, páráholni.
 Морщенный m. ránczos, redős.
 Морщина n. redő, ráncz.
 Морщити cs. redőzni, ránczolzolni, összehuzni (a homlokot); — ся v. ránczolódni, összehuzni (a homlokot); ránczot vetni.
 Морьскій (-нй) m. tengeri, tengeren levő.
 Морякъ h. hajós, tengerész.
 Москаль h. muszka, nagyorosz, moszkvai.
 Мостикъ h. kis hid, hidaeska.
 Мостити cs. kövezni, burkolni, padlózni; emelni, halmozni.
 Мостище h. nagy hid.
 Мостовое s. hidpénz, hidvám; kövezetvám.
 Мостокъ h. kis hid, hidaeska.
 Мѡстъ n. híd.
 Мотаня s. motólálás, gombolyítás.
 Мотати cs. motólálni, gombolyítani; bonyolítani; — ся v. barangolni, kóborolni; lábatlankodni.
 Мотовило s. motóla.
 Мотокъ (т. мѡткы) h. motyó, motring.
 Мотузарь h. kötélverő, köteles.
 Мотузокъ h. madzag, zsineg.
 Мотузъ h. kötél.
 Мотыка n. кара.
 Мотыликъ h. kis pille, kis lepke.
 Мотылиця (distoma állт.) n. métely.
 Мотыль h. pillangó, lepke.
 Мохнатѡсть m. szőrösség, borzosság.
 Мохнатый m. szőrös, bolyhos, borzas; tollas, mohos, pelyhes.
 Мохнатѡти k. i. szőrösödni, pelyhesedni, tollasodni.
 Моховатый m. mohos.
 Мохъ h. moh; pehely.
 Мѡцнй m. erős, izmos.
 Мѡцовати ся v. birkózni, erőlködni.
 Мѡць n. erő, izmosság.
 Мочарь h. mocsár.
 Моченый m. áztatott, nyirkos.
 Мочи (могу, могу...) k. i. hatni, hetni, birni; не могу ти дати: nem adhatok neked; не могу го догонити: nem birom őt utólélni.
 Мочило s. áztató, kenderáztatógödör.
 Мочити cs. áztatni, vizezni, nedvesíteni; — ся v. ázni, megnedvesedni, megvizeződni.
 Мошко h. Mosko, Mózes.
 Мошчатѡрь (-га-) h. mosogató edény.
 Мошонка n. zacskó; herehólyag.
 Мощи t. ereklye.
 Мразъ h. dér, fagy.
 Мракъ h. köd.

- Мраморный m. márványból való, márvány —
- Мрачить es. homályosítani, sötétíteni; — ся v, homályosodni, sötétedni, ködbe borulni.
- Мрачный m. homályos, ködös.
- Мрежа n. háló.
- Мстивый m. boszúálló, boszúló.
- Мститель h. boszuló, boszuálló.
- Мстити es. boszulni, boszutállani.
- Му=йому nm. neki.
- Муда t. tök, here; поповы муда (növt.) kecskerágó.
- Мудрагель h. okoskodó, tudákos.
- Мудрецъ h. böles.
- Мудрити es. okoskodni, bölcselkedni.
- Муровати es. kiokoskodni, kitalálni, kifundálni.
- Мудростный m. bölcselkedő, böles.
- Мудрость n. bölcsesség.
- Мудрствовати es. bölcselkedni; okoskodni.
- Мудрый m. böles, okos.
- Мудрѣти k. i. okosodni, bölcsesé válni.
- Мужати k. i. serdülни, férfikorba lépни.
- Муженекъ: férfit nem ismerő nő.
- Мужеский (-ый) m. férfi-, him; мужеский родъ: férfi nem; мужеский родъ: himnem.
- Мужественный m. férfias, vitéz, bátor.
- Мужество s. férfiaság, bátorság.
- Мужеубийство s. férjgyilkosság.
- Музыка n. muzsika, zene.
- Мужчина h. férfi.
- Мужъ h. férj; férfi, ember.
- Музей h. muzeum.
- Музыка n. zene.
- Музыкальный m. zenei, zene —
- Музыкантъ h. zenész.
- Мука n. kín, gyötrelеm; baj, kínlódás.
- Мукá n. liszt.
- Мулатловати k. i. mulatni.
- Мулатовати k. i. mulatni.
- Мулачаръ (-g) h. mulatság.
- Мундуръ h. egyenruha.
- Мурава n. pázsit, gyeр.
- Муравей (formica állт.) h. hangya.
- Муравейный m. hangya —
- Мурангель (-ge) h. hangya.
- Мурарь h. kőmives.
- Муравити (-gá) es. piszkítani, rondítani, szennyezni; — ся v. piszkolni, szennyeződni.
- Муравый (-gá-) m. piszkos, mocskos, ronda.
- Муркотѣти k. i. csörgedezni, zugva folynи.
- Мурникъ h. kőmives.
- Мурицтво s. építés, építészet.
- Мурованый m. kőből épült.
- Мурованя s. építés (kőből, vályogból, téglából).

- Муровати es. építeni, falat
 húzni; — ся v. épülni,
 építettetni.
 Муръ h. fal, kőfal.
 Муриджей (formica állt.) h.
 hangya.
 Муриньковий m. hangya —
 Муриньокъ (formica állt.) h.
 hangya.
 Муришокъ h. hangya.
 Мусай: kell, okvetetlenül
 kell; muszaj.
 Мусити es. kényszeríteni, erő-
 szakolni.
 Мускуловатый m. izmos, erős.
 Мускуль h. izom.
 Мустъ h. trágyalé, ganajlé.
 Мусульманка n. muzulmán
 nő, török nő.
 Мусульманский (-ый) m. mu-
 zulmán, török.
 Мусульманъ h. muzulmán,
 török.
 Мустити k. i. kényszerülni,
 kénytelenségből tenni.
 Мутатовъ h. mutató, óramu-
 tató.
 Мутерка n. csavaranya.
 Мутилка n. habarló.
 Мутити es. zavarni; felbizzat-
 ni; — ся v. zavarodni, za-
 varogni.
 Мутность n. zavarosság.
 Мутный m. zavaros.
 Мутити k. i. zavarodni, za-
 varossá lenni.
 Муть h. habzás, hullámzás;
 vizsály, zavargás.
- Муха (musca állт.) n. légy.
 Мухамедъ h. Mohamed.
 Мухаръ h. marha-légy; bögöly.
 Мучаный m. lisztös.
 Мученикъ h. vértanu, mártir.
 Мучениця n. nő-vértanu, nő-
 mártir.
 Мученический m. mártiri,
 mártir —
 Мученичество s. vértanuság.
 Мучение s. kínzás, gyötres.
 Мучитель h. kínzó, gyöt-
 zarnok.
 Мучительный m. kínzó, gyöt-
 рő; zsarnoki.
 Мучительство s. kegyetlenség,
 zsarnokság.
 Мучити es. kínzni, gyötörni;
 — ся v. kínlódni, kint szen-
 vedni.
 Мучникъ h. lisztárus.
 Мучный m. lisztes.
 Мушка n. légy, legyecske,
 apró légy.
 Муштра n. minta; rendbesze-
 dés, fegyelmezés.
 Муштровати es. oktatni (újon-
 czot), gyakorolni, fegyel-
 mezni.
 Мущина n. férfi, ember.
 Мы nm. mi, mink.
 Мывати es. mosni; — ся v.
 mosakodni.
 Мыканиця n. a szósz egy neme.
 Мыканя s. tépés, szakítás;
 gerebenezés, bugázás.
 Мыканный m. tépett; gerebe-
 nezett, bugázott.

- Мыкати cs. tépni, czibálni; gerebenezni, bugázni; — ся v. tépni egymás haját.
- Мылистый m. szappanos.
- Мылити cs. szappanozni; téveszteni, elhibázni, akadályozni a gondolkodásban, zavarni; — ся v. eltévedni, hibázni.
- Мыло s. szappan.
- Мыловария n. szappanfőző gyár.
- Мыловарь h. szappanos, szappanfőző.
- Мыльи i. sz. így szólítják, hívják a kis borjut.
- Мыларь h. szappanos, szappanfőző.
- Мырчати k. i. bögni (tehén).
- Мыслимый m. gondolható, képzelhető.
- Мыслитель h. gondolkodó.
- Мыслити cs. gondolni, gondolkodni, vélekedni.
- Мысль n. gondolat, eszme; vélemény.
- Мытарство s. tisztító hely, purgatórium.
- Мытарь h. vámos, vámszedő.
- Мыти cs. mosni, mosdatni; — ся v. mosakodni, mosdózni.
- Мыто s. vám.
- Мытрукъ h. egy herével biró.
- Мышачий (-ный) m. egér —
- Мышка n. egérke, kis egér; izom, hónalj.
- Мышленя s. gondolkodás, gondolás, gondolat.
- Мышца n. kar, kéz; izom.
- Мышь (mus musculus állт.) n. egér.
- Мѣдити cs. rezezni, rézzel bevonni.
- Мѣдиця (sorex állт.) n. cziczkány.
- Мѣдникъ h. rézműves.
- Мѣдный m. rézből való, réz —
- Мѣдь n. réz, vörös réz.
- Мѣдяникъ h. rézműves.
- Мѣдяный m. rezes, rézből való, réz —
- Мѣлкий (-ный) apró, parányi; finom, porhanyó; мѣлка мука: finom liszt.
- Мѣлкий n. apró, finom.
- Мѣна n. csere, cserélés.
- Мѣнити cs. váltani (pénzt).
- Мѣньба n. csere, cserélés.
- Мѣнька n. macska (gyermeknyelvben).
- Мѣняло s. pénzváltó.
- Мѣняти cs. cserélni; váltani; — ся v. helyet cserélni, egymással cserélni.
- Мѣра n. mérték; mód, rendszabály.
- Мѣрка n. mérték; véka, mérce.
- Мѣрковати cs. vigyázni, gondoskodni, figyelni.
- Мѣрникъ h. mérnök.
- Мѣряникъ h. mérnök.
- Мѣряный m. mért, megmért.
- Мѣряня s. mérés.
- Мѣряти cs. mérni, felmérni.
- Мѣсити cs. dagasztani, gyurítani; taposni, tapodni.

- Мѣстечко s. kis hely, helyecs-
 ke; állás.
 Мѣстити cs. helyezni, elhe-
 lyezni; — ся v. elférni.
 Мѣстность n. helyiség, hely-
 fekvés.
 Мѣстный m. helybeli, helyi.
 Мѣсто s. hely, tér; állás. hi-
 vatal.
 Мѣстоименіе s. névmás.
 Мѣсяцесловъ h. naptár, kalen-
 dárium.
 Мѣсяць h. hold; hónap.
 Мѣсячно i. holdasan, hold-
 fénynél; мѣсячно ся: hold-
 világos idő van, világít a
 hold.
 Мѣсячный m. hónapos, hónapi,
 havi.
 Мѣтати cs. sepergetni, gyak-
 ran seperni.
 Мѣтла h. seprő.
 Мѣхоноша h. zsákhordó.
 Мѣхъ h. zsák; циганскѣ мѣ-
 хы: fuvó, fujtató.
 Мѣша h. Miska.
 Мѣшаный m. kevert, zavart.
 Мѣшаня s. keverés; zavarás.
 Мѣшати cs. keverni, kavarni;
 vegyíteni, zavarni, hábor-
 gatni; — v. elzavarodni,
 eltévedni; beleavatkozni.
 Мѣшка h. Miska.
 Мѣшокъ h. kis zsák, zsákocská.
 Мѣщанинъ h. városi lakos;
 polgár.
 Мѣщанка n. polgárnő.
- Мѣщанство s. polgárság.
 Мя=мя=ня nm. engemet.
 Мявканя s. nyávogás.
 Мякати k. i. nyávogni.
 Мягати (-гá-) cs. nyomni,
 nyomkodni, gyömszölni,
 gyomrozni.
 Мягкий (-ый) m. puha, lágy.
 Мягкость n. puhaság, lágy-
 сág.
 Мягше i. puhábban, lágyab-
 ban.
 Мягшити cs. lágyítani, puhí-
 тани; — ся v. lágyulni,
 puhulni.
 Мяздро s. tökbél.
 Мязы t. izom.
 Мякнуги k. i. puhulni, lá-
 gyulni; szotyósodni (gyü-
 möles).
 Мякушка n. kenyérbél, bél.
 Мякушкой h. papírdió, puha-
 héjú dió.
 Мясарошъ h. mészáros.
 Мясистый m. husos, kövér.
 Мясницѣ t. farsang.
 Мясный m. húsos, kövér.
 Мясо s. hús.
 Мясопустъ h. húshagyó.
 Мясоѣдный m. húsevő, hússal
 táplálkozó.
 Мятежь h. lázadás, forrada-
 lom.
 Мяти cs. nyomni, guzsolni,
 gyomrozni; taposni.
 Мято (mentha növт.) s. fodor-
 menta.
 Мяукати k. i. nyávogni.

Н.

- Н, н: a rutén ábéczé tizenharmadik betűje; magyarban *n*.
- На е. ra, re; on, en, ön; fel.
- На sz. i. nesze, ne; нате: nesztek, netek, fogjátok; най, найте: ne bántsd, ne bántsatok.
- Набавити ся v. kijátszani magát, sokat játszani.
- Набивати cs. tele verni, felverezetni; beverni, megverni; felverni, ráverni; megtölteni (fegyvert); набити порохомъ: golyó nélkül, vakra, tölteni; набити куливь: élesre tölteni.
- Набилки t. bordaléczek, bordatartó.
- Набирати cs. összeszedegetni, gyűjtögetni; szedni, toborzani; — ся v. összegyűlni, összegyülekezni; teleszedni magát.
- Набити cs. ráverni, ráütni, felverni; jól elverni, jól eldöngetni; teletönni.
- Набитый m. megvert, felvert, rávert, teletömött.
- Наблювати cs. telehányni, teleokádni.
- Наблюда n. felügyelet, felvigyázás, megfigyelés.
- Наблюдатель h. felügyelő, felvigyázó; észlelő, megfigyelő.
- Наблюдати cs. vizsgálni, örködni, észlelni.
- Набоженство s. vallásosság, hitfelekezet, szertartás.
- Набожность n. áhitat, jámborság, vallásosság.
- Набожный m. istenfélő, áhitatos, vallásos.
- Набодникъ h. töltőrud, töltővessző.
- Набодрь h. ujonczozás; toborzás.
- Набрания s. összeszedés, összegyűjtés.
- Набрати cs. összeszedni, felszedni, teleszedni, öszsегyűjteni, toborzani; — ся v. jól megszédni magát, meggazdagodni.
- Набрызгати (-гá-) cs. ráfecskendezni.
- Набутѣти k. i. nagyon sokat bögni, telebögni.
- Набѣрати cs. szaladás által okozni (betegséget); — ся v. jól kifutkározni magát.
- Набѣглый m. összefutott; jöttment.
- Набѣгъ h. roham, beütés, berontás, betörés.
- Набѣдовати ся v. küszködni, sok bajon átmenni.
- Набѣлити cs. megfehériteni, kifehériteni, kimeszselni; —

- ся v. kifehéríteni, fehérre festeni magát.
- Набѣло i. fehérén, tisztára.
- Набѣсити ся v. kidühöngni, kitombolni magát.
- Навадити cs. rákötni, ráakasztani, rákohlolni; rágalmazni, koholni.
- Наважба n. szándék.
- Навалити cs. sokat dobni egy rakásra, felhalmozni.
- Наварити cs. sokat főzni, elkészíteni; hozzáforsztani.
- Навгень (на огонь) i. tűzre.
- Навбзоры (на обзоры) i. vizsgálatra, katonai szemlére.
- Навгуль i. nagyban, nagyjából.
- Навезти cs. összehordani, felhordani, sokat behozni.
- Навеселити ся v. magát jól kimulatni.
- Навзоръ i. szemre, külsőleg.
- Навидѣти cs. türni, viselni.
- Навилокъ h. villahegy, petrencze.
- Навислый m. kiálló, lecsüngő.
- Навити cs. felgombolyítani, rágöngyölni, rácsavarni, beburkolni.
- Навновати k. i. ráunni, megunni.
- Навозити cs. telehordani, összehordani; — ся v. eleget szekerkézni.
- Навоѣ h. zugolyfa (a szövőszéken).
- Навопати k. i. tele büdösíteni, büzt terjeszteni.
- Навострити cs. megélesíteni, kiélesíteni.
- Навпередъ i. előre.
- Навпередъ i. elől.
- Навироводѣ (на одироводѣ) i. a temetésen.
- Наврекъ i. örök áron, mindenkorra.
- Навсе i. mindenkorra, örökre.
- Навскочъ i. rohanva, vágatva.
- Навсинакъ i. visszájára, visszásan, fonákul.
- Навыканя s. megszokás, rászokás.
- Навыкмый m. megszokott, gyakorlott.
- Навыкнути k. i. megszokni, rászokni.
- Навѣки i. örökké, mindörökké.
- Навѣрно i. bizonyosan.
- Навѣсити cs. ráakasztani, teleaggatni.
- Навѣчно i. örökre.
- Навѣшати cs. teleakasztani, teleaggatni, felaggatni.
- Навѣяти cs. befujni, ráfujni, telefujni; — ся v. kifujni magát, megszűnni fujni.
- Навязати cs. összekötni, telekötni.
- Наганицѣ t. nadrág.
- Нагани t. nadrág.
- Наганка n. emlékeztetés, említés.
- Наганути cs. említeni, felemlíteni, emlékeztetni.

- Нагинана s. hajlás, hajlongás.
 Нагинати cs. hajlítani, hajto-
 gatni.
 Нагинчастый m. hajlékony,
 hajlítható.
 Наглити cs. siettetni; — ся
 v. sietni.
 Нагло i. sebesen, sietve, gyor-
 san, hirtelen.
 Наглый m. hirtelen, gyors;
 hirtelen haragu.
 Наглядати cs. ellenőrizni —
 ся v. sokat keresni, sokáig
 keresni.
 Наглядникъ h. felügyelő.
 Наглядный m. szemléhető,
 szemléleti; látható, felfog-
 ható; наглядное учѣня:
 szemléleti oktatás, szemlé-
 tető oktatás.
 Наглядования s. szemléltetés.
 Наглядовати cs. szemléltetni,
 nézni; — ся v. szemlélni.
 Наглядъ h. felügyelet, ellen-
 őrzés.
 Нагнати cs. behajtani, beker-
 getni; — ся v. neki rohanni.
 Нагнити k. i. összerothadni,
 megrothadni.
 Нагнойти cs. megtrágyázni.
 Нагнути cs. lehajtani, meg-
 hajtani, meghajlítani; —
 ся v. lehajolni, meghajolni.
 Наговорити cs. összebeszélni,
 összefecsegni, sokat beszélni;
 — ся v. magát kibeszélni.
 Нагода n. alkalom.
 Нагодный m. alkalmas, alkal-
 matos.
 Нагодовати cs. megetetni, jól
 tartani; — ся v. jóllakni.
 Наголо i. meztelenül, csupaszra.
 Наголосъ h. hangsúly, ékezet;
 — i. hangosan, fennszóval.
 Наголошования s. hangsúlyozás.
 Наголошовати cs. hangsúlyozni.
 Нагонъ h. ösztön.
 Нагордо i. büszkén, gögösen.
 Нагорный m. hegyenfekvő,
 felföldi.
 Нагорода n. jutalom.
 Нагородити cs. megjutalmazni.
 Нагорокъ h. halom.
 Нагорье s. felföld, hegyvidék.
 Нагорный m. megégett, égés
 által képződött.
 Нагорѣти k. i. sokat égni,
 eleget égni.
 Наростити cs. jól megvendé-
 gelni; — ся v. vendéges-
 kedni.
 Наротовити cs. elkészítene,
 előre készíteni, összekészí-
 teni; — ся v. elkészülni,
 felkészülni.
 Наррада n. jutalom.
 Наррадитель h. jutalmazó.
 Наррадити cs. megjutalmazni;
 — ся v. megjutalmaztatni.
 Нарребсти cs. összeseperni,
 összekotorni.
 Наррозити cs. fenyegetni, ki-
 erőszakolni; — ся v. fenye-
 getőzni.
 Наррудный m. mellenlevő.

- Нагрѣвати cs. összeseperni, összekotorni.
 агрѣвальный m. melegítő.
 агрѣваня s. melegítés, melengetés.
- Нагрѣвати cs. melengetni, melegíteni; — ся v. melegedni, felmelegedni.
- Нагрѣти cs. felmelegíteni; — ся v. felmelegedni.
- Нагрѣшити k. i. sokat vétkezni.
- Нагуртъ i. egyremásra.
- Надавати cs. sokat adni.
- Надавити cs. kinyomni, kicsavarni, sokat kinyomni.
- Надале i. továbbra, messzibbre.
- Надатокъ h. ráadás, felpénz; ázsió.
- Надверечи cs. alávetni, mellevetni, aládobni.
- Надвити k. i. tréfálni.
- Надвое i. két részre, kétfelé.
- Надводный m. víz feletti.
- Надворный m. udvari.
- Надглавный m. fej fölötti.
- Надголовный m. fej fölötti.
- Надгорода n. jutalom, bér.
- Надгородити cs. megfizetni, jutalmazni.
- Надрѣбный m. sírfeletti.
- Надрьзти cs. rágni kezdeni, kissé megrágni.
- Надирати cs. megrepszteni, felrepszteni, egy kissé be-repszteni.
- Надрати cs. felszakítani, kissé beszakítani, nyúzni kezdeni; — ся v. kissé beszakadni.
- Надуристый m. kissé bolondos, hóbortos.
- Надежа n. remény.
- Надежда n. remény.
- Надежный m. biztos, megbízható.
- Наденный m. napidíjas; наденный писарь: napidíjas írnok, díjnok.
- Надвычай h. rendkívülség.
- Надвычайный m. rendkívüli, szokatlan.
- Надзиратель h. felügyelő.
- Надзирательство s. felügyelőség, felügyelői hivatal.
- Надзирати k. i. felügyelni, felvigyázni.
- Надзоръ h. felügyelet, felvigyázat.
- Надкласти cs. rátenni, hozzátoldani.
- Надколоти cs. meghasítani, széthasítani, hasítani kezdeni; — ся v. hasadni kezdeni.
- Надкольный m. térdfölötti.
- Надкусити cs. megharapni, beléharapni.
- Надломити cs. törni kezdeni; — ся v. önmagától kezdeni törni.
- Надмѣрный m. mértékfölötti.
- Наднести cs. összehozni, behozni.
- Надо e. fölött, felett.

- Надобрѣти k. i. jó lenni, jónak találni.
- Надого i. sokáig, sokára.
- Надогнути cs. lehajtani, lehajlítani; — ся v. lehajolni, meghajolni kezdeni.
- Надойти k. i. váratlanul jönni, rábukkanni, kibukkanni.
- Надоляти cs. ráönteni, feltölteni, színig tölteni.
- Надорвати cs. megszakítani; megerőtetni.
- Надобѣти k. i. boszankodni, torkig lenni valamivel; уже ми надобѣло: már torkig vagyok vele.
- Наднелити cs. egy keveset megfürészelni.
- Наднѣсати cs. fölni, ezimezni, ráírni.
- Надпись h. felirat, cím.
- Надпорѣгъ h. felső küszöb.
- Надпрестѣльный m. oltárfölötti.
- Надрѣгы (-gy) s. nadrág.
- Надрѣслый m. felnőtt, felserdült.
- Надрѣсти k. i. felnőni, felserdülni.
- Надрубати cs. levágni, vágni kezdeni.
- Надрѣзати cs. bevágni, bemetszeni, metszeni kezdeni.
- Надрѣзъ h. bevágás, bemetszés; szelet.
- Надсыпаня s. feltöltés, felöntés.
- Надсипати cs. feltölteni, felönteni.
- Надѣчи cs. vágni kezdeni, megvágni, bevágni.
- Надути cs. felfújni, felfújni, felduzzasztani; — ся v. felfuvalkodni, felduzzadni; felfújni magát; felhuzni az orrát; duzzogni.
- Надутый m. felfújt, felfuvalkodott; gögös.
- Надходити k. i. közel járni, közeledni.
- Надходъ h. közeledés, jövetel.
- Надъ e. felett, fölött.
- Надѣсти cs. megharapni, beharapni, enni kezdeni.
- Надыбати cs. találni, ráakadni (utközben).
- Надыти k. i. megérkezni, váratlanul betoppanni, beállítani.
- Надымити cs. telefüstölni, befüstölni.
- Надъ h. a krumpli nádja, burgonyaszár.
- Надѣвати cs. felölteni, magára ölteni, felhuzni; — ся v. felöltözni, felöltözködni.
- Надѣлати cs. sokat készíteni, okozni, szerezni, csinálni, tenni; надѣлати бѣды: bajt okozni.
- Надѣлити cs. felosztani, kimosztani, kimérni, szétosztani, részesíteni.
- Надѣль h. rész, jutalék, osztályrész.
- Надѣти cs. felvenni, felöltözködni, felölteni.

- Надѣя n. remény, hit, bizalom.
- Надѣяти ся v. reménykedni, bizakodni, reményleni.
- Наемный m. bérelt, felbérelt, bérencz; наемна кочига: bérkocsi, bérelt kocsi.
- Наемъ h. bér, bérlet.
- Нажати cs. sokat aratni, összearatni.
- Наждати cs. várni, várákozni, megvárni, elvárni.
- Назавтра i. holnapra.
- Назадъ i. hátul.
- Назадъ i. hátra, vissza, hátrafelé.
- Назва n. elnevezés, név, cím.
- Названный m. elnevezett, megnevezett; такъ названный: ugynevezett.
- Названя s. elnevezés, megnevezés, cím.
- Назвати cs. nevezni, elnevezni, megnevezni; — ся v. neveztetni.
- Назнака n. kiutalványozás; utalvány.
- Назначенье s. rendeltetés, kijelölés, hivatás.
- Назначити cs. kijelölni, kinevezni, kirendelni; kiutalványozni.
- Назоръ h. szemmel tartás, felügyelet.
- Назрѣлый m. érett.
- Называня s. elnevezés, megnevezés.
- Называть cs. nevezni, megnevezni; — ся v. csufolni, gúnyolni.
- Назывъ h. összehívás; nevezés, elnevezés.
- Назыбнути k. i. sokat fázni.
- Най (partikula) leg-; наименьший: legkisebb; наибольшый: legnagyobb.
- Най sz. i. ne bántsд; hadd el;isz. hadd; най живе: hadd éljen.
- Наивный m. naiv, nyilt, gyermeteg, őszinte.
- Наиграти ся v. kijátszani magát; kitánczolni magát, sokat tánczolni.
- Найда h. talált gyermek, lelencz.
- Наймати cs. felfogadni, szegődtetni; — ся v. szegődni.
- Наименовати cs. nevezni, megnevezni, elnevezni; — ся v. neveztetni, megmondani a nevét.
- Найначе i. leginkább; különösen, kivált.
- Наисвѣтлѣйшый m. felséges.
- Найте sz. i. ne bántsátok, hagyjátok.
- Найти cs. találni, megtalálni, rátalálni, ráakadni, rábukanni; — ся v. akadni, tátkozni.
- Наяснѣйшый m. felséges; наяснѣйшый пань: felséges úr, felség.
- Наказание s. oktatás, tanítás.
- Наказатель h. oktató, tanító.

- Наказати *cs.* oktatni, tanítani.
- Наказъ *h.* tanítás, oktatás; наказъ казати: egyházi beszédet tartani, prédikálni.
- Наквасити *cs.* besavanyítani, savanyítani, kovászszal besavanyítani; — *ся v.* megsavanyodni.
- Накипити *k. i.* habzani, forrni, ráforrni; — *ся v.* eleget forrni, eleget habzani.
- Накиснути *k. i.* megsavanyodni.
- Накислый *m.* megsavanyodott.
- Накладъ *h.* könyvkiadás; kiadói jog.
- Накласти *cs.* megrakni, rárakni, felrakni, feltálatni.
- Наклеветати *cs.* nagyon megszólalni, nagyon rágalmazni.
- Наклеити *cs.* megragasztani, összeragasztani, sokat ragasztani.
- Накленати *cs.* sokat kalapálpálni, kikalapálni, kikovácsolni.
- Накликати *cs.* összehívni, összeszólítani.
- Накований *m.* összekovácsolt, megvágott (malomkő).
- Наколоти *ся v.* sokszor megszurni magát.
- Наколотити *ся v.* sokat keverni, sokat habarni.
- Накдлько *i.* mennyire.
- Наконецъ *i.* végre, utoljára.
- Наконати *cs.* kiásni, össze-
- ásni, kikapálni; — *ся v.* sokat kapálni, sokat ásni.
- Накормити *cs.* megetetni, jól tartani; — *ся v.* jól lakni, jól élni.
- Накосити *cs.* kaszálni, megkaszálni; — *ся v.* sokat kaszálni.
- Накошенный *m.* lekaszált, megkaszált.
- Накрасити *cs.* megszépíteni, kiszépíteni, felékesíteni.
- Накрасити *cs.* sokat összelopni.
- Накраяти *cs.* kiszabni, megsabni.
- Накрестъ *h.* keresztben, kereszt alakban.
- Накричати *cs.* tele kiabálni, lármázni; — *ся v.* sokat kiabálni.
- Накрошити *cs.* meghinteni, behinteni.
- Накрутити *cs.* sokat összecsavarni.
- Накрыти *cs.* befedni, beburkolni.
- Накрышити *cs.* tele aprítani, összemorzsolni.
- Накрѣико *i.* erősen, keményen.
- Накупати *ся v.* sokat fürödni, eleget fürödni.
- Накуповати *cs.* összevásárolni, összevenni.
- Накурити *cs.* telefüstölni, befüstölni.
- Накутермати *cs.* begöngyölni, körülgöngyölni, ráburkolni.
- Наладити *cs.* elkészíteni, ki-

- készíteni, megkészíteni; —
ся v. elkészülni, rákészülni.
- Наламати es. összetörni, sokat
összetörni.
- Налати es. összeszidni, meg-
szidni, káromkodni.
- Налерко i. könnyen, könnye-
dén.
- Налерць i. könnyen, könnye-
dén.
- Налезати k. i. illeni, tartozni.
- Налезитый m. illő.
- Налезность n. illeték, járan-
dóság, fizetés.
- Налезный n. illetékes.
- Наливаня s. rátöltés, ráöntés.
- Наливати es. önteni, tölteni,
ráönteni; tögyelni; корова
уже наливать: a tehén már
tögyel.
- Наличити es. kiolvasni, leol-
vasni, leszámolni (pénzt).
- Наляти es. megtölteni, fel-
tölteni; — ся v. kiömlelni,
- Наложити es. rátenni, ráhe-
lyezni.
- Налушити es. meghámozni,
sokat meghántani, lenyúzni.
- Налушити es. sokat kifejteni,
kihüvelyezni, meghántani,
megfosztani.
- Налѣво i. balra.
- Налѣшити es. ráragasztani,
ráenyvezni.
- Намазати es. bekenni, beke-
kengetni; ráfirkálni, ráma-
zolni.
- Намалювати es. ráfesteni, ki-
festeni.
- Намастити es. bekenni, meg-
kenni, beszírozni, megszi-
rozni.
- Намова n. rábeszélés.
- Намовати es. rábeszélni, rá-
bírni.
- Намоклый m. megázott, ki-
ázott.
- Намокнути k. i. megázni, át
meg át ázni.
- Намолоти es. megörni, össze-
örni.
- Намолотити es. kicsépelni,
megcsépelni.
- Намоль h. iszap, ülepedés.
- Намочити es. megáztatni, be-
áztatni.
- Намулити es. iszapolni, iszap-
pal bevonni.
- Намулистый m. iszapos.
- Намуль h. iszap, ülepedés.
- Намучити ся v. sokat kínlód-
ni, elkínlódn.
- Намкати es. sokat kitépni,
kihúzni; gerebenezni; meg-
tépázni.
- Намилити es. beszappanozni.
- Намѣренье s. szándék, tekin-
tet, végzél; érzület, gondol-
kodásmód.
- Намѣстити es. sokat taposni,
kitaposni, megtaposni.
- Намѣстникъ h. helyettesítő, he-
lyettes; alesperes.
- Намѣстникъ h. helyettes, hely-
tartó; alesperes.

- Намѣсто i. helyébe, helyette, helyett.
- Намѣшати cs. összekeverni, megkeverni.
- Намякнуги k. i. meglágyulni, megpuhulni.
- Намарѣкъ i. jövőre, jövőévre.
- Намашка n. keresztanya.
- Намашко h. keresztapa.
- Нанести cs. összehozni; sokat tojni; — ся v. sokat tojni.
- Нанизати cs. felfüzni, feltüzni.
- Наново i. újra, ismét.
- Наняти cs. megfogadni, szegődtetni.
- Наорати cs. sokat szántani, megszántani.
- Наострити cs. megélesíteni, kiköszörülni.
- Нападъ h. megrohanás, megtámadás, támadás.
- Напасти cs. megrohanni, megtámadni.
- Напастиый m. bajt hozó, veszélyes; nyomoruságos.
- Напастъ n. baj, veszély, baleset, balsors, csapás; szűkség, szorultság.
- Напередъ i. előre.
- Напередъ i. elől.
- Наперсникъ h. gyűszű.
- Наперсний m. mellenlevő.
- Наперстникъ h. gyűszű.
- Наперстокъ h. gyűszű.
- Напечатати cs. kinyomatni, kinyomtatni.
- Напечи cs. sokat sütni, ösz-
- szesütni; — ся v. össze-sülni, megmelegedni.
- Напилити cs. megfűrészelni, lefűrészelni.
- Напишати cs. megerőtetni, megfeszíteni; — ся v. megfeszülni, erőködni.
- Напирати cs. sürgetni, szorítani, sarkában lenni, tola-kodni, tódulni.
- Написати cs. felírni, ráírni.
- Напитокъ h. ital.
- Напити ся v. inni; felhörpinteni, kissé becsipni, meg-részegegni.
- Наплатати k. i. sokat sírni, szemeit kisírni; — ся v. sokat sírni.
- Наплата h. folt.
- Наплести cs. megfonni, össze-fonni.
- Наплечникъ h. vállruha, váll-ékítés.
- Наплѣвъ h. napló.
- Наплодити cs. szaporítani, tenyészteni; szülni; — ся v. szaporodni.
- Наплѣснѣти k. i. rápenésze-sedni, megpenészedni.
- Наплювати cs. beleköpni, le-köpni.
- Напугати ся v. neki feszülni, neki támadni, erőködni.
- Напняти cs. befogni, megfeszíteni, megerőtetni; — ся v. neki feszülni, erőködni.
- Наповнити cs. megtölteni, be-tölteni, teletölteni.

- Нандѣ h. ital.
 Нандѣити cs. megitatni, itatni.
 Нанолошити cs. felriasztani, megriasztani.
 Нанолы i. felére, két részre, két felé.
 Наноминатель h. emlékeztető, figyelmeztető; intő.
 Наноминати cs. figyelmeztetni, emlékeztetni, inteni.
 Наноминачъ h. figyelmeztető, intő.
 Нандѣмка n. figyelmeztetés, emlékeztetés, intés.
 Нанонадъ h. merénylet, támadás.
 Наноперекъ i. keresztül, keresztben, harántul.
 Нандѣрливый m. tolakodó; bátor, merész.
 Нандѣръ h. nyomulás, kényszerítés, tódulás.
 Нанослѣдъ i. utóljára.
 Нанравити cs. összekészíteni, fordítani; irányozni.
 Нанравление s. irány, irányzás.
 Нанравляти cs. irányítani, irányozni.
 Нанраво i. jobbra.
 Нанрасво i. hiába, hasztalanul; váratlanul, hirtelen.
 Нанредъ i. előre.
 Нанредѣ i. elől.
 Нанрестолне s. áldozó oltár.
 Нанрестольный m. oltáron levő.
 Нанпросити cs. kikérni, kikönyörögni, megkérlelni; кедъ
 не нанпросити, не нанрозити: ha kéréssel meg nem nyered, fenyegetéssel nem.
 Нанпротивъ e. ellen, ellenében; szemben, átellenében; — k. ellenkezőleg, ellenben.
 Нанпрѣти k. i. nagyon megizzadni.
 Нанпрясти cs. sokat megfonni, összefonni.
 Нанпрятати cs. elrejtteni, eldugdosni.
 Нансамомозъ h. napszámos.
 Нансамъ h. napszám.
 Нансовати cs. jól összeszidni, megszidni, megpirongatni.
 Нанудити cs. megijeszteni, megfélemlíteni; — ся v. megijedni.
 Нанустити cs. rábocsátani, ráereszteni.
 Нанутати cs. rábonyolítani, rágöngyölni; öszszekuszálni.
 Нанутникъ (plantago major növt.) h. utifű.
 Нанутный m. útra való, útban használt.
 Нанухлый m. dagadt, feldagadt.
 Нанухнути k. i. feldagadni.
 Наныхати cs. tömni, teletömni, dugni (libát).
 Нанѣвати cs. énekelni, dalolni; — ся v. eleget énekelni.
 Нанѣвъ h. ének, dallam.
 Нанялити cs. kifeszíteni, ráfeszíteni.

- Парада n. értekezlet, előleges tanácskozás.
- Парадити cs. tanácsolni; rábeszélni; felbujtatni, felbiztatni; — ся v. tanácskozni, értekezni.
- Парадовати cs. örvendeztetni, örömet szerezni; — ся v. eleget örülni, sokat örülni.
- Паразь i. egyszerre; tüstént, mindjárt.
- Парвати cs. szakítani, leszakítani; — k. i. dagadni, feldagadni, meggyülni (a kelés).
- Парекати cs. elnevezni, nevet adni; szemére vetni, becs-mérelni; — ся v. neveztetni.
- Паремный m. hirtelen, indulatos, hirtelen haragu.
- Паречи cs. nevezni, nevet adni; — ся v. neveztetni, nevet kapni.
- Парисовати cs. lerajzolni, rárajzolni.
- Парицати cs. nevezni, megnevezni.
- Пародиві i. hasonlóan, egyenlően.
- Пародити cs. szülni, teremni; — ся v. születni.
- Пародність n. nemzetiség.
- Пародный m. nemzeti, népi; народна школа: népiskola.
- Пародовець h. hazafi.
- Пародонисъ h. néprajz, ethnográfia.
- Пародъ h. nép, nemzet.
- Парокомъ i. készakarva, szándékosan, önkényt.
- Парослыи m. megnőtt, felnőtt, ránőtt.
- Парости k. i. megnőni, felnőni, ránőni.
- Паростокъ h. kinövés.
- Парость h. gyarapodás, növekedés.
- Парочно i. szándékosan, készakarva.
- Парочный m. szándékos, önkényes.
- Парубаня s. vágás, felvágás, rávágás, összevágás.
- Парубати cs. megvágni, összevágni, sokat vágni.
- Парубы i. fonákul, fonokára.
- Паружно i. külsőleg, kívül.
- Паружность n. külső, külsőség.
- Паружный m. külső.
- Парцисъ (narcissus poeticus növт.) h. nárczis.
- Паръзати cs. összeaprítani, felaprítani, szeletekre vágni.
- Паръканя s. szemrehányás, panasz, vádaskodás.
- Паръкати k. i. szemére hányni, panaszkodni.
- Паръчне s. tájnyelv, tájszólás; igehatározó (nyelvtanban).
- Пасадытн cs. ültetni, elültetni, felültetni, megültetni (a tyukot a tojásra).
- Пасадытн t. keresztgerendák a tengelyen.

- Насвѣтити cs. megvilágítani, bevilágítani.
- Население s. lakosság, népesség.
- Населити cs. megnépesíteni, megtelepedni.
- Насердити cs. megharagítani, felboszantani; — ся v. sokat haragudni.
- Насидѣти k. i. sokat ülni, kiülni; — ся v. sokáig ülni.
- Насила n. erőszak, erő; tettlegesség.
- Насильный m. erőszakos, tettleges.
- Насиловати cs. erőtetni, kényszeríteni; tettlegességre vetemedni.
- Насилу i. erővel, erőszakkal.
- Наскакати ся v. kiugrálni magát.
- Насквозь i. keresztül-kasul, át meg át.
- Наскоблѣти cs. meghántani, meghámozni (burgonyát).
- Наскоро i. sebezsen, gyorsan, sebtiben, íziben, hamarjában, tüstént.
- Наскребтати cs. meghántani, meghámozni, vakarni, levakarni.
- Наскрѣзь i. keresztül-kasul, át meg át.
- Наслаждати ся v. éldelni, élvezni.
- Наслаждение s. élvezet, gyönyör.
- Наслѣдникъ h. örökös, utód.
- Наслѣдница n. örökös (nő).
- Наслѣдный m. öröklött, ősi.
- Наслѣдовати cs. örökölni.
- Наслѣдство s. örökség.
- Насмолити cs. megszurkozni, beszurkozni, meggyantázni (vonót).
- Насмѣхъ i. gúnyból.
- Насмѣшка n. gúny, csúfolás, gúnyolás.
- Насмѣшливый m. gúnyolódó.
- Насмѣяти ся v. sokat nevetni, jól kinevetni magát, nevetni neki.
- Наснова n. terv, vázlat, javaslat, előrajz; наснова до закону: törvényjavaslat.
- Насна пѣскова: zátony, homok-zátony.
- Наснакъ i. fonákul.
- Наспати ся v. elégét aludni, kialudni magát.
- Наспѣльный m. közös, felemás; наспѣдна школа: közös iskola, községi iskola.
- Наспѣль i. felébe, közösen.
- Наставитель h. oktató, tanító, mester.
- Наставляти cs. oktatni, tanítani.
- Наставникъ h. oktató, tanító; kiadó-násznagy.
- Настати k. i. beállni, beállani, bekövetkezni.
- Настелити cs. megvetni, megalmozni.
- Настѣйчивѣсть n. állhatatosság, állandóság.

- Настойчивый m. állhatatos, szilárd, erős.
- Настоятель h. egyházi előjáró, plébános, lelkész.
- Настоятельство s. előjáróság, főnökség.
- Настояти ся v. sokáig állni, az állásban elfáradni.
- Настоящий m. jelen, jelenlegi; настоящее время: jelen idő.
- Настрашити cs. megijeszteni; — ся v. megijedni.
- Настругати cs. megfaragni, lefaragni.
- Наступа n. fokozatosság.
- Наступаня s. közeledés; megtámadás.
- Наступати cs. közelíteni, közeledni, támadni; kezdődni; következni.
- Наступникъ h. utód. örökös.
- Наступница n. női örökös, női utód.
- Настылый m. meghült, kihült.
- Настя n. Neszti, Eszti.
- Насукати cs. lemorzsolni, lemorni (tengerit).
- Насупротивъ i. ellenében, átellenben.
- Насухо i. szárazon.
- Насучи cs. morzsolni, morni (tengerit).
- Насушити cs. összeaszalni, kiszárítani.
- Насущный m. mindennapi.
- Насыпати cs. megtölteni, rá-tölteni, feltölteni.
- Насытити cs. jóllaktatni, jól-
- tartani, kielégíteni; — ся v. jóllakni.
- Насъкий (-ый) m. szelid, házi.
- Насъвь h. vetés, elvetett mag.
- Насъдати k. i. ráülni, felülni.
- Насъдня s. vetőmag.
- Насъвети k. i. ráülni, rámenni, megszálni.
- Насъчи cs. összeaprítani, felaprítani.
- Насъчня s. elvetés, széthintés.
- Насъяти cs. elhinteni, elvetni.
- Натепло i. egészen melegén, egészen melegre.
- Натесати cs. megfaragni, befaragni.
- Натечи k. i. összefolyni, kifolyni, lefolyni.
- Натискъ h. 'szorítás, nyomás, tódulás; roham.
- Натисливый m. erőszakos, erőszakoskodó.
- Натиснути cs. rászorítani, rányomni, megszorítani.
- Натовкъ h. kelés a csonttő kezdve.
- Наточити cs. kiélesíteni, megélesíteni, kifenni; megtoldani, hozzátoldani.
- Натрава n. maszlag.
- Натрапезникъ h. oltárterítő.
- Натрафити cs. rátalálni, ráakadni, rábukkanni.
- Натрий h. nátrium, szikeny.
- Натрясти cs. eleget rázni, lerázni; — ся v. rázkódni, rázódni.
- Натyра n. természet.

- Натуральный m. természetes, természet adta.
- Натурный m. természeti.
- Натучити cs. meghizlalni, hizlalni.
- Натха n. nátha.
- Натыкати cs. bedugdosni, befőtönni; felszúrni.
- Натѣнити cs. árnyékolni, beárnyékolni.
- Натѣнка n. árnyékolás.
- Натѣнокъ h. árnyékrajz.
- Натѣшити cs. megvigasztalni, megörvendeztetni: — ся v. örülni, megvigasztalódni.
- Натянути cs. felhuzni, kifeszíteni: — ся v. kinyújtózkodni, felágaskodni.
- Наугады i. véletlenre, taláломra; ritkitja párját. Такий легѣнь, што оны награды: olyan legény, hogy szinte ritkitja párját.
- Наука n. tudomány, tudás; tanítás; наука обычаева: erkölestan.
- Научити cs. megtanítani, kitanítani; — ся v. megtanulni, kitanulni.
- Научный m. tudományos.
- Нафарбити cs. megfesteni.
- Нафта n. petroleum, kőolaj, nafta.
- Нахавати cs. összekapdosni, megkapdosni, összeragadni.
- Нахаркати cs. teleköpni.
- Нахвалити cs. agyon dicsérni, nagyon dicsérni; — ся v. dicsekedni.
- Нахватути cs. összefogni, összekapdosni.
- Нахилити cs. lehajlítani, meghajlítani, irányítani, czélozni.
- Нахиль n. irányzat, czélzatoság.
- Нахильный m. irányzatos, czélzatos
- Нахмурити ся v. összeránczolni a homlokát.
- Находити cs. összejárni, megjárni; találni, akadni; — ся v. sokat járni.
- Находка n. lelt dolog, lelet.
- Нацвистити k. i. sokat virítani.
- Национальнѣсть n. nemzetiség.
- Национальный m. nemzetiségi, nemzeti.
- Нация n. nemzet.
- Нацѣдити cs. sokat szűrni, teleszűrni; csapolni.
- Нацѣловати ся v. eleget csókolódni.
- Начало s. kezdet, eredet; ok, kutfő; elv.
- Начальникъ h. főnök, előljáró.
- Начальница n. főnökné, előljáróné.
- Начальный m. kezdő, kezdetleges; elemi.
- Начальство s. hatalom, felsőség, hatóság.
- Начасокъ i. rövid időre, kis időre.
- Начась i. kis időre, rövid időre.

- Начати cs. kezdeni, megkezdeni; — ся v. kezdődni.
- Начатие s. kezdet; eredet, elem.
- Начатковий m. kezdő, kezdődő; начаткова буква: kezdő betű.
- Начатокъ h. kezdet, eredet.
- Начеркъ h. rajz, vázlat.
- Начертати cs. rárajzolni, ráírni.
- Начесати cs. megfésűlni, befésűlni, ráfésűlni.
- Начетверо i. négyfelé, négy részre.
- Начиная s. kezdés, kezdet, kezdeményezés.
- Начинати cs. kezdeni, megkezdeni, elkezdeni; — ся v. kezdődni.
- Начинити cs. tenni, okozni; tölteni (csirkét), elkészíteni.
- Начинка n. töltelék.
- Начиняти cs. tölteni (csirkét), elkészíteni.
- Начистити cs. kitisztítani, megtisztítani.
- Начисто i. tisztára.
- Начитанность n. olvasottság.
- Начитанный m. olvasott.
- Начитати cs. olvasni, átolvasni, kiolvasni; — ся v. eleget olvasni.
- Наччагошый (-go-) m. nagyságos.
- Начѣня s. butor, eszköz, házi szer; шедлюе начѣня: taneszköz.
- Нашейникъ h. nyakravaló, örv; nyakkendő.
- Нашептати cs. besugni, megsugni, telesugni.
- Нашествие s. leszállás, lejövetel.
- Нашивати cs. kivarni, himet varni, himzeni.
- Нашто k. sz. minek.
- Нашумѣти k. i. sok zajt okozni, telezugni.
- Нашъ h. a rutén n betű neve.
- Нашце i. éhomra, éhgyomorra.
- Нашцо k. sz. minek, miért.
- Нашипати cs. összezipni, csipetkét készíteni.
- Нашѣняти cs. rostálni, elkészíteni a malomba.
- Нашѣсти cs. összeenni, megenni; — ся v. jól lakni.
- Наяти cs. felfogadni, szegődteni; — ся v. szegődni, elszegődni.
- Не i. nem, ne.
- Небавкомъ i. nemsokára, mindjárt.
- Небеса t. egek, menny.
- Небесный m. mennyei, égi.
- Неблагодарный m. háládatlan, hálátlan.
- Неблагорозумный m. eszélytelen, vigyázatlan.
- Небо s. ég, menny; szájpadlás.
- Небогий (-ый) m. szegény, szegényke.
- Небожакъ h. szegény, nyomorult.
- Небожчикъ h. szegény, sze-

- rencsétlen; a megboldogult, a néhai.
- Неборакъ h. szegény, szerencsétlen; неборе: ó szegény, te szegény ember!
- Небокрай h. látóhatár, látó kör.
- Небольшый (-ый) m. nem nagy.
- Небосклонъ h. látóhatár, látó kör.
- Небывалый m. meg nem történt, soha nem volt.
- Небылица n. mese, képtelenség.
- Неважность n. csekélység, semmiség.
- Невычайность n. illetlenség, otrombaság, neveletlenség.
- Невычайный m. illetlen, neveletlen. faragatlan.
- Недобавиць i. nemsokára, mindjárt.
- Невдяка n. hálátlanság, háladatlan.
- Невдячный m. hálátlán, háladatlan.
- Невеличкий (-ый) m. nem nagy, kicsi.
- Невзгода n. baj, szerencsétlenség.
- Невидамый m. soha nem látott; ritka.
- Невидимо i. láthatatlanul, látatlanul.
- Невидимость n. láthatatlanság.
- Невидимый m. láthatatlan, nem látható; érzékfölötti.
- Невидный m. nem látható.
- Невинность n. ártatlanság.
- Невинный m. ártatlan, nem vétkes, ártalmatlan.
- Неволити es. kényszeríteni; fogságba ejteni.
- Невольникъ h. fogoly, rab.
- Невольный m. nem szabad akaratú, függő.
- Неволя n. fogság, rabság; nyavalya, kór.
- Неволяшный m. nyavalyás.
- Невречи es. meg nem ígézni, meg nem szólni.
- Неврокомъ i. hogy meg ne ígézsem, jó órában legyen mondva.
- Невроку i. hogy meg ne ígézsem, jó órában legyen mondva.
- Невѣдомый m. ismeretlen.
- Невѣжа h. tudatlan, műveletlen ember.
- Невѣжество s. tudatlanság, butaság.
- Невѣжный m. tudatlan, buta.
- Невѣрность n. hűtelenség, hitetlenség.
- Невѣрный m. hitetlen, hűtelen.
- Невѣсомый m. súlytalan, nem mérhető.
- Невѣста n. ara, menyasszony.
- Невѣстка n. menyecske; meny, menyemasszony (a fiú felesége), sógorasszony, ángy.
- Невѣяный m. szóratlan.
- Негарный m. nem szép, csunya.

- Негдѣ (не е гдѣ) i. nincs hol, nincs hely.
- Негодень m. nem képes, képtelen.
- Негодидость n. alkalmatlanság.
- Негодный m. alkalmatlan; tiltott.
- Негодъ h. ellenkezés, kötődés.
- Негодно i. nem szabad, tilos zsirosat enni, bőjt van.
- Негодный m. tiltott, zsiros.
- Негеръ (-ge-) h. néger férfiú, szerecseny.
- Недавно i. nem régen.
- Недавный m. nem régi, mi-napi.
- Недалекый (-ый) m. nem messze fekvő, nem távoli, közeli.
- Недалеко i. nem messze, közel.
- Недарьмо i. nem hiába.
- Недбалость n. hanyagság, gondatlanság, restség.
- Недбалый m. hanyag, rest, gondatlan.
- Недбальство s. hanyagság, vigyázatlanság.
- Недбати cs. nem bánni, elhanyagolni, nem vigyázni.
- Недвижимый m. mozdulatlan; ingatlan; недвижимый ма-токъ: ingatlan birtok.
- Недоборъ h. bevételi hiány, hátralék.
- Недобросовѣстный m. rossz lelkiismeretű, rossz lelkű.
- Недобрый m. rossz, nem jó.
- Недоварити cs. jól meg nem főzni; — ся v. jól meg nem főni.
- Недовольный m. elégedetlen, elégületlen.
- Недовѣрять k. i. nem bízni, nem hinni valakinek.
- Недогадливый m. nem éles felfogásu, nehéz felfogásu; figyelmetlen.
- Недогарокъ h. gyertyavég.
- Недогрызти cs. meg nem rágni egészen.
- Недогрызокъ h. maradék.
- Недозрѣлость n. éretlenség.
- Недозрѣлый m. éretlen.
- Недозрѣти k. i. meg nem érni.
- Недѣйка n. tejet nem adó tehén, nem fejős tehén.
- Недоля n. baj, szerencsétlenség; csapás.
- Недомолоти cs. be nem végezni az őrlést.
- Недомолотити cs. be nem végezni a cséplést.
- Недонити cs. egészen ki nem inni.
- Недоплатити cs. tökéletesen ki nem fizetni.
- Недоправити cs. egészen el nem készíteni.
- Недоробити cs. be nem fejezni a munkát.
- Недородъ h. rossz termés.
- Недорослый m. fejletlen, serdületlen; kis koru, fiatal.
- Недосолити cs. jól meg nem sózni.

- Недостатокъ h. hiány.
 Недостойный m. méltatlan, nem méltó.
 Недоступный m. meg nem közelíthető.
 Недосъяти cs. nem végezni be a/vetést.
 Недоходити cs. föl nem érni, el nem érni; hiányzani.
 Недоѣдки (-кы) t. ételmaradék.
 Недругъ h. ellenség.
 Недуга n. betegség, kór.
 Недугъ h. betegség, kór.
 Недужный m. beteges, kóros.
 Недѣлимое s. oszthatatlan, egyén, egyed.
 Недѣлимость n. oszthatatlanság, egyediség.
 Недѣлька n. vásárnap.
 Недѣльный m. vásárnap.
 Недѣля n. vásárnap; свята недѣля: pünkösd.
 Недѣя n. restelkedés, restség; munkátlanság, tétlenség.
 Неженатый m. nőtelen.
 Незабавки i. mindjárt, tüstént, azonnal.
 Незабавный m. igénytelen.
 Незабвенный m. feledhetetlen, felejthetetlen.
 Незабудка (myosotis növt.) n. nefelejts.
 Независимость n. függetlenség, önállóság.
 Независимый m. független, önálló.
 Незадовога i. nem sokáig, mindjárt, azonnal.
 Незаконный m. törvénytelen.
 Незамѣтно i. észrevétlenül.
 Незбыточный m. meg nem történhető, lehetetlen.
 Незванный m. hivatlan.
 Незвычайный m. szokatlan, rendkívüli.
 Незгода n. békétlenség, viszály.
 Незгодити cs. el nem találni a kedvét, kedvére nem tenni, el nem érni, oda nem találni.
 Незгодность n. békétlenség, viszály.
 Незгодный m. бékétлен, czi-vakodó.
 Незграбный (-gr-) m. bárdo-латлан, faragatlan, utálatos.
 Незнаемый m. ismeretlen.
 Незносімый m. elviselhetetlen, tűrhetetlen.
 Неизвѣстный m. ismeretlen.
 Неискусный m. tapasztalatlan, járatlan.
 Неисцѣлимый m. meg nem gyógyítható.
 Нейти k. i. nem menni.
 Неквасный m. nem savanyu.
 Некрологъ (-g) h. halotthírlő, nekrolog.
 Нектаръ h. isteni ital, nektár.
 Неладный m. nyugtalan, бékétлен.
 Неладный m. nem szép, rendetlen.

- Неладъ h. rendetlenség; zav-
var, békétlenség, viszály.
Неловкий m. ügyetlen.
Нема sz. i. nincs, nincsen;
нема кому боронити: nincs
a ki megvédelmezzен.
Немало i. nem kevés, elég
sok, sokan.
Немешъ h. nemes, nemes em-
ber.
Немилосердый m. köszivü,
könyörtelen.
Немного i. egy kevés, nem
sok, valami.
Ненавидѣти cs. gyűlölni, utálni.
Ненавистливый m. gyűlölő,
gyűlöletes.
Ненавистный m. gyűlöletes.
Ненавистъ n. gyűlölet.
Неня n. néne, idősb nőtestvér.
Необавѣ i. nem sokára, mind-
járt, azonnal.
Необычай h. szokatlanság;
neveletlenség; illetlenség.
Необычайный m. szokatlan;
neveletlen, illetlen.
Неодѣтый m. fel nem öltözött,
meztelen; rongyos.
Неожиданный m. váratlan,
nem remélt.
Неозначеный видъ: határozat-
lan alak, infinitivus.
Неологъ (-g) h. újító; az
új tan híve, neolog.
Неохота n. kedvetlenség, rossz
kedv; vonakodás.
Неохотный m. rosszkedvü;
idegenkedő.
- Непамятный m. könnyen el-
feledhető.
Непара i. páratlan, nem pár.
Непарный m. páratlan; не-
парное число: páratlan szám.
Неплодность n. terméketlenség.
Неплодный m. terméketlen.
Непобѣдимый m. győzhetet-
len, le nem győzhető.
Неповести ся v. nem sikerülni.
Неповный m. nem teljes; tö-
rédékes.
Непогрѣшимость n. csalhatat-
lanság, csalatkozhatatlanság.
Непогрѣшимый m. csalhatat-
lan, csalatkozhatatlan.
Непокойный m. nyugtalan,
izgága.
Непокорность n. engedetlen-
ség.
Непокорный m. engedetlen;
makacs, nyakas, fejес, konok.
Непомѣрный m. módfölötti,
szerfölötti.
Непорочность n. ártatlanság,
szepлötелenség.
Непорочный m. ártatlan, шеп-
лötелен.
Непорядокъ h. rendetlenség.
Непорочный m. rendetlen,
hanyag.
Непосильный m. erejét felül-
muló.
Непослушникъ h. engedetlen
ember.
Непослушница n. engedetlen
nő.

- Непослушный m. engedetlen.
 Непослѣдовательный m. követ-
 kezetlen.
 Непосредственный m. közvet-
 len, egyenes.
 Непостижимый m. fel nem
 fogható, meg nem érthető,
 kifürkészhetetlen.
 Непостоянный m. állhatatlan,
 nem állandó.
 Непотрѣбный m. haszontalan,
 mihaszna, kófiéz.
 Непочатый m. érintetlen, meg
 nem kezdett.
 Неправда n. igazságtalanság,
 jogtalanság; nem igaz.
 Неправдивый m. hamis, csalfa,
 nem igazi.
 Неправдоподобие s. valótlan-
 színűség.
 Неправедный m. nem igazi,
 nem tökéletes.
 Неправое s. kísértet, rém,
 manó.
 Неправый m. nem egyenes,
 görbe; nem őszinte.
 Непреложный m. változatlan.
 Непрерывно i. szakadatlanul.
 Непрестанный m. folytonos,
 szakadatlan.
 Непрстойно i. nem illón,
 nem méltón; nem illő, nem
 szabad.
 Непрстойный m. nem méltó.
 Непрстуиный m. megközelít-
 hetlen.
 Непритомность n. távollét.
 Непритомный m. távollevő.
 Неприязнь n. ellenségeskedés;
 gonoszság.
 Неприятель h. ellenség.
 Неприятельный m. ellenséges.
 Непрозрачный m. átlátszatlan.
 Непроходный m. járhatatlan.
 Непщевати es. vélni, véleked-
 ni, kerpzelösködni.
 Нерачити k. i. nem tetszeni,
 nem akarni.
 Нервный m. ideges.
 Нервь h. ideg.
 Неретва n. Narenta folyó.
 Нерѣвность n. egyenlőtlen-
 ség.
 Нерѣвный m. egyenlőtlen.
 Нерозбѣрчивый m. nem válo-
 gatós.
 Нерозгаданный m. rejtélyes,
 talányos.
 Нероздѣлимость n. oszthat-
 lanság.
 Нероздѣлимый m. oszthatatlan.
 Нероздѣльный m. oszthatat-
 lan, elválaszthatatlan.
 Нерозлучный m. elválasztha-
 tatlan.
 Нерозрушимый m. szédönthe-
 tetlen, megdönthetetlen.
 Нерозрѣшимый m. feloldha-
 tatlan.
 Нерозсудливость n. meggon-
 dolatlanság.
 Нерозсудливый m. meggon-
 dolatlan.
 Нерозумный m. értelmetlen,
 esztelen.

- Неразь i. nem egyszer, gyakran.
- Неруный m. egyenlőtlen.
- Нерухомости t. ingatlan javak, ingatlanság.
- Нерухомый m. ingatlan, szilárd.
- Нерушимый m. megingathatatlan.
- Нерѣтко i. nem gyéren, gyakran.
- Несвѣдомый m. nem ismert, ismeretlen, nem tudott.
- Нескусный m. izetlen, rossz ízű.
- Неслуханий m. hallatlan, ritka.
- Несмаковати k. i. nem ízleni.
- Несмачный m. izetlen.
- Несовершенный m. tökéletlen.
- Несогласный m. össze nem hangzó; egyenetlenkedő.
- Несогоршдсть n. középszerűség.
- Несогоршый m. középszerű, meglehető.
- Несокрушимый m. össze nem törhető.
- Несподѣвано i. véletlenül, nem gyanítva, váratlanul.
- Несподѣванный m. véletlen, nem sejtett, váratlan.
- Несподѣвати ся v. nem sejtteni, nem remélni, nem várni.
- Неспокдйный m. nyugtalan, izgága.
- Неспособный m. alkalmatlan.
- Несправедливый m. igaztalan, jogtalan.
- Несталдсть n. állhatatlanság, változékonyság.
- Нестатокъ h. inség, szegénység.
- Нестаточный m. inséges; nem illő, illetlen.
- Нести cs. vinni, hordani; tojni (tojást); — ся v. lovon ülni, lovagolni; tojni.
- Несувмѣстный m. helyén nem levő, helytelen.
- Несумѣнно i. kétségen kívül.
- Несунокдй h. nyugtalanság, rendetlenség, zavargás.
- Несурозмѣрный m. aránytalan.
- Несытый m. éhes, jól nem lakott.
- Несѣдалекъ h. az isteni tisztelet azon része, a mikor ülni nem szabad.
- Несякъ i. nem így.
- Нетакъ i. nem úgy; несякъ-нетакъ: se így, se úgy, immel-ámmal.
- Нетверезный m. nem józan, részeg.
- Нетерпимдсть n. türelmetlenség.
- Нетерпимый m. türelmetlen.
- Нетерпѣливый m. türelmetlen.
- Нетлѣние s. el nem porlás, el nem enyészés.
- Нетлѣнный m. el nem porló.

- el nem tűnő, el nem enyésző.
- Нето k. nemhogy, nemcsak.
- Нетолько k. nemcsak, nemhogy; — i. nem annyi.
- Нетопырь (vespertilio állt.) h. szárnyasegér, bőregér.
- Непрезвый m. részeg, nem józan.
- Неубраный m. fel nem öltözött, fel nem szerelt.
- Неувага n. nem ügyelés, nem tisztelés.
- Неувядаемый m. el nem hervadó, nem hervatag.
- Неугасимый m. el nem oltható, elolthatatlan.
- Неудалый m. nem sikerült, rossz.
- Неудати ся v. nem sikerülni.
- Неудати ся v. férjhez nem menni.
- Неудача n. balsiker, kudarcz.
- Неудачный m. sikertelen, nem sikerült.
- Неудержимый m. fel nem tartóztatható.
- Неуклонный m. tántoríthatatlan, rendületlen.
- Неукный (-ный) m. tanulatlan, ki nem idomított; tapasztalatlan, tudatlan.
- Неумѣренность n. mértéktelenség, mértéktelenség.
- Неурожай h. rossz termés.
- Неурядливый m. tisztátlan, rendetlen.
- Неурядь h. rendetlenség.
- Неустрасимый m. meg nem ijeszthető, nem féltő.
- Неутраальный m. semleges, közömbös.
- Неученый m. tanulatlan, tudatlan.
- Нехай k. hogy, hadd.
- Нехати cs. elhagyni, elhanyagolni.
- Нехарный m. csunya, csúf, rut.
- Нехотъ n. ellenszenv; ellenkezés.
- Нехотѣти cs. nem akarni; хотя нехотя: akarva nem akarva.
- Нехотя i. nem akarva.
- Нечаемый m. nem várt, nem remélt.
- Нечаяние s. kétségbeesés.
- Нечесть n. becstelenség, szégyen.
- Нечестовати cs. nem becsülni, nem tisztelni; — ся v. nem becsülni magát, nem félni a bőrébe.
- Нечестивый m. istentelen, gonosz, elvetemült.
- Нечистота n. tisztátalanság, tisztátlanság.
- Нечистый m. tisztátalan; нечистый духъ: gonosz szellem; нечиста сила: gonosz hatalom, gonosz lélek.
- Нечуванный m. hallatlan, rendkívüli.
- Нечувати cs. nem hallani, nem érezni.

- Нечувидость n. érzéketlenség, szenvtelenség, apathia.
 Нешто i. nem hiába.
 Нещастливый m. szerencsétlen.
 Нещастный m. szerencsétlen, boldogtalan.
 Нещастя s. szerencsétlenség, boldogtalanság.
 Неясный m. nem világos, ért-
 hetetlen.
 Ни k. sem, nem; ни-ни: sem-
 sem.
 Нива n. szántóföld, mező.
 Нигда (-gd-) i. soha, sohasem.
 Ниже i. lejjebb, alább.
 Нишеподписавший ся: alul-
 irott.
 Нижний m. alsó, alul fekvő.
 Низанка n. füzér, füzet.
 Низаня s. füzés.
 Низати cs. füzni, felfüzni, fel-
 szedni; — ся v. felfüzetni.
 Низенький (-ый) m. kissé ala-
 csony.
 Низина n. síkföld, alföld.
 Низити cs. alacsonyítani, ala-
 csonyúná tenni; — ся v.
 alacsonyodni.
 Низкий m. alacsony.
 Низький m. alacsony.
 Никда i. sohasem, soha.
 Никола h. Miklós.
 Николай h. Miklós.
 Никто nm. senki.
 Никуда i. nincs hova.
 Нисходити k. i. leszállani.
 Нитка n. czérна, fonal.
 Нитко nm. senki.
 Ниць i. areczzal földfelé; го-
 рьницъ: hanyat.
 Ничелищъ t. nyüst.
 Ниченищъ t. nyüst.
 Ничъ nm. semmi.
 Ништо nm. semmi.
 Нищета n. szegénység.
 Нищетный m. szegény, нуо-
 морусáгос.
 Нищий m. szegény, koldus.
 Ниякъ i. sehogy, sehogyan.
 Но k. de, hanem; полемъ:
 поcsак.
 Новакъ h. ujoncz szerzetes.
 Новемберъ h. november hava.
 Новенький m. újdonatúj, va-
 donat új.
 Новизна n. újdonság, újítás.
 Новина n. ujság, hír.
 Новинка n. ujság, hirlap.
 Новины t. újság, hirlap, köz-
 löny.
 Новити cs. újítani; — ся v.
 újulни.
 Ново i. újonnan, újra.
 Новозавѣтный m. új szövetsé-
 ségi.
 Новомодный m. új divatu.
 Новость n. újság, újdonság.
 Новѣтный m. vadonat új, egé-
 szen új.
 Новый m. új; новый рѣкъ:
 újév, újesztendő; новый
 мѣсяць: újhold; новый за-
 вѣтъ: új szövetség.
 Новѣти k. i. újulни.
 Нога n. láb.

- Ногавиць t. nadrág.
 Ногавки t. nadrág.
 Ногòть h. köröm.
 Пожикъ h. késecske, kis kés.
 Пожиця n. törzsből kihajtottág.
 Пожиць t. olló.
 Нòжка n. kis láb.
 Нòжница n. hüvely, kardhüvely, tok.
 Нòжь h. kés.
 Нòздря n. orrlík.
 Ноишь h. Noe.
 Ноиъ h. Noe.
 Нора n. ér, forrás.
 Норвегия (-gi-) n. Norvégia.
 Норма n. elemi osztály.
 Нормалишта n. elemi osztályu tanuló.
 Норовити es. felbiztatni, felizgatni.
 Норовъ h. erkölcs; kedély, hangulat.
 Носатый m. nagy orrú.
 Носачъ h. nagy orrú.
 Носимый m. hordható, hordozható, vihető.
 Носити es. vinni, hordani, viselni; — ся v. lovagolni, nyargalni.
 Носокъ h. kis orr, orrocска; a tojás hegyes vége.
 Носовый m. orr; носова буква: orrhang; носова хрустка: orrezimpa.
 Носорожець (rhinoceros állt.) h. orrszarvu.
 Ногаиуць h. jegyző.
 Ногаиошь h. jegyző.
 Нòсь h. orr; csőr (a madaraknál).
 Нохòть h. köröm.
 Нòчный m. éjjeli.
 Ночованя s. éjszakázás.
 Ночовати k. i. éjszakázni.
 Нòчь, нòчь n. éj, éjszaka.
 Ноша n. hordórud, vízholdórud, petrenczerud.
 Ношь n. éj, éjszaka.
 Правоучение s. erkölestan.
 Правственный m. erkölcsös, erkölcsi.
 Правъ h. erkölcs, jellem.
 Ну isz. no; ану: noszak, nosza.
 Нуда n. unalom.
 Нудити es. untatni; — ся v. unatkozni.
 Нудота n. unalom.
 Нудъ n. unalom.
 Нужа n. szükség, inség.
 Нужда n. szükség, inség; нуомор.
 Нужный m. szükséges.
 Нуканя s. kínálás, kínálgatás, нòгатás.
 Нукати es. нòгатни, kínálgатни.
 Нукачь h. kínálgатó, kínáло.
 Нумеро s. szám.
 Нумеровати es. számozни, száмитани, éрни valamit.
 Нумеръ h. szám.
 Нурецъ h. búvár.
 Нурити ся v. víz alá bukни, bemártóзни.
 Нуиковый дзвòнь: búvár hang.
 Нуирити es. bemártогатни.

<i>Ньерешигъ</i> (-g) h. nyereség.	<i>Нѣчимъ</i> i. nincs mivel.
<i>Нѣздръ</i> t. orrlík.	<i>Нѣшто</i> i. nincs mit.
<i>Нѣдро</i> s. belső.	<i>Нѣякъ</i> i. nincs hogy, nem lehet.
<i>Нѣколи</i> (не е коли) i. nincs mikor, nincs érkezés.	<i>Нюроку</i> i. hogy meg ne igézzem.
<i>Нѣманя</i> n. néma asszony.	<i>Нюхати</i> cs. szaglászni, szimatolni; — ся v. szaglásolni, megszagolni egymást.
<i>Нѣмецъ</i> h. német férfi.	<i>Някловъ</i> h. nyakló.
<i>Нѣмецкый</i> (-ый) m. német.	<i>Нялка</i> h. nyalka.
<i>Нѣмка</i> n. német nő.	<i>Нялкамистый</i> m. nyalka, csinos.
<i>Нѣмкиня</i> n. német nő.	<i>Нялкастый</i> m. nyalka.
<i>Нѣмоватый</i> m. meglehetősen néma.	<i>Нялкошъ</i> h. nyalkás, nyalka legény.
<i>Нѣмый</i> m. néma.	<i>Нямышъ</i> h. nemes.
<i>Нѣмети</i> k. i. megnémulni.	<i>Няньо</i> h. apa, atya.
<i>Нѣрвовати</i> cs. nyerni.	<i>Няргаловати</i> (-gá-) cs. nyargalni; — ся v. nyargalódni.
<i>Нѣръ</i> h. Nyír, Nyiség.	<i>Няти</i> cs. venni, fogadni.
<i>Нѣкуды</i> i. sehova, nincs merre.	
<i>Нѣтканя</i> s. tagadás.	
<i>Нѣткати</i> cs. nemet mondani, tagadni.	
<i>Нѣтъ</i> sz. i. nincs; — i. nem.	

O.

<i>О, о:</i> a rutén ábéczé tizennegyedik betűje; magyarban <i>o</i> és <i>o</i> .	(almát), feldönteni, felfordítani.
<i>О е</i> ról, ről; körül; — i. sz. ó, oh!	<i>Обаляти</i> cs. döntögetni, leütögetni, levergetni.
<i>Оазисъ</i> h. oázis; zöld, forrásos hely a sivatagban.	<i>Обачливѡсть</i> n. gondosság, figyelem.
<i>Оба, обѣ, обое</i> (обохъ) nm. mindketten.	<i>Обачиѡсть</i> n. óvatosság, éberség, körültekintés.
<i>Обалити</i> cs. ledönteni, leütni	<i>Оббирания</i> s. leszedés, gyűjtés, betakarítás (gyümölcsöt a fáról).

- Оббиратель h. leszedő, gyűjtő.
 Оббирати cs. leszedni, betakarítani; — ся v. leszedetni.
 Оббити cs. körülverni, megverni, elverni; — ся v. megütни magát valamiben.
 Оббѣрати cs. körülfutni, körülszaladni.
 Оббѣгнути cs. körülfutni, körülszaladni.
 Обвертати cs. forgatni; begöngyölíteni, beburkolni.
 Обвести cs. körülvezetni.
 Обвивати cs. pólyálgatni, burkolgatni, göngyölgetni; — ся v. beburkolózni.
 Обвинение s. bevádolás, vádolás; vád.
 Обвиненный m. vádlott, vádolt; — h. vádlott; alperes.
 Обвинитель h. vádló, felperes.
 Обвинительный m. vádló, vád —
 Обвислый m. lecsüngő.
 Обвиснути k. i. lecsüngeni.
 Обвити cs. beburkolni, begöngyölни.
 Обводити cs. körülvezetgetni.
 Обвѣвати cs. körülfujni, megfujни.
 Обвѣчати cs. összeesketni, megesketni, összeadni.
 Обвязати cs. körülkötnи.
 Обганяти cs. elkergetни (madarakat a vetésről); őrizни (kendert, kukoriczát stb.).
 Обгатити cs. körülgátolni, meggátolni.
 Обладити cs. lesimítani, lecsiszolni.
 Обласкати cs. megsímogatни.
 Обглядати cs. körülnézni, körültekintени.
 Обгнати cs. körülhajtани, elkergetни (madarakat a vetésről).
 Обгнити k. i. köröskörül megrothadni.
 Обгнотити, обгнойити cs. köröskörül megtrágyázни.
 Обгорѣлый m. körülégett, megégett.
 Обгорѣти k. i. körülégни, megéгни; домакъ есьме обгорѣли: egészen leégtünk, odaégett mindenünk,
 Обгрызти cs. körülráгни.
 Обдарити cs. megajándékozни, megjutalmazни.
 Обдерти cs. nyúzni, megnyúzni, lenyúzni.
 Обдирати cs. nyúzogатни, nyúzni (huzamosan).
 Обдумати cs. jól meggondolni, megfontolni, meghánynivetни.
 Обдѣланыя s. megmunkálás, megművelés; kidolgozás.
 Обдѣлати cs. megdolgozni, kidolgozni, megművelни.
 Обезвинити cs. igazolni, felmentени.
 Обеззубити cs. fogaitól megfosztани.
 Обеззубѣти k. i. fogait elveszteni.

- Обезоружити es. lefegyverezni, fegyverét elszedni.
- Обезпечение s. biztosítás.
- Обезпечити es. biztosítani; — ся v. biztosítani magát.
- Обезпокоити, обезпокоить es. nyugtalanítani; — ся v. nyugtalanzkodni.
- Обезсилити es. elerőtleníteni, elgyöngíteni.
- Обезчестити es. megbecstele-
níteni, becsületétől meg-
fosztani.
- Обернути es. fordítani, hasz-
nálni, alkalmazni; — ся v.
fordulni, megfordulni; al-
kalmazkodni.
- Обертаня s. forgás, keringés.
- Обертати es. forgatni, fordí-
tani; — ся v. forgolódni,
hengerközni, gurulni; ke-
ringeni.
- Обжаловательный m. vádló,
vádoló.
- Обжалованный h. vádlott, al-
peres.
- Обжаловати es. vádolni; perbe
fogni.
- Обжинки (-ы) t. az aratás vége.
- Обжирный m. torkos.
- Обжирство s. torkosság.
- Обжорливый m. torkos, falánk.
- Обзира́ня s. nézés, nézegetés;
vizsgálat.
- Обзирати es. nézni, vizsgálni;
— ся v. visszatekinteni,
nézelődni.
- Обзорный m. köröskörül lát-
ható.
- Обзоръ h. átnézés, áttekintés;
átvizsgálás.
- Обзоры t. h. az ujonczok meg-
vizsgálása, sorozás. Пошова
на обзоры: sorozásra ment.
- Обида n. sértés, megsértés;
megbántás.
- Обидимый m. sértő, sérelmes,
bántó.
- Обидити es. megsérteni, meg-
bántani.
- Обижение s. sértés, sérelem,
megbántás.
- Обиратель h. leszedő, gyűjtő.
- Обирати es. leszedni, betaka-
rítani (gyümölcsöt a fáról).
- Обитаемый m. lakható.
- Обиталище s. lakás.
- Обитатель h. lakó.
- Обительница n. lakónő.
- Обитательный m. lakható.
- Обкаляти es. besározni; — ся
v. besározni magát, besáro-
zódni.
- Обкладывати es. körülrakos-
gatni, körülhelyezni.
- Области es. körülrakni, kö-
rülhelyezni.
- Обклеити, оклеити es. kö-
rülenyvezni, megenyvezni.
- Обкопаня s. körülásás, körül-
kapálás.
- Обкопати es. körülkapálni,
körülásni; — ся v. körül-
ásni, körülásnczolni magát.
- Обкопавати es. körülásogatni,

- körülánczolgatni; — ся v. magát körülásni, körülánczolni.
- Обкосити es. körülkaszálni, megkaszálni; a kaszálást bevégezni.
- Обкрасити es. meglopni.
- Обкупати es. megfürösztetni; — ся v. megfürödni.
- Обладаня s. birás, birtoklás; uralom.
- Обладатель h. birtokos, uralkodó.
- Обладати es, bírni; uralni.
- Обладити es. megigazítani, rendezni.
- Облакъ h. felhő.
- Обламати es. letördelni, letörni; körültszítáni (a csemetét).
- Областити es. körülölelni, körülfogni, körülérni.
- Область n. hatalom, erő; tartomány, vidék.
- Облачный n. felhős.
- Облесникъ h. hizelkedő, hizelgő.
- Облесный m. hizelgő, hizelkedő.
- Облестити k. i. hizelkedni.
- Облечи es. felöltetni, felvenni; felruházni; — ся v. magára öltetni, magára venni.
- Обливати es. megönteni, megöntözni; megöntözgetni; — ся v. leönteni magát; öntözködni.
- Облигация (-gá-) n. kötelezés, adósságlevél.
- Облизати es. körülnyalni, megnyalni; — ся v. nyalni magát, nyalni a száját.
- Облизовати es. nyalogatni; — ся v. nyalogatni magát, nyalni a száját (eb).
- Облипати k. i. körülragadni, köröskörül borítani; körülfogni, ellepni.
- Облипнути k. i. körülfogni, ellepni.
- Облички t. barkó.
- Обломити es. letörni, megtörni.
- Облунати es. letörni, leütni (követ).
- Облунити es. lehántani, lehámozni; megtisztítani (a kolompért hajától).
- Облушити es. meghámozni, kihántani.
- Облѣзнути k. i. megkopaszodni; kimenni (haj).
- Облѣпити es. körülragasztani.
- Обмана n. csalódás, áltatás; csalás.
- Обманный m. csaló, csalfa.
- Обманство s. csalás; rászedés.
- Обманути es. megcsalni, rászedni.
- Обмастити es. megkenni, körülkenni.
- Обмести es. leseperni, körülseperni.
- Обметати es. körülhányni, körülásni.
- Обмочити es. megáztatni, meg-

- vizezni; — ся v. megázni, megnedvesedni.
- Обмываия s. mosás, mosdózás; megmosás.
- Обмывати cs. mosogatni, megmosni.
- Обмыкати cs. megtépni, körül tépni.
- Обмыти cs. körülmosni, megmosni, lemosni; — ся v. megmosakodni.
- Обмынити cs. becserélni, elcserélni; — ся v. megváltozni, alakot cserélni, jegyet váltani; eljegyezni egymást.
- Обмычикъ h. pénzváltó.
- Обмынати cs. megcserélni, felcserélni; — ся v. helyet cserélni.
- Обмыснати cs. letaposni, megtaposni; lábára hágni.
- Обнародовати cs. közzé tenni, kihirdetni.
- Обнимати cs. ölelgetni; körülfogni, körülfolyni; — ся v. ölelközni.
- Обновитель h. újító, helyreállító.
- Обновити cs. megújítani; — ся v. megújulni.
- Обновляти cs. megújítani.
- Обобрати cs. leszedni (gyümölcsöt a fáról), betakarítani.
- Обогатити cs. meggazdagítani, gazdaggá tenni.
- Обогатѣти k. i. gazdaggá lenni.
- Ободранецъ h. ringy-rongy ember; csavargó.
- Ободрати cs. megnyúzni, lenyúzni, letépni.
- Обожати cs. isteníteni, mint istent imádni.
- Обожитель h. istenítő, bálványimádó.
- Обожити cs. bálványt imádni.
- Обозрѣвати cs. nézegetni, körülnézni, megvizsgálni; — ся v. hátra tekintgetni, visszatekintgetni.
- Ободйма n. foglalat, terület, terjedelem.
- Ободйти cs. körüljárni, körülmenni, körülérni.
- Оболокъ h. ablak.
- Обоюдность n. viszonyosság, kölcsönösség.
- Обоудный m. kétoldalu, viszonyos.
- Обора n. kerített szénatartó.
- Оборвати cs. összeszakítani; — ся v. összeszakadni, összerongyálódni, szakadni; хмара оборвала ся: felhő szakadt, felhőszakadás volt.
- Обородъ h. kerített szénatartó.
- Обородъ h. kerített szénatartó.
- Оборона n. védekezés, védelem.
- Оборонитель h. védő, oltalmazó.
- Оборонительный m. védelmi, védekező.
- Оборонити cs. védeni, megvédeni.

- Обороняти es. védelmezni, védeni.
 Оборотъ h. fordulat.
 Обрадованя s. megörvendeztetés.
 Обрадовати es. megörvendeztetni; — ся v. megörülni.
 Образа n. sérelem, sértés.
 Образарь h. kúpárus.
 Образецъ h. képecske; minta, példány; képlet (mennységtanban).
 Образити es. sérteni, megséرتeni, megbántani.
 Образникъ h. kúpárus.
 Образный m. képes, ábrás, idomos.
 Образованость n. szellemi kiképzés, műveltség, művelődés.
 Образованя s. alakítás, művelés; művelődés.
 Образованность n. műveltség.
 Образователь h. művelő, képező; nevelő.
 Образовательный m. művelő, képező, nevelő.
 Образовати es. alakítani, képezni; művelni; szervezni; — ся v. keletkezni, képződni; művelődni.
 Образцовый m. mintaszerű, példányszerű; klasszikus.
 Образъ h. kép, szent kép; festmény; ábra, idom, minta.
 Обраховати es. megszámlálni, összeszámlálni; — ся v. elvégezni a számolást, elszámolni.
 Обрехати es. rágalmazni.
 Обробити es. megművelni (földet), megdolgozni; — ся v. rendbe hozni a munkát.
 Обробляня s. művelés, pallérozás.
 Обробляти es. megművelni, elvégezni.
 Обросити es. megöntözni, meghinteni; beharmatozni; — ся v. nedves lenni a harmattól.
 Оброслый m. benőtt, sűrű (szakál, erdő).
 Оброснути k. i. benőni, körülőni, megszakálasodni.
 Обрубати es. levagdosni, körülvágni.
 Обрубити es. körülszegni; körüljárni; ужемъ цѣлый гатарь обрубивъ: már az egész határt körüljártam.
 Обрубъ h. karima, szél, perem.
 Обрусити es. megköszörülni.
 Обрусъ h. abrosz, terítő.
 Обручальный m. eljegyzési.
 Обручати es. eljegyezni; — ся v. eljegyezni egymást, jegyet váltani.
 Обручение s. eljegyzés; kézfogó.
 Обручникъ h. jegyes, vőlegény.
 Обручница n. jegyes, ara, menyasszony.
 Обручикъ h. kis abroncs.

- Обручитель h. jegyes, vőle-
gényu.
- Обручити cs. eljegyezni.
- Обручка n. karika-gyűrű.
- Обручникъ h. abroncskészítő.
- Обручныйъ m. eljegyzett, el-
jegyzési.
- Обручь h. abroncs; gyűrű.
- Обрывать cs. szakítani, szak-
gatni, letépni.
- Обрызгати (-гá-) cs. megfecs-
kendezni, behinteni vízzel.
- Обрызгания s. körülmetélés.
- Обрызгати cs. körülmetezni,
körülmetélni; — ся v. kö-
rülvágatni, körülmetéltetni.
- Обрѣсти cs. találni, megtalál-
ni, feltalálni.
- Обрѣтение s. találmány.
- Обрядность n. szertartás.
- Обрядныйъ m. szertartási, szer-
tartásos.
- Обрядъ h. szokás, eljárás mód;
szertartás.
- Обсада n. ostromlás, körül-
zárolás.
- Обсадити cs. körülülteni; kö-
rülvenni, körülzárnai, ostrom-
olni.
- Обсесь h. csizmasark, czipelő-
sark.
- Обсохлыйъ m. megszáradt, ki-
száradt.
- Обсохнути k. i. megszáradni.
- Обставати k. i. elmaradozni,
elmaradni.
- Обстановка n. körülmény.
- Обстати k. i. maradni, meg-
maradni, elmaradni.
- Обстоятельныйъ m. körülmé-
nyes, kimerítő (értesítés stb.).
- Обстоятельство s. körülmény,
körülmény.
- Обстричи cs. megnyírni, le-
nyírni.
- Обстругати cs. meggyalálni,
legyalálni.
- Обстрѣляти cs. körül lövöl-
dőzni, meglődözni.
- Обсушити cs. megszáritani,
kiszáritani.
- Обсыпати cs. körülönteni, fel-
önteni; körülhányni; — ся
v. beomlani.
- Обсыхати k. i. száradozni,
lassan száradni.
- Обсычи cs. lemetszeni, levágni.
- Обсягати cs. körülérni, körül-
fogni, beérni.
- Обсягъ h. terület, kiterjedés;
térfogat.
- Обсяжныйъ m. térfogati, kiter-
jedési.
- Обтерти cs. megtörülni, letö-
rülni; — ся v. letörülni
magát, lekopni.
- Обтесати cs. megfaragni, le-
faragni.
- Обтипати cs. letörülgetni, le-
koptatni.
- Обтовчи cs. megütni, felütni
(valamin); — ся v. meg-
ütni magát (kövön).
- Обтучити cs. meghizlalni.
- Обтыкати cs. körül dugdosni.

- Обтянути es. körülhúzni, behúzni, bevonni.
 Обуваня s. czipőfelhuzás.
 Обувати es. valakinek a lábára felhuzni a csizmát; — ся v. felhuzni a czipőt (a saját lábára).
 Обувля n. czipőfelhuzás.
 Обуть h. lábbeli, czipő.
 Обутый m. czipőben levő.
 Обуховый m. fokon levő, tompra oldalon levő (fejszénél).
 Обухъ h. foka a fejszének.
 Обучати es. megtanítani, oktatni.
 Обходити es. körülérni, körülfogni; körüljárni, kedvében járni. Обходити церковь: templom körül vonulni körmenetben.
 Обходъ h. körüljárás, menet, körmenet.
 Обцесь h. czipő sarka, a lábbeli sarka.
 Обчистити es. megtisztítani, kitisztítani; — ся v. megtisztulni, lemosni magáról a piszkot.
 Обчищати es. gyakran tisztítani, tisztogatni.
 Обшивати es. körülvarrogatni, kihimezni; körülszegni.
 Обшивка n. gallér a női ingen; szegélyező pántlika, szegély.
 Обшити es. körülvarrni; körülszegni.
 Общиати es. megcsipdesni, megcsipkedni.
 Обь е.ról, ról; körül.
 Объединити es. egyesíteni.
 Объективность n. tárgyilagosság.
 Объективный m. tárgyilagos.
 Объектъ h. tárgy, dolog.
 Обьести es. körülenni, körülraggni.
 Объявити es. kihirdetni, ki nyilvánítani; объявити войну: hadat üzenni.
 Объявление s. kihirdetés, ki nyilatkoztatás.
 Объяснение s. magyarázat, felvilágosítás; fejtegetés.
 Объяснити es. megértetni, megmagyarázni, felvilágosítani.
 Объяти es. megölelni, körülölelni, körülfogni.
 Оби k. hogy, vajha.
 Обывати k. i. lakni. tartózkodni.
 Обыватель h. lakó, lakos.
 Обьигнати es. körülkörül lehajtani; körülkörül elhajtani.
 Обьидранецъ h. ringy-rongy ember; csavargó.
 Обьидрати es. megnyúzni, lenyúzni.
 Обьидрей h. nyúzó.
 Обьимати es. ölelgetni, megölelni; — ся v. ölelközni.
 Обьирвати es. leszakgatni, letépní, leszedni (gyümölcsöt a fáról); — ся v. elrongyolódni, elrongyosodni.
 Обычай h. szokás, erkölcs, jel-

- lemvonás, becsület; illedelem, illem; modor.
- Обычайность n. szokás, erkölcs, illedelem, illem; modor.
- Обычайный m. szokásos, becsületes, illedelmes; szokott közönséges.
- Объ sz. kettő, ketten.
- Объдания s. ebédelés.
- Объдати cs. ebédelni, étkezni.
- Объдница n. a szent misének egyik különös része.
- Объдня n. szent mise.
- Объдь h. ebéd, déli étkezés. Приде кумецъ на объдецъ, а не буде ложки: eljő még a koma is ebédre, de nem jut neki kanál (meg nem emberelik).
- Обърукий m. két kézzel dolgozó.
- Объручь i. mind két kézzel.
- Обътование s. ígélet, fogadalom.
- Обътованный m. ígért, megígért; обътованна земля: megígért föld, az ígélet földje.
- Обътовати cs. ígérni, fogadni, fogadalmat tenni.
- Объцанка n. ígélet; fogadalom.
- Объцанка n. íгélet.
- Объцяти, объцати cs. íгérni, felfogadni, fogadást tenni.
- Обязание s. kötelesség; lekötelezettség.
- Обязанный m. lekötelezett.
- Обязательность n. kötelezettség.
- Обязательный m. kötelező.
- Обязати cs. lekötни, lekötelezni; — ся v. lekötни magát, lekötelezni magát.
- Овадь (oestrus állt.) h. lóbögöly.
- Овальный m. tojásalaku, tojásdad.
- Овава: dehogy, nem bizony.
- Овдовѣлый m. megözvegyedett.
- Овдовѣти k. i. megözvegyedni.
- Овечь h. kos; ostromló gér. faltörő kos (a régi népeknél).
- Овдѣлаишь h. oldalas.
- Овесъ (2. eset: овса) (avena sativa növt.) h. zab.
- Овечка n. kis juh, juhocska.
- Овѣдь (oestrus állт.) h. бөгöly, лобөгöly.
- Овѣнъ, она, оно nm. ő.
- Овѣчникъ h. gyümölcskereskedő.
- Овѣчный m. gyümölcs —; овѣчне дерево; gyümölcsfa.
- Овѣчь h. gyümölcs.
- Овощъ h. gyümölcs.
- Овсяникъ h. zablegény.
- Овсяница n. zabtarló; zabföld.
- Овсяный m. zabból való, zab —
- Овця n. juh.
- Овчарити k. i. juhász lenni.
- Овчаря n. juhakol, hodály.
- Овчарь h. juhász.
- Овчий (-ый) m. juhból való, juh —

- Огарь h. marhabögöly álezája.
 Огень h. tűz.
 Оглаголати es. vádolni, rágal-
 mazni.
 Огласка n. kihirdetés, a je-
 gyések kihirdetése.
 Оглашати es. kihirdetni a je-
 gyeseket.
 Оглашение s. kihirdetés.
 Оглашенный m. kihirdetett;
 — h. a keresztény vallást
 felvenni akaró (az első szá-
 zadokban).
 Оглядати es. megnézi, meg-
 tekinteni; — ся v. vissza-
 nézni, visszatekinteni, néze-
 lődni.
 Оглядный m. éber, óvatos, kö-
 rültekintő.
 Оглядованя n. szemlélet, kö-
 rültekintés.
 Оглядочный m. szemlélhető,
 szemléleti.
 Оглядъ h. tekintet, figyelem;
 безъ огляду: tekintet nél-
 kül, nem tekintve azt.
 Огниво s. aczél (tüzet csiholni
 vele).
 Огниго s. aczél (tüzet csihol-
 ni vele).
 Огнякъ h. tüzeeske, tűz.
 Огниско s. nagy tűz; tüzhely.
 Огнище s. nagy tűz; tüzhely.
 На старомъ огнищѣ легко
 огонь класти: könnyű tüzet
 rakni a régi tüzhelyen.
 Közmondás.
 Огнь h. tűz.
- Огняный m. tüzes.
 Огонь h. tűz.
 Огородити es. bekeríteni, kö-
 rülkeríteni, besövényezni.
 Огородъ (cucumis sativus növt.)
 h. ugorka, uborka.
 Огородчитель h. keserítő, meg-
 keserítő.
 Огородити es. megkeseríteni,
 keserüvé tenni.
 Ограбити es. kirabolni, meg-
 rabolni.
 Оградъ h. kert.
 Ограничити es. korlátozni,
 határt szabni.
 Огрѣвати es. melengetni, me-
 legítgetni.
 Огурецъ h. ugorka, uborka.
 Ода n. óda.
 Одарити es. megajándékozni.
 Одарка n. Dorottya.
 Одбити es. elverni, leütni, visz-
 szaverni, levágni; lefúni
 (harezban).
 Одбитя s. lefúvás; leütés, le-
 rovás.
 Одблискъ h. visszaverődés,
 visszavert fény.
 Одвезти es. elvinni (szekeren),
 — ся v. elvitetni magát
 (szekeren).
 Одверце t. ajtóbéllés.
 Одвозити es. elvinni (szeke-
 ren), gyakran elvinni.
 Одвѣзь h. elvitel, kivitel.
 Одвычка n. elszokás, leszokás.
 Одвѣтный m. felelős.
 Одвѣчальность n. felelőség.

- Одвѣчальный m. felelős.
 Одвѣчати es. felelni, felelősnek lenni.
 Одгварь h. visszhang.
 Одгомонь h. visszhang.
 Оддаленность n. távollét, távolság.
 Оддаленный m. távoli, távollevő.
 Оддани s. visszaadás, eladás; férjhez adás.
 Одданиця n. férjhezadó leány.
 Оддати es. visszaadni, visszafizetni; férjhez adni; — ся v. férjhez menni.
 Оддача n. leadás, átadás.
 Оддыхати k. i. lehelni, kipihenni; pihenőt tartani.
 Оддыхъ h. kilehelés; pihenés.
 Оддѣлити es. elválasztani, elkülöníteni; — ся v. elválni.
 Оддѣль h. szakasz, ezikkely, fejezet; csapat; bizottság.
 Одежа n. ruha, ruházat.
 Одержати es. birtokába venni, megtartani; одержати побѣду: győzelmet aratni, győzni.
 Одесную i. jobbra, jobboldalon.
 Одинь, одна, одно sz. egy; egynémely, egyik.
 Одинадцать sz. tizenegy.
 Одичалый m. elvadult, megvadult.
 Одичати k. i. elvadulni, megvadulni.
 Одказаня s. lemondás; el nem fogadás.
 Одказати es. lemondani (hivatalról); el nem fogadni.
 Одказъ h. lemondás.
 Одкликати es. visszahívni.
 Одкликъ h. visszahívás; водкликучое писмо: visszahívó levél.
 Одкрайка n. karéj, szegély, szelet, kivágás.
 Одкупитель h. megváltó.
 Одкупити es. kiváltani, megváltani; — ся v. megváltani önmagát.
 Одкупить h. kiváltás, megváltás.
 Одлука n. elkülönítés, elválasztás.
 Одлучити es. elválasztani, elkülöníteni.
 Одлѣвити k. i. engedni, alábbhagyni (a betegség); Мало ми одлѣвило: kissé jobban érzem magamat.
 Одмова n. lemondás.
 Одмѣна n. ejtegetés, változtatás, deklináció.
 Одмѣнити es. megváltoztatni; — ся v. megváltozni.
 Одмѣнность m. változékony, változó.
 Одмѣнный m. változó, változékony.
 Одмѣняти es. változtatni, másítani; — ся v. változni.
 Однести es. elvinni, elhordani.
 Односити es. elvinni, elhordani; — ся v. vonatkozni.
 Односѣменный m. egymagvu.

- Одношење s. vonatkozás, viszony, tekintet.
- Одойти k. i. elmenni, eltávozni.
- Одоляти cs. leönteni, letölteni; — ся v. leömlöni.
- Одомашъ h. áldomás.
Ходивъ Томашъ
Давъ одомашъ. (Népdal.)
(Járt Tamás, adott áldomást.)
- Однавший m. elszakadt; áruló.
- Однасти cs. leesni, elszakadni; elárulni.
- Одняти cs. elvenni, levenni; könnyíteni.
- Одобрена s. helyeslés, jóváhagyás.
- Одобрити cs. helyeselni, jóváhagyni.
- Одпечатокъ h. lenyomat, lenyomás.
- Одплата n. visszafizetés; boszú.
- Одплатити cs. visszafizetni, megboszulni.
- Одплатникъ h. visszafizető; boszuló.
- Одплывь h. arály.
- Одповѣдати cs. felelni, válaszolni.
- Одповѣдный m. megfelelő, illető, kérdéses.
- Одповѣдь h. felelet, válasz.
- Одповѣдь n. lemondás, leköszönés.
- Одповѣсть n. ellenirat.
- Одпочивати k. i. kinyugodni magát, kipihenni.
- Одпочивка n. kipihenés, nyugalom, nyugvás.
- Одпочинокъ h. nyugvás, kipihenés, megpihenés.
- Одправа n. elszállítás, elküldés; szertartás, templomi végzés.
- Одправданя s. igazolás, fölmentés.
- Одправдати cs. igazolni, fölmenteni.
- Одправити cs. elküldeni, továbbítani; elvégezni (a szertartást).
- Одправляти cs. küldözgetni; végezni a szertartást.
- Одправленя s. elküldés, szállítás.
- Одправникъ h. küldő, szállító, feladó.
- Одпустити cs. elbocsátani; megbocsátani (a bűnt).
- Одпустъ h. bocsánat, bűnbocsánat; búcsu (templomi); водпустный листъ: bűnbocsátó levél.
- Одречи cs. lemondani.
- Одробити cs. ledolgozni, munkával leróni.
- Одродокъ h. koresfaj, válfaj.
- Одръ h. ágy, fekvőhely.
- Одсредний m. központtól futó; одсредна сила: központtól futó erő, röpítő erő.
- Одси, одсель i. innét, eminnét.

- Одакъ k. tehát; ennél fogva.
 Ододы, водтоды i. azóta.
 Одыль i. onnét, amonnét.
 Одырьный m. megbolondult, eszeveszett.
 Одырьти k. i. megbolondulni, megtévelyodni.
 Одышевити cs. lelkesíteni. életet adni; — ся v. lelkesülni, lelkesedni.
 Одыходити k. i. elmenni, eltávozni, elválni.
 Одыходъ h. eltávozás, elválás.
 Одыхожий (ый) m. távozó.
 Одыездъ h. elutazás.
 Одываня s. felhúzás, felöltözés, felöltözködés; öltözet.
 Одывати cs. bevonni, felöltöztetni, beruházni, befedni; — ся v. öltözködni, öltözni.
 Одыяло s. takaró, lepel.
 Одыяние s. ruha, ruházat.
 Одыенити cs. megházasítani; — ся v. megházasodni.
 Одыеребити ся v. csikózni, csikót elleni.
 Одыивати k. i. feléledezni, lassan föléledni; életre ébredni.
 Одыивительный m. éltető, üdítő.
 Одыивити cs. életre hozni, felélesztetni; fellelkesíteni.
 Одыина (rubus fruticosus) n. földi szederj.
 Одыъ k. hogy, hogyha. Одыъ ты не пришовъ, то то не бѣда: Hogy nem jöttél el, nem baj.
 Одыарити cs. megvilágítani.
- Одыоба n. ékesség, disz.
 Одыоровѣти k. i. kiépülni a betegségből, felgyógyulni.
 Одыеро s. tó.
 Одыимина n. őszi vetés.
 Одыимный m. őszi, tél alá való.
 Одыобити cs. felbőszíteni, megharagítani.
 Одыначити cs. megjelölni, megjegyezni.
 Одыоложити cs. megaranyozni, bearanyozni.
 Одыирати cs. körültekinteni, körülnézni; — ся v. maga körül nézni.
 Одыиркъ h. körültekintés; óvatosság, éberség.
 Одыябати k. i. megfázni, át-fázni.
 Одыъ i. sz. ó, oh! ej! hej! Оды на горѣ густый садъ: Hej a hegyen sűrű gyümölcsös van.
 Одыаментити k. i. megkövesedni, kövé válni.
 Одыаментѣлость n. megkövesedés; kövület.
 Одыаментѣлый m. megkövesült.
 Одыаянникъ h. átkozott, elátkozott; megátalkodott, gonosztevő.
 Одыаянность n. elveteműtség, aljasság, erkölcsi romlottság.
 Одыаянный m. elvetemült, gonosz.
 Одыаяния n. Óceánia.
 Одыаянский m. óceáni.
 Одыаянъ h. óceán, világtenger.

- Окламати es. megcsalni, rászedni; — ся v. megcsalati, rászedetni.
- Овласти es. körülrakni, körülhelyezni.
- Оклеветати es. rágalmazni, megszólni.
- Оклепати es. kissé megkövacsolni, keveset megkalapálni.
- Окно s. ablak.
- Око (t. очи) s. szem; въ живѣ очи брехати: szemtől szembe hazudni; во очи сякъ, а за очи такъ: szembe így, hát mögött meg amugy.
- Оковати es. megvasalni, megpatkolni.
- Оковъ e. körül, köröskörül; тече вода оковъ села: foly a víz a falu körül.
- Околица n. környék, vidék; kerület.
- Около e. körül, köröskörül; около болота: a tó körül; szinte, mintegy, körülbelül; около сто было насъ тамъ: mintegy százan voltunk ott.
- Околъ e. körül, köröskörül.
- Околность n. körülállás, állapot, helyzet; mellékok, körülmény.
- Окончание s. vég, bevégezés.
- Окончати es. bevégezni; — ся v. bevégezödni.
- Окоренити ся v. meggyökeresedni.
- Окормити es. megégetni, jól tartani.
- Окосити es. lekaszálni, megkaszálni, körülkaszálni.
- Окрай h. párkány, perem, széle valaminek.
- Окрайка n. széle valaminek; kenyér darab a széléről.
- Окраина n. határszél, határ, megye.
- Окраса n. ékszer; pipere, cizoma.
- Окрасити es. feldiszíteni, felpiperezni.
- Окреме e. kívül, elkülönítve.
- Окремъ e. kívül, nélkül; külön.
- Окремъшка n. kivétel.
- Окремъшный m. különös, kivételes, magán, elkülönített.
- Окрестеть n. környék, vidék.
- Окрестити es. megkeresztelni.
- Окривити es. megrövidíteni, megkárosítani.
- Окривити es. meggörbíteni, elgörbíteni.
- Окрѣмъ e. külön, kívül.
- Окропити es. meghinteni, megszentelni.
- Окрѣпъ (anethum graveoleus növт.) h. kerti kapor; forró víz.
- Округлиги es. kikerekíteni, meggömbölyíteni.
- Округлость n. kerekdedség, gömbölyűség.
- Округлый m. gömbölyű kerek.
- Окрѣпный m. megerősödött, szilárd, kemény.

- Оксия n. a hangsúly jele a templomi szláv könyvekben.
 Октава n. nyolczad, nyolczadhang.
 Октоберъ h. október.
 Октонхъ h. nyolczhangu egyházi énekes könyv.
 Окуляръ t. szemüveg, pápaszem.
 Окунь (perca fluviatilis állt.) h. sügér, folyami sügér.
 Олай h. olaj; кануѣта зъ олаѣномъ: olajos káposzta.
 Олаѣновый m. olajból való, olaj —
 Оле isz. pocsak, nosza, rajta.
 Олеандеръ (növt.) h. oleander, leánder.
 Оледенѣлый m. jéggel fedett.
 Олей h. olaj.
 Олекса h. Elek.
 Олександръ h. Sándor.
 Олена n. Пона.
 Оленецъ h. fiatal szarvas.
 Оленка n. Понка.
 Олицетворити cs. személyesíteni.
 Оловляникъ h. ólmos fűtykös.
 Оловляной m. ólomból való, ólom —
 Оловница n. mérőőn, pióm, mélységmérő.
 Олово (plumbum ásvt.) s. ólom.
 Оловяной m. ólomból való, ólmos.
 Олтарь h. oltár.
 Олтарьникъ h. oltárszolga, szekrestyés.
 Ольбрехтъ h. Albert.
 Ольга (-gá) n. Olga.
 Олъха (alnus glutinosa növt.) n. égerfa.
 Олъховый m. égerfából való, éger —
 Олъшникъ h. égeres, égerfaerdő.
 Олѣй h. olaj.
 Олѣнь (cervus állт.) h. szarvas.
 Омега (-gá) n. omega (a görög ábéczé utolsó betűjének neve); vég.
 Омело (viscum növt.) s. fagyöngy.
 Омелянъ h. Emil.
 Омета n. prém, sujtás.
 Омнибусъ h. nagy bérkocsi, omnibusz.
 Омочити cs. megáztatni, megvizezni; — ся v. megvizeződni, megnedvesedni.
 Омрачити cs. elsötétíteni, elhomályosítani; — ся v. elsötétedni, elhomályosodni.
 Омша n. mise.
 Омывальница n. mosdóteknő.
 Омываня s. megmosás, mosás.
 Омывати cs. mosni, mosogatni; — ся v. mosakodni, mosdózni.
 Омыти cs. megmosni; — ся v. megmosakodni.
 Омьтя s. mosakodás, mosás.
 Она (nőneme онъ-nak) nm. ő.
 Онажити k. i. ízélni, mókázni.
 Онажити k. i. ízélni, mókázni.

- Ондръй h. András.
 Оникъ h. a templomi szláv оу
 betű neve.
 Онтонъ h. Antal.
 Онукъ h. unoka.
 Онуфро h. Onufriusz.
 Онуфръй h. Onufriusz.
 Онуца n. rongy, karcza.
 Онуچارъ h. rongyszedő.
 Онъ h. a jelen betű neve.
 Онъ, она, оно nm. ő.
 Онный nm. az, amaz.
 Онъмити cs. elnémitani.
 Онъмѣлость n. némaság.
 Онъмѣлный m. néma.
 Онъмѣти k. i. megnémulni.
 Опадати cs. leesni, lehullani.
 Опака kn. irigykedő, telhe-
 tetlen.
 Опалка n. szórólapát.
 Опаль h. opál, opálkő.
 Опанась h. Athanáz.
 Опаршивѣти k. i. megrühe-
 sedni.
 Опасати ся (опашу ся) v. ma-
 гára kötni, felkötni (kö-
 tényt, szoknyát).
 Опаскудѣти cs. bепіszkítани,
 berondítани.
 Опаскудѣти k. i. megcsunyuлни.
 Опека n. gyámság, gyámko-
 дás.
 Опекунъ h. gyám.
 Опера n. opera, dalmű.
 Операторъ h. műтő.
 Операция n. műтét, orvosi
 műтét; műвелет.
 Опередити cs. megelőзни.
- Опираня s. támaszkodás, tá-
 masztás.
 Опирати cs. támasztани; —
 ся v. támaszkodни, meg-
 vetни a lábát.
 Описание s. leírás; vázolás.
 Описатель h. leíró.
 Описательный m. leíró.
 Описати cs. leírни, körülírни;
 vázолни.
 Опись h. leírás, rajz; lelettár.
 Опити ся v. leinni magát, le-
 részegedни.
 Оплаканиа s. megsíratás.
 Оплакати cs. megsíratни.
 Оплата n. lefizetés.
 Оплески t. tapsolás; helyes-
 лés, tetszés.
 Оплѣснѣлый m. megpenésze-
 dett.
 Оплѣснѣти k. i. megpenészedни.
 Оплювати cs. leköпни, meg-
 köпкөдни.
 Оповѣданя s. elbeszélés, be-
 szély.
 Оповѣдати cs. elbeszélни, el-
 mondани, előadni.
 Оповѣсти cs. elbeszélни, el-
 mondани, előadni.
 Оповѣсть n. értesítés, tudó-
 сítás.
 Опоганити cs. elpiszkолни,
 tisztátlanná tenni; — ся v.
 tisztátlanná váлни, pogány
 lenни.
 Опоздалый m. elkésett, meg-
 késett, késő.

- Опòздити ся v. elkésni, megkésni.
- Опозиция n. ellenzés, ellenzék.
- Опòзнаня s. felismerés.
- Опòзнати es. felismerni, megismerni; — ся v. tájékozni magát, körültekinteni magát.
- Опойити es. leitatatni, lerészegíteni.
- Ополòкати es. megöblíteni, leöblíteni.
- Ополòченя s. felfegyverkezés.
- Опора n. támasz, támasztó pont.
- Опòрный m. támasztó, támaszkodó.
- Опòсля i. azután, később, későbbben.
- Опòясаня s. körülövezés, körülövedzés.
- Опòясати es. körülövezni, övet kötni (másnak a derekára); — ся v. magát felövezni.
- Опòозиционный m. ellenzéki.
- Опòозиция n. ellenzék.
- Оправа n. körülfoglalás, befoglalás, bekötés.
- Оправданя s. igazolás.
- Оправдатель h. igazoló.
- Оправдательный m. igazoló, felmentő.
- Оправдати es. igazolni, felmenteni; — ся v. felmentetni, kitisztázni magát a vád alól.
- Оправити es. befoglalni, körülfoglalni.
- Опредьление s. meghatározás, rendelkezés, rendelés, rendelet.
- Опредьлительный m. meghatározott.
- Опредьлити es. meghatározni; elrendelni.
- Опришка h. rabló, utonálló, haraszti zsvány.
- Опришки t. a huczuloknál divatos utonállás.
- Опришокъ h. haraszti zsvány, utonálló.
- Опровєрєчи es. ellenvetni, megczáfolni.
- Опровєрєжение s. ellenvetés; czáfolat.
- Опрòчь i. ellenben, ellenkezòleg.
- Опрѣснокъ h. kovásztalan kenyér.
- Оптика n. fénytán.
- Оптикъ h. optikus, látó műszerek készítője.
- Оптимизмъ h. optimizmus.
- Оптимистъ h. optimista, oly ember, a ki mindent rózsaszinben lát.
- Оптический m. fénytani.
- Опустòшитель h. pusztító, elpusztító.
- Опустòшити es. elpusztítani.
- Опустѣлый m. elhanyagolt, elpusztult.
- Опустѣня s. elpusztulás.
- Опустѣти k. i. elpusztulni.
- Опутати es. bebonyolítani; —

- ся v. bebonyolodni, bekeveredni.
- Опутована s. körut.
- Опухлина n. daganat.
- Опухлый m. dagadt, megdagadt.
- Опухнуть k. i. megdagadni.
- Опѣка n. gyámság, felügyelet.
- Опѣкунъ h. gyám, felügyelő, gondozó.
- Опять i. újra, ismét.
- Опять i. újra, ismét, ujlag.
- Орало s. eke.
- Оранина n. szántott föld; szántóföld.
- Ораниця n. szántóföld.
- Ораня s. szántás.
- Оратель h. szántó.
- Орати cs. szántani.
- Ораторский m. szónoki.
- Ораторъ h. szónok.
- Орачь h. szántó.
- Организаторъ (-gá-) h. szervező, berendező.
- Организация (-gá-) n. szervezés, berendezés.
- Организмъ (-gá-) h. szervezet, orgánizmus.
- Организовати (-gá-) cs. szervezni.
- Органический (-gá-) m. szerves.
- Органичный (-gá-) m. szerves.
- Органъ (-gá-) h. szerv.
- Оргона (-go-) n. orgona (a templomban).
- Оргоны (-go-) (syringa vulgaris növт.) t. orgonafa, orgonacserje; orgonavirág.
- Орда n. horda, tömeg, vadcsoport.
- Ординацъ h. szolgálatra be rendelt (a katonaságnál).
- Ординарный m. rendes, szokásos, közönséges.
- Ордысь h. hordó.
- Орель (aquila állт.) h. sas.
- Оригинальность (-gi-) n. eredetiség.
- Оригинальный (-gi-) m. eredeti.
- Оригиналъ (-gi-) h. eredeti példány.
- Ориентировати ся v. tájékozni magát, eligazodni.
- Ориентъ h. kelet.
- Орина n. Iréne.
- Орионъ h. az Orion csillagzat.
- Оришко h. Irén.
- Орлиный m. sasból való, sas —
- Орлица n. nőstény sas.
- Орля s. kis sas, fiók sas.
- Орнаментъ k. ékesség, disz.
- Орнитология (-gi-) n. madártan.
- Оросити cs. meghinteni, megönteni, megáztatni; — ся v. harmattól vizes lenni.
- Орсаъ (-g) h. ország; országút, állami út.
- Орсацкый (-ый) m. országos.
- Ортография (-gr-) n. helyesírás.
- Орудие s. szerszám, műszer; fegyver.
- Оружие s. fegyver, fegyverzet.
- Орѣховый m. diófából való.
- Орѣхъ h. diófa.

- Орѣхи *t.* dió; колачъ зъ орѣхами: diós kalács.
 Орѣшникъ *h.* diófaliget, dió-fával beültetett hely.
 Орѣшокъ *h.* kis dió, diócska.
 Орючий (-ый) *m.* szántó.
 Оса (*vespa* állt.) *n.* darázs.
 Осада *n.* megszállás, ostromlás, körülzárolás.
 Осаина: Pozsanna.
 Освободитель *h.* szabadító.
 Освободити *cs.* megszabadítani, fölmenteni.
 Освоити *cs.* eltulajdonítani; — ся *v.* megszokni.
 Освѣдомити *cs.* értesíteni, tudósítani.
 Освѣжити *cs.* felüdíteni, felfrissíteni.
 Освѣта *n.* műveltség, felvilágosultság.
 Освѣтити *cs.* megvilágosítani, megvilágítani, felvilágosítani.
 Освѣтительный *m.* világító, megvilágító; освѣтительный газъ (*gáz*): világító gáz.
 Освѣтленье *s.* kivilágítás.
 Освѣтлити *cs.* kivilágítani, kifényesíteni.
 Освѣченный *m.* megvilágított, felvilágosodott.
 Освѣченье *s.* világítás, megvilágítás.
 Освятительный *m.* megszentelő.
 Освятити *cs.* megszentelni.
 Освящение *s.* megszentelés.
- Оселезнь (*clupea harengus* állt.) *h.* hering.
 Осель, вòсла (*asinus* állт.) *h.* szamár, esacsi.
 Осенний *m.* őszi.
 Осень *n.* ősz.
 Осеребрити *cs.* megezüstözni.
 Осередный *m.* központi; осередна сила: központi erő.
 Осередокъ *h.* központ, közép-pont.
 Осеть (*cirsium* növt.) *h.* fodor tövis, bárcs.
 Осика (*populus tremula* növt.) *n.* rezgő nyárfa, topoly.
 Осина (*populus tremula* növt.) *n.* rezgő nyárfa.
 Осинный *m.* darázs —
 Осиплòсть *n.* rekedtség.
 Осиплый *m.* rekedt.
 Осипнути *k. i.* berekedni.
 Осипъ *h.* József.
 Осиротѣти *k. i.* megárvulni.
 Осияти *cs.* megvilágítani, besugarazni.
 Осколокъ *h.* hasáb.
 Осквернити *cs.* bepiszkítani, berondítani; — ся *v.* tisztátalanná válni.
 Оскомина *n.* elvásolás.
 Оскорбитель *h.* sértő, megbántó.
 Оскорбительный *m.* sértő, бántó.
 Оскорбити *cs.* megsérteni, megbántani; — ся *v.* sértve érezni magát.

- Оскорбление s. megsértés, megbántás.
- Ослаба n. bágyadtság.
- Ослабити cs. meggyengíteni, enyhíteni; elnézni.
- Ослабый m. elgyengült, meggyengült, gyenge.
- Ослабнуть k. i. meggyengülni, elerőtelenedni; elbágyadni.
- Ослиный m. szamárhoz való, szamár —
- Ослица n. kancza szamár, nőstény szamár.
- Освободити cs. megszabadítani, kiszabadítani.
- Оследити cs. kinyomozni, kiszimatolni.
- Ослепити cs. megvakítani.
- Ослепительный m. vakító.
- Ослепнуть k. i. megvakulni.
- Ослюкъ n. kis szamár, kis csaesí.
- Осла s. kis csaesí, kis szamár.
- Осмотрительность n. óvatosság, elővigyázat.
- Осмотрительный m. elővigyázó, óvatos.
- Осмотреть k. i. megnézni, megsejnélni.
- Осмѣлится v. merészkedni.
- Осмѣяныя s. kinevetés, kigunyolás.
- Осмѣятельный m. kinevető, kigunyoló.
- Осмѣяти cs. kinevetni, kigunyolni.
- Основа n. alap; mellékfal (a szövésnél).
- Основания s. alapítás.
- Основатель h. alapító.
- Основательный m. alapítói.
- Основати cs. alapítani; — ся v. alapulni.
- Основникъ h. alapító.
- Основность n. alaposság.
- Основной m. alapos, alapvető.
- Осудити cs. behavazni, hóval beborítani.
- Особа n. személy.
- Особенность n. sajátosság, egyéniség.
- Особенный m. kiváló, különös.
- Особливо i. különösen, kiválóban.
- Особливость n. sajátosság; egyéniség.
- Особо i. elkülönítve, külön, egyedül.
- Осолодити cs. megédesíteni.
- Оспа n. himlő.
- Осрамити cs. szidalmazni, pellengérré állítani.
- Оставить cs. elhagyni; megbocsátani; остави намъ долги наша: bocsásd meg a mi vétkeinket.
- Оставление s. elhagyás, megbocsátás.
- Осталый m. elmaradt, megmaradt.
- Остановъ h. maradék, vég, hátralék.
- Остань h. Eusztách.

- Остарѣлый m. megöregedett, öreg, elaggott
- Остарѣти k. i. megöregedni.
- Остатокъ h. maradék, vég, hátralék.
- Остатный m. utolsó; sem mirekellő.
- Осторожа n. óvatosság, elővigyázat.
- Осторожность n. óvatosság, elővigyázat, éberség.
- Острило s. fenő kő, élesítő kő, köszörű kő.
- Остриль h. élesítő, köszörüs.
- Острили cs. élesíteni, hegyesíteni, hegyezni; острилы зубы: fenni a fogát valakire; — ся v. fenni a fogát valakire.
- Остро i. élesen, hegyesen; szurón, keményen.
- Островъ h. sziget; ágas koró.
- Острова t. sarkantyú.
- Острога n. ágas karó, ágas.
- Остроги t. sarkantyú.
- Остродзюбый m. hegyes csőrű.
- Остроносый m. hegyes orru.
- Остроумный m. éleseszű, elmés.
- Острота n. élesség, elmél.
- Острый m. éles, hegyes; elmés, eleven, tüzes.
- Острѣжь (perca fluviatilis állt.) h. sügér, folyami sügér.
- Остуда n. elhidegülés, feszült viszony.
- Остудити cs. meghűteni magát; — ся v. meghűlni, meghűteni magát.
- Остуды t. szömörcs (az arczon); májfolt (az arczon).
- Остылый m. meghült, kihült.
- Осуда n. megítélés, megszólás, rágalom.
- Осудительный m. elítélő, rágalmazó.
- Осухъ h. vakaró.
- Осушити cs. megszáritani, kiszáritani.
- Осуществити cs. megvalósítani, teljesíteni.
- Осмыати cs. körülöltöni, megtölteni; — ся v. leesni, lehullani.
- Ось n. tengely.
- Осьмерникъ h. nyolczszög.
- Осьмеро sz. nyolczan.
- Осьмиця n. nyolczadrész, nyolczad.
- Осѣданя s. megnyergelés, felnyergelés.
- Осѣлати cs. megnyergelni, felnyergelni.
- Осѣдый m. letelepedett, megtelepedett.
- Осѣнити cs. beárnyékozni, megárnyékozni.
- Осяга n. kerület, határ; осяга трикутника: a háromszög kerülete.
- Отава n. sarju.
- Отара n. nyáj.
- Отбирати cs. elszedni, elvenni.
- Отбити cs. elverni, visszaverni.
- Отблескъ h. visszfény, visszavert fény.
- Отбѣй h. visszaverés.

- Отбѣнный m. visszaverő, törő.
 Отбѣти k. i. átesni, átmenni
 valamin. И пещьное треба
 отбѣти: A kutyanapokon
 is át kell esni.
 Отвѣдати cs. elkarapesolni.
 Отвѣзти cs. elvezetni, elvinni
 (szekeren).
 Освести cs. elvinni, elvezetni
 (gyalog).
 Отвирати cs. nyitogatni, ki-
 nyitogatni; — ся v. ki-
 nyilni.
 Отвоевати cs. visszahódítani.
 Отвозити cs. elvinni, elhor-
 дани.
 Отволочити cs. elhurezolni,
 elczipelni.
 Отворити cs. kinyitni meg-
 nyitni; — ся v. kinyilni,
 megnyilni.
 Отвратити cs. elfordítani; —
 ся v. elfordulni.
 Отвыкнѣти k. i. elszokni, le-
 szokni.
 Отвѣсный m. függélyes, me-
 рőleges.
 Отвѣтати cs. felelni.
 Отвѣтственность n. felelősség.
 Отвѣтственный m. felelős.
 Отвѣтъ h. felelet, válasz.
 Отвѣчати cs. felelni.
 Отвязати cs. eloldani.
 Отгварити k. i. visszhangozni.
 Отгварь h. visszhang.
 Отгнати cs. elhajtani, elüzni.
 Отгнати k. i. elrothadni.
 Отговорь h. felelet, válasz.
 Отговорка n. kibeszélés, kifo-
 гас, ürügy.
 Отдавати cs. átadni, férjhez
 adni; — ся v. férjhez menni.
 Отдавна i. régóta.
 Отдалека i. messziről.
 Отдаленность n. távolság.
 Отдати cs. megadni, visszafi-
 zetni; férjhez adni; — ся
 v. férjhez menni.
 Отднесь i. mától fogva.
 Отдыхати k. i. megpihenni,
 léleketet venni, üdülni.
 Отдыхъ h. pihenés, üdülés.
 Отдѣлити cs. elválasztani, el-
 különíteni; — ся v. elválni.
 Отдѣлно i. külön, különösen,
 elkülönítve.
 Отдѣль h. osztály, szakasz.
 Отелити ся v. megelleni, meg-
 борjazni.
 Отець (вѣтца) h. apa, atya.
 Отчески i. atyailag.
 Отже k. tehát, következőleg.
 Отзывать cs. visszahívni.
 Отзывъ h. visszahívás; vissz-
 hang.
 Отказати cs. lemondani, meg-
 tagadni.
 Откладати cs. halogatni.
 Откласти cs. eltenni, áttenni.
 Откликъ h. visszhang.
 Отклонити ся v. elbucszni.
 Откровение s. kinyilatkozta-
 тás, jelenés.
 Откровенность n. őszinteség,
 nyiltszivűség.
 Откровенный m. nyilt, őszinte.

- Открүтити cs. elcsavarni, le-
csavarni.
Открыти cs. felfedni, feltárni,
felfedezni.
Открытый m. nyilt, őszinte.
Откуда i. honnét?
Откупитель h. megváltó, sza-
badító.
Откупити cs. megváltani.
Откусити cs. elharapni, leha-
rapni.
Отлетѣлый m. elrepült, elköl-
tözött.
Отлетѣти k. i. elrepülни, el-
költözни.
Отливати cs. letölteni, kitöl-
teni.
Отлиниүти k. i. leválni.
Отличати ся v. kitүнни.
Отличность n. kitүнőség.
Отличный m. kiváló, kitүнő.
Отложити cs. eltenni, elhalasz-
tani.
Отломити cs. eltörни, letörни;
— ся v. letörни (magától).
Отлүпити cs. letörни, lezúzни.
Отлүчити cs. elszoktatни, el-
választани; — ся v. elválни.
Отмести cs. elseperни.
Отметати cs. elvetни, félrevetни.
Отмоклый m. elázott, leázott.
Отмстителъ h. boszuló, boszu-
álló.
Отмстити cs. megboszulни; —
ся v. megboszulни magát.
Отмѣнити cs. megváltoztatни,
beváltани.
Отмѣряти cs. lemérни, elmérни.
- Отнести cs. elvinni.
Относительно i. vonatkozóással,
tekintettel.
Отношение s. vonatkozás, vi-
szony.
Отнынь i. mostanától.
Отнюдь i. sehogy, semmikép.
Отняти cs. elvenни.
Ото nm. az, amaz.
Ото e. tól, től; el, ki.
Отобрати cs. elvenни, átvenни,
elszedни.
Отогнати cs. elhajtани.
Отожь isz. ime, lám!
Отойти k. i. elmenni.
Отонкнүти cs. kinyitни, kizár-
ни, kicsukни; — ся v. ki-
nyilни, megnyilни.
Отомстити cs. boszút állни va-
lakin.
Оторвати cs. elszakítани, le-
szakítани; — ся v. elsza-
kadни.
Отпадати cs. leesни, elválни,
elszakadни.
Отпасати cs. leoldани, levetни.
Отпасти cs. elválни, elszakadни.
Отписати cs. megírни, vála-
szolni, felelни.
Отпись h. válasz, felelet; át-
írat.
Отпнити cs. leinni.
Отплата n. visszafizetés.
Отплатити cs. visszafizetни,
megfizetни.
Отповѣдовати cs. feleлни, fele-
selни.
Отпорный m. ellenálló.

- Отпòрь h. ellenállás.
 Отпочивати k. i. kipihenni, kinyugodni.
 Отправа n. elvégzés; szertartás.
 Отправитель h. küldő.
 Отправити cs. elvégezni; elküldeni; — ся v. elutazni.
 Отпровадити cs. elkísérni, elküldeni.
 Отпудити cs. elijeszteni.
 Отпустити cs. bocsátani, megbocsátani; elereszteni, elbocsátani.
 Отпустъ h. bűnbocsánat, búcsú.
 Отпущати cs. megbocsátani; — ся v. megbocsáttatni.
 Отпущение s. megbocsátás, bocsánat.
 Отпѣвати cs. temetni.
 Отправа n. méreg.
 Отправити cs. megmérgezni.
 Отрада n. vigasztalás, enyhítés.
 Отрезвити cs. kijózanítani.
 Отрекати ся v. lemondani, megtagadni.
 Отречи ся v. lemondani, megtagadni valakit.
 Отрицание s. megtagadás, tagadás.
 Отрицательный m. tagadó.
 Отрицати cs. tagadni, el nem ismerni; — ся v. eltagadni, megtagadni.
 Отрокъ h. fiú, fiúgyermek.
 Отроча s. fiúgyermek.
 Отрубати cs. elvágni.
 Отрубы t. n. korpa.
 Отрубляный m. korpából való, korpás.
 Отрута n. méreg.
 Отрывистый m. töredezett, szakadozott.
 Отрывокъ h. töredék.
 Отрѣзати cs. elvágni, elmet-szeni.
 Отсидѣти k. i. elülni, leülni, kiülni.
 Отскочити k. i. félreugrani.
 Отслужити cs. leszolgálni, meg-szolgálni; отслужити служ-бу: misét szolgáltatni, misézni.
 Отстрадаити k. i. elszenvedni, kiszzenvedni.
 Отстрѣлити cs. lelőni, ellőni.
 Отступити k. i. visszalépni, hátra vonulni.
 Отступъ h. visszavonulás, hát-rálás.
 Отсуство s. távollét.
 Отсуствовати k. i. távol lenni.
 Отсѣчи cs. elnyiszolni, elvágni.
 Отсюды i. innét, ettől fogva.
 Оттамале i. onnét, amonnét.
 Оттамо i. onnét, amonnét.
 Оттеcati cs. lefáraggni, lemet-szeni.
 Оттирати cs. megkenni (a fo-nalat szövéskor).
 Оттирка n. fonalkenő lé (szö-véskor).
 Оттискъ h. lenyomat, példány.
 Оттогда i. azóta, attól fogva.
 Оттолѣ i. mióta, azóta.

Отгонити cs. olvasztani, megolvasztani; — ся v. megolvadni.

Отторгнути cs. elszakítani, eltérni; — ся v. elszakadni, eltépedni.

Оттрясти cs. lerázni.

Оттуда i. onnét, amonnét.

Оттуда i. onnét, amonnét.

Оттягнути k. i. elhuzni, elvonni; — ся v. kivonni magát.

Отуманити cs. elsötétíteni; elbusítani.

Отучити cs. meghizlalni.

Отфыркати k. i. félre hullni, félre esni.

Отхлебтати cs. leinni (kutya).

Отходити cs. elmenni, távozni.

Отходъ h. elmenetel, távozás; kimenet.

Отцвѣлый m. elvirított, elvirágozott.

Отцвѣсти k. i. elvirítani, elvirágozni.

Отцвѣтати k. i. elvirítani (tartásban).

Отцовскій (-ый) m. atyai.

Отчасти i. részint, részben, részszerint.

Отчаяние s. kétségbeesés.

Отчаянность n. kétségbeesett állapot, kétségbeesés.

Отчаянный m. reménytelen, kétségbeesett.

Отчаяти cs. kétségbe ejteni; — ся v. kétségbeesni.

Отче-нашъ : miatyánk.

Отчетъ h. számadás.

Отчизна n. szülőföld, haza.

Отчимъ h. mostoha apa.

Отчина n. örökség, apai örökség.

Отчислити cs. elszámítani, leszámítani.

Отчитати cs. leolvasni.

Отшествие s. lemenetel, elmenetel.

Отъ e. tól, től, elől; — h. a templomi szláv nyelv 25-ik betűjének neve. Összetételekben: le, el, vissza, ki, meg. Egyes vidékeken удъ-nak ejtik.

Отимати cs. visszavenni.

Отъ кола довола : köröskörül.

Отъѣдати cs. elenni, bevégezni az evést.

Отъѣхати k. i. elutazni, elmenni.

Отѣкъ h. tályog, kelés.

Отѣнокъ h. félárnyék, gyenge árnyék.

Отямити ся v. eszmélni, észre térni.

Офера n. áldozás, áldozat.

Офицерскій m. tiszt.

Офицерство s. tisztirang, tisztikar.

Офицеръ h. tiszt.

Официальный m. hivatalos.

Офѣра n. áldozat, áldozás.

Офѣровати cs. áldozni, feláldozni.

Охабити cs. elhagyni, elha-

- nyagolni; — ся v. elhanyagolni magát.
- Охарный m. tiszta, szenytelen.
- Охлябти k. i. elbágyadni, nagyon elfáradni.
- Охолодити cs. lehűteni, meg-hűteni; — ся v. meghűlni, lehűlni.
- Охонити cs. megfogni, felfogni; felölelni, kiterjedni.
- Охота n. kedv, multság; hajlam.
- Охочий (-ый) m. szives, ajánlkozó.
- Охрана n. védelem.
- Охранитель h. védő.
- Охранити cs. védeni, megvédeni, megvédelmezni; — ся v. megvédeni magát, védekezni.
- Охристианити ся v. keresztényenyé lenni.
- Охромити cs. megsántítani.
- Охромѣдсть n. sántaság, bénaság.
- Охромѣлый m. sánta, béna.
- Охромѣти k. i. megsántulni, megbénulni.
- Охудити cs. soványnyá tenni.
- Охудѣти k. i. megsoványodni.
- Охъisz. ó, oh!
- Оцѣтати k. i. köröskörül kivíritani, teljesen kivíritani.
- Оцетъ (2. eset: воцта) h. eczet.
- Оцтяный m. eczetből való, eczetes, eczet —
- Оцѣнити cs. megbecsülni, meg-
- birálni, megítélni; — ся v. megbecsültetni, megbíratatni.
- Оцѣнка n. becslés, bírálat.
- Оцайдушити cs. kétségbeejteni; — ся v. kétségbeesni.
- Оцайдушнѣдсть n. kétségbeesés.
- Оцайдушный m. kétségbeesett.
- Очаровати cs. megbabonázni; megbüvölni, levarázsolni.
- Очевидецъ h. szemtanu.
- Очевидно i. szemlátomást, tisztán.
- Очевиднѣдсть n. szemmelláthatóság, tisztaság.
- Очевидный m. szemmellátható, szembeötlő, nyilvánvaló.
- Очевизный m. világos, kézzelfogható, szembeötlő.
- Очеловѣчение s. emberréletel.
- Очеловѣчити cs. emberré tenni; — ся v. emberré lenni.
- Очервивѣти k. i. megférge-sedni.
- Очервленити cs. megpirosítani.
- Очередный m. soros, sorban következő.
- Очередь n. sor, rend.
- Очернити cs. megfeketíteni.
- Очерствѣти k. i. megkeményedni, megszáradni (kenyér).
- Очеса t. szemek.
- Очесовати cs. fésülgetni; — ся v. fésülgetni magát.
- Очистительный m. tisztító.
- Очистити cs. megtisztítani;

elválasztani, kiszemelni; — ся v. megtisztulni.	Ошалѣти k. i. meglöndülni; elbutulni, elbödülni.
Очищение s. megtisztítás.	Ошкалокъ h. hasáb.
Очка t. szemüveg, pápaszem.	Ошкола n. iskola, oskola.
Очко s. szem, rügy (a növé- nyeknél).	Ошколошка n. iskolás leány.
Очковая s. szemzés (az oltás egy faja).	Ошколошъ h. iskolás fiú.
Очквати cs. szemezni.	Ошлайфовати cs. megköszö- rülни.
Ошалѣмый m. meglöndült, őrült; balga, buta; bödült.	Оштрафована s. megbüntetés, birság.
	Оштрафовати cs. megbírságo- lни, megbüntetни.

II.

П, п: a rutén ábéczé tizen- ötödik betüje; a magyar- ban p.	Павуръ h. pávakakas, him- páva.
Пава n. páva, nőstény páva.	Павукъ (tegenaria állт.) h. pók.
Павель h. Pál, Pali, Palkó.	Павучина n. pókháló.
Паветица (convulvulus növt.) — n. szulák.	Павѣса n. templomi zászló.
Павечерица n. rövid délu- táni — esti — isteni tisztelet.	Паруба n. veszedelem, romlás; döghalál.
Павзати cs. róznával ellátни.	Парубный m. rontó, vészhozó.
Павзина n. рózna, rud.	Паданя s. esés, hullás; eldög- lés (marhánál).
Павзиня s. sok рózna, halom рózna.	Падати (паду) k. i. esни, hul- lани; дождь паде: esik az eső; elhullани, döglени; тамъ марга паде: ott dög- lik a marha.
Павзити cs. róznával ellátни.	Падежь h. eset (a nyelvtan- ban).
Павзовый m. nyomó, szorító; павзова рудина: nyomó rud.	Падиментъ h. padolat.
Павинный m. páva —	Падчерица n. mostoha leány.
Паворозъ h. inda, szár, kacs.	
Паворозя s. sok inda.	

- Пажира *kn.* telhetetlen, falánk.
 Пажить (пажети) *n.* gyep;
 legelő, gyepelő hely.
 Паздерникъ *h.* október, mind-
 szenthava.
 Паздѣря *s.* pozdorja.
 Пазуръ *h.* köröm, karom.
 Пазуха *n.* kebel; az ing mell-
 ső része.
 Пайташиги ся *v.* barátkozni.
 Пайташка *n.* barátné, pajtás.
 Пайташь *h.* pajtás.
 Пакель *h.* csomag, csomó.
 Паки *i.* ismét, újra.
 Пакля *n.* egy csomag trafik
 dohány.
 Пакованя *s.* csomagolás, fel-
 rakás.
 Паковати *cs.* csomagolni; —
k. i. lódulni, elkotródni, ta-
 karodni; пакуй ми зъ хыжѣ
 вонь: lódulj a házamból!
 Пакосный *m.* falánk, tolako-
 dó, bajt okozó.
 Пакостити *cs.* tolakodni, bajt
 okozni, szemtelenkedni.
 Пакостливый *m.* tolakodó,
 falánk.
 Пакость *n.* boszuság, kelle-
 metlenség, gyalázat.
 Паунокъ *h.* poggyász, málha.
 Паланка *n.* palánk, deszka-
 kerítés.
 Паланокъ *h.* palánk, deszka-
 kerítés.
 Палата *n.* palota.
 Палачинга *n.* palacsinta.
 Палашъ *h.* pallos.
- Палениця *n.* lepény; tetőt
 fedő zsup.
 Паленка *n.* pálinka, papra-
 morgó.
 Паленый *m.* égett, égetett.
 Паленя *s.* egy darab dereje.
 Паленята *t.* dereje, barátfüle.
 Палеонтология (-gi-) *n.* ő-
 lénytán.
 Палестина *n.* Palesztina.
 Палець *h.* ujj; закалець на
 палець: ujjnyira záklás a
 kenyér.
 Паливка *n.* leves.
 Паливо *s.* tűzifa, tüzelő anyag.
 Паливода *h.* ravasz, agyafurt
 ember.
 Палий *h.* Pál, Pali.
 Палило *s.* tűzifa, tüzelő anyag.
 Палитель *h.* gyújtogató, fel-
 gyújtó.
 Палити *cs.* égetni, gyújtani;
 elsütni; — ся *v.* kiégni;
 pirulni, piros színt ölteni
 magára, érni; слывы вже
 палять ся: a szilva már
 érik.
 Палиця *n.* páleza, bot.
 Палка *n.* páleza, bot.
 Палочка *n.* kis bot, pálezika.
 Палощъ *h.* pallos.
 Пальенка *n.* pálinka.
 Пальма (palma növt.) *n.* pálma.
 Пальцеобразный *m.* újjalaku,
 ujjas.
 Пальчикъ *h.* ujjacska, kis ujj.
 Палѣй *h.* gyújtogató, felgyújtó.
 Палѣнка *n.* pálinka.

- Палѣичаный m. pálinkás, pálinka —
- Палѣичарный m. pálinkafőző gyárhoz tartozó, a szeszgyárhoz tartozó.
- Палѣичарня n. szeszgyár, pálinkafőző.
- Палѣичарь h. szeszgyártó, pálinkafőző ember, a ki főzi a pálinkát.
- Палюхъ h. hüvelykujj; hüvelyk Matyi, törpe.
- Палюхи t. két szösz-báb, melyeket egymáshoz közel helyeznek el, egyiknek bizonyos férfi, a másiknak bizonyos nő nevét adják, aztán felgyújtják; ha az égő két báb egymásra esik, a megnevezettekől — anéphit szerint — egy pár lesz.
- Памнятати cs. emlékezni, eszmélni.
- Памнять n. emlékezet, emlékező tehetség, eszmélet.
- Паморокъ h. ájulás.
- Паморочити k. i. ájulással környékezni. Онъ ня за паморочило: szinte környékezett az ájulás, szinte elájultam.
- Памнятати cs. emlékezni.
- Памятливый m. jó emlékező tehetséggel bírő.
- Памятливодсть n. emlékező képesség.
- Памятовати cs. emlékezetben tartani, emlékezni.
- Пандура h. pandur
- Панихида n. engesztelő isteni tisztelet, a halottakért tartott mise.
- Панна n. kisasszony.
- Паннония n. Pannonia.
- Пановати k. i. uraskodni, urat játszani.
- Пансионъ h. intézet.
- Панскый (-ый) m. úri.
- Панство s. úraság.
- Панталоны t. pantalló, bő nadrág.
- Пантеизмъ h. sok istenimádás.
- Пантаръ (numida állt.) h. gyöngytyuk.
- Пантликъ h. pántlika.
- Пантофль t. félczipő, papucs.
- Панцырь h. páncél.
- Панчукъ h. ifju úr, fiatal úr, úrfi.
- Панщина n. robot, jobbágmunka.
- Панъ h. úr. Панъ-Богъ: úristen.
- Панькати cs. kérlelni, rimázkodni; — ся v. kéretni magát.
- Панъ n. úri asszony, úrnő.
- Панья n. úri nő, úri asszony, úrnő.
- Пришла панья зъ гòрь,
Несе на собѣ сто кòрь.
Úri asszony jött a hegyről,
rajta vagyon száz bőr. Талány. (Hagyma, káposzta.)
- Панянка n. kisasszony.
- Папа h. pápa.

- Паперьокъ h. csülk, csülök.
 Паперь h. papir, papiros.
 Папоротникъ h. páfrányos hely.
 Папороть (felix növt.) n. páfrány.
 Паприка (-gá) n. paprika.
 Папский (-кый) m. pápai.
 Папство s. pápaság, pápai méltóság.
 Папствовать k. i. pápai széken ülni.
 Папуга (-gá) (psittacus állt.) n. papagáj.
 Папугай (-gáj) (psittacus állt.) h. papagáj.
 Папърь h. papiros, papir.
 Папърьокъ h. csülk, csülök.
 Папъшка n. római katholika vallásu nő.
 Папъшь h. római katholika vallásu férfi, pápista.
 Пара n. pára, gőz; pár.
 Параграфъ (-gráf) h. szakasz, fejezet.
 Парада n. parádé, pompa.
 Парадички (lycopersicum esculentum növt.) t. paradicsomalma.
 Парадный m. parádés, fényes.
 Параллельность n. egyenközűség.
 Параллельный m. egyenközű.
 Паранный m. fényes, czifra, parádés.
 Парасолька n. esőernő, napernyő.
 Пардонъ h. kegyelem, pardon.
- Пардусъ (pardus állт.) h. párducz.
 Паренина n. ugar.
 Пареновати es. ugarolni, ugart szántani.
 Пареный m. forralt.
 Парижъ h. Párizs. (Franciaország fővárosa.)
 Парити es. forralni, párolgatni, forrázni; — ся v. melegedni, forrni, párologni.
 Парламентъ h. képviselőház, parlament.
 Парна n. párna.
 Парный m. páros; парное число: páros szám.
 Паробокъ h. legény.
 Паровати k. i. egymáshoz illeni; — es. párosítani.
 Пароводъ h. gőzös, gőzmozdony.
 Паровый m. gőzös.
 Парола n. parola, pácsi.
 Парость n. fiatal hajтás.
 Пароходъ h. gőzhajó.
 Партия n. párt.
 Партоляти k. i. kontárkodni.
 Партольникъ h. himpellér, kontár.
 Парусъ h. vitorla.
 Парха h. koszos ember.
 Пархавый m. koszos, rühes.
 Паршивецъ h. koszos, rühes ember.
 Паршивый m. koszos, rühes.
 Паршивость n. rühesség, koszosság.
 Паршивый m. koszos, rühes.
 Пасажиръ h. utas, utazó.

- Пасерница n. a mostoha fiú neje.
 Пасербъ h. mostoha fiú. fogadott fiú.
 Паска n. husvéti kalács, pászka.
 Паскуда k. n. csufság, ocsmánység, pizok.
 Паскудити cs. csunyítani, rondítani; — ся v. berondítani, bőjtben zsirosat enni.
 Паскудный m. csúf, ocsmány, pizkos, utálatos.
 Паскудь n. csúfság, ocsmánység, pizok.
 Паскунный m. csúf, pizkos.
 Пасмо s. pászma, köteg; láncz; пасмо горъ: hegyláncz.
 Пасмурный m. borongós, ködös.
 Пасовати k. i. egymáshoz illeni.
 Пасовиско s. legelő.
 Паспортъ h. úti levél.
 Паства n. nyáj.
 Пастернакъ (pastinaca növt.) h. pasztinák, paszternák.
 Пасти cs. legeltetni; legelni; — ся v. legelni.
 Пастухъ h. pásztor, nyájőr.
 Пастушеский (-ый) m. pásztori, nyájőri.
 Пастушокъ k. pásztorfiú.
 Пастыръ h. pásztor, nyájőr.
 Пастырька n. pásztorné.
 Пастырский (-ый) m. pásztori.
 Пасуля (phaseolus növt.) n. paszuly, bab.
 Пасунокъ h. mostoha fiú.
- Пасха n. husvét; husvéti kalács.
 Пасхальный m. husvéti; пасхальный агнецъ: husvéti báráну.
 Пасъка n. méhes; méhes kert.
 Патентованный m. szabadalmazott.
 Патеишь h. nyilt levél, páтens.
 Патеръ h. római katholika lelkész; katonalelkész.
 Патока n. szinméz.
 Паточный m. szinmézből álló.
 Патриархальный m. ősatyai, pátriárkhai.
 Патриархъ h. pátriárkha.
 Патриотъ h. hazafi.
 Патронъ h. pártfogó; löveg, töltény.
 Патруль h. őrjárat.
 Пауза n. szünet.
 Паузина n. рóзна.
 Паузити cs. рóзнával ellátni.
 Пауковый m. рóк —
 Паукъ (tegenaria, aranea állт.) h. рóк.
 Паучина n. рóкхáló.
 Паханя s. szagolás, szaglás.
 Пахати cs. szagolni.
 Пахнути k. i. szaglani.
 Пахнячий m. szagos, illatos.
 Пахолокъ h. fiú, legény.
 Пахольгко s. fiúgyermek.
 Пахъ h. szag, illat.
 Пацерки t. n. olvasó.
 Пациентъ h. beteg (az orvos-sal szemben).
 Пацкунь (mus rattus) h. patkány.

Паця s. kis malacz.
 Пачайло h. (gunynév) csavar-
 gó, lödörgő.
 Паче i. inkább, sőt inkább,
 különösen.
 Пачка n. trafik dohány.
 Паша n. gyep, legelő.
 Пашница n. legelő.
 Пащаный m. torkos, öblös.
 Пащъ h. torok, száj, nyílás.
 Певность n. biztosság, hatá-
 rozottság.
 Певный m. biztos, határozott.
 Педагогика (-gogi-) n. neve-
 léstan.
 Педагогический (-gog-) m. ne-
 veléstan.
 Педагогичный (-gog-) m. ne-
 velői.
 Педагогия (-gogijá) n. neve-
 léstan, neveléstudomány.
 Педагогъ (-gog) h. nevelő.
 Педантъ h. szórszálhasogató,
 tulpontos.
 Педигъ (-ig) k. pedig.
 Пекарити k. i. sütőmestersé-
 get folytatni.
 Пекарка n. sütőné, pékné.
 Пекарня n. sütőhely, sütőmű-
 hely.
 Пекарство s. sütőmesterség,
 sütőipar.
 Пекаръ h. sütő, pék.
 Пекати cs. tolni, vinni, von-
 szolni; — ся v. tolakodni,
 betolakodni.
 Пекло s. pokol.
 Пекути cs. ütni, megütni.

Пекный m. szép, derék.
 Пекота n. hőség, forróság.
 Пекъ h. hőség, sütés; szurok.
 Пекъ му: vesszen el.
 Пелена n. pólya, takaró.
 Пеленати cs. pólyálni, bur-
 kolni.
 Пеленка n. pólya.
 Пелехатый m. borzas, tollas,
 kóczos.
 Пелехъ h. borzas toll (némely
 liba fajon).
 Пельшь h. vaczok.
 Пемзликъ h. ecset.
 Пенювка (-giv-) n. pengőka-
 rika (a tengelyen).
 Пендель h. pendely, alsószok-
 nya.
 Пензия n. nyugalomdíj.
 Пенсия n. nyugalomdíj.
 Пень h. tőke, törzs.
 Пеня n. pénzbirdság; szemre-
 hányás.
 Пенявый m. lassu, halk.
 Пенязъ h. kispénz, félkrajczár.
 Пенелистый m. hamvas, hamus.
 Пенель h. hamu.
 Перва i. először.
 Первакъ h. elsőszülött fiú.
 Первачка n. elsőszülött leány.
 Первачъ h. elsőszülött fiú.
 Первенець h. elsőszülött fiú.
 Первенство s. elsőség.
 Перведь i. elsőször, először,
 elsőizben.
 Первиць i. elsőször, először,
 elsőizben.

- Первобрачный m. elsőizben házasságra lépő, először házas.
- Первобытный m. ősi, kezdetleges; первобытный свѣтъ: ősi világ, ősvilág.
- Первоначальный m. kezdetleges, ősi.
- Первообразный m. kezdetleges, ősi.
- Первопастыръ h. főpap.
- Первородный m. elsőszülött.
- Первосны t. első álm.
- Первоступенный m. elsőfoku.
- Перше i. előbb, az imént.
- Первый m. első.
- Первѣска n. először ellett tehén.
- Первѣсникъ h. elsőszülött fiú.
- Первѣстка n. elsőszülött leány.
- Пергаментъ (-gá-) h. pergament papír, pergament.
- Переломати (-ge-) cs. pergelni, pörkölni.
- Перелогъ h. pergő, kolomp.
- Пердело s. alfel, seg.
- Пере e. át; перегнати: áthajtani; шѣт - передрати: szétszakítani; keresztül, át-перейти: átmenni, keresztül menni; újra, ismét-перебрати: újra szedni, ismét szedni, átszemelni; тул-перекосити: tulkaszálni (a mezsgyén); ел-перебачити: elnézni; végig-перепозирати: végig nézni.
- Перебавити cs. egymásután sokat játszítani.
- Перебаламутити cs. összevissza zavarni, elbolondítani.
- Перебарвити cs. összevissza mázolni.
- Перебачити cs. elnézni, megbocsátani.
- Перебивати cs. szétválasztgatni, felbontogatni, közbevethni magát.
- Перебирания s. kiválogatás, átszemelés.
- Перебирати cs. kiválogatni, átszemelgetni, átvenni.
- Перебировати cs. elbirni, meggyőzni.
- Перебити cs. felbontani, szét tépni; átszúrni.
- Переборъ h. átszemelés, átválogatás; kidolgozás, átvétel.
- Перебрати cs. átvenni, magára vállalni; szemelni, válogatni; kidolgozni.
- Перебрысти cs. átgázolni.
- Перебывати k. i. lakni, tartózkodni; kigázolni (a betegségből).
- Перебѣгания s. keresztülfutás, megelőzés.
- Перебѣглий m. futó, megfutamodó; átmeneti.
- Перебѣгнути cs. valakit megelőzni, utólérni, előtte futni.
- Перебѣдовати k. i. átkinlódni, átnyomorgni.

- Перебѣлити cs. tulfehéríteni, nagyon kifehéríteni.
 Перевага n. túlsúly.
 Переважити cs. átmegát mérni; lebillenteni a mérleget, túlsúlyban lenni.
 Перевалити cs. keresztültolni, keresztül erőszakolni.
 Переварити cs. tulfőzni, nagyon megfőzni, bizonyos sorban kijelölt ételeket mind megfőzni; — ся v. tulfőni, nagyon megfőni.
 Перевезти cs. átvinni, keresztülvinni, keresztül hordani; — ся v. átvitetni magát.
 Перевернути cs. felfordítani, felborítani; — ся v. felfordulni, felborulni.
 Переводецъ h. fordító, a ki egy nyelvből a másikra fordít.
 Переводити cs. átvezetgetni; átfordítani.
 Переводъ h. átvezetés; fordítás.
 Перевозити cs. átvinni, áthordani; — ся v. átvitetni magát.
 Перевозъ h. szállítmány; átjárás, rév.
 Переворотъ h. fordulat, fordulás.
 Перевысити cs. nagyon magasra emelni, nagyon magasra csinálni.
 Перевѣсъ h. túlsúly.
- Перевязати cs. összekötözni, megkötözni.
 Перегадати cs. átgondolni, végiggondolni.
 Переглядъ h. átnézet, áttekintés.
 Переглянути cs. átnézni, keresztül nézni, áttekinteni.
 Перегианя s. áthajtás, keresztül hajtás.
 Перегнати (пережену) cs. áthajtani, átkergetni.
 Перегнати k. i. átrothadni, jól megrothadni.
 Перегноити, перегноити cs. túlságosan megtrágyázni, nagyon megtrágyázni.
 Пергнути cs. áthajlítani, áthajtani (fát).
 Переговоривати ся v. értekezni, megbeszélni valamit.
 Переговоръ h. értekezlet, megbeszélés.
 Переголодовати k. i. sokat éhezni, éhezni bizonyos ideig.
 Перегонити cs. áthajtani, átkergetni, átüzni.
 Перерода n. válaszfal.
 Перерорѣльи m. átégett, tulégett.
 Перерорѣти k. i. átégni, megégni, túlságosan megégni.
 Переребѣти cs. áttolni, átgeréblyélni, más helyre tolni.
 Перегрызая s. átrágás, kérődzés.

- Перекрызкы t. n. összerágott
szénamaradék.
 Перекрызти cs. átrágni, át-
lyukasztani (foggal).
 Передаваня s. átadás, átado-
gatás, kézbesítés.
 Передаватель h. ádadó, kéz-
besítő.
 Передавати cs. átadogatni.
 Передавити cs. megfojtani,
sorban fojtani.
 Передавця h. ádadó, kézbeadó.
 Передатель h. ádadó.
 Передати cs. átadni, kézbe-
adni.
 Передерти cs. elszakítani, el-
nyúzni; — ся v. elszakadni.
 Передина n. eleje valaminek.
 Передити k. i. megelőzni,
előre sietni.
 Передний m. elől levő, első.
 Передовый m. elől levő, elől
járó.
 Передокъ h. előrész, eleje va-
laminek.
 Передилата n. előfizetés.
 Передилатити cs. előfizetni (lap-
ra, ujságra).
 Передилатникъ h. előfizető.
 Передручати cs. áttolni, át-
czipelni.
 Передъ e. előtt; передо мновъ:
előttem.
 Передъ h. eleje valaminek,
előrész.
 Пережати (пережну) cs. túl-
aratni a mesgyén; mindent
learatni.
 Переже i. ez előtt, ennek
előtte, előbb.
 Пережити k. i. átélni, meg-
élni.
 Перезимовати k. i. áttelelni,
eltölteni a telet.
 Перезрѣлый m. tulérett.
 Перезрѣти k. i. tulérni.
 Перезабнути k. i. átfázni, na-
gyon megfázni.
 Переимати cs. felfogni, meg-
érteni.
 Переименовати cs. új nevet
adni; — ся v. a saját ne-
vét megváltoztatni.
 Переимливость n. tanulékony-
ság, fogékonyság.
 Переимливый m. fogékony
eszű, tanulékony.
 Перекачити cs. áthengeríteni,
átgurítani.
 Переквасити cs. tulságosan
besavanyítani.
 Перекладати cs. áttenni, át-
helyezni.
 Перекладка n. áttétel, áthe-
lyezés.
 Перекласти cs. áttenni, áthe-
lyezni; átfordítani, lefordí-
tani.
 Перекладъ h. áttétel; fordítás.
 Перековати cs. újra vasalni,
újra megpatkolni.
 Переколоти cs. összehasítani,
széthasítani.
 Перекопати cs. tulkapálni a
mesgyén; átvágni (töltést),
lecsapolni (a pocsolyát).

- Перекопъ h. átvágás, árok; lecsapolás.
 Перекопный m. nyakas, makacs, konok.
 Перекопъ h. makacsság, konokság; на перекопъ: valakinek ellenére, csak azért is.
 Перекосити cs. tulkaszálni a határon.
 Перекрестити cs. megkeresztelni, keresztet vetni valakire; — ся v. keresztet vetni magára.
 Перекрестка n. keresztkötés.
 Перекрутити cs. átcsavarni, nagyon megcsavarni.
 Перекусити cs. átharapni, megharapni.
 Перелазити cs. átmászni, átjárni.
 Перелазъ h. átjáró hely a sövényen.
 Перелетный m. vándor, vándorló; перелетное потя: vándormadár.
 Перелетѣти cs. átrepülni.
 Переливати cs. áttöltögetni, átönteni.
 Переломити cs. eltörni, áttörni.
 Перелѣтъ h. ugar.
 Перелѣзти cs. átmászni, keresztül-mászni.
 Перемерзнути k. i. nagyon megfázni.
 Перемести cs. átseperni, más-helyre seperni.
 Переметати cs. átvetni, át-hányni, más helyre hányni.
 Перемога n. erő, hatalom, tulerő.
 Перемочи cs. legyőzni, legyűrni.
 Перемѣна n. változás; átala-kítás, újítás.
 Перемѣнити cs. átváltoztatni; újítani, átalakítani; — ся v. újulni, átalakulni.
 Перемѣнный m. változó, változókonyu.
 Перемѣняти cs. változtatni; — ся v. változni, színét veszteni.
 Перемѣтка n. börgallér, róka, farkas gallér, prémes gallér.
 Переорати cs. tulszántani a határon.
 Перепалити cs. átégetni, kiégetni.
 Перепелиця (perdix coturnix állt.) n. fűrj.
 Перепериця (perdix coturnix állt.) n. fűrj.
 Перепечатати cs. utánnyomatni, újra lenyomtatni.
 Переписати cs. átírni, lemá-solni, lelettározni; — ся v. levelezni valakivel.
 Переписецъ h. másoló.
 Переписка n. levelezés.
 Перепись n. másolat, másodlat.
 Переплавати cs. keresztül-luszni, átúszeni.
 Переплавляѣня s. átuszás.
 Переплакати k. i. sokáig sírni, sokat sírni.
 Переплата n. tulfizetés.

- Переплатити cs. túlfizetni, nagyon megfizetni, drágán venni.
 Переплатести cs. átfonni, újrafonni.
 Переплатити cs. újra fonogatni.
 Перепозирати cs. átnézni, végignézni, szemlét tartani.
 Переполохъ h. zürzavar.
 Переполошити cs. zürzavart okozni, megrémíteni.
 Перепостити k. i. átböjtölni, végig böjtölni.
 Перепоясати cs. átövezni, körülövezni.
 Переправа n. átkelés, átjárás; gázló.
 Переправити cs. átalakítani; átdolgozni; átkiséni, átkelni; — ся v. átalakulni; átkelni (a folyón).
 Перепрячи cs. átfogni, felcserélni a befogott ökröt, lovat.
 Перепутаня s. összebonyolítás.
 Перепутати cs. összebonyolítani, összezavarni, elkeverni.
 Перервати cs. elszakítani, szétszakítani; — ся v. szétszakadni, elszakadni.
 Переробити cs. átdolgozni, átalakítani, átídomítani.
 Перерослий m. kinőtt, túlött.
 Перероснути cs. túlőni.
 Перерости cs. túlőni.
 Перерубати cs. átvágni, szétvágni.
- Перерѣзати cs. átvágni, átmetszeni.
 Перерѣзъ h. átmetszet, átmetszés.
 Пересадиги cs. átültetni, más helyre ültetni; leütni, lebunkózni; — ся v. nagyon megütni magát.
 Пересидѣти k. i. elülni, ülésel eltölteni.
 Пересилати cs. átküldeni, átszállítani.
 Пересилка n. átküldés, átszállítás.
 Перескакати cs. átugorni, egymásután átugorni.
 Перескочити cs. átugorni, átugrani.
 Пересмотрити cs. átnézni, végignézni, szemlét tartani.
 Пересолиги cs. elsózni, tulsózni, nagyon megsózni.
 Пересохнути k. i. nagyon kiszáradni.
 Переспати cs. elaludni, átaludni.
 Пересправа n. tárgyalás.
 Переспраляти cs. tárgyalni, értekezni.
 Перестаня s. megszűnés.
 Перестарѣлий m. nagyon öreg, tulságosan vén.
 Перестати k. i. elállni, megállni, megszűnni, alábbhagyni; перестати робити: abbanhagyni a munkát; перестати путь: utat állni.

- Пересторога n. figyelmeztetés, intés.
- Перестрадати k. i. sokat szenvedni, elszenvedni, átszenvedni.
- Перестроїти n. átalakítás, újjászervezés, reform.
- Перестроїти cs. átalakítani, újjászervezni, reformálni.
- Перестрѣлити cs. átlőni, fölötte ellőni.
- Переступити cs. átlépni, áthágni, megszegni.
- Переступъ h. áthágás, átlépés.
- Пересушити cs. nagyon kiszáritani, túlszáritani.
- Пересылати cs. átküldözgetni.
- Пересыпати cs. átönteni, átöltöteni; — ся v. átömleni.
- Пересѣчи cs. átnyiszolni, átvágni, átmetszeni.
- Пересѣчка n. metszet, caesura (a versben).
- Перетерпѣти k. i. elszenvedni, eltűrni, elviselni.
- Переткати cs. a szükségesnél tovább szőni.
- Переточити cs. túlélesíteni, tulfenni; átrágni, összeörleni (a fát).
- Перетрясти cs. átrázni, megtrázní (szénát...).
- Перетягнути cs. áthuzni, átzipelni.
- Перехилити cs. áthajlítani, lehajtani, felbillenteni; — ся v. áthajlani, felbillenni.
- Переходити cs. átjárni, átmenni, tulmenni, felül lenni.
- Переходный m. átmeneti, ideiglenes.
- Переходъ h. átjárás, átmenet.
- Перехрестити cs. átkeresztelni, újra keresztelni, keresztetni; — ся v. keresztet vetni magára, keresztelkedni.
- Перехрестя s. keresztcsont.
- Перецарь h. pereczcs, pereczcszet áruló.
- Перецъ h. pereczcs.
- Перецѣдити cs. átszűrni, áterezszteni a szítán.
- Перечислити cs. átszámítani.
- Перечити cs. vitatkozni, ellenes beszélni.
- Перечка n. keresztmetszet.
- Перечный m. ellenmondó, tagadó, nemleges.
- Перешибнути cs. leverni, lebunkózni.
- Перешити cs. sokat varrni, végig varrni.
- Перина n. párna, vánkos.
- Периодъ h. időszak, korszak.
- Периско s. nagy toll.
- Перистый m. tollas.
- Перла n. gyöngy.
- Перламутъ h. gyöngyház.
- Пернатый m. tollas, tollal fedett.
- Перо s. toll, egyes toll, író toll; uszony (a halnál).
- Персия n. Perzsia, Perzsaország.
- Персиянинъ h. perzsa férfit.

- Персона n. személy.
- Перспектива n. távlat, perspektiva.
- Перстень h. köves gyűrű.
- Перстикъ h. ujjacska, kis ujj.
- Персть h. ujj.
- Перстьнь h. köves gyűrű.
- Персь t. mell, kebel; emlő, csecs.
- Перти k. i. menni, haladni, igyekezni menni.
- Перуновъй m. mennydörgős.
- Перуць h. villám, mennykő.
- Перхачъ (vespertilio állt.) h. denevér, bőregér.
- Перцентъ h. százalék, kamat.
- Перценторъ h. adószedő; pénztáros.
- Першакъ h. elsőszülött fiu.
- Перше i. előbb, az imént, nem régen.
- Першый m. első; изъ першу: először, kezdetben.
- Песокъ h. homok.
- Песьоголовець h. kutyafejű ember; tatár.
- Песъый m. kutya —; песъый сынъ: kutyafi.
- Песся ивишня (atropa belladonna növt.) maszlagos nadragulya.
- Пессячка n. ebganaj.
- Пестити cs. kényeztetni, magához édesgetni; — ся v. kényeskedni, kényesen viselni magát.
- Пестрый m. tarka.
- Пестунка n. pesztra, pesztonka.
- Пестюнка n. elkényeztetett gyermek.
- Песъ (canis familiaris állt.) h. kutya, eb, himkutya.
- Песъ неови братъ: az eb a kutyával testvérek. Közmondás.
- Петелькашъ h. a burgonya egy faja, vöröses haju és dús elágazó gyökerű.
- Петельки (-ы) t. kantár (fazékra).
- Петра t. Péter és Pál napja; на Петра: Péter és Pál napkor.
- Петро h. Péter.
- Петровки (-ы) t. Péter és Pál napja táján érő körte.
- Петровъ m. Péteré; Петрово говня: Péter és Pál előtti böjt.
- Петролей h. petroleum, kőolaj, nafta.
- Петрушка (apium petroselinum növt.) n. petrezselyem.
- Петръ h. Péter.
- Петръшка n. Péterné, Péter felesége.
- Пецухъ h. kályhafütő.
- Пецъ h. kályha, kemence.
- Печалити cs. megszorítani; — ся v. szomorkodni, aggodni.
- Печаль n. bú, aggodalom, szomorúság.
- Печальный m. szomorú, aggasztó.

- Печатаня s. pecsételés; könyvnyomás.
- Печатати cs. pecsételni; nyomtatni (könyvet); прибити печать, ударити печать: ráütni a pecsétet.
- Печатникъ h. pecsétör, pecsétet őrző.
- Печатный m. nyomtatott, nyomott.
- Печать n. pecsét; sajtó.
- Печейка n. úri tők, süтő tők.
- Печенина n. sült, sült hus, pecsenye.
- Печениця n. aszalt alma.
- Печенка n. máj.
- Печенковъ m. májból való, májas, máj —
- Печеный m. sült, süтött.
- Печеня s. süтés; süт, pecsenye.
- Печера n. barlang, odu.
- Печериця (agaricus campestris növт.) n. csiperke gomba.
- Печерка n. kis barlang, kis odu.
- Печерский (-ый) m. barlangban, oduban lakó, barlangi.
- Печи cs. süтni, égetni; — ся v. süтni; а ци пече ся гусакъ? Ой ищи ся не пече, бо зъ нього масть не тече. Süт-e már a gunár? Ó, még nem süт, mert még nem csepeg a zsírja (szó szerint: nem csepeg belőle a zsír); — печи ся о чдмъ: gondoskodni valamiről.
- Печиво s. süтемény.
- Печонка n. máj; бѣль печонки: tüdő; чорнѣ печонки: máj.
- Печучка n. süтő tők, úri tők, bécsi tők.
- Печь n. kemence, süтő kemence, banyakemence.
- Пештянский (-ый) m. pesti.
- Пешть h. Budapest, Pest.
- Пещера n. barlang.
- Пещь n. kemence.
- Пивария m. sörmérés.
- Пивница n. pince.
- Пиво s. sör.
- Пивоварникъ h. serfőző.
- Пивоварня n. serfőzőház, sörház.
- Пивоварь h. serfőző.
- Пика n. lánца.
- Пилá n. fűrész.
- Пила i. körül; -nál, -nél, mellett.
- Пилиповецъ h. advent, karácsony előtti böjt.
- Пилиповка n. advent, karácsony előtti böjt.
- Пилипъ h. Fülöp.
- Пилка n. kézi fűrész, kis fűrész.
- Пилувати k. i. igyekezni, iparkodni, fáradni.
- Пилый m. gyors, sietős, igyekező, iparkodó.
- Пилувати k. i. sietni, iparkodni; — cs. fűrészelni.
- Пильновати k. i. iparkodni, igyekezni.
- Пильность n. igyekezet, ipar-

- kodás, serénység, szorgalom.
 Пиля i. körül; -nál, -nél; mellett.
 Пиль h. töke; töve a fognak.
 Пипа n. pipa.
 Пипашь h. pipás ember.
 Пипець h. kemény hártya a csirkék nyelvén (ez egyik betegsége a csibéknek).
 Пипка n. pipa, kis pipa.
 Пиповай h. pipavájó, pipaszurkáló.
 Пипосара n. pipaszár.
 Пирамида n. gúla, pirámis.
 Пиратъ h. kalóz, tengeri rabló.
 Пиренейскѣ горы: Pyrenaei hegyek.
 Пировати k. i. lakomázni, lakmározni.
 Пирогы t. dereje.
 Пирь h. lakoma, vendégség.
 Писание s. írás; святое писание: szent írás, biblia.
 Писанка n. husvéti piros tojás.
 Писанный m. írott; festett.
 Писаня s. írás; писаня и читаня: írás és olvasás, írva-olvasás.
 Писарня n. író szoba.
 Писарь h. íródeák, írnok; segédjegyző.
 Писатель h. író.
 Писати cs. írni, festeni; íratni.
 Пискалка n. síp, furulya.
 Пискати k. i. sípolni, furulyázni, füttyölni.
 Пискорь (cobitis fossilis állt.) h. tergély, csik.
 Пискъ h. sipítás.
 Писля s. rossz csupor.
 Пислякъ h. rossz fazék.
 Пислячка n. poshadt szilva.
 Писменный m. írásbeli, írott.
 Писмо s. írás, írat.
 Пистоля n. pisztoly.
 Письма t. okmány, okirat.
 Письменный m. írásbeli, írott.
 Письмо s. írás, okmány.
 Письмоводитель h. jegyző.
 Питаня s. táplálkozás.
 Питаня s. kérés, megkérés.
 Питатель h. nevelő, tápláló.
 Питательный m. éltető, tápláló.
 Питати cs. nevelni, felnevelni, ápolni, táplálni; — ся v. neveltetni.
 Питати cs. kérni, megkérni (a lányt).
 Питачь h. kérő.
 Питель h. malomszita (a garat alján).
 Пити cs. inni; színi (vért).
 Питима n. szülőanya, édes anyja.
 Питимъ h. szülőapa, édes apa.
 Питлованный m. pitlélt.
 Питловати cs. pitlélni, apróra őrölni.
 Питомость n. tulajdonság.
 Питомый m. tulajdon, édes nevelő.
 Питя s. ivás, korhelykedés, iszákosság.

- Пищалка n. furulya, pásztor-
 síp, tilinkó.
 Пищати k. i. sipítani, visitani;
 furulyázni.
 Пищокъ h. mutató toll, toll a
 szárnyból.
 Пиявка (hirudo medicinalis
 állt.) n. nádály, pióca.
 Пьяка h. részeges, korhely.
 Пьякъ h. részeges, korhely.
 Пьяль h. piacz, piarcz.
 Плавания s. uszás.
 Плаватель h. uszó.
 Плавательный m. uszó.
 Плавати k. i. uszni.
 Плавба n. hajózás, vizi út.
 Плавити cs. olvasztani (érczet).
 Плавка n. érczolvasztás.
 Плавкость n. olvaszthatóság.
 Плавляня s. uszkálás.
 Плавунъ h. uszó madár.
 Плавъ h. futás, trapolás, trap.
 Плай h. ösvény, gyalogút.
 Плайбасъ h. plajbász, írón.
 Плаканыя s. sírás, zokogás.
 Плакати (плачу) k. i. sirni;
 горко плакати: keservesen
 sirni, zokogni.
 Плаксивый m. síró, rívó.
 Пламенистый m. lángoló.
 Пламенный m. lángoló.
 Пламень h. láng.
 Пламенъти k. i. lángolni.
 Планета n. bolygó.
 Планъ h. terv.
 Планета n. bolygó; — kn.
 bolygóember.
 Планетникъ h. csillagvizsgáló.
- Пласъ h. réteg, szénaréteg.
 Плата n. fizetés, bér, jutalom.
 Яка праца, така й плата:
 A milyen a munka, olyan
 a jutalom.
 Платаня s. foltozás.
 Платати cs. foltozni, toldozni.
 Платина n. fehér kendő, vi-
 lágos kendő.
 Платина n. platina.
 Платинка n. fehér kendő, vi-
 lágos kendő.
 Платиновый m. platinából
 való, platina —
 Платити cs. fizetni, lefizetni.
 Платка n. folt.
 Платня s. fizetés, bér, jutalom.
 Платно s. vászon.
 Платокъ h. kis kötény, kis
 kötő.
 Платъ h. kötény, kötő.
 Платя s. ruha, ruhanemű;
 бѣлое платя: fehér ruha.
 Плахта n. terítő, takaró; fi-
 nom vászon lepedő.
 Плаць h. tér, vásártér.
 Плачевный m. siralmas.
 Плачь h. sírás, rívás.
 Плащаниця n. halotti lepel;
 azon kendő, melyre Krisz-
 tus sírban fekvése van festve.
 Плащениця n. halotti lepel;
 azon kendő, melyre Krisz-
 tus sírban fekvése van rá-
 festve.
 Плебания n. római katholika
 lelkeszi hivatal, plébánia.

- Плебанъ h. római katholika
lelkész, plébánus.
- Плевати k. i. köpni, pökni;
— ся v. köpni, köpdösni.
- Плезуръ h. seb.
- Плеканя s. emtetés, szopta-
tás; neveltetés, nevelés.
- Плекати cs. szoptatni, emtet-
ni; nevelni, ápolni, gon-
dozni.
- Плекачка n. emtető sertés,
szoptatóс kocza.
- Племя (племена) s. törzs, faj;
népcsalád, nép.
- Племянецъ h. növendék.
- Плесканя s. tapsolás; pasko-
lás, elverés.
- Плескати cs. kézzel elverni
уgy, hogy szóljon; — k. i.
tapsolni; — ся v. vereget-
ni magát.
- Плеснути cs. egyszer megüt-
ni; — k. i. egyszer tap-
solni.
- Плести cs. fonni; — ся v. be-
fonni magát.
- Плегный m. fonott.
- Плетѣня s. fonás.
- Плече s. váll; на плечи: a
vállon; на плечехъ: a vállra.
- Плечистый m. vállас.
- Плеяды t. plejádok, fiastyuk
(аз éген).
- Плеска (motacilla alba áll.) n.
barázdabillegény.
- Плита n. kötábla, kőlap.
- Плитяный m. táblás, táбла-
алаку.
- Плѣдистокъ (allium póvt.) h.
mogyoróhagymа.
- Плоднті cs. szaporítani, te-
nyésztени; — ся v. szapo-
rodni, tenyészni.
- Плѣднѣсть n. termékenység,
szaporасág, бѣсэг.
- Плѣдный m. szapora, termé-
keny.
- Плодовитѣсть n. termékeny-
сэг, бѣсэг, szaporасág.
- Плодоносный m. gyümölcsѣző.
- Плодотворный m. gyümölcs-
termő.
- Плѣдъ h. termés, gyümölcs.
- Плоский (-ый) m. lapos.
- Плосковатый m. kissé lapos.
- Плосконогий m. tele talpu.
- Плосконосый m. lapos orru.
- Плоскѣсть n. sík, laposság.
- Плоскота n. laposság, lapály.
- Плотнця (cyprinus erythroph-
thalmus állт) n. veres-
uszonyu ponty.
- Плотникъ h. ács.
- Плотолюбець h. kéjencз, bujál-
кодó.
- Плотолюбивый m. bujálкодó,
kéjелгő, buja.
- Плѣтъ h. kerítés, sövény.
- Плотъ n. test, hús.
- Плугатырь h. szántó, a ki szánt.
- Плуговнця n. ekesзám, eke-
robot.
- Плугъ h. eke.
- Плужикати k. i. búгнн (vad-
galamb), turbékolni.
- Плужный m. ekével bíró, ekés.

Пльвучий (-чи) m. uszó.
 Пльвь h. méreg (a méhnél).
 Пльти (пльну) k. i. uszni;
 futni (a fazékból).
 Пльткий (-ый) m. lapos.
 Пльна n. a tojásnak legbelső,
 ruganyos hártája.
 Пльнительный m. lebilincselő,
 elbájoló, elragadó.
 Пльсень n. penész, penész-
 gomba.
 Пльснѣлый m. penészes, pené-
 szedett.
 Пльснѣти k. i. penészedni.
 Пльснякъ h. penészgomba.
 Пльтати cs. fonogatni, gyak-
 ran fonni.
 Пльшивый m. kopasz, tar.
 Пльштити cs. beszegezni, be-
 ékelni, éket beverni.
 Пльшка n. czövekszeg, kis ék.
 Пльшь h. kopaszság, tarhely.
 Пльваня s. köpködés, köpés,
 Пльвати k. i. köpni, pökni.
 Пльга n. csunya, ocsmány nő,
 girők.
 Дала мишѣ пльга чары,
 Дашто ми ратуйте. Népd.
 (Bűvös szert adott be ne-
 kem a csúf nő, adjatok va-
 lami tanácsot).
 Пльгавный m. csunya, csuf,
 undorító, utálatos, förtel-
 mes.
 Пльнути k. i. köpni, pökni;
 пльнути на дакого: lekör-
 ni valakit.
 Пльцникъ (növt.) h. májmo.

Плюцо s. tüdő.
 Пльсавица n. tánczosnő.
 Пльсалище s. tánczterem.
 Пльсаня s. tánczolás.
 Пльсатель h. tánczoló, tánczos.
 Пльсати k. i. tánczolni.
 Пльще h. nagy töke.
 Пльтити cs. erőszakolni; feszi-
 teni.
 Пльвовый m. tőkéhez tartozó,
 tőhöz tartozó, töves.
 По e. -on, -en, -ön; по поли:
 a mezőn; по правдѣ: igazán;
 — ként, по одному: egyen-
 ként; — után, по полудню:
 délután. Igékkel összetéve:
 — meg: походити=megjár-
 ni; — el: погнати=elhaj-
 tani; — el, szét: подѣлити:
 elosztani, szétosztani; — le:
 покласти: letenni; — egy-
 be: побрати ся=egybekel-
 ni; — össze: получати=
 összezuzni; — fel: полизати:
 felfűzni; — egy keveset,
 kissé: побавити = keveset
 játszítani; — körül: пов-
 бзирати ся=körülnézni ma-
 gát; — -ul, -ül: помадяр-
 ськы: magyarul.
 Побавити cs. keveset játszíta-
 ni; — ся v. keveset ját-
 szani.
 Побановати cs. megbánni va-
 lamit.
 Побережный m. partmelléki,
 partmentében vezető.
 Побиваяя s. felferés, ráverés

- (hordóra az abroncsot); agyonverés.
- Побиваний m. felvert, megvert; zsendelyes, zsendelyezett: *побивана хыжа*: zsendelyes ház. Ellentéte *пошувана хыжа*: zsuppal fedett ház, és *покрывана хыжа*: szalmával fedett ház.
- Побивати cs. megverni; megabroncsolni, megszorítani a hordón az abroncsot; zsendelyezni a háztetőt.
- Побивачъ h. az a fa, melynek közvetítésével ráverik az abroncsot a hordóra, verő fa.
- Побилый m. ütött, ütődött.
- Побити cs. elverni, megverni; градъ побивъ жито: a jég elverte a gabonát; Иванъ побивъ сына: János megverte a fiát; megabroncsozni: побивъ гордѡвъ = megabroncsozta a hordót; zsendelyezni: побивъ хыжу = befedte zsendelylyel a házat; megütni, megverni; — ся v. megütni magát, ütődni; яблыко побило ся: az alma megütötte magát, az alma ütődött.
- Поблизку i. közel.
- Поблѣднѣлый m. sáppadt, halavány.
- Поблѣднѣти k. i. elsáppadni, halvány lenni.
- Побогатѣти k. i. meggazdagodni.
- Побожити cs. megesketni; — ся v. megesküdni.
- Побожность n. áhitat, kegyesség, ájtatosság.
- Побожный m. ájtatos, áhitatos.
- Побольшати cs. nagyítani, megnagyobbítani; — ся v. nagyobbodni.
- Побольшающий (-ый) m. nagyító; побольшающее скло: nagyító üveg, görcső.
- Побольшый m. nagyobbacska, a nagyobbak közül való.
- Поболѣти k. i. rövid ideig fájni, egy keveset fájni.
- Поборець h. védő, védelmező.
- Побороти cs. legyőzni, legyűrni; — ся v. megbirkózni, megmérkőzni.
- Побочный m. oldalon fekvő; mellékes, mellék —, nem lényeges.
- Побочъ i. közel, oldalvást, mellett, mentében; побочъ себе: egymás mellett.
- Побояти ся v. megszeppeni, megfélemedni.
- Побратаничъ h. két testvér gyermekei.
- Побрати cs. elszedni, elvenni; — ся v. elvenni egymást, összekelni, egybekelni (házastársak).
- Побратимство s. barátság, pajtáskodás.
- Побратимъ h. társ, pajtás; szerető, kedves.
- Побратски (-ки) i. testvéri-

- esen, barátilag. Жийме по-брацькы, рахуйме ся пожди-доськы: éljünk testvériesen, számoljunk zsidósan. Közmondás.
- Побродити cs. legázolni, öszszegázolni, letaposni; — k. i. keveset bolyongani; kószálni.
- Побрызгати (-гá-) cs. meglocsolni, megfecskenyezni.
- Побудити cs. biztatni, buzdítani, serkenteni, felgerjeszteni.
- Побывати k. i. egy ideig tartózkodni valahol, ellátogatni valahova.
- Побыти k. i. kis ideig időzni.
- Побѣга n. szökés, futás, szaladás.
- Побѣгати k. i. futkározni; fojlatni (tehén); корова побѣгала: a tehén megfojlatott.
- Побѣгнути k. i. elfutni, elszaladni, elsietni valahova.
- Побѣда n. győzelem, győzelem.
- Побѣдитель h. győző, győztes.
- Побѣдительный m. győzedelemes, győztes, meggyőző.
- Побѣдити cs. legyőzni, meggyőzni.
- Побѣдникъ h. győző, győztes.
- Побѣдный m. győzelmi.
- Побѣднѣвый m. elszegényedett.
- Побѣленный m. megfehéřített, kifehéréřített.
- Побѣлѣти cs. megfehéříteni (vásznat), kimeszelnia házat.
- Побѣлѣти k. i. megfehéředni.
- Пов . . . összetételekben fél, повдесята=tizedfél, fél tiz.
- Повага n. tekintély, hitelesség.
- Поважити cs. mérlegelni, megmérni; tisztelni, becsülni.
- Поважливый m. tisztelettel teljes, tisztelt.
- Поважность n. tisztelettudás, becsület, figyelem.
- Поважный m. tisztelt, becsült.
- Высокоповажный: nagyon tisztelt, nagyrabecsült.
- Повалити cs. ledönteni, lefordítani; — ся v. ledőlni, lefordulni.
- Поваляти cs. bepiszkítani, berondítani; — ся v. bepiszkolni magát.
- Поваренный m, megfőtt, megfőzött.
- Поварити cs. megfőzni; — ся v. megfőni.
- Повбзирати cs. megnézni, megtekinteni; — ся v. körülnézni magát.
- Повбирати cs. felöltöztetni, felruházni; — ся v. felöltözkdni, felöltözni.
- Повбнимати cs. megőlelni, körülőlelni.
- Повббкрасти cs. meglopni.
- Повбръзати cs. körülvágni, körülmetezni, körülnetelni.
- Повбохлый m. megszáradt, körülszáradt.

Повбсохнути k. i. megszáradni, körülszáradni.

Повбсушити es. körülszáritani.

Повбчистити es. körül tisztítani.

Повбыкрасти es. meglopni.

Повбѣдати es. megebédelni.

Повбѣцяти es. megigérni; — ся v. oda igérvközni valahova.

Повгарь (-gá-) h. polgár; jó madár, bitang.

Повгарька (-gá-) n. polgárné, polgárásszony.

Бо червено вино

У погарь скаче,

Не една повгарька

За повгарьомь плаче.

Népdal.

(Mert a piros bor habzik (eredetileg: ugrál) a pohárban, nem egy polgárásszony sir a polgáráért).

Повдовѣлый m. özvegy, megözvegyedett.

Повдовѣти k. i. özvegygyé lenni, megözvegyedni.

Поведение s. erkölcsi magaviselet.

Повѣтка n. adoma.

Повезти es. szekeren elvinni, elszállítani; — ся v. elvitetni, elmenni szekeren, szekerkézni.

Повень n. árvíz, áradás.

Повересло s. szalmakötél, melylyel a kévét kötik.

Повернути k. i. betérni valahova.

Поверсникъ, поверстникъ h. egykorú, kortárs.

Повертати k. i. többször betérni.

Поверховиность n. felszin, felület.

Поверхиность n. felszin, felület, külső.

Поверховый m. felszines, felületes.

Повершити es. megtetőzni, tetővel ellátni.

Повершний m. telidenteli, megtetézett.

Поверхиция n. felbőr a czipőn.

Поверхиность n, felület, felszin; külső.

Поверхъ i. felül, fent, fölötte, fölött.

Повеселити es. felvidítani, megörvendeztetni; — ся v. felvidulni, vigadni.

Повести es. elvinni kezénél fogva, elvezetni.

Повечерие s. délutáni isteni tisztelet, vecsernye.

Повивальный m. pólyáló.

Повиваня s. bepólyálás,

Повивати es. bepólyálni, pólyába göngyölni.

Повивачъ h. pólyakötél.

Повиненъ m. köteles, tartozó.

Повинность n. kötelesség, kötelezettség; foglalkozás, tiszt.

Повинный m. köteles, tartozó.

Повиновати es. engedelmes-

- ségre szorítani, engedelmes-
 ségre kényszeríteni; — ся
 v. engedelmeskedni.
 Повислый m. lecsüngő.
 Повити cs. bepólyálni.
 Повитя s. bepólyálás, bebur-
 kolás, begöngyölés.
 Повка n. pólya.
 Повнегда i. egykor, valami-
 kor; — k. minthogy, mi-
 vel.
 Повнесеный (-ый) m. teli-
 denteli.
 Пóвница n. pincze.
 Повновластность n. teljhata-
 lom.
 Повновластный m. teljhatalmu.
 Повнолѣтность n. nagykoru-
 ság.
 Повнолѣтний m. nagykoru.
 Повнити cs. tölteni; teljesíteni.
 Пови́дость n. teljesség, teliség.
 Пóвноче s. éjfél; у пóвноче:
 éjféلكor.
 Пóвночный m. éjféli.
 Пóвнóчный m. északi.
 Пóвнóчь h. észak.
 Повный m. teli, teljes, telt.
 Пóвня s. holdtölte.
 Пóвѣдь h. alkalom, ürügy.
 Повозити cs. elhordani, elvin-
 ni, elszállítani.
 Пóволи i. halkkal, lassan.
 Поволочити cs. meghurczolni,
 végigvonszolni; beboronál-
 ni (a vetést).
 Пóвóльность n. lassuság, ké-
 nyelmesség.
- Пóвóльный m. önkényes; lassu,
 kényelmes.
 Поворозникъ h. kötélverő.
 Поворозъ h. kötél; inda, kacs
 (növényeknél).
 Поворóтъ h. fordulat, fordulás.
 Повострити cs. megélesíteni,
 kifenni.
 Пóвнóперечникъ h. félátmérő,
 sugár, körsugár.
 Пóврóкъ h. félesztendő.
 Повсегда i. mindenkorra.
 Повсемѣстно i. mindenütt,
 általánosan.
 Пóвлукъ h. pótlék, pótdó.
 Пóволовати cs. pótolni.
 Повторение s. ismétlés.
 Повторити cs. ismételni, meg-
 kétszerezni, megkettőzni.
 Пóвтретя sz. harmadfél.
 Пóвымѣтати cs. kisépergetni.
 Пóвысити cs. magasra szabni.
 Пóвысокий (-ый) m. kissé ma-
 gas.
 Пóвѣвати k. i. fujdogálni;
 legyezni.
 Пóвѣвачка n. legyező.
 Пóвѣданя s. elbeszelés, közlés.
 Пóвѣдати cs. elbeszélni, el-
 mondani.
 Пóвѣдка n. elbeszélés, beszély.
 Пóвѣдкарь n. regényíró, író.
 Пóвѣнчати cs. megesküdni a
 házaspárt; — ся v. meg-
 esküdni, örök hűséget fo-
 gadni.
 Пóвѣнь n. árvíz, áradás.

- Повѣрчивый m. babonás, hiszékeny.
 Повѣсити cs. felakasztani valamit; — ся v. felakasztani magát.
 Повѣсцо s. javaszsöz, a szösз java.
 Повѣсти (повѣмъ) cs. megmondani.
 Повѣсть n. elbeszélés, beszély.
 Повѣтруля n. forgósзél, ördögсзекér.
 Повѣтря n. levegő.
 Повѣтовый m. járásи, kerületи.
 Повѣтъ h. járás, kerület.
 Повязати cs. megkötni, összekötni, megkötözni; — ся v. megkötтetni, megkötözтetni.
 Поянуги k. i. elhervadni, ellankadni.
 Поганинъ (погане) h. pogány, istentelen.
 Поганити cs. elpizskolni, bepizskolni; — ся v. bepizskolódni, böjtben zsirosat enni.
 Поганка n. pogány nő.
 Поганский (-ый) m. pogány.
 Поганость n. tisztátlanság, rondaság.
 Поганство s. pogányság.
 Поганый m. tisztátalan; ronda.
 Погарсейкъ h. pohársзék.
 Погарчикъ h. kis pohár.
 Погаръ h. pohár.
 Погасити cs. eloltani (tűzet); törleszteni (tartozást).
 Погибана s. elveszés, pusztulás, romlás.
 Погибати k. i. veszendőbe menni, elveszni.
 Погибель n. veszedelem, romlás.
 Погибельный m. vészthozó, veszedelmes.
 Погиблый m. elveszett.
 Погибнути k. i. elveszni, elpusztulni.
 Погинути k. i. elveszni, elpusztulni.
 Погласкати cs. megsimogatni, megczirogatni.
 Поглугити k. i. kitekinteni, kinézni.
 Поглугити ся v. gondolatokba merülni.
 Въ заповѣдѣхъ твоихъ поглугю ся:
 Parancsaid miatt gondolatokba merülök. 118. Zsoltár.
 Поглядати cs. megkeresni; megtekinteni.
 Поглядъ h. tekintet; látszat; nézet.
 Поднати cs. elhajtani; — ся v. nekiiramodni.
 Погнити k. i. megrothadni.
 Погноити cs. megtrágyázni.
 Погнути cs. lehajlítani, meghajtani; — ся v. meghajolni.
 Поговорити k. i. elbeszélgetni, eltrécselni.
 Погода n. idő, időjárás.
 Поголовный m. fejekintі.
 Поглотить k. i. megéhezni.

- Погонити cs. utólézni; üldözni.
 Погоня n. üldözés.
 Погорда n. lenézés, megvetés, gög.
 Погорѣлый m. tűzkárosult, leégett.
 Погорѣти k. i. elégni, megégni.
 Погостити cs. megvendégetni; — ся v. vendégeskedni.
 Пограничный m. határszéli, határos.
 Погребаня s. termetés, eltakarítás.
 Погребсти cs. eltemetni.
 Погребѣ h. termetés.
 Погрызти cs. megrágni, összerágni.
 Погребаня s. termetés, temetkezés.
 Погребательный m. temetkező.
 Погребати cs. temetgetni, temetni.
 Погубитель h. rontó, elrontó.
 Погубити cs. elrontani; — ся v. elromlani.
 Погубити k. i. elveszni, veszendőbe menni.
 Погубный m. elveszett, elpusztult.
 Погубити k. i. elveszni, elpusztulni.
 Погубѣль n. veszedelem, romlás, pusztulás.
 Погубительный m. hajlékony.
 Погубити cs. meghajlítani, lehajtani; — ся v. hajlani, meghajolni.
- Погубити k. i. elveszni, elpusztulni.
 Подаваня s. átadás, átnyújtás.
 Подаватель h. átadó, átnyújtó; feladó.
 Подавательный m. átadó, feladó.
 Подавати cs. átadni, kézbeadni; — ся v. megadni magát, engedni.
 Подавити cs. megfojtani, elnyomni, elfojtani.
 Подаровати cs. megajándékozni valakit.
 Подарунокъ h. ajándék.
 Податель h. adó, átadó.
 Податливый m. engedékeny.
 Подати cs. adni, nyújtani; — ся v. engedni, megadni magát.
 Подбивати cs. behabarni, berántani (ételt); felverni a sámfára; megütni (lábát); beékelni; — ся v. behabartatni; felveretni a sámfára; megütni a lábát; beékeltetni.
 Подбивка n. habarék, rántás.
 Подбирати cs. fölszedni, gyűjteni.
 Подбитеникъ h. bélelt női bekecs.
 Подбити cs. aláütni, felütni, felverni, beékelni; behabarni.
 Подбитякъ h. bélelt női bekecs.

- Подбѣй h. beékelés, felverés, sámfázás; béllés.
- Подбѣйникъ h. alulesapó kerék (a vízi malomnál).
- Подбородокъ h. áll, állkapocs.
- Подбѣгнути k. i. aláfutni.
- Подвалина n. átalgerenda, fenékgerenda.
- Подвалити cs. aládönteni, ledönteni.
- Подверечи cs. alávetni; kitenni; подверечи дитину: alávetni a gyermeket, kitenni a gyermeket.
- Подвижность n. mozoghatóság.
- Подвижный m. mozgó, mozogható, mozgékony, tevékeny.
- Подвластный m. alárendelt, függő, alatta való.
- Подвѣй h. ajtófélfá.
- Подвойти cs. megkettőzni, megkétszerezni.
- Подворити k. i. eltréfálni, enyelegni.
- Подвѣрчикъ h. az udvar eleje.
- Подвязати cs. felkötni, feltűrni (ruhát); — ся v. felgyürközni.
- Подрейкати cs. felbátorítani, felbiztatni.
- Подгнити k. i. megrothadni az alján.
- Подговорити cs. rábeszélni, felbiztatni.
- Подголити cs. felemelni a szoknyát, megmezteleníteni; — ся v. felemelni a saját szoknyáját, magát megmezteleníteni; felgyürközni.
- Подгорье s. hegyalja, emelkedés, lejtőség.
- Подгоря s. hegyalja, lejtőség.
- Подгорянинъ h. hegyaljai férfi.
- Подгорянка n. hegyaljai nő.
- Подгорѣти k. i. megégni az alján, alul megégni.
- Подготовительный m. előkészítő.
- Подготовити cs. előkészíteni; — ся v. előkészülni.
- Подготовлѣня s. előkészület, előkészülés.
- Подгребети cs. alákaparni, alákotorni, alátolni.
- Поддәнецъ h. alattvaló.
- Подданикъ h. alattvaló.
- Подданный m. alattvaló, alárendelt.
- Поддати cs. feladni; aláadni, alárendelni.
- Поддержати cs. támogatni, segíteni.
- Поддути cs. felfujni, aláfujni.
- Подержати cs. kissé tartani, megtartani; — ся v. tartani magát, nem engedni magát.
- Подерти cs. összeszakítani, összetépni; összekarmolni; — ся v. elszakadni, összetépődni.
- Подзаконный m. törvény alatt álló.
- Подземельный m. földalatti.
- Подземный m. földalatti.

- Подзимный m. télalávaló, késő őszi.
- Подивити ся v. megcsodálni valamit, csodálkozni valamin, jól megnézni valamit.
- Подкасати ся v. felgyürközni, felemelkedni.
- Подкачати cs. aláhengeríteni, elgurítani valameddig; — ся v. elgurulni.
- Подкладка n. támasztófa, támasztó.
- Подкладовати cs. alátámasztgatni, alarakosgatni.
- Подкласти cs. alátámasztani, aláhelyezni; — ся v. alátámasztatni.
- Подкова n. patkó; подкову прибити: patkolni, vasalni.
- Подковка n. kis patkó.
- Подкожный m. bőr alatt levő, bőralatti.
- Подколенный m. térd alatt levő, térdalatti.
- Подкольно s. térdhajlás.
- Подкопана s. aláásás, aláaknázás.
- Подкопати cs. aláásni, aláaknázni.
- Подкопный m. aknához való.
- Подкоренный m. gyökér alatt levő.
- Подкосити cs. alákaszálni; levágni.
- Подкрасти ся v. odalopózkodni.
- Подкрыльный m. szárny alatt levő.
- Подкрѣпитель h. segítő, támogató, erősítő, segéd.
- Подкрѣпити cs. megerősíteni, támogatni, megszilárdítani, bátorítani; — ся v. megerősödni, nekibátorodni.
- Подкупити cs. felbérelni, megvásárolni.
- Подлазити k. i. alámászni.
- Подлегшити cs. megkönnyíteni, enyhíteni; — ся v. megkönnyebbülni, enyhülni.
- Подлежати k. i. alávetve lenni, tartozni valaki alá, esni valami alá.
- Подлетѣти k. i. felrepülni, felrepülni valameddig, neki-repülni.
- Подлечи k. i. (дакого) valakinek a helyére feküdni, elfoglalni a más fekvő helyét.
- Подлизати cs. megnyalni, kinyalni; — ся v. nyalakodni, nyalakodni, nyalni magát.
- Подложити cs. alátenni, aláhelyezni.
- Подложный m. hamisított, hamis, ál.
- Подломити cs. megsántítani, úgy megütni, hogy megsántuljon; leverni a lábáról.
- Подлость n. haszontalanság, rosszaság.
- Подлый m. haszontalan, rossz; vásott, csintalan.

Подлѣгати k. i. másnak a helyére feküdni.

Подлѣсный m. erdőalatti.

Подлѣтати k. i. felrepülgetni.

Подля e. szerint, következtében.

Подлягнути k. i. másnak a fekvő helyét elfoglalni.

Подмерзнути k. i. kissé megfagyni.

Подметати cs. felvetni, felhányni; — ся v. felvetni magát, felugrani.

Подметовый m. alanyi.

Подметъ h. alany (a nyelv-tanban).

Подмова n. rábeszélés; bujto-gatás, felbiztatás.

Подмовити cs. rábeszélni; fel-biztatni, felbujtogatni; — ся v. rábeszéltetni.

Подмокнути k. i. aláázni.

Подмонастырьный m. kolostor-alatti, klastromaljai.

Подмуровати cs. aláfalazni, az alapot kiépíteni, alapfalat huzni.

Подмърковати cs. meglesni.

Поднебѣня s. szájpádlás.

Поднебесный m. ég alatti, ég alatt levő.

Поднебный m. szájpádláson levő.

Поднести cs. alávinni, oda-vinni, felvinni; — ся v. fel-emelkedni.

Подниманя s. felemelés, emelés.

Поднимати cs. emelgetni, fel-

emelni; — ся v. emelkedni, felemelkedni.

Подножный m. láb alá való, láb alatti.

Подножокъ h. zsámoly.

Поднести cs. odavinni, alá-vinni.

Подняти (поддойму) cs. fel-emelni; на высоко подняти; magas hangon kezdeni, magas hangon énekelni; — ся v. felemelkedni, felkelni.

Подоба n. hasonlóság, hasonlatosság, képmás, alak, idom.

Подобаеть: illik, illet.

Подобенъ h. éneknem az egyházi könyvekben.

Подобный m. hasonló, hasonlatos; alkalmas, jó.

Ащи краще, подобитѣе.

Якъ мужъ изъ жоноу.

Népdal.

(Még szebb, még jobb ugy, mint férj a feleségével).

Подобрѣти k. i. megjobbulni, jónak találtatni.

Подозрѣвати cs. gyanusítani valakit, gyanakodni valakire; — ся v. gyanusítottani, gyanu alatt állani.

Подозрѣмый m. gyanusított, gyanus.

Подозрѣня s. gyanusítás, gyanu.

Подойити cs. megfejni, kifejni.

Подолокъ h. pendely.

Подоляти cs. feltölteni, hozzátölteni.

Подолянинъ h. hegyaljai férfiu.

- Подоланка n. hegyaljai nő.
 Подорвати cs. alászakítani, felrobbantani; aláásni; подорвати собѣ здоровья: aláásni az egészséget; — ся v. alászakadni, felrobbanni.
 Подорожати k. i. megdrágulni.
 Подорожникъ (emberiza állt.) h: sármány.
 Подорожный m. úti, útravaló; — h. útas, utazó.
 Подорожье s. útazás, út.
 Подошва n. talp.
 Подпалити cs. felgyújtani, alágyújtani.
 Подпалка n. legény.
 Подпасати ся v. felkötni a ruháját, felgyürkőzni, nekigyürkőzni.
 Подперти cs. feitámasztani, nekitámasztani, megtámasztani; — ся v. támaszkodni, könyökölni.
 Подпилиити cs. aláfűrészelni.
 Подпираня s. támasztás, támogatás.
 Подпиратель h. támasztó, támogató.
 Подпирати cs. támasztgatni, támogatni; — ся v. támaszkodni, könyökölni.
 Подписаня s. aláírás.
 Подписатель h. aláíró.
 Подписати cs. aláírni; helyeselni; — ся v. aláírni a nevét.
 Подпись n. aláírás.
 Подплечникъ h. az ingnek (ruhának) a váll alatt levő része; hónalj.
 Подплѣтати cs. fonogatni, befogni.
 Подпловень h. a hold első negyede.
 Подполковникъ h. alezredes.
 Подправа n. fűszer.
 Подправити cs. felcsinálni, felverni, felütni; fűszerezni.
 Подрадити cs. felbízgatni, felbujtatni; rossz tanácsot adni.
 Подрати (подру) cs. összetépni, összeszakítani, összenyünni; — ся v. összetépődni, összeszakadni.
 Подробити cs. feldarabolni, felaprítani.
 Подробно i. részletesen; behatóan.
 Подробный m. részletes; beható, kimerítő.
 Подрости k. i. felnőni, megnőni.
 Подрубати cs. alávágni.
 Подругъ h. barát, társ.
 Подручный m. kézalatt levő, kézügybe eső; baloldalon álló ökör.
 Подрывать cs. felszakítani, felrobbantani.
 Подрыти cs. aláturni, aláásni.
 Подрѣзаня s. alávágás, alámetszés.
 Подрѣзати cs. alávágni, alámetszeni; — ся v. alámetszetni, alávágatni; подрѣ-

- завъ ми ся переть: az újjamon (a lábújj értendő) leszakadt a felső bőr, tehát fáj, megvágódott az ujjam. Кòнь подрѣзавъ ся: a ló összevágta a lábát (patkóval, kõvõn...).
- Подсадити cs. felemelni, feleségíteni valahova.
- Подскакати k. i. ugrálni (tartósan).
- Подскаковати k. i. ugrándozni (huzamosan).
- Подскочити k. i. ugrani, felugrani (egyszer).
- Подсободйне колесо: alulesapó kerék a vízi malomnál.
- Подсохнути k. i. kiszáradni, alászáradni.
- Подставити cs. alátenni, alahelyezni.
- Подстелити cs. aláteríteni, alávetni; almozni.
- Подстрычи cs. alányírni, körülnyírni.
- Подсудимый m. vádlott, alperes.
- Подсудный m. vizsgálat alatt álló.
- Подсыпати cs. alátöltögetni, kitöltögetni; feltölteni (utczát, töltést).
- Подсѣдати cs. elfoglalni a más helyét, más helyére ülni.
- Подсѣсти cs. elfoglalni a más helyét, más helyére ülni.
- Подтечи k. i. aláfolyni.
- Подтянути cs. elhúzni, alá-
- huzni, aláczipelni; — ся v. alámenni, alávonszolni magát.
- Подубити cs. becserzeni (a bőrt).
- Подумати k. i. meggondolni, megfontolni, elgondolni.
- Подурѣти k. i. megörülni, megtébolyodni, megbolondulni.
- Подути k. i. megfujni, megfúni.
- Подхватити cs. felkapni, felemelni, felragadni; — ся v. felugrani, gyorsan felkelni.
- Подходити k. i. közeledni, nem messze lenni, járni; érni, terjedni valameddig.
- Подчасный m. idejekorán levő, sükséges.
- Подчасъ i. idejekorán, jókor.
- Подчеркнуги cs. aláhuzni (az irást).
- Подчесати cs. felfésülni.
- Подчинити cs. alávetni, alárendelni; — ся v. alávetni magát, engedelmeskedni.
- Подчистити cs. egy kissé megtisztítani.
- Подшити cs. felvarrni.
- Подъ e. alá, alatt; összetételekben: *fel*: подкасати=felgyürni; *fel, meg*: подроности=felnõni, megnõni; *alá*: подкласти=alátenni. Подъ вечеръ: estefelé.
- Подъ h. padlás.
- Подъвати cs. eltenni; elhullatni, elszórni; — ся v. valahova lenni.

- Подѣлити cs. szétosztani, megosztani; — ся v. osztozkodni, osztozni.
- Подѣль h. osztás (számítanban).
- Подяка n. megköszönés, köszönet.
- Подяковати cs. megköszönni; *подяковати службу*: leköszönni.
- Поедино i. egyenkint, külön.
- Поединокъ h. párbaj.
- Пожада n. igény, követelés; szeszély.
- Пожаданя s. követelés, követelmény.
- Пожадати cs. megkivánni, megkövetelni; elvárni.
- Пожалити cs. megcsanálózni valakit; — ся v. megcsanálózni magát.
- Пожаловати cs. megszánni.
- Пожаръ h. tűzvész.
- Пожати (пѣжну) cs. learatni.
- Пѣжвати cs. megrágni (ételt).
- Пѣждати k. i. egy keveset vágni.
- Пожегнаня s. áldás.
- Пожегнати cs. megáldani; — ся v. megáldatni, áldást nyerni.
- Пожертвовати cs. feláldozni, áldozatul hozni.
- Пожеть (2. eset: пѣжду) h. kamat; *дати грошѣ на пожесть*: kikölcsönözni pénzt, kamatra adni pénzt.
- Поживати cs. élvezni, éldelni; — v. élni, táplálkozni.
- Поживанья s. élvezet, használat; táplálék.
- Пожирный m. torkos.
- Пожити k. i. élni, élélni, megélni.
- Пожитокъ h. nyereség, haszon; egészség. *Дай вамъ Боже на пожитокъ, што съте обѣдали*: egészségére válják, a mit megebédelt.
- Пожиточный m. hasznos, előnyös.
- Пѣжрати cs. megfalni, felfalni.
- Пожурити ся v. gondoskodni; elszomorkodni.
- Поза e. tul, mögött, után; összetételekben: tömegesen; — egy keveset; *позавурити ся*: egy kissé elkészni.
- Позабавити ся v. elmulatni, eljátszani, eltölteni az időt.
- Позабивати cs. tömegesen megölni, agyonütni.
- Позабирати cs. tömegesen elszedni, tömegesen megzálogtatni.
- Позаболѣти k. i. kissé fájni, fájni kezdeni.
- Позабрати cs. összeszedni, megzálogtatni.
- Позабити cs. elfeledni, elfelejteni; — ся v. elfelejtkezni.
- Позабѣлити cs. itt-ott beféheríteni.
- Позавадити cs. beakasztgatni, beakasztani; — ся v. bele-

- akadni, belekapni, veszedni kezdeni.
- Позаварити cs. tömegesen befőzni, sokat befőzni.
- Позаварити ся v. elkésni, késedelmezni, kissé időzni.
- Позавернути cs. visszaadni, visszaterelni, visszafordítani.
- Позавертати cs. visszaterelni, visszafordítani (marhát a legelőn).
- Позавершити cs. betetőzni, tetővel ellátni.
- Позавзяти ся v. üldözni, gyötörni kezdeni valakit, neki esni valakinek.
- Позавидка i. még világos időben, нар lenyugta előtt.
- Позавидѣти cs. irigyelni, megirigyelni.
- Позавинити cs. hibázni, vétkezni.
- Позавити cs. begöngyölni, betakargatni; — ся v. beburkolózni.
- Позавмерти k. i. elalélni, elájulni.
- Позавозити cs. lassan behordani.
- Позавсе i. mindenkor, mindenha.
- Позавтра i. holnapután.
- Позавтрьшній m. holnapután.
- Позавчора i. tegnapelőtt.
- Позавчорашній m. tegnapelőtti.
- Позавязати cs. összekötni, kissé bekötni.
- Позагамовати cs. lassan eltitkolni, lassan eltusolni.
- Позаганьбити cs. kissé megszegyeníteni, kissé rápírtani, — ся v. kissé megszegyelni magát.
- Позагасити cs. lassan kioltani.
- Позагаснути k. i. lassan kialudni.
- Позагнати cs. elküldeni, elküldözni.
- Позагрѣбати cs. elgereblyélni, elseperni.
- Позагубити cs. lassankint elveszíteni, elpusztítani; — ся v. lassan elpusztulni, elveszni.
- Позагурити cs. késleltetni, tartóztatni; — ся v. késedelmezni, elkésni, időzni.
- Позадерти cs. kissé ingerelni.
- Позадирати cs. ingerelni valakit, boszantani; — ся v. ingerkedni.
- Позадумати ся v. gondolatokba merülni.
- Позадъ e. ért, helyett, miatt; позадъ нього мене най не рушавуть: ő miatta (helyette) ne bántsanak engemet; — i. hátul, mögött, tul; позадъ себе: hátul, háta mögött.
- Позадъ i. hátul, hátra.
- Позадѣвати cs. ingerelni, boszantani.
- Позазвати cs. meghíni, beszólítani.

- Позазирати cs. bebenézni, kisé tekinteni.
- Позакладовати cs. elrakosgatni, elzárogatni.
- Позаметати cs. elhányni, behányni; lomtárba vetni; — ся v. behányatni, lomtárba kerülni.
- Позамирати k. i. elájulni, elalalélni.
- Позамыкати cs. meghúzni a haját; becsukni, bezárni.
- Позаочи i. hát mögött, távollétében.
- Позаочный m. távol levő, hát mögött levő.
- Позаплатати cs. befogogatni, lassankint befogni; — ся v. befogni magát.
- Позапрятати cs. lassankint eltenni, eltakarítani.
- Позаутра i. holnapután.
- Позаутрѣшний m. holnapután.
- Позбивати cs. levergetni, egymásután leverni; — ся v. leveretni; megbökni magát.
- Позбираниа s. felszedés, összegyűjtés.
- Позбирати cs. felszedni, felvenni, összegyűjteni; — ся v. felszedni magát, felszedelőzni.
- Позбытковати cs. megbántani, megsérteni; — ся v. bántalmazni; csúfot üzni valakiből.
- Позвати cs. elhíni, meghíni.
- Позволити cs. megengedni, elereszteni.
- Позвольня s. engedély, engedelem.
- Позвѣдати cs. megkérdeni, megkérdezni, tudakolni; — ся v. kérdezősködni, tudakozódni.
- Позвѣрьскы i. állati módon, durván.
- Поздити k. i. késni, későn járni; — ся v. késedelmezni.
- Поздненький (-ый) m. kissé késő.
- Поздно i. késő, későn.
- Поздний m. késő.
- Поздовжь i. hosszában, mentében.
- Позно i. késő, későn.
- Позный m. késő, késedelmező.
- Позднякъ h. későn járó.
- Поздоровкати cs. köszönni valakinek, üdvözölni; — ся v. köszönni egymásnak.
- Поздоровляя s. üdvözlés, üdvözlötetés.
- Поздоровляти cs. köszöntetni, üdvözlötetni, tiszteltetni.
- Поздоровѣти k. i. kiegészesedni.
- Поздравити cs. köszöntetni, tiszteltetni.
- Поздравляти cs. üdvözlötetni, köszöntetni, tiszteltetni.
- Поззеленити cs. zöldre festeni, zöldre mázolni.
- Поззеленѣти k. i. kizöldülni, kivirulni.

- Позирати cs. nézni, nézegetni, szemlélni, vizsgálni; — ся v. nézelődni, nézegetni magát. Позирай ся: nézze meg ez ember, nézd csak.
- Позигра n. állás, testtartás.
- Позиция n. állás, helyzet, hadállás.
- Позлатити cs. megaranyozni, bearanyozni.
- Позлаченный m. megaranyozott, aranyos.
- Позлодѣйскы i. tolvajmódra, tolvajhoz illően.
- Позмѣтати cs. lesepergetni; ledobálgatni, levetni.
- Познавати cs. jól ismerni, ráismerni; — ся v. ismerni egymást.
- Познаемость n. ismeretség.
- Познаемый m. ismert, ismerős.
- Познакомити cs. megismertetni; értesíteni; — ся v. megismerkedni, értesülni.
- Познание s. ismeret, tudás.
- Познати cs. megismerni, ismerni, felismerni.
- Позначити cs. megjelelni, megjegyyezni.
- Познимати cs. la: sankint levenni, leszedegetni.
- Познякъ h. későn járó, késedelmező.
- Позовникъ h. vádló, panaszló.
- Позолога n. aranyozás.
- Позолотити cs. megaranyozni; — ся v. megaranyoztatni.
- Позолоченый m. megaranyozott, aranyos.
- Позорность n. nyilvánvalóság, világoosság.
- Позорный m. nyilvánvaló, látható.
- Позоръ h. nézés, figyelem, tekintet; позоръ мати, позоръ дати: figyelni, figyelmezni.
- Позрѣние s. nézés, pillantás, tekintet.
- Позычити, позычити cs. kölcsönözni, kölcsönadni, kölcsönvenni.
- Позычка n. kölcsönzés.
- Позѣвати k. i. ásitani, ásitozni.
- Позѣвота s. ásitás, ásitozás.
- Позѣхъ h. hangűr, hiatus.
- Позябнути k. i. megfázni, átfázni.
- Позябети k. i. megfázni, átfázni.
- Поиграти k. i. tánczolni; keveset játszani.
- Поило s. itató hely, vályu.
- Поймати cs. megfogni, összefogni, összefogdosni; — ся v. összefogózkodni.
- Поименовати cs. megnevezni, nevet adni, elnevezni.
- Пойти (пойду) k. i. elmenni.
- Поити, поити (пою) cs. itatni.
- Покадити cs. kissé tömjénezni.
- Показание s. mutató; bizonyítás.
- Показатель h. bizonyító, tanu.
- Показати cs. mutatni, meg-

- mutatni; megtanítani; —
ся v. mutatkozni, megje-
lenni.
- Покайникъ h. vezeklő, bün-
bánó.
- Покаляти es. besározni, beron-
dítani; — ся v. besározni
magát.
- Покарати es. megbüntetni,
megverni.
- Покаряти ся v. megbánni
bűneit, magába szállni.
- Покачати es. megmángorolni,
kimángorolni; kinyujtani
(tésztát), kisimítani (ruhát);
elgurítani, elhengeríteni; —
ся v. elgurulni, elhenger-
közni, elgördülni.
- Покашляти k. i. köhécselni,
köhögcsélni.
- Покаяние s. megbánás, meg-
térés, magábaszállás; ve-
zeklés, gyónás.
- Покаяникъ h. vezeklő, bün-
bánó férfi.
- Покаяница n. vezeklő, bün-
bánó nő.
- Покаянный m. vezekléshez
való, bünbánó.
- Покаяти ся v. megbánni bű-
neit, vezekelni; megtérni a
jó útra.
- Поквасити es. besavanyítani;
поквасити огоркы: kovászos
ugorkát készíteni.
- Поквасути k. i. megsava-
nyodni.
- Покивати es. néhányszor meg-
rázni, megingatni.
- Покладити es. ugarolni, ugart
szántani.
- Покладъ h. ugar, ugarföld;
letét, letétemény.
- Покланяти ся v. meghajtani
magát, meghajolni, tisztelni,
imádni.
- Покласти es. letenni, helyezni;
покласти на ланць: lánczra
verni, vasra verni.
- Покленати es. kikalapálni,
kiverni (a kaszát).
- Покликати es. meghíni, beszó-
lítani, elhíni.
- Поклонити ся v. meghajtani
magát, meghajolni; kö-
szönni.
- Поклонъ h. meghajtás, meg-
hajlás; tisztelet, tisztelgés,
hódolat.
- Поклоны t. a földnek homlok-
kal való megütése; поклоны
бити: homlokkal megütni
a földet, magát megalázni,
tisztelkedni.
- Поклюванецъ h. még a törzsén
berovátkolt bot.
- Поклювати es. rovátkákkal,
bemetszésekkel ellátni.
- Покляти ся v. esküdni, eskü-
dőzni.
- Поковати es. megvasalni; fel-
verni a patkót, megpatkolni.
- Поковати es. megkongatni,
megveregetni.

- Поковирдати cs. megkavar-
gatni, megkeverni.
- Покдй h. a rutén „П“ betű
neve; nyugalom, békeség,
béke.
- Покдйникъ h. a megboldogult,
a néhai, a megholt.
- Покдйний m. nyugodt, csen-
des, békés.
- Поковище s. pihenő hely, nyug-
vó hely.
- Поколоти cs. széthasítani, ösz-
szeszurni; — ся v. össze-
szurni magát.
- Покольние s. törzs, nemzetség,
családfa.
- Покольня s. törzs, nemzetség,
családfa.
- Поконати cs. felkapálni, meg-
kapálni, elvégezni a kapálást.
- Поконкати cs. megrugdalni,
összerugdalni.
- Покорение s. meghódítás, kény-
szerítés.
- Покоритель h. hódító.
- Покорити cs. hódítani, legyőz-
ni; — ся v. meghódolni.
- Покормити cs. megetetni, meg-
abrakoltatni.
- Покоридеть n. engedelmesség.
- Покорный m. engedelmes.
- Покорчить cs. göresösen ösz-
szehuzni; — ся v. göresö-
sen összehuzódni.
- Покоряти cs. meghódítani; —
ся v. meghódolni, alávetni
magát.
- Покосити cs. megkaszálni, be-
végezni a kaszálást.
- Покосый m. ferde, kajla, kaj-
csas.
- Покрайка n. széle valaminek,
szegély; perem.
- Покрасити k. i. megszépülni.
- Покрасти cs. ellopni, meg-
lopni.
- Покрейда n. bokréta.
- Покрейта n. bokréta.
- Покрестити cs. megkeresztel-
ni, keresztetni.
- Покривити cs. összegörbíteni,
meggörbíteni; — ся v. ösz-
szegörbülni, összezsugorodni.
- Покровение s. takarás, fedés.
- Покровецъ h. pokrócz, lőtakaró.
- Покровитель h. pártfogó, vé-
dő, oltalmazó.
- Покровительный m. védő, ol-
talmazó.
- Покрѡвъ h. Boldogasszony vé-
delmének (palástjának) szen-
telt ünnep; védelem, me-
nedékhely; takaró.
- Покропити cs. meghinteni.
- Покрутити cs. megtekerni,
megesavarni.
- Покрывало s. lepel, takaró.
- Покрывать cs. fedni, takarni,
letakarni, leborítani; — ся
v. takarózni.
- Покрывка n. fedő.
- Покупати cs. megfürösztteni,
kifürösztteni; — ся v. meg-
fürödni.
- Покупка n. vásárlás.

- Покуповати cs. megvásárolni, megvenni.
- Покуражити ся v. felbátorodni; felhörpinteni, becsipni.
- Покуса n. megkísértés, próba.
- Покусати cs. megharapni, összeharapni; — ся v. összeharapni egymást.
- Покусити cs. merényletet elkövetni, valakinek életére törni; kísérteni, csábitani.
- Покута n. bűnhődés, vezeklés, bűnbánat.
- Покутованя s. vezeklés, lakolás, bűnhődés.
- Покутовати k. i. vezekleni, bűnhődni.
- Покушати cs. megizlelni; megkísérteni.
- Покѣтити cs. elharácsolni, elpredálni, elvesztegetni.
- Пол... összetételekben: fél, fele valaminek. A legtöbb szóban пол-nek ejtik; de van пол is, így: наполь; közösen.
- Пола n. szár (ruhánál), szél; сукмань у шѣсть полъ: szoknya hat szélben; — fél, felelés; на полъ: felében.
- Поладити cs. megigazítani, rendbe hozni, elkészíteni, megcsinálni; — ся v. meg-egyezni, kibékülni.
- Полакомити ся v. megkivánni.
- Поламати cs. összetörni, eltörni; — ся v. összetörni önmagától.
- Поляня n. Pelágia.
- Полата n. palota.
- Поле s. föld, mező, szántóföld.
- Полевый m. mezei.
- Полегка i. könnyen, könnyedén, könnyű szerrel.
- Полегкия n. kényelem.
- Полегшати k. i. megkönnyeb-
bülni.
- Полежати k. i. elfeküdni, el-
heverni.
- Полемика n. polemia, vita.
- Полетѣти k. i. elrepülni, el-
szállni.
- Поливайка n. öntöző kanna.
- Поливаня s. öntözködés, ön-
tözés.
- Поливати cs. öntözni; — ся
v. öntözködni.
- Поливка n. leves.
- Полнелей h. esti isteni tiszte-
let.
- Полизати cs. megnyalni; —
ся v. megnyalni magát.
- Полировати cs. kifényesíteni
(butort).
- Политеизмъ h. sok isten imá-
dás.
- Политика n. politika. Полити-
ка паньске гунцество: a
politika úri hunczutság.
- Политический (-ий) m. poli-
tikai.
- Политичный m. politikus,
agyafurt, körmönfont.
- Полицай h. rendőrség.
- Полиция n. rendőrség.

- Полиця n. polez; béldeszka, kormánydeszka (az ekén).
 Поличокъ h. halántékesont.
 Полѣшати cs. elhagyogatni, elhagyni.
 Полковникъ h. ezredes.
 Полководецъ h. hadvezér.
 Полкъ h. ezred; sereg.
 Пòлляти cs. megönteni, megöntözni, leönteni; — ся v. leönteni magát.
 Полнити cs. tölteni.
 Полный m. teli, telt, teljes.
 Полова n. polyva, pelyva.
 Половина n. fele valaminek.
 Положение s. mondat (nyelvtanban).
 Положити cs. letenni, elhelyezni; — ся v. elhelyezkedni.
 Полозь (állt.) h. óriás kigyó.
 Полоканя s. óblítás.
 Полокати cs. öblíteni; — ся v. játszadoxni a vízben.
 Полонь n. láng.
 Полонина n. hegyi legelő; völgy a hegyek közt.
 Полонъ (artemisia absinthium növ.) h. fehér üröm.
 Полононѣти k. i. összevissza fecsegni.
 Полосъ h. óriás kigyó, nagy kigyó.
 Полотенце s. vászon, vászondarab.
 Полотно s. vászon.
 Полотняный m. vászonból való, vászon.
 Полоти cs. gyomlálni.
 Полохати cs. nyugtalanítani, zavarni, ijeszteni.
 Полошити cs. nyugtalanítani, ijeszteni, háborgatni.
 Полуденковати cs. ebédelni.
 Полуденный m. déli, délszaki.
 Полуденокъ h. ebéd, déli étkezés.
 Полудити cs. elcsalni.
 Полудне s. dél, déli tizenkét óra; dél, a világ déli tája.
 Полудневый m. déli, délszaki.
 Полуни s. dél, déli tizenkét óra; dél, délszak.
 Полнощница n. éjféli isteni tisztelet.
 Полнощный m. éjféli.
 Полупати cs. összetörni, összezuzni.
 Пòльга n. könnyítés, enyhítés, enyhülés.
 Польза n. haszon, előny.
 Пòлька n. lengyel nő; lengyel fajú sertés; nagy fejkendő.
 Пòльованя s. vadászat, cserkészés.
 Пòльовати k. i. vadászni, cserkészni.
 Пòльовый m. mezei.
 Пòльский (-ный) m. lengyel.
 Пòльща n. Lengyelország.
 Пòлѣвити k. i. tágítani, enyhülni, engedni (betegségről).
 Пòлѣшати k. i. jobban érezni magát, megjobbulni.

- Поѣровати cs. fényesíteni, fényezni.
- Поѣтура n. fényesség, fényezés.
- Полюбити cs. megszeretni, megkedvelni; — ся v. megszeretni egymást.
- Полюбовати ся v. szerelmeskedni.
- Полюсь h. sark (északi és déli).
- Полякъ h. lengyel férfit, lengyel.
- Поляница n. alföld, síkföld.
- Полянъ h. alföldi.
- Полячка n. lengyel asszony, lengyel nő.
- Полячокъ h. lengyelke, lengyel.
- Помагай Богъ: isten segíts! adjon isten!
- Помагати cs. segíteni.
- Помагачъ h. segítő, segéd.
- Помада n. kenőcs, pomádé.
- Помазаникъ h. felkent, olajjal felkent.
- Помазаниа s. megkenés, bekenés.
- Помазати cs. megkenni, bekenni; — ся v. megkenni magát.
- Помаленьки i. lassankint, lassan.
- Помалити cs. kicsire szabni.
- Помали i. lassan, lassankint.
- Помалѣти k. i. megkisebbedni.
- Помадарьскы i. magyarul, magyarán.
- Помановение s. intés.
- Помаргати cs. bepiszkolni, beszennyezni, berondítani.
- Помастити cs. megkenni, bekenni, megszirozni; — ся v. bekenni magát.
- Помахати cs. egy ideig inteni, lebegtetni.
- Помеджи e. közt, között.
- Помежи közt, között, közepett.
- Помежный м. határos.
- Помело s. seprő, pemetete seprő.
- Поменшити cs. kicsire szabni, kevesebbet adni.
- Поменьшити cs. kisebbre szabni.
- Померанча n. narancs.
- Померанчово дерево (citrus aurantium növт.) narancsfa.
- Померзлый м. megfagyott, megdermedt.
- Померзнути k. i. megfagyni.
- Померькнути k. i. elsötétedni.
- Помертвити cs. megölni.
- Помести cs. elsepenni.
- Пометати cs. eldobni, elvetni; — ся v. egyideig hanykolódni.
- Помилованиа s. megkegyelmezés, könyörület, irgalom.
- Помиловати cs. könyörülni, kegyelmezni, irgalmazni.
- Господи помилуй: Uram irgalmaz, Uram könyörülj rajtam.
- Помилосердовати ся v. könyörülni.
- Поминание s. említés; a halottakért szolgáltatott mise, megemlékezés.

- Поминати cs. említeni, gondolni; поминати дакого: valakiért halotti misét mondani.
- Помирати k. i. elhalni, elhalálozni.
- Помирити cs. megbékíteni, kibékíteni; — ся v. megbékülni, kibékülni.
- Помнити cs. emlékezni valakiről; помни ня Госноди: emlékezzél meg rólam, Uram!
- Помножение s. nagyítás; sokszorozás, szorzás; sokféleség.
- Помножити cs. sokat adni, többet adni mint kell; sokszorozni, szorozni.
- Помовляти cs. megmondani, megbeszélni.
- Помога n. segítség, segedelem.
- Помовчати k. i. hallgatni egy kis ideig.
- Помовчки (-ы) i. nesztelenül, csendesen.
- Помогати cs. segíteni, segígetni.
- Помокнути k. i. megázni.
- Помолвити cs. elbeszélni, elbeszélgetni.
- Помолити cs. imádni, sokáig kérni, könyörögni, — ся v. imádkozni.
- Помолодити cs. megfiatalítani; — ся v. megfiatalodni.
- Помолотити cs. kiesépelni, elvégezni a cséplést.
- Поморити cs. megkínozni, meggyötörni.
- Поморозити k. i. fagygyal beköszönteni.
- Поморокъ h. ájulás.
- Поморочити cs. megsiketíteni, elkábitani, elbódítani.
- Поморщити cs. összeránczolni; — ся v. összeránczolódn.
- Помощь h. hidlás.
- Помотати cs. legombolyítani.
- Помочи cs. segíteni, megsegíteni.
- Помочити cs. megvívezni, benedvesíteni; — ся v. bevívezni magát.
- Помочникъ h. segítő, segéd (férfi).
- Помочница n. segítő, segéd (nő).
- Помочь n. segítség, segedelem.
- Помощникъ h. segítő, segéd.
- Помощь n. segítség, segedelem.
- Помпа n. szivattyu, szívó kut.
- Помрачати cs. elsötétíteni, elhomályosítani, téves utra vezetni.
- Помста n. boszu.
- Помстити cs. megbosszulni valakit; — ся v. bosszút állni valakin, megbosszulni magát.
- Помудрѣти k. i. megokosodni.
- Помучити cs. megkínozni; — ся v. elkínlódn, elbajlódn.
- Помуштровати cs. begyakorolni, gyakorolni.
- Помывалька n. mosogató rongy.

Помываня s. mosogatás.
 Помывати cs. mosogatni.
 Помыкати cs. megtépzni, megtépní; gerebenezni, bugázni.
 Помылити cs. mást háborgatni a számolásban, tévedésbe ejteni; — ся v. eltévedni, hibázni.
 Помылка n. tévedés, elszámítás.
 Помысль n. szándék.
 Помыслити cs. meggondolni, megfontolni.
 Помыти cs. megmosni, elvégezni a mosogatást.
 Помышление s. gondolat, gondolkodás; szándék.
 Помышляти cs. gondolkodni, gondolni, vélni, vélekedni.
 Помыѣ t. moslék.
 Помыняти cs. elcserélni; — ся v. helyet cserélni.
 Помырковати cs. kissé felügyelni, kissé felvigyázni.
 Помыряти cs. megmérni, mértéket venni; — ся v. megmérközni, megmérni magát.
 Помысити cs. megtaposni, összetaposni; помысити хлѣбъ: megdagasztani a kenyeret.
 Помыстити cs. elhelyezni, helyet keríteni; — ся v. elhelyezkedni, helyet keríteni magának.
 Помышати cs. megkavarni valamit; megzavarni, rendetlenséget okozni; — ся v.

megzavarodni, összekavarodni.
 Помыщати cs. elhelyezni, helyet keríteni; — ся v. elhelyezkedni, helyet szerezni.
 Помыщение s. elhelyezés; állás; lakás.
 Помягати (-gá-) cs. összegyűrti; meggyomrozni, megkínózni.
 Помякнути k. i. megpuhulni.
 Помяникъ h. emlék.
 Понабрати cs. sokat felszedni, sokat felvenni; — ся v. jól megszedni magát, meggazdagodni.
 Понаварити cs. sokat megfőzni.
 Понавозити cs. sokat összehordani.
 Понавыкнути k. i. megszokni, rászokni valamire.
 Понаготовити cs. sokat összekészíteni.
 Понада n. ösztön; inger, kecs.
 Понадуксити cs. beleharapni, megharapni (az almát...)
 Понадлуניתи cs. megkezdeni hámozni, megkezdeni hántani.
 Понадорвати cs. kissé megszakítani.
 Понадрѣзати cs. kissé alávágni; — ся v. kissé alávágodni.
 Понадъ e. felett, fölött.
 Понакладовати cs. telerakogatni, felrakni, felhalmozni.

Поакласти es. sokat rakni, felhalmozni.

Поакосити es. sokat kaszálni.

Поакуповати es. sokat összevásárolni, összevenni.

Поналадити es. sokat összekészíteni.

Поналѣтити es. sokat felragasztani.

Понамокнути k. i. sokat ázni.

Понамолоти es. sokat őrni.

Понапойити es. megítatgatni, megítatni.

Понапрясти es. sokat összefonni, sokat megfonni.

Понасадити es. sokat elültetni.

Понастояти ся v. sokáig állani.

Понахвалити ся v. sokat kérkedni, sokat dicselkedni.

Поначистити es. sokat megtisztítani.

Понашому i. szokásunk szerint, a magunk módja szerint.

Поневачь k. minthogy, mivel.

Поневольный m. kényszerített, önkénytelen.

Поневоль i. akaratlanul, kénytelenségből.

Понедѣлковати k. i. megünnepelni a hétfőt.

Понедѣлокъ h. hétfő.

Понедѣльникъ h. hétfő.

Понедѣльный m. hétfői.

Понести es. elvinni, elviselni; — ся v. elhordani magát; ellovagolni.

Понижати es. alacsonynyá tenni, lealacsonyítani.

Пониже i. lejjebb, lent alul; пониже моста: hidon alul.

Понизати es. felfűzni.

Понизити es. megalázni, lealacsonyítani; — ся v. megalázni magát.

Понимание s. felfogás, értelem.

Понимати es. felfogni, megérteni.

Понимливость n. felfogó képesség, értelem.

Понимливый m. jó felfogásu, értelmes.

Поновити es. megújítani; — ся v. megújulni.

Поновляти es. megújítani; — ся v. megújulni.

Поноровити es. felbízgatni, rászedni.

Поносити es. sokáig hordani, viselni.

Понословати k. i. panaszolni, panaszkodni.

Поносовати es. panaszolni, bepanaszolni.

Понѡсъ h. panasz.

Поношенный m. viselt, megviselt, viselős.

Понтийский Пилать: Poncius Pilátus.

Понудительный m. kényszerítő, kényszer —

Понудити es. kényszeríteni, üzni.

Понука n. ösztönzés, ösztön.

- Понукати cs. kínálgatni, kínálni; ösztönözni.
 Понукачъ h. kínálgató, kínáló.
 Понуряти cs. bemártani, alá-mártani.
 Понѣмецки i. németül.
 Понѣмецькы i. németül.
 Понѣмѣти k. i. megnémulni.
 Понюхати cs. megszagolni (leginkább ebről mondják).
 Поняти cs. felfogni, megérteni.
 Понятие s. fogalom, felfogás.
 Понятливість n. felfogó képesség.
 Понятливый m. könnyű felfogásu.
 Пообгорѣти k. i. köröskörül megégni.
 Пообѣдати cs. megebédelni.
 Пообѣцяти cs. megígérni; — ся v. megígérközni.
 Поорати cs. megszántani, bevégezni a szántást.
 Поострити cs. megélesíteni, kifenni.
 Попадати k. i. leesni, lehullani, lebukni.
 Попадинъ m. papnéé.
 Попадая n. papné; a pap felesége.
 Попалити cs. megégetni, elégetni.
 Попамятати cs. megemlékezni, megemlegetni.
 Попамятати cs. megemlegetni, megemlékezni.
 Попарити cs. leforrázni, megforrázni, felforralni; — ся v. felforrni (tej).
 Попасованя s. legeltetés, legelés.
 Попасовати cs. legeltetni, gyepeltetni; — ся v. legelni, gyepelni.
 Попасти cs. legeltetni, meggyepeltetni; — k. i. jutni, kerülni valahova; попадешь ты на чоловіка: emberedre akadsz még; — ся v. gyepelni, telegyepelni magát, jóllakni gyepelés által.
 Попасъ h. legelő, gyepelőhely.
 Попахати cs. megszagolni.
 Попекати cs. elvinni, elhordani, elhurczolni, elvonszolni.
 Попелистый m. hamus, hamvas.
 Попель h. hamu.
 Попелюха n. hamupipőke (nő).
 Попелюхъ h. hamupipőke (férfi).
 Попеляникъ h. hamuban sült lepény.
 Попеляный m. hamus, hamvas.
 Попере i. át, keresztül-kasul, át meg át.
 Поперебирати cs. át meg átválogatni.
 Поперебрати cs. átválogatni.
 Попередити k. i. megelőzni, előre sietni.
 Поперекъ h. hát; keresztmetszet.
 Попереме́рзнути k. i. átfázni.

- Попереносити cs. áthordani, átvinni.
 Поперепадати k. i. áthullani, átesni.
 Поперерубати cs. át meg átvágni.
 Поперечникъ h. átmérő.
 Поперечница n. rézsut vonal, haránt vonal.
 Поперечный m. rézsutos, haránt, átellenes; keresztmetszeti.
 Поперсникъ h. mellszij.
 Попечение s. gondoskodás, ápolás.
 Почечитель h. gondoskodó, gondnok.
 Почечительство s. gondnokság.
 Почечи cs. megsütni; — ся v. megsütni magát, megsülni.
 Почивати cs. iddogálni.
 Почисара n. pipaszár.
 Почисати cs. összeírni, megírni.
 Почити cs. meginni; — ся v. lerészegedni, berugni.
 Почище h. nagy pap, pap.
 Почлавати k. i. eluszni, elhajózni.
 Почлакати k. i. megsiratni, sirni.
 Почланка n. lepény.
 Почлатати cs. befoltozni, megfoltozni.
 Почлатити cs. befizetni, lefizetni; — ся v. megadni az árát, lakolni.
- Поилекати cs. megszoztatni, megemtetni.
 Поилескати cs. elpatkolni, elverni; tapsolni.
 Поилести cs. elfonni, befonni; — ся v. elkotródni, elhordani az irháját.
 Поилювати cs. megköpni, összeköpni.
 Поилятати ся v. elkotródni, elhordani az irháját.
 Поповати k. i. paposkodni, papi tisztet viselni.
 Поповство s. paposkodás.
 Поповский (-ый) n. papi.
 Поповъ m. papé, pap tulajdonát képező, papi.
 Попозирати cs. megnézni, megtekinteni; — ся v. megnézni magát.
 Попойти cs. megitatni, leitatni.
 Пополнити cs. kiegészíteni, tökéletesebbé tenni.
 Пополохъ h. riadás, felriadás, zürzavar.
 Пополошити cs. felriasztani, megzavarni.
 Пополудне s. délután.
 Пополудню i. délután.
 Поправити cs. megigazítani, megjavítani; — ся v. megjobbulni, rendbeszedni magát, megjavulni.
 Поправление s. megjavulás, megjobbulás.
 Поправдѣ i. igazán, úgy van; valóban.

- Поправка n. javítás, megigazítás.
- Поправляти cs. igazítani, újítani, átalakítani.
- Поправникъ h. igazító, javító, újító, reformátor.
- Попразденство s. ünnep utáni isteni tisztelet.
- Попрание s. tapodás, legyőzés.
- Попрати cs. legyőzni; meggyőzni, diadalmaskodni.
- Попри e. közel, mellette el.
- Попривыкнути k. i. megszokni, hozzászokni.
- Попридержати cs. kissé tartogatni.
- Поприломити cs. keveset letörni, letördelni.
- Попримовкнуги k. i. kissé elhallgatni.
- Поприладити cs. elkészíteni.
- Попробовати cs. megpróbálni, megkísérteni.
- Попровадити cs. elkísérni.
- Попровбаловати* cs. megkísérteni, megpróbálni.
- Попровбовати* cs. megkísérteni, megpróbálni.
- Попросити cs. megkérni; — ся v. kikérezkedni.
- Попростацьки (-ки) i. parasztosan.
- Попросто i. egyenesen; pörisan.
- Попруга n. heveder, hasszorító.
- Попръѣти k. i. megizzadni.
- Попрясти cs. megfonni.
- Попрятати cs. elrejtteni, eldugni; — ся v. elrejtőzni, elbujni.
- Попсовати cs. megszigidni; elrontani.
- Попугай (-гај) h. papagáj.
- Попудъ e. alatt, alá. Попудъ хмары: a felhők alatt.
- Популярный m. népszerű, népszerűs.
- Попустити cs. kissé megereszteni, engedni.
- Попустошити cs. elpusztítani, elpocsékolni.
- Попутати cs. összebonyolítani, bebékózni, kipányvázni; — ся v. összebonyolódni, bebonyolódni.
- Попутникъ h. útitárs.
- Попѣиъ h. pap, lelkész.
- Попытати cs. megtapogatni, kitarogatni; kikutatni.
- Попытка n. kísérlet.
- Попѣкачь (урупа ерорс állт.) h. bubosbanka, bűdös banka.
- Попѣль h. hamu.
- Попѣляный m. hamus.
- Попѣлятый m. hamuszínű, hamvas.
- Попѣтати cs. megkérni, megkérdezni; — ся v. kérdezősködni.
- Поработити cs. leigázni, legyőzni.
- Порада n. vigasz, tanács, segítség; пораду дати: tanácsolni valamit.
- Порадити cs. tanácsolni, ta-

- nácsot adni; — ся v. tanácskozni.
 Poradovati es. megörvendeztetni; — ся v. megörülni.
 Poradocka n. tanács, vigasz.
 Поражение s. vereség.
 Поразительный m. találó, meghatározó; megrendítő.
 Поразити es. megverni, megütni.
 Порайти es. tanácsolni, ajánlani.
 Пораити es. tanácsolni, ajánlani.
 Порамити es. megránczolni, ránczba szedni (fehér ruhát).
 Поранити es. megsebesíteni.
 Порвати es. összetépni, elnyüni; — ся v. összeszakadni.
 Порокомендовати es. ajánlani, beajánlani.
 Порзидити ся v. böjtös napon zsírost (tiltott ételt) enni.
 Порзний m. zsíros, tiltott.
 Прицати es. ócsárolni, feddni.
 Пордвнаня s. összehasonlítás; egyeztetés, egyezmény.
 Пордвнати es. összehasonlítani, egybevetni; — ся v. megmérkőzni.
 Порода n. születés, származás; nem, faj, törzs; természet.
 Породити es. megszülni; — ся v. megszületni.
 Породъ h. faj, nem, törzs.
 Порожнити es. üríteni, kiüríteni.
 Порожний (-ный) m. üres; у порожищ: üres szekérral.
 Порожий m. küszöbhez tartozó.
 Порожити i. üresen, üres szekérral.
 Порозбирати es. szétszedni, szétvenni; levetköztetni; — ся v. szétszedelőzni; levetközni.
 Порозбогатѣти k. i. nagyon meggazdagodni.
 Порозбѣгнути k. i. szétfutni, széjjelszaladni.
 Порозвѣшати es. szétakasztani, szétakgatni.
 Пороздумати es. elgondolni valamit, elgondolkozni valamiről; — ся v. gondolatokba merülni, elgondolkozni.
 Пороздумованя s. elgondolkodás; egybevetés.
 Порозкласти es. szétrakni.
 Порозколоти es. széthasogatni; — ся v. széthasadni.
 Порозконати es. szétásni, felásni.
 Порозлетѣти k. i. szétrepülni.
 Порозлѣзти k. i. szétmászni.
 Порозмести es. szétseperni.
 Порозметати es. széthányni.
 Порозмѣсити es. széttaposni, eltaposni.
 Порозмѣтати es. széthányni.
 Порозносити es. széthordani, szétvinni.

- Порозобрати cs. szertesztészedni, szétszedgetni.
 Порозорнати cs. széthajtani, szétkergetni.
 Порознимати cs. szétnyitni.
 Порозилести cs. szétfonni.
 Порозняти cs. szétfeszíteni, felfeszíteni.
 Порозпороти cs. széthasítani, felhasítani.
 Порозпродати cs. eladogatni, szétadogatni, eladni.
 Порозпустити cs. széjjel eresztetni, szélnek eresztetni.
 Порозпыхнути k. i. kissé lelohadni (a daganat).
 Порозпучити cs. felfakasztgatni, kifakasztani.
 Порозрвати cs. szétturni valamit.
 Порозрвати cs. szétvagdálni, szétvágni.
 Порозсадити cs. széjjelültetni, elültetni.
 Порозтоптати cs. széttaposni, széthágni.
 Порозтрясти cs. szétrázni, széjjelrázni.
 Порозуміти cs. megérteni, megtudni.
 Порозхамати cs. kifogni a lovakat.
 Порозчесати cs. szétfésülni, megfésülni.
 Порозчехнути cs. széthasítani (élő ágat).
 Порозчистити cs. eltisztítani, megtisztítani.
 Порокъ h. bűn, véték, vétség.
 Поропъ h. komp, dereglye.
 Поросити cs. megönteni, behinteni.
 Поросити ся v. megfiadzni (sertés).
 Порослий m. szőrrel benőtt; benőtt.
 Поросний m. fias (sertés).
 Порости k. i. megnőni, benőni, szőrrel benőni.
 Пороствъ t. malaczok.
 Пороствъ t. malaczok.
 Порося (t. поросята) s. malacz.
 Поросятина n. malaczhus.
 Поросятко s. kis malacz.
 Поросячий (-ый) m. malacz —
 Пороти cs. fejteni (ruhát), felhasítani (testet).
 Порохнавый m. korhadt.
 Порохнатый m. korhadt.
 Порохняный m. korhadt.
 Пороховница n. löportorony; löportartó, löporszarú.
 Порохонъ n. korhadt fa, korhadt valami.
 Порохъ h. por; löpor, puskarpor.
 Порочный m. vétkes, bűnös.
 Порошити cs. porozni, portverni.
 Порошковый m. porszerű, poralaku.
 Порошница n. löportartó szarú.
 Порошокъ h. por (mint orvososság).
 Порскати k. i. poroszkálni, prüszögni (ló).

- Портуки t. h. gatyá; nadrág.
 Порто s. utánvételi díj, porto.
 Портретъ h. arczkép, fénykép.
 Португалия (-gá-) n. Portugália.
 Портуней h. kardbojt.
 Портфель h. tárcza; miniszteri tárcza.
 Порубати cs. összevágni, megvágni, megvagdálni; — ся v. megvágni magát.
 Порукa n. kezesség; váltókezesség.
 Поруськы i. ruszinul, ruténul; oroszul, oroszosan.
 Поруснацькы i. ruszinul, ruténul; oroszul, oroszosan.
 Пиручати cs. megbízni, felhatalmazni; — ся v. ajánlani magát.
 Поручитель h. meghatalmazó, megbízó.
 Порухати cs. megmozgatni, megbolygatni; megbántani.
 Порцеланъ h. porcellán.
 Порцеляный m. porcellánból való.
 Порция n. adó; adag.
 Порыти cs. összeturni, felturni.
 Поръзати cs. megmetszeni, összevágni; — ся v. megvágni magát.
 Порядити cs. rendbeszedni, rendezni.
 Порядливый m. rendes.
 Порядокъ h. rend, szokás.
 Порядочно i. rendben, takarosan.
- Порядочный m. rendes, takaros.
 Посагаъ h. ajándék; pad, melyre a menyasszony a lakzi előtti szombaton ül.
 Посадити cs. elültetni, odaültetni, leültetni; посадити на ланць: lánczra verni.
 Посадникъ h. polgármester.
 Посаженыи m. elültetett.
 Посварити cs. összeveszíteni; — ся v. összeveszni.
 Посваренье s. összevesztés, czivakodás.
 Посватати cs. eljegyezni a menyasszonyt.
 Посвоити ся v. megszokni.
 Посвому i. maga módja szerint.
 Посвѣтити k. i. keveset világítani.
 Посвятити cs. megszentelni, megünnepelni.
 Посвящати cs. ajánlani, felajánlani, szentelni.
 Поселение s. telep, gyarmat.
 Поселеня s. telep, gyarmat.
 Поселити ся v. telepedni.
 Поселянинъ h. falusi lakos, paraszt.
 Посердити cs. felbőszíteni, megharagítani; — ся v. megharagudni.
 Посеребрити cs. megezüstözni.
 Посередити k. i. közvetíteni, közbelépni.
 Посередникъ h. közvetítő.
 Посередництво s. közvetítés.
 Посередь i. közbül, közepén.

- Посестра n. szerető, kedves.
 Посидѣти k. i. ülni egyideig.
 Посикати cs. lehugyozni.
 Посиловати cs. megkínálni.
 Посинити cs. bekékíteni.
 Пѣскакати k. i. elvágatni, elnyargalni.
 Поскоблити cs. meghámozni, meghántani.
 Поскребтати cs. meghántani, meghámozni.
 Поскрѣбка n. teknővakaró vas.
 Поскрѣбнути k. i. megmerevedni.
 Поскупѣти k. i. fősvénykedni.
 Пѣсланецъ h. képviselő, követ.
 Пѣслание s. küldés; levél.
 Пѣсланикъ h. követ.
 Пѣсланный m. elküldött.
 Пѣслати cs. elküldeni.
 Пословиця n. közmondás.
 Послуга n. szolgálat.
 Послужити k. i. szolgálni, meg-
 szolgálni.
 Послуханыя s. kihallgatás.
 Послухати k. i. meghallgatni, engedelmeskedni, szótfogadni.
 Послушати ся v. engedelmeskedni.
 Послушность n. engedelmes-ség, szófogadás.
 Послушный m. engedelmes, szófogadó.
 Пѣслѣ e. után.
 Пѣслѣдити cs. nyomozni, ki-
 nyomozni.
- Последній (-ный) m. utolsó.
 Последовати k. i. következni, követni.
 Последокъ h. következés, kö-
 vetkezmeny.
 Пѣсля e. szerint, következte-
 ben, után.
 Пѣсмажити cs. megsütni (nyers
 húst).
 Посмирити cs. megszelidíteni;
 — ся v. megszelidülni.
 Посмолити cs. megszurkolni,
 beszurkozni.
 Посмотрѣти cs. megnézni,
 megszemlélni, meglátni; —
 ся v. megnézni magát.
 Посмѣвати ся v. gunyolódni,
 csufolódni.
 Посмѣхъ h. nevetés tárgya.
 Посмѣшка n. nevetés, gúny
 tárgya.
 Поснути k. i. elaludni.
 Пѣсный m. bőjtös.
 Посолити cs. megsózni.
 Пѣсдль h. követ, nagykövet,
 képviselő.
 Пѣсдльникъ h. követ, képv-
 selő; nagykövet.
 Пѣсдльство s. követség.
 Посонячникъ (helianthus növ.)
 h. napraforgó, napvirág.
 Посохлый m. megszáradt, el-
 száradt.
 Посохнути k. i. kiszáradni,
 elszáradni, megszáradni.
 Поспадати k. i. leesni, lehul-
 lani.
 Посписати cs. összeírni, leírni.

Поспись h. összeírás, névsor, lajstrom.

Поспѣховати cs. elkészíteni, előkészíteni.

Поспѣшити k. i. sietni.

Поспѣшливый m. sietős.

Посрамити cs. megszégyeníteni, rápirítani.

Посрамление s. megszégyenítés.

Посреди i. közt, között; посреди насъ: közöttünk.

Посредникъ h. közvetítő.

Посредство s. eszköz.

Посредствовати k. i. közvetíteni, eszközül szolgálni.

Посредь i. között, közt.

Постава n. alak, állás, természet.

Поставити cs. odatenni, feltenni.

Поставляемый m. posztó —

Поставъ h. posztó.

Постановити cs. elrendelni, elhatározni, meghagyni.

Постановление s. rendelet, meghagyás.

Постарому i. régi módon.

Постарѣлый m. elvénült, elöcskásodott.

Постарѣти k. i. és — ся v. megöregedni, megvénülni.

Постелити cs. megvetni (az ágyat).

Тко якъ собѣ постеливъ,

Такъ буде и спати.

Közmondás.

(A ki hogy veti meg az ágyát, úgy fog aludni, vagy

magyarán: Ki mint vet, úgy arat).

Постель n. ágy, fekvőhely.

Постелька n. kis ágy, ágy.

Постепенно i. fokozatosan.

Постепенность n. fokozatosság.

Постепенный m. fokozatos, lépcsőzetes.

Постиганя s. elérés, meggyőzés, elbirás; felfogás.

Постигати cs. felfogni, győzni, elbirni, megérteni.

Постижение s. felfogás, belátás, megértés.

Постижимый m. felfogható, megérthető.

Постинати cs. levagdalni, levagdosni.

Постирати cs. letörölgetni.

Постити k. i. böjtölni; — ся v. böjtölni.

Постный m. böjtös.

Постоль h. boeskor.

Посторонный m. oldalt fekvő, mellékes.

Постояние s. állhatosság, tartósság, állandóság.

Постоянный m. állandó, tartós.

Постояти k. i. elállani, eltartani; постояти за кого: valakinek a pártját fogni.

Пострадание s. szenvedés, kiszenvedés.

Пострадатель h. vértanu.

Пострадати k. i. kiszenvedni.

Пострадность n. szenvedőlegesség.

- Пострадный m. szenvedő, tartozó.
- Пострадный глаголъ: szenvedő ige.
- Пострижение s. megnyírás.
- Постричи es. megnyírni; постричи за черця: barátinak felszentelni; постричи у катувы: katonának bevenni.
- Построение s. építés, felépítés.
- Построити es. felépíteni; — ся v. felépülni.
- Постругати es. megfaragni.
- Пострѣль h. összelőtt kalap.
- Пострѣляти es. meglődözni, összelőni.
- Постудити ся v. kissé meghűlni.
- Поступати k. i. eljárni, befolyни (jövedelem).
- Поступованя s. eljárás, bánásmód.
- Поступокъ h. eljárás, cselekedet, lépés.
- Постъ h. böjt, böjtölés.
- Постыдити es. megszégyeníteni.
- Постижати es. megszégyeníteni; — ся v. megszégyenülni.
- Постижение s. megszégyenítés.
- Постынути k. i. kihűlni.
- Постыги k. i. kihűlni, meghűlni.
- Посудити es. megítélni, meggondolni.
- Посуетити ся v. kissé fáradni, nyugtalankodni.
- Посукати es. lemorzsolni (kukoriczát); összetörni, összezuzni; — ся v. összezuzódni.
- Посунути es. betolni, továbbtolni.
- Посушити es. megszáritani, megaszalni; ся v. megszáradni.
- Посылати es. küldeni, küldözni.
- Посыпаня s. behintés, meghintés.
- Посыпати es. meghinteni, behinteni.
- Посѣдатель h. birtokos, földbirtokos.
- Посѣдати k. i. leülni, letelepedni; birni (földet).
- Посѣдѣлый m. megöszült, ősz.
- Посѣдѣти k. i. megöszülni.
- Посѣкати es. összeaprítani.
- Посѣменити es. bevetni.
- Посѣрѣти k. i. megsürkölни.
- Посѣтитель h. látogató.
- Посѣтити es. meglátogatni.
- Посѣчи es. összeaprítani, összesemetelni.
- Посѣятель h. vető, magvető.
- Посѣяти es. elvetni, bevetni.
- Посягати k. i. nyulни, elérни, terjedни.
- Посягнути k. i. nyulни valami után.
- Посямѣсть i. mostanáig.
- Потаенность n. titkolás, titok, rejtély.
- Потаенный m. titkos, eltitkolt, rejtett.
- Потанги es. eltitkolни, elrej-

- teni; — ся v. elrejtőzni, titkolódzni.
 Потакъ h. csüllő.
 Потачь h. csüllő (eszköz a szövésnél).
 Потвердити cs. megerősíteni, ismételni.
 Потвора n. torzulat, tozkép, szörnyeteg.
 Потемокъ h. sötétség, homályosság.
 Потелѣти k. i. melegedni, kezdeni melegedni.
 Потерѣти cs. szenvedni, kiállani, eltűnni.
 Потерти cs. elvégezni a tilolást, kendertörést; megdörögölni, bekenni (a bőrt a testen stb.).
 Потесати cs. kifaragni, lefaragni.
 Потечи k. i. elfolyni.
 Потирканя s. megtapintás, tapintás.
 Потиркати cs. megtapogatni, tapintani.
 Потискати cs. megszorongatni.
 Потихнути k. i. elhallgatni, elcsendesedni.
 Потихы i. lassan, csendesen.
 Поткнути ся v. megbotlani valamiben.
 Потлѣти k. i. pislogni, elhamvadni.
 Пѣтнѣй m. izzadt.
 Потоустѣти k. i. megvastagodni.
 Потѣкъ h. csermely, ér, patak.
- Потолковати cs. megmagyarázni, értelmezni.
 Потолочити cs. legázolni (füvet...).
- Потомнѣй m. utóbb következő, utód.
 Потомокъ h. utód, ivadék, sarjadék.
 Потомство s. ivadék.
 Потому i. azután, később.
 Потѣмъ i. utóbb, azután, később.
- Потона n. árvíz, vízözön.
 Потонити cs. befulladásni, elsülyeszteni; — ся v. befullni, elmerülni, elsülyedni.
 Потопление s. elsülyedés.
 Потѣннѣй m. árvízi, vízözöni.
 Потопитати cs. megtaposni.
 Потѣнь h. árvíz, vízözön.
 Потопровати cs. alkudni, alkudozni.
 Потопмосити cs. megrázni, megtépzni.
 Поточити cs. kiélesíteni, kifenni.
 Потѣчина n. patak; patak-melléke, érmelléke.
 Потѣчокъ h. erecske, kis patak.
 Потратити cs. elveszteni; — ся v. elveszni.
 Потрафити cs. eltalálni, rátalálni.
 Потреба n. használat, haszon; szükség, szükséglet.
 Потребитель h. szükségelő, fogyasztó.

- Потребляти cs. szükségelni, hiányát érezni.
 Потребность n. szükség, szükséglet.
 Потребный m. szükséges.
 Потребовати cs. követelni.
 Потребати es. eldöngetni, elvenni.
 Потрещати k. i. recsegni, ropogni.
 Потрошникъ h. szatócs, kiskereskedő.
 Потрошья n. apró-cseprő törekeny holmi, holmi, apróság, zsibáru.
 Потрудити ся v. fáradozni, munkálkodni.
 Потрасение s. megrázkódtatás, megrázás.
 Потрясти cs. megrázni, felrázni, megingatni; — ся v. megrázkódni.
 Потунити cs. lesütni (a szemet); eltompítani.
 Потъ h. izzadás, veriték.
 Потылица n. nyakszirt, tarkó; gerincz.
 Потѣбати k. i. elfolydogálni.
 Потѣный m. kissé szük.
 Потѣти k. i. izzadni.
 Потѣха n. gyönyör, vigság, öröm; kedv, vigasz.
 Потѣшити cs. megörvendeztetni, megvigasztalni; — ся v. megörülni, gyönyörködni, megvigasztalódni.
 Потюканецъ h. madár gomba.
- Потюкъ h. madár, jó madár (gunyosan: gazember).
 Потя (t. потята) s. madár.
 Потянути k. i. elhuzni, elczipelni; — ся v. elvonszolódni.
 Потягъ h. vonat.
 Потятко s. kis madár.
 Потячий (-ый) m. madár —
 Поугорѣти k. i. kiégni.
 Поузити cs. kissé szükre szabni, kissé szükre csinálni; — ся v. szükké lenni.
 Поукладовати cs. kirakosgatni.
 Поукласти cs. kirakni, kiépíteni.
 Поуладити cs. lassan kikészíteni; — ся v. lassan kikészülni.
 Поусадити cs. egymásután feltenni (szekérre).
 Поусажати cs. egymásután felrakosgatni (szekérre).
 Поустати k. i. felkelni.
 Поуходити k. i. kimenni; — cs. kijárni valamit.
 Поучати cs. tanítani, oktatni; — ся v. tanulni; okulni.
 Поучение s. tanulság.
 Поучительный m. oktató.
 Поучити cs. tanítani, oktani; — ся v. tanulni, okulni.
 Поушивати cs. kivarrogatni, kihimezni.
 Пофыркати k. i. elhullani, félrehullani, távol esni.
 Поханати cs. elkapkodni.

Похва n. tok, tartó, hüvely
(a kardnál).

Похвала n. dicséret, megdi-
csérés; dicsőség.

Похволение s. dicsérés.

Похвалити cs. megdicsérni,
magasztalni; — ся v. di-
csekedni.

Похвальный m. dicséretes, di-
csérő; похвальное письмо:
dicsérő irat.

Похваляти cs. dicsérni, ma-
gasztalni.

Похиити cs. lehajtani.

Похило s. lejtő, hajlás, csapás.

Похлабтати cs. megnyalni,
elpiszkolni.

Похмурити cs. összeránczolni
a homlokot; — ся v. elko-
morodni.

Поховати cs. eldugni, elrejte-
ni; eltemetni.

Походити k. i. összejárni;
megjárni, körül járni.

Походный m. hadjárat, tábori.

Походъ h. hadjárat; járat,
menet.

Похожий m. hasonló, hason-
latos.

Похонити cs. felfogni, meg-
érteni.

Похоронити cs. eltemetni.

Похоронный m. temetési.

Похоропъ h. eltakarítás, teme-
tés.

Походливый m. buja.

Походникъ h. bujálkodó, ké-
jenez.

Походъ n. bujaság.

Похотѣти cs. megkívánni.

Похребтина n. hátczimer, hát-
darab; orj (disznóé).

Похребтиця n. hátczimer, háti
oldal; orj (a sertésnél).

Похристиански i. keresztényi
módon.

Похристианскимъ i. keresztényi
módon, keresztényhez illően.

Похромѣти k. i. megsántulni.

Похрунка n. porcz, porczogó.

Похрункати cs. megropogtat-
ni, összeropogtatni (ételt).

Похудѣти k. i. megsoványodni.

Поцвѣсти k. i. virágzani, vi-
rítani.

Поциганьскы i. cigányosan,
czigány módra.

Подцаковати lásd: подскако-
вати.

Поцыгански i. cigányosan,
czigány módon.

Поцѣдити cs. megsűrni.

Поцѣловати cs. megsókolni;
— ся v. megsókolni egy-
mást, sókolózni.

Поцюловати cs. sókolni; —
ся v. megsókolni egymást,
sókolózni.

Почати cs. kezdeni; — ся v.
kezdődni.

Початие s. kezdet, kezdés, kez-
deményezés.

Початокъ h. kezdet; зъ по-
чатку: kezdetben, az elején.

Почеркати cs. befirkálni, be-
irkálni.

- Почернити es. befeketíteni.
 Почерпати es. meríteni.
 Почерствати k. i. megkeményedni, kiszáradni (kenyeről).
 Почесати es. megfésülni, kismítani (a szöszt); — ся v. megfésülködni.
 Почестовати es. megbecsülni, tisztelni, megemberelni; — ся v. megemberelni, megbecsülni magát.
 Почесъ n. tiszteletnyilvánítás, tisztelgés, tisztelet.
 Почетный m. tiszteletbeli, czimzetes.
 Почивало s. fekvőhely, nyugvóhely.
 Почивальный m. nyugvó, háló.
 Почивати k. i. nyugodni, pihenni.
 Починатель h. kezdő, megkezdő.
 Починати es. kezdeni; — ся v. kezdődni.
 Починити es. megcsinálni, megdolgozni.
 Починокъ h. kezdet.
 Починъ h. kezdet.
 Почислити es. összeszámítani.
 Почистити es. megtisztítani; — ся v. megtisztulni.
 Почитаня s. tisztelet, tisztelés.
 Почитати es. tisztelni, becsülni.
 Почити k. i. nyugodni.
 Почка n. vese.
 Почкати k. i. várni, megvárni, várakozni.
 Почморгомъ i. földön vonszolva.
 Почтенный m. tisztelt.
 Почто i. miért.
 Почувати es. hallani, meghallani, megérezni.
 Почудовати ся v. megcsodálni, megbámulni.
 Почути es. meghallani, megérezni.
 Почухати es. megvakarni, megkararni; — ся v. vakarózni, kaparózni.
 Пошептати k. i. suttogni.
 Помещение s. elmenetel, elvonulás.
 Пошивати es. megvarrogatni, megvarrni.
 Поширити es. szélesre szabni, kiszélesíteni.
 Пошнеть n. járvány, járványos betegség.
 Пошити es. megvarrni; befedni zsuppal a háztetőt.
 Пошкоровати es. megsajnálni, megszánni.
 Пошта n. pósta; — h. póstamester.
 Поштамейстеръ h. póstamester.
 Поштарь h. póstamester.
 Поштарня s. póstahelyiség, pósta.
 Пошукати es. megkeresni, keresni.
 Пошумѣти k. i. zogni, zajongni.
 Пошуркати es. megbozgatni, megszurdalni.
 Пощада n. kimélet, kegyelem.

- Пошадити cs. megkímélni, megbocsátani.
- Пошедровати cs. új esztendőkor üdvözölni a gazdát s házában rozstot hinteni.
- Пошениги cs. beoltani, oltani (gyümölcsfát).
- Пошпинати cs. megcsipkedni, megcsipni, megcsipdesni.
- Пошдамы t. eledel, étel (csufolódó értelemben); csemege.
- Пошдати cs. felemészteni, megenni; — ся v. marakodni, megenni egymást.
- Пошсти cs. megenni.
- Пошхати k. i. elmenni, elutazni.
- Пошва n. jelenés, jelenet, tünemény.
- Пошвити ся v. megjelenni.
- Пошзати cs. megkötni, megkötni.
- Пошсание s. övezés.
- Пошсати cs. övezni; — ся v. körül övezni magát.
- Пошснитель h. felvilágosító, magyarázó.
- Пошснительный m. felvilágosító, értelmező, magyarázó.
- Пошснити cs. felvilágosítani.
- Пошснѣти k. i. kiderülni, kitéisztulni.
- Пошсти cs. megenni.
- Пошсь h. öv.
- Пошти cs. felfogadni.
- Пра (összetételekben): ő, űk.
- Прабаба n. őszanya.
- Правда n. igazság, jog. Што правда, то ѱ не грѣхъ: az igazság nem bűn.
- Правдати ся v. perlekedni.
- Правдѣсть való, valóság.
- Правдивый m. igaz, valódi, igazságos.
- Правдолюбивый m. igazság-szerető.
- Праведникъ h. kegyes, jámbor férfi.
- Праведница n. kegyes, jámbor nő.
- Праведность n. igazságosság, jámborság, kegyesség.
- Преведный m. kegyes, jámbor, istenfélő.
- Правецъ i. egyenesen, őszintén, nyíltan.
- Правидло s. kormányrud.
- Правило s. szabály, szabályzat; тройное правило: hármas szabály.
- Правильность n. szabályszerűség, szabályosság, helyesség.
- Правильный m. szabályszerű, szabályos, rendes, helyes.
- Правитель h. igazgató.
- Правительство s. kormány.
- Правити cs. készíteni, kormányozni; — ся v. készíttetni, készülni, kormányoztatni.
- Правиль i. egyenesen, őszintén, nyíltan.
- Правилья n. jobbkéz, jobb.
- Правленя s. készítés; kormányzás.
- Правникъ h. súlyok.
- Правдѣсть n. igazlelkűség,

jámborság, becsületesség; törvényszerűség, jogszerűség.

Правуць h. másodunoka.

Правый m. jogos, igazságos, törvényes, becsületes.

Право i. jobbra.

Право s. jog, törvény, igazság; per, pör; завдати на право: perbe fogni, berepelni; право дѣдства: örökösödési jog; право до смерти живаия, право доживотное: élethossziglan tartó használati jog; учачий ся право: joghallgató, jogász.

Правоважный m. érvényes jogu, jogérvényes.

Правовѣдство s. jogtudomány.

Праводавство s. törvényhozás.

Правознатство s. jogtudomány.

Правомудрость n. isteni bölcsesség.

Правопись h. helyesírás.

Правопись n. helyesírás.

Правописьмо n. helyesírás.

Православие s. igazhitűség, orthodoxia.

Православный m. igazvallásu, igazhivű, görög-keleti vallásu, orthodox.

Правость n. egyenesség, őszinteség.

Правосудный m. igazságszolgáltatási.

Правосудство s. igazságszolgáltatás.

Правосудъ h. igazságszolgáltatás.

Правота n. egyenesség, őszinteség.

Правотарь h. ügyvéd.

Правотити cs. perelni; — ся v. perlekedni.

Правотцѣський m. ősapai, ősi.

Правый m. jobb, jobboldali.

Прага n. Prága.

Прагматическа санкция: pragmatika szánkezió, alaptörvény, örökösödési törvény.

Прагъ h. küszöb.

Прадѣдность n. ősiség.

Прадѣдо h. ősapa, űk.

Прадѣдовський (-ый) m. ősapai, ősi.

Прадѣдський (-ый) m. ősapai, ősi.

Прадѣдъ h. ősapa, ő.

Праздественный m. ünnepi, ünnepeles.

Празденство s. ünneper, ünnepeley.

Празднество s. ünneper, ünnepeley.

Праздникъ h. ünneper, nagy ünneper.

Празникъ h. ünneper, nagy ünneper.

Празничный m. ünnepi, ünnepeley.

Празный m. üres, unalmas.

Праиникъ h. súlyok.

Практика n. gyakorlat, ügyesség.

- Практиковати k. i. gyakor-
 koskodni, praktizálni.
 Практичный m. gyakorlati
 praktikus.
 Праматерь n. őszanya, törzs-
 anya.
 Прамати n. őszanya, törzsanya.
 Прапа s. súlykolás.
 Праотець h. ősapa, űk, törzs-
 atya.
 Прародитель h. ősapa.
 Прародичѣ t. ősszűlők.
 Праса n. sajtó.
 Пракнути k. i. csattanni.
 Пракъ h. csattogás.
 Праслиа n. rokka.
 Прати (перу) cs. súlykolni;
 lábбал tapodni, tiporni;
 смертью смерть поправъ:
 halálával letiporta a halált.
 Праховый m. poros, pornemű.
 Прахъ h. por, hamu.
 Праца n. munka, dolog.
 Працовати cs. dolgozni, mun-
 kálkodni.
 Працѣвность n. munkásság.
 Працѣвный m. dolgos, munkás.
 Працовати cs. munkálkodni,
 dolgozni.
 Працѣвитый m. dolgos, mun-
 kás.
 Прачка n. mosóné.
 Прачоловѣкъ k. őseember.
 Праштити cs. porozni, port
 verni; — ся v. porzani.
 Праязыкъ h. ősnyelv.
 Пре (=пере): át, keresztül;
 fő, legfőbb; leg-, nagyon.

- Преблагий (-ый) m. legjobb.
 Преблаженный m. legboldo-
 gabb.
 Пребываия s. tartózkodás.
 Пребыватель h. lakó, lakos.
 Пребывати k. i. lakni, tartóz-
 kodni.
 Пребыти (пребуду) k. i. ellen-
 ni, eltölteni, átélni; не пре-
 буде до рана: nem éri meg
 a reggelt, meghal reggelig.
 Преважный m. nagyon súlyos.
 Превелебный m. főtisztelendő,
 nagy tiszteletű.
 Превеселый m. nagyon víg.
 Превозмочи cs. legyőzni.
 Превозносение s. felmagasz-
 talás.
 Превознести cs. magasztalni,
 dicsőíteni; — ся v. magasz-
 tatni.
 Превозносите cs. magasztalni,
 dicsőíteni.
 Превосходити cs. felűlmulni,
 tulszárnyalni.
 Превосходительный m. kegyel-
 mes, nagyméltóságú.
 Превосходный m. kitűnő, nagy-
 szerű.
 Превыспренный m. legmaga-
 sabb, legnagyobb.
 Превоспренія: égbolt, ég-
 boltozat.
 Превоспренность n. fenség.
 Превѣса n. súly, tulsúly.
 Превѣчность n. örökkévalóság.
 Превѣчный m. örökkévaló,
 kezdet és végnélküli.

- Прегибати cs. térdet hajtani.
 Преграда n. akadály, gát.
 Преградити cs. akadályozni, gátolni.
 Предаваня s. átadás, kézbesítés; árulás, eladás.
 Предавати cs. adni, eladni, árulni; — ся v. nekiadni magát valaminek.
 Предание s. hagyomány.
 Преданность n. odaadás, készség, hódolat.
 Преданный m. készséges, hódoló, odaadó.
 Предатель h. áruló, eladó.
 Предательство s. árulás.
 Предати cs. eladni, elárulni; — ся v. átadatni, eladatni, elárultatni.
 Предваровательный m. megelőző, előkészítő.
 Предваровати cs. előre figyelemzetetni, megelőzni; előkészíteni.
 Предвидѣти cs. előrelátni.
 Предводитель h. vezető, vezér.
 Предводити cs. vezetni.
 Предвѣдѣти cs. előre tudni.
 Предвѣстити cs. megjósolni, előre megmondani, megjövendölni.
 Предвѣстникъ h. előkövet, hírnök.
 Предвѣчность n. örökkévalóság.
 Предвѣчный m. örök, öröktől való.
- Предвѣщати cs. jósolni, jövendölni.
 Преди i. elől, előre.
 Предирати cs. széttépni, szétszakítani.
 Предисловие s. előszó.
 Предки t. ősök, ősatyák.
 Предклада n. javaslat, indítvány.
 Предкладати cs. ajánlani, javasolni, indítványozni.
 Предлогъ h. ok, alap.
 Предложение s. ajánlat.
 Предложити cs. ajánlani, indítványozni; életenni.
 Предложка n. előjáró (nyelvtanban).
 Предложный m. előjárós; предложный падежъ: előjárós eset.
 Предметъ h. tárgy.
 Предназначити cs. előjegyezni, előre kijelölni.
 Преднарицати cs. előre megnevezni.
 Предначальникъ h. előjáró, főnök.
 Предный m. elől levő.
 Предо e. előtt, elé.
 Предображати cs. képzelni.
 Предображение s. képzet.
 Предобрый m. igen jó, szerfelett jó.
 Предокъ h. eleje valaminek; на предку: elől, az elején.
 Предопредѣление s. isteni előrendelés, predesztináció.

- Предохранити cs. megőrizni, megvédeni.
 Предписаня s. előírás, előirat, rendszabály.
 Предписать cs. előírni, rendelni.
 Предписка n. rendelet, előirat, recepte.
 Предпослати cs. előrekülden.
 Предпоследный m. utolsóelőtti.
 Предпочитати cs. előbbre tenni, többre becsülni.
 Предпразденство cs. az ünnep előestéjének megünneplése.
 Предпразднство s. előre való ünneplés, az ünnepet megelőző esténk megünneplése.
 Предразсудокъ h. előítélet.
 Предрати cs. átszakítani, szétszakítani.
 Предрекати cs. előremondani, jósolni.
 Предсказати cs. előre megmondani, előre megjósolni.
 Предсмертный m. halál előtti.
 Представати k. i. előállani, megjelenni.
 Представитель h. képviselő, meghatalmazott.
 Представительство s. képviselet, alkotmány.
 Представити cs. elgondolni, előállítani.
 Представляя s. előadás, képzet, gondolat.
 Представляти cs. előállítani, előadni.
 Предстатель h. képviselő, pártfogó, védő.
 Предстати k. i. előállani, megjelenni.
 Предстоятель h. előjáró, főnök.
 Предстояти k. i. ellenállani.
 Предсѣдатель h. elnök, előlülő.
 Предсѣдникъ h. elnök.
 Предсѣдничество s. elnökség.
 Предсѣдательствовати k. i. elnökölni.
 Предтеча h. előhírnök.
 Предугадати cs. előre kitalálni.
 Предугадливый m. előzékeny.
 Предуготовити cs. előkészíteni.
 Предупередити cs. megelőzni, tudósítani.
 Предускорити cs. siettetni.
 Предусмотрити cs. előre látni.
 Предусмотрѣние s. belátás, elmésség.
 Предчасный m. időelőtti, korai.
 Предчувство s. előérzet.
 Предчувствовати cs. előre érezni, előérezni.
 Предшественникъ h. előmenő.
 Предшествовати k. i. előlmenni, megelőzni.
 Предъ e. előtt, elé.
 Предъявити cs. előmutatni.
 Предѣлъ h. határ, kiterjedés.
 Преемникъ h. utód.
 Преестественный m. természetfölötti, rendkívüli.
 Прежде i, előbb, az előtt; — e. előtt.

- Прөждный m. előbbi, előbbeni.
 Прөжрый m. előbbi, előbbeni.
 Прөзидентъ h. elnök.
 Прөзираыа s. megvetés, lenézés.
 Прөзирати cs. megvetni, lenézni.
 Прөзршине s. megvetés.
 Прөзршый m. igen nagy.
 Прөимшине s. kiváltság, előny; előjog.
 Прөисповнити cs. teletölteni, megtölteni.
 Прөисподный m. feneketlen.
 Прөйскурантъ h. árjegyzék.
 Прөйти k. i. átmenni.
 Прөка n. ellenállás.
 Прөки e. ellen.
 Прөкладати cs. fordítani.
 Прөкласти cs. áttenni, áthelyezni; fordítani.
 Прөклонити cs. meghajtani (térdet), térdelni.
 Прөклонность n. hajlandóság; hajlott kor.
 Прөклоняти cs. meghajtani.
 Прөкоршчивый m. ellenkező, ellenmondó.
 Прөкоршчити k. i. ellenkezni, ellenmondó.
 Прөкосражение s. küzdelem, csata.
 Прөкраса n. szépség.
 Прөкрасный m. nagyon szép, gyönyörű, bájos, bájoló.
 Прөкратити cs. megszüntetni, beszüntetni.
 Прөкрестити ся keresztet vetni magára.
- Прөлетети k. i. átrepülni.
 Прөложение s. áttevés, átváltozás; прөложение хлөба: a kenyér átváltozása.
 Прөломити cs. eltörni, áttörni.
 Прөлукавый m. nagyon ravasz.
 Прөльстити cs. lebilineselni, elbájolni.
 Прөльщати ся v. beleszeretni valakibe, elesábíttatni.
 Прөлюбодшй h. házasságtörő.
 Прөлюбодшяти k. i. házasságtörést elkövetni.
 Прөлюбы t. házasságtörés.
 Прөмилюсерный m. nagyon irgalmas, nagyon könyörületes.
 Прөмия n. jutalom.
 Прөмовчати k. i. agyonhallgatni.
 Прөмудрость n. bölcsesség.
 Прөмудрый m. nagyon böles.
 Прөобразати ся v. átalakulni, átváltozni.
 Прөобразование s. új színe változása.
 Прөобразатель h. újjászervező, átalakító.
 Прөобразити cs. átváltoztatni; — ся v. átalakulni.
 Прөобразования s. átalakítás, újjászervezés.
 Прөодержати cs. bevenni, meghódítani.
 Прөосвященный m. főtiszteendő.
 Прөпаратъ h. praeparatum, készítmény.

- Препинати es. akadályozni.
 Препирати es. vitatni; — ся
 v. vitatkozni.
 Преподаваня s. előadás, tanítás.
 Преподаватель h. előadó, tanító.
 Преподавати es. előadni.
 Преподобие s. (mint ezim) tisztelendő.
 Преподобный m. jámbor, kegyes.
 Преполовление s. közép; a husvét utáni negyedik hét szerdája.
 Препочити k. i. nyugodni, pihenni.
 Препоясая s. körülövezés.
 Препоясати es. körülövezni.
 Препоясь h. öv.
 Препровадити es. elkísérni, elvezetni; eltoloncozozni.
 Препрославити es. magasztalni.
 Препрославленный m. dicsőített, magasztalt.
 Препрый n. nagyon magasztalt, dicsőített.
 Препятие s. akadály.
 Препятствовати k. i. akadályozni, alkalmatlankodni.
 Прервати es. szétszakítani, megszakítani.
 Прерывати es. közbe vágni, szétszakítani.
 Пресвитерь h. presbiter, pap.
 Пресвятый m. legszentebb.
 Пресельникъ h. beköltözött, bevándorlott, idegen.
 Пресельничество s. bevándorlás.
 Преслѣдователь h. üldöző.
 Преслѣдовати es. üldözni.
 Пресмыканыя s. csuszás-mászás, kuszás.
 Пресмыкати ся v. csúszni, mászni.
 Престарѣлый m. nagyon öreg.
 Престолы t. oltárok (az angyalok harmadik fokozata).
 Престольный m. oltári.
 Престоль h. oltár.
 Престольникъ h. megyés püspökök.
 Преступити es. áthágni, átlépni; megsérteni (a törvényt).
 Преступление s. kihágás, áthágás, vétség, büntett.
 Преступникъ h. bűnös, gonosztevő.
 Преступный m. bűnös, gonosz.
 Пресущественный m. örökkévaló.
 Пресущный m. örökkévaló.
 Пресѣчи es. átvágni, szétvágni, elmetszeni.
 Претендентъ h. trónkövetelő, követelő.
 Претензия n. követelés, igény.
 Претерпѣти es. elszenvedni, átszenvedni.
 Превеличити es. nagyítani, tulozni.
 Премножити es. nagyon megsaporítani.
 Премный m. nagyon okos.

- Преусъвание s. haladás, előmenetel.
- Преусъвати k. i. előremenni, haladni.
- Префектъ h. prefektus, előjáró.
- Преходити k. i. átmenni, átkelni.
- Преходъ h. átmenet, átjárat.
- Прецо, прецънь, преця, преця k. mégis, mindazáltal, mindamellett.
- Пречестный m. szerfelett tisztelt, becsült.
- Пречистый m. nagyon tiszta, szeplőtlen.
- Прясти cs. helyettesíteni, bevenni.
- Прятникъ h. utód, örökös.
- При e. hoz, hez, höz, nál, nél; alatt, idejében; при нагодѣ: alkalom adtán.
- Прибавити cs. hozzáadni, hozzátoldani, függeszteni.
- Прибавка n. toldás, toldalék, függelék.
- Прибажити ся v. megkivánni, vágyakodni.
- Прибережный m. part melletti.
- Прибивая s. beverés, beszélés, leszegezés.
- Прибивати cs. leszegezni, leveregetni.
- Прибирати cs. felszerelni; felöltöztetni; — ся v. felöltözködni, kicsinosítani magát.
- Прибити cs. leszegezni, leverni, beverni.
- Приближати ся v. közeledni.
- Приблизительный m. megközelítő, hozzávető.
- Приблизити cs. közelíteni, közelebb hozni; — ся v. közeledni.
- Прибѣрный m. asztalteritékhez való.
- Прибѣрчивый m. rendszerető.
- Прибѣръ h. eszköz, felszerelés, ékszer.
- Прибѣчный mellékes.
- Прибраня s. felszerelés, felöltözködés.
- Прибрати cs. felszerelni, beruházni, felöltöztetni; — ся v. felöltözködni, felcizfrázni magát.
- Прибрежный m. partmelléki.
- Прибудинокъ h. épületszárny.
- Прибудовати cs. hozzáépíteni.
- Прибывати k. i. megérkezni.
- Прибыль n. nyereség, növekedés.
- Прибыти k. i. megérkezni.
- Прибытие s. megérkezés.
- Прибѣганя s. futás, menekülés.
- Прибѣгати k. i. gyakran menekülni, futni.
- Прибѣгнути k. i. hozzá szaladni, valakihez fordulni, menekülni; valamihez nyulni.
- Прибѣжище s. menedék, menedékhely, védelem, oltalom.

- Прибѣжность n. menedékhely, oltalom.
- Привадити cs. hozzákapcsolni, hozzáakasztani.
- Привалити cs. sokat hozni, erővel ide tolni.
- Приварити ся v. hozzá főni (az edény aljához).
- Приватный m. magán, nem hivatalos.
- Привезти cs. elhozni szekeren; — ся v. szekeren jönni.
- Приверечи cs. leborítani, letakarni.
- Привернути cs. beborítani, leborítani; fordítani valamivé.
- Приверженецъ h. hive, pártolója valakinek, párt ember.
- Привертѣти cs. befurni, furással megerősíteni.
- Привершити cs. megtetőzni, betetőzni; megtetézni.
- Привести cs. idevezetni, rendezni.
- Прививаня s. legöngyölítés, lekötés.
- Привати cs. lekötözni, beborítani.
- Привидѣ h. látomány, rémkép.
- Привидѣти ся v. látszani, tetszeni, rémleni; привидѣло ми ся: úgy tetszett, úgy rémlett nekem.
- Привилегия (-gi-) n. szabadság.
- Привислый m. lecsüngő.
- Привитати cs. üdvözölni, fogadni.
- Привити cs. lekötni, bekötni.
- Привлекати cs. elragadni, elbájoslni.
- Приводити cs. ide vezetni.
- Приводѣ h. példa; idézés (könyvből).
- Привозити cs. ide hozni (szekeren).
- Привозѣ h. behozatal.
- Приворожити cs. megbabonázni, megboszorkányozni.
- Привчити cs. megtanítani, hozzá szoktatni; — ся v. hozzá szokni, megszokni.
- Привыкати cs. lassankint megszokni.
- Привыклый m. megszokott.
- Привыкнути cs. megszokni.
- Привычка n. szokás, megszokás.
- Привѣтати cs. üdvözölni, elfogadni.
- Привѣтный m. udvarias, barátságos.
- Привѣшати cs. teleakgatni.
- Привязати cs. hozzákötni, megkötni.
- Пригадати cs. elgondolni, visszaemlékezni.
- Пригарь n. égett, pörkölt holmi, a pipa oldalára ülepedő égett dohány.
- Пригатити cs. meggátolni, gátat verni.
- Пригвоздити cs. odaszegezni.
- Пригладити cs. megsimítani, megfésülni.

Пригласити cs. felszólítani, magához szólítani, meghívni.

Пригласкати cs. megsimítani, magához édesíteni.

Пригнати cs. ide hajtani.

Пригнити k. i. kissé megrohadni.

Пригнути cs. kissé lehajtani.

Приговорити cs. elítélni.

Приговоръ h. ítélet, végzés.

Пригода n. haszon, szükség, alkalom, eset; буде ти у пригодѣ: hasznát veszed, rád fér.

Пригодити ся v. hasznát venni.

Пригорокъ h. hegyfok.

Пригорща n. marok, marék.

Пригорѣти k. i. kissé megégni.

Приготовити cs. előkészíteni, elkészíteni; — ся v. elkészülni.

Пригребсти cs. bekotorni, beásni.

Пригробный m. sír melletti.

Пригрызти cs. kissé megrágni.

Пригрѣвати cs. melengetni; — ся v. sütkérezni (a napon).

Пригрѣти cs. megmelegíteni; — ся v. megmelegedni.

Придаваня s. vádaskodás, árulkodás.

Придавати cs. feladni, elárulni, bevádolni; — ся v. vádaskodni, árulkodni.

Придавити cs. odafojtani, leszorítani.

Приданный m. adott, rendelt.

Приданя s. hozzáadás, hozzátoldás.

Придати cs. toldani, hozzáadni; feladni, bevádolni; — ся v. ráférni, hasznát venni. И на новый мѣхъ придать ся заплата: az új zsákra is ráfér a folt.

Придатность n. használhatóság, használat; alkalom.

Придатный m. alkalmas, használható.

Придатокъ h. toldás, toldalék, szerzék.

Придержати cs. tartogatni, megtartani; — ся v. tartózkodni valamitől, tartani magát.

Придерти ся v. valakibe belekötni.

Придорожный m. útszéli.

Придумати cs. elgondolni, kigondolni.

Придумчивый m. találó, találékony, leleményes.

Придурити cs. ide bolondítani, magához csalogatni.

Приемъ h. felvétel.

Прижати cs. kissé learatni.

Призбираня s. gyűjtés, megtakarítás.

Призборный m. takarékos, összegyűjtő.

Призборъ h. összegyűjtés, meggyűjtés; takarékoság.

Призбирати cs. összegyűjteni, meggyűjteni, megtakaríta-

- ni; — ся v. meggyülni, összegyülni.
- Призванный m. hívott, meghívott, hivatott.
- Призвания s. hívás, megvívás; hivatás.
- Призвати cs. hívni, meghívni, előhívni.
- Приземный m. földszinén fekvő, földön levő.
- Призираня s. nézegetés, felügyelet.
- Призирати cs. lenézni, körülnézni; — ся v. nézelődni, bámészkodni.
- Призма n. hasáb.
- Призмовый m. hasábos, hasábszerű.
- Признавати cs. elismerni; — ся v. beismerni, bevallani.
- Признакъ h. jel, jegy, ismerető jel.
- Признания s. elismerés, méltányolás.
- Признательный m. elismerő, méltányos.
- Признати cs. elismerni, beismerni.
- Приздоръ h. felügyelet.
- Призра n. rém, kísértet, manó.
- Призрачный m. kísértetes, rémes.
- Призрѣвати k. i. érní, megérní; gyógyulni (seb).
- Призывать cs. hívni, meghívni, segítségül hívni.
- Приименникъ h. előjáró, praepositio (nyelvtanban).
- Приказание, приказаня s. parancs, parancsolat, rendelet.
- Приказати cs. megparancsolni, megrendelni, meghagyni.
- Приказка n. beszélgetés, beszéd, mese.
- Приказовати cs. beszélgetni, mesélgetni.
- Приказующий способъ: parancsoló mód.
- Приказъ h. parancs, rendelet.
- Прикачати cs. idegurítani, idehengeríteni.
- Прикладаня s. rátevés, ráhelyezés, hozzátevés.
- Прикладати cs. rátenni, ráhelyezni.
- Прикладный m. példás, példászerű.
- Прикладъ h. példa; на прикладъ: például, példának okáért.
- Прикладовати cs. rátenni, ráhelyezni (huzamosan).
- Прикласти cs. rátenni, ráhelyezni (egyszer); befedni.
- Приклейти cs. hozzáragasztani, leenyvezni, ráenyvezni.
- Приклепати cs. leverni, lekalapálni.
- Прикликати cs. ideszólítani, meghíni.
- Приклонити cs. lehajtani, meghajtani.
- Прикованя s. lebilincselés, levasalás, leverés.
- Приковати cs. leszegezni, lebilincselni.

- Прикомандировати cs. ideren-
delni; idehelyezni (a kato-
naságnál).
- Прикõдчити cs. meghegyezni.
- Прикопати cs. elásni, felásni.
- Прикосити cs. lekaszálni.
- Прикосновение s. illetés, érin-
tés, érintkezés.
- Прикоснути ся v. érinteni,
érintkezni.
- Прикрасити cs. feldiszíteni,
felékesíteni.
- Прикрасити ся v. hozzálopóz-
kodni.
- Прикрашение s. díszítés, ékítés.
- Прикраяти cs. kiszabni, hozzá-
szabni.
- Прикрыти cs. befedni, beta-
karni, letakarni.
- Прикрѣпити cs. megerősíteni.
- Прикупя s. utánvásárlás.
- Прикусити cs. leharapni, meg-
harapni, beleharapni; при-
кусити языкъ: megharapni
nyelvet.
- Прилагательное имя: mellék-
név.
- Приладити cs. elkészíteni, elő-
készíteni, elrendezni; — ся
v. elkészülni.
- Прилаженье s. előkészület.
- Приласкати cs. simogatással
lecsendesíteni, megcziro-
gatni.
- Прилежный m. szorgalmas,
szorgos.
- Прилетѣти k. i. iderepülni.
- Прилипати k. i. ragadni, le-
ragadni.
- Прилипнути cs. hozzáragadni.
- Прилога s. melléklet.
- Приложити cs. hozzáadni, mel-
lékelni.
- Приложникъ h. melléknév.
- Приломити cs. letörni a hegyét.
- Прилудити cs. magához édes-
getni, csalogatni.
- Прилучити cs. hozzászoktatni
(malaczoт a nyájhoz).
- Прилѣжати k. i. (кy чoмy) szor-
galmaskodni.
- Прилѣжный m. szorgalmas.
- Прилѣзти k. i. idemászni.
- Прилѣпити cs. hozzáragasztani,
ráragasztani; — ся v. hoz-
záragadni, beleragadni.
- Прилѣпнути k. i. hozzáragadni.
- Прилѣпляти ся ráragadni, ra-
gaszkodni.
- Прилѣсный m. erdő mellett
fekvő.
- Примана n. édesgetés, csalo-
gátás.
- Приманити cs. elcsalni. édes-
getni, csábítani.
- Приманный m. csábító, csábos.
- Примастити cs. megkenni, rá-
kenni.
- Примерзлый m. felül megfa-
gyott.
- Примерзнути k. i. felül meg-
fagyni.
- Примести cs. beseperni, ráse-
perni.

- Приметати es. befedni, ráhányni.
 Примирение s. békéltetés, kibékítés.
 Примирити es. békéltetni, kibékíteni; — ся v. békülni.
 Примокнути k. i. felülről megázni.
 Приморозити k. i. dérrrel, fagygyal beköszönteni.
 Примочити es. kissé beáztatni.
 Примудровати es. kiokoskodni, kieszelni, kitalálni.
 Примусити es. rákényszeríteni, ráerőszakolni.
 Примерный m. példás, példányoszerű.
 Примеръ h. példa.
 Примѣсити es. letaposni.
 Примѣта n. megjegyzés, jegyzet; jegy, jel.
 Примѣтити es. megjegyyezni.
 Примѣтка n. takaró, lepel, borító.
 Принада n. inger, báj, kecs.
 Принадлежати k. i. tartozni valahova.
 Принадлежидость n. tulajdonítvány, hozzátétel.
 Приналежати k. i. tartozni valahova.
 Приналежидость n. hovátartozás, illetékesség.
 Приналежный m. tartozó, illetékes.
 Принести es. hozni, meghozni; — ся v. elhozni magát, eljönni (lovon); несе ся на кони: lovagol, lovon ül.
 Принимати es. elvenni, elfogadni, felvenni; — ся v. megfogamzani.
 Принимаць h. elfogadó.
 Приноситель h. hozó, ajándékozó.
 Приносити es. hozni, nyujtani, ajándékozni.
 Приндѣ h. ajándék, hozatal.
 Принудительный m. kényszerítő, kényszer —
 Принудити es. rákényszeríteni, ráerőszakolni.
 Принука n. ösztön.
 Принцеза n. hercegkisasszony.
 Принцезна n. hercegkisasszony.
 Принцеса n. hercegkisasszony.
 Принцизна n. hercegné, hercegasszony.
 Принца n. hercegasszony.
 Принць h. herceg.
 Приняти es. elfogadni, elvenni.
 Припадати k. i. leborulni, lerogyni.
 Припадокъ h. véletlen eset.
 Припасати ся v. derekára kötni (kötényt, szoknyát).
 Припасака n. kötő, kötény.
 Припекати es. idehozni, idevinni.
 Припепти es. feltámasztani; — ся v. támaszkodni.
 Привечи es. kissé megpirítani, megsütni; rásütni (bélyeget a marhára); megütni.

- Причина n. halogatás, késleltetés.
- Приписка n. rag (szuffix).
- Припинована s. ragozás.
- Припиновати cs. ragozni.
- Припирана s. támaszkodás, támasztás.
- Припирати cs. támasztani, támogatni; — ся v. támaszkodni; határos lenni. Моя земля припирать ся на Андрийовъ городъ: az én földem András kertjével határos.
- Приписати cs. felírni, felróni, tulajdonítani.
- Припись h. előírás, szabályzat.
- Приплавати cs. ideuszni.
- Приплата n. ráfizetés.
- Приплатити cs. ráfizetni, megtoldani.
- Приплодити cs. szaporítani.
- Приплывъ h. dagály.
- Приплътати cs. befonogatni.
- Приплювати es. leködni.
- Припнути cs. maga elé kötni, magára akasztani.
- Припняти cs. befogni, melléfogni, eléfogni.
- Приподнимати cs. felemelni, felszedni.
- Припоминати cs. emlékezetbe hozni, visszaemlékezni; megemlegetni.
- Припорука n. megbizás, küldetés.
- Припоручити cs. megbizni.
- Припочити k. i. kissé megpihenni.
- Приправа n. fűszer, hozzávaló.
- Приправити cs. megfűszerezni; jól megkészíteni.
- Припровадити cs. bekiséreni, elkiséreni.
- Припровождъ h. elhozás, bekisérens.
- Припросити cs. megkérni, bekérni; — ся v. bekérekedni.
- Припричи cs. melléfogni, hozzáfogni, befogni (ökröt).
- Припустити cs. leeresztani, lebocsátani.
- Припутникъ (plantago major növт). h. útifű.
- Припутный m. utszéli, ut mellett fekvő.
- Припучити cs. kifakasztani.
- Припущати cs. összeeresztani, leeresztani.
- Припъвати cs. énekelni, énekel kíséreni.
- Прирадъние s. buzgalom.
- Прирвати cs. letépni, eltépni, elszakítani; — ся v. leszakadni.
- Природъняти cs. összehasonlítani.
- Природа n. természet.
- Пророженный m. természeti, természetes.
- Прирослый m. ránőtt, hozzánőtt.
- Приростати k. i. gyarapodni.
- Прироснути k. i. hozzánöni,

Прирости k. i. hozzánőni, ránőni.

Приростокъ h. rag, ragaszték.

Прирость n. gyarapodás, szaporodás.

Прирѣзати cs. rövidebbre vágni; megrövidíteni; kimérni (lakatot az ajtóra), kimetszeni.

Прирѣчный м. folyó melletti.

Присватати cs. eljegyezni (leányt); magához édesgetni, magához vonni.

Присвойити cs. eltulajdonítani, elsajátítani.

Присельникъ h. bevándorlott, gyarmatos.

Прискакати k. i. ide ugrálni; idenyargalni.

Присловникъ h. határozó szó, igehatározó.

Прислово s. határozó szó, igekatározó.

Прислофанити cs. lenyomni, leteperni.

Прислуга n. szolgálat, kiszolgálás.

Прислужникъ h. szolga.

Прислуховати ся. v. hallgatódzni, figyelni.

Приснити ся. megálmodni, álomban megjelenni.

Присно i. öröktől való, örök.

Приснодѣва n. szent szüz.

Присномученикъ h. örökös vértanu.

Приснопамятный м. örök emlékü.

Приснославный м. örökké magasztalt.

Присносущный м. örökké való.

Присный м. örökös, öröktől való.

Приспѣховати cs. elkészíteni; elrendezni; felszerelni; — ся v. elkészülni, felszerelni magát.

Приставаня s. mellé állás.

Приставати k. i. mellé állani, ráállani; a nő családjához menni lakni.

Приставити cs. feltenni, mellétenni, hozzátenni; tüzhöz tenni (fazekat).

Приставка войска : hadjutalék.

Приставленя s. feltevés, mellétevés.

Пристайный м. tervhez illő.

Пристарѣлый м. öreg, megvénült.

Пристати k. i. a menyasszony családjába házasodni, a menyasszony házába menni lakni.

Пристачь, присташь h. oly férfi, a ki neje házában (neje szüleinél) lakik.

Пристигати k. i. érni, megérni. Тогда ягоды зѣбрати, коли пристугавуть: akkor szedd a szamóczát (földi epret), a mikor érik.

Пристиглый м. érett, megérett.

Пристигнути k. i. érni, megérni.

Пристоинность n. illendőség, illedelem.

- Пристойный m. illedelmes, illő; illetékes; не пристойно тобъ до церкви ступити: nem vagy illetékes, hogy a templomba belépj, nem szabad belépned a templomba.
 Пристрашный m. ijesztő, félelmes.
 Пристрѣтъ h. eset, találkozás, baj, véletlen.
 Приступити k. i. hozzálépni, közeledni; hozzáfogni.
 Присудити cs. megítélni.
 Присудокъ h. állítmány.
 Присунути cs. hozzátolni, melletolni, közelébb tolni.
 Присутство s. jelenlét.
 Присутствовати k. i. jelen lenni.
 Присущий m. jelen levő.
 Прислати cs. elküldeni, elszállítani.
 Присыпати cs. teletölteni, rá-tölteni, feltölteni.
 Приѣхати cs. ráülni.
 Приѣхати cs. levágni, elvágni.
 Присяга n. eskü.
 Присягана n. esküvés.
 Присягати k. i. esküdni.
 Притаенный m. titkos, elrejtett.
 Притворъ h. csarnok, pitvar.
 Притворятися v. tettetni magát.
 Притесати cs. kissé lefaragni.
 Притечи k. i. idefolyni.
 Прити cs. eljönni.
 Притинати cs. levagdosni.
 Притискати cs. megszorítani, szorítani.
- Притиснути cs. megszorítani.
 Притихнути k. i. elcsendesedni.
 Притихъ h. csend.
 Притичина n. akadály.
 Притомидость n. jelenlét.
 Притомный m. jelenlevő.
 Протоштати cs. letaposni, lehágni.
 Приточити cs. összeforrasztani, hozzáforrasztani.
 Притрафити cs. rajtakapni, rátalálni; — ся v. előjönni, találkozni, megესni.
 Притрафунокъ h. véletlen eset, véletlen.
 Притулити cs. megérinteni; — ся v. meghuzni magát valahol.
 Притулокъ h. menedékhely.
 Притча n. példabeszéd.
 Притѣснати cs. megszorítani, odaszorítani; — ся v. rászorulni.
 Притягнути cs. idehuzni, vonszolni; — ся v. idehuzni magát, idevánszorogni.
 Притягъ h. vonzódás, vonzás.
 Приучити cs. hozzászoktatni, idomítani, oktatni.
 Приука n. előkészítés, oktatás.
 Прихилити cs. lehajtani, lehajlítani; — ся v. lehajolni.
 Приходити k. i. eljönni, befolyni, bejönni; — ся szírajta a sor, ő a soros; meg kell... приходить ся умерти: meg kell halni.

- Приходный *m.* bevételi.
 Приходский *m.* plébániához tartozó, egyházközségi.
 Приходъ *h.* bevétel; egyházközség, plébánia, parokhia.
 Приходъ *n.* szeszély.
 Прицѣткати *cs.* lepisszegni, lecsitítani.
 Прицѣлити *cs.* megcélózni.
 Прицѣпити *cs.* lelánczolni.
 Причипити *cs.* becsipni, beszorítani.
 Причипнути *k. i.* leguggolni.
 Причаствовати *k. i.* részt venni, részesülni.
 Причастень *n.* egyházi ének (áldozás idején éneklik).
 Причастити *cs.* áldoztatni; — *ся v.* áldozni.
 Причастникъ *h.* áldozó férfi; részesülő, igenév, participium.
 Причастница *n.* áldozónő.
 Причаща *n.* áldozás.
 Причащати *cs.* áldoztatni; — *ся v.* áldozni.
 Причекати *cs.* kissé várni, bevárni.
 Причесати *cs.* megfésülni.
 Причетникъ *h.* papnövendék, klerikus.
 Причетъ *h.* papság, klerus.
 Причина *n.* ok; kovász feltevés; feltett kovász.
 Причинити *cs.* feltenni a kovászt; okozni valamit.
 Причинный *m.* okozó.
 Причиняти *cs.* feltenni a kovászt; okozni valamit.
 Причислити *cs.* hozzászámítani.
 Причта *n.* példabeszéd.
 Причувати *ся v.* úgy tetszeni, úgy rémleni.
 Причудити *ся v.* megcsodálni valakit.
 Причѣска *n.* hajfésülés, hajhordozás.
 Пришва *n.* lábfej.
 Пришедный (-мый) *m.* eljött, megjött.
 Пришелець *h.* idegen, jövevény, jött-ment.
 Пришити *cs.* hozzávarrni, odavarrni.
 Пришлецъ *h.* jövevény, jött-ment, bevándorlott.
 Пришноровати *cs.* megtakarítani.
 Прищурити *cs.* hunyorítani; fület hegyezni (lónál).
 Приѣздъ *h.* megérkezés, megjövés.
 Приѣхати *k. i.* eljönni, megjönni.
 Приязидеть *n.* kedvesség, kellem.
 Приязный *m.* kedves, kellemes.
 Приятель *h.* barát.
 Приятельский (-ый) *m.* baráti, barátságos.
 Приятельство *s.* barátság.
 Прияти *cs.* elfogadni, elvállalni; — *ся v.* megfogamzani.
 Про *e.* át, keresztül, részére,

nak, nek; ért, miatt; öszszetételekben: el, meg, be.

Проба n. próba, kísérlet.

Пробавляти cs. folytatni, tovább terjeszteni.

Пробаловати cs. próbálni.

Пробивати cs. átütni, átszűrni, keresztüldöfni; — ся v. átszűrni magát; keresztül fújni magát, kimenekülni (a tolongásból).

Пробирати cs. válogatni, kiválasztani; — ся v. áttörni magát valamin.

Пробити cs. átszurni, megszurni, kivívni; — ся v. átszurni magát, keresztül hatolni.

Проблема n. feladat, feladvány, problema.

Проблематичный m. kétes, bizonytalan.

Проблудити cs. egyideig bo-lyongni.

Пробный m. próbálni való, próba —

Пробованя s. próbálás, kísérlet.

Пробовати cs. próbálni, kísérteni.

Пробрати cs. kiválogatni, átszemelni; — ся v. kitisztulni (az ég).

Пробудити cs. felkölteni, felébreszteni; — ся v. felébredni.

Пробыти k. i. tartózkodni, lenni, tengődni.

Пробытокъ h. tartózkodás, lét; tengődés.

Пробѣгати k. i. futkosni, futkározni.

Пробѣгнути k. i. átfutni.

Провадити cs. kísérni, beki-sérni.

Проважати cs. kísérgetni.

Провалина n. földszakadás.

Провалити cs. betörni, bedönteni, áttörni; — ся v. bedölni, beszakadni.

Проваль h. szakadás, szakadék.

Проварити cs. nagyon megfőzni; — ся v. tulfőni.

Провба n. kísérlet, próba.

Провбаловати cs. próbálni, kísérteni.

Провбовати cs. próbálni, kísérteni.

Провести (-веду) cs. elvezetni; előmondani; проведи ми сестъ шоры: olvasd el nekem ezen sorokat, mond elő ezen sorokat.

Провидецъ h. próféta.

Провидѣние s. előrelátás, gondviselés.

Провиантъ h. élelmiszer.

Провизия n. élelmiszer.

Провизория n. ideiglenes állapot, átmenet.

Провизоръ h. igazgató, jószág-igazgató.

Провинция n. tartomány, vidék.

Провинциальный m. tartományi, vidéki.

Проводецъ h. vezető, vezér.

- Проводити es. vezetni, átvezetni, kíséreni, utat mutatni.
 Проводникъ h. utmutató, kalauz; vezető, vonatvezető; kolompós, hangadó.
 Проводный m. vezető.
 Проводъ h. vezetés, kíséret, kivitel; vezeték (sodronyból).
 Провозити es. elhordani, elszállítani.
 Провозный m. szállító, szállítási; проводный листъ: szállító levél.
 Провозъ h. szállítás, szállítmány.
 Проволока n. huza-vona, halogató, késedelem.
 Провоняти ся v. megbűdösödni, rothadni.
 Провѣваня s. fujdogálás.
 Провѣвати k. i. fujdogálni.
 Провѣдѣние s. belátás, gondoskodás, gondviselés.
 Провѣтрити es. kiszellőztetni; — ся v. kiszellőzni, szellőzni.
 Провѣщати es. előremondani, jósolni.
 Провѣяти es. kiszórni (magot).
 Прогадати es. eltalálni.
 Прогайновати es. eltékozolni, elpazarolni, elverni.
 Проганяти es. kergetni, űzni, hajtani.
 Прогладити es. megsimítani, kicsiszolni.
 Прогнаня s. elkergetés, elhajtás.
 Прогнати (прожену) es. elkergetni, elhajtani; elutasítani.
 Прогнѣвати es. megharagítani; — ся v. megharagudni.
 Проговорити es. kimondani, elbeszélgetni.
 Проговорка n. közmondás.
 Прогорѣлый m. keresztülégett, kiégett.
 II огорѣти k. i. keresztülégni, átégni.
 Программа (-gr-) n. programm.
 Прогрессивный (-gr-) m. haladó.
 Прогрессистъ (-gr-) h. haladó-párti ember, a haladás embere.
 Прогрессъ (-gr-) h. haladás.
 Прогрызти es. kirágni, átrágni.
 Продаваня s. árulás, eladás.
 Продавати es. árulni, eladni; elárulni; — ся v. eladni magát.
 Продавецъ h. árus, áruló férfi.
 Продавница n. árusnő, áruló asszony, kofa.
 Продажа n. eladás, árulás.
 Продажный m. eladó.
 Продати es. eladni, elárulni; — ся v. eladatni.
 Продерзый m. szemtelen, arczátlan.
 Продерти es. szétszakítani, átszakítani.
 Продирати es. szakgatni, tépni.
 Продовбати es. átvájni, kivájni.

Продовгий m. nagyon hosszú.
Продовжати es. folytatni; —
ся v. folytatódni.

Продовжительный m. tartós.
Продолобити es. kivésni, ki-
vájni.

Продувати es. keresztülfujni,
fujdogálni; fujni valamit;
hűteni.

Продуктъ h. termény.

Продумати es. elgondolkodni.

Продукъ h. szélkerék, szélelő-
lyuk.

Продѣль h. választék (a fejen).

Продѣравити es. kilyukasztá-
ni; — ся v. kilyukadni.

Проектировати es. tervezni.

Проектъ h. terv, javaslat.

Проживати k. i. élni, tengődni.

Прожирати es. elnyelni, fel-
falni.

Прожити k. i. megélni, elélni,
átélni.

Прожорливѡсть n. falánkság.

Прожорливый m. falánk.

Проза n. próza, kötetlen be-
széd.

Прозванище s. vezetéknev.

Прозвиско s. vezetéknev.

Прозвище s. vezetéknev.

Прозирати es. átnézni, keresz-
tűlnézni, átlátni.

Прозорливѡсть n. éleselműség.

Прозорливый m. éleselmű, be-
látó.

Прозорный n. átlátszó, át-
tetsző.

Прозоръ h. átnézés, áttekintés.

Прозрачнѡсть n. átlátszóság.
Прозрачный m. áttetsző, át-
látszó.

Прозывати es. csufolni.

Прозябати k. i. nőni, gyara-
podni, kikelni.

Прозяблый m. átfagyott, ke-
resztül fagyott.

Прозябнути k. i. átfázni.

Прозябсти k. i. átfázni, meg-
fázni.

Пропрати es. elveszteni, el-
játszani.

Проходити k. i. származni,
eredni.

Происхождение s. keletkezés,
eredet, származás.

Пройти k. i. keresztül menni,
átmenni; — ся v. kissé
járni, sétálni.

Прокаженный m. bélpoklos.

Проказа n. bélpoklosság.

Проказливый m. pajkos.

Прокимень h. közvetlenül az
apostol olvasása előtt éne-
keltetni szokott egyházi
ének.

Прокиснутъ k. i. tulsavanyod-
ni, megsavanyodni.

Проклинаня s. szítkozódás, át-
kozódás.

Проклинати es. átkozni; —
ся v. átkozódni.

Прокляти es. elátkozni.

Проклятство s. átok.

Проклятый m. átkozott; go-
nosz, elvetemült, vásott.

Проконати cs. átásni, keresztülésni.

Прокормити cs. életetni, elhasználni, megégetni.

Прокосити cs. elkaszálni, félrekaszálni.

Прокурити cs. kifüstölni, megfüstölni; — ся v. megfüstölődni, megkozmásodni.

Прокуроръ h. ügyész.

Прокусити cs. átharapni, kiharapni.

Пролазь h. nyílás, rés.

Проламати cs. betörni, beszakítani.

Пролетаръ h. proletár, lézenegő, állás nélküli ember.

Пролетѣти k. i. átrepülni.

Пролежати k. i. elfeküdni valameddig.

Проливати cs. kitölteni, kiönteni; — ся v. kiömleni, kilocscsanni.

Проливъ h. tengerszoros.

Пролѣтъ h. keresztültörés, kitörés.

Проломити cs. áttörni, keresztültörni, betörni; — ся v. betörni magától.

Пролубъ h. lék, nyílás a jegen.

Пролѣзти k. i. keresztülmászni.

Промежи e. közt, között.

Промежный m. közbenfekvő.

Промежутокъ h. közbenfekvő tér; közbeneső idő, időköz.

Промерзнути k. i. átfagyni.

Промести cs. elseperni.

Промѣнути cs. lenyelni, elnyelni.

Промокнути k. i. szétázni.

Промочити cs. szétáztatni.

Промочный m. itató; промочный папѣръ : itató papír.

Промывати cs. elmosogatni, elmosni.

Промыселъ h. ipar.

Промысловый m. ipari.

Промыслъ h. gondviselés.

Промыти cs. elmosni, szétmosni.

Промышляти k. i. gondolkodni, gondoskodni valamiről.

Промѣряти cs. kimérni.

Пронаречи cs. előre megnevezni, elkeresztelni.

Пронурити cs. bemártani, vízbe dugni; — ся v. bukfenczezni, bukfenczethányni.

Пробразъ h. minta, mintakép.

Проорати cs. elszántani.

Пропаданя s. elveszés, elpusztulás.

Пропадати k. i. veszendőbe menni, elveszni, pusztulni.

Пропаивати k. i. tuladni a vagonon, bevégezni az uraskodást.

Пропастикъ h. elveszett ember.

Пропасти k. i. elveszni, elpusztulni, eltűnni.

Пропастикъ h. elveszett ember.

- Пропасть n. veszedelem, veszély; örvény, mélység.
- Пропедевтика n. előkészítőtan, előismerettan, előiskola.
- Пропилити cs. keresztül fűrészelni, átfűrészelni.
- Пропиянати cs. keresztrefeszíteni, keresztetni.
- Пропитати cs. felnevelni, el-tartani.
- Пропити (продню) cs. elinni, beinni.
- Пропитый m. elivott, beivott.
- Пропияка h. részeges, korhely.
- Проплавати cs. átuszni, keresztül uszni.
- Проплакати k. i. sirni valamédig.
- Проплести cs. keresztülfonni.
- Проплѣгати cs. átfonogatni, befogni.
- Проповѣданя s. prédikálás, papolás.
- Проповѣдатель h. prédikátor, hitszónok, lelkész.
- Проповѣдати cs. prédikálni, hirdetni az Isten igéit, papolni.
- Проповѣдникъ h. prédikátor, hitszónok.
- Проповѣдничество s. prédikátorság.
- Проповѣдница n. az ur igéjének női hirdetője.
- Проповѣдный m. prédikáló —
- Проповѣдь n. prédikáció, egyházi beszéd.
- Прополоти cs. elgyomlálni, kigyomlálni.
- Пропороти cs. szétfejtani, széthasítani.
- Пропорциональностъ n. arányosság.
- Пропорциональный m. arányos, összhangzó.
- Пропорция n. arány, aránylat.
- Пропрясти cs. elfonni, fonni valamédig.
- Пропустити cs. áterezteni, átbocsátani, átengedni.
- Пропутовати k. i. beutazni, átutazni.
- Пропѣвати cs. énekelgetni, dudolgatni.
- Пропѣкати cs. kiszurni, kifurni (a pipaszárat tüzes dróttal).
- Пропѣлити cs. átfűrészelni, elfűrészelni.
- Продѣва n. szakadás, rés.
- Продѣвати cs. átszakítani, szét-szakítani, keresztülörtöni valamit; — ся v. szétszakadni, keresztülörtöni valami.
- Прорекати cs. előremondani, jósolni.
- Прорицание s. jóslás.
- Прорѣвнати cs. egyenlíteni, kisimítani.
- Пророковати cs. jövendőlni, jósolni.
- Пророкъ k. próféta, jós.
- Пророснути k. i. benőni; beszőrösödni.

Прорости k. i. benőni.
 Пророческий (-ый) m. prófétaí.
 Пророчество s. jóslás.
 Прорубати cs. átvágni, keresztülvágni.
 Прорыти cs. szétturni, kiturni, kiásni.
 Прорѣднати cs. gyéríteni.
 Прорѣзати cs. elvágni, szétvágni.
 Прорѣзь h. átmetszet, átvágás.
 Просватати cs. eljegyezni.
 Просвѣта n. felvilágosultság; műveltség, oktatás.
 Просвѣтатель h. nevelő, művelő, oktató.
 Просвѣтати cs. nevelni, oktatni, művelni.
 Просвѣтитель h. művelő, felvilágosító.
 Просвѣтительный m. felvilágosító, megvilágító, magyarázó.
 Просвѣтити cs. felvilágosítani, magyarázni, képezni, oktatni.
 Протвѣщати cs. képezni, nevelni; polgárosítani; — ся v. neveltetni, felvilágosodni.
 Просвѣщенный m. művelt, felvilágosodott, képzelt.
 Просидѣти k. i. elülni, üldögelni.
 Просимецъ h. deczember, karácsonyhava.
 Проситель h. kérő, kérelmező.
 Просительный m. kérő, kérelmező.

Просити cs. kérni, megkövetni; — ся v. kérezkedni.
 Проскомидия n. a misét megelőző szertartás, mely alatt a lelkész a szent kenyeret rendeltetése szerint osztja fel.
 Проскомтати k. i. egyideig váslani, egy ideig csiklandani.
 Проскребтати cs. elvakarni, levakarni.
 Проскура n. az áldozáshoz megkívántató kenyér, szent kenyér.
 Прославити cs. elhíresztelni, nagyon magasztalni; — ся v. híressé lenni, hirre tenni szert.
 Прослезити cs. valakit könnyekre fakasztani; — ся v. könnyezni.
 Прослѣдовати cs. üldözni.
 Прослѣдѣвикъ h. üldöző.
 Прослѣдити cs. kinyomozni, felkutatni.
 Прослѣдъ h. üldözés, nyomozás.
 Проснути ся v. felébredni álmából.
 Просо (setaria italica növt.) s. köles, kölesmuhar.
 Просоня n. félálom, szendergés.
 Просотарь h. kérő.
 Просохлый m. kissé száraz.
 Просохнути k. i. kissé megszáradni.

- Прѣспати k. i. elaludni valamедdig; — ся v. egyet aludni, kialudni magát.
- Проспектъ h. terv, előrajz.
- Проспѣваня s. boldogulás, siker; előmenetel.
- Проспѣвати k. i. boldogulni, előmenni.
- Проспѣвъ h. előmenetel, siker.
- Простаць h. pór, paraszt.
- Простацький (-ый) m. pórias, parasztos.
- Простачка n. pór, paraszt nő, paraszt asszony.
- Простачокъ h. paraszt, pór; átvitten: buta, esetlen.
- Простелити cs. elteríteni, leteríteni, aláteríteni.
- Простенький (-ый) m. nagyon egyenes.
- Простерти cs. kiterjeszteni, kinyújtani.
- Прости i. figyelemmel! (templomi felhívás a felállásra és figyelmezésre).
- Простирало s. takaró; szőnyeg.
- Простирания s. kiterjedés, terjedelem.
- Простирати cs. kiterjeszteni, kiszélesíteni; — ся v. terjedni, érni valamедdig.
- Просто i. egyenesen; стѣй просто: egyenesen állj! egyszerűen; прибирай ся просто: egyszerűen öltözködjél; egyenesen, őszintén; повѣжь просто: mondd meg őszintén.
- Простобѣдный m. jobboldali.
- Простодушность n. kedélyesség; nyiltlelkűség.
- Простодушный m. nyilt, őszinte; kedélyes.
- Простокутъ h. nyujtott szög, egyenes szög.
- Простопадный m. merőleges, függélyes.
- Простора n. köz, távol, távolság; terjedelem.
- Просторонь n. köz, távol, távolság; terjedelem.
- Простота n. egyenesség, síkság; egyszerűség, együgyűség.
- Простоумный * m. együgyű, buta.
- Простояти k. i. elállni valamедdig.
- Простерти cs. kiteríteni, kiterjeszteni; — ся v. kiterjedni, szétterjeszkedni; fordulni, élettelenül esni alá.
- Прострѣлити cs. keresztüllőni, átlőni; — ся v. átlőni, meglőni magát.
- Простуда n. meghülés.
- Простудити cs. meghűteni, lehűteni, kihűteni; — ся v. meghűlni, kihűlni.
- Простый m. egyszerű; egyenes; keresetlen, őszinte; paraszt, pór.
- Простыти k. i. kihűlni, meghűlni.
- Просфора lásd: проскура.
- Просыхати k. i. száradni.

Просьба n. kérés, folyamodvány.

Просѣдый m. kissé szürke, kissé ősz.

Просѣяти cs. átszítálni.

Просѣнка n. köles-föld, kölessel bevetett föld.

Просѣяный m. kölesből való, köles.

Проте i. azért, amiatt.

Протекторъ h. pártfogó.

Протеребити cs. kikaparni, keresztülturni.

Протерѣти k. i. eltörni, elszenvedni.

Протерти cs. szétkenni, szét-dörzsölni.

Протесати cs. elfaragni, megfaragni.

Протесня n. menet, körmenet, proceszsió.

Протестантка n. protestáns vallásu nő.

Протестантъ h. protestáns vallásu férfi.

Протестовати cs. tiltakozni, ellenezni.

Протестъ h. tiltakozás.

Протесъ h. oszlop, palánk-oszlop.

Протечи k. i. átfolyni.

Противень m. ellenkező, ellenző.

Противзаконный m. törvénytelen.

Противити ся v. ellenszegülni, ellenállani.

Противникъ h. ellenfél; ellenség.

Противно i. ellenben, ellenkezőleg.

Противность n. ellenkezés, ellentét.

Противный m. ellentétes, ellenkező.

Противовѣсь h. ellensúly.

Противолаголати k. i. ellenmondani.

Противодѣяти cs. ellene működni.

Противъ e. ellen, ellenében; körül, tájban, противъ новаго рока: újév körül, újév táján.

Протиснути cs. keresztülszorítani, átpréselni.

Проткати cs. kidugni, átfurni.

Проткнути cs. kidugni, megnyítni a viznek a nyílást.

Прото i. azért, amiatt; — összetételekben: fő —

Протовмачити cs. áttolmácsolni, megmagyarázni.

Протовчи cs. széttörni, eltörni.

Протоерей (протоіерей) h. főpap.

Протоколъ h. jegyzőkönyv.

Протоподъ h. főpap.

Протоптати cs. kilyukasztani (lábbal).

Протора n. veszteség, költség.

Проторгнути cs. elszakítani, szétszakítani; — ся v. elszakadni.

Прототипъ h. őstypus.

Протрясти cs. átrázni.

Протыкати cs. vájni, szurkálni.

- Протычка n. szurkáló, pipa-
vájó.
- Протыкати k. i. átfolyni, ke-
resztülfolyni.
- Протягнути es. áthuzni, át-
czipelni.
- Протязати es. kiterjeszteni; —
ся v. kiterjedni, terjedni.
- Профессия n. foglalkozás.
- Профессорство s. tanári pálya,
tanárság.
- Профессоръ, профессоръ h.
tanár.
- Профиль h. arczél, oldaél,
profil.
- Профосъ h. porkoláb.
- Проходити k. i. járni, kelni,
menni, keresztülfolyni; —
ся v. járkálni, sétálni.
- Проходище s. átjáró, átjárás.
- Проходъ h. átjáró, hágó, át-
járás.
- Процвѣлый m. kivirított, vi-
rágzó.
- Процвѣсти k. i. kivirulni, ki-
nyúlni.
- Процвѣтати k. i. virágzani,
virulni.
- Процедура n. eljárás, eljárási
mód.
- Процентъ h. százalék; kamat.
- Процесия n. körmenet, menet,
bucsujárás.
- Процессъ h. pör.
- Процѣдити es. átszűrni, meg-
szűrni.
- Процѣженный m. átszürt, meg-
szürt.
- Прочесати es. szétfésülni, meg-
fésülni.
- Прочистити es. eltisztítani
tisztítani.
- Прочитати es. elolvasni, átol-
vasni, felolvasni.
- Продъчъ i. távol.
- Продшлый m. elment, elmúlt.
- Проща n. feloldozás; bucsú,
bucsújárás.
- Прощальный m. bucsuztató.
- Прощание s. bucsúzás, bucsú.
- Прощеный m. elhalt, istenben
boldogult, néhai.
- Прохати k. i. átutazni, át-
menni.
- Проявити es. nyilvánítani,
mutatni; — ся v. nyilván-
nálni, nyilatkozni.
- Пружина n. rugó.
- Пружистость n. rugalmasság.
- Пружистый m. rugalmas, ru-
ganyos.
- Пружити es. erőtetni, erőszá-
kolni.
- Пруссия n. Poroszország.
- Пруссы h. porosz.
- Прутикъ h. kis vessző.
- Путь h. vessző.
- Прѣгати es. befogni (a sze-
kére).
- Прѣмый izzadt.
- Прѣсный m. tiszta; édes (víz);
kovásztalan (kenyér).
- Прѣти k. i. izzadni.
- Пря n. vita, verseny; harc.
- Прядиво s. szösz.
- Прядка n. fonóasszony.

- Пряжа n. fonal, fonott szálak.
 Пряжка n. csat.
 Прялица n. rokka.
 Прямый m. egyenes.
 Пряслица n. rokka.
 Прясти cs. fonni.
 Прятаня s. elrejtés, eltakarítás.
 Прятати (прячу) cs. rejteni, dugni; temetni; — ся v. bujdosni, bujkálni.
 Пряха n. fonóasszony.
 Прячи cs. befogni (a szekérbe).
 Псалмонисецъ h. zsoltárköltő.
 Псаломъ h. zsoltár; a templomi szláv ψ betű neve.
 Псалтирь n. zsoltáros könyv.
 Псалтыря n. zsoltáros könyv.
 Псалтырь n. zsoltáros könyv.
 Псарня n. eből, kutyaól.
 Псикъ h. kis kutya.
 Псица n. dög; mihaszna, gazember; kutyahús.
 Псица n. kutyaőr.
 Псиско h. nagy kutya.
 Псити ся v. kutyázkodni; elromlani.
 Психический m. lelki.
 Психологический (-gi-) m. lélektan.
 Психология (-gi-) n. lélektan.
 Псище h. nagy kutya.
 Псованя s. szidás, korholás, feddés.
 Псовати cs. szidni, korholni, feddni.
 Псота n. kellemetlenség, baj.
 Псрухъ (trutta fario állt.) h. pisztráng.
- Псути cs. rontani, rombolni; — ся v. romolni.
 Псѣти k. i. büzlени (eb módra).
 Псюкъ h. kis kutya.
 Пся s. kis kutya, kutyácska.
 Псятко s. kis kutya, kutyácska.
 Птаха n. nősténymadár.
 Птахъ h. himmadár.
 Пташий (-ый) m. madár —
 Пташокъ h. madár.
 Птачокъ h. madár.
 Птицеятеъ h. madarász.
 Птиця n. madár.
 Птичачий (-ый) m. madár —
 Птичка n. madárka, kis madár.
 Публика n. közönség; nyilvánosság.
 Публичность n. nyilvánosság.
 Публичный m. nyilvános, közöbirű.
 Пуголовокъ h. békaporonty.
 Пудель h. pudli, uszkár.
 Пудити cs. ijesztени, rémíteni; — ся v. ijedni.
 Пудбѣль (tussilago farfar növт.) h. lókörmű szattyu.
 Пудбѣвати cs. behabarni, berántани (ételt); felverни a sámfára; megütnи (lábát); beékelни; — ся v. behabartatни; felveretни a sámfára; megütnи a lábát; beékelтетни.
 Пудбѣвка n. habarék, rántás.
 Пудбѣрати cs. fölszedни, gyűjтени.
 Пудбити cs. aláütни, felütни.

- felverni, beékelni; behabarni.
- Пудбитякъ h. bélelt női bekecs.
- Пудбѣй h. beékelés, felverés, sámfázás; béllés.
- Пудбѣйникъ h. alulesaró kerék (a vízi malomnál).
- Пудбородокъ h. áll, állkapocs.
- Пудбѣгнути k. i. aláfutni.
- Пудвалина n. átalgerenda, fenékgerenda.
- Пудвалити cs. aládönteni, ledönteni.
- Пудверечи cs. alávetni; kitenni; пудверечи дѣтину: alávetni a gyermeket, kitenni a gyermeket.
- Пудвласный m. alárendelt, függő, alattvaló.
- Пудвязати cs. felkötni, feltűrni (ruhát); — ся v. felgyürközni.
- Пудгейкати cs. felbátorítani, felbiztatni.
- Пудгнати k. i. megrothadni az alján.
- Пудговорити cs. rábeszélni, felbiztatni.
- Пудголити cs. felemelni a szoknyát, megmezteleníteni; — ся v. felemelni a saját szoknyáját, magát megmezteleníteni; felgyürközni.
- Пудгорье s. hegyalja, emelkedés, lejtőség.
- Пудгоря s. hegyalja, lejtőség.
- Пудгорянинъ h. hegyaljai férfi.
- Пудгорянка n. hegyaljai nő.
- Пудгорѣти k. i. megégni az alján, alul megégni.
- Пудготовительный m. előkészítő.
- Пудготовити cs. előkészíteni; — ся v. előkészülni.
- Пудготовлѣня s. előkészület, előkészülés.
- Пудгребсти cs. alákaparni, alákotorni, alátolni.
- Пудданецъ h. alattvaló.
- Пудданникъ h. alattvaló.
- Пудданный m. alattvaló, alárendelt.
- Пуддати cs. feladni; aláadni, alárendelni.
- Пуддержати cs. támogatni, segíteni.
- Пуддути cs. felfujni, aláfujni.
- Пудземный m. földalatti.
- Пудзимный m. télalávaló, késő őszi.
- Пудкасати ся v. felgyürközni, felemelkedni.
- Пудкачати cs. aláhengeríteni, elgurítani valameddig; — ся v. elgurulni.
- Пудкладка n. támasztófa, támasztó.
- Пудкладовати cs. alátámasztgatni, aláarakosgatni.
- Пудкласти cs. alátámasztani, aláhelyezni; — ся v. alátámasztatni.
- Пудкова n. patkó; пудкову прибити: patkolni, vasalni.
- Пудковка n. kis patkó.

- Пудко́жный m. bőr alatt levő, bőralatti.
- Пудко́льный m. térd alatt levő, térdalatti.
- Пудко́льно s. térdhajlás.
- Пудко́пая s. aláásás, aláaknázás.
- Пудко́пати cs. aláásni, aláaknázni.
- Пудко́пный m. aknához való.
- Пудко́рбный m. gyökér alatt levő.
- Пудко́сити cs. aláakaszálni; levágni.
- Пудкрасти ся v. odalopózkodni.
- Пудкры́льный m. szárny alatt levő.
- Пудкрѣпитель h. segítő, támogató, erősítő, segéd.
- Пудкрѣпители cs. megerősíteni, támogatni, megszilárdítani, bátorítani; — ся v. megerősödni, nekibátorodni.
- Пудкупити cs. felbérelni, megvásárolni.
- Пудлазити k. i. alámászni.
- Пудлегшити cs. megkönnyíteni, enyhíteni; — ся v. megkönnyebbülni, enyhülni.
- Пудлежати k. i. alávetve lenni, tartozni valaki alá, esni valami alá.
- Пудлетѣти k. i. felrepülni, felrepülni valameddig, neki- repülni.
- Пудлечи k. i. (дакого) valakinek a helyére feküdni,
- elfoglalni a más fekvő helyét.
- Пудлизати cs. megnyalni, kinyalni; — ся v. nyalakodni, nyalakodni, nyalni magát.
- Пудложити cs. alátenni, aláhelyezni.
- Пудложный m. hamisított, hamis, ál.
- Пудломити cs. megsántítani, úgy megütni, hogy megsántuljon; leverni a lábáról.
- Пудлѣгати k. i. másnak a helyére feküdni.
- Пудлѣсный m. erdőalatti.
- Пудлѣтати k. i. felrepülgetni.
- Пудля e. szerint, következtében.
- Пудлягнути k. i. másnak a fekvő helyét elfoglalni.
- Пудмерзнути k. i. kissé megfagyni.
- Пудметати cs. felvetni, felhányni; — ся v. felvetni magát, felugrani.
- Пудметовый m. alanyi.
- Пудметъ h. alany (a nyelv- tanban).
- Пудмова n. rábeszélés; bujtogatás, felbiztatás.
- Пудмовити cs. rábeszélni; felbiztatni, felbujtogatni; — ся v. rábeszélgetni.
- Пудмокнути k. i. aláázni.
- Пудмонастырьный m. kolostoralatti, klastromaljai.
- Пудмуровати cs. aláfalazni, az

- alapot kiéríteni, alapfalat huzni.
 Пудмърковати cs. meglesni.
 Пуднебенья s. szájpaplás.
 Пуднебесный m. égalatti, ég alatt levő.
 Пуднебный m. szájpapláson levő.
 Пуднести cs. alávinni, odavinni, felvinni; — ся v. felemelkedni.
 Пудниманя s. felemelés, emelés.
 Пуднимати cs. emelgetni, felemelni; — ся v. emelkedni, felemelkedni.
 Пудножный m. láb alá való, lábalatti.
 Пудножокъ h. zsámoly.
 Пудносити cs. odavinni, alávinni.
 Пудняти (пуднойму) cs. felemelni; на высоко пудняти: magas hangon kezdeni, magas hangon énekelni; — ся v. felemelkedni, felkelni.
 Пудоляти cs. feltölteni, hozzátölteni.
 Пудорвати cs. alászakítani, felrobbantani; aláásni; пудорвати собѣ здоровья: aláásni az egészségét; — ся v. alászakadni, felrobbanni.
 Пудпалити cs. felgyújtani, alágyújtani.
 Пудпалка n. lepény.
 Пудпасати ся v. felkötni a ruháját, felgyürközni, neki-gyürközni.
 Пудперти cs. feltámasztani, nekitámasztani, megtámasztani; — ся v. támaszkodni, könyökölni.
 Пудплити cs. aláfürészelni.
 Пудпираня s. támasztás, támogatás.
 Пудпиратель h. támasztó, támogató.
 Пудпирати cs. támasztgatni, támogatni; — ся v. támaszkodni, könyökölni.
 Пудписаня s. aláírás.
 Пудписатель h. aláíró.
 Пудписати cs. aláírni; helyeselni; — ся v. aláírni a nevét.
 Пудпись n. aláírás.
 Пудплечникъ h. az ingnek (ruhának) a váll alatt levő része; hónalj.
 Пудплѣтати cs. fonogatni, befonni.
 Пудповень h. a hold első negyede.
 Пудполковникъ h. alezredes.
 Пудправа n. fűszer.
 Пудправити cs. felcsinálni, felverni, felütni; fűszerezni.
 Пудрадити cs. felbízgatni, felbujtatni; rossz tanácsot adni.
 Пудрати (пудру) cs. összetépni, összeszakítani, összenyünni; — ся v. összetépődni, összeszakadni.
 Пудрости k. i. felnőni, meg-nőni.

Пудрубати es. alávágni.

Пудручный m. kézalatt levő, kézügybe eső; baloldalon álló ökör.

Пудривати es. felszakítani, felrobbantani.

Пудрыти es. aláturni, aláásni.

Пудрѣзана s. alávágás, alá-metszés.

Пудрѣзати es. alávágni, alá-metszeni; — ся v. alámet-szetni, alávágatni; пудрѣ-завъ ми ся переть: az újja-mon (a lábújj értendő) le-szakadt a felső bőr, tehát fáj, megvágódott az ujjam. Копь пудрѣзавъ ся: a ló összevágta a lábát (patkó-val, kövön...).

Пудсадити es. felemelni, fel-segíteni valahova.

Пудскакати k. i. ugrálni (tar-tósan).

Пудскаковати k. i. ugrándo-zni (huzamosan).

Пудскачати k. i. ugrani, fel-ugrani (egyszer).

Пудсобойне колесо: alulcsapó kerék a vízi malomnál.

Пудсохнути k. i. kiszáradni, alászáradni.

Пудставити es. alátenni, alá-helyezni.

Пудстелити es. aláteríteni, alá-vetni; almozni.

Пудстрычи es. alányírni, kö-rülnyírni.

Пудсудимый m. vádlott, alpe-res.

Пудсудный m. vizsgálat alatt álló.

Пудсыпати es. alátöltögetni, kitöltögetni; feltölteni (ut-czát, töltést).

Пудѣдати es. elfoglalni a más helyét, más helyére ülni.

Пудѣсти es. elfoglalni a más helyét, más helyére ülni.

Пудтечи k. i. aláfolyni.

Пудтягнути es. elhúzni, alá-buzni, alácipelni; — ся v. alámenni, alávoncsolni ma-gát.

Пудхватити es. felkapni, fel-emelni, felragadni; — ся v. felugrani, gyorsan felkelni.

Пудходити k. i. közeledni, nem messze lenni, járnai; érni, terjedni valameddig.

Пудчасный m. idejekorán levő, szükséges.

Пудчасъ i. idejekorán. jókor.

Пудчерькнути es. aláhuzni (az írást).

Пудчесати es. felfésülni.

Пудчинити es. alávetni, alá-rendelni; — ся v. alávetni magát, engedelmeskedni.

Пудчистити es. egy kissé meg-tisztítani.

Пудшити es. felvarrni.

Пудь e. alá, alatt; összetéte-lekben; fel, meg, felé. Lásd: пудь.

- Пужало s. ijesztő, rém; kísértet.
 Пужаня s. ijesztés, rémítés.
 Пужати cs. ijeszteni, rémíteni.
 Пуйдъ h. padlás.
 Пукавка n. bodzafa-puska.
 Пукалка n. bodzafa-puska.
 Пукати cs. csordítani, pattogtatni (ostorral); püfölni, verni, döngetni.
 Пукнути cs. megütni; csattanтани, pattantani; — k. i. csattanни, pattanni.
 Пуландзей h. fiu, kölyök, ripők.
 Пулька n. pulyka.
 Пульовокій (-ый) m. düledt szemű.
 Пулюокій (-ый) m. düledt szemű.
 Пульсь h. ütőér.
 Пунктировати cs. pontozni.
 Пунктъ h. pont.
 Пунтъ h. pont.
 Пуникъ h. krumpli, kolompér, burgonya (gyermeknyelven).
 Пупокъ h. köldök.
 Пупъ h. köldök.
 Пупъ, пѣпъ, пѣпъ h. pap, lelkész.
 Пусликъ h. pruszli, pruszlik.
 Пустара n. sivatag; pusztaság.
 Пустарникъ h. puszta, pusztaság.
 Пустити cs. elereszteni, elbocsátани, hagynи; — ся v. elereszкedни, engedни; пустити ся у путь: elutazни.
 Пустовати cs. pusztítani, rombolни.
 Пустосвятство s. vakbuzgóság.
 Пустосвятъ h. vakbuzgó.
 Пустота n. üresség, ür; pusztaság, hiábavalóság, haszontalanság.
 Пустошити cs. pusztítani, megsemmisíteni, rontани, rombolни; — ся v. pusztулни.
 Пустошный m. hasztalan, mihaszna.
 Пустый m. puszta, üres; hiú, hiábavaló.
 Пустыиникъ h. remete.
 Пустынство s. remeteség; remeteskedés.
 Пустыня n. puszta, pusztaság; sivatag.
 Пустѣти k. i. pusztулни, veszни, vadonná válnи.
 Путаня s. megkötés, bonyolítás, akadályozás.
 Путати cs. akadályozни, zavarnи, alkalmatlankodни; бékóба vernи, kipányvázни; megkötни a kereket; — ся v. bebonyolódни, akadozни.
 Путеводитель h. utmutató, kalauz.
 Путеводный m. vezető, utmutató.
 Путикъ h. ösvény, utacska.
 Путникъ h. utas, utazó; utkaparó.
 Путо s. békó.
 Путовати k. i. utazни.
 Путь n. ut, utazás.

- Пуфь h. puff, puffogás.
 Пухлина n. daganat.
 Пухло s. zuza.
 Пухлый m. dagadt, puffadt.
 Пухнути k. i. dagadni.
 Пучина n. örvény.
 Пучити cs. kifakasztani (daganatot, kelést).
 Пушка n. puska.
 Пушкаръ h. puskaműves.
 Пущаня s. lakomázás a böjtöt megelőző estén, utolsó far-sang.
 Пущати cs. eresztени, bocsátани, engedni; — ся v. ereszkedni, bocsátkozni.
 Пханя s. dugás, tömés.
 Пхати (пхаву) cs. dugni, tolni, tömni; — ся v. tolakodni.
 Пхнути (пхну) cs. tolni, lökni.
 Пчела n. méh.
 Пчола (apis mellifera állt.) n. méh.
 Пчолинокъ h. méhes.
 Пчёлка n. méhecske.
 Пчёлникъ h. méhes.
 Пчёлничество s. méhészet.
 Пчоляръ h. méhész.
 Пшикъ h. kis kutya.
 Пшика n. kutyabőr.
 Пшениця (triticum sativum növт.) n. buza.
 Пшеничный m. buzából való, buza —
 Пшенишный m. buzából való, buza —
 Пырей h. parajfü.
 Пысокъ h. száj (állatoknál).
- Пытаня s. tapogатás, tapintás; kérdés.
 Пытати cs. tapogatни, tapintани; kérdezни; — ся v. tapogатózни; kérdezősködни.
 Пытля n. pitle (a malomban).
 Пыха n. gög.
 Пышати ся v. büszкélkedни.
 Пышный m. parádés, csinosan öltözött; кényes; göгös, büszке.
 Пъвецъ h. éneklész, kántor.
 Пъвница n. hárfa.
 Пъвница, пъвница n. pinceze.
 Пъвческий (-ый) m. éneklész, kántori.
 Пъкница n. kolbász.
 Пъкный m. sütő; пъкное корыто: sütő teknő.
 Пъла n. fűrésз.
 Пъловати cs. fűrésзелни.
 Пъловина n. fűrésзpor.
 Пъна n. hab; пъну точити: habzани.
 Пънити cs. habot vernи; — ся v. habzани, tajtéкозни.
 Пъндзия n. nyugalomdíj; верés, eldöngetés.
 Пъние s. éneklés, ének.
 Пънязь h. kispénз, félкраj-цзár: pikkely (a halnál); pénз.
 Пънязь t. pénз.
 Пъря s. toll; a kukoricза cső héжа.
 Пъсенка n. dal.
 Пъски t. homokpusзта.
 Пъсковина n. homokos föld.

- Пѣсковый m. homokos.
 Пѣснивецъ h. daloló, dalmok.
 Пѣсникарь h. dalköltő.
 Пѣсникъ h. dalos könyv.
 Пѣсница n. zsoltár könyv.
 Пѣсничка n. dal, ének.
 Пѣсношѣвецъ h. zsoltárköltő.
 Пѣснь n. dal, ének.
 Пѣсня n. dal, ének.
 Пѣсокъ h. homok.
 Пѣстрѣговатый (-go-) m. szep-
 lős.
 Пѣстрѣгы (-g-) t. szeplő.
 Пѣстунница n. gyermekápoló
 nő, dajka.
 Пѣстунство s. gyermekápolás.
 Пѣстунъ h. gyermekápoló, ne-
 velő.
 Пѣтати cs. kérni, kérdezni; —
 ся v. kérdezősködni.
 Пѣтачь h. kérő.
 Пѣтель h. kakas; szita (a ga-
 rat alján).
 Пѣти k. i. énekelni, danolni.
 Пѣтие s. éneklés.
 Пѣтловати cs. pitlélni, finom-
 ra megörölni, átszítálni.
 Пѣтухъ h. kakas.
 Пѣтый m. énekelt, megénekelt.
 Пѣцкавка (sorex állt.) n. czicz-
 кány.
 Пѣцкати k. i. czinczogni.
 Пѣцконтти k. i. czinczogni.
 Пѣцкандый m. piczi, piczinyu.
 Пѣцкандый m. piczinyuke,
 piczi.
 Пѣцкандый m. piczike, pi-
 czinyuke.
- Пѣчь n. kemence.
 Пѣшакъ h. gyalogos; gyalog
 munkás; gyalog katona.
 Пѣшеходити k. i. gyalogolni.
 Пѣшникъ h. gyalogút, ösvény.
 Пѣшый m. gyalog, gyalogló.
 Пявка (hirudo állt.) n. nádály,
 рѣцза.
 Пядь n. arasz.
 Пялти cs. feszíteni, szorítani;
 k. i. csikarni (gyomorban).
 Пяница k. n. részeges, kor-
 hely.
 Пяństwo s. részegeskedés, kor-
 helység, részegség.
 Пяństwовати k. i. részegesked-
 ни, korhelykedni.
 Пяный m. részeg, becsipett.
 Пятукъ h. ököl.
 Пясть n. ököl.
 Пята n. boka.
 Пятеро sz. öten.
 Пятка n. ötös, öt forintos.
 Пятнадыцать sz. tizenöt.
 Пятнайцать sz. tizenöt.
 Пятнацятый m. tizenötödik.
 Пятнацять sz. tizenöt.
 Пятница n. péntek.
 Пятокъ h. péntек.
 Пятый sz. ötödик.
 Пять sz. öt; пять стовъ: öt-
 száz.
 Пятьдесятница n. pünkösd.
 Пятьдесятый sz. ötvenedik.
 Пятьдесятъ sz. ötven.
 Пятьдисять sz. ötven.
 Пѣвь sz. fél; пѣвтретя: har-
 madfél.

Пудъ h. padlás.
 Пудый m. rossz.
 Пудъ h. pap.
 Пурвати es. összeszakítani.
 Пути k. i. elmenni.

Az ide tartozó többi szavak *и*... alatt keresendők; сюда принадлежатъ иныя слова глѣдай иля словъ подъ *и*...

Р.

- Р, р: a rutén ábéczé tizenhatodik betűje; magyar megfelelője *r*.
- Раадашъ* h. ráadás.
 Раба n. szolgáló, szolgáló-
 ány.
 Рабинъ h. rabbi.
Рабловати es. rabolni, fosz-
 togatni.
 Рабовати es. rabolni, foszto-
 gatni.
 Работа n. munka, dolog.
 Работати es. dolgozni, mun-
 kálkodni.
 Работливый m. dolgos, mun-
 kás.
 Работникъ h. munkás.
 Рабство s. rabság, szolgaság.
 Рабунокъ h. rablás.
 Рабъ h. rab, rabszolga; szolgál.
 Рабыня n. rabnő, szolgáló.
 Равинъ h. rabbi.
 Равенство s. egyenlőség;
 egyenlet.
 Равень n. sík tér.
 Равина n. sík tér, rónaság.
- Равноангелский m. angyalhoz
 hasonló.
 Равноапостоль h. apostoli
 szent.
 Равноапостольский m. apos-
 toli, apostolhoz hasonló.
 Равность n. egyenlőség.
 Равнота n. egyenlőség.
 Равный m. egyenlő.
 Рада n. tanács; рады дати:
 tanácsolni, segíteni.
Радашъ h. ráadás.
 Ради e. ért, miatt, végett.
 Радитель h. tanácsadó; taná-
 csos.
 Радити es. tanácsolni, ajánla-
 ni; — ся v. tanácskozni;
 értekezni.
 Радникъ h. tanácsos; tanács-
 adó.
 Радный m. tanácsi, tanácsko-
 zási; радна комната: ta-
 nácsház, tanácsterem.
 Радованя s. örülés, örvendezés.
 Радовати es. örvendeztetni;
 — ся v. örvendezni, örülni.
 Радосный m. örvendetes.

- Радостный m. víg, örvendetes.
 Радость n. öröm, örvendezés;
 старость не радость: a vén-
 ség nem öröm; — lakoda-
 lom, lakzi.
 Радошь t. n. öröm, örvende-
 зés; vígság.
 Радуга n. szivárvány.
 Радужный m. szivárványszínű.
 Радь, -а, -о, m. kész, szeret;
 я радь робити=kész vagyok
 (szeretek) dolgozni; örül,
 örvend: дуже мь радь вась
 видѣти=nagyon örvendek,
 hogy önt láthatom.
 Раджати cs. szülni; készíteni,
 teremteni; — ся v. szület-
 ni, teremni, támadni.
 Раз... elválaszthatatlan ige-
 kötő (praepositio); jelenti
 a cselekvés bevégezését pl.
 раздѣлити: szétosztani, a
 szétosztást bevégezni; a
 tárgynak részeire bontását:
 разбити=szétverni.
 Разбивати cs. szétverni, szét-
 zuzni, széttörni; — ся v.
 szétverődni, széttörni ma-
 gától.
 Разбирати cs. részletezni,
 izekre szedni; — ся v. le-
 vetközni.
 Разбити cs. szétverni, szét-
 zuzni.
 Разбогатѣти k. i. meggazda-
 godni.
 Разбой h. rablás, betörés.
 Разбойникъ h. rabló.
 Разборъ h. elemzés (nyelv-
 tani), bírálat, taglalat.
 Разбѣрати k. i. szétfutkosni,
 szétszaladni.
 Разбѣгнуги k. i., — ся v.
 szétfutni, széjjelszaladni.
 Развалити cs. szétrombolni.
 Разварити cs. szétfőzni; — ся
 v. szétfőni.
 Разведение s. szétválasztás.
 Развезти cs. széthordani, szét-
 vinni (szekerem).
 Развеселити cs. megvidámíta-
 ni, jól kedvre hangolni; —
 ся v. felvidulni.
 Развести cs. szétválasztani,
 elválasztani.
 Развити cs. kibontani, kigön-
 gyölni, kifejleszteni; — ся
 v. kigöngyölődni; kifejlő-
 dni, kifejleni.
 Разводити cs. elválasztani,
 szétválasztani; szétvezetni;
 — ся v. elválni.
 Разводъ h. elválás.
 Развозити cs. széthordani (sze-
 kerem).
 Развѣръ h. kilincs.
 Развыкнути k. i. elszokni.
 Развѣвати k. i. fujdogálni; —
 ся v. fujdogálni.
 Развѣчати cs. elválasztani
 (házasfeleket).
 Развязати cs. kikötni, szét-
 dani, felbontani.
 Развязка n. kifejlődés, kife-
 lés, megoldás.

- Разгадати cs. kigondolni, gondolni, megfejteni.
- Разгатити cs. elrontani a gátot.
- Разгладити cs. szétsimítani, elsimítani.
- Разговористый m. beszédes, beszélni szerető.
- Разговорити cs. szétbeszélni, beszélgetni, társalogni; — ся v. elmélyedni a beszédbe, beszédessé lenni.
- Разговоръ h. beszélgetés, társalgás.
- Разгонити cs. szétkergetni.
- Разгородити cs. szétszedni a kerítést.
- Разгорѣти ся v. kezdeni jól égni.
- Разгорячити ся v. izzadni kezdeni, felhevülni.
- Разграбити cs. kifosztani.
- Разребсти cs. szétturni, szétkotorni.
- Разрысти cs. szétrágni.
- Разгуляти cs. felvidíteni, felüdíteni; — ся v. felüdülni.
- Раздаваня s. szétosztás.
- Раздавати cs. szétadogatni, szétosztogatni.
- Раздавити cs. szétnyomni.
- Раздати cs. szétadni, szétosztani.
- Раздвоити cs. szétosztani, kettéoszolni.
- раздивити ся v. elbámézkodni.
- Раздираня s. széttépés, szétszakgatás.
- Раздирати cs. széttépegetni; — ся v. széttépődni.
- Раздорожити ся v. megdrágulni.
- Раздоръ h. veszekedés, egyenetlenség.
- Раздробити cs. szétdarabolni, szétdördelni.
- Раздуваня s. szétfuvás.
- Раздувати cs. szétfujni, felfujni, éleszteni (tüzet).
- Раздумати cs. elgondolni, meggondolni, — ся v. elgondolkodni, elmélyedni.
- Раздумчивый m. sokáig gondolkodó, habozó.
- Раздумывати cs. elgondolni, meggondolni; — ся v. elgondolkodni, elmélázni.
- Раздути cs. szétfujni, felfujni, feléleszteni (a tüzet).
- Раздѣление s. osztályozás, szétosztás.
- Раздѣлимость n. oszthatóság.
- Раздѣлимый m. osztható.
- Раздѣлити cs. szétosztani; — ся v. szétoszolni.
- Раздѣльный m. osztásra rendelt; egyes, elvált, különálló.
- Раздѣляти cs. szétosztogatni, szétosztani; — ся v. szétoszolni.
- Разделѣти v. kizöldülni.
- Разити cs. verni, ölni.
- Разкиснути cs. megsavanyodni.
- Разламати cs. széttörni.

- Разлетѣти k. i. szétrepülni, szétszóródni.
- Разливаня s. kiöntés, öntözés.
- Разливати cs. öntözni, önteni, szétöntögetni; — ся v. kiömleni, ömölni.
- Разложить cs. szétrakni; — ся v. szétrakódni.
- Разломити cs. széttörni; — ся v. széttörödni.
- Разлука n. elválás, választás, különbség.
- Разлучати cs. széttörni; — ся v. széttörödni, eltörni.
- Разлучати cs. elválasztani, megkülönböztetni; — ся v. elválni, különbözni.
- Разлучити cs. elválasztani.
- Разлучный m. különböző.
- Разлѣзати k. i. szétmenni, szétmászkalni.
- Разлѣзти k. i. szétmászni; — ся v. szétmászni, szétmenni, szétmállani.
- Разлѣзити ся v. elrestülni.
- Разлѣзити cs. szétragasztani.
- Разлюбити cs. megszünni szeretni.
- Размазати cs. szétkenni; — ся v. szétkenyődni, szétmázolódni.
- Размахнути cs. szétlógatni, meglódítani; — ся v. meglódulni, neki indulni.
- Размахъ h. ingás, lódítás.
- Размашный m. lódító, lendítő.
- Размести cs. szétseperni.
- Разметати cs. szétszórni, szét-
- hányyni, szétvetni, szétdobni; — ся v. szétvetődni, szétszóródni.
- Размолоти cs. szétörölni; — ся v. megörölni, szétörölni.
- Размочити cs. szétáztatni; — ся v. szétázni.
- Размыкати cs. széthuzni, szétránczigálni.
- Размышление s. gondolkodás, meggondolás.
- Размышляти cs. gondolkodni.
- Размынити cs. felváltani, felcserélni, cserélni.
- Размѣрити cs. szétmérni, ki-mérni.
- Размѣрковати cs. belátni, meg-gondolni, észrevenni.
- Размѣръ h. mérték, mérv.
- Размѣряти cs. szétmérni, meg-mérni.
- Размѣсити cs. széttaposni, el-taposni.
- Размѣшати cs. szétzavarni.
- Размягчити cs. megpuhítani, meglágyítani; — ся v. meglágyulni, megpuhulni.
- Разнесение s. szétszórás.
- Разнести cs. szétvinni, széthordani; — ся v. széthuzódni, elszéledni.
- Разнимати cs. kinyítni, szétnyítni.
- Разновидный m. sokféle alaku.
- Разноименный m. különféle nevű.
- Разномысленный m. másképen

- ndolkodó, más vélemény-
n levő.
- народный m. más nép-
z tartozó.
- Разнообразный m. különböző
alaku, különféle.
- Разноплеменный m. különböző
néphez tartozó.
- Разнополий m. különböző
nemű.
- Разносити cs. széthordani,
szétvinni; — ся v. elterjedni.
- Разность n. különbség.
- Разнота n. különbség.
- Разноцветный m. különböző
szinű, különböző virágu.
- Разнствовать k. i. különbözni.
- Разный m. különféle, külön-
böző.
- Разоблачати cs. levetköztetni,
leleplezni.
- Разобрати cs. szétszedni.
- Разобирати cs. elválasztani,
elkülöníteni; — ся v. el-
válni.
- Разогнати cs. szétkergetni,
szétűzni.
- Разогрѣти cs. felmelegíteni,
megmelegíteni; — ся v.
melegedni.
- Разоляти cs. szétönteni; —
ся v. szétömleni.
- Разомъ i. egyuttal, egyszerre.
- Разопрѣти k. i. megizzadni.
- Разорати cs. szétszántani,
megszántani.
- Разорвати cs. szétszakítani;
— ся v. szétszakadni.
- Разорение s. szétrombolás,
elpusztítás.
- Разорити cs. elpusztítani, el-
rombolni, szétrombolni; —
ся v. tönkre jutni, elszegé-
nyedni.
- Разоружати cs. lefegyverezni.
- Разослати cs. szétküldeni.
- Разработати cs. kidolgozni,
megdolgozni.
- Разрубати cs. szétvágni, el-
vágni.
- Разрумянити ся v. elpirulni.
- Разрушати cs. megbolygatni,
elmozdítani a helyről, szét-
bontani.
- Разрушимый m. szétbontható,
szétrombolható.
- Разрушити cs. megbolygatni,
szétbontani.
- Разрывать cs. szétszakgatni.
- Разрывъ h. szakadás, szakítás.
- Разрѣзати cs. szétvágni.
- Разрѣшати cs. eldönteni, el-
találni, feloldani; — ся v.
megszabadulni.
- Разрѣшение s. feloldás, fel-
mentés.
- Разрѣшимый m. feloldható.
- Разсадити cs. szétültetni, el-
ültetni.
- Разхватати cs. szétkapkodni.
- Разсватати cs. felbontani az
eljegyést.
- Разсвѣтати k. i. nappalodni.
- Разсвѣтъ h. hajnalpir, hajnal
hasadása.
- Разселити cs. széttelepíteni.

- Разсердити es. megharagítani; — ся v. megharagudni.
- Разсказана s. elbeszélés, elbeszélgetés; parancsolás, meghagyás.
- Разсказати es. elbeszélni, elmesélni; parancsolni, elrendelni, meghagyni.
- Разсказъ h. elbeszélés, beszély; parancs, rendelet.
- Разслабление s. erőtlenség, gyengeség.
- Разслабляти es. elgyengíteni.
- Разслабнути k. i. elgyengülni.
- Разслабѣти k. i. elgyengülni.
- Разслезити es. könnyekre indítani; — ся v. könnyezni.
- Разслѣдити es. kinyomozni.
- Разсмотрительный m. óvatos, vigyázó.
- Разсмотрѣть h. átnézés.
- Разсмотрѣти es. szétnézni, átvizsgálni.
- Разсохнути ся v. szétszáradni.
- Разстелити es. i. megalmozni; szétteríteni.
- Разстояние s. távolság, köz.
- Разстояти k. i. távol lenni, távol állni; — ся v. sokáig állni egy helyen.
- Разсрѣлити es. szétlőni, ellődözni.
- Разсудити es. itélni, megítélni.
- Разсудокъ h. ítélő tehetség, ítélet.
- Разсуджати es. itélni.
- Разсидати es. szétküldeni.
- Разсыпати es. elszórni; — ся v. elszóródni.
- Разсыхати ся v. kiszáradni, szétszáradni.
- Разсѣдати k. i. széjjel ülni.
- Разсѣяный m. szórakozott; szétszórt.
- Разсѣяти es. szétszórni, elvetni.
- Разсѣкати es. szétmetélni, szétvagdalni.
- Разсѣдлати es. lenyergelni.
- Разумность n. értelem, ítélő tehetség.
- Разумный m. okos, értelmes, eszes.
- Разумѣти es. érteni, megérteni.
- Разумъ h. értelem, ész, okosság.
- Разъ sz. egyszer; -szor, -szer; i. egyszer, igazában.
- Разъединити es. elválasztani, elszigetelni.
- Разыграти ся v. tánczra ke-rekedni.
- Разыѣдати es. szétfalni.
- Разыарити es. felbőszíteni, dühössé tenni; — ся v. felbőszülni.
- Разяснити es. felvilágosítani, megmagyarázni; — ся v. felvilágosodni, kitünni, napfényre jönni.
- Разыграти ся v. tánczra ke-rekedni.
- Разыйти ся v. szétmenni, szétválni.
- Рай h. paradicsom, éden.

Райский (-ый) m. paradicsomi, édeni.

Райскѣ яблока: paradicsom-alma.

Раити, райити cs. tanácsolni.

Ракета n. rakéta.

Ракита n. rakottya.

Раковина n. kagyló.

Ракъ (cancer állt.) h. rák, folyami rák.

Рало s. eke, szántóvas.

Рама n. keret, ráma, ráncz (a ruhán).

Рамити cs. ránczba szedni, megránczolni (a lábbravalót, a pendelyt).

Рамный m. ránczos, ránczba-szedett, redős.

Рамо (gen. рамени) s. váll; erő, hatalom.

Рана n. seb.

Раиъ (-ng) h. rang.

Ранесенько i. korán reggel.

Ранешенько i. korán reggel.

Раити cs. sebesíteni; — ся v. sebesülni.

Раицѣ t. korán érő alma, szent János alma.

Раиця n. szent János almafa.

Раициа n. korán érő almafa, szt. János almafa.

Раиый m. korai, reggeli.

Рано s. reggel; — i. korán, jókor.

Дай Боже добре рано: adjon Isten jó reggelt!

Раишний m. reggeli, korai.

Раицанъ h. rántás.

Раитовати cs. rántani, berántani (az ételt).

Раиъ h. ajtószark.

Раише i. korábban.

Раиѣти k. i. nappalódni.

Раиавый m. himlöhelyes, szö-möresös.

Раиортъ h. rapport, jelentés.

Раиа n. faj, rássz.

Раикалиити cs. izzítani (vasat).

Раикаицати cs. szétkapcsolni.

Раикаиение s. megbánás, vezeklés.

Раикаияти ся v. megbánni bü-neit.

Раикаиати cs. szétrakosgatni.

Раикаиенати cs. szétkalapálni, kinyújtani.

Раикаиоти cs. széthasítani; — ся v. széthasadni.

Раикаиоль h. szakadás; eretnek-ség.

Раикаиольникъ h. eretnek.

Раикаипати cs. szétásni, kiásni.

Раикаиаяти cs. kiszabni, kivágni.

Раикаиыти cs. kitakarni.

Раикаиышити cs. szétmorzsolni.

Раикаиуражити ся v. kedvet kapni, jó kedvben lenni.

Раикаиурити cs. szétfüstölteni; jól égővé tenni (a dohányt, a szivart).

Раикаиусити cs. szétharapni.

Раикаиадати ся v. szétesni, széthullni.

Раикаиение s. gyuladás, izzás.

Раикаиести k. i. szétesni, széthullani.

- Распечатати cs. feltörni a pe-
esétet.
- Распинати cs. keresztre feszí-
teni; szétfeszíteni.
- Расписати cs. feljegyezni, le-
írni.
- Расплатати ся v. sirni kezdé-
ni, könnyekben törni ki.
- Расплатити cs. kifizetni.
- Расплести cs. kifonni.
- Расплодити cs. szaporítani,
nemzeni; — ся v. szapo-
rodni.
- Расплюковати k. i. köpködni,
köpdösni (valami miatt).
- Расправа n. bíróság, ítélőszék.
- Распродати cs. szétadni, el-
adni.
- Распространение s. kiterjesz-
tés, kiterjedés, terjedelem.
- Распространити cs. kiterjesz-
teni; — ся v. kiterjedni.
- Распрѣгати cs. kifogni (lova-
kat).
- Распукати ся v. megpukkadni.
- Распукнути ся v. megpukkanni.
- Распустити cs. szétereszteni,
szabadon eresztteni; elké-
nyesztetni.
- Распухнути k. i. megszűnni
dagadni, lelohadni.
- Распущати cs. széteresztteni.
- Распѣвати k. i. énekelgetni.
- Распятие s. feszítés; Krisztus
képe a keresztfán.
- Распятя s. Krisztus képe a
keresztfán.
- Растение s. növény.
- Растеребити cs. szétkotorni,
széttörni.
- Растерзати cs. szétszakítani.
- Расти k. i. nőni, növekedni.
- Растлѣние s. megsemmisülés,
elhamvadás.
- Растлѣти k. i. elromlani; el-
korhadni.
- Растоптати cs. széjjel taposni.
- Растрепати cs. szétzúzi, szét-
törni.
- Растрясти cs. széjjelrázni.
- Растѣ (colchium autumnale
növt.) h. kikirics.
- Растягнути cs. széthúzni.
- Расхватати cs. elkapni, szét-
kapdosni.
- Расхворѣти k. i. elbeteges-
kedni.
- Расхитити cs. kirabolni.
- Расходъ h. kiadás.
- Расцвѣсти k. i. kivirulni.
- Расцѣлити cs. kinyítni (a mar-
kot).
- Расчесати cs. szétfésülni.
- Расшибнути cs. leüttni, leverni,
a lábát eltörni.
- Расширити cs. kiterjesztteni.
- Рата n. határidő; részlet;
платити на рату: részletek-
ben fizetni a tartozást.
- Ратай h. harcos, katona.
- Ратификация n. megerősítés,
rátifikáció.
- Ратованя s. védés, kimentés,
segítés.
- Ратовати cs. kisegíteni, meg-
védeni, megmenteni; — ся

- v. megszabadulni, menekülni.
- Раголюбный m. harczolni szerető.
- Рагога n. rátotta, rántotta.
- Рагунокъ h. segítség, mentiség.
- Рахманность n. szelidség, békeség.
- Рахманный m. szelid, békés.
- Раховати cs. számítani, számolni; — ся v. számolni, egymásközt, leszámolni.
- Рахуба n. számolás.
- Рахунковый m. számolási, számadási, jegyző — рахункова книга: számoló könyv, számtan; jegyzőkönyv; рахунковый радникъ: számtanácsos.
- Рахунокъ h. számolás, számadás, számtani művelet.
- Раціональный m. észszerű.
- Рачити ся v. tetszeni, méltóztatni; кедь бы тьмь ся рачило: ha tetszenék, ha méltóztatnék.
- Рашиль h. reszelő.
- Рашильовати cs. reszelni.
- Рваня v. szakítás, tépés.
- Рвати cs. szakítani, tépni; szakasztani; — k. i. gyűlni; персть ми рве: gyűl az ujjam; — ся v. szakadni, tépődni; erővel akarni magát kiszakítani.
- Реакция n. visszahatás, ellenhatás.
- Реальный m. valódi, biztos,
- dologi, reál; реальна школа: reáliskola.
- Ребро s. borda; él, szegély.
- Реброватый m. bordált; szegélyezett, élezett.
- Ребровина n. oldalas.
- Ребусъ h. talány, képrejtvény.
- Ребѣй h. zsidótanító.
- Реваня s. bögés, ordítás.
- Ревати k. i. bögni ordítani.
- Ревачъ h. bögő, bögni tudó.
- Реверенда n. reverenda.
- Ревизия n. átvizsgálás, felülvizsgálás.
- Ревность n. buzgalom, buzgóság.
- Революеръ h. forgópisztoly, revolver.
- Революция n. forradalom, lázadás, zendülés.
- Ревъ h. bögés, ordítás.
- Регота n. röhögés.
- Реготати k. i. röhögni.
- Регула (-gu-) n. szabály.
- Регулировати (-gu-) cs. szabályozni, igazgatni.
- Редаговати (-go-) cs. szerkeszteni, sajtó alá rendezni.
- Редакторъ h. szerkesztő, kiadó.
- Редакция n. szerkesztőség.
- Редеда (reseda odorata növt.) n. rezeda.
- Резедовый m. rezeda —
- Резерва n. tartalék.
- Резервистъ h. tartalékos.
- Резервный m. tartaléki, tartalék —
- Рекесть h. rekesztett hely.

- Реклама n. hirdetés, hirdetés-mény az újságban.
 Рекламация n. visszakövetelés.
 Рекламировати cs. visszakövetelni.
 Рекло s. vezetéknev.
 Рекомендовати cs. ajánlani; — ся v. ajánlkozni.
 Рекрация n. szünetidő, szünetidő.
 Рекреация n. szünetidő, szünetidő.
 Рекрутъ h. újoncz.
 Ректоръ h. rektor; református tanító.
 Рекше i. ugymint, ugyanis, tudniillik.
 Религиозный (-gi-) m. vallásos, istenfelő.
 Религия (-gi-) n. vallás, hit.
 Ремень h. szíj.
 Ремесленникъ h. iparos, mesterember.
 Ремесленный m. mesterségi, ipari.
 Ремесло s. mesterség, kézmű.
 Рембиникъ h. korbács, szíjostor.
 Рембинный m. szíjból való, szíj —
 Рембъ h. szíj.
Ренделювати cs. rendelni, ki-rendelni.
Ренделъшиъ h. rendelés, rendelet.
 Репетировати cs. ismételni.
 Репетиция n. ismétlés.
 Репетовати cs. ismételni.
 Репортъ h. jelentés.
 Репча (synapis növt.) n. repace.
Ресельювати cs. reszelni.
- Ресельювъ* h. reszelő.
 Республика n. köztársaság.
 Ресторация n. tisztújítás; vendéglő.
 Ретирада n. hátrálás.
 Ретировати k. i. hátrálni.
 Реткевъ (raphanus sativus növt.) h. retek, kerti retek.
 Ретьковъ (raphanus sativus növt.) h. retek, kerti retek.
 Ретязъ h. kis láncz, nyakláncz, óraláncz.
 Реформа n. reform, újítás.
 Реформаторъ h. újító.
 Реформация n. vallásújítás.
 Рехликъ h. rékli.
 Рецептъ h. recept, rendelvény.
 Реченый m. említett, mondott.
 Реченье s. mondat; реченье нагое: tömondat; реченье простое: egyszerű mondat; реченье розширене: bővített mondat; реченье зрорнутое: összevont mondat; реченье зложене: összetett mondat.
 Речи cs. mondani, szólani.
 Речинець h. határidő.
 Речникъ h. szótár.
 Решетаръ h. rostakészítő.
 Решето s. rosta.
 Ржа n. rozsdá.
 Ржавити cs. rozsdásítani.
 Ржавый m. rozsdás.
 Ржавѣти k. i. rozsdásodni.
 Ригати k. i. bőffogni, bőffenni.
 Ригнути k. i. bőffenteni.

- Ригъ h. bőffenés.
 Ризы t. misemondó ruha.
 Римарь h. szijgyártó.
 Римарьство s. szijgyártó mesterség.
 Римлянинъ h. római férfi.
 Римлянка n. római nő.
 Римский m. római.
 Римъ h. Róma; rim (a versnél).
 Рисовати cs. rajzolni.
 Рисунокъ h. rajz.
 Ритма n. ritmus, ütem.
 Риторъ h. szónok.
 Ритъ h. rét.
 Рифъ h. rőf (78 centiméter).
 Рихтовати cs. irányítani, irányozni, készíteni; — ся v. készülni, irányulni.
 Робити cs. dolgozni, munkálkodni, csinálni, készíteni, tenni.
 Робота n. dolog, munka; rend.
 Роботникъ h. munkás, napszámos.
 Роботница n. napszámos asszony.
 Роботливый m. dolgos, munkás.
 Роботный m. dolgos, munkás; роботный день: munkanap, köznap.
 Роботязь h. munkás, napszámos.
 Робочый m. munkás, dolgos; робочый день: dolognap, hétköznap.
 Рованиъ h. rovás.
 Ровень n. színvonal, szintáj; kaszálló, rét.
 Ровесникъ h. kortárs.
 Ровенький (-ый) m. egyenletes, síma.
 Ровнина n. síkság, sík, róna.
 Ровно i. egyenesen, simán; egyenlően.
 Ровновѣсь h. egyensúly.
 Ровнолеглый m. egyenközű.
 Ровный m. egyenes, síma; egyenlő.
 Ровняти cs. simítani, egyenesíteni; összemérni, egyenlíteni.
 Ровта n. csapat, csoport.
 Ровънь n. szintáj; kaszálló, rét.
 Рогатый m. szarvas, szarvval bíró; рогатый скотъ: szarvasmarha.
 Рогачка n. irtókapra, kétágu kapra.
 Рогачъ h. szarvas bogár.
 Рогожа n. gyékény.
 Рогожникъ h. gyékényfonó.
 Рогъ h. szarv, szaru.
 Родакъ h. rokon, férfirokon.
 Родачка n. nőrokon.
 Родимый m. hazai, szülőföldről való.
 Родина n. szülőföld; rokonság.
 Родити cs. szülni, teremni; — ся v. születni, teremni.
 Родичъ h. rokon.
 Родичъ t. szülők.
 Родопись n. származástan.

Родъ h. nem, faj, nemzetség, atyafiság, rokonság; származás, illetőség. Я родомъ изъ Ромочавицѣ: romocsa-házai illetőségű vagyok.

Роза (rosa növt.) n. rózsza.

Рождественный m. karácsonyi.

Рождество s. születés; karácsony.

Рожевый m. rózsás, rózsza —

Рожень (2-ik eset: рожня) h. nyárs.

Рожноракость n. sokféleség.

Рожноракий (-ый) n. sokféle, különféle.

Рожница n. különbség.

Рожность n. különféleség.

Рожный m. különféle, sokféle.

Рожокъ h. kis szaru; szaruból készült sótartó.

Рожъ (secale cereale növt.) n. rozs.

Роз... összetételekben: szét, széjjel; розвязати=szétkötni; — fel, ki: розкрыти: kitakarni, feltárni; — el, meg: розказати=elrendelni, — fel, szét, meg: розвеселиги=felvidítani.

Розбивати cs. szétverni, szétzuzni, széttörni (huzamosan); — ся v. széttörni magától.

Розбирати cs. szétszedni, izek-re bontani, vizsgálni, tárgyalni; levetköztetni; —

ся v. vizsgáltatni; levetközni.

Розбити cs. szétverni, széjjelütni; — ся v. szétverődni.

Розбогатѣти k. i. meggazdagodni.

Розбѣй h. rablás, betörés.

Розбѣйникъ h. rabló, betörtolvaj.

Розбѣйничество s. utonállás, rablás.

Розбѣйничий (-ый) m. rablási, betörő.

Розбѣйный m. rablási, betörő.

Розболѣти k. i. — ся v. megbetegedni, fájni kezdeni.

Розборъ h. elemzés, bírálat, taglalás.

Розбудити cs. felkölteni, felébreszteni.

Розбѣрати k. i. szétfutni, széjjelszaladni.

Розбѣгнуги k. i. szétfutni, nekilódulni.

Розбѣгъ h. szétszaladás, szétfutás, nekiszaladás, rohanás.

Розбѣсити cs. felbőszíteni, feldühösíteni; — ся v. felbőszülni.

Розвага n. meggondolás, megfontolás, meghányás-vetés.

Розвадити cs. szétkapcsolni, kiakasztani; — ся v. elkapcsolódni.

Розважити cs. meggondolni, megfontolni.

Розвалина n. rom.

Розвалити cs. szétrombolni.

- feldönteni, szétdönteni; —
 ся v. szétrombolódni, romba
 dűlni; felborulni.
- Розварити cs. szétfőzni, na-
 gyon megfőzni; — ся v.
 szétfőni.
- Розведение s. elválasztás, szét-
 választás.
- Розвернути cs. felfordítani,
 felborítani, feldönteni; —
 ся v. felfordulni, felborulni,
 feldűlni.
- Розвертѣти cs. szétfurni, át-
 furni.
- Розвеселити cs. felvidítani,
 megörvendeztetni; — ся v.
 felvidulni, örvendeni; mu-
 latni.
- Розвеселяти cs. felvidítani
 (huzamosan).
- Розвести cs. szétválasztani,
 elválasztani, szétvezetni.
- Розвивати cs. kibonyolítani,
 legombolyítani; kifejleszte-
 ni, kifejteni; — ся v. ki-
 fejlődni, fejlődni; virulni.
- Розвити cs. kibontani, kigön-
 gyölni; kifejteni; — ся v.
 kifejleni, kifejlődni; kivi-
 rulni, kinyilni.
- Розводити cs. elválasztani,
 szétválasztani; szétvezetni;
 — ся v. elválni.
- Розвѣдѣнн с. elválasztás, elválás.
- Розвозити cs. széthordani (sze-
 keren).
- Розвѣдѣнн h. széthordás; a ház
 szétbontása.
- Розволока n. kinyújtás, kiter-
 jesztés, kiterjedés.
- Розволочати cs. kinyújtani,
 kiterjesztani, széthordani.
- Розвѣрѣ h. kilincs, ajtókilincs.
- Розвѣвати k. i. fujdogálni.
- Розвѣдати cs. kikutatni, ki-
 nyomozni, kitudni.
- Розвѣчати cs. elválasztani a
 házasfeleket.
- Розвѣсити cs. szétakasztani.
- Розвѣшати cs. szétakgatni,
 szétteregetni.
- Розвѣяти cs. szétfujni, meg-
 fujni.
- Розвязати cs. szétkötni, fel-
 oldani; — ся v. kioldódni.
- Розвязка n. kibonyolódás, ki-
 menetel, eredmény, kifejlés.
- Розгадатель h. megfejtő.
- Розгадити cs. elgondolni, meg-
 gondolni, szétgondolni; el-
 találni, megfejteni.
- Розганяти cs. szétkergetni,
 széthajtani.
- Розгатити cs. elrontani a gátat.
- Розгладити cs. elsimítani.
- Розгнати cs. szétkergetni, el-
 kergetni.
- Розгнати k. i. megrohadni,
 szétrohadni.
- Розгнѣвати cs. megharagítani;
 — ся v. megharagudni.
- Розговоривати k. i. beszélget-
 ni, társalogni.
- Розговѣрний m. beszédes.
- Розговѣрѣ h. beszélgetés, tár-
 salkodás.

- Розгони́ти es. szétüzni, szétkergetni.
- Розгори́нути es. feltakarni, kitakarni, leoldani a leplet.
- Розгори́ти k. i. — ся v. égni kezdeni, jól kezdeni égni.
- Розгре́бсти es. szétkotorni, széttorni.
- Розгры́зти es. megrágni, szétrágni.
- Розгры́сти es. szétrágni, megrágni.
- Розгрѣ́бати es. szétkotorni (huzamosan).
- Розгрѣ́вати es. melegíteni, felmelegíteni (huzamosan).
- Роздава́ня s. szétadogatás, szétadás, szétosztás.
- Роздава́тель h. szétadogató, ajándékozó.
- Роздава́ти es. szétadogatni, elajándékozni.
- Роздави́ти es. szétnyomni; — ся v. szétnyomódni.
- Розда́ти es. szétadni, szétosztani; elajándékozni.
- Роздво́ s. karácsony.
- Роздвя́ный m. karácsonyi.
- Роздво́яти es. kettéosztani, ketté vágni.
- Розде́рти es. szétszakítani, elrepezteni, széttépni; — ся v. elrepedni, szétszakadni.
- Розди́рати es. szétszakítani, elrepezteni.
- Роздобу́докъ h. kieszközlés, szerzés.
- Роздобы́ти es. kieszközölni, kinyerni, szerezn.
- Роздобѣ́ти es. szétvájni, kivájni.
- Роздро́бити es. felapritani, szétapritani.
- Роздува́ти es. felfujni, élesztteni (a tüzet).
- Роздума́ти es. elgondolni, meggondolni, megfontolni; — ся v. elgondolkozni, elmélázni.
- Розду́ти es. szétfujni, felélesztani (a tüzet).
- Роздѣ́лимый m. osztható.
- Роздѣ́лити es. felosztani, szétosztani, elkülöníteni, elválasztani; — ся v. elválni, eloszolni.
- Роздѣ́ль h. elosztás, felosztás, szétosztás.
- Роздѣ́льный m. osztásra szánt; elvált, különálló.
- Роздѣ́ляти es. szétosztani, osztani; egyet érteni; — ся v. szétosztódni, szétoszolni.
- Роззеле́нѣти k. i. kizöldülni, kivirulni.
- Розка́ n. száraz ág, targaly.
- Розказа́ти es. megparancsolni, meghagyni, elrendelni.
- Розказова́ти es. parancsolgatni, gyakran parancsolni.
- Розказѣ́ h. parancsolat, parancs, rendelet.
- Розкалча́ти es. kikapcsolni, szétgombolni.

Розкладовати cs. szétrakos-
gatni, széthelyezni.

Розкласти cs. elhelyezni, szét-
helyezni.

Розкленати cs. szétverni, kika-
larálni.

Розколоти cs. széthasítani; —
ся v. széthasadni.

Розколотити cs. felkeverni,
széthabarni.

Розколникъ h. hitszakadó, a
hittől elszakadt.

Розколъ h. hitszakadás.

Розкопати cs. szétásni, felásni.

Розкошный m. pompás, nagy-
szerű.

Розкрутити cs. kitekerni, szét-
tekerni, szétcsavarni.

Розкрыти cs. feltárni, felfe-
dezni.

Розкурити cs. égővé tenni, jól
rágyújtani (a pipára); —
ся v. jól égni, füstölni ja-
vában.

Розкуражити cs. felbátorítani,
felvidíteni; — ся v. felbá-
torodni.

Розкусати cs. szétharapni.

Розкусити cs. szétharapni, fel-
törni (a fogakkal).

Розкутермати cs. kigöngyölí-
teni.

Розладити cs. egyenetlenséget
szítani, megbontani a bé-
kességet.

Розладъ h. egyenetlenség, czi-
vódás, baj, vizsály.

Розламати cs. széttördellni,

széttörni; ся v. széttörni
magától.

Розлетѣти k. i. szétrepülni.

Розлинути k. i. szétválni,
elválni.

Розломити cs. széttörni.

Розлука n. különbség.

Розлупати cs. szétzuzni.

Розлучити cs. elválasztani, el-
különíteni.

Розлѣзти k. i. szétmenni, szét-
mászni.

Розмазати cs. szétkenni, szét-
mázolni.

Розмария (rozmarinus növt.)
n. rozmaring.

Розмахати cs. szétlógatni,
szétlódítani.

Розмахъ h. lengés, ingás.

Розмести cs. elseperni, szétse-
perni.

Розметати cs. széthányini, szét-
szórni, szétvetni, szétdo-
bálni.

Розмиловати ся v. megkönyö-
rülni, szánakozni.

Розмножити cs. szaporítani,
tenyészteni; — ся v. sza-
porodni, tenyészni.

Розмова n. beszélgetés, tár-
salgás; rábeszélés.

Розмовляти k. i. beszélgetni,
társalogni.

Розморнути k. i. széjjelázni.

Розмотати cs. szétgöngyölni,
széttörni.

Розмыти cs. szétmosni, elmosni.

- Розмышляти k. i. gondolkozni, elmélkedni.
 Розмѣрити cs. kimérni, elmérni.
 Розмѣрный m. kimért, arányos, részarányos, összhangzó.
 Розмѣръ h. mérték, arány, részarány, viszony.
 Розмѣсити cs. szétaposni, eltaposni.
 Розмѣстити cs. elhelyezni, széthelyezni.
 Розмякнѹти k. i. megpuhulni, meglágyulni.
 Розмякшити cs. megpuhítani, meglágyítani.
 Розмахнѹти k. i. megpuhulni.
 Розмахшити cs. megpuhítani.
 Рознести cs. elhordani, széthordani; elhiresztelni.
 Рознимати cs. kinyítni, kitátni (a száját); — ся v. kinyílni, kitárulni.
 Рѹзно i. különféleképpen, sokképpen.
 Рѹзнодорожный m. különböző, sokféle, nem egynemű.
 Розносити cs. széthordani, szétvinni.
 Рѹзность n. különbözőség.
 Рѹзноцвѣтный m. különböző színű, sokszínű.
 Рѹзный m. sokféle, különféle.
 Розняти cs. kitátni, kinyítni, kitárni (a száját).
 Розобрати cs. szétszedni, elszedni; розобрати постель: megágyazni; — ся v. levetközni.
 Розовый m. rózsás, rózsaszínű.
 Розогнѹти cs. lehajtani, lehajlítani.
 Розорнати cs. szétkergetni, széthajtani.
 Розорѣти cs. felmelegíteni.
 Розодрати cs. széttépni.
 Розознати cs. kitudni, megtudni, kinyomozni.
 Розойти k. i.; — ся v. szétmenni; szétmállani.
 Розорвати cs. szétszakítani, széjjeltépni; — ся v. szétszakadni, elszakadni.
 Розпадати k. i. szétesni, széthullani.
 Розпалити cs. megtüzesíteni; — ся v. megtüzesedni.
 Розпасати ся v. kioldani a kötényt, ruhát.
 Розпаскудити cs. elpiszkolni, széttorni, beszennyezni.
 Розпасти k. i.; — ся v. szétesni, széthullani, darabokra esni.
 Розпинати cs. kifeszíteni, szétfeszíteni.
 Розплата n. kifizetés, lefizetés.
 Розплатити cs. kifizetni, lefizetni.
 Розплести cs. kifonni, szétfonni.
 Розплодити cs. tenyészteni, termesztetni; — ся v. tenyészni, teremni.
 Розплатити cs. szétfonni (huzamosan).

- Розняти es. kifeszíteni, felfeszíteni.
- Розповѣсти es. elbeszélni, elmondani, kihiresztelni.
- Розпознати es. felismerni, ráismerni.
- Розпороти es. felhasítani, felszakítani; — ся v. felhasadni, kifeselni; чобѣть розпоровъ ся: a csizma kifeslett.
- Розпоряжати es. rendelni, intézni; — ся v. rendelkezni, intézkedni.
- Розправа n. beszélgetés, beszéd, társalgás; értekezlet, tárgyalás.
- Розправляти k. i. beszélgetni, társalogni; értekezni, tárgyalni.
- Розпродати es. eladni, lassankint eladni.
- Розпростерти es. kiterjeszteni, kiszélesíteni, kibővíteni; — ся v. kiterjedni.
- Розпусити es. szétereszteni, szétbocsátani; megtágítani, megereszteni.
- Розпутати es. kikötni a kereket, kioldani a békót.
- Розпутъ h. való út, átalút.
- Розпущати es. szétereszteni, megtágítani.
- Розпущенѣсть n. pajkosság, féktelenség, vásottság.
- Розпущенный m. pajkos, féktelen, vásott.
- Розняти es. felfeszíteni, kifeszíteni.
- Розпята s. feszület; Krisztus bádogból vágott képe a keresztfán.
- Розрости k. i.; — ся v. szét nőni; elszármazni.
- Розрубати es. szétvágni.
- Розрушати es. feldulni, szétrombolni.
- Розрушатель h. felduló, romboló.
- Розрушательный m. romboló.
- Розривати es. szétszakítani (huzamosan).
- Розрыти es. szétturni, kiturni; kiásni.
- Розрѣзати es. szétvágni, széjjelvágni.
- Розрѣшати es. feloldani, felmenteni, felszabadítani.
- Розрѣшимый m. feloldható.
- Рѣзрядъ h. osztály; csapat.
- Розсада n. rászsa, palánta, fiatal káposzta, ültetvény, káposzta mag.
- Розсадити es. széjjelültetni, elültetni; — ся v. agyon ütni magát (esés által), szörnyet halni.
- Розвѣтаня s. pitymallás, derengés, virradás.
- Розвѣтати k. i. pitymallani, derengeni, hajnalodni, virradni.
- Розвѣтокъ h. derengés, szürkület.

- Розсѣвътъ h. alkonyfény, pity-
 mallás, derengés, virradás.
 Розсердити cs. megharagítani;
 — ся v. megharagudni.
 Розсказати cs. elbeszélni, el-
 mesélni, elmondani.
 Розсказъ h. elbeszélés, beszély.
 Розсохнути k. i.; — ся v. ki-
 száradni, megszáradni, szét-
 száradni.
 Розсгавити cs. eltenni egy-
 más mellől, széthelyezni.
 Розсгелити cs. szétvetni, meg-
 almozni.
 Розсгояннѧ s. távolság.
 Розсгояти k. i. távol lenni,
 távol állani.
 Розсгрѣлити cs. szétlőni.
 Розсгудити cs. kihűteni; —
 ся v. meghűlni.
 Розсгудитель h. ítélő, bíró.
 Розсгудити cs. megítélni, meg-
 bíráltni.
 Розсгудокъ h. ítélőképesség,
 ítélet.
 Розсгудъ h. ítélet.
 Розсгукати cs. szétmorzsolni,
 széttörni.
 Розсгунути cs. széttolni, eltolni.
 Розсгушати cs. megszáritani.
 Розсгылати cs. szétküldözni,
 szétküldeni.
 Розсгынати cs. szétszórni, el-
 hinteni, kiszórni.
 Розсгдати cs. szétülni, szét-
 nyomni; — k. i. távol ülni
 egymástól, széjjel ülni.
 Розсгдлати cs. lenyergelni.
 Розсгетти cs. szétnyomni; —
 k. i. széjjel ülni.
 Розсгвчи cs. szétvágni, elnyi-
 szolni.
 Розсгвнѧдѧ n. szórakozottság,
 szórakozás.
 Розсгвнннй m. szórakozott.
 Розсгвяти cs. széthinteni, szét-
 szórni, szórakoztani; — ся
 v. szétszoródni, szórakozni.
 Розсгворити cs. kinyitni, ki-
 tární; — ся v. kinyíltni.
 Розсгвѧръ h. nyítány.
 Розсгвчи cs. széttörni.
 Розсгонити cs. kiolvasztani; —
 ся v. elolvadni.
 Розсгонтати cs. letaposni, szét-
 taposni.
 Розсгрепати cs. széttörni.
 Розсгрясти cs. szétszórni, szét-
 hányni; szétrázni.
 Розсгргати cs. széthuzni, kiter-
 jeszteni.
 Розсгргливннй m. kinyujtható,
 nyulékony.
 Розсгргнути cs. kihuzni, szét-
 huzni, kinyujtani.
 Розсггати cs. szétvágni, felvágni.
 Розсгумникъ h. okos, eszes em-
 ber.
 Розсгумнѧдѧ n. okosság, értel-
 messég.
 Розсгумнннй m. okos, értelmes,
 eszes.
 Розсгумѣти cs. érteni, megérte-
 ni; tudni; — ся v. érte-
 tődni.

- Розхамати es. kifogni a hámból.
 Розханати es. elkapkodni, szétkapni.
 Розхватати es. elkapkodni, szétkapni.
 Розходити k. i. szétmenni, kijárni; — ся v. sétálni.
 Розходъ h. járás, séta.
 Розшибнути es. leütni, agyonütni; — ся v. agyonütni magát.
 Розширити es. kiterjeszteni, kibővíteni.
 Розшнуровати es. kikapcsolni.
 Розченарити es. szétterpeszteni; — ся v. szétterpeszkedni.
 Розчесати es. szétfésülni, kifésülni.
 Розчехнути es. letörni, lehasítani (ágot a fa törzséről); — ся v. lehasadni.
 Розъединити es. szétválasztani, felbontani; egyenetlenséget szítani.
 Розыйти k. i. — ся v. szétmenni, elválni.
 Розъяснение s. felvilágosítás.
 Розъяснити es. megmagyarázni, megvilágítani, felvilágosítani.
 Розъвака k. n. szájtató, bá-mészködő.
 Рой h. raj, méhraj; csapat.
 Ройити ся v. rajzani.
 Ройты t. n. rojt.
 Рокашъ h. rakás.
 Роковина n. ágybér, párbér.
 Роковий m. évi, éves.
 Рокъ h. esztendő, év; рокъ одностовый: bucsu év; рокъ перекладный: szökő év.
 Роль n. szerep.
 Рольникъ h. szántóvető, földműves.
 Рольничество s. földművelés.
 Рольня n. szántóföld.
 Романисть h. regényíró.
 Романъ h. Román; regény.
 Рона n. sós víz, a sós forrás vize.
 Роса n. harmat.
 Росада n. rászta, fiatal káposzta ültetvény; káposztamag.
 Росердити es. megharagítani; — ся v. megharagudni.
 Росити k. i. harmatozni; permetezni.
 Росказати es. parancsolni, megparancsolni.
 Росказъ h. parancs, parancsolat, rendelet.
 Роскошный m. pompás, nagyszerű.
 Роскошь n. pompa, fényűzés.
 Рослина n. növény; царство растений: növényország.
 Рослинность n. növényi élet.
 Рослиный m. növényi.
 Росодъ h. káposztalé.
 Росоха n. törzsből kinövő ág.
 Росохатый m. ágas.
 Росохы t. a rud szárnya.
 Роспустити es. szétereszteni, széjjelereszteni.

- Рости k. i. nőni, növekedni.
 Ростина n. növény.
 Ростовчи es. széttörni, szétzuzni.
 Рѡстѣ h. növés; termet.
 Росыпати es. szétönteni, szétzórni; — ся v. szétszoródni.
 Росяный m. harmatos, nedves.
 Рота n. csapat.
 Ротикъ h. kis szájaeska.
 Ротище h. nagyszáj.
 Ротовый m. szájbeli.
 Ротъ h. száj.
 Рѡчный m. esztendős, éves.
 Рѡчокъ h. esztendő, esztendőcske; egy éves; дварѡчокъ: két éves.
 Рѡчѣцѣ t. rakonca (a szánon).
 Рѡща n. csalítos, bokros hely; bokor csoport.
 Рошибати es. dobálni, lökni; — ся v. dobálózni, birkózni.
 Рубати es. vágni; — ся v. megvágni magát, vagdalózni.
 Рубецъ h. szegély (a ruhán).
 Рубити es. szegni, beszegni.
 Рубрика n. rovat.
 Рубцеванѣ t. az édes alma egy faja.
 Рубцованѣ t. az édes alma egy faja.
 Рубцованя n. az édes almafa egy faja.
 Рубчикъ h. kis szegély.
 Рубѣ t. fonák, fordított oldal; лице и рубѣ: színes és fonak oldal.
 Руягу (-гá-) es. rugni; — ся v. rugdalózni.
 Руягу (-gn-) es. egyszer rugni, egyet rugni.
 Руда n. érez; рагуа (a növényeken).
 Рудина n. vendégoldal, rúd.
 Рудникъ h. akna, бányа.
 Рудокѡднѣ n. бányа.
 Рудокѡдство s. бányászat.
 Рудокѡдѣ h. бányász.
 Рудѡ h. rud, szekérrud.
 Рудый m. veres, rőt.
 Руина n. rom.
 Рука n. kéz. Рука руку мѣе, та обѣ чистѣ: kéz kezet mos, és mind a kettő tiszta.
 Рукавица n. kesztyű.
 Рукавичка n. kis kesztyű.
 Рукавичникъ h. kesztyűs.
 Рукавь h. ingujj, ujj (a ruhán).
 Руковина n. kézfogó.
 Руководитель h. vezető.
 Руководство s. bevezetés, vezérfonal.
 Рукодѣльникъ h. kézműves.
 Рукодѣльный m. kézművi.
 Рукодѣльнѣ n. kézi mű.
 Рукопись n. kézirat.
 Рукоположение s. pappá szentelés.
 Рукоположити es. pappá szentelni.
 Рукоятка n. nyél, fogó.
 Румяникъ (matricaria chamomilla növт.) h. orvosi szikfű.
 Румянецъ h. pir, arczipir.
 Румянити es. pirosítani.

- Румянѡсть n. pirosság, arczpir.
 Румяный m. piros.
 Румяньти k. i. pirulni.
 Рунати cs. egyengetni, simítани.
 Рунина n. rónaság, róna.
 Руно i. egyenesen, éppen.
 Руный m. egyenes, róna, sik.
 Русалка n. vizi nimfa.
 Русинъ h. rutén, ruszin.
 Руска n. rutén nő.
 Руский (-ый) m. rutén, ruszin.
 Русло s. meder, folyam meder.
 Руснакъ h. rutén férfi.
 Руснацький m. rutén, ruszin.
 Русначка n. rutén nő.
 Русначокъ h. rutén férfi.
 Руський m. rutén.
 Рута n. bazsarózsa.
 Рухати cs. mozgatni; — ся v. mozogni.
 Рухло s. ingóság.
 Рухлый m. mozgó, ingó.
 Рухомѡсть n. mozoghatóság, mozgékonyság.
 Рухъ h. mozgás, mozdulás.
 Ручательство s. kezesség.
 Ручати ся v. kezесkedni.
 Ручка n. kis kéz, kacsó; nyél, marok (szösz).
 Ручникъ h. törülкőző.
 Ручный m. kéзи.
 Рушаня s. бántás, bolyгатás, mozгатás.
 Рушати cs. bolyгатни, бántани, mozгатни; — ся v. indulни, mozdulни.
 Рушеливый m. ingó, mozgó.
 Рушити cs. indítани; — ся v. indulни, mozdulни.
 Рыба n. hal.
 Рыбарити k. i. halászmesterséget folytatни.
 Рыбарство s. halászat.
 Рыбарь h. halász.
 Рыбка n. halacska.
 Рыбница n. halastó, haltartó.
 Рыдати k. i. nagyon sirни, jajvesзékелни.
 Рыжакъ h. veres haju, veres arczu, rőt.
 Рыжий m. pej; rőt.
 Рыжоватый m. vörhenyes, vöröses.
 Рыйка n. a sertés orra, turó orr.
 Рыкати k. i. böгни, böдүлни.
 Рыкь h. böгés, böдүлés, ordítás.
 Рыло s. orr, turó orr.
 Рынокъ h. piacz.
 Рысь n. rész. За рысь робити: részért dolgozni.
 Рытвелина n. turás, vakondturás, zsombék.
 Рыти cs. turnи.
 Рытый m. turt, kiturt.
 Рыцарство s. lovagság.
 Рыцарь h. lovag.
 Рѣденький (-ый) m. ritkás, gyéres.
 Рѣдити cs. gyérré tenni.
 Рѣдкий (-ый) m. gyér, ritka.
 Рѣдкѡсть n. ritkaság.
 Рѣдѣти k. i. gyérүлни, ritkulни.
 Рѣже i. gyéреbben.
 Рѣзанина n. vérfүрдő, mészárlás.

Рѣзанка n. metélt, laska.
 Рѣзати es. metszeni, vágni;
 — ся v. megvágni magát.
 Рѣзба n. faragvány, szobor.
 Рѣзбарь h. szobrász.
 Рѣзбарьство s. szobrászat.
 Рѣзень h. elmetszett darab,
 szelet.
 Рѣзникъ h. zsidómészáros.
 Рѣзница n. mészárszék.
 Рѣзня n. mészárlás, vérfürdő.
 Рѣка n. folyó, folyócska.
 Рѣнь n. porond, kavics.
 Рѣпа (brassica rapa növt.) n.
 répa.
 Рѣпякъ (lappa major növt.)
 h. bojtorján.
 Рѣйти k. i. csikorogni.
 Рѣчка n. zsjátár.
 Рѣчный n. összerü, tényleges,
 valódi, konkrét.
 Рѣчь n. beszéd; kiejtés; beszél-
 getés; dolog, ügy; mondat.
 Рѣшати es. elhatározni, eldön-
 teni; — ся v. eltökélni, el-
 határozni magát.
 Рѣшение s. határozot, ítélet.
 Рѣшето s. rosta; rostély.

Рѣшати es. elhatározni.
 Рѣшительный m. elhatározó,
 döntő.
 Рибецъ (trutta állt.) h. pisztráng.
 Рябина (sorbus domestica növt.)
 n. berkenye.
 Рябити es. tarkítani; — ся
 v. tarkulni.
 Рябка n. veresbegy; a szilva
 egy neme.
 Рябость n. tarkaság.
 Рябунь h. szilke.
 Рябчикъ (tetrao bonasia állt.)
 h. császármadár.
 Рябий m. tarka.
 Рядомъ i. sorban, egymásután.
 Рядъ h. sor, rend.
 Рянда n. rongy.
 Ряндавый m. rongyos.
 Ряндя s. sok rongy.
 Ряндяшь h. rongyszedő.
 Рянисть n. friseség.
 Рянный m. fris, élénk, korai.
 Ряска n. füzér (a zabnál, ku-
 koriczánál stb.).
 Рясный m. telt, teli, megra-
 kott; рясный орехъ: dióval
 megrakott diófa.

C.

C, c: a rutén ábéczé tizenhe-
 tedik betüje; megfelelője a
 magyarban: „sz”.
 Сабелька n. kis kard.

Саблице n. nagy kard.
 Сабля n. kard, szablya.
 Сабовъ h. szabó.
 Сава n. Száva folyó.

- Саджа n. korom.
 Саджати es. ültetni, felültetni, feltenni.
 Садити es. ültetni.
 Садовина n. gyümölcs.
 Садовникъ h. kertész.
 Садоводство s. kertészet.
 Садъ h. kert, gyümölcsös kert.
 Сажа n. korom.
 Сажанецъ h. oltvány.
 Сажаня s. ültetés.
 Сажати es. ültetni, felültetni; feltenni (a lóra).
 Сажениця n. magnak szánt káposzta; torzsa.
 Сазоликъ h. százalék.
 Сакайтровка n. szakasztó, szakjító.
 Сакасть h. szénatartó (a csürben).
 Сакачь h. szakács.
 Сакера n. balta, fejsze.
 Сакманъ h. szakmány.
 Сакъ h. háló, halászhaló.
 Саламандра (lacerta salamandra állt.) n. szalamandra.
 Салашь h. szállás, csőszkunyhó.
 Сало s. háj.
 Салфетка n. szalvéta.
 Салътра n. salétrom.
 Салътриный m. salétromos.
 Самаритянинъ h. samaritánus.
 Самецъ h. him (a madaraknál).
 Самиця n. nőtény (madaraknál).
 Самка n. nőtény (a madaraknál).
 Само i. egyenest, magától; igen, nagyon.
 Самовѣжа n. öntudat.
 Самовѣжный m. öntudatos.
 Самодашь h. számadás.
 Самодобъ h. számadó.
 Самовлада n. korlátlan hatalom, egyeduralom.
 Самовластовати k. i. korlátlanul uralkodni,
 Самовластитель h. korlátlan uralkodó.
 Самоволець h. önkénytes.
 Самовольный m. elkényesztett, önfejű, önkényes.
 Самоволя n. önkény.
 Самодержавецъ h. korlátlan uralkodó, autokráta.
 Самодовольный m. önmagával elégedett.
 Самодругий (-ный) m. másod magával levő.
 Самоловка n. hurok, fogó, tőr.
 Самолюбъ h. önző.
 Самословный m. szószerinti, betű szerinti.
 Самостоятельный m. önálló.
 Самота n. magány, egyedüllét.
 Самотный m. önző; magányos, magányzó.
 Самоубийство s. öngyilkosság.
 Самоудержаня s. önmegtartóztatás.
 Самоуправа n. önkormányzat, autonomia.
 Самоходъ h. önkénytes.
 Самъ, -ма, -мо, nm. maga.

Самы́й *m.* maga, ugyanaz.
 Сани *t.* szán, szánkó.
 Санки *t.* szánkó, gyalog szánkó.
 Санкати *ся v.* szánkázni.
 Санища *n.* szánút.
 Сановати *cs.* szánni.
 Сань *h.* rang, méltóság; rend, szerzet.
 Сара *n.* szár.
 Саранча (gryllus állt.) *n.* sáska.
 Сарра *n.* Sára.
 Сатана *h.* sátán, sátanta ördög.
 Сатингловъ (-gl-) *h.* gyapjú szövet.
 Сатира *n.* gunyos vers, gunyos írat, szatira.
 Сатянь *h.* szattyán bőr.
 Сашъ *h.* sás.
 Сбивати *cs.* leverni, leszállítani, lealkudozni.
 Сбирания *s.* szedés.
 Сбирати *cs.* szedni, összeszedni; — *ся v.* felszedődni.
 Сбити *cs.* leverni; lealkudni.
 Сближати *cs.* közel hozni, közelíteni; — *ся v.* közeledni.
 Сблизька *i.* közelről.
 Сбдникъ *h.* rabló, utonálló.
 Сбойчъ *t.* keresztgerenda (a szövőszéknél).
 Сбѣрка *n.* gyűlés, összeszedés.
 Сбѣрникъ *h.* gyűjtemény, szemelvény.
 Сбѣсти (сбѣду) *cs.* megdöfni.
 Сбѣруя *n.* lószerszám, hám.
 Сбывати *ся v.* teljesedni, teljesülni, történni.

Сбытковати *cs.* bántalmazni; — *ся v.* bántalmaztatni.
 Сбѣрати *cs.* összefutni; — *ся v.* összemenni.
 Сбѣгнуги *ся v.* összefutni, összeszaladni, összemenni.
 Сваволити *k. i.* csintalankodni.
 Свавольный *m.* pajkos, csintalan.
 Сваволя *n.* pajkosság.
 Свада *n.* veszekedés.
 Свадебный *m.* lakodalmi.
 Свадьба *n.* lakodalom, menyegző.
 Свалити *cs.* ledönteni; — *ся v.* ledőlni.
 Свальба *n.* lakodalom, lakzi.
 Свальбовати *k. i.* lakodalmazni.
 Свара *n.* veszekedés, czivódás.
 Сварити *cs.* megfőzni; — *ся v.* megfőni.
 Сварливѣсть *n.* veszekedés, czivakodás.
 Сварливый *m.* veszekedő, czivakodó.
 Сварь *h.* ellenségeskedés, gyűlölködés.
 Сватанки (-кы) *t.* eljegyzés, jegyváltás, kézfogó.
 Сватаня *s.* eljegyzés, kézfogó, leánykérés.
 Сватати *cs.* megkérni a lányt, eljegyezni.
 Сватачъ *h.* kérő.
 Сватъ *h.* ipa (a feleség apja a férj irányában); kérő násznagy.
 Сватка *n.* napa (a feleség

- anyja a férj irányában);
 nászasszony.
 Сваха n. para; nászasszony.
 Свашка n. nászasszony.
 Свекла (beta vulgaris növt.)
 n. czékla.
 Свекоръ h. a férj atyja a nő
 irányában.
 Свекра n. a férj anyja a fe-
 leség irányában.
 Сверблячка n. rüh.
 Свербѣти k. i. viszketni.
 Свердѣль h. furó.
 Свереньокъ (grillus állt.) h.
 tücsök.
 Свѣречи cs. ledobni, levetni,
 lelökni.
 Сверкати k. i. szikrázni.
 Сверликъ h. furó.
 Сверху i. felül, fent, felülről.
 Сверхъ e. kívül, felül, fölött.
 Сверхъестественный m. rend-
 kívüli.
 Сверчокъ (grillus domesticus
 állt.) h. házi tücsök.
 Свидание s. összejövetel, vi-
 szontlátás.
 Свидина (cornus sanguinea
 növt.) n. kutyafa, fagyal.
 Свидѣние s. tan, kijelentés,
 kinyilatkoztatás.
 Свидѣтель h. tanu.
 Свидѣтельство s. bizonyítvány.
 Свидѣтельствovati cs. bizonyí-
 tani.
 Свинаръ h. kondás.
 Свинаръка n. kondásné.
 Свинина n. disznó-hus.
- Свишка n. kis disznó, kis ko-
 cza; játék neve.
 Свиный m. disznó —
 Свинство s. disznóság.
 Свиный м. disznó —; сви-
 нька щѣтина: disznóserte.
 Свина (sus állт.) n. disznó;
 kocza.
 Свирица n. kegyetlenség.
 Свириный m. kegyetlen.
 Свискати k. i. füttyörészni.
 Свиснути k. i. füttyenteni.
 Свистаня s. füttyölés.
 Свистати k. i. füttyölni.
 Свистъ h. fütty.
 Свита n. felső ruha.
 Свобода n. szabadság.
 Свободитель h. szabadító.
 Свободити cs. szabadítani; —
 ся v. szabadulni.
 Свободно i. szabadon; — sz.
 i. szabad, lehet.
 Свободный m. szabad.
 Сводитель h. csaló, ámitó.
 Сводити cs. összehozni; rá-
 szedni.
 Свое s. öné, magáé. Каждому
 свое: mindenkinek a magáét.
 Свозити cs. összehozni.
 Своиня n. család.
 Свой, -я, -е nm. övé, magáé.
 Свойскій (-ий) m. saját, saját-
 os, sajátos.
 Своиство s. tulajdonság, sa-
 játosság; rokonság.
 Своити ся v. megszokni, meg-
 barátkozni.
 Своякъ h. sógor; rokon.

- Свои си t. birtok, köre valaminek; szülőföld.
 Свинути k. i. megszokni.
 Свичай h. szokás.
 Свнше i. fellebb, feljebb.
 Свданне s. értesülés.
 Свдокъ h. tanu.
 Свдомый m. ismert.
 Свдоцтво s. igazolvány, bizonyítvány.
 Свдние s. ismeret, tudomás.
 Свдтель h. szakértő.
 Свдти k. i. tudni, tudomással birni.
 Свженький m. egészen fris.
 Свжина n. fris disznóhus.
 Свжити cs. üdíteni.
 Свжый m. üde, élénk, fris; fényes, ragyogó.
 Свчати cs. megesketni.
 Свчикъ h. kis világosság, mécs.
 Свтилень h. ének a reggeli ájtatosságon.
 Свтилка n. a második nyoszolyó leány.
 Свтилю s. csillagzat.
 Свтильникъ h. templomi lámpa, gyertyatartó.
 Свтити k. i. világítani; — ся v. fényleni, ragyogni.
 Свтичь h. gyertyatartó.
 Свтлиги cs. fényesíteni; — ся v. fényleni.
 Свтлиця n. fényes szoba, terem.
 Свтлю s. világosság.
 Свтлость n. fönség; világosság.
- Свтлый m. világos, fényes, ragyogó.
 Свтлыйшый m. fenséges.
 Свтлти k. i. fényleni, ragyogni.
 Свтлякъ (lampyris állt.) h. szent János bogár.
 Свтодавецъ h. a világosság adója, forrása.
 Свтозарный m. ragyogó, fénylő.
 Свтозрачный m. ragyogó.
 Свтокъ h. tanu.
 Свтоносець h. a világosság hordozója, hajnalesillag.
 Свтообразный m. világossághoz hasonló.
 Свтоотражение s. visszaverődése a fénynek.
 Свтоявление s. megvilágítás.
 Свтъ h. világ, világosság.
 Свцький (-ый) m. világi.
 Свча n. gyertya.
 Свчка n. gyertya.
 Свчкарь h. gyertyamártó, szappanos.
 Свчникъ h. gyertyatartó.
 Свца n. gyertya.
 Свзати cs. összekötni.
 Свзка n. csomó.
 Свзь n. összeköttetés; kapcsol.
 Свтанедля n. husvét vasárnapja.
 Святая Святыхъ: szentek szentje, szentség.
 Святина n. szentély.
 Святитель h. püspök, metropolita, főpap.

- Святити es. szentelni; — ся v. szenteltetni.
 Святки (-кы) t. ünnep.
 Святкованя s. ünnepély, ün-
 neplés.
 Святковати k. i. megülni, az
 ünnepet ünnepelni.
 Свято s. ünnep.
 Святѡсть n. szentség.
 Святый m. szent.
 Священіе s. szentelés.
 Священникъ h. pap, lelkész.
 Священнический (-кый) m.
 papi.
 Священничество s. papság.
 Священнодѣйствовати k. i. is-
 teni tiszteletet tartani, mi-
 sézni.
 Священномученикъ h. vértanu.
 Священнооубяніе s. papi öl-
 тѡny, szertartásos ruha.
 Священнослуженіе s. isteni
 tisztelet.
 Священноучитель h. hittanító.
 Священство s. papság, papi
 hivatal; egyházi rend (szent-
 ség).
 Сгадати es. kigondolni, elta-
 lálni.
 Сганяти es. összeterelni; fel-
 kelteni.
 Сгибнути k. i. elveszni, eltűnni.
 Сгинути k. i. eltűnni, elveszni.
 Сгладити es. lesimítani, elsi-
 mítani, elegyengetni.
 Сговорити es. összebeszélни
 valamit; — ся v. összebe-
 szélни, megegyezni.
- Сговорчивый m. készséges,
 kész, könnyen rábeszélhető.
 Сгода n. szerencse, siker.
 Сгодити es. rátalálni, rábuk-
 kanni. Сгодишь ты на чоло-
 вѣка: emberedre találsz
 még.
 Сгодный m. alkalmas.
 Сгоняти es. összekergetni, ösz-
 szehajtani.
 Сгорбити es. elgörbíteni; —
 ся v. elgörbülни, meggör-
 nyedни.
 Сгорѣти k. i. megégни, elégни.
 Сготовити es. elkészíteni, meg-
 készíteni; — ся v. elké-
 szülни.
 Сграбкати es. összegereblyéлни.
 Сгребсти es. összegereblyéлни.
 Сгубити es. elrontani; — ся
 v. elromlани, elromolни.
 Сдавати es. leadogatни, átad-
 ни; — ся v. megadni magát.
 Сдавити es. összenyomни, ösz-
 szeszorítani.
 Сдалека i. messziről.
 Сдати es. leadни, átadni; —
 ся v. megadni magát.
 Сдержати es. tartани, megtar-
 тани; — ся v. tartózkodни,
 megtartóztatни magát.
 Сдерти es. lenyuzни, letépни.
 Сдирати es. lenyuzogatни.
 Сдоити es. megfejни.
 Сдохлый m. döglött.
 Стохнути k. i. döglени, meg-
 döglени, elhullани.
 Сдыханя s. döglés.

- Сдыхати k. i. dögleni, dögro-
váson lenni.
Сдыхель n. döglés, dögrovás.
Сдѣлати cs. tenni, megtenni;
— ся v. válni.
Се i. itt; — nm. ez, emez.
Себе nm. magát.
Семелъ (-ge-) h. szöglet;
kendő.
Семль (-gi-) h. szegény. Се-
гиль лѣгиль: szegény legény.
Седемъ sz. hét.
Седмерица n. heted, hetedrész.
Седмца n. hét.
Седмый sz. hetedik.
Седь sz. hét.
Сей, сия, сие nm. ez, emez.
Сеймъ h. képviselőház.
Секвестровати cs. lefoglalni.
Секвестръ h. foglalás, bírói-
zár.
Секера n. fejsze.
Секретарити k. i. titkári tisz-
tet viselni.
Секретарь h. titkár.
Секретный m. titkos.
Секта n. felekezet.
Секунда n. elégtelen osztály-
zat; másodperc.
Селение s. telep, falu, hely-
ség; lakás.
Селити cs. telepíteni, népesí-
teni; — ся v. telepedni.
Село s. falu.
Сельский (-ый) m. falusi, falu-
beli.
Сельтокъ m. idei.
Селянинъ h. gazda, földmives.
- Селянка n. földmivelőné.
Селянъ h. gazda, földmives.
Сембреля n. bér, szolgálati díj.
Семейный m. családос, családí.
Семейский (-ый) m. családí.
Семейство s. család.
Семеро sz. hét, heten.
Семестеръ h. félév.
Семидесятый m. hetvenedik.
Семинариетъ h. papnövendék.
Семинария n. papnevelő inté-
zet, szeminárium.
Семнадцать sz. tizenhét.
Семь i. csak, már, ide. Подь
семь: gyere csak!
Сентенция n. vélemény, ítélet.
Сентябрь h. szeptember.
Сентябрь h. szeptember.
Серафимъ h. szeráf.
Сербати cs. kanalazni, hig-
ételt enni, szüresölni.
Сербия n. Szerbia, Szerbor-
szág.
Сербъ h. szerb ember, szerb.
Серденько s. szív, szivecske.
Сердечко s. szív, kis szív;
mag, bél.
Сердечникъ h. szeg (a szekér
elő részén).
Сердечно i. szívesen.
Сердечный m. szíves, szívélyes.
Сердити cs. haragítani; — ся
v. haragudni.
Сердце s. szív; harag.
Серебренникъ h. ezüst pénz.
Серебранный m. ezüstös, ezüst.
Серебро s. ezüst.
Среда n. szerda.

- Середина n. közép, közere valaminek.
 Средный m. középszerű, közepén levő, közép.
 Середь e. közt, közepett.
 Серекъ e. közt, közepett.
 Серенча n. szerencse.
 Серенчивый m. szerencsés.
 Серна n. őz.
 Серпень h. augusztus.
 Серпикъ m. éles fogásu, kemény.
 Серпъ h. sarló.
 Серсама n. szerszám, műszer.
 Серсть n. szőr.
 Серстяный m. szőrből való, szőrös, szőr.
 Сертециелъ i. szerteszéjjel, szerteszt.
 Сесе nm. ez, emez.
 Сестра n. testvér, nőtestvér.
 Сестрищъ h. két testvér fiugyermekei.
 Сестринъ m. testvére.
 Сестрищя n. két testvér leány gyermekei.
 Сестричный m. testvéri, nővéri.
 Сесь, сеса, сесе nm. ez, emez.
 Сечь h. hügy, vizelet.
 Сжати cs. learatni.
 Сжинати cs. levágni, learatni.
 Сзаду i. hátul, hátulról.
 Си nm. собѣ; helyett. Теперь си заснѣваю: most danolni fogok.
 Сивакъ h. darúszínű; szürke színű (ló).
 Сивка h. fehér szőrű ökör neve.
 Сивояблѣковатый m. almás-szürke, almásveres.
 Сивуля n. darúszőrű tehén neve.
 Сивый m. szürkés, hamvas, darúszínű.
 Сигналь (-gn-) h. jel, jeladás.
 Сигоръ h. sziget; Máramaros-Sziget.
 Сидоръ h. Izidor.
 Сидѣти k. i. ülni.
 Сижодъ i. mult nyáron, mult évben.
 Сивкалка n. vizipuska.
 Сивкати k. i. fecskendeni, peselni.
 Сивкера n. pálinka.
 Сивлейда k. n. hügyos.
 Сивливецъ h. hügyos.
 Сивошъ h. hügyos.
 Сивлины t. hügy.
 Сила n. erő, hatalom, hurok.
 На силу: erővel. — Nagyon sok; сила въхъ тамъ было: nagyon sokan voltak ott.
 Силити cs. bekötni, hurkolni, fűzni, erőtelni, begöbözni; — ся v. erőködni, megerősíteni magát.
 Силка n. szilke.
 Сило s. kelepce, tör.
 Силовати cs. kínálni; — ся v. kínálkozó, ajánlkozó.
 Силы t. az angyalok egy ága.
 Сильный m. erős, hatalmas.
 Сильце s. kelepce, tör.

- Силати es. füzögetni, göbözni.
 Симбриля n. bér.
 Синенький (-ый) m. kékes.
 Синета n. szines himző fonal, kékítő.
 Синетарь h. festő, vászonfestő, kékfestő.
 Синецъ h. kék folt (a testen),
 Синити es. kékíteni.
 Синиця (parus állt.) n. czinke.
 Синичий (-чий) m. czinke —
 Синый m. kék.
 Синтаксисъ h. mondattan.
 Синѣти k. i. kékülni.
 Синякъ h. kék mérges gomba; kék folt.
 Сипкый m. durva, zord, göröncös.
 Сиплый m. rekedt.
 Сипѣти k. i. szeppegni.
 Сирия n. Szíria.
 Сирота k. n. árva.
 Сиротити es. árvává tenni.
 Сиротский (-ый) m. árva.
 Сиротство s. árvaság.
 Сиротюкъ h. árva fiu.
 Сиротцкый m. árva —
 Сирохманъ h. árva fiu.
 Сирѣчь i. ugyanis, tudniillik, azaz.
 Система n. rendszer.
 Систематичный m. rendszeres.
 Сисучый m. szopós; сисуче звѣря: emlős állat.
 Сись, сися, сесе nm. ez, emez.
 Сито s. szita.
 Сице i. így, ígyen.
 Сициля n. Szicília.
- Сияние s. fény, ragyogás.
 Сиятельный m. fenséges (czimzésnél).
 Сияти k. i. ragyogni, fényleni.
 Скавунѣти k. i. vinczogni, vonítani.
 Сказати es. megmondani, elmondani, előadni, állítani.
 Сказити es. eltörni, elrontani.
 Сказка n. mese.
 Сказывати es. beszélni, prédikálni.
 Скакати k. i. ugrálni.
 Скала n. szikla; szilánk.
 Скалити es. hasítani; káromolni; fogait összeszorítani.
 Скаменѣлость n. merevedettség.
 Скаменѣлый m. merev, megkövesült.
 Скаменѣти k. i. megmerevedni.
 Скаралунша n. tojáshéj.
 Скарбникъ h. kincstartó.
 Скарбница n. kincstár.
 Скарбовый m. kincstári.
 Скарбъ h. kincs; kincstár.
 Скарга n. panasz, panaszlás.
 Скарговати ся v. panaszkodni.
 Скаредный m. csunya, piszkos, ocsmány, galád.
 Скарѣнный m. csunya, piszkos, galád, ocsmány.
 Скатерть n. abrosz, terítő.
 Сквално i. gyorsan, sebtiben.
 Сквалидность n. gyorsaság.
 Сквалный m. gyors.
 Скверна n. piszok, tisztátalanság.

- Скверидость n. tisztátalanság.
 Скверный m. piszkos, tisztátalan.
 Скворецъ (sturnus vulgaris állt.) h. seregély.
 Скиба n. rög; kenyér darab, falat.
 Скиния s. sátor.
 Скипа n. fáklya.
 Скипетръ h. pálcza, jogar.
 Скить h. szittya.
 Складати es. összerakni, szilabizálni, tagolva olvasni.
 Складность n. ügyesség, könnyűség.
 Складный m. ügyes, könnyed.
 Складовня n. rakodóhely, rakodó.
 Складовый m. szótagos.
 Складъ h. szótag; a szántó föld dereka; szedés, összerakás.
 Скласти es. összerakni.
 Склеити es. összeenyvezni.
 Склепати es. összeütni, összeverni.
 Скликати es. összehíni.
 Скло s. üveg.
 Склонити es. hajlítani, hajtogatni, ejtegetni.
 Склонность n. hajlam, hajlandóság.
 Склонный m. hajlandó.
 Склонъ h. bolt, boltozat.
 Склоняти es. ejtegetni, hajtogatni.
 Складка n. palaczk.
- Склянчарь h. üveges.
 Скоба n. vaskapocs (az ajtón), iszkaba.
 Скобити es. bekapcsolni, bezárni.
 Скобляти es. vakarni, hámozni (krumplit).
 Сковати es. összeforrasztani, összeütni.
 Скокъ h. ugrás.
 Сковранецъ (alauda állт.) h. pacsirta.
 Сколотина n. íróstej, a köpülés alja.
 Сколотити es. köpülni (vaját).
 Сколошъ t. berkenye.
 Сколький m. hány, hányadik.
 Сколькость n. mennyiség.
 Скомина n. váslás, fogelváslás.
 Скомлити es. elváslítani a fogat.
 Скомтати es. csiklandoztatni; — ся v. csiklandani.
 Сконати ся v. elfáradni.
 Скончати es. bevégezni; — ся v. kimulni, bevégezni az életet.
 Скоро n. nyers bőr.
 Скобота n. aggodalom, aggodás.
 Скобъ n. aggodás, búbanat, fájdalom, szenvedés.
 Скобѣти k. i. búsulni, fájlalni, szenvedni.
 Скобка n. falat kenyér.
 Скобочка n. falat kenyér.
 Скобѣ t. csizma, fekete csizma.
 Скоро i. gyorsan, sebesen.

Скоровѣзь h. gyorspósta.
Скороздря n. hamar érő kukoricza.

Скоронисъ n. gyorsírás.
Скоронуха n. teknős állat, kagyló.

Скорота n. gyorsaság, sebesség.

Скорчити es. összehuzni, összeguzsolni; — ся v. összezsgorodni.

Скорый m. gyors, sebes, korai.
Скорше i. sebesebben, hamarabb, inkább.

Скоряный m. bőrből való.

Скосити es. lekaszálni.

Скота n. állat, barom.

Скотарь h. marhapásztor.

Скотина n. állat, három, marha.

Скотиня s. állat, barom, marha.

Скѣтница n. baromudvar.

Скотовѣдство s. baromtenyésztés.

Скѣтъ h. állat, barom, marha.

Скочити k. i. ugrani, ugorni.

Скребакъ h. vakaró kés.

Скребачка n. husoló (a vargáknál).

Скребсти es. vakarni.

Скребгати es. krumplit vakarni, hámozni.

Скрежетъ h. csikorgatás. Скрежетъ зубѣвъ : fogcsikorgatás.

Скривити es. elgörbíteni; — ся v. elgörbülni, meggörbülни.

Скриня n. szekrény.

Скрипъ h. igen nagy keserű galócza.

Скрипѣти k. i. nyikorogni.

Скрѣзь i. keresztül. Паскрѣзь : keresztül-kasul.

Скрѣмнѣсть n. szerénység.

Скрѣмный m. szerény.

Скруглити es. kigömbölyíteni.

Скрутити es. guzst készíteni, guzsolni, összecsavarni; öszszetekerni.

Скрутокъ h. tekercs.

Скрывати es. rejtени, titkolни, — ся v. rejtőzni, titkolózни.

Скрыня n. szekrény.

Скрыти es. elrejtени; — ся v. elbujни, rejtőzni.

Скрѣнити es. megerősíteni; — ся v. megerősődni.

Скрѣпнѣти k. i. összeszorulни, megmerevedни.

Скрятати es. elfordítani a szekeret.

Скубець (falco tinnunculus állт.) h. vérese.

Скубети es. tépни, fosztани.

Скульптура n. szobrászat.

Скупати es. megfürösztени; — ся v. megfürődni.

Скупенда h. fősvény.

Скуповати es. összevásárolни.

Скупѣсть n. fősvénység.

Скупота n. fősvénység.

Скупый m. fősvény.

Скурити es. elfüstölни, elpirázни.

Скусити es. megizleлни; tapasztални.

- Скусный м. izletes.
 Скусокъ h. harapás, falat.
 Скусъ h. izlés.
 Скучати k. i. nyűszörögni (kutyáról mondják).
 Скушати es. megizlelni; tapasztalni.
 Скуба n. darab kenyér.
 Скубка n. darab kenyér.
 Скупецъ h. oltvány.
 Скушити es. oltani Скушити вѣсну: himlőt oltani.
 Слабнути k. i. gyengülni.
 Слабѡсть n. bágyadtság, lankadtság, gyengeség.
 Слабети k. i. gyengülni.
 Слабый м. gyenge, erőtlen, szegény. Слабый ты газда: szegény gazda vagy te.
 Слава n. dicsőség, hír.
 Славити es. dicsőíteni.
 Славление s. dicsőítés.
 Славный м. híres, dicső.
 Славословити es. dicsőíteni, magasztalni.
 Славословие s. dicsőítés, dicsőítő ének.
 Славянинъ h. szláv férfi.
 Славянка n. szláv nő.
 Славянский (-ый) м. szláv.
 Славянство s. szlávtság.
 Сладити es. édesíteni.
 Сладкий (-ый) м. édes; kellemes.
 Сладкорѣчие s. ékesen-szólás.
 Сладѡсть n. édesség.
 Слакомити es. felingerelni az innyet; — ся v. felesiklandozni saját innyét, megkívánni.
 Слама n. szalma.
 Сланый м. sós.
 Сласти t. édesség, gyümölcs, csemege.
 Сласть n. édesség.
 Слати es. küldeni.
 Слегка i. könnyedén.
 Слеза n. könny, könnyű.
 Слезити es. könnyeket ontani; — ся v. könnyezni.
 Слезиный м. könnyes.
 Слесарь h. lakatos.
 Слетѣти k. i. lerepülni.
 Слива n. szilva, szilvafa.
 Сливати es. összetölteni, összeönteni.
 Сливлянка n. szilvapálinka, szilvorium.
 Сливлянки (-ы) t. csiperke gomba.
 Сливникъ h. szilvás kert, szilvás.
 Сливовый м. szilvafából való, szilva —
 Слизкий (-ый) м. sikamlós, sikos.
 Слимакъ (lima állт.) h. kerti biga, csigabiga.
 Слимужь (lima állт.) h. kerti biga, csigabiga.
 Слина n. nyál.
 Слитити es. nyálazni.
 Слияный м. nyálás, nyálkás.
 Слобода n. szabadság, szabadság, gyarmat, telep.

- Слободити es. szabadítani; —
 ся v. szabadulni.
- Слободный m. szabad, függet-
 len.
- Слобожанъ h. szabadalmazott,
 gyarmatos.
- Слободный m. szabad, önálló.
- Словарь n. szótár.
- Словесность n. irodalom.
- Словесный m. szóbeli.
- Словечко s. szócska, szavaeska.
- Слово s. ige, szó; a rutén „с“
 betű neve.
- Словопря n. vitatkozás, vita.
- Словнець h. forgó, madár-
 forgó.
- Словутный m. híres.
- Слѡгъ h. szótag.
- Сложити es. összetenni, össze-
 kulcsolni.
- Сложный m. összetett.
- Слоза n. könny.
- Слѡй h. réteg, fekvés.
- Сломити es. eltörni, összetörni;
 — ся v. eltörni magától.
- Слонце s. nap, égi nap.
- Слонъ (elephas állт.) h. elefánt.
- Слопецъ h. madárfogó.
- Слота n. esős idő.
- Слуга h. szolga, inas.
- Служанка n. szolgáló.
- Служба n. szolgálat, hivatal;
 mise.
- Служебный m. szolgálati; mi-
 séző.
- Служити k. i. szolgálni; —
 службу: misézni.
- Служка h. kis szolga, inas.
- Служница n. szolgáló, eseléd,
 vászon eseléd.
- Слутый m. béna, csonka.
- Слухати es. hallani, hallgatni;
 буде што слухати: lesz mit
 hallgatni; — ся v. hallgat-
 ni, hallani; слухай ся: hall-
 ja meg az ember, nézze
 meg az ember.
- Слухъ h. hallás.
- Слухачъ h. hallgató.
- Случай n. véletlen eset, vak-
 eset.
- Случати ся sz. i. történni,
 megesni.
- Слушати es. hallani; — ся v.
 engedelmeskedni.
- Служа n. ér (a бányában).
- Служь h. a halak egy faja.
- Слюза n. könny.
- Слыхати es. hallani, hallgatni.
- Слышати es. hallgatni elő-
 adást.
- Слышный m. hallható.
- Слѣда n. nyom.
- Слѣдити es. nyomozni.
- Слѣдовати k. i. következni.
- Слѣдство s. következés, követ-
 kezmény; nyomozás; vizs-
 галат.
- Слѣпаць h. vakkelés, kelés.
- Слѣпецъ h. vak ember; kelés.
- Слѣпяти es. vakítani.
- Слѣпнути k. i. vakulni.
- Слѣпорожденный m. vakon szü-
 letett, születése óta vak.
- Слѣпота n. vakság.
- Слѣпый m. vak, világtalan.

- Слюбити ся v. megszeretni egymást.
- Смаганя n. igyekezet.
- Смагати ся v. igyekezni, iparkodni.
- Смажити es. sütni, pörkölni, olvasztani.
- Смазати es. bemázolni.
- Смаковати k. i. izleni. Онъ цѣлкомъ смакуе: igazán izlett.
- Смакота n. íz.
- Смакъ h. jólesés, izlés.
- Сманити es. megcsalni, törbe ejteni.
- Смаркати k. i. piszmogni (az orral).
- Смаркачь h. taknyos, takonyrbez.
- Смачный m. izletes.
- Смежный m. határos.
- Смердѣти k. i. büzleni.
- Смердячка n. büzös növény.
- Смерека (pinus növt.) n. fenyőfa.
- Смертьность n. halálozás.
- Смертельный m. halálos, halált hozó; смертельный грѣхъ: főbűn.
- Смертность n. halandóság.
- Смертнохворный m. halálos beteg.
- Смертный m. halálos.
- Смертоносный m. halált hozó.
- Смерть n. halál.
- Смести es. leseperni.
- Сметана n. tejfel, tejszin, főle.
- Сметанка m. tejfel, tejszin főle.
- Сметати es. ledobni; levetni (a sertés a malaczkokat).
- Смиловати ся v. könyörögni, szánakozni.
- Смирение s. alázatosság, szelidség.
- Смирный m. alázatos, szényy.
- Смирити es. megbékíteni; — ся v. megbékülni.
- Смирна n. mirha.
- Смирный m. csendes, békés.
- Смокнути k. i. megázni.
- Смоковница n. fügefа.
- Смола n. szurok.
- Смолавый m. taknyos.
- Смолити es. szurkozni.
- Смолѣ t. takony.
- Смолякъ h. szurok-fáklya.
- Смоляный m. szurkos.
- Сморкати k. i. piszmogni, szuszogni.
- Смордохъ h. mezei poloska.
- Сморщити es. ránczolni; — ся v. zsugorodni, ránczoldni.
- Смотати es. lemotólalni, összeguzsolni.
- Смотритель h. felügyelő.
- Смотрѣти es. megnézni, meg szemlélni; — ся v. nézgetni magát, nézni magát.
- Смрадъ h. bűz.
- Смура n. petty, folt, csik.
- Смуглый m. barna.
- Смугъ h. petty, folt, csik.
- Смутити es. szomorítani; — ся v. szomorkodni.

- Смутный m. szomorú.
 Смутокъ h. szomorúság.
 Смуцати es. szomorítani; —
 ся v. szomorkodni, búsulni.
 Смыкъ h. nyirettyű, vonó.
 Смысленный m. értelmes, eszes,
 jártas.
 Смысль h. értelem, jelentmény,
 ítélő képesség.
 Смычокъ h. hegedűvonó, vonó.
 Смѣлый m. bátor, merész, vak-
 мерő.
 Смѣсати es. letaposni, ráta-
 posni.
 Смѣсь n. keverék, vegyíték.
 Смѣховати ся v. nevetgélni,
 kinevetni.
 Смѣхунъ h. nevető, kaczagó.
 Смѣхъ h. nevetés, kigunyolás.
 Смѣшати v. összekeverni, ösz-
 szevegyíteni; — ся v. ösz-
 szekeveredni.
 Смѣшки t. nevetés tárgya,
 tréfa.
 Смѣшливый m. nevetséges,
 neveltető.
 Смѣшний m. neveltető, nevet-
 séges.
 Смѣяня s. nevetés.
 Смѣяти ся v. nevetni.
 Смягчити es. megpuhítani,
 meglágyítani; — ся v. meg-
 lágyulni, megpuhulni.
 Снага n. erő, zöm.
 Снасть n. a kész szekér kere-
 kek nélkül; tengely.
 Сначала i. kezdettől fogva.
 Снимати es. levenni; — ся v.
- felszedődni, elszállni (a ma-
 dárról); levétetni magát a
 kőpíronál.
 Снисходительный m. nyájas,
 elnéző, kegyes, leereszkedő.
 Снисходити k. i. leszállani,
 leereszkedni.
 Спити ся v. álmodni, álmo-
 dozni.
 Снова i. újra, ismét.
 Сновати es. a szövési alapot
 vetni.
 Сновидецъ h. álomlátó.
 Снодій h. kéve.
 Споровити es. felbizztatni, rá-
 szedni.
 Сносить es. összehordani, el-
 viselni.
 Снодный m. elviselhető.
 Сношение s. eltérés; össze-
 köttetés, viszony, közleke-
 dés.
 Спуровати es. befűzni, zsinó-
 rozni.
 Спурокъ h. zsinór.
 Спуръ h. ácszsinór, csapó-
 zsinór.
 Спутти k. i. aludni, elaludni.
 Спуютокъ h. zugolyfa.
 Снѣгъ h. hó.
 Снѣдати es. elfogyasztani, fel-
 emészteni.
 Снѣдно s. étel, evés.
 Снѣдь n. étel, eledel.
 Снѣжити es. behavazni.
 Снѣжный m. havas.
 Снѣтей h. üszög a kukori-
 czán stb.

Сняти es. levenni.

Спѣть n. üszög (a kukoriczán).

Со e. -val, -vel; -tól, -től.

Собака n. nőstény kutya; kicsarongó nőszemély, kéjhölgy.

Собачий (-ый) m. kutya —

Собирати es. gyűjteni, leszedni; — ся v. összegyűlni, összeszedődni.

Соблазнити es. rászedni, bűnbehozni; — ся v. rászedetni, megbotránkozni.

Соблазнь h. bűnbe ejtés, bűnbe hozás, megbotránkozás.

Соблюдати es. megtartani, megőrizni.

Соблюдение s. megőrzés, megtartás.

Соборный m. egyháztanácsi; соборна церковь: főtemplom, székesegyház, püspöki templom.

Соборъ h. gyülekezet, gyűlés, papi s kántori gyűlés (tavaszszal és ősszel).

Собрание s. gyűlés, gyülekezet.

Собрати es. összeszedni; — ся v. összeszedődni.

Собственность n. tulajdon birtok.

Собственный m. tulajdon, saját.

Собъ i. balra (ökörnél).

Собоянка n. szobalyány.

Сова (strix állt.) n. bagoly.

Совабирѣство (-gá-) s. szolgabírótság.

Совабирѣсть (-gá-) h. szolgabíró.

Совершати es. készíteni, elkészíteni, teljesíteni; — ся v. elkészülni; megtörténni, beteljesülni, beteljesedni.

Совершенство n. tökéletesség, tökély.

Совершенный m. tökéletes.

Совершити es. elkészíteni, teljesíteni; — ся v. elkészülni, beteljesedni.

Совзати ся v. csuszni, csuszkálni.

Совинный m. bagolyból való, bagoly.

Совмѣстный m. egyesített, együtt levő.

Совокупн i. együttesen, együtt.

Совокупити es. egyesíteni; — ся v. egyesülni.

Совокупный m. egyesült.

Совпадати k. i. összetalálkozni, összeesni.

Современный m. időszerű, egykorú.

Совѣстливый m. lelkiismeretes.

Совѣсть n. lelkiismeret.

Совѣстьность n. lelkiismeretesség.

Советати es. tanácsolni; — ся v. tanácskozni.

Советникъ h. tanácsadó, tanácsos.

Советный m. tanácsos.

Советованя s. tanácskozás.

Советовати es. tanácsolni; — ся v. tanácskozni.

- СОВѢТЬ h. tanács; tanácsko-
 zás; tanács (hatóság).
 СОВѢЩАНІЕ s. tanácskozás.
 СОВЯЧІЙ m. bagoly —
 СОГЛАСІЕ s. egyetértés.
 СОГЛАСИТИ СЯ v. beleegyezni.
 СОГЛАСНЫЙ m. megegyező: со-
 гласна буква: mássalhangzó.
 СОГЛАСОВАТИ cs. összhangzásba
 hozni; — ся v. összhangzani.
 СОГЛАШЕНІЕ s. egyetértés, meg-
 állapodás, összhang.
 СОГОЛОСНА буква: mással-
 hangzó.
 СОГРѢТИ cs. megmelegíteni;
 — ся v. megmelegedni.
 СОГРѢШАТИ k. i. vétkezni.
 СОГРѢШЕНІЕ s. vétek, bűn.
 СОГРѢШИТИ k. i. vétkezni.
 СОДА n. szóda, sziksó.
 СОДЕРЖАНЯ s. tartalom.
 СОДЕРЖАТИ cs. fentartani, tar-
 talmazni; — ся v. fentar-
 tani magát.
 СОДЕРЖИТЕЛЬ h. fentartó, őr.
 СОДРАТИ cs. lenyúzni.
 СОДРУГЪ h. barát, pajtás.
 СОДЪЯ n. közreműködés.
 СОДЪЯТЕЛЬНЫЙ m. közremű-
 ködő.
 СОЕДИНЕНІЕ s. egyesülés.
 СОЕДИНИТИ cs. egyesíteni; —
 ся v. egyesülni.
 СОЖАЛѢТИ k. i. sajnálkozni,
 sajnálni.
 СОЗВАТИ cs. összehívni.
 СОЗДАНИЕ s. lény, teremtmény.
 СОЗДАТЕЛЬ h. teremő.
- СОЗДАТИ cs. felépíteni.
 СОЗНАНИЕ s. beismerés, elis-
 merés.
 СОЗНАТИ cs. felismerni, beis-
 merni.
 СОЗРѢТИ k. i. megérni.
 СОЙКА (garullus glandarius
 állt.) h. szajkó, mátyás.
 СОЙМЪ h. gyűlés, országgyű-
 lés.
 СОЙТИ cs. összejárni; — ся v.
 összemenni, összejönni.
 СОКОЛЬ (falco gentilis állt.)
 h. sólyom.
 СОКОЛЯ s. kis sólyom, fiatal
 sólyom.
 СОКОЛЯТКО s. fiatal sólyom.
 СОКОТИТИ cs. őrizni; — ся v.
 őrizkedni.
 СОКРАТИТИ cs. megrövidíteni.
 СОКРОВЕННЫЙ m. titkos, elrej-
 tett.
 СОКРОВИЩЕ s. kincs.
 СОКРОВИЩНЫЙ m. kincses.
 СОКРУШЕНІЕ s. összetörés, ősz-
 szezuzás.
 СОКРУШИТИ cs. összezuzni, meg-
 semmisíteni; — ся v. össze-
 zuzódni, megsemmisülni.
 СОКЪ h. lé (gyümölcsnél, fá-
 nál) stb.
 СОЛАТЬ h. katona.
 СОЛЕННЫЙ m. sós.
 СОЛИТИ cs. sózni.
 СОЛНЕЧНЫЙ m. napos.
 СОЛНЦЕ s. nap, égi nap.
 СОЛОВЬИ (luscinia állt.) h. fü-
 lemüle.

Солодиги *cs.* édesíteni.
 Солодкий (-кий) *m.* édes.
 Солома *n.* szalma.
 Соломонъ *h.* Salamon.
 Соломляный *m.* szalmából való, szalma.
 Солонина *n.* szalonna. Небуде зъ пса солонина: nem lesz a kutyából szalonna.
 Соль *n.* só
 Соляича *s.* sótartó.
 Соляной *m.* sós; соляна гора: sóbánya, sóakna.
 Сомаръ *h.* szamárn.
 Сомнительный *m.* kétséges.
 Сомнивати ся *v.* kételkedni.
 Сомниние *s.* kétség.
 Сопливость *n.* álmoság, aluszékonyság.
 Сопливый *m.* álmos, álomszuszék; aluszékony.
 Соннице *s.* gyülekező hely; zsinagoga, iskola.
 Сонный *m.* álmos.
 Сонце *s.* nap, égi nap.
 Сонъ *h.* álm.
 Сонъчко *s.* nap.
 Сонъчный *m.* napi, nap — сонъчна годника: napóra; сонъчный рѣкъ: napév.
 Сдобщатель *h.* közlő.
 Сдобщати *cs.* közölni, jelenteni; — ся *v.* közlekedni.
 Сдобщение *s.* közlekedés; közlemény, közlés.
 Сдобщество *s.* közösség, társaság.
 Сдобщиги *cs.* közölni.

Сорудиги *cs.* felszerelni, felépíteni.
 Сответственный *m.* megfelelő, összhangzó.
 Сответствовати *k. i.* összhangban lenni, megfelelni.
 Сотечественный *m.* földi, hazai.
 Соперникъ *h.* vetélytárs, versenytárs.
 Соповка *n.* szópóka.
 Сопоставиги *cs.* szembeállítani, összehasonlítani.
 Сопранъ *h.* felhang, szoprán.
 Сопричастиги *cs.* részesíteni, juttatni; — ся *v.* részesülni.
 Сопроводиги *cs.* kísérni, vezetni.
 Сопротивиги ся *v.* ellenkezni.
 Сопрячи *cs.* összefogni, egybefogni (lovat).
 Сопутникъ *h.* utitárs.
 Сопутствовати *k. i.* együtt utazni.
 Сопухъ *h.* gőz, párolgás.
 Сопѣвка *n.* furulya, pásztorsik.
 Сопѣлка *n.* furulya, pásztorsip.
 Сопразмѣрный *m.* kimért, arányos.
 Сопрвати *cs.* leszakítani, letépni; — ся *v.* leszakadni.
 Сорока (pica caudata állт.) *n.* szarka.
 Сороковый *m.* negyvenes.
 Сорокъ *sz.* negyven.
 Соромиги *cs.* megszégyeníteni,

- pellengérre állítani; — ся
v. megszégyenülni.
- Соромдсть n. szégyen, gyaláz-
lát.
- Соромный m. szégyenletes,
gyalázatos, ocsmány, csunya,
galád.
- Соромъ h. szégyen, pirulás,
szemérem.
- Сорочий (-ый) m. szarka —
Сорочина n. kis ing, ingecske.
Сорочка n. ing.
- Сортировать cs. rendezni, vá-
logatni.
- Сортъ h. faj, nem.
- Сосна (pinus növt.) n. jegenye,
fenyő.
- Содлужити k. i. együtt szol-
gálni.
- Содредоточение s. összponto-
sítás.
- Содредоточити cs. összponto-
sítani; — ся v. összponto-
sulni, egyesülni.
- Составити cs. összeállítani,
alkotni, képezni.
- Составъ h. állomány, vegyi-
ték, keverék.
- Содстрадати k. i. együtt szen-
vedni.
- Содсудохранильница n. szek-
restye.
- Сосудъ h. edény, kehely.
- Содсѣдство s. szomszédság.
- Содсѣдъ h. szomszéd.
- Сотворение s. teremtés.
- Сотворитель h. teremtő, al-
kotó.
- Сотворити cs. teremteni; al-
kotni.
- Сотрети cs. megsemmisíteni,
eltörülni.
- Сотрудникъ h. munkatárs.
- Союзъ h. szövetség.
- Соучаствовать k. i. részt ven-
ni, részesülni.
- Соученикъ h. oskolatárs.
- Соча n. ágas, kutágas.
- Сохлый m. száraz.
- Сохнути k. i. száradni.
- Сохранитель h. megőrző, meg-
tartó, fentartó.
- Сохранительный m. fentartó,
őrző.
- Сохранити cs. megőrizni; —
ся v. megőrizni magát.
- Сохтанъ h. szokás, szoktatás.
- Сохтовати cs. szoktatni; —
ся v. megszokni.
- Социальный m. társadalmi.
- Сочевница (eryum lens növt.)
n. lencse.
- Сочетание s. egyesítés, páro-
sítás.
- Сочетати cs. egyesíteni, páro-
sítani.
- Сочинение s. munka, mű.
- Сочинити cs. megírni, szer-
keszteni, készíteni.
- Сочистый m. lében gazdag,
leves.
- Сочленъ h. tag, tagtárs.
- Сочный m. zamatos, lében
gazdag.
- Сочовка (eryum lens növt.) n.
lencse.

Сочувствіе s. rokonszeny.

Сочувствовати k. i. rokonszenvezni.

Сочествіе s. lejövetel, leszálás; сочествіе святаго Духа: a szent Lélek leszállása, piros pünkösd napja.

Содшка n. villarud.

Союзникъ h. kötöszó.

Союзный m. szövetséges.

Союзъ h. szövetség, egyesülés.

Спадати k. i. leesni, esni; tekinteni; спадайте на Бога, помагайте: tekintsétek az Istent és segítsetek, magyarul: Isten nevében segítsetek.

Спадъ h. esés, lejtő; aprólék.

Спалити cs. elégetni, eltüzelni.

Спалня n. háló szoba, éjszakai hely.

Спамятливый m. erős emlékező tehetségű.

Спамятовати cs. visszaemlékezni.

Спарити cs. leforrázni, megforralni, felforralni (tejet).

Спасати cs. menteni, szabadítani; — ся v. megmenekülni.

Спасение s. szabadulás, megváltás, menekülés; üdvözülés.

Спаситель h. üdvözítő, megváltó, szabadító.

Спасительный m. üdvözítő, megváltó.

Спасовъ m. megváltóé, szabadítóé.

Сласти cs. megszabadítani; — ся v. megszabadulni.

Спась h. üdvözítő, szabadító, megváltó. На Спаса: ur színeváltozása napján.

Спати k. i. aludni.

Спека n. forróság, hőség.

Спекати cs. halomra rakni, erővel hozni.

Спеклый m. összesült, égett.

Сперва i. először, kezdetben.

Спереду i. előről, elül.

Спеціальный m. különös, speciális.

Сперти cs. utját állni, megállítani; — ся v. bedugulni, megakadni.

Спечи (спеку) cs. megsütni; — ся v. megsülni.

Спивати cs. leinni, inni.

Спилати cs. meríteni, merni.

Спилити cs. lefűrészelni, megfűrészelni.

Спинати cs. akadályozni, hátráltatni, késleltetni; — ся v. akadékoskodni, makacszkodni, vonakodni.

Спираль n. csavarvonal, csavarmenet.

Спиральный m. csavaralaku, csavarmenetű.

Спираня s. marasztalás, késleltetés, halogatás, akadályozás, fennakadás.

Спиратель h. akadályozó, késleltető, marasztaló.

- Спирати es. megállítani, akadályozni, késleltetni, marasztalni; — ся v. fennakadni, akadékoskodni.
- Спиритовый m. borszeszes.
- Спиритусъ h. borszesz, spiritusz.
- Списаня s. másolás, másolat, összeírás.
- Списатель h. másoló, leíró.
- Списати es. leírni, lemásolni, összeírni.
- Списокъ h. leírás, jegyzék; másolat.
- Списывати es. leírni, lemásolni.
- Сшити es. leinni (a tetejét); — ся v. lerészegedni, leinni magát, berugni.
- Спица n. küllő. Баба зъ воза, спицамъ легче: ha a vén asszony leszáll a szekérről, könnyebb a küllőknek.
- Сплавати k. i. uszni valahova.
- Сплавный m. hajózható, hajókázható.
- Сплата n. lefizetés, törlesztés.
- Сплатити es. lefizetni, letörleszteni (az adósságot).
- Сплести es. összefonni, befonni.
- Сплетня n. csel, cselszövény.
- Сплѣтати es. fonogatni, összefonni, megfonni.
- Сплювати es. köpni, köpködni.
- Сплюкати es. köpni, köpködni.
- Сплюха n. álomszuszék, hétalvó (nő).
- Сплюхъ h. álomszuszék, hétalvó (férfi).
- Спѣввиноватый m. bűnben részes, büntárs.
- Спѣввиновный m. bűnben részes, büntárs.
- Спѣввладникъ h. társuralkodó.
- Спѣввластникъ h. közbirtokos, birtoktárs.
- Спѣввоеникъ h. bajtárs.
- Спѣввѣдомость n. tudás, tudat.
- Спѣввѣдомый m. tudatos.
- Спѣввѣзень h. fogolytárs.
- Спѣвврачъ h. játszótárs.
- Спѣввѣдичъ h. társörökös.
- Спѣввѣяня s. együttes működés.
- Спѣввѣяти es. együttesen, közösen működni.
- Спѣвжаловати k. i. szánakozni, panaszkodni.
- Спѣвжалѣня s. szánakozás, részvét.
- Сповивачъ h. pólyakötő.
- Спѣвнаследникъ h. társörökös.
- Сповнити es. teljesíteni, véghez vinni; — ся v. teljesülni, történni.
- Спѣвобыватель h. lakótárs.
- Спѣвпоручникъ h. kezestárs.
- Спѣвпреступникъ h. büntárs.
- Спѣвработникъ h. munkatárs.
- Спѣвработница n. női munkatárs.
- Спѣвстолѣвникъ h. asztaltárs.
- Спѣввученикъ h. tanulótárs.
- Спѣввучениця n. női tanulótárs.
- Спѣввчути es. együtt érezni.
- Спѣввчутье s. rokonérzés.
- Спѣвь i. felében, közösen.

- Сповѣдати es. gyóntatni; —
 ся v. gyónni.
- Сповѣдь n. gyónás.
- Сповѣтрѣти k. i. kigőzölögni,
 kirárologni.
- Спогадати es. elgondolni, el-
 képzelni; elvonni.
- Спогадный m. képzelt, elvont;
 спогадна стямка: elvont
 fogalom.
- Споглядати es. meglátни, meg-
 pillantani, észrevenni.
- Сподия s. alja az itálnak.
- Сподиця n. női ing, alsó ing.
- Сподный m. alsó, alullevő.
- Сподоба n. tetszés, kívánság;
 gyönyör, kedv.
- Сподобити es. méltani, méltó-
 nak tartani, megjutalmazni.
- Сподобный m. tetszőleges, tet-
 szésszerű, tetszésszerinti.
- Сподручный h. jobb oldalon
 álló ökör.
- Сподъ h. alj, alsó rész.
- Сподѣвати ся v. sejteni, re-
 mélni, reménykedni.
- Споединити es. egyszerűsíteni.
- Спозаду i. hátul, hátulról.
- Спозирати es. összevissza nézni.
- Спознаваня s. megismerés, fel-
 ismerés.
- Спознавати es. megismerni,
 felismerni; — ся v. megis-
 merkedni, ismerkedni; meg-
 ismerni önmagát.
- Спознати es. megismerni, fel-
 ismerni, ráismerni; — ся v.
 megismerni önmagát.
- Спойити es. leitatni, megítat-
 ni; — ся v. lerészegegni.
- Спойка n. kötőszó.
- Спокланяемый m. együtt tisztelt,
 közösen imádott.
- Спокоѣ h. nyugalom, nyugod-
 ság, békesség.
- Спокойити es. nyugtatni, meg-
 nyugtatni; — ся v. nyug-
 godni, megnyugodni.
- Спокоѣно i. nyugodtan, csen-
 desen, békével.
- Спокоѣность n. nyugalom,
 nyugodtság.
- Спокоѣный m. nyugodt, csen-
 des, békés, szelid.
- Спокусити es. kísérteni, csá-
 бítani.
- Спокусникъ h. csábító.
- Сполечный m. közös, felemás.
- Сполка n. közösség.
- Сполити es. teljesíteni; — ся
 v. teljesülni.
- Сподьность n. közösség.
- Сподный m. közös, felemás.
- Сполкати es. megöblíteni,
 kiöblíteni; felzavarni (a
 vizet).
- Споломъ i. együtt, közösen.
- Сполошити es. felzavarni, nyug-
 talanítani.
- Сполочный m. közös, felemás.
- Сполученъ s. egyesítés, egye-
 sület.
- Сполучити es. egyesíteni.
- Сполучникъ h. számnév.
- Сподьникъ h. pajtás, barát,
 társ.

- Сидльница n. barátné.
 Сидльный m. köz, közös, felemás.
 Сидняна s. említés, emlegetés.
 Сиднатель h. említő, emlékező.
 Сиднати cs. említeni, emlékezni, emlegetni; — ся v. emlegettetni.
 Сидинка n. emlékezés, említés; emlék.
 Сидинокъ h. emlékezés, emlékezet.
 Сидматель h. segítő.
 Сидмати cs. segíteni, segítyezni.
 Сидянути cs. felemlíteni, megemlíteni; — ся v. megemlékezni valakiről, eszébe jutni.
 Сидна n. akadály.
 Сидпутникъ h. útitárs.
 Сидзнити cs. bűjtben zsiros étellel tartani; — ся v. bűjtben zsirosat enni.
 Сидрити k. i. aprózni, aprókat lépni.
 Сидрый m. sebes, gyors; szapora.
 Сидобити cs. képesíteni; — ся v. ellátni magát, felszerelni, rendbe jönni.
 Сидобникъ h. segítő, segéd, munkatárs.
 Сидобность n. alkalmatosság, képesség.
- Сидобный m. alkalmas, képes, beillő, beváló.
 Сидобъ h. eszköz, mód, módor.
 Сидстити ся v. bűjtölés által elcsenevészedni.
 Сидтиха i. lassan, csendesen.
 Сидткнути ся v. megbotlani.
 Сидчувъ h. rokonszenv.
 Сидчувовати k. i. rokonszenvezni.
 Сидчутя s. rokonszenvezés, rokonszenv.
 Сидрава n. ügy, dolog.
 Сидравъ i. igazán, valóban, csakugyan.
 Сидраведливо i. igazán, jogosan, jól, helyesen.
 Сидраведливость n. igazság, jogosság, méltányosság.
 Сидраведливый m. igazságos, jogos, méltányos, igaz, valódi; valóságos, igazi.
 Сидравелливый m. igazságos, jogos, igazi, valódi.
 Сидравити cs. elkészíteni, megcsinálni; — ся v. elkészülni.
 Сидравка n. kereset, panasz.
 Сидравникъ h. ügyviselő, ügyvivő, tettes, ágens.
 Сидравовати ся v. viselni magát, megbecsülni magát.
 Сидрага n. szárazság.
 Сидрагота n. hőség, rekkenő meleg.
 Сидровадити cs. elutasítani, utbaigazítani, elkisélni.
 Сидросити cs. megkérdezni, tu-

- dakolni; — ся v. kérdezősködni.
 Спроска n. tárgyalás, kihallgatás (bírói).
 Спросавляти cs. együtt discsérni, egyszerre magasztalni.
 Спружка n. rugó.
 Спрягати cs. ígét hajlítani, konjugálni.
 Спряжение s. ige-hajlítás, konjugáció.
 Спрясти cs. megfonni, elvégezni a fonást.
 Спрягати (спрячу) cs. elrejtetni, eldugni, eltenni; — ся v. elrejtőzni, elbujni.
 Спрячи cs. összefogni, egybefogni, együvé fogni (lovakat).
 Спудза n. hamuval kevert parázs.
 Спудзяникъ h. hamuban sült lepény.
 Спудити cs. megijeszteni, megremítteni; — ся v. megrémülni, megijedni.
 Спудъ i. alulról, alóla.
 Спукати cs. elverni úgy, hogy csattanjon, elpüfölni.
 Спустити cs. leereszteni, lebocsátani, leengedni; — ся v. leeresztkedni, lebocsátkozni.
 Спустошити cs. elpusztítani, elrombolni.
 Спустѣти k. i. elpusztulni.
- Спутати cs. összebonyolítani, bebékózni.
 Спутникъ h. útitárs, kísérő.
 Спутовати cs. beutazni, bejárni.
 Спыхнути k. i. megdagadni, felpuffadni.
 Спущати cs. leereszteni, lebocsátani; — ся v. leeresztkedni, lebocsátkozni.
 Спытати cs. megkérdezni, megtudni; — ся v. kérdezősködni, tudakozódni.
 Спѣвакъ h. énekes, éneklő.
 Спѣванка n. ének, dal.
 Спѣваня s. éneklés, énekelés, dalolás.
 Спѣвати cs. énekelni, dalolni.
 Спѣвныйъ m. éneklő, énekes.
 Спѣвъ h. ének.
 Спѣховати cs. készíteni, csinálni; — ся v. készülődni, készülni.
 Спѣхъ h. eszköz, szer, szerző.
 Спѣшити k. i. sietni.
 Спѣшныйъ m. kész, készséges, utrakész.
 Спяти cs. feszíteni.
 Спячий (-ий) m. alvó.
 Сравнение s. hasonlítás, hasonlat.
 Сравнимыйъ m. hasonlítható.
 Сравнительныйъ m. összehasonlító.
 Сравнити cs. összehasonlítani, egybevetni.

Срадовати cs. megörvendeztetni; — ся v. megörülni.

Срамляти cs. szégyeníteni, pirongatni, szidni; — ся v. szégyenülni, szégyelni magát.

Срамный m. szégyenletes, gyalázatos.

Срамота h. szégyen, gyalázat.

Срамотити cs. szégyeníteni.

Срамъ n. szégyen, gyalázat.

Сребреникъ h. ezüst pénz.

Сребродѣль h. ezüstműves.

Среда n. szerda.

Среди i. közt, között, közepett.

Средина n. közép, közepe valaminek.

Средний, средний m. közép-ső, közép; középszerű, meg-lehető.

Средство s. eszköz.

Средѣ i. közt, között, közepett.

Сробити cs. elkészíteni, meg-csinálni.

Сроснути k. i. összenőni, öss-zszeformni.

Срости ся v. összenőni.

Срубати cs. levágni

Срубъ h. a kut fabéllése.

Срѣбельникъ h. ezüstműves.

Срѣберный m. ezüstös, ezüst-ből való.

Срѣблити cs. ezüstözni.

Срѣбло s. ezüst; живое срѣбло: eleven ezüst, higany, ké-neső.

Срѣбловатый m. ezüstös.

Срѣбный m. ezüstös, ezüsből való, ezüst —

Срѣбнякъ h. ezüstpénz.

Срѣбристый m. ezüstartalmu.

Срѣбро s. ezüst.

Срѣзати cs. levágni, lemet-szeni, lefűrészelni.

Срѣчка n. párbaj.

Ссадити cs. levenni, letenni.

Ссати cs. szopni.

Ссыпати cs. ledönteni, össze-tölteni, egybeönteni; — ся v. lehullni, leesni.

Ссѣчи cs. összemetélni, össze-vágni, összeaprítani.

Ставати k. i. állani, felállani.

Ставило s. csapózsínór.

Ставити cs. állítani, építeni, emelni; — ся v. nagyon állani valami mellett; fo-gadni valamibe.

Ставешникъ h. kis meredekség, emelkedés, halom; kis töltés.

Ставляня s. feltevés; építés; írott mű, írásmű, fogalmaz-vány; fejdísz.

Ставь h. tó.

Стадо s. nyáj.

Стайити cs. eltítkolni, eltu-tozni, elrejteni.

Сталь n. aczél.

Станка n. női ingen a derék.

Становити cs. állítani, szün-tetni, megállapítani; — ся v. megállapodni, megtör-ténni, válni valamivé.

Станокъ h. hagyaték, örökség.

Станция s. állomás.

- Стань h. termet, derék, törzs, alak; foglalkozás, állás.
- Стара n. öreg nőnemű lény.
- Старание s. gondolkodás, fáradozás, törekvés; gond.
- Стараня s. gondoskodás, fáradozás, törekvés; gond.
- Старательный m. gondos, igyekező, iparkodó.
- Старати ся v. gondoskodni, fáradozni, iparkodni, törekedni valamire; busulni, buslakodni.
- Старенький (-ый) m. öreges, öreg, elaggott.
- Старець h. agg, aggastyán.
- Старина n. régi idő, régiség.
- Старити cs. öregíteni; — ся v. öregedni.
- Стародавний m. réges-régi, ősrégi.
- Старосвѣтъина n. régi világ, régi kor.
- Старосвѣтъский (-ый) m. régi világból való.
- Староста h. násznagy; községi bíró (egyres helyeken).
- Старость n. gond.
- Старость n. öregség, vénység.
- Старость не радость: az öregség nem öröm.
- Старунокъ h. gondolkodás, figyelem, gond.
- Старуха n. öreg asszony.
- Старческий m. aggastyáni.
- Старшина n. előljáró, előjáróság.
- Старший (-ый) m. idősb, főbb; korosabb, idősebb.
- Старый m. régi, idős, koros, öreg, ócska, elavult, avítos, elviselt.
- Старѣти k. i. öregedni, vénülni.
- Стати k. i. állani, megállni; kezdeni; — ся v. történni, megესni; válni, lenni. Изъ великого братства стает ся велика вражда: nagy barátságból lesz a nagy gyűlölség.
- Статистика n. statisztika.
- Статокъ h. barom, marha, nyáj; birtok, vagyon.
- Статочный m. tisztességes, jóra való; vagyonos.
- Статуя n. oszlop.
- Стация n. állomás, állás, megálló hely.
- Ствердити cs. megerősíteni, hitelesíteni.
- Ствердѣти k. i. megkeményedni.
- Стебло s. szál, szár.
- Стебловатый m. száras; стебловата рослина: fűnövény.
- Стегно s. ezomb.
- Стежарь h. szérüs kert.
- Стежка n. ösvény, gyalogut.
- Стекати ся v. összefolyni.
- Стелити cs. almozni, vetni (ágyat), teríteni; — ся v. terülni, hullani.
- Стеннѣти k. i. sötétedni, esteledni.

- Стенография (-gr) n. gyorsírászat, gyorsírás.
 Стенографъ (-gr-) h. gyorsíró.
 Степенный m. fokozatos, lépcsőzetes.
 Степень n. fok, lépcső.
 Степлити cs. felmelegíteni; — ся v. felmelegedni.
 Стерпнути k. i. elzsibbadni, ellankadni.
 Стерпеть cs. elszenvedni, elviselni, eltűrni.
 Стесати cs. lefaragni.
 Стефанъ h. István, Pista.
 Стеха m. Stefánia.
 Стечи k. i. lefolyni, eltűnni, elenyészni.
 Стигнути k. i. érni, ráérni.
 Стинати cs. levagdosni, levágni.
 Стипендия n. ösztöndíj.
 Стиранка n. tejjel főtt reszelt tészta, gombóda.
 Стирати cs. letörölni, letürölni.
 Стирка n. törölő rongy.
 Стискати cs. szorítani, megszorítani, szorongatni; — ся v. összeszorítani magát, szorosán befűzni magát.
 Стиснути cs. összeszorítani, megszorítani.
 Стиха i. lassankint, csendesen, zajtalanul.
 Стихарь h. misézőing.
 Стихира n. dicsőítő ének, szti-khira.
 Стихнути k. i. elcsendesedni, elhallgatni.
 Стиховна n. énekek a délutáni isteni tiszteleten.
 Стихотворение s. költés, költői mű.
 Стихотворецъ h. költő.
 Стихотворство s. költés, költészet.
 Стихъ h. vers, költői vers; vers (a harangozásnál); на третий стихъ дзвонить: huzza (harangozza) a harmadik verset.
 Сткло s. üveg.
 Стлумити cs. elbódítani, elkábítani.
 Сто sz. száz; два сто: kétszáz; три сто: háromszáz; чотыриста: négyszáz; пять стовъ: ötszáz.
 Стоба n. ekenyákló.
 Стовь h. ág, élőág (a fán); oszlop, czöveg, czölöp; стовномъ стати: kövé válni.
 Стога n. asztag, kazal.
 Стòгъ h. asztag, kazal.
 Стодоля n. csür.
 Стòйкость n. állhatatosság.
 Стоимость n. érték, becs.
 Стòйный m. méltó, értékes.
 Стоколоса (bromus növt.) n. rozsnok.
 Стоколосоватый m. rozsnokos.
 Стòкъ h. lefolyás, eltelés.
 Столець (стòля) h. szék.
 Столикъ h. kis asztal, asztalka.
 Столица n. székhely, székváros, székelő palota.
 Столичный m. székvárosi.

- Столовое s. élelempénz.
 Столовый m. asztali.
 Столочити cs. összegázolni.
 Столчикъ h. székecske, zsá-
 moly.
 Столъ h. asztal.
 Столъница n. asztallap.
 Столѣтне s. század.
 Столяръ h. asztalos.
 Столярка n. asztalosné.
 Столярня n. asztalos műhely.
 Столярский (-ый) m. asztalosi;
 столярска работа: asztalos
 munka.
 Столярчукъ h. asztalos inas.
 Стомахъ h. gyomor.
 Стонога (oniscus állt.) n. száz
 lábú.
 Стоножь (oniscus állt.) h. száz
 lábú.
 Стопець h. faoszlop.
 Стопити cs. elfűteni.
 Стоптати cs. letaposni, legá-
 zolni, letiporni.
 Сторичний m. százszoros.
 Сторожа n. őrség, őr; передня
 сторожа: előrs, elővéd.
 Сторожити cs. őrizni.
 Сторожь h. őr.
 Сторона n. oldal; lap, fél;
 ország.
 Сторонка n. oldal, a szántó-
 föld két oldala.
 Сторонкашъ h. három águ
 ostor.
 Стосунковый m. viszonyos, vi-
 szonylagos.
- Стосункоць h. vonatkozás, vi-
 szony.
 Сточити cs. összerágni, össze-
 őrleni.
 Сточность n. ügyesség.
 Сточнота n. ügyesség.
 Сточный m. ügyes.
 Стояло s. állóhely, delelő.
 Стоялый m. állott, régi.
 Стояня s. állás, álldogálás.
 Стояти (стою, стої) k. i. álla-
 ni, állni; érní valamit, ér-
 tékkel birni, kerülni vala-
 mibe.
 Стоячий (-ый) m. álló.
 Стрaвa n. eledel, étel.
 Стравный m. emésztő.
 Стравность n. emésztés.
 Стравити cs. emésztetni.
 Стрaдaннe s. szenvedés, kin-
 szenvedés.
 Стрaдaтeль h. szenvedő, vér-
 тану.
 Стрaдaтeльный m. szenvedő.
 Стрaдaтeльствo s. vértануság.
 Стрaдaтн k. i. szenvedni.
 Стрaжa n. őrség, őr.
 Стрaжнтн cs. őrizni.
 Стрaжнтця n. őrház.
 Стрaмкaтн k. i. szakgatni (a
 seb, daganat), szurdalni,
 nyilalni.
 Стрaнa n. ország, vidék.
 Стрaнствo s. utazás, vándorlás.
 Стрaнствoвaтн k. i. utazni.
 Стрaстнoсть n. szenvedélyesség.
 Стрaстный m. szenvedélyes,
 szenvedéses; стрaстный тнж-

- день: nagyhét; страстна
 пятница: nagyrepentek.
 Стрѣсть n. szenvedély; kin-
 szenvedés.
 Страта n. veszteség, kár.
 Стратилать h. csapatvezér.
 Стратити cs. elveszíteni; —
 ся v. elveszni, elpusztulni.
 Страхование s. ijedés, ijedség,
 aggodalom.
 Страховать h. rémkép, ijesztő.
 Страхъ h. ijedség, félelem,
 rémület. Страху набрати ся:
 félni, aggodni.
 Страшило s. ijesztő, rémkép.
 Страшитель h. ijesztő, rémítő.
 Страшити cs. ijeszteni, ag-
 gasztani.
 Страшно i. félelmes, borzadá-
 lyos; туй страшно быти:
 itt félelmes lenni.
 Страшный m. borzasztó, félel-
 metes; страшный судъ:
 utolsó ítélet. Не така бѣда
 страшна, якъ еѣ малюють:
 nem olyan félelmes a baj,
 mint a minőnek festik (ma-
 gyarán: Nem olyan fekete
 az ördög, a minőnek festik).
 Страшокъ h. ijesztő, rém.
 Стрекоза (libellula állт.) n.
 aca, szitakötő.
 Стрекогати k. i. ezirpelni.
 Стремголовъ падати: buk-
 fenczezni, fejjel lefelé esni.
 Стремено s. kengyel.
 Стремливѣсть n. igyekezet,
 törekvés.
 Стригъ h. nyírás.
 Стригальный m. nyíró.
 Стричи cs. nyírni.
 Строение s. építés; épület;
 csin, rend; disz.
 Стрѣй h. szervezet; eszköz,
 műszer.
 Стройный m. nyulánk, karesú,
 ékes, diszes.
 Строити cs. építeni; szépíteni,
 csinósítani; — ся v. épülni.
 Строка n. sor (a könyvben).
 Стрѣмкий (-ый) m. meredek,
 lejtős.
 Стрѣмко i. meredeken.
 Стрѣмкость n. meredekség,
 meredek.
 Стрѣмость n. meredekség, me-
 redély.
 Стромый m. meredek.
 Стрѣмъ h. ág, faág, fa, élőfa.
 Строфа n. versszak.
 Стрѣчка n. sor (a könyvben).
 Стругати cs. faragni.
 Стругачка n. husoló (a var-
 gáknál).
 Стругъ h. tengeri eső.
 Струна n. húr.
 Струнга (-гá) n. rés (a kerí-
 тésen).
 Струнка n. kis hur, hurocska.
 Струнный m. huros.
 Струнъ h. var (a seben), varat.
 Струхъ (trutta állт.) h. piz-
 tráng.
 Стучковатый m. hüvelyes.
 Стручокъ h. kis kukoricza eső,

- hüvely (a hüvelyes növényeknél).
 Струя n. áramlás.
 Стрыжки t. juhok nyíró olló.
 Стрый h. apai nagybátya.
 Стрыйко h. apai nagybátya.
 Стрийна n. apai nagy néne (az apa fiutestvérenek a neje).
 Стрычаник h. az apa fiutestvérenek a fia.
 Стрычанка n. az apa fiutestvérenek a leánya.
 Стрычати k. i. kinyulni, kiállani (a földből), kikandikálni (a ruha alól).
 Стрычи cs. nyírni; — ся v. nyírákosni.
 Стрѣбло s. ezüst.
 Стрѣбловатый m. ezüstös.
 Стрѣла n. nyíl.
 Стрѣлень h. lövész, lövő.
 Стрѣлити k. i. löni, kilőni.
 Стрѣлка n. kis nyíl; mutató.
 Стрѣлки (bidens növ.) t. villa-mag.
 Стрѣлокъ h. vadász, lövő.
 Стрѣльба n. löveg, lőszer.
 Стрѣляя s. lövés, lödőzés.
 Стрѣляти k. i. lödözni, lövöldözni.
 Стрѣтение s. Krisztus urunk bemutatása a templomban.
 Стрѣтити cs. találni, összejönni; — ся v. találkozni.
 Стрѣха n. eresz, tető.
 Стрѣча n. találkozás.
 Стрямка n. függély.
- Стрямый m. függélyes.
 Стрянути k. i. besülyedni, besüppedni.
 Стряпка n. rojt, foszlány.
 Стрясти cs. lerázni.
 Студа n. hideg, nagy hideg.
 Студенень h. forráskút.
 Студено i. hideg van, hideg; hidegen.
 Студентъ h. egyetemi tanuló.
 Студеный m. hideg, hűs, hűvös.
 Студень n. hidegség, hideg, h. deczember.
 Студенѣти k. i. hidegedni.
 Студити cs. hűteni; — ся v. hűlni, meghűlni.
 Студный m. gyalázó.
 Студъ h. szégyen, gyalázat.
 Студѣнь n. hidegség, hideg.
 Стужати cs. megterhelni.
 Ступа n. lábnyom; lépés.
 Ступати k. i. lépni, menni.
 Ступити k. i. lépni, hágni.
 Ступньованя s. fokozás (a mellékneveknél).
 Ступньовати cs. fokozni (melléknevet).
 Ступень n. fok, lépcső; felhágó, feljáró, csapóvas.
 Стыдити cs. pirongatni, szégyeníteni; — ся v. szégyenelni, szégyenelni magát.
 Стыдливый m. szemérmes, szégyenlős.
 Стыдно i. gyalázat, szégyen.
 Стыдъ h. szégyen, gyalázat.
 Стылый m. hűlt, kihűlt.

Стынути k. i. hülni.
 Стырчати k. i. kiállni, kinyulni; kilógni.
 Стыти k. i. hülni.
 Стыкати k. i. lefolyni; — ся v. elveszni, eltünni.
 Стына n. fal, köfal.
 Стынка n. mérték a szövésnél.
 Стынопись n. falfestés, fresko.
 Стынь n. árnyék.
 Стыснительный m. korlátozó, megszorító.
 Стыснити es. összeszorítani, korlátozni; — ся v. összeszorulni.
 Стыга n. csik, sávoly.
 Стыгати es. lehúzni.
 Стыгнути es. lehuzni, lerántani.
 Стыжати es. szerezni.
 Стыжка n. szalag (a kalapon).
 Стыжити es. észrevenni, megpillantani; — ся v. észre térni.
 Стыжка n. képzet, fogalom.
 Стыги es. levágni; — k. i. peselni, vizelni.
 Субота n. szombat.
 Субъективность n. tárgyilagosság.
 Субъективный m. tárgyilagosságtárgyi.
 Субъектъ h. tárgy, dolog.
 Сувати es. csusztatni; — ся v. csuszkálni, csuszni.
 Сувмѣстный m. egymásmellett fekvő; közös, egyesített.

Суголосна буква: mássalhangzó (a nyelvtanban).
 Суголось h. összhang, zengzet.
 Сударь h. kendő (templomi nyelvben).
 Судебный m. törvényszéki, bírói.
 Судецъ h. bíró.
 Судина n. faedény, hordó, kád.
 Судитель h. bíró, ítélő.
 Судия h. bíró.
 Судно s. tál, hajó.
 Судный m. törvényszéki, bírói.
 Судовый m. törvényszéki, bírói.
 Судъ h. ítélet, ítélőszék, törvényszék; страшный судъ: utolsó ítélet.
 Судьский m. bírói.
 Суета n. hiúság, hiábavalóság; aggodalom; baj, fáradság.
 Суетити k. i.; — ся v. fáradni, bibelődni, patvarkodni, bajlódni.
 Суетливость n. fáradozás, bajlódás, bibelődés.
 Суетливый m. fáradozó, bajlódó, bibelődő.
 Суетный m. hiu, hiábavaló.
 Суженый m. Istentől, sorstól rendelt, végzetszerű, végzetes.
 Сука n. nőstény kutya.
 Суканиця n. reszelt tészta, csipetke.
 Суканя s. morzsolás, morás; összetörés.
 Сукати es. morzsolni, morni;

- tésztát csipkedni; — ся v. törni, zuzni, zuzódni.
- Сукервиця n. genyedés, genyedség.
- Сукинь m. kutyáé, nőstény kutyáé.
- Сукмань h. színes szoknya.
- Сукно s. posztó.
- Сукня n. szoknya.
- Сукняный m. posztóból való, posztó —
- Суковатый m. görcsös, göröncsös.
- Суконный m. posztóból való, posztó.
- Сукунизь (-g) h. szükség.
- Сукь h. görcs, göröncs.
- Сулакь h. oszlop.
- Султань h. török császár, szultán.
- Сума n. összeg, pénzösszeg; у сумѣ: összesen.
- Сумежне s. határ, mesgye.
- Суменный m. lelkiismeretes.
- Сумеця s. lelkiismeret.
- Сумляня s. lelkiismeret.
- Сумный m. bus, komor, szomorú, levert.
- Сумнѣвати ся v. kételkedni, kétkedni, habozni, töprengeni.
- Сумнѣвость n. kétség, kétkedés, aggodalom, töprengés.
- Сумнѣвый m. kételkedő, töprengő, aggályos.
- Сумнѣвъ h. aggály, töprengés, kétkedés.
- Сумнѣнье s. kétség, kétkedés.
- Сумнѣтель h. kételkedő, töprengő.
- Сумнѣтельный m. kétes, kétséges.
- Сумованя s. összegezés.
- Сумовати es. összegezni, összeadni.
- Сумувати k. i. szomorkodni, buslakodni, busulni.
- Сумѣти k. i. elgondolkozni, elmélázni; szomorkodni.
- Сумъ h. elmélázás; bu, szomorúság.
- Сумѣстный m. határos, egymással mellett fekvő.
- Сумѣстный m. határos, egymással mellett fekvő.
- Сунути es. csusztatni; letolni, levetni; — ся v. csuszni, esni, lefelé.
- Суперечка n. ellenmondás, ellenkezés.
- Суперечный m. ellenmondó, ellenkező.
- Суперникъ h. versenytárs, pályázó, vetélytárs.
- Суперничество s. verseny, pályázat.
- Суперничити k. i. versenyezni, pályázni.
- Суперничный m. versenyző, pályázó; супернична работа: pályamű.
- Супоръ h. ellenkezés, ellenállás.
- Суностатный m. ellenséges.
- Суностать h. ellenség, ellenfél.

- Суротивникъ h. ellenlábás, vetélytárs.
 Суротивный m. ellenkező, ellenálló, ellenséges.
 Суротивъ c. ellenében, ellen.
 Суруга n. feleség, hitves.
 Суругъ h. férj.
 Суружеский m. házassági.
 Суружество s. házasság, házassélet.
 Суружница n. feleség, hitves.
 Сурдукъ h. szurdék.
 Сурьтловати es. szorítani, kényszeríteni.
 Сувѣтный m. általános, általán ismert.
 Сувѣдливость n. társadalom.
 Суставный m. izmos, tagbászakadt.
 Суставъ h. izom, iz; hajlás, csukló.
 Сустрѣта n. találkozás.
 Сустрѣтити es. találni, ráakadni; — ся v. találkozni.
 Суѣда kn. szomszéd.
 Суѣдка n. szomszédasszony.
 Суѣдко h. szomszéd.
 Суѣдный m. szomszédos.
 Суѣдство s. szomszédság.
 Суѣдский (-ый) m. szomszédos.
 Суѣдъ h. szomszéd.
 Суѣкъ h. hombár, rakóláda.
 Суѣцький m. szomszédos.
 Сухарѣвля s. száraz tölgyes; erdei kaszáló.
 Сухарь h. kiszáradt tölgy; kétszersült.
 Сухерлявѣсть n. soványság, ösztövért állapot.
 Сухерлявый m. sovány, ösztövért, hitvány.
 Сухый m. száraz, sovány, aszott.
 Сухо i. szárazon.
 Сухѣсть n. szárazság, aszály.
 Сухота n. szárazság, aszály.
 Сухый m. száraz; sovány, aszott.
 Сучий (-ый) m. kutyáé, nőtény kutyáé.
 Сучка n. kis nőtény kutya; kihágó személy, rima.
 Сучое молоко (euforgia növt.) kutyatej.
 Сученица n. aszalt gyümölcs, aszalt körte.
 Сученый m. szárított, aszalt.
 Сучинка n. aszalt alma, aszalt körte.
 Сучити es. aszalni, szárítani; — ся v. száradni, szárítani magát.
 Сущия n. aszaló.
 Сущь, сущь n. szárazság, aszály; száraz föld.
 Сущья s. szárítás, aszalás.
 Существенный m. lényeges.
 Существенное имя: főnév.
 Существо s. lény, teremtmény.
 Существовати k. i. létezni, lenni.
 Сущий m. létező.
 Сущникъ h. főnév.
 Сущидеть n. lét, létel, lényeg.
 Сфаливити es. meghamisítani.

- Сфера n. gömb.
 Сферичный m. gömbi.
 Сформировати es. alakítani.
 Схвapati es. összefogni.
 Схватити es. felragadni, megfogni; — ся v. felugorni, talpra ugrani.
 Схизма n. szakadás, eretnek-tan, tévestan.
 Схилити es. lehajtani, lehajlítani; — ся v. lehajolni.
 Схимникъ h. szerzetes; aszkéta, remete.
 Схованя s. megőrzés, eltartás.
 Сховати es. elrejtteni, eltenni; — ся v. elrejtőzni.
 Сховодъ h. megőrzés, eltartás.
 Сходити k. i. bejárni, összejárni, kikelni; — ся v. összejönni, összegyűlni.
 Сходка n. összejövetel, gyűlekezet.
 Сходный m. hasonló, hasonlatos.
 Сходство s. hasonlóság, hasonlatosság.
 Сходъ t. fedőszup.
 Сходъ h. lejárás, lejárát; lenyugvás; сходъ солнца: napnyugta.
 Схопити es. felragadni, felkapni; megérteni, felfogni; — ся v. felkapaszkodni, felugrani, felkerekedni.
 Сходный m. tanulékony, jó felfogásu.
 Схоронити es. megőrizni, elrejtteni.
- Схруикати es. megropogtatni, ropogva rágni.
 Сцена n. jelenet, szín.
 Сцѣдити (сцѣжу) es. leszűrni, megsűrni.
 Сцѣпнѣти k. i. megmerevedni, megdermedni.
 Сцяти (щю) k. i. peselni.
 Счаловати es. megcsalni; — ся v. megcsalódni, megcsaladni.
 Счастие s. szerencse, sors, boldogság.
 Счезати k. i. veszendőbe menni.
 Счезнути k. i. elveszni, elpusztulni.
 Счерити es. megmérgezni.
 Счесати es. megfésűlni; — ся v. mégfésűlködni.
 Счистити es. letisztítani.
 Сшибнути es. leütni, megsántítani.
 Сшивати es. összevarrni (huzamosan).
 Сшити es. összevarrni.
 Съ e. val, vel; től, től.
 Сый m. lévő; örök.
 Сынокъ (hivó eset: сынку) h. fiúcska, kis fiú.
 Сыночи i. az éjjel.
 Сынъ h. fiú.
 Сыпаня s. öntés, töltés.
 Сыпати es. tölteni, önteni; — ся v. ömölni, hullni, kiütni (kelés).
 Сырникъ h. nyers fa.
 Сырний m. túróból való, túrós

- Сыроватый m. kissé nyers, kissé nedves.
 Сыропустъ h a vajashét utolsó napja.
 Сырость n. nedvesség, nyersesség.
 Сырь h. turó, sajt.
 Сырый m. nyers, nedves.
 Сыряный m. turós.
 Сысалець h. szívó nyelv.
 Сытiti cs. jól tartani, táplálni; — ся v. jóllakni.
 Сытый m. jól lakott. Сытый голонному невѣрue: a jólakott ember nem hisz az éhesnek. Közmondás.
 Сыгорочный m. idei, ez idei.
 Сыль=сѣль=сѣй=снй=сеи: (előjárókkal): ebben.
 Съ nm. собѣ=nekem helyett; — ся (németben: sich) helyett.
 Съвба n. vetés, vetemény.
 Съвень h. szeptember.
 Съверный m. északi.
 Съверъ h. észak.
 Съвецъ h. magvető.
 Съвь h. vetés, vetemény.
 Съгати k. i. nyulni valami után; törekedni valamire.
 Съдакъ h. ülés (kocsin).
 Съдалень h. ima, mely alatt ülni szabad.
 Съдалище s. szék, ülőhely.
 Съдати k. i. ülni, leülni.
 Съдаль h. nyereggyártó, nyerges.
 Съдлати cs. nyergelni.
 Съдланя s. nyergelés.
 Съдлище s. nagy nyereg.
 Съдло s. nyereg.
 Съдловина n. nyereg (a hegy-ségben).
 Съдоватый m. kissé ősz.
 Съдый m. ősz, öreg.
 Съдѣти k. i. megöszülni; ülni.
 Съйба n. vetés, vetemény.
 Съкачь h. vágókés.
 Съкира n. fejsze.
 Сълаце s. falucska, kis falu.
 Съльскый (-ый) m. falusi.
 Съмдцать sz. hetven.
 Съменити cs. bevetni.
 Съменный m. magvas, maghordó.
 Съмнадцатъ sz. tizenhét.
 Съмя s. mag, vetőmag; ken-dermag.
 Съмо i. ide.
 Съмя s. mag, vetőmag; ken-dermag.
 Съмь sz. hét; сѣмь стѣвь: hétszáz.
 Съни t. pitvar.
 Сънити cs. beárnyékolni.
 Съшикъ h. szalmazsák.
 Съшый m. pitvarhoz tartozó.
 Съно s. széna.
 Сънокòсь h. kaszálás ideje.
 Сънце s. széna.
 Сънь n. árnyék.
 Съпати cs. hibbantani, törni, szakítani.
 Съпнути cs. meghibbantani.
 Съракъ h. szűr, daróc felöltő.
 Сърачина n. szűr, kis szűr.

Сърка n. kén, büdös kő; — kn. szürke ló, deres.	Сюда i. ide.
Сърканистый m. szürke, deres.	Сюды i. ide.
Съркастый m. szürke, deres.	Ся (németben: sich): a cse- lekvésnek visszatérését je- lentő szóeska; я ся бою: félek.
Сърый m. szürke; hamvas.	
Състи k. i. leülni.	
Сътникъ (scirpus növt.) h. káka.	Сяга n. öl.
Съть n. háló.	Сягати k. i. nyulni valami után; törekedni.
Съчень h. január, nagy bol- dog Asszony-hava.	Сягати ся v. kifujni az orrát.
Съчка n. szecska.	Сяко i. így, ígyen.
Съчи es. aprítani, vágni, me- télни.	Сякъ i. így, ígyen.
Съяня s. vetés, vetemény.	Сякий m. ilyen, emílyen, ily
Съяти es. vetni, elvetni, el- vetni; szórni.	Сүперлаосару es. szüretelni. Сүперъ h. szüret.

Т.

Т, т: a rutén ábéczé tizen- nyolczadik betüje; magyar megfelelője: t.	Тайнопись n. titkos irás.
Та: тотъ=az, amaz, nőneme; — k. is, meg; hát.	Тайственный m. titkos, titok- teljes.
Табела n. tábla, táblázat.	Тайство s. titok.
Табла n. tábla, gyurótábla; чорна табла: fekete tábla.	Тайность n. titok, rejtély.
Таблица n. tábla, táblácska; камънна таблица: palatábla.	Тайный m. titkos, rejtélyes.
Таборъ h. tábor.	Тайстра n. tarisznya.
Тадъ i. iszen, hiszen.	Тайти es. titkolni; rejtени, dugni; — ся v. titkolózни, rejtőzni.
Таемъ i. titokban.	Также i. hasonlókép, hason- lóan, úgy szinte.
Тай k. is, meg.	Такъ i. úgy.
Тайна n. titok; szentség.	Такой i. azért, úgy.
Тайно i. titkosan, rejtélyesen.	Такъ h. tapintat.
	Такъ i. úgy, úgy.

- Такой *m.* ilyen, olyan, amolyan.
 Талантъ *h.* tehetség; talentum (ó görög arany mérték).
 Талеръ *h.* tallér.
 Талиянтъ *h.* olasz.
 Талмудъ *h.* talmud; zsidó törvények, hagyományok gyűjteménye.
 Талошити ся *v.* lenyugodni, elcsendesedni.
 Талошъ *h.* tálas, táltartó.
 Талпа *n.* talp.
 Талпалашъ *h.* talpalás.
 Талпаловати *cs.* talpalni.
 Талповати *cs.* talpalni.
 Талъка *n.* tálka, fatál.
 Таляръ *h.* tallér.
 Тама *i.* ott, ottan; вѣдь тама: onnét, amonnét.
 Тамедловати *k. i.*; — ся *v.* neki támadni (a hegynek), neki támaszkodni.
 Тамка *i.* ott, ottan.
 Тамобѣчный *m.* tuloldali.
 Тамошный *m.* ottani.
 Тамтуда *i.* arra felé, errefelé.
 Тамъ *i.* ott, ottan.
 Таначошъ *h.* tanácsos.
 Таначъ *h.* tanács.
 Танецъ *h.* táncz.
 Танокъ *h.* táncз.
 Танцѣвати *k. i.* tánczolni.
 Танловка *n.* bugyiláris.
 Тарабуристый *m.* tarka-barka.
 Тарарайка *n.* tolókocsi, gyalogkocsi; fakószekér.
 Таргати *cs.* szakítani, szakgatni; — ся *v.* szakadni.
- Тардлашъ *h.* tárgyalás.
 Тардлаовати *cs.* tárgyalni.
 Тарейка *n.* taréj, taraj.
 Тарелка (aster növt.) *n.* őszi rózsa, gerebesen.
 Тарель *h.* tányér.
 Тарий *m.* tarka (kutya).
 Тарифъ *h.* tarifa.
 Тарканистый *m.* tarka.
 Таркастый *m.* tarka.
 Тарѣль *h.* tányér.
 Татарский *m.* tatár.
 Татары *t.* tatár.
 Тарошъ *h.* táltos.
 Тать *h.* tolvaj.
 Тачка *n.* targoncza.
 Ташка *n.* tarsolya, táska.
 Твамѣсть *n.* kelmed, kigyelmed.
 Тварюсть *n.* ábrázat, arczulat.
 Тварѣгъ *h.* turó, sajt.
 Тварь *n.* teremtmény, teremтѣс; arcz.
 Твердиги *cs.* erősíteni, szilárdítani.
 Твердица *n.* édes, téli alma, alma.
 Твердо *s.* a rutén *t* betű neve; — *i.* keményen, szilárdul.
 Твердѣсть *n.* szilárdság, keménység, következetesség.
 Твердушка *n.* kenyérhég.
 Твердый *m.* szilárd, erős, kemény; következetes.
 Твердыня *n.* erősség, vár.
 Твердь *n.* szilárd föld.
 Твердѣти *k. i.* keményedni.

Тверезѣти к. i. józanodni.

Тверезидѣсть н. józanság.

Тверезиний м. éh-gyomorral levő, józan.

Тверезиѣти к. i. józanodni.

Тверезый м. józan.

Тверже i. erősebben, szilárdabban.

Твѣй, твоя, твое nm. tied.

Творение s. teremtés, teremtmény; mű, munka.

Творецъ h. teremtő, Isten.

Творитель h. teremtő, alkotó.

Творительный надежь: instrumentális, eszközlő eset.

Творити es. tenni, létrehozni, alkotni, teremteni; — ся v. tettetni magát; történni.

Творѣня s. teremtmény, mű.

Теisz. jer, pszt (a kutyát szólják így).

Театеръ h. színház.

Тебе: ты=te személyes nm. sajátító és tárgyi esete.

Тезоименство s. névnap.

Тейка n. irka.

Текстъ h. szöveg.

Текучий м. folyó, folydogáló; jelen.

Телеграма (-gr-) n. sürgöny.

Телеграфъ (-gr-) h. táviró, telegráf, hirező.

Телек-оня n. telekkönyv: telekkönyvi hivatal.

Телекъ h. telek.

Телець h. tulok, bikaborju.

Телиця n. üszű.

Телити ся v. borjazni, burjut elleni.

Телаша n. kendertörő, kendertiló.

Телѣга n. talyiga.

Телѣжка n. kis talyiga.

Телѣжный м. talyigás.

Теля s. боржу. Благое теля и двѣ коровы усе: a szelid боржу két tehenet is kiszop.

Телятина n. боржуhus.

Телятко s. kis боржу.

Телячий (-чий) м. боржу —

Темница n. börtön.

Темно, темно ся: sötét van.

Темноватый м. sötétes, homályos.

Темнѣсть n. sötétség, homály.

Темнота n. sötétség.

Темный м. sötét; homályos, átlátszatlan.

Темнѣти к. i. sötétülni; — ся v. sötétedni.

Темно s. ütem, üteny.

Темня s. fejtető, fejbúb.

Тенглицъ (-gl-) h. kis tengely.

Темель (-gely) h. tengely.

Темериця (-ge-) (zea mays növt.) n. tengeri, kukoricza, málé.

Теметѣзь h. temető, sirkert.

Теноръ h. tenor.

Теология (-gi-) n. theologia, hittudomány.

Теологъ (-g) h. theologus, hittudós.

Теоретичный м. elméleti.

Теория n. elmélet.

- Теперь i. most, mostan, jelenleg, jelenben.
 Теперька i. most, mostan, jelenleg, jelenben.
 Теперьшний m. mostani, jelenlegi, jelen.
 Тепленький m. jó meleg.
 Теплоти cs. melegíteni; — ся v. melegedni.
 Теплица n. üvegház, növényház.
 Тепло i. meleg van, melegen.
 Тепло s. meleg, melegség.
 Теплота n. melegség, meleg.
 Теплый m. meleg, hő, forró.
 Теплый n. lágy idő.
 Теплѣти k. i. melegedni, melegíteni kezdeni.
 Теразь i. most, mostan, jelenleg.
 Теребѣти cs. turni, kaparni; — ся v. hánykolódni.
 Теребѣтя s. turás, kotrás.
 Теребѣлячка n. tyukláb.
 Терезия n. Teréz, Teri.
 Теремъ h. szoba, csarnok.
 Терень (prunus spinosa növt.) h. kökény, kökénybokor.
 Терзати cs. tépni, szakítani; kinezni, gyötörni; — ся v. gyötörtetni, gyötörni magát.
 Терко s. reszelő.
 Терлица n. kendertiló, kender-törő.
 Терминология (-gi-) n. a műkifejezések tana, terminologia.
 Терминъ h. határidő.
 Термометеръ h. hőmérő.
 Терноватый n. tüskés, szurós.
 Терновый m. tüskés, kökényből való.
 Тернюшка n. egy szilvafa nem.
 Терня s. tüske, tüskebokor.
 Такъ ся маву, ги голый у терню: úgy érzem magamat, mint a puczér a tüskék közt.
 Терячка n. tösök, tüske.
 Тесо s. toll, tollu.
 Тереливѣсть n. türelem, békétülés.
 Тереливый m. türelmes.
 Теримѣсть n. türelem, türelmesség.
 Теримый m. türehető.
 Терикый m. keményes, fanyar (gyümölcs).
 Терпячий (-ый) m. türelmes.
 Терпунѣти k. i. meredni, keményedni.
 Терпѣливѣсть n. türelmesség.
 Терпѣливый m. türelmes.
 Терпѣние s. türelem. Терпѣние спасение: a türelem üdvözülés (magyarán: a türelem rózsát terem).
 Терпѣти k. i. tűrni, szenvedni.
 Территория n. terület, kiterjedés.
 Терти cs. törni, tilolni (kendert); reszelni, dörzsölni.
 Тертиця n. széles deszka, padlódeszka.
 Терция n. rossz osztályzat, rossz érdemjegy.

- Теряти cs. veszíteni, veszteni;
— ся v. elveszni, veszni.
- Тесаня s. faragás.
- Тесати cs. faragni.
- Тесло s. faragó, fejsze.
- Тестъ h. ipa (a feleség apja).
- Тетереisz. pszt! (a kutyát szólítják így).
- Тетка isz. ne, jer (kutyát szólítják így); — kn. kutya.
- Течение s. folyás, lejárát.
- Течи k. i. folyani, folydogálni, elszállni.
- Теща n. napa (a feleség anyja), anyós.
- Ти=тобѣ: neked; я ти дамъ: adok én neked.
- Тиара n. a pápa koronája, tiára.
- Тигришь h. töltés.
- Тивчаръ h. tölesér.
- Тигришь (-gr-) (felis tigris állt.) h. tigris.
- Тижла n. tézsla, tézslarud.
- Тилиця n. üszű.
- Тилтовати cs. tiltani.
- Тиля s. borju.
- Тиличній (-ий) m. borjunak való, borju —
- Тимпанъ (thymbra növt.) n. tömjény.
- Тимшовъ h. timsó.
- Тимпанъ h. üstdob; cimbalom (régisidőknél).
- Тинимъ (-gi-) h. tengely.
- Тинктура n. fűkivonat.
- Тиникъ h. az egyházi énekek sorrendjét napok szerint megállapító könyv.
- Тинография (-grá-) n. könyvnyomtató, könyvnyomda.
- Тинъ h. típus, jelleg.
- Тиранский m. zsarnoki.
- Тиранъ h. zsarnok, kényúr.
- Тирьхованый m. terhelt, terhes.
- Тирьховати cs. terhelni, megterhelni.
- Тирьхъ h. teher.
- Тиса n. Tisza.
- Тискати cs. nyomni, szorítani, sajtolni; — ся v. nyomulni, egymást nyomni.
- Тиски t. sajtó
- Тиснути cs. szorítani.
- Тистартòвка n. tisztartóné.
- Тистартòвъ h. tisztartó.
- Тистъ h. tiszt; tisztség.
- Титла n. rövidítés jegye a templomi szláv könyvekben.
- Титула n. cím, címzés.
- Титулованя s. címzés.
- Титуловати cs. címezni.
- Титулярный m. címzetes.
- Тифуць h. tüdővész, tödőgyulladás.
- Тихенький (-ий) m. nagyon lassu.
- Тихий (-ий) m. lassu, csendes.
- Тихнути k. i. hallgatni, csendesedni.
- Тихо i. csend! csend legyen! csendesen, lassan.
- Тихòсть n. csendesség, lassúság.

- Тиме i. esendesebben.
 Тимина n. esendesség, nyugalom.
 Ткальный m. szövő.
 Тканка n. sz nes, durva szalag.
 Тканина n. szövet.
 Тканя s. szövés.
 Ткати (тку, тчу) es. szőni.
 Ткачь h. takács.
 Тко nm. ki, kicsoda.
 Толмачь h. tolmács, fordító.
 Тлѣние s. rothadás, rohadás, korhadás.
 Тлѣный m. mulandó, mulékony.
 Тлѣти k. i. lassan égni, pislogni; rohadni, korhadni.
 Тма n. sötétség.
 Тмити es. sötétíteni.
 То k. majd-majd; то сякъ, то такъ=majd így, majd úgy.
 То, та, то nm. az, amaz.
 Тобѡвка n. tarisznya.
 Товарешити k. i. pajtáskodni.
 Товарешь h. társ, pajtás; segéd, legény.
 Товариство s. társaság, társulat.
 Товаришь h. társ, pajtás; segéd, legény.
 Товарь h. áru.
 Тодавиъ h. toldás.
 Тодовати es. toldani.
 Товкачь h. mozsárék, ramács.
 Товкъ h. mozsártörő.
 Товмачити es. tolmácsolni, fordítani.
 Товмачь h. tolmács, magyarázó, fordító.
 Товстенкий (-ый) m. kissé vastag, jó vastag.
 Товстяти es. vastagítani, vastaggá tenni.
 Товсто i. vastagon.
 Товсторубий m. vastag ajku.
 Товстокожий (-ый) m. vastagbőrű.
 Товстѡсть n. vastagság.
 Товстота n. vastagság.
 Товстый m. vastag, potrohos, kövér; terhes, teherbe esett; она вже товста: ő már teherbe esett.
 Товстѣти k. i. vastagodni; teherbe esni.
 Товтинъ h. tót férfi.
 Товтка n. tót asszony.
 Товтский (-ый) m. tót.
 Товтъ h. tót férfi.
 Товтюкъ h. tót, tótoeska.
 Товцький (-ый) m. tót.
 Товчи es. törni, zuzni; verni, csépelni. пасулю товчи=verni. csépelni a babot (пасулыт); — ся v. zuzódni.
 Товчка n. mozsár, törőmozsár.
 Товчокъ h. mozsártörő.
 Тогда i. akkor, akkoriban, akkortájt.
 Тогдашний (-ный) m. akkori.
 Тогда i. akkor, akkoriban, akkortájtban.
 Тогорѡдний m. múltévi.
 Тодѣ i. akkor, akkoriban, akkortájt.

То е; то есть: azaz, ugyanint, jelesül, nevezetesen, tudniillik.

Тдй, та, то nm. az.

Токаиъ h. tokán.

Токарити es. esztergályozni.

Токариный m. esztergályosi.

Токария n. esztergályos műhely.

Токарьство s. esztergályos mesterség.

Токарь h. esztergályos.

Токма n. alku, alkudozás.

Токмити es. alkudni; — ся v. alkudozni.

Толикий m. olyan, amolyan.

Толкати es. kopogtatni.

Толковая s. magyarázat, értelmezés.

Толкователь h. magyarázó.

Толковати es. értelmezni, magyarázni.

Толковникъ h. értelmező, magyarázó.

Толковый m. értelmező, magyarázó, felvilágosító.

Толока n. legelő.

Толозовати es. tarlózni.

Толочити es. legázolni (a füvet), letaposni.

Тдлько k. csak, csupán; — i. annyi.

Томъ h. kötet.

Тоненько i. vékonyan, vékonyan.

Тоненький m. vékony, kissé vékony.

Тони h. Tóni, Antal.

Тоний h. Antal, Tóni.

Тонкий (-ий) m. vékony, karcsú.

Тонкость n. vékonyság, finomság.

Тонъ h. hangzás; bánásmód.

Топазь h. topáz.

Топаика n. topánka, topán.

Тошити es. fűteni; alámeríteni; olvasztani; — ся v. fűlni; alámerülni, fuldokolni, olvadni.

Топливо s. tüzelő szer.

Тополя (populus növt.) n. nyárfa.

Топоръ h. faragó, bárd, rövid nyelvű fejsze.

Топтати (топчу) es. taposni, tapodni.

Топырити ся v. berzenkedni.

Торба n. ezékmók, tarisznya; abrakoló tarisznya; жобрача торба: koldustarisznya.

Торгати es. szakítani, tépni.

Торгашъ h. szatócs, zsibárus; kereskedő.

Торговая s. alkudozás, alkudás, kereskedés.

Торговати es. alkudni, kereskedni; — ся v. alkudozni.

Торговля n. alkuvás, kereskedés.

Торговница n. vásártér.

Торговый m. vásári, kereskedelmi.

Торгъ h. vásár, kereskedés, kereskedelem.

Торекъ h. төрек.

- Торжественный m. diadalmas, diadalmi, ünnepélyes.
 Торжество s. ünnep, diadal, győzelem.
 Тормосити es. akadályozni; rázni, megrázni.
 Торонь n. torony.
 Торошати ся v. kinlódni, bajlódni.
 Торснути es. rándítani, meg-rántani.
 Торфъ h. turfa.
 Тотожность n. azonosság.
 Тотожный m. azonos.
 Тотъ, тотъ, тото nm. az, amaz.
 Точило s. köszörű kő, köszörülő eszköz.
 Точило s. köszörülő eszköz, köszörű kő.
 Точити es. köszörülni, élesíteni, esztergályozni; rágni, rágesálni (férgek).
 Точка n. pont; точка зъ записковъ: pontosvessző.
 Точка n. kaszakő-tartó.
 Точность n. pontosság, szorosság.
 Точный m. pontos, igazi.
 Трава n. fű.
 Травця n. füvecske.
 Травень h. április.
 Травка n. füvecske.
 Травля n. uszítás; izgatás.
 Травяный m. füves, fű —
 Травникъ h. füves hely, fűveskert.
 Травянистый m. fűalaku.
 Трагедия (-ге-) n. szomorú-játék, tragédia.
 Традиция n. hagyomány.
 Трайстра n. tarisznya.
 Тракта n. vendégség, lakoma.
 Трактать h. szerződés.
 Трактирня n. vendéglő.
 Трактирошъ h. vendéglős.
 Трактирь h. vendéglő, szálló.
 Траковати es. tárgyalni; vendégelni.
 Транспортъ h. szállítmány, csapat elszállítás.
 Трапа n. baj; kinlódás, vesződés.
 Трапеза n. asztal.
 Трацити ся v. kinlódni, vesződni, bajlódni.
 Трапа n. kiadás, vesztegetés.
 Тратити es. vesztetni, vesztegetni; — ся v. elveszni.
 Трафика n. dohánytőzs.
 Трафити es. találni, eltalálni, ráakadni; — ся v. megessni, megtörténni.
 Трафунокъ h. véletlen, vak-eset.
 Трахитъ h. trachit.
 Треба n. áldozat; — ши. kell, szükséges.
 Требити es. tisztítani.
 Треблагий (-ый) m. nagyon jó, jóságos.
 Треблаженный m. kegyes, áldott.
 Требникъ h. szertartásos könyv, rituale.

Требования s. követelés, szükség.

Требовательный m. követelő.

Требовати es. követelni.

Тревалость n. tartósság, szilárdság.

Тревалый m. tartós, szilárd.

Тревати k. i. tartani, eltartani.

Тревожити es. nyugtalanítani, zavarni, — ся v. nyugtalanzkodni.

Тревиый m. tartós, szilárd.

Тревожный m. nyugtalanító.

Треглавый m. háromfejű; három tornyu.

Трегубый m. háromszoros.

Тредневный m. háromnap.

Трезвость n. józanság.

Трезвый m. józan, nem részeg.

Треклятый m. átkozott.

Трекровный m. harmademeleti.

Тремалый m. nagyon kicsi.

Тремный m. nagyon kedves.

Тренога n. vasláb, háromláb.

Тренати es. kézzel ütni, verni.

Трелета (populus nigra növt.) n. jegenyefa, fekete nyárfa.

Трепетати k. i. remegni, reszketni.

Трескота n. csörömpölés.

Трескъ h. csörömpölés, zaj, zöreij.

Третина n. harmadrész, harmad.

Третинка n. halotti tor, melyet kezdetben a temetés

után harmadnapon tartottak; ma már nem tartják meg szorosan ezt a határidőt.

Третий (-ый) sz. harmadik.

Треугольный m. háromszögű.

Трефный m. nem tiszta (zsidóknál).

Трещати k. i. recsegni, ropogni.

Три sz. három.

Тривалость n. tartósság, szilárdság, szívósság.

Тривалый m. tartós, szilárd.

Тривати k. i. tartani.

Тридневный m. háromnap, háromnap.

Тридневый m. háromnap, háromnap.

Тридцатый m. harminczadik.

Тридцать sz. harmincz.

Трикрыый h. háromágu gyertyatartó, melylyel a püspök misézés alkalmával áldani szokott.

Трикутный m. háromszögű.

Трикуть h. háromszög.

Тринадцатый m. tizenharmadik.

Тринадцать sz. tizenhárom.

Триста sz. háromszáz.

Триумфъ h. győzelmi ünnep, triumf.

Тричь sz. háromszor.

Тровити es. uszítani; mérgezni.

Трое (трехъ) sz. hárman.

Троекратный m. háromszoros.

Тройка n. hármas.

- Тройный м. hármias, háromszoros.
 Тройги (-ий-) es. három részre osztani.
 Тройця н. háromság, szent háromság.
 Тромбита h. trombitás.
 Тромфаловати es. tromfolni.
 Тромфовати es. tromfolni.
 Тромфъ h. tromf.
 Тронарь h. templomi ének.
 Тростникъ h. nád.
 Тростникъ h. nád.
 Тростъ н. nád; a borda foga (szövőszéknél).
 Троха i. egy kicsit, kevésbé.
 Троякий (-ий) м. háromféle.
 Труба н. cső; kürtő, kürt.
 Трубить к. i. fujni, trombitálni, kürtölni.
 Трудити ся v. fáradozni, munkálkodni.
 Трудно i. fáradságosan; nehéz, bajos.
 Трудный м. fáradságos, nehéz, bajos.
 Трудолюбивый м. munkaszerető.
 Трудъ h. fáradság, fáradozás; munka.
 Трумбита н. trombita.
 Трумна н. koporsó.
 Труна н. koporsó.
 Трупъ h. holttest, hulla.
 Трусимъ h. december.
 Трусливый м. félénk.
 Труська н. tengeri nyul, házi nyul.
 Трутти es. mérgezni.
 Трутизна н. mérég.
 Трутка н. mérég.
 Трутѣвка н. mérég.
 Трутъ h. here.
 Трыкавый м. hebegő, a szavakat rosszul ejtő.
 Трыкати к. i. rossz kiejtéssel beszélni; rosszul ejteni ki a szót, hebegni.
 Трѣбенъ м. kell, szükséges.
 Трѣбовати es. követelni.
 Трѣска н. forgács.
 Трѣскати es. csapdosni, csapkodni; paskolni. elverni.
 Трѣскота н. csattogás, pattogás.
 Трѣснути es. odadobni, becsapni, elverni (hogy csattogjon).
 Трѣскъ h. csattogás, zörej.
 Трѣщити es. a szemet mereszteni.
 Тракти es. rázni; — к. i. lelmi (hideglelés).
 Ту i. itt, itten.
 Туга н. bú, gond, vágyakodás, epedés.
 Туда i. oda, arra.
 Тужити к. i. szomorkodni, vágyakodni, sovárogni, epkedni, epedni, remegni, aggodni, busongani.
 Тужливый м. epedő, vágyakodó, sovárgó.
 Туземецъ h. belföldi.
 Туземный м. idevaló, belföldi.
 Тузь h. disznó (a kártyában).

Туи i. itt, itten; туи валов-
ный: ide való.

Тукъ h. zsír, faggyu.

Тулипанъ (tulipa növt.) n.
tulipán.

Тулити es. érinteni; görbíteni;
— ся v. görbülни, érintkezni.

Тулунъ h. nagy gyömor, ben-
dő; törzs.

Туманъ h. köd; ostoba ember,
fajankó, golyhó.

Туманный m. ködös.

Туньо i. olesón, jutányosan.

Туный m. olesó, jutányos.

Тунити k. i. olesóvá válnи.

Тунити es. tompítani.

Туно i. tompán.

Туный m. tompa.

Турба n. csapat, csoport.

Турецкий (-ый) m. török.

Туречина n. Törökország.

Турня n. torony.

Турокъ h. török.

Турция n. Törökország.

Турча s. török gyermek, török.

Турчина kn. török.

Турмати (-гá-) es. turni, tu-
rogatni.

Тутка i. itt, itten

Тутошный (-ный) m. itteni,
helybeli.

Туть i. itt, itten.

Тухнути k. i. korhadni, pené-
szedni.

Туча n. felhő.

Тучити es. hizlални.

Тучность n. kövérség.

Тучнути k. i. hizни.

Тучный m. hizlalt, kövér.

Тушити es. kioltани, elfojтани.

Тхоръ (mustela putorius állt.)
h. görény.

Тща i. hiába; hasztalanul.

Тще i. hasztalanul.

Ты nm. te.

Тыкати es. tömни, tolnи; —
ся v. tolnи magát; tömetни;
illetни; што ся до мене тыче:
a mi engemet illet.

Тыква (cucurbita növt.) n. tök,
disznótök.

Тысячъ sz. ezer.

Тыти k. i. hizни.

Тыцнүти es. érintени, meg-
érintени.

Тыцяти es. érintени, megérin-
тени.

Тычина n. paszulykaró.

Тычити es. karózни.

Тычка n. karó, paszulykaró.

Тычникъ h. paszulykaróval
berakott tér.

Тьонати es. fosztани (тépést),
szálat huzни.

Тьотка n. nagynéне (anya
után).

Тьотчаникъ (-чча-) h. a nagy-
néне fiai, két nagynéне fiai.

Тьотчанка (-чча-) n. két nagy-
néне lányai.

Тьрати es. huzни, vonszolни;
— ся v. vonszolни magát.

Тьлесность n. testiség.

Тьлесный m. testi.

Тьло s. test, élőtest.

Тьмня s. fejtető, fejbub.

- Тълный m. megfolyatott, bor-
jut viselő; корова тълна:
a tehen megfolyatott, borjas.
Тълный m. árnyas.
Тълити es. árnyékolni.
Тълъ n. árnyék.
Тъленький (-ый) m. kissé
szűk.
Тълщина n. szoros, szűkhely.
Тълнити es. szorítani, nyomni.
Тълнота n. szükség, szorult-
ság, szűkhely.
Тълный m. szűk, szoros; pon-
tos.
Тълто s. tészta.
Тълтоватый m. tésztás, ková-
szos.
Тълцько i. ennyi, ennyicske.
Тълшити es. örvendeztetni, vi-
dítani; — ся v. örvendeni,
vigasztalódni, gyönyörködni.
Тълтька n. tyuk (gyermek
nyelven).
Тълютю isz. így hívják a tyu-
kokat.
Тълюнъ (nicotiana növt.) h.
dohány.
- Тягарь h. teher.
Тягати es. huzni, vonszolni.
Тягнути es. huzni, vonszolni;
— ся v. vonszolni magát.
Тягный n. vonzó; тягна сила:
vonzó erő.
Тягота n. teher; nehézkedss,
nehézség.
Тяготѣти k. i. terhelni, nehe-
zedni; törekedni valami felé.
Тяжа n. pör.
Тяжелый m. nehézkes.
Тяжина n. nehézség, fontos-
ság, komolyság.
Тяжкий (-ый) m. nehéz;
тяжка жона: teherbe esett
asszony.
Тяжити es. tudni, érteni: —
ся v. emlékezeténél, öntu-
datánál lenni, emlékezni.
Тяжка n. említés, emlékezet;
eszmélet.
Тятиво s. czimer (a szekeren).
Тюрень h. törvény.
Тюреньсейкъ h. törvényszék.
Тюрминьсейкъ h. törvényszék.
Тълцько i. ennyi, ennyicske.

У.

- У, у: a rutén ábéczé tizenki-
lenczedik betűje; magyar
megfelelője u.
У e. -nál, -nél, -ban, -ben;
-ba, -be; mellett. Összeté-
telekben: *meg- убити* = meg-
ölni; *ki- унести* = kivinni.
Egyes vidékeken „во“ és
„въ“ helyett használják.
Убавити es. késleltetni, tar-

- tóztatni; — ся v. késni, késedelmezni.
- Убивати es. ölni, megölni, öldösni; tölteni, kitölteni (utezát, töltést); убивати путь: utat egyengetni, utat törni; — ся v. megölni magát.
- Убийникъ h. gyilkos.
- Убийница n. gyilkos nő.
- Убийный m. gyilkos, gyilkoló.
- Убийство s. gyilkosság, gyilkolás; убийство зъ рабункомъ: rablógyilkosság.
- Убирати es. válogatni; csinosítani, öltöztetni; — ся v. öltözködni, csinosítani magát.
- Убити es. megölni, meggyilkolni, agyonütni, kiütni (szemet), kiverni (utat); — ся v. agyonütni, megölni magát.
- Убитый m. kiveret, tapasztalt; járt (ut).
- Ублювати es. kiokádni, kihányni.
- Убо k. i. mert, mivelhogy.
- Убогий (-ый) m. szegény.
- Убожество s. szegénység.
- Убожити es. szegénynyé tenni.
- Убожить k. i. elszegényedni.
- Убой h. ölés, öldöklés.
- Убойникъ h. gyilkos.
- Убойство s. gyilkosság, gyilkolás.
- Убухнуть k. i. kitörni, kiesapni (a láng).
- Убрати (уберу) es. kiválasztani, kiválogatni; — ся v. felöltözködni, kicsinosítani magát.
- Убьгнуги k. i. kifutni, kiszaladni; kifolyni (szem).
- Убьлуги es. kifehéríteni (vásznat), kimeszselni (a házat); — ся v. megfehéredni; magát fehérre festeni, fehéríteni magát.
- Увага n. megjegyzés, észrevétel.
- Уважати es. becsülni, tisztelni; méltatni.
- Увалуги es. kinyujtani, kiölni (nyelvet).
- Увезуги es. kivinni, kihordani.
- Увеличуги es. megnagyobbítani, megnagyítani; — ся v. megnagyobbodni.
- Уверечи es. kivetni, kidobni, kilökni.
- Увернууги es. kifordítani.
- Увертати es. kiforgatni.
- Увести es. kivezetni (kezénél fogva).
- Увиваня s. csavargatás, bonyolítás.
- Увивати es. körülcsavarni, beburkolni; увивати голосомъ: trillázni; — ся v. beburkolózni; forgolódni.
- Увидѣти es. meglátni megpillantani, észrevenni; — ся v. meglátni egymást, viszontlátni egy a más.
- Увити es. kicsavarni, bebur-

- kolni; — ся v. beburkolódzni.
- Увихнути es. kifizamítani; — ся v. kifizamodni.
- Уводити es. kivezetni; bevezetni; avatni (asszonyt); — ся v. bevezettetni a templomba, avattatni; фész ели; на съомъ дубѣ шпакы уведили ся: ezen a tölgyfán seregélyek fészkeltek.
- Увѣды t. avatás.
- Увѣдъ h. bevezetés, beavatás.
- Увѣдъление s. szabadságolás, elbocsátás.
- Увѣдънительный m. elbocsátó, szabadságoló.
- Увѣдънити es. elbocsátani, szabadságolni.
- Увѣдати es. kitudni, kipuhatolni, kinyomozni.
- Увѣдомление s. értesítés, tudósítás.
- Увѣдомити es. értesíteni, tudósítani; — ся v. értesülni.
- Увѣдети es. megtudni, tapasztalni.
- Увѣковати k. i. egy helyen tartózkodni.
- Увѣренность n. meggyőződés, biztosság.
- Увѣренный m. meggyőződött, biztos.
- Увѣрити es. elhinni, hitelezni.
- Увѣрицтво s. hitelügy.
- Увѣрня n. hitelintézet, hitelbank.
- Увѣръ h. hitel.
- Увѣряти es. biztosítani; hitelezni.
- Увѣсити es. kifüggeszteni, kiakasztani.
- Увѣтрити es. kiszellőztetni; kinyomozni (a vadat), kiszimatolni.
- Увѣшати es. kiakasztani, kiaggatni.
- Увяданя s. hervadás, fonnyadás.
- Увядати k. i. hervadni, fonnyadni (lassankint).
- Увязати es. megkötni, kikötni.
- Увьяый m. fonnyadt, hervadt.
- Увлянути k. i. fonnyadni, hervadni.
- Угаданя s. eltalálás, kitalálás; megfejtés.
- Угадати es. eltalálni, kitalálni.
- Угадка n. kitalálás; koholmány.
- Угадъ h. eltalálás; на угады: ritkíteni a párját, páratlanul állni.
- Уганути es. eltalálni, kitalálni; megfejteni.
- Угасити es. kioltani, eloltani.
- Угаснути k. i. kialudni.
- Угель h. szén, izzó szén, üszök.
- Угеръ h. magyar ember.
- Угинути k. i. kiveszni, kipusztulni.
- Угладити (углажу) es. kisimítani, kicsiszolni.
- Угликъ h. szenecske, kis párázs.

- Углина n. tüzhely, gazdaság, birtok.
 Угловатый m. szögletes.
 Углубити es. mélyebbre csinálni; — ся v. mélyebbé válni; bemélyedni, elmélyedni.
 Угля s. szén, faszén; каменный угля: kőszén.
 Угляданя s. kikeresés; kinézés.
 Углядати es. kikeresni, kinézni.
 Углядь h. kinézés, tekintet; kilátás.
 Углярь h. szénégető.
 Углярька n. szénégetőné.
 Углярьство s. szénégetés.
 Углярьчукъ h. szénégető fia.
 Угнаня s. kihajtás, száműzés.
 Угнати es. kikergetni, kihajtani, kiűzni.
 Угнити k. i. kirothadni.
 Угнути es. kigörbíteni, meggörbíteni; — ся v. meggörbülni.
 Уговорити es. kimondani, kibeszélni; — ся kibeszélni magát.
 Угода n. egyezmény, meg-
 egyezés; szerződés.
 Угодити es. kedvére tenni, kedvében járni; kikötni, szerződni.
 Угодовати es. felnevelni.
 Угойити es. kigyógyítani; — ся v. kigyógyulni, kiépülni.
 Уголовный m. fenyítő, bünye-
 nyítő; уголовный судъ: fe-
 nyítő törvényszék.
- Угòль h. szöglet, szög.
 Угòль h. szén.
 Угòльный m. szénből való, szenes.
 Угòльня n. szénégető hely; szénkamara.
 Угорка n. magyar nő.
 Угорский m. magyar.
 Угорь h. magyar ember, magyar.
 Угорська краина: Magyarország.
 Угорський m. magyar.
 Угорьти k. i. kiégni.
 Угостити es. megvendégelni.
 Уготовити es. elkészíteni, kikészíteni.
 Уграбкати es. kigereblyélni.
 Угребети es. kikaparni; kigereblyélni.
 Угрожати es. fenyegetni.
 Угроза n. fenyegetés.
 Угрозити es. fenyegetéssel kicikarni. Кедь не угросити, а не угрозити: ha kéréssel nem, fenyegetéssel (bizonyára) ki nem csikarjuk.
 Угрязти es. kirágni.
 Угрѣвати es. melegíteni, me-
 lengetni.
 Угу isz. oh hó, ohó, oh!
 Удавати es. kiadni, kiadogatni; — ся v. sikerülni.
 Удавити es. kinyomni, kisajtolni; — ся v. megfulni, megfulladni.
 Ударити es. megütni; — ся v. megütni magát, ütödni.

- Ударь h. ütés, csapás.
 Удатность n. sikerülés, siker.
 Удатный m. sikeres, sikerült.
 Удати ся v. sikerülni.
 Удбити cs. elverni magától, elütni (az órát); lefúni (az ütközetben).
 Удблизкъ h. visszaverődés.
 Удвезти cs. elvinni, elhordani valameddig.
 Удвоенный m. kettős, kétszeres, kettőzött.
 Удвойити cs. megkettőztetni, megkétszerezni; — ся v. megkétszereződni.
 Удгварити cs. visszhangoztatni; — ся v. visszhangzani.
 Удгварь h. visszhang.
 Удгомонь h. visszhang.
 Удаленность n. távollét, távolság, távol.
 Удаленный m. távoli.
 Удалити cs. eltávolítani; — ся v. eltávozni.
 Уддана s. férjhezmenetel.
 Удданиця n. férjhez adó leány.
 Удати cs. megadni, visszaadni; férjhez adni; — ся v. férjhez menni.
 Уддерти cs. elszakítani, eltérpni, letérpni; — ся v. elszakadni.
 Удойити cs. megfejni.
 Удыховати k. i. pihenni, pihenőt tartani; kilehelni.
 Удыхъ h. kilehelés; pihenés.
 Уддлжити cs. elválasztani, elkülöníteni; — ся v. elválni.
 Уддль h. szakasz, cikkely, fejezet; csapat, bizottság.
 Удержати cs. megtartani, kitartani, kiállani; — ся v. megmaradni; годъ удержати ся: alig lehet megmaradni.
 Удерживность n. kitartás, szivósság.
 Удерживный m. kitartó, szivós.
 Удивительный m. csodálatos, bámulatos.
 Удивити cs. bámulatba ejteni; — ся v. csodálkozni, bámulni.
 Удити k. i. horgászni.
 Удця n. horog.
 Удка n. horog; — i. honnét.
 Удказаня s. tudósítás, hírüladás; lemondás.
 Удказати cs. hírül adni, tudósítani, üzenni; — ся v. lemondani.
 Удказъ h. lemondás; tudósítás, üzenet.
 Удкликати cs. visszahívni.
 Удкликъ h. visszahívás.
 Удкрайка n. karéj, szegély, szelet.
 Удкупитель h. megváltó.
 Удкупити cs. megváltani, kiszabadítani.
 Удкупъ h. kiváltás, megváltás.
 Удкъ, удкълъ i. honnét, merről.
 Удлука n. elválás, elkülönítés.
 Удлучити cs. elválasztani, elkülöníteni; elválasztani a gyermeket az anyatejtől; — ся v. elválni.

- Удѣвити к. i. alábbhagyni, szünni (a betegség); мало ми удѣвило: kissé jobban érzem magamat.
- Удмазка п. kenőcs (melylyel szövéskor a szálakat kenik).
- Удненалый м. elsatnyult, elcsenevészesedett, hitvány.
- Удненасти к. i. elsatnyulni, elhitványodni, elcsenevészesedni.
- Уднимати es. szabadítani, megmenteni.
- Удняги es. szabadítani, menteni.
- Уднести es. elvinni, félre vinni.
- Удобѣати es. kívájni.
- Удѣйти к. i. félre menni.
- Удоляти es. leönteni, letölteni.
- Уднадати к. i. leesni, lehullaní.
- Уднѣсати es. kioldani (кѣтѣныт...); — ся в. kioldódni.
- Уднѣсати к. i. elesni valamitől.
- Уднѣчатати es. feltörni a pecsétet.
- Уднѣлата п. visszafizetés.
- Уднѣлатити es. visszafizetni, megadni; megboszulni valakit.
- Уднѣльвѣ h. apály.
- Уднѣвѣдати es. felelni, válaszolni.
- Уднѣвѣдѣ п. felelet.
- Уднѣчнѣокѣ h. nyugvás, pihenés.
- Уднѣчивати к. i. pihenni, nyugodni.
- Уднѣчити к. i. kipihenni, kinyugodni.
- Уднѣрава п. szertartás; elküldés.
- Уднѣравити es. elvégezni a szertartást; elküldeni.
- Уднѣрѣватити es. elkisélni, bekisélni.
- Уднѣустити es. elbocsátani, megbocsátani.
- Уднѣручати es. kitolni.
- Уднѣси i. innét, eminnét, erről.
- Уднѣсьль i. innét, eminnét.
- Уднѣтакѣ к. tehát, ennélfogva.
- Уднѣтирати es. kenni a szálakat (szövéskor).
- Уднѣтирка п. kenőcs, melylyel a szálakat kennik.
- Уднѣтоды i. azóta.
- Уднѣтодѣ i. azóta.
- Уднѣтѣль i. onnét, amonnét.
- Уднѣумати es. kigondolni, kitalálni; kiköholni.
- Уднѣумѣка п. kitalálás; köholmány.
- Уднѣуловати es. kifogni, felülmulni (a hazudásban).
- Уднѣути es. kifujni.
- Уднѣходити к. i. elmenni, félremenni.
- Уднѣходѣдѣ h. eltávozás, elmentel.
- Уднѣ е. -tól, -től. elől. Összetételekben: el, le, vissza, ki, meg. Az eufonia kedvéért *едѣ*-nek is mondatik, pl.

- иди въ ня: eregy tölem.
 Következő árnyalatokat tűn-
 tet fel: отъ, одъ, одъ, вѣдъ,
 удъ, вѣдъ.
- Удѣлити es. kiosztani, kiadni
 a részt; kirendelni.
- Удѣлокъ h. adag, rész.
- Ужа n. kigyó.
- Уже i. már.
- Ужегъ (-g), ужекъ i. már.
- Уженити es. megházasítani;
 — ся v. megházasodni.
- Ужера n. uzsora.
- Ужерачь h. uzsorás.
- Уживаня s. élés, élvezet; hasz-
 nálás, használat, gyakor-
 lat; haszonélvezet.
- Уживати es. használni, alkal-
 mazni, élni valamivel.
- Ужитокъ h. haszon; élvezet,
 egészség.
- Ужиточный m. használatos,
 hasznos, élvezetes.
- Ужити s. használat, alkalma-
 zás.
- Ужь (coluber állt.) h. kigyó;
 — i. már.
- Уза n. láncz, bilincs, békó.
- Уздъ i. hátra, hátrafelé.
- Узаконити es. törvényesíteni,
- Узвати es. kihíni, kiszólítani.
- Узель h. csomó, csombók;
 göb, bog.
- Узина n. szoros, szűk hely.
- Узликъ h. kis csomó, kis göb.
- Узити es. szűkre szabni, szűk-
 re csinálni; — ся v. össze-
 húzni magát.
- Узкий (-ый) m. szűk, keskeny.
- Узлити es. csomózni, göbözni,
 bogozni.
- Узловатый m. csomós.
- Узнание s. megismerés, kiis-
 merés, felismerés.
- Узнати es. kiismerni, meg-
 tudni.
- Узникъ h. fogoly.
- Узнути es. kinyalni az alfelt.
- Узрѣкъ h. alap, ok, alkalom.
- Узрѣлый m. érett.
- Узрѣние s.érés.
- Узы t. békó, bilincs.
- Уй h. nagybátya (anya után).
- Уйрати es. megnyerni, ki-
 nyerni.
- Уйко h. nagybátya (anya
 után).
- Уймати es. kivenni, kivonni.
- Уймованя s. kivonás.
- Уйна n. nagynéna (anya után).
- Уйти k. i. kimenni valahova;
 elhagyni, kimenni (szin);
 сесь кестемень домакъ уй-
 шовъ: ez a kendő egészen
 elvesztette színét, ennek a
 kendőnek egészen kiment
 a színe.
- Уйцо h. anyai nagybátya.
- Уйчаникъ h. unoka fivér (anyai
 részről).
- Уйчанка n. unokanővér (anyai
 részről).
- Ука n. tan.
- Указати es. megmutatni; —
 ся v. megjelenni, mutat-
 kozni.

- Укачати es. kigördíteni, kihengeríteni, kigurítani.
 Укладъ h. rendszer.
 Укладовати es. kirakosgatni, kibéllelni.
 Уласти es. kirakni, kibélleni; lefektetni (aludni); — ся v. lefeküdni.
 Укликати es. kiszólítani, kihíni.
 Уковати es. kikovácsolni.
 Уколоти es. megszurni, megbántani (szóval); — ся v. megszurni magát.
 Укопати es. kiásni, kikapálni.
 Укоренити ся v. gyökeret verni, meggyökeresedni.
 Укорити es. gyalázni, ingerelni.
 Укоряти es. ingerelni, csipkedni, boszantani; gyalázni.
 Укосити es. kikaszálni.
 Укохати es. felnevelni.
 Украти i. titokban, lopva.
 Украйна n. Ukrajna.
 Украсти (украду) es. ellopni, kilopni.
 Украяти es. kiszabni.
 Укривити es. megrövidíteni, megkárosítani.
 Укрутити es. kicsavarni, kitékerni.
 Укрѣити es. megerősíteni; — ся v. megerősödni.
 Укрѣиленіе s. erődítés, erősség; vár.
 Укрулити es. kigömbölyíteni.
- Укрутити es. kicsavarni, kicsarni.
 Укупати es. kifürösztetni; — ся v. kifürödni.
 Укупити es. kiváltani; — ся v. kiváltani önmagát.
 Укурити es. kifüstölni; pipát kiszíni.
 Укусити es. megharapni, kiharapni.
 Укъ h. a rutén u betű neve.
 Укъй m. jártas, tapasztalt, tanult.
 Уладити es. utra kikészíteni, elkészíteni; irányítani, szabályozni; — ся v. elkészülni.
 Улаженіа s. szabályozás.
 Уламати es. kitörni.
 Уланъ h. dzsidás, ulánus (katoná).
 Улежати k. i. kiheverni.
 Улей h. körű, kaptár.
 Улетѣти k. i. kirepülni.
 Улизати es. kinyalni.
 Улиця n. uteza, út; глуха улица: vak uteza, térj meg uteza.
 Уличити es. kiolvasni.
 Уличка n. kis uteza, utzácska.
 Уляти es. kiönteni; — ся v. kiömleni.
 Уловити es. megfogni.
 Улога n. feladat, feladvány.
 Уложеніе s. feltevés, fogalmazvány; уложеніе законѡвъ: törvénykönyv.
 Уложити es. elhelyezni, lefek-

- tetni; fogalmazni; — ся v. lefeküdni.
- Уломиги es. kitörni; — ся v. kitörni magától.
- Улучити es. kiválasztani, elválasztani; — ся v. elválni, különválni.
- Улучити es. kifosztani a héjából (a babot).
- Улѣзти k. i. kimászni, felmászni; kibujni.
- Улѣчити es. kigyógyítani; — ся v. kigyógyulni.
- Ума n. művészet.
- Умалити es. kisebbíteni, kicsinyíteni.
- Умалювати es. kifesteni.
- Умастити es. kikenni, kitapasztani.
- Уменьшительный m. kicsinyítő.
- Уменьшити es. kicsinyíteni, kisebbíteni.
- Умертвити es. meggyilkolni, megsemmisíteni.
- Умерти k. i. meghalni, kihalni.
- Умерший m. halott, meghalt.
- Умерщина n. hagyaték, örökség.
- Умести es. kisépenni.
- Уметати es. kihányani, kidobni; kiütni (pattanás).
- Умирати k. i. halni, halálozni.
- Умирити es. kibékíteni, megbékíteni.
- Умкнути es. kitépni.
- Умножати es. sokszorosítani, nagyobbítani, nagyítani; —
- ся v. nagyobbodni, szaporodni.
- Умножение s. megnagyobdás, szaporodás; szorzás, sokszorozás.
- Умный m. eszes, okos, értelmes.
- Умова n. egyezés; értekezés.
- Умовкнути k. i. elhallgatni, elcsendesedni.
- Умовый m. észbeli, szellemi.
- Умокнути k. i. kiázni.
- Умолотити es. kicsépelni.
- Уморити es. agyonkinozni; — ся v. agyonfáradni.
- Умственный m. észbeli, szellemi.
- Умудрѣти k. i. megokosodni.
- Умъ h. ész, értelem.
- Умываня s. mosás, mosogatás.
- Умывати es. mosni, kimosni; — ся v. mosódni, mosakodni.
- Умыкати es. kitépni.
- Умыти es. kimosni, megmosni; — ся v. mosakodni.
- Умѣренность n. mértékletesség, mérsékelttség.
- Умѣренный m. mértékletes, mérsékelt.
- Умѣряти es. kimérni.
- Умыскити es. kitaposni.
- Умыти es. érteni, tudni.
- Умахшити es. megpuhítani.
- Унести es. kivinni, kihordani.
- Универсальный m. egyetemes, általános.
- Университетъ h. egyetem.
- Унижение s. megalázás.

- Униженіость n. alázatosság.
 Унизительный m. lealázó, le-
 lacsonyító.
 Унимати cs. kivenni, kihuzni.
 Уния s. unió, egyesség.
 Униятский m. egyesült.
 Униять h. egyesült.
 Унести cs. kihordani, kivinni.
 Уняти (у́йму) cs. kivenni.
 Упадокъ h. hanyatlás, fogyás.
 Упалый m. lehullott, leesett.
 Упасти k. i. leesni; megdög-
 leni, elhullni.
 Упечи cs. kisütни; — ся v.
 kisülни, megsülни.
 Уписати cs. kiírни.
 Упись n. kivonat.
 Упити cs. meginni, kiinni; —
 ся v. lerészegeдни.
 Уплавати k. i. kiuszni.
 Уплата n. kifizetés, fizetés.
 Уплатити cs. kifizetni.
 Уплескати cs. kipaskolni, el-
 vernи.
 Уплести cs. megfonни.
 Уплывъ h. kifolyás, követke-
 мэну; folyam.
 Упование s. bizalom.
 Уповати k: i. bízни, remény-
 kedни.
 Уповновластити cs. felhatal-
 mazни, feljogosítani.
 Уповновлащѣня s. felhatalma-
 zás.
 Уповѣсти cs. kimondани, ki-
 ejteni.
 Упойити cs. leitatни; — ся v.
 leinni magát.
- Упокойити cs. lecsendesíteni,
 nyugtatни; — ся v. kipi-
 henni, kinyugodни.
 Уполоти cs. kigyomlálni.
 Упомяти cs. említeni, emle-
 getни.
 Упористый m. konok, nyakas.
 Упороти cs. felhasítani.
 Управа n. hivatal szoba, igaz-
 gatás.
 Управитель h. igazgató.
 Управлѣня s. igazgatás.
 Управляти cs. igazgatни.
 Управство s. igazgatás, köz-
 igazgatás.
 Упражнение s. foglalkozás,
 gyakorlás, gyakorlat.
 Упражняти cs. foglalkoztatни,
 gyakorolni; — ся v. fog-
 lalkozни, gyakorolni magát.
 Упросити cs. kikérни, elkérни;
 — ся v. elkérezkedни.
 Уругий m. rugalmas.
 Урьбый m. izzadt.
 Урьти k. i. megizzadni.
 Урячи cs. befognи.
 Урулити cs. kimereszteni (sze-
 met).
 Урустити cs. kibocsátани, sza-
 badon ereszteni.
 Уразити cs. megbántани (a
 sebet), megsérteni.
 Уразумѣти cs. felfognи, meg-
 érteni.
 Урбарный m. urbéri.
 Урбаръ h. urbér.
 Урвати cs. kitépни, kiszakíta-

- ni; — ся v. kitépni magát, kiszabadulni.
 Уробити es. kidolgozni.
 Уровнение s. kiegyenlítés.
 Уровнѣннѣ es. kiegyenlíteni, kitanítani.
 Уровновѣсити es. egyensúlyozni.
 Урода n. termékenység.
 Уроденный m. nemzetes, te-
 kintetes.
 Уродити es. teremni (almát),
 szülni; — ся v. teremni,
 születni.
 Уродный m. termékeny.
 Урожай h. termés.
 Урожайный m. termékeny.
 Уроснути k. i. megnőni, ki-
 nőni.
 Урости k. i. nőni, felnőni.
 Урубати es. kivágni.
 Урѣ h. urfi.
 Урыти es. kiturni.
 Урѣзати es. kimetszeni, ki-
 vágni.
 Урядливый m. rendes, rend-
 szerető.
 Урядникъ h. tisztviselő.
 Урядъ h. hivatal, tisztség.
 Усадити es. feltenni, felültetni.
 Усатый m. bajuszu, bajuszos.
 Усачъ h. nagy bajuszu.
 Усвойити es. eltulajdonítani,
 elsajátítani.
 Усвѣдомление s. értesítés.
 Усвѣдомити es. értesíteni, tu-
 dosítani; — ся v. értesülni,
 meggyőződni.
- Усвѣтчити (-ччи-) es. kimutatni,
 bebizonyítani; — ся v. ki-
 világlani, megbizonyosodni.
 Усе i. mindenkor, mindenba;
 minden.
 Уседѣти es. kikölteni; — k. i.
 ülni; — ся v. sokáig ülni.
 Усилити es. megerősíteni; —
 ся v. megerősödni.
 Условати ся v. iparkodni,
 igyekezni.
 Условный m. iparkodó, igye-
 kező.
 Ускоряти es. siettetni, gyor-
 sítani; sürgetni.
 Ускочити es. felugrani, kiug-
 rani.
 Услания s. kiküldés, küldetés.
 Услати es. kiküldeni.
 Условие s. feltétel, feltét.
 Условити ся v. megegyezni.
 Условный m. feltételes.
 Услуга n. szolgálat, kiszolgá-
 lat.
 Услужити es. kiszolgálni.
 Услужливый m. szolgálatra
 kész.
 Услухати es. kihallgatni, meg-
 hallgatni.
 Услышати es. hallani, meg-
 hallgatni.
 Усмажити es. kiolvasztani, ki-
 sütni.
 Усмирити es. megszelidíteni.
 Усмѣхати ся v. nevetgélni,
 mosolyogni.
 Усмѣхъ h. mosoly.
 Усмѣшка n. mosoly, kinevetés.

- Усмѣшливый m. mosolygó, nevetséges.
 Усмѣяти es. kinevetni.
 Уснуый m. elaludt, alvó.
 Уснути k. i. elaludni.
 Усобница n. meghasonlás, viszály, egyenetlenség.
 Усобный m. egyenetlenkedő, viszálykodó.
 Усовершени es. tökéletesíteni; — ся v. tökéletesedni.
 Усовершенитель es. tökéletesítő.
 Усовершити es. tökéletesíteni.
 Усолодити es. megédesíteni.
 Усопный m. elhalt, elhunyt.
 Усохлый m. kiszáradt, száraz.
 Усохнути k. i. kiszáradni.
 Успение s. Nagy-Boldog-Aszszonyu napja.
 Успокойти es. megnyugtatni; — ся v. lecsillapodni, megnyugodni.
 Успѣвати es. előrehaladni.
 Успѣвный m. sikeres.
 Успѣвъ h. siker.
 Успрамити es. megszegyeníteni.
 Усредоточити es. összpontosítani.
 Уставаня s. kelés, felkelés.
 Уставати k. i. kelni, fölkelni.
 Уставити es. kidüleszteni, kimutatni, kiállítani; elrendelni.
 Уставный m. szabályszerű.
 Устава n. alkotmány.
 Уста n. ajk, száj.
 Уставъ h. szabályzat.
 Установити es. elrendelni.
 Установление s. rendelet.
 Устати k. i. felkelni, kelni.
 Устно i. élőszóval.
 Устный m. szájbeli, szóbeli.
 Устойчивый m. állhatatos.
 Устрашити es. megijeszteni; — ся v. megijedni.
 Устрица (ostrea edulis állt.) n. osztriga.
 Устрой h. berendezés, szervezés.
 Устроить es. berendezni, szervezni.
 Устрѣлити es. kilőni.
 Устудити es. kihűteni.
 Уступати es. visszalépni, átengedni.
 Уступка n. visszalépés; engedmény.
 Уступный m. engedékeny.
 Уступъ h. engedés, engedmény; hátrálás.
 Устылый m. kihült.
 Устынути k. i. meghűlni, kihűlni.
 Устье s. torkolat, torok.
 Усунити es. kiszárítani.
 Усыновити es. fiává fogadni.
 Усыпати es. kiönteni, kiszórni.
 Усячина n. mindenféle apróság, egyveleg.
 Утайити es. eltitkolni.
 Уталомити ся v. lenyugodni, lepihenni.
 Утварь n. alak, idom.
 Утвердительный m. megerősítő, igenlő.

- Утвердѣти cs. megerősíteni, állítani.
 Утвержденіе s. megerősítés, állítás, állítmány.
 Утверженія s. megerősítés; állítás, állítmány.
 Утворити cs. kinyitni; — ся v. kinyilni.
 Утелити cs. borjút elleni; — ся v. megborjázni.
 Утерѣбити cs. kikapni.
 Утерти cs. kitörülni.
 Утесати cs. kifaragni.
 Утечи k. i. elfutni, kifutni.
 Утинати cs. kivágni.
 Утиракъ h. törülközö.
 Утирана s. törlés, törülközés.
 Утирати cs. törülni; — ся v. törülközni.
 Утиснути cs. kiszorítani; — ся v. kiszorulni.
 Утихнути k. i. elhallgatni, elcsendesedni.
 Уткиати cs. kiszöni.
 Утопити cs. vízbe fulasztani, befulasztani; — ся v. vízbe fulni.
 Утопленикъ h. vízbefult férfi.
 Утоплениця n. vízbefult nő.
 Утоптати cs. kitaposni.
 Уточити cs. kiélesíteni, kifenni.
 Утрата n. vesztesség.
 Утратити cs. elveszteni; — ся v. elveszni.
 Утрениця n. kora reggel: reggeli ájtatosság.
 Утренній m. reggeli.
- Утренняя n. reggeli ájtatosság, reggeli isteni tisztelet.
 Утро s. reggel, regg.
 Утроба n. bél, anyaméh; könyörület.
 Утрова n. méreg.
 Утровити cs. megmérgezni.
 Утрясти cs. kirázni.
 Утулити ся v. megmenekülni, meghuzni magát.
 Утулокъ h. menedékhely.
 Утушити cs. eltonpítani.
 Утучити cs. meghízlalni.
 Утылый m. kövér.
 Утыти k. i. meghízni.
 Утырати cs. kihuzni, kivonni.
 Утырачка n. gatyazsinór-fűző.
 Утырачь h. gatyazsinór-fűző.
 Утырати k. i. futni, szaladni.
 Утырачь h. szökevény.
 Утыкнути k. i. elszökni: elfutni.
 Утыха n. vigasztalás; mulatás, vigság.
 Утышати cs. vigasztalni, mulattatni; — ся v. vigasztalódni, mulatni.
 Утышеніе s. vigasztalás; öröm, gyönyörűség.
 Утышителъ h. vigasztaló.
 Утышный m. gyönyörködtető.
 Утышительный m. vigasztaló.
 Утыгнути cs. kihuzni.
 Утымити cs. észrevenni, megpillantani.
 Утыти cs. kivágni.
 Уфыдсть n. remény.
 Уханіе s. szaglás.

Ухати es. szagolni, megszagolni; — k. i. szaglani, szagot terjeszteni.

Ухатый m. nagy fülű, füles.

Ухачь h. füles, nagy fülű.

Ухватити es. megkapni, megragadni; kiragadni.

Ухлебтати es. lenni, lenyalni (kutya).

Ухлябнути k. i. elfáradni, kiállani.

Ухлянути k. i. elfáradni, kiállani.

Ухо (т. уха) s. fül.

Уходити es. kijárni, kicsinálni; — ся v. sokat járn.

Ухонити es. kikapni, kiragadni.

Ухорошати es. kiherélni.

Уцабати k. i. felmászni.

Уцвѣсти k. i. kivírtani, kiíyni.

Уциганити es. kicsalni.

Уцѣдити es. kiszűrni, megszűrni.

Участка n. rész, osztályrész; jutalék; részvét.

Участковати k. i. résztvenni, részesülni.

Участковый m. részes, résztvevő.

Участь n. sors.

Учебникъ h. tankönyv.

Учебный m. tanítási, tan —; учебный планъ: tanterv.

Ученикъ h. tanuló, tanítvány.

Ученица n. tanítvány.

Ученость n. tudományosság, tanultság.

Ученый m. tanult, tudós.

Учень h. tanuló, inas.

Учесати es. kifésülni, megfésülni.

Учинити es. tenni, megtenni.

Учинокъ h. tett, cselekedet, cselekmény.

Учитель h. tanító.

Учителька n. tanítóné.

Учительский (-ый) m. tanítói.

Учительство s. tanítóság, tanítói állás.

Учити es. tanítani, oktatni; — ся v. tanulni.

Уливый m. tanulékony.

Учмелити es. úgy megütni, hogy elkábuljon.

Учасный m. idejében levő.

Учора i. tegnap.

Учорашный m. tegnapi.

Учта n. megvendéglés, vendégség, lakoma.

Учути es. meghallani, megtudni.

Ушивати es. kihimezni, kivarni.

Ушяти es. kivarni, kihimezni.

Ушникъ h. gallér.

Ушливецъ h. tetves ember.

Ушливка n. tetves nő.

Ушко s. kis fül, fülecske.

Ушный m. fülbeli.

Ущастливити es. szerencsételtetni, boldogítani.

Ущербити es. kicsorbítani.

Ущипнути es. megesipni.

Удати es. kienni, kirágni.

Уѣсти es. kienni, kirágni.
Уѣхати k. i. kimenni.
Уявити es. kijelenteni.

Уяснити es. felvilágosítani,
felderíteni; — ся v. felde-
rülни, kiderülни.

Ф.

Ф, ф: a rutén ábéczé husza-
dik betűje; a magyarban
megfelelője: f.

Фабрика n. gyár.

Фабрикантъ h. gyáros.

Фабриковати es. gyártani.

Фабричный m. gyári.

Фава h. faolaj.

Фазанъ (phasianus állт.) h.
fácán.

Файка n. pipa.

Файкаръ h. pipaészimáló.

Фахта n. faj, fajta.

Файфуровый m. porcellánból
való, porcellán —

Файфуръ h. porcellán.

Файчаръ h. pipás.

Файчити k. i. pipázni, pipálni.

Факель n. fáklya.

Факельный m. fáklyás.

факля n. fáklya.

Факова m. fakó; fakó színű
ökör neve.

Фактивный m. fakó.

Факторъ h. tényező.

Фактъ h. tett, tény.

фалатъ h. falat.

Фалатчикъ (-чн-) h. kis falat.

Фалечный m. hamis, csalárd.

Фалшивити es. hamisítani.

Фалшивость n. hamisság.

Фалшивый m. hamis, ál, csa-
lád.

Фалшвикъ h. hamisító.

Фамилля n. család.

Фанатикъ h. rajongó.

Фанатичный m. rajongó.

Фанка n. fánk.

Фантазия n. képzelet, képzelő
tehetség.

Фантазировать k. i. képzelős-
ködni, képzelegni, ábrán-
dozni.

Фара n. plébánia.

фаратовъ (-g-) h. faragó, bárd.

Фарадованный m. fáradt.

фаратовати es. kifárasztani;
— ся v. fáradozni, fáradni.

фаратовъ (-g) h. fáradság.

Фаралованный m. fáradt.

Фараръ h. plébános.

Фарба n. festék, szín.

Фарбаръ h. festő.

Фарбити es. festeni.

Фарбленный m. festett.

фартовати k. i. fartolni.

Фартовкати es. fartoltatni.

Фартукъ h. kötő, kötény.

- Фаргухъ h. kötő, kötény.
 Фаргуюкъ h. kötényke.
 Фасованя s. kikapás, kifizetés.
 Фасовати cs. kikapni, kivenni.
 Фасоля (phaseolus növt.) n. paszuly, bab.
 Фатра n. Fátרהegység.
фаталка n. fatál.
фатльòвъ h. fattyú.
фатьолъ h. fátyol.
 Фашина n. rözse.
 Фашины (-gy) t. farsang.
 Фебруаръ h. február.
феделка n. fedő, fedélke.
 Федоръ h. Tódor.
федьверъ h. fegyver.
фейса n. fejsze.
 Фелчеръ h. tábori orvos, sebész.
 Фельетонъ h. tárcза (a lapban).
фена n. fene.
 Фенчеръ h. sebész.
ферейсъ h. ferhécz.
феретлòвъ (-ge-) h. forgató, forgó rész a szekér elején.
 Ферко h. Feri, Ferencz.
 Фертъ h. rutén /¹ betű neve.
 Фехтовати cs. vívni.
 Фиалка n. ibolya.
 Фига (-gá-) n. füге, fügefа.
 Фигловати (-gl-) cs. tréfálni.
 Фигля (-gl-) n. tréфа.
 Фигляръ (-gl-) h. tréfás ember.
 Фигура (-gu-) n. alak, idom.
 Фигуральный (-gu-) m. alaki, képletес.
 Фигурный (-gu-) m. képletес.
 Фигуровати (-gu-) k. i. szere-

pelni; — cs. képletесен feltüntetni.

Физиогномия (-gn-) n. ábrázattan.

Физиология (-gi-) n. élettан.

Физика n. természetтан.

Фиантронъ h. emberbarát.

Филегория (-go-) n. filegoria, kis ház a hegy tetején.

Филипъ h. Fülöp.

Филологъ (-g) h. nyelvész.

Философия n. bölсеlet, bölсészet.

Философъ h. bölсес, bölсеселő, bölсész.

Финансовый m. pénzügyi.

Финансы t. pénzügyек.

Финанцъ h. fináncз, pénzügyőr.

финджа n. findzsa, csésзе.

Финикъ (phoenix dactylifera növt.) h. datolya pálма.

Финиъ h. finn ember.

Фирма n. cég.

Фицкати k. i. rugni, kirugni.

Фицкова h. fiezkó (öкör néв).

Фицнути k. i. kirugni.

Фиалка n. ibolya.

Фиалочка n. kis ibolya.

Флецкати cs. ostorral csapkodni.

Флора n. virány.

Флудикъ h. a vetéllő tengelyе.

Флякати cs. berondítani, mocskolni.

Флякъ h. folt, mocsok.

Фляша n. palaczk.

Фляшка n. palaczk.

фогашъ (-ga-) h. fogас.

- фодры* t. fodor.
фойташь h. fojtás.
форидь (-go-) h. forgó.
форинта (-gi-) n. forgó, kílincs.
Форма n. alak, idom.
Формальный m. alakszerü, formális.
Формовати es. alakítani, idomítani.
Форость h. szárazgaly, targaly.
Форшпонтъ h. forspont, fogat.
Фосфоръ h. foszfor.
Фотография (-gr-) n. képirás, fényképészet.
Фотографъ h. képiró.
Фофль h. hamu.
Фраза n. kifejezés, szólam, frázis.
Фраирка, фрайирка n. szerető, kedves.
Фрайръ, франйръ h. szerető, kedves.
Франца n. bujakór.
Французкый m. franczia.
Французъ h. franczia.
Фрацкати es. elguzsolni, elgyünni.
Фрафрка n. szerető, kedves.
Фряфръ h. szerető, kedves.
Фронтъ h. homlokzat, homlok; arcvonal.
Фрѣшко i. gyorsan, hamar, frissen.
Фрѣшний m. gyors, sebes; ép, üde.
- Фукати* es. fujtatni, fujni; — k. i. fujni (a szél).
Фукнути es. fujni, fujtatni; odadobni.
Фундаментъ h. alap.
Фундушъ h. alapja a háznak, telek.
Фунтъ h. font.
Фура n. kocszi, szekér, alkalmatosság.
Фуркати es. szórni.
Фурма n. forma, alak.
Фурманъ h. fuvar.
Фурманьомъ h. fuvaros.
Фустка n. kendő.
Футро s. béllés.
Футровати es. béllelni.
Фучати k. i. szuszogni, morogni; fujni.
Фуяра n. furulya, flóta.
Фүүшпанъ h. főispán.
Фыркати k. i. hullani, félre-esni; — es. szórni, frecesenteni.
Фыркнути k. i. hullani, félre-esni.
Фыгловати (-g-) k. i. tréfálni.
Фыгль t. tréfa.
Фыгляръ h. tréfás ember.
Фыля n. időjárás.
Фынанць h. pénzügyőr.
Фыргаль h. negyed, óranegyed.
Фыцкати k. i. rugni, kirugni.
Фышкушь h. ügyész, ügyvéd.
Фышкарошь h. ügyvéd.

X.

- X, x: a rutén ábéczé huszonegyedik betűje; a magyarban megfelelője *ch* és *kh*.
- Хабатня n. mulatozás, mulatóság.
- Халдей h. khaldaei.
- Хамма n. hám.
- Хамати es. befogni, hámba fogni.
- Хамкати es. elnyelni, benyelni.
- Хамникъ h. komlóval beborított csalit.
- Ханаанъ h. Kánaán.
- Хаосъ h. zürzavar, kháosz.
- Ханавый m. felfogó, fogékony.
- Ханати es. kapni, fogni, bekapni; érteni, felfogni.
- Ханая s. kapás, kapkodás.
- Ханати es. kapni, kapkodni; — ся v. megkapni egymást.
- Ханути es. megkapni, megfogni, megragadni.
- Характеризовати es. jellemezni.
- Характерный m. jellemes.
- Характеръ h. jellem.
- Харити es. tisztítani, csinosítani.
- Харканя s. köpködés, harákolás.
- Харкати k. i. köpni, köpködni, harákolni.
- Харковина n. nyálka, takony.
- Харло s. torok.
- Харность n. csinososság, csin.
- Харный m. tiszta, csinos.
- Харчѣти k. i. hortyogni.
- Хата n. kunyhó, házikó, szoba.
- Хвала n. dicsőség, dicséret.
- Хвалебный m. dicsérő.
- Хваление s. dicséret, dicsőítés.
- Хвалитель h. dicsérő, dicsőítő.
- Хвалити es. dicsérni, magasztalni; — ся v. dicselkedni, kérkedni.
- Хвалословити es. dicsőíteni.
- Хвальный m. dicséretes.
- Хватаня s. kapkodás.
- Хватати es. megkapni, kapkodni; — ся v. kapni valamihez.
- Хватити es. megragadni, megkapni.
- Хвѣйный m. tüalaku, tülevelű.
- Хворостина n. száraz galy, tárgaly.
- Хворость h. száraz galy, rözse, tárgaly.
- Хворота n. betegség, betegeskedés, kór.
- Хворѣти k. i. betegeskedni.
- Хвостатый m. farkkal biró.
- Хвостикъ h. kis fark.
- Хвостище h. nagy fark.
- Хвѣсть h. fark.
- Хвоѣна n. fenyőfa, tülevelűfa.
- Хвошикъ h. kis fark.
- Хвоя n. tülevel.
- Хвѣля n. idő; időjárás.

- Херувимъ h. kherub; templo-
mi ének neve.
Хиба n. hiba, tévedés, hiány,
kár; — i. mintha, talán.
Хибити k. i. hibázni, hiányozni.
Хибный m. hibás, hiányos.
Хижа n. kunyhó, viskó; ház
szoba.
Хижина n. házikó, viskó.
Хижный m. házi.
Хилити es. hajlítani, hajtani;
— ся v. hajolni.
Химия n. vegytan.
Хининъ h. khinin.
Хирмый m. beteges, göthös.
Хирлявый m. beteges, göthös.
Хирляти k. i. sinylódni.
Хитити es. fogni, kapni, ra-
bolni, ragadni.
Хитникъ h. rabló.
Хитный m. ragadozó.
Хитонъ h. alsó ruha.
Хитрити k. i. ravaszkodni.
Хитрость n. ravaszság, fursang.
Хитрый m. álnok, ravasz, fur-
fangos.
Хладина n. hűtekező hely.
Хладнокровный m. hidegvérű.
Хладность n. hidegség, hü-
вösség.
Хладный m. hűvös, hideg.
Хладокъ h. hűvösség, hideg-
ség.
Хлебати es. nyelni, kutya-
módra enni, szüresölni.
Хлентати es. nyelni, kutya-
módra enni, szüresölni.
Хлещати k. i. lógni (a nyelv-
ben).
Хлопецъ h. fiu; legény.
Хлопца h. férfi, testes férfi.
Хловка n. pórnő.
Хлоповский (-ый) m. férfias,
férfi.
Хлопушь h. legény.
Хлопца h. fiu.
Хлопца h. fiu, suhancz.
Хлопчукъ h. fiu, suhancz.
Хлоуъ h. férfi, pór, paraszt.
Хлыцнути k. i. fuldokolni.
Хлѣбарь h. pék, kenyérsütő.
Хлѣбець h. kis kenyér.
Хлѣбце h. nagy kenyér.
Хлѣбный m. kenyérnek való.
Хлѣбородъ h. földmivelő, szá-
nótvető, gazdaember.
Хлѣбодъ h. kenyérpusztító.
Хлѣбъ h. kenyér.
Хлѣвецъ h. ólacska.
Хлѣвный m. óbeli.
Хлѣвца s. ólacska.
Хлѣвачъ h. ólacska.
Хлѣвъ h. ól.
Хлѣвъ h. óл.
Хлябавый m. ingó, tántorgó.
Хлябаня s. ingás, inogás.
Хлябати k. i. inogni, tánto-
rogni.
Хмара n. felhő.
Хмарити ся v. borulni.
Хмарный m. borult, felhős.
Хмелити es. lerészegíteni.
Хмельникъ h. komlóval beül-
tetett tér.

- Хмель (humulus lupulus növt.)
h. komló.
- Хмуравый m. borult, komor.
- Хмурити ся v. komorodni,
borulni; haragudni; zordul
nézni.
- Хмурный m. komor, sötét.
- Хмурый m. komor, sötét.
- Хмѣль (humulus lupulus növt.)
h. komló; mámor, ittasság.
- Хмѣльникъ h. komlós.
- Хованецъ h. fogadott fiu.
- Хованиця n. fogadott leány.
- Хованя s. tartás, nevelés, te-
nyésztés; хованя деревъ:
fatenyésztés.
- Хователь h. nevelő, tápláló.
- Ховати es. rejteni, temetni;
tartani, nevelni.
- Ховзанка n. jégpálya, sikár-
kózás.
- Ховзати ся v. koresolyázni, si-
kárkozni.
- Ховзко ся: sik, sikos.
- Ховзкий (-ый) m. sikos.
- Ховпакъ h. kuesma.
- Ховъ h. tartás, tenyésztés,
fajzás.
- Хода n. járás, menés.
- Ходаки t. csizma.
- Ходатай h. közbenjáró.
- Ходатайствовати es. közben-
járni.
- Ходженье s. járás, járat.
- Ходити k. i. járni, kelni.
- Ходъ h. járás, menés; út.
- Ходыня s. járás, járat.
- Ходякъ h. jó gyalogló.
- Хождение s. járás-kelés, vándor-
lás.
- Холера n. kholera, járvány.
- Холмоватый m. halmos.
- Холмъ h. halom.
- Холодити es. hűteni, hidegí-
teni; — ся v. meghűlni.
- Холодникъ h. pince, hűvös
hely; jégverem.
- Холодно i. hidegen; hideg
van.
- Холодный m. hideg, hűvös.
- Холодити k. i. hidegedni,
hűvössé válni.
- Холодь h. hideg, fagy.
- Холошиѣ t. fehér darócz nad-
rág.
- Холява n. csizmaszár,
- Хороба n. betegség.
- Хоробный m. beteg.
- Хоробрѣсть n. bátorság, me-
részség.
- Хоробрый m. bátor, merész.
- Хоронити es. eldugni, őrizni,
óvni; — ся v. elrejtőzni,
óvakodni.
- Хорошиѣ t. fehér darócz nad-
rág.
- Хоругвь n. lobogó, nászlo-
bogó.
- Хоръ h. khorus, kar.
- Хоть n. vágy, óhajtság, ösztön.
- Хоть i. legalább.
- Хотыѣко, хотыѣкто nm. bárki,
akárki.
- Хотышто, хотыщо nm. bármí,
akármí.

Хорѣти es. akarni, vágyни;
— ся v. akarózни.

Хотя k. ámbár, noha, jóllehet.
Хотячка n. sovárgás, kíván-
csiság.

Храбрити es. bátorítani.

Храбрость n. vitézség, bátor-
ság.

Храбрый m. vitéz.

Храмати k. i. sántítani, sán-
tikálni.

Храмовый m. templomi.

Храмъ h. templom.

Храпение s. őrzés.

Хранилище s. őrzőhely.

Хранило s. bilincs.

Хранитель h. őrző.

Хранительный m. őrző.

Хранити es. őrizни; — ся v.
őrizkedни.

Хранити k. i. csikorogni.

Храпильный m. hortyogó.

Храпля n. fagyos, csikorgó
föld.

Храпѣти k. i. hortyogni.

Хребеть h. derék.

Хресникъ h. keresztfiu.

Хресница n. keresztleány.

Хресный m. keresztvíz alá
tartott, kereszt —

Хрестикъ h. kis kereszt.

Хрестилница n. keresztelő
edény.

Хрестины t. keresztelő (la-
кома).

Хреститель h. keresztelő.

Хрестити es. keresztelni.

Хрестный m. kereszt víz alá

tartott, kereszt —; хрест-
ный отецъ (батичко) = ke-
рesztapa; хрестна мати
(маточка) = keresztanya;
хрестна вода = kereszt víz.

Хрестъ h. kereszt.

Хрипильный m. rekedt.

Хрипнути k. i. elrekedни.

Хриѣти k. i. hápogni, re-
kedten beszélni.

Християнинъ h. keresztény
férfiu.

Християнка n. keresztény nő.

Християнски (-ы) i. kereszté-
nyei módon.

Християнский (-ый) m. ke-
рesztényi, keresztény.

Християнство s. keresztény-
ség.

Христѡвъ m. Krisztusé.

Христоматия n. jelesebb írók
műveiből készült szemelvé-
nyek.

Христоносный m. szívében
Krisztust viselő.

Христоотступникъ h. Krisztus
tagadó.

Христосъ h. Krisztus.

Христуѡбнѣство s. Krisztus
felfeszítése.

Хробакъ h. bogár.

Хромати k. i. sántítani.

Хромити es. megsántítani.

Хромолаба n. sánta lábu.

Сякий такий *хромолаба*
Трапе за двѣрами.
(Minden ilyen-olyan sánta

- lábu a lyányok után bizseg.
- Хромый m. sánta. Скорше можь догонити брѣхливого чоловіка, ги хромого неа: hamarább lehet rajta kapni a házug embert, mint a sánta kutyát elérni.
- Хроника n. krónika.
- Хронологичный (-gi-) m. időszerinti, kronologiai.
- Хронология (-gi-) n. kronologia, időrend.
- Хрунало s. fülezimpa.
- Хрункати es. ropogtatni.
- Хрупнути k. i. ropogni.
- Хрусталь n. kristály.
- Хрыбетъ h. derék, hát.
- Хрѣтникъ h. tormával beültetett hely.
- Хрѣнь (cochlearia armoracia növт.) h. torna.
- Хряснути es. nyakon verni, megütни.
- Хрящъ h. porcъ. Хрящъ ламати: megropogtatni a hátат.
- Худнути k. i. soványodni.
- Худоба n. marha, vágómarha; igazsбаром. Porота худота: szarvasmarha.
- Худобидьсть n. szegénység.
- Худобный m. szegény.
- Худобити k. i. elszegényedni, szegényedni.
- Худость n. soványság.
- Худый m. sovány, ösztövéр.
- Худѣти k. i. soványodni, fogynи.
- Хула n. rágalom, káromlás.
- Хуление s. ócsárlás; káromlás.
- Хулитель h. ócsárló, káromló.
- Хулити es. káromolni, rágalmazни.
- Хустка n. kendő, fejkendő.
- Хуткость n. gyorsaság.
- Хуткий (-ый) m. gyors.
- Хухати k. i. markába fujни, lehelни.
- Хухавый m. orrhangon beszélő.
- Хухати k. i. orrhangon beszэлни.
- Хцети (хцу) es. akarnи, óhajtани, kívánnи.
- Хыба n. hiba, hiány, tévedés, kár; — i. mintha, bizony, talán.
- Хыбити k. i. hibázни, hiányозни.
- Хыбный m. hibás, hiányос.
- Хыжа n. ház, szoba; kunyhó.
- Хыжный m. háзи.
- Хылити es. hajtани, hajlítani; — ся v. hajolni.
- Хыльный m. hajlandó.
- Хѣрь h. a rutén „ch“ betű neve.
- Хѣть h. kedv, akarat, hajlam, váгу.

Ц.

- Ц, ц: a rutén ábéczé huszonkettedik betűje; magyarban: cz.
- Цабана s. mászkálás, négykézláb járás.
- Цабати k. i. négykézláb jární, mászkální.
- Цапа n. ezára.
- Цапля (ardea állt.) n. géм.
- Цанковати k. i. görnyedni, négykézláb dolgozni.
- Цанкы i. négykézláb, görnyedve, bukfenczezve; цанки ставати: bukfenczezni.
- Цапъ h. bak, kecskebak; faltörő kos.
- Царина n. bevetett határ, mező.
- Царица n. császárné.
- Царстве s. császárság; ország.
- Царство s. ország.
- Царство рослинь: növényország; царство звѳрять: állatország; царство ископаемых: ásványország; царство небесное: mennyország.
- Царствования s. uralkodás.
- Царствовать k. i. uralkodni.
- Царъ h. császár.
- Царьградъ h. Konstantinápoly.
- Царьскій (-нй) m. császári.
- Цвекла (betula) n. ezékla.
- Цвисти k. i. virítani, virágozni.
- Цвинтаръ h. temető (a templom körül).
- Цвѳлый m. virító, virágzó.
- Цвѳсти k. i. virítani.
- Цвѳтеи h. május.
- Цвѳтникъ h. virágágy.
- Цвѳтный m. virágos, színes.
- Цвѳтна недѳля: virágvasárnap.
- Цвѳтокъ h. kis virág, virágocska.
- Цвѳтолюбивый m. virágkedvelő.
- Цвѳтоносный m. virágos.
- Цвѳтопаданя s. virághullás.
- Цвѳточникъ h. virágkereskedő.
- Цвѳтъ h. virág, szín.
- Цвѳчити es. gyakorolni.
- Цеберъ h. cseber, esőbőr.
- Цезура n. metszet (a versnél).
- Цементъ h. ezementmész.
- Цензура n. cenzura.
- Центнеръ h. mázsa.
- Центровый m. központi.
- Центръ h. központ, középpont.
- Церемония s. ünnepélyesség, czeremonia.
- Церквица n. kápolna.
- Церуза n. írón, czeruza.
- Церькати es. fejni.
- Церькѳвникъ h. harangozó, egyházfi.
- Церькѳвичка n. harangozóné.

- Церкѣвное s. egyházi birtok;
 ити на церкѣвное робити:
 az egyház birtokára dol-
 gozni menni.
 Церкѣвний m. templomi.
 Церкѣвня n. kápolna.
 Церковь n. templom.
 Цеховой m. czéhbeli.
 Цехъ h. czéh.
 Ци kérdő szó — e. Ци знаешь
 ты того: tudod-e te azt?
 — s. a rutén u. betü neve.
 Цибульный m. hagymás.
 Цибуля n. veres hagyma.
 Цивилизация n. művelődés.
 Циганинъ h. czigány.
 Циганити k. i. hazudni.
 Циганка n. czigányasszony.
 Циганча s. czigány gyerek,
 rajkó.
 Циганьскій (-ий) m. czigány.
 Цигла n. téгла.
 Цидула n. czédula.
 Цидуларья n. czédulaház.
 Цидулка n. czédula.
 Цилиндеръ h. henger; palaczk.
 üvegpalaczk.
 Цилько h. Vaszily.
 Цильо h. Vaszily.
 Цимада n. reverenda.
 Цимбора h. czimbora, pajтás.
 Цимеръ h. czimer.
 Циркель h. körző.
 Циркуляръ h. körrendelet.
 Циркушъ h. czirkusz.
 Цирькати es. fejни.
 Цистерна n. vízfogó.
 Цитовати es. idéзни.
 Цитронъ h. citrom.
 Цифра n. szám, számjegy.
 Цифровой m. czifra.
 Цифровати es. czifráзни; —
 ся v. czifráлkodни.
 Цицушъ h. játék neme (a czi-
 czuska és egér játéка).
 Цицька n. csecs; emlő.
 Цицьокъ h. csecsbimbó.
 Цмаровый m. irós.
 Цмаръ h. iró.
 Цминтаръ h. temető (a tem-
 plom körül).
 Цюта n. erény.
 Цоркати k. i. csörömpölni.
 Цоркато s. csörgő.
 Цуговой (-го-) m. íгás.
 Цугъ (-г) h. vonat; fogat.
 Цукорникъ h. czukrász.
 Цукорня n. czukrás bolt.
 Цукоръ h. cukor.
 Цукровый m. czukros.
 Цукроварня n. czukorgyár.
 Цукровати es. czukrozни.
 Цукрасъ h. czukrász.
 Цукъ isz. czoki!
 Цупкати k. i. czuppognи.
 Цупкони k. i. czuppognи.
 Цуравый m. rongyos.
 Цурати ся v. szégyелни, elta-
 gadни, idegenkedни.
 Цурбатка n. rongy.
 Цурпанка n. ujjnélküли бór-
 suba.
 Цуронъ h. rongyos ember.
 Цуръ i. vesszen el, vessz el.
 Цуря s. rongy.
 Цыганити k. i. hazudни.

- Цыганка n. cigányasszony.
 Цыганча s. rajkó, cigány purdé.
 Цыганчукъ h. cigányfiu.
 Цыганъ h. cigány.
 Цымбалы t. czimbalom.
 Цыткати cs. csitítani.
 Цытьisz. hallgass, csitt!
 Цыотъ h. párosszám. Ци цыотъ: páros-e?
 Цыверъ (-ег) h. czöveg.
 Цывка n. cső, kürtő.
 Цывочка n. kis cső.
 Цыдице s. szűrő.
 Цыдильный m. szűrő.
 Цыдити cs. szürni; — ся v. szűrődni.
 Цыкавый m. érdekes.
 Цыкавость n. érdekesség.
 Цылити cs. gyógyítani; összeszorítani (fogat); czéлоzni.
 Цылковитость n. teljesség.
 Цылковитый m. teljes, egész, ép.
 Цылкомъ i. egészen, egészben.
 Цылование s. csókolás.
 Цыловати cs. csókolni; — ся v. csókolózni.
 Цыломудрие s. szüzeség, tisztaság.
 Цыломудрствовати k. i. szüz életet élni.
 Цыломудрый m. szüzi, szüz, tiszta.
 Цылость n. épség, az egész, teljesség.
- Цылый m. ép, egész.
 Цыль n. czél.
 Цына n. érték, becs.
 Цынитель h. becselő, becsüs.
 Цынити cs. becsülni.
 Цытникъ h. árjegyzék.
 Цынность n. érték, becs.
 Цынный m. értékes, nagy becsü.
 Цынянка n. fém kanál, ón kanál.
 Цынкати k. i. csipogni (csirke).
 Цынонь h. czipó.
 Цынокъ h. vessző.
 Цыпочокъ h. vesszőcske.
 Цыпрушь (cupressus sempervirens növt.) h. cziprusbokor.
 Цыпь h. csép.
 Цырка n. a kivarrás egy neme.
 Цысарский (-ый) m. császári.
 Цысаръ h. császár.
 Цысарька n. császárné.
 Цытронъ h. citrom.
 Цыха n. tyрус, jelleg.
 Цылованя s. csókolás.
 Цыловати cs. csókolni; — ся v. csókolózni, csókolkózni.
 Цынкати k. i. cseppegni.
 Цытка n. petty, pont.
 Цытканистый m. pettyes, pettyegetett.
 Цыткастый m. pettyes, pöttyegetett.

Ч.

- Ч, ч: a rutén ábéczé huszonharmadik betűje; a magyar nyelvben megfelelője cs.
 Ча i. jobbra (az ökröt hajtva).
 Чабрикъ h. borsfű.
 Чадити cs. füstölni.
 Чадо s. gyermek.
 Чадъ h. gőz, füst.
 Чадъ n. korom, gőz, füst.
 Чадѣти k. i. bekormozódni, megfakulni a füsttől.
 Чай h. tea.
 Чайникъ h. teás edény.
 Чаканъошь h. csákányos.
 Чакова h. csákó (ökörnév).
 Чаковъ h. csákó.
 Чале i. jobbra (ökörnél).
 Чаловати cs. csalni; — ся v. csalódni.
 Чаловка h. csalóka.
 Чаловный m. csalfa, csaló, csalárd.
 Чамкати k. i. csámcsogni.
 Чамняный m. életre való, ügyes, derék.
 Чапати cs. beszorítani; — ся v. beszorulni.
 Чанка n. sapka.
 Чанловати cs. csapni, kicsapni, elcsapni.
 Чапля (ardea állt.) n. gém.
 Чановка n. csapófa.
 Чановкати cs. csapófával ellátni.
 Чардашъ h. csárdás.
 Чарити cs. elbűvölni, megbabonázni.
 Чарка n. ivó pohár, kehely.
 Чарована s. elbűvölés, varázslás.
 Чаровати cs. bűvölni.
 Чароглядъ h. bűvös tekintet.
 Чародѣй h. bűvész, bűbájos.
 Чародѣйство s. bűbájosság, bűvészet.
 Чарокрайъ h. tündérország.
 Чары t. bűbájos szer, bűvös szer.
 Чарочка n. pohár, kehely.
 Часловець h. a horákhoz való imák könyve.
 Часомѣръ h. időmérő.
 Часописъ n. folyóirat, ujság.
 Часословъ h. horákhoz való imákat tartalmazó könyv.
 Частиця n. részecske.
 Частный m. részletes, különös, egyes.
 Часто i. gyakran.
 Часточка n. részecske.
 Частый m. gyakori.
 Часть n. rész, darab, osztályrész, juss.
 Часть h. idő, érkezés; е щи часу: van még időnk, ráérünk még.
 Чатурина n. csatorna.
 Чаша n. kehely; csésze (a virágoknál).
 Чашкый m. nehéz, súlyos.

- Чаяти k. i. sietni, remény-
 leni, hinni; чаяти за себе:
 igyekezni, irakodni.
 Чверькати k. i. fogán kereszt-
 tül köpni.
 Чебря s. cserépedény.
 Чей, чия, чие nm. kié.
 Чеканити es. verni, ütni (pénzt),
 Чеканъ h. csákány.
 Чеканя s. várás.
 Чекати es. várni, várakozni.
 Челенный n. agyag, piros
 agyag.
 Челенный m. veres, piros.
 Чело s. homlok.
 Человѣкъ h. ember.
 Человѣческий (-ный) m. emberi.
 Человѣчество s. emberiség.
 Челюсти t. a kemenceze szája.
 Челюсть n. állkapocs.
 Челядина n. fehér személy,
 vászon cseléd.
 Челядникъ h. férfi cseléd.
 Челядный m. cseléd —; че-
 лядна хыжа: cselédszoba.
 Челядня n. cselédszoba.
 Челядь n. cseléd, fehér sze-
 mély; бѣла челядь: vászon
 cseléd, szép nem.
 Челядьча s. cseléd.
 Чемерити ся v. esömörödni,
 esömörölni.
 Чемеръ (helleborus növt.) h.
 fekete hunyor; — csömör.
 Чемидость n. illedelem, sze-
 rényesség.
 Чемный m. illedelmes, szerény.
 Чертеглаовати (-get-) k. i. csen-
 getni.
 Чернѣть (-güv) h. csengő.
 Чердобѣзтуиъ h. csendbiztos.
 Черешный m. csendes.
 Черъ i. talán, tán.
 Чернакъ h. főkötő.
 Черарити es. terpeszteni; —
 ся v. terpeszkedni.
 Чернецъ h. főkötő.
 Черчикъ h. kis főkötő.
 Черѣга n. ekeszarva.
 Червакъ h. féreg, pondró.
 Червень h. junius, szent Iván-
 hava.
 Червецъ h. junius, szent Iván-
 hava.
 Червеный m. vörös, piros.
 Червивецъ h. almának férges
 része.
 Червивый m. férges.
 Червиговатый (-го-) m. pon-
 drós.
 Червиговецъ (-го-) h. férges
 alma.
 Червлёный m. piros.
 Червѣлка n. vérhas.
 Черга n. sor, rend.
 Череватый m. nagyhasu, pot-
 rohos.
 Черевачъ h. nagy hasu, has-
 rók.
 Черевики t. csizma, piros bőr-
 csizma; topánka.
 Черёво s. has.
 Черёда n. csorda.
 Чередарити k. i. csordás mes-

- terséget üzni; marhát le-
geltetni.
- Чередарь h. csordás.
- Чередарька n. csordásné.
- Черезь с. át, keresztül, fo-
lyamában; ért, miatt; alatt.
- Черенатый m. zápfog —
- Черенный m. zápfog —
- Черено s. nyél.
- Черень h. nyél.
- Черепаха n. teknős béka.
- Черепокъ h. kis cserép.
- Черепъ h. cserép.
- Чересло s. csoroszlya.
- Чересъ h. tűszű.
- Черешкъ t. cseresnye.
- Черешня (cerasus avium növt.)
n. cseresnyefa.
- Черкати es. megdörzsölni,
odadörzsölni (gyufát a fal-
hoz).
- Черкнути es. vonni, vonást
húzni.
- Черное море Veres-tenger.
- Чермный m. sötét veres.
- Чернецъ (черця) h. barát,
szerzetes; пойти у черца:
beállani barátnak.
- Червило s. tinta.
- Чернильница n. tintatartó.
- Чернить es. feketíteni; — ся
v. feketedni.
- Черницъ t. szederj, földi sze-
derj.
- Черница n. szederj-bokor.
- Чернобровый m. fekete szem-
öldökű.
- Чернобыль (artemisia vulgaris
növt.) n. fekete üröm.
- Черногория n. Montenegro.
- Чернокленина (acer campes-
tre növt.) n. fekete gyűrű.
- Чернокнижество s. bűvészet,
bűbájosság.
- Чернокнижникъ h. bűvész, bű-
bajos.
- Черный m. fekete.
- Чернѣти k. i. feketülni, feke-
tedni.
- Черпати es. meríteni.
- Черствый m. régi, megkemé-
dett (kenyérről).
- Черствѣти k. i. megszáradni
(kenyérről).
- Черта n. vonás.
- Чертежъ h. rajz, vázlat.
- Чертица n. nő-ördög.
- Чертъ h. ördög.
- Черяти es. cserélni.
- Чесаня s. fésülködés.
- Чесати es. fésülni, vakarni
(lovat); — ся v. fésülködni.
- Чеснокъ (allium sativum növt.)
h. foghagyma.
- Чесный m. becsületes.
- Честовати es. tisztelni, be-
csülni; — ся v. megbec-
sülni magát.
- Честолюбие s. becsvágy.
- Честность n. becsületesség.
- Честный m. becsületes.
- Честь n. becsület, tisztelet.
- Чесъкий (-ный) m. cseh.
- Чета n. pár.

- Четверо sz. négyecskén, négyen.
 Четверокутный m. négyszögű.
 Четвероногий m. négylábu.
 Четвертина n. egy negyed rész.
 Четвертый m. negyedik.
 Четверть n. negyed rész.
 Четверть h. csütörtök.
 Четыре sz. négyen.
 Четырдесятый sz. negyvenedik.
 Четырнадцать sz. tizennégy.
 Чехия n. Csehország.
 Чехъ h. cseh.
 Чеча n. csecse, játék.
 Чешуя n. pikkely.
 Чи ksz. -e?
 Чивдырь h. csödör.
 Чива (-ga-) n. csiga.
 Чижъ (fringilla spinus állt.) h. csíz.
 Чиколотокъ h. bütyök, íz (az ujjon).
 Чикъ h. csik.
 Чимъ ksz. mivel, miáltal?
 Чиненекъ h. országút.
 Чинительность n. tevékenység.
 Чинити es. tenni, cselekedni; — ся v. tettetni magát.
 Чинность n. tevékenység, hat-
 hatóság.
 Чиноватый m. nem simán szőtt (vászon), csinvasos, háromnyüstös.
 Чинъ h. hivatal, tisztség, rend; mérték a szövésnél.
 Чинкастый m. csipkés.
- Чиръ h. kukoricza lisztből főtt étel.
 Чиръ h. tapló.
 Чирькати es. odadörzsölni; gyujtani (gyujtófát).
 Чирякъ h. mérges pattanás, kelés.
 Числение s. számolás.
 Численность n. szám.
 Численный m. számolt, megszámlált.
 Числительное имя: számnév.
 Числити es. számolni, számlálni.
 Число s. szám; kelet, kelte az időnek.
 Числовникъ h. számnév.
 Чистенький (-ный) m. tiszta.
 Чистити es. tisztítani.
 Чистлюбный m. tisztaságszerető, tiszta.
 Чистописанье s. szépírás.
 Чистосердный m. nyílt szívű, őszinte.
 Чистотность n. tisztaság.
 Чистотный m. tiszta.
 Чистота n. tisztaság.
 Чистый m. tiszta, fényes, világos.
 Читальня n. olvasó terem.
 Читанка n. olvasókönyv.
 Читатель h. olvasó.
 Читати es. olvasni.
 Чича n. csecse-becse.
 Чищеникъ h. tisztás út.
 Чищение s. tisztítás, tisztulás.
 Членъ h. tag; hajlás, íz, csukló.

- Чловѣчество s. emberiség, em-
 berségesség.
 Чловѣкъ h. ember.
 Чловѣчокъ h. emberke, ember.
 Чмовжъ (alcedo állt.) h. jegér.
 Чмовхати k. i. kuszni, mászni
 (fára).
 Чмѣль (bombus terrestris állt.)
 h. pöször, dongó.
 Чо ksz. mi?
 Чобанъ h. csobolyó.
 Чоботя s. csiznácska.
 Чоботъ h. csizma.
 Чова n. tilalomfa.
 Човень h. csolnak.
 Човка (corvus monedula állт.)
 n. csóka.
 Човникъ h. vetéllő.
 Чоло s. homlok.
 Чоловѣкъ h. ember.
 Чоловѣчество s. emberiség,
 emberiesség.
 Чоловѣчій (-ий) m. emberi,
 emberséges.
 Чомалювати (-го-) cs. csoma-
 golni.
 Чомѣръ h. csomó.
 Чому ksz. miért?
 Чомъ ksz. miért?
 Чонка n. esonka (pipa).
 Чонпаръ h. csapoló, boresa-
 poló.
 Чопокъ h. szár (gyömölcsnél);
 faszeg.
 Чопъ h. csap.
 Чорнилиця n. tintatartó.
 Чорнило s. tinta.
 Чорнити cs. feketíteni.
- Чернобрыый m. fekete szem-
 öldökü.
 Чернобыль n. fekete üröm.
 Черноземъ n. televényföld.
 Черноклинь h. fekete juhag,
 jávor.
 Чернокнижникъ h. bűbájos.
 Чорнорожа n. mályva.
 Черный m. fekete.
 Чернѣти ся v. feketedni.
 Чертикъ h. kis ördög.
 Чертиця n. nő-ördög.
 Чертѣвскій (-ий) m. ördögi.
 Чертѣвъ m. ördögé.
 Чертѣполохъ h. csillagbógáncs.
 Чертъ h. ördög.
 Чертятко s. kis ördög.
 Чотыри sz. négy.
 Чотыринадцять sz. tizenhárom.
 Чотыриста sz. négyszáz.
 Чрево s. has.
 Чрезвычайный m. rendkívüli,
 szokatlan.
 Чрезмѣрный m. mértékfeletti.
 Черезъ e. át, keresztül; alatt,
 folyamában; ért, miatt.
 Чтенне s. olvasás, olvasmány.
 Чтець h. felolvasó.
 Читати cs. tisztelni, becsülni.
 Чувати cs. hallani, hallgatni.
 Чудакъ h. furcsa ember, kü-
 lönködő.
 Чудесный m. csodálatos.
 Чудити cs. megcsodálni, meg-
 bálmulni; — ся v. úgy tet-
 szeni.
 Чудный m. csodálatos.
 Чудо s. csoda.

- Чудовати es. esodálni; — ся v. esodálkozni.
 Чудодѣянн es. esudát tenni.
 Чуджый m. idegen.
 Чужина n. idegen hely, idegen birtok.
 Чужный m. idegen.
 Чулка n. üstök.
 Чунный m. esodás, esodálatos.
 Чурьба n. üstök.
 Чурапей h. felső ruha (uri).
 Чурь h. esür.
 Чувственникъ h. indulatszó.
 Чувствительность n. érzékenység, érzés, érzelem.
 Чувственный m. érzéki, érzékeny, érző.
 Чувствительный m. érzékeny, érző, érzelmes.
 Чувство s. érzés, érzelem, érzék.
 Чувствовать k. i. érezni.
 Чутн es. hallani.
 Чутливость n. érzékenység.
 Чутливый m. érzékeny.
 Чутора n. csutora.
 Чуфаловати es. csufolni.
 Чуфшарь (-g-) h. csufság.
- Чухати es. dörzsölni, dörgölni, vakarni, sikárlani; — ся v. vakarózni, dörzsölözni.
 Чүхати es. dörzsölni, dörgölni, vakarni; — ся v. dörögölözni.
 Чүнка n. csipke.
 Чүнкацнствый m. csipkés.
 Чүнкацтвый m. csipkés.
 Чүды h. csidu, csikó.
 Чүжмадиу h. csizmadia.
 Чүжмарити k. i. csizmadia mesterséget folytatni.
 Чүжмарь h. csizmadia.
 Чүжмарька n. csizmadiáné.
 Чүжмарьство s. csizmadia mesterség.
 Чүжмовый m. csizmás.
 Чүжмы t. csizma.
 Чүзмы t. csizma.
 Чүкдөз h. csikó.
 Чүрьзо h. csizmadia enyv, csiriz.
 Чүсарь h. császár.
 Чүсарька n. császárné.
 Чүсарьскый m. császári.

III.

- III, ии: a rutén ábécze huszonegyedik betűje; a magyar nyelvben s.
 Ша s. neve a rutén s' betűnek.
 Шабесъ h. szombat a héberknél.
 Шайба n. cél tábla.
 Шакъ k. csak.
 Шалалайка n. pásztorsíp.

- Шалария n. havibér, évbér.
 Шалата n. saláta.
 Шаленый m. bolond, balga, ostoba.
 Шалити cs. ki. pajkoskodni, bolondítani.
 Шалость n. pajkosság, bohóság.
 Шамфа n. sámfa.
 Шамфовати cs. sámfázni.
 Шандоръ h. Sándor.
 Шанецъ h. árok, sáncz.
 Шановати cs. szeretni, becsülni, kimélni.
 Шаницъ h. sáncz.
 Шанка n. sapka; tető. Налюдѣи шанка горить: a tolvajon ég a sapka.
 Шаночка n. kis sapka.
 Шарамъ (-gl-) t. n. saroglya.
 Шарипский m. sárosi, sáros-megyei.
 Шарка n. sark, sarok, ajtósark.
 Шаркантиль h. sarkantyú.
 Шарканъ n. sárkány.
 Шата n. ruha, felsőruha.
 Шаторъ h. sátor.
 Шатровый m. sátoros.
 Шата s. ruha, felsőruha.
 Шафарити k. i. sáfárkodni.
 Шафаръ h. sáfár.
 Шафель h. dézsa.
 Шафранъ (crocus növт.) h. sáfrány: sáfrány-gomba.
 Шахтеръ h. metsző (a zsidóknál).
 Шаука (aceridium állт.) n. sáska.
- Шаушъ (нөвт.) h. sás.
 Швабка n. svábnő.
 Швабликъ h. gyujтó, gyujтófa.
 Швабский (-ый) m. sváb.
 Швабча s. sváb gyerek.
 Швабчукъ h. sváb fiu.
 Швабъ h. sváb férfi.
 Швайка n. pipavájó.
 Швайцерка n. svájcezi fajн теhén.
 Швалъ h. varрó, szabó.
 Швальня n. varрó intézet.
 Швали n. varрó нő.
 Шварный m. kedves.
 Шведъ h. svéd.
 Швець h. szabó.
 Швыдкий (-ый) m. gyors, sebes.
 Швыдко i. sebesen, gyorsан.
 Швыдость n. sebesség, gyorsaság.
 Швыкати cs. csapkodни, suhintани, suhogтани.
 Швыкнути cs. megcsapни, megütни.
 Швырити cs. eldobни, elhajítani.
 Шесри n. sөre.
 Шейка n. nyak.
 Шейникъ h. nyakkendő.
 Шелестатый m. sutтogó, sutтogó (falevél), lombos, terepéyes.
 Шелестѣти k. i. susognи, sutтognи (falevél).
 Шельма kn. gaz ficzkó.
 Шепелявити k. i. selypíteni.
 Шениути k. i. sugни.

- Шептати k. i. susogni, sottogni, sugni.
 Шербликъ h. éjjeli edény.
 Шерпати es. kotorászni, vakarni.
 Шерпеньювъ h. serpenyő.
 Шерпѣика n. kis serpenyő.
 Шерсть n. szőr, gyapju.
 Шестакъ h. hat ujj; hatos.
 Шествовати k. i. menni.
 Шестеро sz. hatan.
 Шестипедѣлька n. olyan nő, ki lebetegedése óta a hatodik hetet éli: gyermekágyas.
 Шестина n. hatod, hatodik rész.
 Шестнадцать sz. tizenhat.
 Шестый m. hatodik.
 Шесть sz. hat.
 Шестѣнь h. köb, koczka.
 Шестя s. szerencse.
 Шея n. nyak.
 Шибати es. dobni, hajítani; — ся v. dobálódni, hányódni.
 Шибеникъ h. akasztani való.
 Шибениця n. akasztófa.
 Шибенякъ h. akasztófára való, akasztófa virága.
 Шибнути es. leütni.
 Шивкиня n. varrónő.
 Шиковный m. ügyes.
 Шило s. ár.
 Шина n. kerékvás, sinvas.
 Шингла (-gla) n. zsidely.
 Шинкаръ h. koresmáros.
 Шинокъ h. koresma, italmérés.
 Шинкъ h. koresma, italmérés.
- Шипѣти k. i. sipítani.
 Ширина n. térség.
 Ширинка n. kendő.
 Ширити es. szélesíteni; — ся v. szélesedni, begyeskedni.
 Добръ ширити ся у чуждомъ: könnyű pöffeszkedni a máséban.
 Широкий m. széles, tágas.
 Ширь n. szélesség, kiterjedés.
 Ширяти es. szélesbíteni.
 Ширѣнь n. szélesség, kiterjedés.
 Шити es. varrni.
 Шитя s. varrás.
 Шия n. nyak.
 Шкана n. kancza ló; gebe.
 Шкаредный m. csunya, esuf.
 Шкатулька n. iskátulya, doboz.
 Шкварька n. tepertő.
 Шкоба n. vaskapocs, iszkaba.
 Шкобити es. vaskapocsal bekapcsolni.
 Шкло s. üveg.
 Шкода n. kár, veszteség; — i. kár érte.
 Шкодити k. i. ártani. Кто подно ходить, самъ собѣ шкодитъ: a ki későn jár, önmagának árt.
 Шкодливость n. kártékonyság.
 Шкодливый m. kártékony.
 Школа n. tanterem, iskola.
 Шкодльникъ h. iskolás fiu.
 Шкодльный m. iskolai, iskolás.
 Школярня n. iskolaház.
 Школярка n. iskolás leány.
 Школяръ h. iskolás fiu.

- Шкренгати es. vakarni, hámozni, hántani.
 Шкура n. bőr.
 Шкряпяти es. viesorítani.
 Шкрякъ h. viesorító; érett dió.
 Шлайферъ h. köszörűs.
 Шлайфовати es. köszörűlni.
 Шлиперъ h. sleeper.
 Шлюбъ h. eskü, hit.
 Шмарити es. eldobni, ellökni.
 Шматя s. ruha, ruhanemű.
 Шмыгати (-gá-) es. dörzsölni, guzsolni, gyürni.
 Шнуровати es. zsinórozni.
 Шнуръ h. zsinór, csapózsínór.
 Шо nm. mi, micsoda; — minden; шоденный = mindennapi.
 Шобы k. hogy, vajha.
 Шовгорина (-go-) n. sógorné.
 Шовгорство s. sógorság.
 Шовгоръ h. sógor.
 Шовдырь h. sódar.
 Шовковиця n. selyemhernyó, selyembogár.
 Шовковникъ h. selyembogár.
 Шовководство s. selyemtermelés.
 Шовковый m. selyemből való, selyem.
 Шовкъ h. selyem.
 Шоръ h. sor, rend; за шоромъ: rendben.
 Шотнякъ h. szikár, vézna (ember), satnya.
 Шпакъ (sturnus állt.) h. seregély.
 Шпагга (-gá) n. ruhaszárító kötél.
 Шпенать h. paréj.
 Шпионъ h. kém.
 Шпиталь n. kórház.
 Шпора n. sarkantyú.
 Шпунтъ h. dugó.
 Шпурити es. eldobni, ellökni, elhajítani.
 Шпугунити es. kémlelni, kémkedni.
 Шпугунъ h. kém.
 Шпүвкати es. eldobni, dobni.
 Шпүвкнуги es. eldobni, elvetni.
 Шрубовати es. csavarni, srófolni.
 Шрубъ h. csavar, sróf.
 Шрутъ h. sörét, galacsin.
 Штемпель h. bélyeg.
 Штемпликъ h. bélyeg.
 Штерецеть sz. negyven.
 Што nm. mi, micsoda; — minden; штоденный: mindennapi. Што до мене: a mi engemet illet; — k. hogy.
 Штоल्या n. istalya, bányamenet.
 Штранга (-g-) n. kötél, istráng.
 Штобы k. hogy, vajha.
 Штурмъ h. roham.
 Шуба n. suba.
 Шубовкати k. i. lubiczkolni.
 Шубовкнуги k. i. alámerűlni.
 Шувный m. szép.
 Шудовка n. egy éves kocza, ártány.

Шудовъ h. ártány (him) süldő.
 Шугай h. szerető, kedves.
 Шуйца n. balkéz.
 Шукати es. keresni, nyomozni.
 Шумоголова kn. szeleburdi.
 Шумный m. szép.
 Шумѣти k. i. zugni.
 Шуркати es. szurkálni, szurni.
 Шурованя s. sikárlás, surolás.
 Шуровати es. surolni, sikárolni.

Шурць h. kötény.
 Шутка n. barka, birke.
 Шуфладка n. fiók, ládafia.
 Шѣтакъ h. hatos.
 Шѣстикуть h. hatszög.
 Шѣсть sz. hat.
 Шѣстьнадесятъ sz. tizenhat.
 Шѣстьдесятъ sz. hatvan.
 Шѣстьсотъ sz. hatszáz.

Щ.

Щ, щ: a rutén ábéczé huszonötödik betűje; a magyarban: *scs*.

Ща: neve ezen betűnek.

Щава (rumex acetosa növt.) n. sóska, lórom.

Щавникъ h. sóskától borított hely.

Щадити es. kimélni, elnézni valamit, takarítani; — ся v. kimélni maga magát, takarékoskodni.

Щадность n. takarékoság.

Щадный m. takarékos.

Щанити es. szorítani; — ся v. beszorulni.

Щасливити es. boldogítani, boldoggá tenni; — ся v. boldogulni.

Щасливый m. boldog, szerencsés.

Щасливый m. szerencsés, boldog.

Щастя s. szerencse, boldogság.

Щебетати k. i. csevegni, cseseregni, énekelni (madár).

Щедрити k. i. új évkor énekelni a házaknál és szerencsét kívánni: — es. bőkezűen ellátni.

Щедровка n. újévi dal.

Щедрость n. bőkezűség.

Щедрота n. bőkezűség.

Щедрый m. bőkezű.

Щезнути k. i. eltűnni, elveszni.

Щенный m. keresztelt.

Щеня s. kis kutya, kutyakölyök.

Щенити es. oltani (fát).

Щербавый m. csorba, kicsorbult.

- Щербатый m. csorba, kiesorbult.
 Щетка n. kefe.
 Щеть n. gereben.
 Щи=еще=ищи: még.
 Щикати ся v. csuklani.
 Щикнути k. i. csuklani.
 Щиня s. keresztelő.
 Щинати es. csipni; — ся v. csipkedni.
 Щипнути es. csipni; — ся v. csipkedni.
 Щирость n. nyiltszivűség.
 Щирый m. nyiltszivű, őszinte.
 Що nm. mi, minden; щорòкъ: minden évben. Що до мене: a mi engemet illet; — k. hogy.
 Щобакъ h. olyan ember, a ki mindig що-т mond.
 Щобя k. hogy, vajha.
- Щоденный m. mindennapi.
 Щонòчь i. minden éjjel.
 Щòикà n. kapocs; kapcsoló madzag; boglár.
 Щòикати es. bekapcsolni, bekötni.
 Щука (esox lucius állt.) n. csuka.
 Щунати es. tapogatni.
 Щурити es. összehúzni a szemet; — ся v. fület hegyezni.
 Щуръ h. patkány; pele (mi-oxus).
 Щутокъ h. fricska.
 Щъня s. keresztelő, keresztelési lakoma.
 Щъяти es. rostálni.
 Щътка n. kefe.
 Щъть n. gereben.

Ъ.

Ъ, ъ: a rutén ábéczé huszonhatodik betűje; neve *jor*; hangja nincs. Az ó szlávban valóságos hang volt; a ruténban (és az oroszban is) megtartják, bár szükség nélkül. Manapság összes jelentősége annyira, hogy az előtte álló mássalhang-

Сеза буква теперь уже не має своего голоса ани у руськòмъ, ани у російскòмъ языцѣ, хоть у старославянскòмъ и бывъ у неѣ такой. У письмѣ безъ всякоѣ потребности уживаеме нивѣ. У руськòмъ языцѣ лише то значить, ожь тоту согласну

zót változás nélkül, tehát keményen kell kiejteni.

букву, за котровъ стоять, чисто, безъ всякого мягшѣня треба выповѣдати (путь=put; путь=puty). Во словахъ на початку не стоять.

Ы.

Ы, ы: a rutén ábéczé huszonhetedik betüje; a magyarban nincs megfelelő hangja, a mennyiben *u* és *o* közt foglal helyet. Beregmegyében kiváló erősséggel ejtik ki. Neve: *jary*; átírásnál (transcriptio) *y*-nal pótolják. A szó elején nem fordul elő.

Сесю букву *y* вармеди Берегъ барзъ дужо выповѣдають, туй-туй такъ, ги бы гортана была. Слова ся нивъ не починають. Мадярска мова нема подобного голоса. Руснакы што меджи товтами живутъ, выгваряють ю ги мадярское *i*, а бо российское *u* (*i*).

Ъ.

Ъ, ъ: a rutén ábéczé huszonnyolczadik betüje. Szó elején nem áll; félhang; lágyítja az előtte álló más-salhangzót (ha t. i. lágyítható). Csak más-salhangzók után áll. Neve *jirj*, hangja *j*.

Во словахъ на початку нема мѣста; уживае ся яко знакъ мягшеня, позаякъ мягшить передъ нивъ стоячу согласну, кедь она дае ся помяштити. За самогласными буквами виегда не стоять.

Й.

- Й, ѣ: a rutén ábéczé huszonkilencedik betűje; a magyarban *j*; csak hangzók előtt és után áll.
- Йоанъ h. János, Janosi.
- Йовсавъ (-g) h. jószág, marha.
- Його nm. a harmadik személyű birtokos névmás második esete: övé.
- Йозефъ h. József; на Йозефа; József napján, József napi vásárkor.
- Йой isz. jaj.
- Йойойой isz. jaj jaj jaj!
- Йойкати k. i. sírni.
- Йойкливий m. síró.
- Йойкъ h. sírás.
- Йойстрый m. éles, hegyes; szigorú.
- Йойчати k. i. sírni.
- Йому nm. a harmadik személyű birtokos névmás harmadik esete: neki.
- Йона h. Jónás.
- Йорданъ h. Jordán folyó.
- Йоръ h. a rutén ѡ (26-ik) betű neve.
- Йоры: a rutén ы (27-ik) betű neve.
- Йосифъ h. József.
- Йосльо h. József.

Ъ.

- Ъ, ѣ: a rutén ábéczé harminczadik betűje; magyarban: *ji* és *i*.
- Ъда n. evés, étkezés.
- Ъдакъ h. evő, nagy evő.
- Ъдати cs. enni.
- Ъдкѡсть n. méreg, maró erő.
- Ъдкий (-ый) m. maró, mérges; Ыда вода: etető víz, választó víz.
- Ъдло s. étel, eledel.
- Ъдовитый m. mérges; Ыдовита рослина: mérges növény.
- Ъдъ h. méreg.
- Ъжа n. evés.
- Ъжо (erimaceus állt.) h. tövises dísznö.
- Ъздити k. i. utazni.
- Ъсти (ѣмъ) cs. enni, marni; — ся v. egymást enni, marakodni.
- Ъстки (-кы) = Ысти cs. enni.
- Ъстовный m. ehető.
- Ъть h. a jelen betű neve.
- Ъхати k. i. menni, utazni.
- Ъхати на ѡхлякъ: nyereg nélkül ülni a lovon, szőrűn megülni a lovat.

Ю.

Ю, ю; a rutén ábéczé har-
minczegyedik betűje; a
magyarban *ju*; = ею = ѳ = őt.

Юбилей h. jubileum.

Югасити k. i. juhászkodni.

Юиасъ h. juhász.

Югъ h. dél.

Юда h. Judás.

Юдеи t. zsidók, izraeliták.

Южный m. déli.

Юза n. bilincs, békó.

Юзникъ h. fogoly, rab.

Юла n. Julia, Juli, Julesa.

Юлианский календарь: Julián
naptár, mely 12 nappal van

hátrább, mint a Gergely-
féle.

Юлий h. július hó; Gyula.

Юнакъ h. ifju.

Юнецъ h. fiatal ökör.

Юний h. június hó.

Юность n. fiatalság, ifjuság.

Юноша h. ifju.

Юрко h. György.

Юря s. szent György napja.

Юстина n. Juszti.

Юстиция n. igazságszolgá-
latás.

Ютро s. reggel.

Юха n. lé, leves; vér (gunyo-
lódva): нех юха: kutyavér.

Я.

Я, я; a rutén ábéczé har-
minczkettedik betűje; a
magyarban *já*.

Я m. én; a jelen betű neve.

Ябеда n. rágalom.

Ябедити cs. rágalmazni.

Ябедникъ h. rágalmazó.

Ябедський (-ий) m. rágalma-
zó, rágalmas.

Ябох s. alma (gyermek nyelv-
ben).

Яблоко s. alma.

Яблонка n. almafa.

Яблонковий m. almafából való.

Яблоня n. almafa.

Яблочникъ h. almabor.

Яблыко s. alma.

Яблычко s. kis alma.

Ява n. jelenet; szin, játékszin

Явити cs. jelenteni; — ся v.
jelenni, jelentkezni.

Явление s. jelenés, tünemény,
jelenség.

Являти cs. jelenteni; — ся v.
jelenni.

Явно i. világos, nyilvánvaló.

- Явидеть n. nyilvánosság.
 Явиный m. világos, nyilvános.
 Яворовый m. jávorfából való,
 jávor —
 Явóрь (acer pseudoplatanus
 növт.) h. jávorfa.
 Ягня s. bárány.
 Ягнятина n. bárányhus.
 Ягнятко s. kis bárány.
 Ягнячий m. bárányból való,
 bárány —; ягняча кожа:
 báránybőr.
 Ягода n. földi eper.
 Ягодка n. kis földi eper.
 Ядение s. étel, eledel.
 Ядерный m. élénk, fürge.
 Ядовитость n. mérgeesség;
 бószúltság.
 Ядовитый m. mérges; бósz.
 Ядреный m. élénk, fürge.
 Ядро s. ágyúgolyó.
 Ядуха n. mellszorulás, szük-
 mellűség, nehéz lélekzés.
 Ядухливый m. szuszogva be-
 szélő, hárogó, szükmellű.
 Ядушливость n. szükmellűség.
 Ядъ h. mérég.
 Язанка n. köteg, csomó.
 Язаны s. kötés, megkötés.
 Язати es. megkötni; kötözni.
 Язва n. seb.
 Язвити es. sebesíteni.
 Языкатый m. nyelvес.
 Языкъ h. nyelv.
 Язычество s. pogánység.
 Язычникъ h. pogány.
 Язычный m. nyelvi, nyelv —
 Яйце s. tojás.

- Яйцеко s. tojás.
 Яйшивица n. rántotta, rátotta.
 Якбы i. hogyan, miképen.
 Якмай i. elégséges, elegendő,
 éppen.
 Яко i. mint; hasonlóan.
 Яковъ h. Jakab.
 Якорь h. horgony.
 Якость i. valahogy.
 Якость n. milyenség, minőség,
 állapot, mivolt.
 Якъ i. hogyan.
 Ялина n. fenyő.
 Ялица n. fenyő.
 Яличный m. fenyőből való,
 fenyő —; яличный листъ:
 fenyves.
 Ялбидеть n. illem, illedelem.
 Ялбидный m. illő, illedelmes.
 Яловець (juniperus communis
 növт.) h. gyalogfenyő, bo-
 róka.
 Яловка n. üszű; meddő tehén.
 Яловый m. fenyőfából való;
 meddő.
 Яло ся: illik, illedelmes, illő.
 Яль h. ács.
 Ялый m. illő.
 Яма n. gödör, sír.
 Ямашъ h. sirásó.
 Янко h. János, Jankó.
 Яно h. János.
 Януарь h. január hó.
 Янчъ h. Jancsi.
 Япония n. Japán.
 Ярашбирость h. járás-bíró.
 Ярашъ h. járás.
 Ярема h. Jeremiás.

- Ярець (hordeum növт.) h. árpa.
 Ярина n. tavaszi vetés; főzelék.
 Ярити es. ingerelni.
 Яркий m. szines, világos, élénk.
 Ярмарокъ h. vásár.
 Ярно s. járom; iga.
 Ярмовый m. járomba való, jármas, igás.
 Ярный m. tavaszi.
 Ярость h. járó hely, rés.
 Яровый m. tavaszi.
 Ярокъ h. árok.
 Ярославый m. nem keresztényi, pogány.
 Яростивый m. dühös, bösz.
 Яростный m. dühös, bösz.
 Ярость n. düh.
 Яруга n. tócsa a réten, vizzel borított kaszálló.
 Ярый m. dühödt, dühös, bösz.
 Ярьный m. tavaszi.
 Ярь n. tavasz.
 Ясенець h. zománcz.
 Ясеникъ h. zománczfestő.
 Ясень (fraxinus excelsior növт.) h. körisfa.
 Яскоръ (ranunculus növт.) h. szíronta.
 Ясла t. jászol.
- Ясниту es. felvilágosítani.
 Ясность n. világosság, értelmesség, tisztaság.
 Ясны t. inny.
 Ясный m. világos, verőfényes, napfényes.
 Яснѣти k. i. világossá, fényessé válni.
 Яства n. étel.
 Ясти es. enni.
 Ястрябъ (buteo állт.) h. ölyv.
 Ясьнь (fraxinus excelsior növт.) h. körisfa.
 Ясьньовый m. körisfából való.
 Яти es. fogadni, szegődtetni; — ся v. szegődni.
 Ять h. a rutén „ѣ“ betű neve; fogság, börtön. Кедь забьете чловека, до ятя подете: ha megölik az embert, fogságba kerültek.
 Яцько h. Jakab; nyul. Стой яцьку! пѣну съ зарубивь: megállj te nyul, elvesztetted a pipádat. (Ezt kiáltják a futó nyul után.)
 Ячмень (hordeum növт.) h. árpa.
 Ящолка (lacerta állт.) n. gyík.
 Ящърка (lacerta állт.) n. gyík.
 Ящърка (lacerta állт.) n. gyík.

Зазначка.

— Megjegyzés.

У церьковнѣ азбуцѣ сѹть буквы, котрѣ не уживають ся у руськѣмъ. Тоты буквы сѹть сесѣ :

з (зело) пише ся у руськѣмъ з
 і (и) " " " " и
 оу (оникъ) " " " " у
 є (je) " " " " е
 ѡ (о) " " " " о
 ѡ̄ (отъ) " " " " отъ
 ѡ̄̄ (кси) " " " " кс
 ѡ̄̄̄ (пси) " " " " пс
 ѡ̄̄̄̄ (ѡнта) " " " " т, фт
 ѡ̄̄̄̄̄ (ижниця) " " " " и, в.

A templomi szláv nyelvben vannak betűk, melyek a ruténban nem használatnak. Ezek a következők :

з (zelo) a ruténban з (z)
 і (i) " " и (é)
 оу (onik) " " у (u)
 є (je) " " е (je)
 ѡ (o) " " о (o)
 ѡ̄ (ot) " " отъ (ot)
 ѡ̄̄ (kszi) " " кс (ksz)
 ѡ̄̄̄ (pszi) " " пс (psz)
 ѡ̄̄̄̄ (ftitá) " " т, фт (t, ft)
 ѡ̄̄̄̄̄ (izsicjá) " " и, в (é, v).

Хибы во друкованю. — Sajtóhibák.

Сторона	Стовпъ	Зъ горѣ	Шорѣ	Мѣсто	Читай
<i>Lap</i>	<i>Oszlop</i>	<i>Felülről</i>	<i>Sor</i>	<i>Helyett</i>	<i>Olvasd</i>
2	I	"	9	адова	адьова
4	I	"	19	anokalipszis	árokálipszis
7	II	"	14	cs.	k. i.
10	II	"	19	Безстрастный	Безстрастный
12	I	"	10	<i>Бигарь</i>	Бигарь
14	I	"	14	cs.	k. i.
15	I	"	26	s.	h.
15	II	"	3	cs.	k. i.
19	II	"	6	s.	t. s.
20	I	"	12	cs.	k. i.
23	II	зъ споду <i>alulról</i>	4	n.	h.
24	II	"	25	cs.	k. i.
27	I	зъ горѣ <i>felülről</i>	3	Бдячный	Вдячный
31	I	"	28	Вечорѣ	Вичорѣ
32	I	"	5	cs.	k. i.
38	I	"	15	Восклицати	Восклицати
39	II	"	30	вреня	время
41	I	"	9	n.	s.
44	II	зъ споду <i>alulról</i>	1	tögy	tögy
50	I	"	17	Гайдукъ	<i>Гаидукъ</i>
50	II	зъ горѣ <i>felülről</i>	4	csöcselek	csöcselék
56	II	"	29	Голибница	Голубница
57	II	"	1	cs.	k. i.

Сторона	Стовпъ	зъ горѣ	Шоръ	Мѣсто	Читай
<i>Lap</i>	<i>Oszlop</i>	<i>felülről</i>	<i>Sor</i>	<i>Helyett</i>	<i>Olvasd</i>
58	II	"	23	cs.	k. i.
60	I	зъ споду <i>alulról</i>	2	taréj	marj
63	I	"	9	gazdasszny	gazdasszony
64	I	"	15	Узята	Узяти
64	II	"	23	cs.	k. i.
65	I	"	1	sz.	nm.
65	I	"	3	m.	nm.
65	I	"	13	m.	n.
65	I	зъ горѣ <i>felülről</i>	6	n.	s.
67	I	"	4	h.	i.
69	I	"	9	Дзьенить	Дзвенить
70	I	"	22	n.	s.
73	I	"	10	h.	n.
75	I	"	15	ügyelet	ügyelet
76	II	"	29 30	s.	h.
76	II	"	34	n.	h.
79	I	"	8	Доснути	Доснути
80	I	зъ споду <i>alulról</i>	17	s.	h.
80	II	"	7	szétszuzni	szétszuzni
81	I	"	23	fövély	vőfély
81	I	"	24	fövény	vőfény
81	II	"	7	Дръкъ	Дръкъ
81	II	"	9	s.	h.
81	II	"	10	telni	tolni
81	II	"	36	m.	i.
84	I	"	18	Димняный	Дымняный
84	I	"	20	Димница	Димница
84	II	"	2	n.	s.
87	I	"	27	h. n.	s.
87	I	"	20	Егекское	Егейское
88	II	"	11	h.	n.
88	II	"	15	n.	nm.

Стро- рона	Стовнѣ	Зѣ споду	Шорѣ	Мѣсто	Читай
<i>Lap</i>	<i>Oszlop</i>	<i>Alulról</i>	<i>Sor</i>	<i>Helyett</i>	<i>Olvasd</i>
93	I	"	16	m.	n.
94	I	"	15	Жребій n.	Жребій h.
97	I	зѣ горѣ <i>felülről</i>	7	k. i.	cs.
98	I	"	13	cs.	k. i.
101	II	"	1	Зазеленѣти	Зазеленѣти
103	II	"	17	Залубиѣ	Залубиѣ
105	I	"	32	es.	cs.
106	II	"	6	m.	h.
114	I	"	6	Зяцвѣтати	Зяцвѣтати
117	I	"	22	részedni	rászedni
117	I	"	31	cs.	k. i.
117	II	"	32	n.	h.
118	I	"	31	Звѣрьскій	Звѣрьскій
118	II	"	7	Зядно	Зядно
119	I	"	26	s.	i.
120	I	"	17	földrajz	földrajzi
121	I	"	17 19	s.	n.
121	II	"	6	Зламалѣнѣ	Зламалѣнѣ
122	I	"	30	(жи) вѣтъ	(жи) вѣтъ
130	I	"	6	совѣ	совѣ
142	II	"	16	вугѣль	вугѣль
143	I	"	20	Канчукъ	<i>Канчукъ</i>
143	I	"	21	Канчукъ	<i>Канчукъ</i>
145	II	зѣ споду <i>alulról</i>	7	n.	s.
147	I	"	6	kenőcs	kenőcs
150	I	"	8	cs.	k. i.
151	I	"	6	k.	h.
155	II	"	29	m.	n.
157	I	"	16	n.	m.
157	II	"	36	Кѣрытище	Кѣрытище
158	I	"	1	kengerközni	hengerközni
160	I	"	29	k.	h.
164	I	"	4	h.	n.

Сторона <i>Lap</i>	Столпъ <i>Oszlop</i>	Зъ споду <i>alulról</i>	Шоръ <i>Sor</i>	Мѣсто <i>Helyett</i>	Читай <i>Olvasd</i>
165	II	"	11	t.	h.
166	II	"	1	n.	h.
171	II	"	29	s.	cs.
173	II	"	11	s.	n.
181	II	"	21	n.	h.
182	I	"	27	Медѡвникаръ	Медѡвникаръ
187	II	"	7	n.	h.
189	II	"	14	Мочкочати	Моркотати
190	I	"	17	n.	h.
192	II	"	9	n.	h.
193	II	"	23	n.	m.
194	I	"	16	h.	n.
201	II	"	23	h.	i.
203	II	"	20	h.	n.
207	II	"	14	csonttó	csonttól
213	II	"	35	i.	n.
221	II	"	8	олклейти	облелйти
228	I	"	6, 7	s.	h.
228	I	"	19	n.	s.
229	II	"	11	m.	n.
232	I	"	27	Око	Око
234	I	"	33	Онифро	Онуфро
236	II	"	16	k.	h.
244	I	"	4	вѡцта	вѡцту
246	II	"	14	слувы	сливы
249	I	"	7	k.	h.
252	II	"	21	Пергнути	Перегнути
257	I	зъ горѣ <i>felülról</i>	1	n.	kn.
260	II	"	17	s.	n.
266	I	"	29	s.	n.
277	II	"	18	s.	n.
298	II	зъ споду <i>alulról</i>	8	s.	n.
305	I	"	13	n.	m.

Сторона	Словнѣ	Зъ споди	Шоръ	Мѣсто	Читай
Lap	Oszlop	Alulrót	Sor	Helyett	Olvasd
307	I	"	12	Привати	Прививати
307	II	"	8	n.	h.
310	I	"	17	s.	n.
310	II	"	34	s.	n.
313	I	"	36	n.	h.
314	I	"	4	cs.	k i
314	I	"	12	n.	s.
315	I	"	14	n.	s.
315	I	"	22	n.	h.
318	I	"	3	n.	m.
318	I	"	27	szélelő-	szelelő-
330	II	"	5	nt-	ut-
335	II	"	4	v.	k. i.
342	I	"	11	Ремѣнь	Ремѣнь
342	II	"	29, 31	h.	n.
345	II	"	23	Розвязати	Розвязати
366	I	"	23, 24	forgó	fogó
367	I	"	36	n.	s.
369	I	"	25	h.	n.
378	I	"	27	n.	h.
378	I	"	29	h.	n.
378	II	"	1	s.	n.
380	I	"	24	m.	n.
382	I	"	6	Стрекогати	Стекогати
382	II	"	11	Стругъ	Струкъ
384	I	"	12	Сяги	Сяги
396	I	"	15	зъ	зъ
409	I	"	34	s.	n.
416	I	"	15	фраиъръ	фраиъръ